

Giới thiệu Tuyệt sắc quận chúa Convert

Đột nhiên phùng biến cố, một khi hôn mê, tỉnh lại lại thu được trí nhớ của kiếp trước.

Tra đầu mối, bảo người nhà, chỉ vì bữa bãi mà sống.

Khả vận mệnh lại dữ nằng mở một vui đùa, tương ba vị chuẩn nam chủ đưa đến bên cạnh nàng, tình dữ nằng thật chắc dây dưa cùng một chỗ.

Nam một nói "Ta chỉ tưởng bảo vệ cho ta mong muốn."

Nam Nhị Thuyết "Kiếp trước kiếp này, ta chỉ tưởng làm bạn ở bên cạnh ngươi."

Nam tam nói "Nhâm ta bá đạo không cố kỵ, tùy ý làm bậy, lại chỉ muốn đi vào nội tâm của ngươi."

Đó là một ái tình cổ sự.

Nhất thiết ân ái hội, vô thường khó có được cửu, sinh thế đa sợ hãi, mệnh nguy vu thần lộ, do ái cố sinh ưu, do ái cố sinh phẫn, nếu ly trên ái người, không lo cũng không phẫn.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1:Phần đệm

Nam Thánh Nguyên đức 8 niên, kinh đô xảy ra một đại sự, mới vừa ở biên quan chiến thắng trở về trấn quốc đại tướng quân Liễu Chính Hoa không hiểu chết bất đắc kỳ tử trên chiến thắng trở về trên đường. Trên người không hề có vết thương nào, mặt mạng đáng tươi cười, phảng phất đang ngủ giống nhau.

Hoàng Thượng tức giận, hạ lệnh nghiêm tra, phái ra liên can trọng thần giai thúc thủ vô sách, Hoàng Thượng bất đắc dĩ, chỉ phải thiếp hoàng băng chiêu cáo thiên hạ, tìm kiếm có đức chi sĩ điều tra rõ đại tướng quân đến chết chi chân tướng, tiền thưởng vạn lượng. Đương tin dữ truyền tới chiếu tướng phủ, chiếu tướng Liễu phu nhân phong khôi nhẹ một thời tức giận hôn mê bất tỉnh ngay cả hồi lâu không hồi thế sự Lão thái gia cũng kinh động, một thời khó có thể tiếp thu, ốm đau trên sàng, kỳ tử nữ đều kinh hãi, chiếu tướng phủ một mảnh khóc thét. Màn đêm buông xuống phong khôi nhẹ liên cho đòi mình một đôi tuổi nhỏ nữ nhân mặt đêm một đêm, nửa đêm lúc Liễu gia nữ nhân tài một mảnh đau thương ra mẫu thân hải đường viện. Thù cũng không biết Nói chút gì. Đợi cho lúc trời sáng phân, hải đường viện truyền đến tin dữ, Liễu phu nhân tuần phu liễu, tin tức nhất truyền tới Liễu Như Phong và Liễu Như Tuyết trong tai, hai người như sấm oanh đình, Liễu Như Tuyết càng té xỉu với mình Tuyết các. . .

Liên tiếp đá kích nhượng Liễu phủ một mảnh hỗn loạn, hạ nhân người người cảm thấy bất an, Liễu phủ càng tràn ngập nguy cơ. . .

Nam Thánh Hoàng để ai điều tuyên bố: Đại tướng quân Liễu Chính Hoa Nãi có công chi thần, đột nhiên bị nạn này biến cố, trầm quá mức tâm ai, do đó truy Phong đại tướng quân vi trấn vương. kỳ phu nhân huệ chất lan tâm, truy phong làm nhất phẩm nhân tuệ phu nhân, trấn vương dĩ thân vương chi lễ hậu táng, kỳ tử Liễu Như Phong vi thế tử, đại hôn hậu thế tập vào triều, kỳ nữ Liễu Như Tuyết phong Tuyệt quận chúa, khâm thủ. Một thời nhân người ta gọi là Hoàng Thượng nãi đương đại minh quân, nhưng lại nghĩ đến hôm nay chỉ còn to như vậy trống rỗng chiếu tướng phủ nhất thời thôn thức không ngớt. Đến tận đây, lớn như vậy chiếu tướng phủ dĩ một khi huy hoàng không ở, còn sót lại qua tuổi năm mười Lão thái gia và một đôi chưa đã lớn huynh muội, lớn như vậy gia tộc, chủ chi đã hơi điều linh, năm ấy 13 tuổi Liễu Như Phong chỉ phải khơi mào giá lớn như vậy trọng trách. . .

Trần vương phủ một mảnh làm cáo, lui tới đều là triều đình quan to, vương phủ một mảnh bận rộn tròn 7 thiên Liễu Như Phong chưa từng nghỉ ngơi chỉ chốc lát, năm nào ấu thanh tú trên mặt đã xuất hiện nhè nhẹ quện sắc, đôi môi môi mím thật chắc, vương phủ chuyện tình đã xử lý không sai biệt lắm thế nhưng muội muội từ biết được mẫu thân qua đời ngày đó vẫn chưa tỉnh, ngự y giai thuyết muội muội chính là kinh hách quá độ đưa đến, nghỉ ngơi sẽ hảo, thế nhưng, 7 ngày, muội muội vẫn là không có dấu hiệu thức tỉnh. . .

Tuyết các hoàn toàn yên tĩnh, Liễu Như Tuyết an tĩnh nằm ở trên giường, như liễu lông mi hơi tàn khối, lông mi thật dài như cây quạt giống nhau ở mí mắt ra rắc một bóng ma. . .

Non nót khuôn mặt như trước năng nhìn ra sau đó nhất định là một nghiêng nước nghiêng thành mỹ nhân."Đau quá" Liễu Như Tuyết chậm rãi ngồi dậy, đang chuẩn bị gọi người, đột nhiên đầu như xé rách vậy đau đớn để cho nàng nhìn không được ngồi trên mặt đất."Tê. . ." Trong đầu ký ức như nước giống nhau vọt tới, kiếp trước không cha không mẹ nàng tên là lâm uyển, ở quốc gia bồi dưỡng hạ trở thành một gã cảnh sát nhân dân, cẩn thận, nghiêm dĩ kiểm chế bản thân. Quốc gia dưỡng dục nàng cả đời, nàng cuối ở một lần tảo độc nhiệm vụ trung vi cứu người chết mà hi sinh, cuối cùng cũng hồi báo quốc gia. . . Không nghĩ tới, đời này có phụ có mẫu, lại khi biết phụ mẫu qua đời tin tức lúc thu được trí nhớ của kiếp trước, tất cả chợt như mộng. . .

Ngốc lăng trong nháy mắt, Tuyết các nha hoàn Thanh nhi đẩy cửa mà vào, thấy tiểu thư chính tình vội vã đi tới, mang theo nước nở nói:"Quận chúa, người rốt cục tỉnh, hù chết nô tỳ liễu, người hôn mê bảy ngày, đều nhanh hù chết mọi người chúng ta liễu, thế từ mỗi ngày đều lai, lo lắng quận chúa, hiện tại được rồi, quận chúa rốt cục tỉnh" Thanh nhi thanh âm hưng phấn thoáng cái truyền đi ra bên ngoài, Tuyết các thoáng cái sinh cơ đôi đảo lên, Hạ mã mã

nhanh lên đi vào, thuận tiện khiến Vũ nhi khư thông tri Liễu Như Phong "Quận chúa người khả tình, hù chết nô tỳ liễu, lão gia phu nhân mới vừa đi quận chủ yếu là tái xảy ra chuyện gì nhưng ta thể nào đứng khỏi chết đi phu nhân nha. Hạ mã mã vừa tiến đến tỵ mạc nước mắt nói. Hạ mã mã vốn là hầu hạ Liễu phu nhân, Liễu phu nhân tuần phu hậu liền cầu xin Liễu Như Phong lại hầu hạ Liễu Như Tuyết. Nhìn Liễu Như Tuyết, Hạ mã mã cũng nhớ tới Liễu phu nhân, ngẫm lại quận chúa thể từ tuổi nhỏ liền một chút liên tiếp mất đi song thân, không khỏi nước mắt canh hùng liễu, đáng thương tiểu thư. . . Nhìn khóc thảm Hạ mã mã và Thanh nhi, Liễu Như Tuyết cũng nhớ lại tích nhật thương yêu cha của mình và mẫu thân, một chút liền mất ngôn ngữ, khả cương xong trí nhớ kiếp trước chính lại không có biện pháp khóc lên, thoáng cái chỉ có thể đắm chìm trong đau xót trong. .

Không bao lâu Liễu Như Phong phải biết như tuyết tình lại tin tức, lập tức bỏ lại trên tay sự vội và chạy đến Tuyết các, vừa vào cửa lập tức tỵ ôm lấy Liễu Như Tuyết, "Tuyết nhi, hoàn hảo người không có việc gì, ca ca phải sợ người cân phụ thân mẫu thân như nhau ly khai ta, hoàn hảo người còn đang, không phải ca ca cũng không biết làm sao bây giờ." Nghe ca ca trên người nhân nhậ mặc hương Liễu Như Tuyết một chút phục hồi tinh thần lại "Ca ca còn có ta, ta không sao", nhìn ca ca bộ dáng tiêu tụy, như tuyết thoáng cái yêu thương đứng lên. "Không có việc gì là tốt rồi, thật lâu như vậy đối bụng không" nói Liễu Như Phong buông lỏng ra như tuyết, lý trí chính cho phép hẳn có ngăn ngừa không không chế được, hẳn yêu khởi động cái nhà này, nhất định phải kiên cường. "Có điểm đối bụng, ca ca hồi lâu không có nghỉ ngơi ba, có từng dùng bữa? Ca ca yếu chú ý thân thể" như tuyết nhìn ca ca thanh tú mà một môi khuôn mặt hỏi. "Thế từ hồi lâu vị chộp mất, từ hôn mê hậu vẫn làm lụng vất vả trong phủ sự vụ, phạn cũng không tăng hảo hảo dùng qua" cân Liễu Như Phong cùng đi Đại tổng quản phúc thúc vội vã mở miệng nói.

"Phúc thúc" Liễu Như Phong bắt đầu dĩ mở miệng nói. "Thế từ, người tiếp tục như vậy thân thể sẽ suy sụp." Phúc Bá đau lòng nói rằng, hiện ở trong phủ hỗn loạn một mảnh, thế từ bất năng tái có bất kỳ không may." ca ca ở Tuyết các bồi muội muội dùng bữa tái đi nghỉ ngơi xuống đi, tạm thời bả sự tình giao cho phúc thúc đi xử lý, người là trong cây trụ, chỉ có người chiếu cố tốt mình tài năng tốt hơn chống đỡ nhà này."

"Phúc Bá, người xuống phía dưới truyền lệnh ba, ca ca ở chỗ này của ta dùng bữa liễu tỵ đi nghỉ ngơi, những chuyện khác làm phiền Phúc Bá liễu" không đợi Liễu Như Phong lên tiếng Liễu Như Tuyết chuyển đổi mặt Phúc Bá nói. "Ai, ta sẽ đi ngay bây giờ, quận chúa nhất định phải thế từ đi nghỉ ngơi, tiếp tục như vậy thân thể bằng sắt cũng không được". "Ta biết đến, Phúc Bá người đi đi, ta sẽ khuyên ca ca." Phúc Bá lo lắng nhìn thoáng qua, nhưng vẫn là bật người xoay người ra đi xử lý chuyện còn lại liễu. "Thời buổi rối loạn a, a!" Phúc Bá thở dài đi ra ngoài. Nhìn Phúc Bá đi xa, Liễu Như Phong nói đến "Ta biết muội muội lo lắng ta, trong lòng ta đều biết, phụ thân mẫu thân hậu sự đã xử lý không sai biệt lắm, người cũng tỉnh, ta an tâm."

Nhắc tới song thân từ, nghĩ đến mẫu thân ăn nói Liễu Như Tuyết trong mắt băng hàn một mảnh, phụ thân tuyệt đối không thể năng đột nhiên chết bất đắc kỳ tử, hung thủ, rốt cuộc là thù? Thấy ca ca buồn bã thần thương hình dạng, Liễu Như Tuyết lại không nhìn được thoải mái dào: "Ca ca, người còn có ta, có gia gia còn có một người của đại gia tộc. . . Chúng ta yếu tỉnh lại, bất năng như người khác ý." Thấy Liễu Như Tuyết kiên nghị mặt của, Liễu Như Phong đột nhiên cảm thấy cô muội muội này nơi nào không giống nhau, nhưng là muốn nhớ nhà lý xảy ra chuyện lớn như vậy cái biến cũng là bình thường, thương cảm muội muội tài 10 tuế lại phải trải qua mất đi song thân nỗi khổ một thời rồi lại đặc biệt yêu thương. . . Nhớ tới mẫu thân đêm đó ăn nói, Liễu Như Phong nhìn không được hỏi "Muội muội người nói, mẫu thân có đúng hay không biết phụ thân từ phía sau đích thực tương? Khả năng vì sao không chịu nói cho chúng ta biết?"

"Thuyết thì đã có sao, mất đi phụ thân chúng ta Tỵ Thị Chiết Liễu Sí Bàng Dịch Điều, không có năng lực khư báo thù, sở dĩ. . ." Mẫu thân tối hậu muốn nói lại thôi nói, lo lắng lại lo lắng ánh mắt của thật sâu đau nói như tuyết lòng của, tưởng yếu cường đại lên ý niệm trong đầu càng không thể vẫn hỏi, về phần phía sau màn người của, sớm muộn có một ngày hội điều tra ra. . . Liễu Như Phong cũng nghe được Liễu Như Tuyết trong lời nói ý tứ, rất nhanh hai tay phục vừa buông ra, trong lòng băng hàn một mảnh.

Rất nhanh đồ ăn tỵ bùng lên liễu, hai huynh muội không nhiều lắm muốn ăn nhưng cũng để an đây đó lòng của mà chịu không ít, một bữa cơm ăn trăm năm mặc mà an tỉnh

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Thân tình

Cơm nước xong, Liễu Như Phong liền trở về mình thanh huy viện nghỉ ngơi.

Lúc đi xoay người trở về đối như tuyết nói "Tuyết nhi, người đã tỉnh chuyện còn không có thông tri gia gia lão nhân gia ông ta, đợi lát nữa người đi lão nhân gia ông ta đầu thỉnh an, thuận tiện khư an ủi một chút hẳn". Nói xong xoay người đi

Như tuyết ngồi vào phía trước cửa sổ, nhìn trong sân hoa hải đường mở ra chính tươi đẹp, ngẫm lại kiếp trước hình dạng suy nghĩ lại một chút hôm nay vương phủ, tất cả giai như một giấc mộng, trào phúng vậy cười cười. Xoay người ra cửa.

"Thanh Nhi, chúng ta đi gia gia nơi nào nhìn "

"Thị, quận chúa. Lão thái gia mấy ngày hôm trước tức giận công tâm bị bệnh liệt giường, hơn nữa quận chúa hôn mê, trong phủ một điểm tức giận cũng

không có, hiện tại cuối cùng là được rồi, tin tưởng hết thấy đều hội mưa hôm khác tình" Thanh Nhi nói rằng

"Hết thấy đều hội khá hơn" Liễu Như Tuyết nhẹ nhàng nói.

Đi qua trọng trọng hàng lang, Liễu Như Tuyết nhìn giá vương phủ như tranh vẽ cảnh sắc, bạch ngọc điêu lan, màu son cạnh cửa tất cả chương hiền bên trong phủ chủ nhân tôn quý, thế nhưng lớn như vậy vương phủ lại chỉ còn lại có ba chủ tử không khỏi giễu cợt cười cười

Bởi chiếu tướng phủ cũng chính là bây giờ vương phủ tổ huấn "Không cưới bình thê, không sĩ đi nương và thông phòng" quy củ có thể dùng hiện vương phủ không có nếu nói lục đục với nhau, trong phủ cũng không có cân người khác quý phủ một đám con vợ kế thứ nữ và đi nương tranh thủ tình cảm, nhưng cũng bởi vậy có thể dùng vương phủ càng phát tích liêu

Liễu Như Tuyết thu hồi tâm tình, chậm rãi đi qua bạch ngọc điêu lan, rất nhanh liền đi tới Lão thái gia chỗ ở, bình yên cư.

Bình yên cư viện nếu như danh, trong viện hoàn toàn yên tĩnh, lâm âm đường nhỏ, giả sơn đá lôm chôm, sóng gọn lăn tăn mặt hồ đều tự thành cảnh rồi lại một loạt hài hòa, làm cho thân ở trong đó cảm thụ tự tại bình yên cảm giác

Lão thái gia lúc còn trẻ chính là uy danh lan xa uy vũ đại tướng quân, theo tiên hoàng chinh chiến sa trường có chiến công hiển hách, lão liễu lúc tự đề cho mình con trai duy nhất nhận ban chính dọn vào bình yên cư bảo dưỡng tuổi thọ

Mấy năm nay càng phát tu thân dưỡng tính Liễu, rút đi Liễu quân nhân giết chóc, không duyên cớ đa thêm vài phần bình thân.

Đi tới bình yên cư tiền, rất nhanh thì có gã sai vặt khư thông báo, không bao lâu buồng trong truyền đến Lão thái gia thanh âm hùng hậu "Tuyết nha đầu, người đã tỉnh, giấc ngủ này có lâu, vào đi, cân gia gia trò chuyện "

"Thì, gia gia" một bên đáp lời một bên nhấc chân vào phòng, tơ vàng cây lim giường lớn điêu khắc từ xưa hoa văn, cách đó không xa đậm thanh sắc bình phong biển đứng thẳng từ 鼎 lư hương, chính đốt hương,

Hương lượn lơ mơ lên, gia gia chính nghiêng dựa vào đầu giường, hoa râm tóc tùy ý vén lên, một tay cầm thư khéo tay tùy ý đảo, nhất phó bộ dáng nhàn nhã, cũng không xấu xí ra trên mặt hần uể oải

Thấy gia gia bộ dáng này, Liễu Như Tuyết ngực canh khó chịu, khả nhưng vẫn là bất động thanh sắc, chỉ là chân lại như đồ duyên đường như mại bất động định ở nơi nào

Lão thái gia thờ dài "Tuyết nha đầu, biệt xử đâu bất động, nhiều gia gia ngồi bên này, hiện ở trong phủ tự thặng chúng ta ông cháu ba Liễu, gia gia lão liễu không còn dùng được không mấy năm sẽ qua đời, người cân ca ca người vẫn còn tiểu, đường phải đi còn rất dài, khó hơn nữa cũng muốn đi xuống "

Nghe được gia gia lời này, Liễu Như Tuyết một chút phục hồi tinh thần lại bật người nhào tới bên giường cầm lấy gia gia nã thư tay của nghiêm túc nói "Ai nói gia gia không còn dùng được, gia gia hoàn toàn thể cường tráng rất, còn muốn bồi Tuyết nhi cân ca ca nì "

Kiếp trước là cô nhi không có hưởng thụ qua thân nhân quan tâm đời này có lại yếu liên tiếp mất đi, nghĩ đến trứ, Liễu Như Tuyết nước mắt một chút không thẳng được Liễu, oa một tiếng khóc, "Gia gia, ta không nên người ly khai ta, cha cân mẫu thân đi, gia gia không được đi, gia gia đi ta cân ca ca làm sao bây giờ "

Lão thái gia bị đột nhiên tiếng khóc khiến cho ngẩn người, nghe được Liễu Như Tuyết lớn tiếng lên án phảng phất mình là tội ác tày trời tội nhân.

Bất quá lập tức nghĩ đến Tuyết nhi bất quá là một 10 tuổi hài tử, đau lòng vỗ vỗ Liễu Như Tuyết thủ nói "Tuyết nhi đừng khóc, gia gia không đi, gia gia cùng người cân ca ca, có được hay không?"

Liễu Như Tuyết giờ lên hần ướt nhẹp mắt to trát trát trừu thút tha thút thít đáp hồi "Gia gia gạt người không?"

"Gia gia không phỉnh Tuyết nhi, không nên khóc nữa, lại khóc tự xấu" Lão thái gia bắt đắc dĩ nói

"Thực sự? Gia gia cùng ta cân ca ca không đi?"

"Không được dối ý, dối ý là nhỏ câu" không đợi Lão thái gia trả lời Liễu Như Tuyết một chút tự ngừng nước mắt, nắm lên gia gia tay áo tự lau hai cái.

Lão thái gia dờ khóc dờ cười "Người nha" nói bắt đắc dĩ sở trường gỡ xuống như tuyết đầu, nhần thân ôn hòa lại tràn đầy cung chịu.

Liễu Như Tuyết le lưỡi, nghịch ngợm nhào vào Lão thái gia trong lòng, nghe gia gia trên người nhần nhạt mùi đàn hương, trong lòng một mảnh ấm áp, kiếp trước không có thân nhân nâng đỡ cực tại đây thế có thân nhân làm bạn

Mặc dù phụ thân mẫu thân qua đời, nhưng nàng còn có ca ca cân gia gia, nàng nhất định phải tận lực khư thủ hộ chính người thân nhất, thủy cũng không có thể cướp đi.

Liễu Như Tuyết trong lòng âm thầm quyết định. Nếu sống lại ở chỗ này, hiện tại lại đạt được Liễu trí nhớ của kiếp trước, chính tự nhất định phải thủ hộ hảo còn dư lại thân nhân. Đào mất vài ngày liền đi qua, ở trong mấy ngày này, Liễu Như Tuyết tự bả thể giới này hình thức hiểu một lần

Mảnh đại lục này ba phần thiên hạ theo thứ tự là tây cừ nước, đông uyên nước và Liễu Như Tuyết vị trí nam thánh nước.

Mà Liễu Như Tuyết phụ thân của hay chết bất đắc kỳ tử trên dũ tây cù quan hệ ngoại giao chiến chiến thắng trở về trên đường.

Tuy rằng phụ thân chết bất đắc kỳ tử thời gian một có bất cứ dấu vết gì thể nhưng Liễu Như Tuyết khả dĩ khẳng định phụ thân tuyệt đối là bị người làm hại

Mà một quốc gia chiến trường tướng quân không hiểu chết bất đắc kỳ tử, không chỉ có có thể là tây cù nước ghi hận trong lòng, cũng có thể là đồng uyên nước gây xích mích ly gián, mà canh có thể là nam thánh nước mình đang phải tranh.

Mà nam thánh thế lực chia làm tứ đại vương phủ, Yến vương phủ, Vũ vương phủ, Bình vương phủ cùng với bảy giờ trấn vương phủ. Tứ đại vương phủ tương sinh tương khắc, cho nhau ngăn được trừ, có thể dùng tứ đại vương phủ thế lực tương hỗ bị vây trạng thái thăng bằng

Mà Liễu Chính Hoa tử vừa vận phá vỡ sự cân bằng này, điều này cũng làm cho nhân phải hoài nghi Liễu Chính Hoa tử có ẩn tình khác.

Mà mấu chốt là mấu thân thái độ, mấu thân xèo xèo ô ô ngôn ngữ đều bị tiết lộ ra việc này sự quan trọng đại, khả chính là như vậy, mấu thân dĩ nhiên tuyền trách tự tử mà trốn tránh việc này, rốt cuộc là chuyện gì nhượng mấu thân tuyền trách tự tử mà quyết vứt bỏ một đôi tuổi nhỏ nữ nhân. . . Mà chuyện này hoặc giả dũ mấu thân hữu quan? Hoặc dũ mấu thân nhà mẹ đẻ hữu quan?

Mấu thân lai lịch vẫn là bí mật, một người biết nàng rốt cuộc là người ở nơi nào, từ khi bắt đầu biết chuyện, mấu thân chẳng bao giờ đề cập qua chính nhà mẹ đẻ đôi câu vài lời. Đối ngoại luôn luôn xưng mình là một cô nhi. Khả kiếp trước thân là cảnh sát Liễu Như Tuyết bây giờ muốn khỏi mỗi lần mấu thân nhắc tới chính cô nhi chuyện tình sẽ có vẻ đặc biệt cô đơn, mắt ở chỗ sâu trong luôn sẽ có một tia cùng loại tơ vương thân sắc.

Ngẫm lại việc này trình độ phức tạp, Liễu Như Tuyết không khỏi nhúc nhủ, mình bây giờ chẳng qua là một có đã lớn tâm trí tiểu hài tử, căn bản không có năng lực đi thăm dò ra phụ thân tử vong thì chu ti mã tích, sở dĩ hiện tại chuyện trọng yếu nhất thị chính cường đại lên

Nhưng là phải thế nào cường đại lên còn cần hảo hảo vấn vương hạ.

Liễu Như Tuyết không khỏi nhu liễu nhu đầu "Thanh Nhi cho ta hoa bộ nam trang lai, ta ra phủ nhìn "

"Quận chúa, có muốn hay không ta đi thông tri thế tử? Tiểu thư một người ra phủ không an toàn đài điểm hộ vệ ba" Thanh Nhi lo lắng

"Không có chuyện gì, không cần thông tri ca ca Liễu, ta chỉ thị đi ra xem một chút "

"Thế nhưng. . ."

"Biết nhưng là, nhanh đi hoa y phục" Thanh Nhi còn muốn nói điều gì Liễu Như Tuyết ngắt lời nói.

Nhìn tiểu thư kiên trì hình dạng, Thanh Nhi lo lắng nhìn thoáng qua nhưng vẫn là lưu loát đi ra cửa hoa quần áo

Rất nhanh Thanh Nhi tựu đang cầm một bộ đậm lam sắc cầm phục tiến đến, Liễu Như Tuyết lưu loát thay, đi tới trước gương cầm lấy mi bút càng làm lông mi đồ to, bả tóc của mình sơ thành nam tử búi tóc, rất nhanh một mi thanh mục tú chỉ có mỹ thiếu niên tựu xuất hiện ở trước mắt

Thanh Nhi ngốc lăng nhìn Liễu Như Tuyết hành văn liền mạch lưu loát động tác, không khỏi sinh lòng áp lực, quận chúa từ tỉnh lại tựu không giống nhau, Thanh Nhi theo bản năng cho rằng Liễu Như Tuyết là bởi vì Vương gia và phu nhân sự tình đã kích quá tãi thay đổi, không khỏi càng thêm yêu thương tiểu thư

Liễu Như Tuyết không có chú ý tới một bên Thanh Nhi ngốc lăng hình dạng, nàng lưu loát ra vương phủ, nàng bức thiết muốn đi xem một chút có thể hay không dò thăm hữu dụng tin tức

Một đường ra vương phủ, hi hi nhưong nhưong đường cái nhất phái vui sướng hưởng vinh cảnh tượng. Tiếng rao hàng, thét to thanh nổi liền không dứt.

Liễu Như Tuyết không có dừng lại, đi thẳng tới kinh đô lớn nhất trà lâu thân nhiên cư tùy ý tìm một quán song góc ngồi, chậm rãi thưởng thức trà, một bên nghe phòng khách nhân nghị luận giá kinh đô sự tình.

Trà lâu người đến người đi, vào Nam ra Bắc người của các màu đều có, sở dĩ hỏi thăm tin tức nhất dễ

Chính thị vào lúc giữa trưa, bên ngoài ngày độc ác, chậm rãi quần tam tụ ngũ người của lục tục vào trà lâu nghỉ hè, trà lâu cũng càng phát náo nhiệt

Tam tam lưỡng lưỡng người của cao đàm khoát luận trò chuyện chính nghe được bát quái, nhưng thảo luận nhiều nhất cũng trấn Vương gia đột nhiên chết bất đắc kỳ tử

Liễu Như Tuyết nghe nghe dần dần thất vọng rồi, mọi người đại đa số đều cho rằng trấn Vương gia tử là bởi vì bệnh không tiện nói ra đột phát nhưng là có rất ít người cho rằng trấn Vương gia là bị người hạ bí thuật gì nói chung hai phe các chấp minh kiến sảo túi bụi

Liễu Như Tuyết nghe song phương khác khẩu càng lúc càng lớn, cũng nghe không được tin tức gì, không khỏi cau mày một cái, cuối cùng vẫn là xoay người ra thân nhiên cư

Ra thân nhiên cư, đi ở hi hi nhưong nhưong trên đường cái, Liễu Như Tuyết không khỏi suy tính, bằng năng lực của mình bây giờ hoàn toàn không có cù

bị điều tra chân tướng của sự tình năng lực, mà bây giờ chủ yếu nhất chính là muốn có thể lực của mình, nên làm như thế nào nhỉ?

Vừa nghĩ một bên đi dạo, đột nhiên Liễu Như Tuyết nhớ mang máng chính mẫu thân trên đời tiền ở nam đại nhai có vài chỗ mặt tiền cửa hiệu, trước hết đi vào trong đó xem một chút đi

Kinh đô chia làm tứ diện chia làm đông tây nam bắc bốn người phương vị, từng mặt phân chia trứ đẳng cấp, mặt đông tọa lạc hoàng cung, mà nam bắc tới gần hoàng cung, phân bố các triều đình quan to phù đệ. Phía tây phức tạp nhất, ở nhân tam giáo ngũ lưu, long xà hỗn tạp, chính là bình dân chỗ ở

Mà hiện trấn vương phủ tọa lạc trên phía bắc diện, mẫu thân mặt tiền cửa hiệu ở nam đại nhai phải đi qua bắc đại nhai.

Liễu Như Tuyết một đường chậm rãi đi tới, nhất vừa chú ý trứ trái phải hai bên đường phố phồn hoa

Đột nhiên, trong đám người thoát ra một đứa bé trai, đại khái 11~12 tuổi tả hữu, hần mặc trên người cũ nát áo tử, dĩ trở nên trắng bệch, chút nào nhìn không ra ban đầu nhan sắc. Tóc cũng rối bời, vẫn thủ đập lạp, một tay lại liều mạng lay trứ đoàn người về phía trước bảo, thế nhưng mình thân thể quá nhỏ rất nhanh thì bị người ghét bỏ thôi trở lại, chật vật ngã trên mặt đất.

Rất nhanh một đám người tựu vây tiểu nam hài, nhất hán tử cầm một cây to dài gậy gộc đi lên trước "Tiểu thằng nhóc, ngươi bảo a, ngươi chạy nữa a, mỗi ngày tới nhà của ta ăn bánh bao, lần trước bị ta nắm bắt đứt một tay, lần này ta đánh lại đoạn ngươi một chân, nhìn ngươi hoàn trở lại không "

Nói đại hán tựu đi lên sẽ cho hần nhất côn, tiểu nam hài cuộn tròn từng bước một sau này na tới hậu tuyệt vọng nhắm mắt lại

"Dừng tay, túi xách của hần tử, ta cho hần thanh toán" Liễu Như Tuyết nói. Ở tiểu nam hài nhắm mắt tiền một giây nàng nhìn thấy hần đáy mắt mịt mờ một tia đau đớn, cho nên hần quyết định cứu hần

"Vị này quý nhân, ngươi cấp cho hần phó?" Hán tử kia lập tức dừng tay đao

"Ừ, cầm đi nhanh lên" Liễu Như Tuyết lập tức ném cho nhất đỉnh bạc quá khứ

Hán tử kia mang tiếp nhận khứ, vừa nhìn mười hai bát người mặt mày rạng rỡ phi khoái xoay người gọi người ly khai.

Liễu Như Tuyết gặp người đều đi, nàng cũng xoay người rời đi, thế nhưng tiểu nam hài bắt được vạt áo của nàng, gắt gao nắm lấy

Liễu Như Tuyết bất đắc dĩ "Ta điều không phải giúp ngươi còn trái Liễu sao, ngươi đi nhanh lên đi, sau đó đừng ... nữa thân nhân gia bánh bao Liễu "

"Ân nhân, van cầu ngươi mau cứu muội muội ta, nàng bệnh sắp chết, chỉ cần có thể cứu muội muội, ta tổ bò tác mã báo đáp ân nhân ân tình" nói hần một bên đập đầu nôi lên đầu, một tiếng tiếp theo một tiếng nặng nề đập đầu trên đất, một hai cái đầu của hần tựu huyết nhục mơ hồ

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa* Convert được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Đón đầu gặp nhau

Liễu Như Tuyết mới vừa đi ra không bao lâu, trước mặt tựu gặp được ba người, đều là khuôn mặt tuấn mỹ, dáng người tú dật, người cầm đầu mặc trường bào màu tím, mặt như quan ngọc, trường thân mà đứng, phu nếu nồn nà, mặt mày như tranh vẽ, phảng phất thanh tuyến biên một vòng sáng trong ánh trắng, làm cho nhìn không được tự ti mặc cảm

Mà hữu biên nam tử, một thân màu mực cầm y. Mặt mày phi dương, tươi mát tuấn dật, cả người không nói ra được đường hoàng khí phách

Mà bên trái một thân đậm lam sắc trường sam, tướng mạo phi phạm, con người tao nhã sâu dòn thành linh đó là Liễu Như Phong

Ba người tuy rằng cũng không cập quan, nhưng bọn hần dung mạo tuấn mỹ vô song còn là đưa tới nhất tâng lớn diện mục hàm xuân thiếu nữ

Thấy nhất tâng lớn xấu hổ đại kiếp thiếu nữ, Liễu Như Tuyết khó miệng giật một cái nhưng Liễu Như Tuyết lúc này cũng không có tâm tình khứ quan tâm người khác hoa đào, nàng nhất tâm chích kinh ngạc ca ca tại sao lại ở chỗ này, mà bên cạnh hần là ai.

Hồi tưởng trong kinh, có thử dung mạo có thể cùng ca ca cùng so sánh thả qua mà vô không kịp lúc đặc không có mấy

Nghĩ tất do thù đó là tiền mấy tháng tiền dĩ 13 tuế chi linh liên tục hái được khoa cử vô cử đầu bảng, dĩ 3 chiêu đánh bại ngự tiền đại tướng quân mà nghe

tiếng kinh đô yến Vương thế tử Yến Tĩnh

Mà người phải là hoàng đế bào đệ vũ vương thương con, thượng đẳng thừa tướng, hạ nháo vương phủ nhân gặp người phạ, quý gặp quý buồn kinh đô Tiểu Phách Vương Tần Văn tiểu vương gia

Ngắm lại người nào đều là nhân vật phong vân, Liễu Như Tuyết khỏe miệng không khỏi trừu lợi hại hơn, bắt quá ca ca thế nào theo chân bọn họ cùng một chỗ? Khán thực nặc dạng nói vậy tương giao quá sâu

Không bao lâu, Liễu Như Phong tự chú ý tới xử phía trước phương cách đó không xa Liễu Như Tuyết

Liễu Như Tuyết tuy rằng giả trang nam trang, thế nhưng dung mạo cơ bản không có cái biến, sở dĩ Liễu Như Phong rất nhanh thì nhận ra muội muội của mình.

Hắn bước nhanh đi tới, bắt đắc dĩ nói "Tuyệt nhi, ngươi thế nào đi ra cũng không cho ta biết, làm sao có thể tự mình một người chạy đến ni "

Đang nhìn khán muội muội một thân nam trang, hắn bắt đắc dĩ cau mày một cái.

Liễu Như Tuyết nghịch ngợm trát trát nhãn tình, hi hi cười "Ta chính là tùy tiện ra đến xem, vừa mới chuẩn bị khứ mẫu thân nhà kia cửa hàng nhìn tự dụng tới các ngươi, ca ca các ngươi tại sao lại ở chỗ này?"

Liễu Như Phong đang chuẩn bị nói, phía sau Tần Văn đột nhiên tiến lên thoáng cái vươn tay chuẩn bị hai anh em tốt ôm Liễu Như Tuyết.

Còn không có đưa đến trên cánh tay, Liễu Như Tuyết theo thói quen đột nhiên một trở tay cầm một cái chế trụ Tần Văn tay của một quả kiên suất liền đem bất ngờ Tần Văn quăng ngã một thất điên bát đảo.

Một màn này sợ ngây người mọi người, bao quát Liễu Như Tuyết chính, kiếp trước cảnh giác tính không để cho nàng tập quán người khác tứ chi đang lúc đụng chạm, sở dĩ theo bản năng xuất thủ.

Mà Tần Văn vừa vặn làm cái kia thẳng xui xẻo.

Tần Văn chỉ là hiếu kỳ bạn tốt Liễu Như Phong đột nhiên đối một thanh tú công tử thân thiết nói, đang tò mò hắn là nhà ai công tử được bạn tốt mất khác đối đãi, sở dĩ tiến lên dự định hảo hảo nhận thức một phen, lại một lần mất phòng bị bị Liễu Như Tuyết một chút gạt ngã Liễu trên mặt đất.

Hồi tưởng chính cho tới bây giờ một chập vật như vậy quá không khỏi tâm trạng nổi giận, đang chuẩn bị phát tác lại một lần thấy rõ Liễu Như Tuyết khuôn mặt.

Hé ra cân Liễu Như Phong lục thất phân tương mặt của mang theo non nớt, kiểu tiểu vóc người, duyệt vô số người hắn đương nhiên năng nhìn ra đây là một cô bé, thà là bạn tốt muội muội. Sững sờ một cái.

"Ngươi. . ." Tần Văn chỉ vào Liễu Như Tuyết một chút tự không phát ra được thanh âm nào, còn dư lại tự toàn bộ cảm ở hầu, một chữ cũng không phát ra được.

"A …" đột nhiên tĩnh lặng không tiếng động trên đường cái truyền ra nhất tiếng cười khẽ.

Mọi người theo bản năng nhìn phía thanh âm đầu nguồn.

Chỉ thấy nguyên bản đứng ở một bên xem náo nhiệt Yến Tĩnh chính bung mặt từ cười khẽ, da thịt trắng nõn, cong cong mi giác, làm cho phảng phất thấy tuyết liền nở rộ, nhìn không được khán hoa mắt, ô đồ một đoàn xấu hổ đái khiếp mặt của cô gái.

"A. . . Không nghĩ tới đi ra chuyến này năng thấy kinh đô Tiểu Phách Vương như thế đáng vẻ chập vật, thực sự là không ủng công chuyến này" tuy rằng hé ra hại nước hại dân mặt của mị hoặc Liễu một đoàn người của, khả hắn phun ra tự lại không lưu tình chút nào.

Nghe được Yến Tĩnh trào phúng, Tần Văn thoáng cái phản ứng kịp, tái ngắm nhìn còn đang ngốc lẳng Liễu Như Phong, đứng lên, vỗ vỗ y phục của mình, sửa lại một chút ống tay áo. Tức giận nói "Ta không tin ngươi không nhìn ra nàng là thù, nếu như đổi thành người bên ngoài khán ta ta không đánh hắn đầy đất nở hoa." Nói xong hoàn bất mãn trừng Yến Tĩnh liếc mắt.

"Nhìn ra thì thế nào, Tiểu Phách Vương nhất định phải nói thiên hạ biết nhân chính thua bởi Liễu một cô bé trong tay?" Yến Tĩnh thiếu thiếu mi đầu nói.

"Hảo ngươi một Yến Tĩnh táo đã nhìn ra cũng không nói cho ta, ngươi cố ý có đúng hay không" Tần Văn giờ chân nói

"Tại sao phải nói cho ngươi biết, huống hồ ai có thể biết kinh đô Tiểu Phách Vương cánh nhượng một không hề vô công tiểu nha đầu gạt ngã" Yến Tĩnh nói xong cũng là một bộ mình tư khổ tướng hình dạng.

"Giá kinh đô cũng có ngươi năng không nghĩ ra sự tình, xem ra ta đây té lộn mèo một cái cũng không phải bạch suất." Tần Văn khí cười nói.

Nói xong nhìn nữa hạ ngốc lẳng Liễu Như Tuyết, còn muốn khỏi nàng động tác nước chảy mây trôi không khỏi cảm thấy hứng thú.

Hào hứng tái xông lên Liễu Như Tuyết trước mặt té té đánh giá.

Thấy Tần Vân hừ thấu bắt đầu, Liễu Như Tuyết cho là hắn muốn tìm chính tính sở, lập tức nói "Đừng cho là ta sợ người nha, ai cho người tẩy máy tay chân, đáng đời!"

"Ta sống cái? Người biết ta là ai không" Tần Vân chỉ mình nhất phó ngư ngư bức rậm rậm hình dạng

"Không phải là kinh đô Tiểu Phách Vương sao? Có gì đặc biệt hơn người, cũng bị ta gạt ngã Liễu trên mặt đất, bại tướng dưới tay, hanh." Liễu Như Tuyết quay mặt chỗ khác bừ môi nói.

Tần Vân nhất phó bị lôi phích hình dạng chỉ vào Liễu Như Tuyết "Người, người. . ."

"Khán, đều nói lấp Liễu" Liễu Như Tuyết bải làm ra một bộ sầu mi khổ kiểm hình dạng, kỳ thực ngực thoải mái muốn chết, giá kinh đô Tiểu Phách Vương đều cho mình đều ngoạn phá hủy.

"Không sai, Tần Tiểu Phách Vương đích xác tài nghệ không bằng người, không chỉ có đánh không lại nhân hoàn nói không lại nhân" Yến Tĩnh phụ họa chủy độc nói.

Liễu Như Tuyết liếc Yến Tĩnh liếc mắt, Yến Tĩnh lấy lòng vậy trát trát nhãn tình, Liễu Như Tuyết tần nổi lên vùng xung quanh lông mày, quay đầu khứ một bên không nhìn hắn.

"Người, các người. . . ." Tần Vân chỉ cảm thấy một hơi thở thượng không đến cũng không thể đi xuống, chỉ phải trừng hai mắt nhìn Liễu Như Tuyết hừ nhìn Yến Tĩnh.

Thấy muội muội mình cân Tần Vân đầu võ mồm, Liễu Như Phong rút cục phản ứng kịp, chính thể nhưng thấy rất rõ ràng, muội muội gạt ngã Tần Vân một khắc kia, tựa như nước chảy mây trôi động tác, thành thạo phảng phất luyện qua trăm nghìn biến.

Muội muội từ tình lại hình như không giống nhau, thế nhưng quả thực thị muội muội của mình, xem ra, muội muội có cái gì gạt chính.

Thấy muội muội nghịch ngợm hình dạng, Liễu Như Phong chỉ phải bắt đắc dĩ, cung chịu nói "Tuyệt nhi, nhân gia tốt xấu thị tiểu vương gia, đừng làm rộn, còn không làm cho gia đạo khiếm."

Vốn có nghe xong ca ca Liễu Như Tuyết trong lòng có như vậy một tia hồ thẹn, đúng là chính sai, bất quá lập tức thấy Tần Vân kiêu ngạo chim công dường như nhất phó đại gia dạng, Liễu Như Tuyết mạnh miệng nói "Ai bảo hắn tẩy máy tay chân, nhưng ta lược té trên mặt đất thị chính hắn tài nghệ không bằng người."

"Đối, Tuyệt quận chúa nói rất đúng, Tần tiểu vương gia đúng là tài nghệ không bằng người" Yến Tĩnh bí hiểm địa đáp.

"Đúng rồi, ta không ưa nhất hoa chim công nhất phó khiếm biến mà không tự biết hình dạng" Liễu Như Tuyết nhỏ giọng nói lầm bầm.

Liễu Như Tuyết nói rất nhỏ thanh, nhưng cách gần nhất Liễu Như Phong vẫn là nghe được Liễu.

Liễu Như Phong quay đầu nhìn Tần Vân, quả nhiên như tuyết mà nói như nhau, nhất phó khiếm biến hình dạng, khoe miệng giật một cái, nhưng vẫn là đề xuống tiểu ý chấp tay nói xin lỗi áo "Tần tiểu vương gia, xá muội bất hảo, tính trẻ con tính, quăng ngã tiểu vương gia tại hạ tái thủ cấp tiểu vương gia xin lỗi, mong muốn tiểu vương gia đại nhân đại lượng."

Tần Vân phui mắt Liễu Như Tuyết, hừ nhìn Liễu Như Phong, kiến Liễu Như Tuyết không có nói xin lỗi ý tứ nhưng vẫn là theo Liễu Như Phong dưới bậc thang "Liễu huynh loại bỏ, Tuyệt quận chúa hoạt bát đáng yêu, bản ta sẽ không so đo."

"Vậy là tốt rồi." Liễu Như Phong nín cười, sau đó cung chịu vậy xao xao Liễu Như Tuyết cái trán, "Người nha, thực sự là nghịch ngợm"

"Còn là ca ca hảo." Liễu Như Tuyết ôm ca ca cánh tay cọ cọ nói.

Liễu Như Phong bắt đắc dĩ xoa xoa Liễu Như Tuyết đầu cười cười "Khoái buổi trưa Liễu, đừng đi cửa hàng Liễu, người là hồi phủ còn là cân ca ca ca khứ dùng bữa?"

Liễu Như Tuyết ngẩng đầu nhìn một chút chính đại thái dương, nàng cũng không có tâm tình gì khứ cửa hàng Liễu

Đang chuẩn bị thuyết hồi phủ, Tần Vân lập tức tiếp lời nói "Tuyệt quận chúa, tuy rằng bản ta bất kể giác người quăng ngã bản ta, nhưng là thế nào cũng muốn bày tỏ một chút ba, vừa vặn ba người chúng ta muốn đi dùng bữa chỉ mời chúng ta đảo túy hương cư đi ăn một bữa ba."

Chương 4: Mời khách túy hương cư

Chương 4: Mời khách túy hương cư

Liễu Như Tuyết suy nghĩ một chút, tuy rằng Tần Vân khiếm viễn Liễu điểm, nhưng nói tóm lại cũng coi như hảo ở chung, huống chi hần là ca ca bằng hữu, tổng yếu cho chút mặt mũi, liền đồng ý.

Liễu Như Phong kiến muội muội đồng ý, hần cũng không có ý kiến.

Ba người nhìn về phía Yến Tĩnh, Yến Tĩnh không có vấn đề nói "Nếu Tuyết quận chúa mời khách, quyền kia Thế Tử tự nhiên phụng bồi, dù sao chúng ta là người trong đồng đạo" nói xong đối Liễu Như Tuyết chớp mắt.

Hần quả nhiên nghe thấy được, Liễu Như Tuyết tưởng, ba trọng có hơn đều có thể thỉnh thấy mình làm bầm, vô công nên đạt được loại cảnh giới nào, có vô công quả nhiên lợi hại.

Bất quá lập tức nghĩ đến chỗ này người thâm bất khả trắc, bữu mồi, nhất định phải rời xa người này, người này nguy hiểm.

Liễu Như Phong không nói gì, bất quá khi tổ không có nghe kiến.

Chỉ có Tần Vân mặc danh kỳ diệu, tiến lên trước đi hỏi nói "Tiểu nha đầu, ngươi chừng nào thì và Yến Tĩnh thành người trong đồng đạo Liễu? Ta đã nói với ngươi, hần người này khả hắc tâm, cẩn thận hần đem ngươi bán cũng không biết, nhất định phải rời xa hần."

Liễu Như Tuyết cười cười, ngực nói làm bầm đương nhiên yếu rời xa hần, hơn nữa yếu cách càng xa càng tốt.

Bất quá nét mặt còn là nói "Yến Thế Tử nói giỡn nì, hần làm sao có thể theo ta thị người trong đồng đạo nì, hần chỉ là xem ta thuận mắt thuận miệng nói" nói xong trừng Yến Tĩnh liếc mắt.

"Tuyết quận chúa quả nhiên cùng ta tâm ý tương thông, dĩ nhiên biết bản Thế Tử khán quận chúa rất thuận mắt" không nhìn Liễu Như Tuyết đôi mắt nhỏ thần, Yến Tĩnh dùng truyền âm lọt vào tai đối Liễu Như Tuyết nói, nói xong hoàn đưa cho Liễu Như Tuyết một mập mờ nhãn thần.

Liễu Như Tuyết một cái lão đảo thiếu chút nữa mới ngã xuống đất hoàn hảo ổn định. Còn chưa tới cập phản ứng. Yến Tĩnh lại nói "Khán quận chúa này hình dạng, đều nga đáng vàng đầu hoa mắt, chúng ta còn là đi nhanh một chút ba, miễn cho quận chúa để cho té xỉu ở trên đường "

Nói xong cũng dẫn đầu bán ra bước chân đi về phía trước

Liễu Như Tuyết đẩy lòng miệng lão máu đều phải ầu đi ra, hần đây là ý gì, quả nhiên là sói đội lột cừu.

Liễu Như Tuyết tức giận đôi mắt nhỏ thần gắt gao nhìn thẳng Yến Tĩnh sau lưng của dường như muốn bả phía sau lưng của hần churóc ra một động, đáng tiếc người trước như trước hồn nhiên bất giác đi về phía trước.

Đi mấy bước kiến phía ba người cũng không động, xoay đầu lại tao nhĩ vô song cười nói "Điều không phải đối bụng sao, thế nào đều bất động "

Tần Vân và Liễu Như Phong lẳng lẳng nhìn thẳng Yến Tĩnh "Đây là Yến Tĩnh sao? Không sai ba?"

Yến Tĩnh bao thuờ hội như vậy mị hoặc địa đối với người cười? Hần luôn luôn lãnh đạm cười, tao nhĩ mà đạm mạc xa cách.

Hai người liếc nhau, bất quá Liễu Như Phong nhìn thoáng qua muội muội của mình, cúi đầu như có điều suy nghĩ.

Liễu Như Tuyết tắc tắc giận nhìn chăm chăm trương mị hoặc chí cực kiểm, hận không thể bả mặt của hần kéo xuống lai hung hăng chà đạp một phen.

Bất quá ngại vì hai bên trái phải còn có ca ca cân Tần Vân, cẩn rắng nghiêng lợi nói rằng "Còn không mau đi, bản quận chúa hiện tại nga năng nuốt vào vừa... vừa bỏ" nói xong thở phì phò lướt qua Yến Tĩnh đi về phía trước.

Tần Vân đuổi theo sát "Tiểu nha đầu, chờ ta một chút."

Thấy Tần Vân, Liễu Như Tuyết hết giận Liễu rất nhiều, tuy rằng Tần Vân lớn lối điểm, thế nhưng hần đối bằng hữu cũng không tệ lắm, đồn đãi cũng không có thể tin hoàn toàn, không phải hần cũng không thể là ca ca bằng hữu.

"Đi nhanh một chút, ta mời khách có một bữa cơm no đủ, bả ăn ngon đều ăn sạch, bất năng tiện nghi người nào đó." Theo bản năng bả người nào đó nói nghiêng rắng nghiêng lợi, lập tức hai anh em tốt vô vô Tần Vân vai.

Nhìn Liễu Như Tuyết phách Tần Vân tay cửa, Yến Tĩnh trong mắt một tia ám mồi nhọn chột lóe lên, mau làm cho nghĩ đó là một tia ảo giác.

Mà Tần Vân còn lại là thụ sủng nhược kinh, thế cho nên không để mắt đến nàng thuyết người nào đó thì nghiêng răng nghiêng lợi, bật người cao hứng đuổi kịp, lập tức đối phía hoàn đang trầm tư Liễu Như Phong nói "Liễu Như Phong, ngươi nhanh lên một chút, tiểu nha đầu đều đối."

Liễu Như Phong lập tức phản ứng kịp bước nhanh đuổi kịp, đồ lưu Yến Tĩnh một người hạ xuống tại chỗ.

Không bao lâu, Yến Tĩnh tao nhã hàng vạn hàng nghìn cười cười, nha đầu kia càng ngày càng có ý tứ Liễu. Giơ chân lên bước nhanh đuổi kịp.

Liễu Như Tuyết cân Tần Vân dẫn đầu đi tới túy hương cư, chương quỹ bật người ra đón.

Tần Vân thị kinh đô danh nhân, chương quỹ rất sợ đắc tội giá Tiểu Phách Vương nhanh lên cúi đầu khom lưng hầu hạ lên lầu ba nhã gian.

Vào nhã gian Tần Vân tự phát tay một cái "Khử bả trong lầu thật là tốt rượu thức ăn ngon toàn bộ thượng một lần."

Chương quỹ nhanh lên lên tiếng trả lời xuất môn, rất sợ đắc tội Tần Vân hình dạng sinh sôi chọc cười Liễu Như Tuyết

Liễu Như Tuyết tò mò tương Tần Vân quan sát một vòng lại một quyền. . . , cười nói "Ta xem cũng một trường ba đầu sáu tay nha, thế nào liền đem nhân hách thành như vậy."

Tần Vân dương dương tự đắc lông mi nói "Đó là bản ta uy vũ, trừ ngươi ra cái này không biết trời cao đất rộng tiểu con bé, ai không sợ ta."

Liễu Như Tuyết một ngum thủy một uống vào nhin không được phun tới, hoàn hảo xoay mặt khoai không phải chân đắc phun hẳn về mặt. Mặt mũi này da thật là dày.

Phản ứng kịp đang chuẩn bị ghét bỏ Tần Vân một phen lại nghe được Yến Tĩnh thanh âm của "Tần tiểu vương gia thị đang nhắc nhở bản Thế Tử hẳn là khứ tương lời này truyền cho vũ Vương phi sao? Thực sự là hiếu kỳ vũ Vương phi nghe thế lần nói thị phản ứng gì."

Nói nhắc chân vào nhã gian, Liễu Như Phong sau đó cũng theo sát phía sau, thấy vẻ mặt ghét bỏ muối muối đang ở lau miệng sừng, tái vừa nhin bên cạnh thủy tí, hẳn còn có cái gì không hiểu.

Im lặng giật nhẹ khoe miệng, nhin nhin lại vẻ mặt biệt khuất Tần Vân chưa phát giác ra khinh cười ra tiếng.

Tần Vân chợt cảm thấy kiểm quái bất trụ, cả giận nói "Yến Tĩnh, ngươi cố ý có đúng hay không?"

Mọi người đều biết, Tần Vân nãi Tiểu Phách Vương, không sợ trời không sợ đất, nhưng duy chỉ có có một người có thể trị Liễu hẳn, đó chính là Tần Vân nẫu thân vũ Vương phi. Vũ Vương phi đồng dạng cũng là hộ độc nổi danh. Chỉ là đồng thời lại đối Tần Vân vừa đặc biệt nghiêm ngặt. Bởi vậy Tần Vân đối mẫu thân mình thị vừa kính vừa sợ.

Yến Tĩnh không nhin con giận của hẳn thiếu thiếu mi nhất phó ta chính là cố ý hình dạng, sinh sôi khí nổ Tần Vân, thế nhưng hựu nã hẳn không thể tránh được, chỉ phải bực mình ngồi ở một bên uống trà.

Quả nhiên là lòng dạ hiểm độc hắc phế, Liễu Như Tuyết nhin Yến Tĩnh bĩu môi, nhất định phải cách hẳn xa một chút tái xa một chút, bất quá nhin Tần Vân tức giận hai mắt đỏ bừng hình dạng hựu nhin không được cười

Yến Tĩnh nhin Liễu Như Tuyết biểu tình, lông mi dương hạ, bất quá rất nhanh thị đi thẳng tới ly Liễu Như Tuyết phụ cận chỗ ngồi xuống

Thấy Yến Tĩnh nhiều như vậy vị trí không tọa không nên tọa bên cạnh mình Liễu Như Tuyết một chút nổi giận "Yến Thế Tử, xin hỏi ngươi nhiều như vậy vị trí không tọa tại sao phải tọa ta đây hai bên trái phải?"

Yến Tĩnh mặt không đổi sắc nói "Tuyệt quận chúa nơi này vị trí đường nhin hay nhất "

Cũng không phải sao, Liễu Như Tuyết vừa mới tuyển kháo song vị trí, từ nơi này có thể đem túy hương cư nhin một cái không sót gì.

Liễu Như Tuyết mặt đen hạ "Đã như vậy, ta đây tự giúp người thành đạt bả vị trí này tặng cho yến Thế Tử ba." Hiện tại Liễu Như Tuyết thâm nghĩ cách hẳn rất xa.

"Không cần, quân tử không đoạt nhân sở hảo, nếu Tuyết quận chúa lựa chọn vị trí này, bản Thế Tử thành thật không có tranh đoạt vị trí này ý tứ "

"Yến Thế Tử quá lo lắng, bản quận chúa chỉ là tùy ý ngồi vị trí này, nếu vị trí này ngắm cảnh rất tốt yến Thế Tử an vị trú hảo hảo thưởng thức thưởng thức ba. Nghìn vạn lần không nên phụ bản quận chúa có hảo ý."

Liễu Như Tuyết không đợi Yến Tĩnh nói tự đứng dậy đi tới Liễu Như Phong hai bên trái phải tự mình ngồi xuống

Nói đều nói đến phân thượng này Liễu, Yến Tĩnh cũng không có thể nói cái gì nữa, chỉ phải bực mình địa nhin nàng hành văn liền mạch lưu loát tiêu sái đảo Liễu Như Phong hai bên trái phải ngồi xuống, mặt đen một cái chớp mắt, bất quá rất nhanh thị bình thường như lúc ban đầu, an tĩnh tọa ở một bên thưởng thức trà.

Liễu Như Phong từ vào cửa vẫn quan sát mấy người này, hẳn nhin bọn họ gần như ấu trĩ đối thoại dở khóc dở cười. Chỉ phải uống trà không nói.

Mà một bên Tần Vân khán Yến Tĩnh kinh ngạc, hần bật người thay đổi buồn bức hình dạng, hi hà hãy cùng Liễu Như Tuyết phân đàm, hai người người nhất cú ta nhất cú trò chuyện vô cùng náo nhiệt.

Rất nhanh chưởng quỹ liền đem rượu và thức ăn bung lên, rất nhanh một bàn phong phú đồ ăn tựu bố được rồi, sắc hương vị câu toàn, làm cho nhin không được mười ngón đại động.

Liễu Như Tuyết nhìn dẫn đầu cầm lấy chiếc đĩa, Tần Vân cũng không cam lạc hậu, ném thử cái này hựu ném thử cái kia.

Rất nhanh hai người tựu tranh đoạt nổi lên một bát trân giò, hai người người tới ta đi có vô cùng náo nhiệt.

Đột nhiên vẫn uống rượu Yến Tĩnh cánh tay dài duỗi một cái, thủ một chảo, hai người bất ngờ không kịp đề phòng bát trân giò tuột tay ra một chút đi tháp rơi trên mặt đất

Hai người người nhìn ta một chút, ta nhìn người một chút tới hậu đối Yến Tĩnh trọn mắt nhìn "Yến Tĩnh, người xong chưa "

Yến Tĩnh phì hai người liếc mắt "Ta là ở giúp các người, không phải một bàn thật tốt thái toàn bộ hủy xong "

Lúc này hai người tài chú ý tới trên bàn một mảnh hỗn độn, nhất đại bộ phận đều đã bị vén đến rồi trên mặt đất

Hai người chỉ phải bức mình ngồi xuống.

Liễu Như Phong nhìn không được Liễu, đề đĩa xuống cửa đồ diện ngoại phân phó một lần nữa trở lên một bàn thái. . .

Rất nhanh thái cũng nặng tân tốt nhất Liễu, đề phòng ngira hai người tái đánh vỡ, Liễu Như Phong riêng muốn lưỡng phân bát trân giò.

Nhưng mà hai người từ lâu không có tranh đoạt tâm tư, chỉ là bức mình nhìn chăm chăm Yến Tĩnh.

Mà Yến Tĩnh cũng không thềm nhìn bọn hần, tự mình bung ly rượu lên phẩm thưởng, chỉ là hần đáy mắt tiểu ý chiều kỳ tâm tình của hần tốt.

Liễu Như Phong cũng không nói nói, chỉ là bất đắc dĩ mà cứng chịu nhìn Liễu Như Tuyết.

Rất nhanh một bữa cơm ở mọi người trong trâm mặc ăn xong rồi.

Dùng xong xan, không đợi Liễu Như Phong lên tiếng, Liễu Như Tuyết vội vàng lôi kéo Liễu Như Phong cáo từ hồi phủ.

Nhìn muội muội tức giận hình dạng, Liễu Như Phong buồn cười, nhưng là mặc nàng lôi kéo ra túy hương cư

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa* Convert được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Mẫu thân ám vệ

Chương 5: Mẫu thân ám vệ

Liễu Như Tuyết vội vàng lôi kéo Liễu Như Phong ra túy hương cư, như vậy phảng phất phía sau có sài lang hổ báo.

Dọc theo đường đi tất cả mọi người thập phần trâm mặc, Liễu Như Tuyết néo néo tay của mình tâm, âm thầm quyết định, có một số việc hay là muốn nói cho ca ca.

"Ca ca là phủ nghị ta cùng với trước đây không giống với" Liễu Như Tuyết trực tiếp làm rõ nói.

Liễu Như Phong cước bộ cho ăn, nhưng vẫn là kẻ tục đi về phía trước.

"Ca ca có thể tin kiếp trước kiếp này? Mẫu thân qua đời đã kích sử ta hôn mê sau khi tỉnh lại liền biết được trí nhớ của kiếp trước" Liễu Như Tuyết kể tục nhẹ giọng nói rằng.

Liễu Như Phong cước bộ dừng lại xoay người nhìn Liễu Như Tuyết ánh mắt của, kinh dị một chút, cuối cùng nói "Tuy rằng người cân trước đây không giống với sử ta có ta nghi hoặc, nhưng ta biết người hay là ta Muội Muội, tuy rằng người nói có chút khó có thể tin nhưng bởi vì thị người nói sở dĩ ta đều

tin."

Liều Như Tuyết nước mắt nhất thời tràn đầy lên viền mắt, kiếp trước cũng không biết thân tình là vật chi, mà ca ca hiện tại toàn thân toàn ý tin tưởng mình, đây là thân tình sao? Vô điều kiện bao dung dữ tợn nhiệm.

Liều Như Phong ôn nhu xoa xoa Liều Như Tuyết tóc cười nói "Nha đầu ngốc, đi thôi, hoàn quần quýt này làm cái gì, ở trên đời này chúng ta là người thân nhất, được rồi, chúng ta mau trở lại phủ ba." Nói xong nhấc chân đi về phía trước.

Liều Như Tuyết xoa xoa con mắt đuổi theo sát khứ, huynh muội liếc nhau, không hẹn mà cùng nở nụ cười.

Đi tới nhanh đến vương phủ tiền một cái nhai, đột nhiên, tiền phương nhất nam tử nhanh chóng từ hai huynh muội bên người đi qua, Liều Như Tuyết đang chuẩn bị bắt hán, Liều Như Phong nắm Liều Như Tuyết tay của, gãi gãi bàn tay của nàng, Liều Như Tuyết sáng tỏ.

Huynh muội lưỡng như thường kế tục đi về phía trước, mang đi đảo chỗ yên tĩnh, Liều Như Phong không dấu vết tìm hiểu bốn phía một cái. Mở ra lòng bàn tay, chỉ thấy như tuyết giống nhau trắng nõn tay của công chính than trừ một đoàn tờ giấy.

Liều Như Phong từ từ mở ra, chỉ thấy trên đó viết tai vách mạch rừng, vui mừng cư kiến.

Hai huynh muội khiếp sợ liếc nhau, chỉ cảm thấy sự quan trọng đại, bởi vì tờ giấy lạc khoản rõ ràng là tiền chiếu tướng phủ ẩn vệ dành riêng bảo lưu dấu gốc của ấn triện.

Mà thử bảo lưu dấu gốc của ấn triện từ Liều Chính Hoa qua đời, Liều Như Phong tiếp quản vương phủ bắt đầu tựu dĩ không đang sử dụng, mà thử bảo lưu dấu gốc của ấn triện sừng cũng có đặc biệt tiêu ký, phân minh hay mẫu thân qua đời tiền ngay mặt thiếu hủy đồ án, giả chỉ có thể nói rõ một việc, việc này nhất định dữ mẫu thân hữu quan.

Mà lệ thuộc trực tiếp mẫu thân bốn người ám vệ cũng từ đêm đó mất đi hình bóng, hội là bọn hán sao?

"Muội Muội, bây giờ còn táo, chúng ta shopping lại về phủ ba" Liều Như Phong suy nghĩ nói

"Ừ, ta cũng hiểu được còn sớm, phụ thân mẫu thân sau khi qua đời, chúng ta sẽ không có thật tốt đi dạo phố Liễu, chúng ta nữa shopping ba" Liều Như Tuyết thấp trầm giọng nói.

Ám ách thanh âm của bao hàm rất nhiều ưu thương, làm cho nhện không được hơi bị đau lòng.

Liều Như Phong an ủi vỗ vỗ Liều Như Tuyết đầu, huynh muội liếc nhau, đây đó ngẫm hiểu

Chỗ tối có người theo dõi, phải thoát khỏi bọn họ nữa vui mừng cư.

Dọc theo đường đi hai huynh muội như thường lui tới vậy đối thoại lộ ra hoà thuận vui vẻ, chỉ là ở nhân không chú ý thời gian, hai huynh muội càng chạy càng nhanh, thất quái bát quái, cuối ở tiêu thất ở âm ỉ trên đường cái.

Lúc này, chỗ tối đi ra vài người "Nhân cân đã đánh mất làm sao bây giờ?" Nhất áo xám nam tử hỏi

"Khinh thường, vốn cho là bọn họ thị tùy ý shopping, không nghĩ tới dĩ nhiên để cho bọn họ đã nhận ra chúng ta tồn tại, xem ra chúng ta đã dả thảo kinh xà, bất năng tái theo dõi đi xuống, triệt" liếc nhìn nhau, thật nhanh tản ra rút lui.

Thấy bọn họ đi xa, Liều Như Phong tài lơi kéo Liều Như Tuyết từ một quầy hàng hậu đi tới, hai huynh muội thở phào một cái, bây giờ không phải là tra người theo dõi thời gian, cần phải đi trước vui mừng cư nhìn.

Đi vào vui mừng cư, lập tức có tiểu nhị chào đón "Quý nhân đại giá quang lâm, không có từ xa tiếp đón, xin hỏi nhị vị khách quan muốn ăn chút gì" nói một bên nháy mắt.

Liều Như Phong huynh muội nhất thời sáng tỏ "Không cần, cho chúng ta tìm một chỗ uống trà là được "

"Hai vị mời đi theo tiểu nhân" huynh muội lưỡng liếc nhau cấp đây đó một an tâm nhân thần

Một đường theo tiểu nhị đi ra phòng khách, trực tiếp đi qua hậu đường, cuối đứng ở vui mừng cư hậu một chỗ biệt viện lý.

"Xin hãy nhị vị tiểu chủ từ ở đây chờ, Thanh Nham đại nhân lập tức tới ngay" tiểu nhị cung kính nói

"Chủ tử? Nơi này là mẫu thân xây?" Liều Như Phong kinh ngạc nói.

"Đúng vậy, giá vui mừng cư chính là phu nhân sinh tiền sở bạn, cụ thể Thanh Nham đại nhân hội cân nhị vị chủ tử giải thích" tiểu nhị cúi đầu nói.

Liều Như Phong còn muốn hỏi lại, Liều Như Tuyết kéo hán "Ca ca, có chuyện gì hay là trước đi vào hơn nữa."

Liều Như Phong toại thôi.

Hai người vào phòng, chỉ thấy gian phòng phượng tiện đầy đủ mọi thứ, hồng hoa lê mộc tọa ý, khắc hoa cây lim giường lớn, cang làm cho nhân giết mình thị trung bày đều cùng trong vương phủ mẫu thân tuần phượng các giống nhau như đúc

Khán tới nơi này thực sự như tiểu nhị nói giống nhau là mẫu thân xây, mà Thanh Kiều phải là mẫu thân ám vệ trung một gã

Không bao lâu Thanh Kiều đã tới rồi, vừa vào cửa, Thanh Nham tự ôm quyền quỳ rạp xuống đất "Thuộc hạ Thanh Nham tham gia nhị vị tiểu chủ tử "

"Thanh Nham không cần đa lễ, xin hỏi Thanh Nham vì sao ở chỗ này? Mẫu thân qua đời hậu, các người lệ thuộc trực tiếp mẫu thân ám vệ 4 nhân tất cả đều không gặp hình bóng, mà hôm nay người lại xuất hiện, vậy bọn họ đâu?" Liễu Như Phong hỏi.

"Thuộc hạ cũng không biết, đêm đó trên đời tử và quận chúa đi ta đã bị chủ tử phái ra khứ, nhưng nhiệm vụ gì thuộc hạ tịnh không biết chuyện, mà từ sau đêm đó chúng ta cũng mất đi liên hệ" Thanh Kiều buồn bực nói, một loại mình bị từ bỏ cảm giác làm cho cả người khó chịu.

Liễu Như Tuyết kiến Thanh Kiều nhất phó buồn bực hình dạng cũng tin tưởng hẳn là thật không biết, cúi đầu suy nghĩ sâu xa

Liễu Như Phong kiến Muội Muội tự hỏi liền hựu quay đầu vấn Thanh Kiều "Mẫu thân phái người đi làm cái gì nhiệm vụ?"

"Chủ tử nhượng ta đi tặng một phong thơ" Thanh Nham ngừng đầu thâu nhìn lên Liễu Như Tuyết liếc mắt.

Liễu Như Tuyết trầm tư nói "Mẫu thân cho người cho ai truyền tin?"

"Chủ tử nhượng thủ hạ đi Liễu nước trong cốc đưa tin cho nước trong cốc cốc chủ, thuận tiện mang về 2 cá nhân" Thanh Kiều nói.

"Đái thù đã trở về?" Liễu Như Phong nói.

Nhìn hai huynh muội liếc mắt, Thanh Nham vỗ vỗ tay, chỉ thấy đột nhiên một trận thanh gió thổi tới, nguyên bản trống trải trên mặt đất nhất thời quỳ hai người.

Chỉ thấy trên mặt đất quỳ một nam một nữ, nam thanh tú tuấn dật, nữ thanh nhã tú lệ.

"Thuộc hạ vân tuyền, thuộc hạ vân nhĩ bái kiến hai vị chủ tử" hai người đồng nói.

Hai huynh muội liếc nhau, giai tử đối phương trong mắt thấy được kinh ngạc.

"Các người nói các người một người tên là vân tuyền một người tên là vân nhĩ?" Liễu Như Phong phức tạp nói

"Đúng vậy, thuộc hạ khiêu vân tuyền, vị này chính là thuộc hạ Muội Muội khiêu vân nhĩ" vân tuyền nói

"Yên Hoa các cùng các người là quan hệ như thế nào?" Liễu Như Tuyết hỏi tiếp

"Thuộc hạ Nãi Yên hoa các Tả hộ pháp, Muội Muội vân nhĩ còn lại là Hữu hộ pháp" vân tuyền cung kính đáp

Yên Hoa các, người cũng như tên, xem qua mây khói, một đời phồn hoa. Tam quốc không người chẳng, có người nói Yên Hoa các mỗi người tinh anh.

Mà tả Hữu hộ pháp thị trừ Các chủ ngoại các nội ưu tú nhất người, Tả hộ pháp am hiểu phi đao, một thân đao pháp có thể dùng xuất thần nhập hóa, nên nhân thủ cấp từ ngoài ngàn dặm

Mà Hữu hộ pháp am hiểu thân pháp, một thân khinh công xuất quỷ nhập thần, bị nàng tránh người trên chẳng bao giờ chạy ra của nàng truy tung

Liễu Như Phong dữ Liễu Như Tuyết giai ánh mắt phức tạp nhìn hai người "Nói như vậy, Các chủ là ai?"

Huynh muội lưỡng đáy lòng có sở thể nhưng giai không thể tin được

Vân tuyền cung kính nói "Hai vị chủ tử đoán không sai, chúng ta Các chủ chính là của các người mẫu thân phong khói nhẹ "

"Cái gì?" Hai người đều là không thể tin được, không thể tin được mẫu thân mình hay lời đồn đãi kia người mang một thân bí hiểm võ công Yên Hoa các Các chủ

"Nàng kia vì sao? Tại sao muốn bỏ lại chúng ta? Luyến tiếc phụ thân sao?" Liễu Như Phong lâm bảm nói

Liễu Như Tuyết không nói lời nào, trực giác tự nói với mình khẳng định còn có nội tình, không phải chỉ bằng Yên Hoa các Các chủ thân phận nàng cao như vậy ngạo tuyết không hội tự tử.

Nhìn hoàn quỳ hai người, Liễu Như Tuyết nói "Tuy rằng các người là mẫu thân cho chúng ta, nhưng ta còn là muốn hỏi một chút các người ý kiến của mình, nếu như các người không muốn thuận phục trên chúng ta khả dĩ tự hành rồi đi, chúng ta tuyết không miễn cưỡng, "

Vân tuyền hòa thanh liền nhất tề quỳ rạp xuống đất "Từ Các chủ thu lưu chúng ta hai huynh muội ngày đó trở đi, hai chúng ta mệnh hay Các chủ, Các chủ mất chúng ta mệnh hay hai vị chủ tử, bọn thuộc hạ đều là cam tâm tình nguyện đi theo, như có dị tâm, không chết từ tể được "

Đối với thời đại này thế ngôn là rất nghiêm trọng, vân tuyến hai huynh muội phát nặng như vậy thế đủ để chứng minh bọn họ trung tâm, tại Liễu Như Tuyết nhìn về phía mình ca ca.

"Được rồi, đều đứng lên đi, người đã môn là cái thân phái tôi, mẫu thân khẳng định có ăn nói cho các người" Liễu Như Phong minh bạch Liễu Như Tuyết ý tứ.

"Các chủ chưa từng đã thông báo, chỉ là phái Thanh Nham khứ tìm chúng ta, cho chúng ta phong thư này "

Nói vân tuyến tự từ trong lòng ngực móc ra một phong thư cung kính đưa lên

Liễu Như Phong lật tới lật lui nhìn Liễu khán "Cũng không có gì đặc biệt, mặt trên cũng chỉ có viết để cho bọn họ khứ nước trong cốc chờ Thanh Nham trở về báo hộ chúng ta" Liễu Như Phong quay đầu đối Liễu Như Tuyết nói.

"Kỳ thực chủ tử hoàn có một việc nhượng thủ hạ đi bạn" một bên Thanh Nham trấn nặng nói.

"Chuyện gì?" Liễu Như Tuyết và Liễu Như Phong giai nghi hoặc

"Chủ tử nhượng thuộc hạ tiếp xong vân tuyến huynh muội lại kinh đô hậu tái đãi quận chúa khứ nước trong cốc bái sư học nghệ, mà nước trong cốc cốc chủ đã đồng ý" Thanh Nham nhìn Liễu Như Tuyết liếc mắt

"Cái gì! Đây là mẫu thân ăn nói sao?" Liễu Như Phong sắc mặt biến Liễu thay đổi

Thanh Nham trầm tư "Đúng vậy, chủ tử nói quận chúa đã thập tuổi đã đến bái sư học nghệ niên kỉ linh mà kinh đô quá mức phức tạp, quận chúa tạm thời ly khai cũng tốt, mà vân tuyến huynh muội tắc lưu lại bang trợ Thế Tử "

Nghe xong Liễu Như Phong sắc mặt hơi bớt giận "Mẫu thân suy tính thì, kinh đô đúng là quá mức phức tạp, hơn nữa hiện tại Muội Muội còn nhỏ quả thực cũng là không thích hợp ngây ngô kinh đô "

"Nước trong cốc cốc chủ dữ mẫu thân là quan hệ như thế nào?" Liễu Như Tuyết hoàn toàn đắm chìm trong suy nghĩ của mình lý, cũng không có chú ý ca ca biểu tình

Thanh Nham do dự một chút "Thuộc hạ cũng không rõ ràng lắm, chỉ là thuộc hạ có thể cảm giác được chủ tử đối nước trong cốc rất quen thuộc "

"Ngà? Nói thế chậm thuyết?" Một bên Liễu Như Phong cũng rốt cục chú ý một bên suy nghĩ sâu xa Muội Muội

"Thủ hạ đi nước trong cốc thì, nước trong cốc chủ vì đều là Ngũ Hành trận pháp, bộ phận then chốt rậm rạp, nếu không chủ tử cấp thuộc hạ về địa đồ thuộc hạ căn bản tìm không được nước trong cốc chỗ. Mà chủ tử nhắc tới nước trong cốc thì đều là về mặt tiểu ý."

Thanh Nham cũng là rất kinh ngạc, chưa từng có nghe nói qua chủ tử mình có đi qua nước trong cốc.

"Lẽ nào mẫu thân trước đây đi qua nước trong cốc?" Liễu Như Phong kỳ quái

Mà Liễu Như Tuyết còn lại là suy nghĩ sâu xa mặt khác chuyện, đây hết thấy an bài thoát nhìn tựa hồ cũng rất hợp lý, mà vừa vặn hay thái hợp lý Liễu trái lại làm cho một loại dự mưu đã lâu cảm giác

Lẽ nào. . . Liễu Như Tuyết trong lòng có một to gan tìm cách, mà cái ý nghĩ này ở trong óc thật lâu quanh quẩn không đi

Bất động thanh sắc, quay đầu nhìn về phía Liễu Như Phong "Ca ca, từ ngày mai trở đi vân tuyến huynh muội tự vào phủ giúp người ba, ta cân Thanh Nham khứ nước trong cốc."

Liễu Như Phong nghi hoặc, Muội Muội vì sao dễ dàng như vậy liền đáp ứng khứ nước trong cốc nữ? Đồng thời gật đầu.

Rất nhanh nghi hoặc đã bị không muốn xông tiêu tan thành mây khói, nghĩ đến Muội Muội cũng phải ly khai chính, Liễu Như Phong ngực buồn buồn. Nhưng lại bất lực, du nhiên nhi sinh một thật sâu cảm giác bị thất bại.

Thấy ca ca tích tụ hình dạng, Liễu Như Tuyết cười nói "Ca ca, ta cũng không phải không trở lại, chỉ là đi ra ngoài chơi vài mà thôi, không cần khó khăn như vậy quá, không chừng ta nghĩ người cân gia gia tự lưu đã trở về" nói xong hoàn hướng về phía nghịch ngợm le lười

Liễu Như Phong dở khóc dở cười, nhưng tâm tình cũng một vừa trầm trọng như vậy Liễu

Nhìn Liễu Như Phong lòng của tình không ở như vậy tích tụ, Liễu Như Tuyết thở phào, ngực có một nghi hoặc vẫn quanh quẩn vu tâm sở dĩ muốn đi nước trong cốc chứng thực

Và lại mình thật là quá yếu, chính một mực nghĩ thế nào khứ cường đại đã biết phó thân thể, mà bây giờ hay một cơ hội tốt.

Quyết định xuất phát, càn nhanh càng tốt

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Âm mưu

Chương 6: Âm mưu

Mấy người đại thể thương lượng một chút, tựu quyết định cụ thể công việc.

Vân tuyên hai huynh muội cân Liễu Như Phong vào phủ, mà Liễu Như Tuyết tắc ngày mai xuất phát khứ nước trong cốc.

Cụ thể sao định hậu, hai người tắc về trước phủ.

Vừa vào đại môn, phúc quản gia tựu vội vã đón "Thế Từ, người trở về lạ? Tàn Tiểu Vương Gia cân yến Thế Từ tới, chính ở phòng khách, ta đang muốn đi tìm còn người "

"Cái gì?" Liễu Như Tuyết cước bộ cho ăn, ngấm lại hai người kia khó chơi độ, không khỏi run run hạ.

"Ca ca, ta về trước Tuyết yên vườn chuẩn bị" không đợi Liễu Như Phong lên tiếng nhanh lên chạy ra

"Đó là. . . Quận chúa?" Phúc quản gia lúc này tài chú ý nói mặc nam trang Liễu Như Tuyết, chính quan sát đáng tiếc người đã một ảnh

"A. . ." Nhìn Muội Muội chạy trốn chết dạng, Liễu Như Phong không khỏi xoa xoa đầu.

Nghĩ không ra sau khi tỉnh lại nhất quán tĩnh táo Muội Muội vì sao vừa đụng đáo hai người hãy cùng tạc mao mèo như nhau, Liễu Như Phong cười cười. Nói chân đi về phía trước, còn không quên nhắc nhở hạ còn đang ngốc lẳng phúc quản gia

"Đi thôi, phúc thúc, Muội Muội không muốn gặp lại hai người kia, vậy chúng ta đi trông thấy ba "

Phúc quản gia phản ứng kịp "Ai "

Lập tức chú ý tới "Thế Từ thuyết tiểu thư không muốn gặp lại hai người kia? Na hai người?"

"Không biết là yến Thế Từ và Tàn Tiểu Vương Gia ba? , không thể nào, quận chúa Tàn Tiểu Vương Gia thị Tiểu Phách Vương đảo hoàn hảo thuyết, yến Thế Từ đa người tốt nha. . . Ai nha, Thế Từ" phúc quản gia nói nhỏ lúc này mới chú ý Thế Từ đã đi xa, đuổi theo sát khứ

Liễu Như Phong hoàn toàn một chú ý phúc quản gia nói nhỏ, hẩn thích âm thầm suy đoán bọn họ lai quý phủ mục đích, thế nhưng tư tiền tường hậu vẫn là không có nghĩ đến, đơn giản không muốn, trực tiếp đi vào phòng khách

Chỉ thấy trong đại sảnh một mảnh yên tĩnh, chỉ có thỉnh thoảng bồi đắp va chạm bồi bích thanh âm của năng chứng minh có người tồn tại

Bên trái một thân tử y, như thơ như tranh vẽ khuôn mặt đang lẳng lẳng nhìn chăm chăm cái ly trước mặt thường thức trứ, sắc mặt phảng phất bao phủ một tầng vân vụ làm cho không nghĩ ra, thỉnh linh đó là Yến Tĩnh

Mà hữu biên trứ một thân màu mực cảm phục chính chậm rãi thường thức trà đó là Tàn Vân Liễu

Hai người ngồi đối diện có thể dùng vốn là yên tĩnh phòng khách không duyên có thêm vài phần quỷ dị

Nhìn trong đại sảnh quỷ dị hai người, Liễu Như Phong khoe miệng giật một cái, rồi lại phải kiên trì đi vào "Nhị vị quý khách đại giá quang lâm, chẳng có thể nói chuyện gì?"

Nhìn một bên đắm chìm trong tâm tình mình dặm Yến Tĩnh, Tàn Vân quá khứ ôm Liễu Như Phong nói đến "Bản tiểu vương thị đột nhiên muốn cùng Liễu huynh thị huynh đệ hẳn là đa lui tới mới đúng, thế nhưng bản tiểu vương làm mất đi lai cũng không có tới qua Liễu huynh quý phủ, thật sự là quá thất lễ" nói xong hoàn tổ nhất phó trầm thống trạng

"Sở dĩ nha, bản tiểu vương quyết định đau nhức sửa tiền phi, sở dĩ đặc biệt dẫn Liễu lễ trọng tới bái phỏng, mong muốn Liễu huynh tha thứ bản tiểu vương khuyết điểm, về phần Yến Tĩnh ma, ai biết hẳn, ta ở nửa đường bính kiến" nhìn Yến Tĩnh căn răng nghiêng lợi nói rằng

Nghe xong lời này, Liễu Như Phong khòe miệng giật một cái, hắn còn có cái gì không hiểu, tựa hướng về phía giả không bình thường ân cần dạng và buổi chiều sự kết hợp lại đã nói lên Tần Văn nhất định là hướng về phía Muội Muội tới, về phần Yến Tĩnh, từ vừa vào cửa tựa đang trầm tư nhìn không ra tâm tình, làm cho không nghĩ ra

Liễu Như Phong nhìn về phía Yến Tĩnh, Yến Tĩnh cảm giác được tầm mắt của hắn, rồi mới từ suy nghĩ của mình trung phản ứng kịp, mạn bất kinh tâm nói "Bản Thể Từ trong lúc rảnh rỗi, phục lại nghe thuyết Tần Tiểu Vương Gia muốn tới trấn vương phủ hỏi cải để làm người mới, Vì vậy cứ tới đây tham gia náo nhiệt, thuận tiện cũng tham quan tham quan đất vương phủ "

Tần Văn há hốc mồm, đây là trọn tròn mắt nói mò? Thuận tiện tá sườn núi xuống lửa? Tần Văn rất muốn thuyết ta căn bản là không có nói cho người khác biết chính muốn tới trấn vương phủ, chỉ là đến lúc này lòng tham tới, khả nếu nói như vậy chẳng phải là nói cho Liễu Như Phong chính mục đích không tinh khiết có lẽ tâm ý không đúng?

Tần Văn tích tụ, chỉ phải trầm mặc tương khí giấu ở trong lòng.

Liễu Như Phong nhìn Yến Tĩnh mặt không đổi sắc đặc hình dạng, nhìn nhìn lại Tần Văn tích tụ hình dạng, khòe miệng không khỏi trừu lợi hại hơn

Người này thực sự là tương lòng dạ hiểm độc tiến hành được để Liễu

Thu liễm màu đậm, Liễu Như Phong không khỏi nhúc nhủ, hai người này bất hảo phái nha, chỉ đành phải nói "Vương phủ đơn sơ, không so được vĩ mô đại khí địa đức vương phủ và trang nhã tinh xảo Yến vương phủ "

"Liễu huynh quá khiêm nhượng, trấn vương phủ tươi mát lịch sự tao nhã, dù đức vương phủ cũng không hoàng đa nhượng, có một phong vị khác" Tần Văn mặt không đổi sắc nói

Liễu Như Phong bất đắc dĩ, hai người này thị hạ quyết tâm nương nhờ vương phủ Liễu. "Tiểu vương gia khen ngợi, tức là như vậy ta làm cho khứ chuẩn bị, ba người chúng ta khứ mưa bụi đình uống xoảng một phen "

Dứt lời liền tuyên nhận nhân khứ chuẩn bị

Lúc này Tần Văn liền mở miệng nói "Không bằng nhượng tiểu nha đầu cũng một khối đến đây đi "

Liễu Như Phong quái dị nhìn Tần Văn, đây là rốt cục chuyển tới chủ đề lên, Tần Văn bị nhìn thấy chột dạ, nhưng vẫn là mạnh miệng nói đến "Cương cân tiểu nha đầu một trò chuyện cú, nếu tới, tự nhiên là yếu trò chuyện một đũa "

Liễu Như Phong đang chuẩn bị đi nam nữ chỉ phòng cự tuyệt hắn, Yến Tĩnh cũng mở miệng trước "Quay về với chính nghĩa vừa dùng chung với nhau xan, hơn nữa Tuyết quận chúa tài 10 tuế, đại gia như bằng hữu ở cùng nhau tụ tập không có gì cấm kỵ."

Lúc này Liễu Như Phong cân Tần Văn đồng thời quay đầu giai dùng ánh mắt quái dị nhìn chăm chăm Yến Tĩnh. Yến Tĩnh cứ như vậy mặc cho bọn hắn quan sát, chính như trước cúi đầu thường thức trừ cái chén, phảng phất không hề phát hiện

Tần Văn tuy rằng không quen nhìn Yến Tĩnh, nhưng lời của hắn hắn vẫn nhận đồng "Yến Tĩnh nói có đạo lý, Liễu huynh nhanh đi khiêu tiểu nha đầu ba."

Liễu Như Phong chính suy đoán Yến Tĩnh dụng ý, khả Yến Tĩnh còn là phó nhân nhạ hình dạng, cái gì cũng không nhìn ra được.

Liễu Như Phong xì hơi, thờ dài "Ta đây làm cho đi gọi nàng, chúng ta đi trước mưa bụi trong đình chờ nàng ba "

Một lát sau, mưa bụi đình ba người đang ngồi trứ đối ẩm, truyền lời nha hoàn đi tới "Khởi bẩm Thế Từ, Tuyết các truyền lời nhiều nói quận chúa đã ngủ."

"Ừ, ta đã biết, Muội Muội ngủ để nàng ngủ đi." Liễu Như Phong biết, đây nhất định là Muội Muội không nghĩ ra được tìm mượn có, sờ dĩ cũng không truy cứu

"Ngủ? Sớm như vậy?" Tần Văn tàn khởi vùng xung quanh lông mày, nhìn sắc trời một chút, vừa mới đáo giờ Thân.

Tần Văn đứng lên "Sớm như vậy, các người điều không phải vừa mới hỏi phủ sao? Thụy sớm như vậy buổi tối thế nào ngủ trứ, ta đi gọi nàng "

Liễu Như Phong bất đắc dĩ, hắn biết đây chỉ là qua loa tặc trách Tần Văn cân Yến Tĩnh mượn có, khả cũng không tiện nói rõ "Có lẽ là mệt nhọc "

Tần Văn mặc kệ hắn, đi thẳng tới nha hoàn kia tiền "Đi, phía trước dẫn đường, bản tiểu vương đi gọi nàng "

Nha hoàn sợ Tần Văn, biết đây là kinh đô Tiểu Phách Vương Tần Văn. Cũng không có Thế Từ mệnh lệnh nàng cũng không dám tùy tiện dẫn hắn khứ. Nhưng nàng e ngại Tần Văn không thể làm gì khác hơn là nã cầu cứu ánh mắt của nhìn Liễu Như Phong

Liễu Như Phong thấy đáng thương nha hoàn, thờ dài "Người dùng vì nan nàng, người cũng chó đi, ta đi khiêu "

"Ta đi chung với người, vạn nhất nàng không đứng dậy ni, ta đi túm nàng đứng lên" Tần Văn tưởng nhanh lên một chút đi gặp một cách tinh quái tiểu nha đầu sốt ruột nói

"Nhanh lên một chút, đi rồi" Tần Văn đi nhanh về phía trước.

"Đã như vậy, bản Thế Tử cũng cùng đi chứ" nói xong cũng không quản Liễu Như Phong Yên Tĩnh cũng đứng dậy đi về phía trước.

Liễu Như Phong ngậy ra một lúc, cũng đuổi theo sát khư.

Tuyết các

Liễu Như Tuyết đương nhiên cũng không có thuy, nhưng nàng đúng là một nhọc, sở dĩ vừa nghe đến gọi mình khư mưa bụi đình thời gian liền muốn Thanh Nhi thôi nói ngủ Liễu, cho nên hẳn cũng không biết đoàn người chính hướng về Tuyết yên các mà đến

Liễu Như Tuyết nằm ở trên giường nghĩ giá phát sinh tất cả, đột nhiên nhớ lại kiếp trước, kiếp trước nhất mạc mạc như chiếu phim giống nhau hiện lên trên trước mắt, muốn nói có cái gì ... không không muốn, đương nhiên là có, kiếp trước thân mật nhất đồng bọn.

Bọn họ là tối ảm ý hợp tác, một ánh mắt là có thể minh bạch tâm ý của nhau. Bởi vì bọn họ từ nhỏ cùng nhau lớn lên, tối năng thể hội đây đó lòng của toan, bọn họ điều không phải tình lữ, tình cảm của bọn họ vượt qua ái tình, bao trùm Liễu thân tình, sở dĩ ai cũng không muốn đánh vỡ

Nghĩ đến kiếp trước trước khi chết, hẳn tuyệt vọng mà không giúp nhãn thần. Nàng lòng chua xót

Nhịn không được nước mắt tưởng ngã xuống, nàng chăm chú nhìn nóc giường màn che, nhẹ nhàng ngâm nga

Lúc đầu vô tội nguoi sở trường diễn xuất

Rốt cục ta khả tin tưởng yêu lộ

Tối hận là chỉ hướng hạnh phúc

Mới có thể một ... mà ... Tái tuyển trạch nhượng bộ

Rất cố chấp mà mù quáng đã quên dừng lại

Yêu thương mình bất lực

Đi chết lặng

Từ nơi này phân chia ra hai người quốc gia

Tiêu xài bao nhiêu thời gian dẫn vật nhiều ít thống khổ

Tài tích lũy ra lĩnh ngộ ngắm hướng thiên không không cho nước mắt chảy ra

Ngẩng đầu nhìn tiến vân ở chỗ sâu trong đội ngày ấy ra

Bả cố sự kết thúc bả từ trước một khoản tiêu trừ

Nhịn xuống không khóc ta yếu nhịn xuống không khóc

Bất năng chịu thua bởi vì ta tin tưởng thái hồng tông

Nhịn xuống không khóc ta yếu nhịn xuống không khóc

Theo đám sương

Hội mang đến hạnh phúc tại hạ một người xoa lộ

Theo ta khiêu hoàn toàn mới vũ

Tuyết yên các tràn ngập ở một ưu thương ca trung, tất cả mọi người nghỉ chân nghe, giai phát hiện tiếng ca từ quận chúa phòng ngủ truyền ra, nhẹ nhàng mà thanh âm non nớt mang theo một ám ách, làm cho không khỏi hơi bị rơi lệ

Mà vừa đi vào Tuyết yên các Liễu Như Phong đoàn người cũng nghe được giá một khúc bi thương ca khúc, một chút đắm chìm trong giá cổ trong tiếng ca đã quên đi trước

Thăng đến tiếng ca đình chỉ, Tàn Vân mới lấy lại tinh thần "Đây là tiểu nha đầu hát?" Chưa từng nghe qua từ khúc trực kích nhân tâm làm cho một loại hoàn toàn mới cảm thụ, nhưng cũng nhượng Tàn Vân bất minh sở dĩ, vì sao tiểu nha đầu có lớn như vậy ưu thương

Liễu Như Phong còn lại là yêu thương đây là Muội Muội nói kiếp trước bên trong từ khúc sao? Vì sao như thế bi thương? Muội Muội trôi qua nhất định rất khổ cực ba

Lúc này môn chi nha một tiếng, tất cả mọi người theo bản năng khư ngẩng thanh âm đầu nguồn

Bởi Liễu Như Tuyết nghỉ ngơi sở dĩ khuê cửa phòng tịnh không ai trong coi

Mà Yên Tĩnh lại không biết lúc nào đi tới Tuyết yên các lầu hai Liễu Như Tuyết khuê cửa phòng, đã thẳng đẩy ra khuê môn. Liễu Như Phong chỉ cảm thấy dữ lễ không hợp, lại không kịp ngăn cản, Yên Tĩnh dĩ mại chân đi vào, Liễu Như Phong mau đuổi theo

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Rời phủ

Chương 7: Rời phủ

Vào phòng, tầng tầng màn che che ở khắc hoa tơ vàng cây lim giường lớn, chích mơ hồ thấy một thân thể nhỏ nhỏ cuộn lại trứ ngủ

Yên Tĩnh cũng không nhìn chu vi, trực tiếp đến gần tầng tầng màn che, nhẹ nhàng đẩy ra, chỉ thấy khuôn mặt non nớt lại thanh tú thiên hạ từ lâu ngủ thật say, cong cong lông mi, khéo léo tát vào mồm khẽ nhăn mày trứ, nồng đậm lông mi hoàn lộ vẻ chưa khô giọt nước mắt

Yên Tĩnh mi hơi tần khò, tuyệt mỹ dung nhan làm cho nhìn không ra tâm tình, như ngọc ngón tay của nhẹ nhàng xẹt qua Liễu Như Tuyết gương mặt của. Làm cho bừng tỉnh vô giác. Lập tức xoay người, đẩy ra màn đi ra ngoài.

Mà sau đó chạy đến Liễu Như Phong Tần Vân vừa vận thấy Yên Tĩnh từ cửa phòng đi ra, Tần Vân tiến lên đang chuẩn bị chất vấn.

"Nàng ngủ, chúng ta trở lại hát tửu ba" Yên Tĩnh nói

Liễu Như Phong đẹp mắt lông mi ninh cùng một chỗ, Yên Tĩnh vô lễ sấm Muội Muội khuê phòng chính là vì khán Muội Muội giấc ngủ một sao? Lập tức hướng bên trong nhìn thoáng qua, tầng tầng màn che lý đích thật là một nhỏ nhỏ thiên hạ nằm ở nơi đó ngủ.

Coi lại Tần Vân tức giận dạn, nghĩ đến Muội Muội chính đang nghỉ ngơi, cũng không tiện ở chất vấn cái gì, không thể làm gì khác hơn nói "Nếu Muội Muội ngủ, chúng ta còn là trở lại hát tửu ba" nói xong tỷ số đi ra ngoài trước

Tần Vân tức giận trùng Yên Tĩnh như nhau, lập tức nhìn về phía bên trong màn che, cuối cùng vẫn là không cam lòng đi ra ngoài.

Yên Tĩnh phui nhất ở trong mắt, như tuyết gương mặt của khẽ cười hạ, cũng đi ra ngoài.

Liễu Như Tuyết trầm trầm ngủ, tự nhiên không biết một màn này, nàng thật là cực kỳ mệt mỏi

Đã không có Liễu Như Tuyết, Tần Vân mất hăng hái, rất nhanh thì cáo từ hồi phủ

Yên Tĩnh còn lại là đa ở một một chút, tới hậu chạy bí hiểm nói "Tuyệt quận chúa thực sự là không giống người thường, làm cho khả ái chặt "

Liễu Như Phong đau đầu, hàng này là có ý gì?

Đuổi rồi hai người này, Liễu Như Phong rốt cục có thời gian khư bố cục Liễu, từng bước từng bước đều cần hảo hảo tự định giá đi xuống

Ngày thứ hai, trấn vương phủ truyền ra tin tức, năm ấy thập tuổi tiểu quận chúa thân nhuộm nặng nhanh, sinh mệnh đe dọa.

Một thời trấn vương phủ người người lai đi vội vàng, tin tức truyền tới hoàng cung, Hoàng Thượng kinh hãi, toại phái ra bằng có uy vọng trên ngự y cầm đầu thái y viện ngự y tiền đi thăm, thế nhưng giai bóp cổ tay thờ dài, nói hồng nhan bạc mệnh mệnh không lâu sau vậy.

Một thời trấn vương phủ liễu tiểu Thế Từ nóng này, nguyện tan hết vương phủ chỉ tài hoán muội muội mình một mạng, người người đều nói Liễu thế từ trọng tình nặng ý, khả ở số tiền lớn trước mặt lại không một người đi vào

Ở bi thương trong tuyệt vọng, lúc này tới một tự xưng là thanh mưa yên phong vận nữ tử, tự nói thị nước trong cốc cốc chủ, kiến Liễu Như Tuyết hữu duyên, dục vì nàng kéo dài tánh mạng, thế nhưng yếu rời kinh năm năm, đi trước nước trong cốc điều dưỡng

Ở rơi vào đường cùng, để muội muội của mình Liễu Như Phong chích đắc đáp ứng

Mà hết thấy này phát sinh trước sau bất quá 4 canh giờ.

Trần vương phủ hậu môn

"Muội Muội, tất cả đã sắp xếp xong xuôi, người yên tâm khứ nước trong cốc ba." Liễu Như Phong đứng ở cửa nhìn trên mã xa muội muội của mình trong mắt tràn đầy không muốn

Lập tức nhìn phía bên kia phong vận nữ tử tràn đầy kính nể "Làm phiền cốc chủ tự mình đi một chuyến Liễu, xá muội tự giao cho cốc chủ Liễu, làm phiền cốc chủ làm ơn "

"Thế Từ khách khí, ta nếu muốn thu Tuyết nhi làm đồ đệ, tự nhiên tận tâm tận lực" thanh mưa yên cười nói

Đúng rồi, vị này hay nước trong cốc cốc chủ, y độc song tuyết, tuy rằng chưa từng nghe qua chuyện của nàng, nhưng từ nàng xuất thủ năng giấu diếm được lớn nhất nổi danh trên ngự y mất là có thể biết nàng y thuật trác tuyệt.

Vốn có ý của bọn họ là chuẩn bị cật trước kia nước trong cốc chủ thuốc, nhưng không nghĩ tới cốc chủ dĩ nhiên theo Thanh Nham đi tới kinh đô tới hôm qua tài lộ diện

Bất quá nàng đến cũng sử sự tình cảnh hoàn mỹ tiến hành rồi

Nhìn nước trong cốc cốc chủ, Liễu Như Phong hoảng hốt một chút

Một ý niệm thoáng một cái đã qua, mau làm cho không bắt được

Liễu Như Phong rất nhanh lấy lại tinh thần căn dặn muội muội của mình "Đi phải chiều cố thật tốt chính, biệt nghịch ngợm muốn nghe cốc chủ nói "

Liễu Như Tuyết bắt đắc dĩ, ca ca một phen nói dặn dò thật là nhiều lần, nhưng vẫn kiên nhẫn an ủi "Ca ca, ta biết rồi, ca ca nhanh đi mang mình ba, đừng lo lắng ta, người chiều cố thật tốt gia gia, ta năm năm hậu sẽ trở lại Liễu" nói thì dễ xuống manh, nàng cũng không bỏ, thế nhưng nàng phải khứ, liếc nhìn thanh mưa yên, có một số việc phải đi hiểu rõ ràng

Nhìn không thấy Liễu Như Tuyết, Liễu Như Phong nhìn xuống trong lòng không muốn "Sắc trời còn không có ám, các người đi nhanh lên đi, miễn cho đêm dài nhiều mộng, Thanh Nham, chiều cố thật tốt quận chúa "

"Thị" nói xong, huy vung lên mã tiên, con ngựa bị đau, lôi kéo trước xe ngựa đi, tiệm hành tiệm viễn

Nhìn mã xa đi xa thẳng đến tối hậu nhìn không thấy Liễu Như Phong tài xoay người hồi phủ.

Không ngoài sở liệu, quả nhiên phiền phức tới, Tần Văn cân Yến Tĩnh đi tới trong phủ

Hai người bọn họ căn bản cũng không tin ngày hôm qua thật tốt nhân sẽ ở một đêm hậu bệnh nguy kịch, cho rằng Liễu Như Phong là có mục đích của chính mình, sở dĩ suy nghĩ cho tới trưa

Thẳng đến nước trong cốc cốc chủ xuất hiện mới hiểu được đây là muốn bà Liễu Như Tuyết tổng xuất kinh đô nha, vội vã tới rồi ngăn cản

Liễu Như Phong thấy bọn họ cũng không trông cậy vào năng mạn ở bọn họ, nhưng cũng không có thể nói rõ, toại ta cũng không gạt bọn họ "Muội Muội đã rời phủ Liễu "

"Cái gì!" Tần Văn cái mộng còn không có ngồi vững vàng ni vội vàng nhảy dựng lên

"Người gấp như vậy bà tiểu nha đầu cật bước đây là tại sao vậy "

Liễu Như Phong trầm mặc.

"Đã như vậy, bản Thế Từ hiểu" Yến Tĩnh dừng một chút

"Liễu huynh đương minh bạch chính đang làm cái gì đều tốt, nàng rời kinh đều cũng là chuyện tốt, bản Thế Từ tin tưởng Liễu huynh đương có mình suy tính "

Nói xong cũng không tái quán quýt, đứng dậy cáo từ, mà Tần Văn còn lại là cảm giận nhiên, lại cũng không thể tránh được, tới hậu không thể làm gì khác hơn là phẩy tay áo bỏ đi

Đuổi rồi hai người, Liễu Như Phong nhìn trống rỗng vương phủ, đã không có buồn phiền ở nhà, thị thời gian thanh lý sâu một lúc.

Đào mắt kỷ tháng trôi qua Liễu, rốt cục muốn thu lưới.

Ở một dạ hắc phong cao buổi tối, gió mát viện hoàn toàn yên tĩnh.

Đột nhiên từ trên trời giáng xuống một nhóm hắc y nhân, bọn họ cân đèn tối hòa làm một thể, giống như quỷ my, chậm rãi tới gần Liễu Như Phong chủ phòng.

Bọn họ thám tử truyền đến Liễu Như Phong len lén tương một nửa vương phủ ám vệ triệt bỏ, mà tân một nhóm ám vệ phải đến ngày mai hùng đông mới đến

Mà tối hôm nay hay trấn vương phủ tối thư giãn thời gian, cũng chính là giết chết Liễu Như Phong cơ hội tốt nhất.

Cầm đầu hai người liếc nhau, chậm rãi đi về phía trước, cánh giác đánh giá bốn phía.

Quả nhiên không có bất cứ động tĩnh gì, xem ra thám tử tin tức truyền đến thị chính xác, các người áo đen chính vui vẻ trừ, đột nhiên bốn phía sáng lên ngọn đèn

Bốn phía chẳng biết lúc nào đã đứng đầy vương phủ thị vệ, tâm giác bất hảo, bị lừa, đang muốn lui lại, một con chích mura tên từ trên trời giáng xuống, thẳng tắp xuyên thấu trong ngực...

Mà một bên nguyên bản hẳn là ở gió mát viện Liễu Như Phong chính đứng ở một bên, một thân hắc y cảm phục sắc mặt càng phát lạnh thấu xương, cân bình thời tao nhã tưởng như hai người...

Ngày mai, phố lớn ngõ nhỏ tựa truyền khắp Liễu Như Phong bị đâm trọng thương tin tức, may mà đặc hộ vệ đúng lúc chạy tới tài khó khăn lắm bảo trụ một mạng

Trải qua thử một kiếp, Liễu Như Phong thay đổi trước kia tao nhã, dĩ thiết huyết cổ tay cấp tốc quét sạch trấn vương phủ thể lực các ngõ ngách, hậu hựu dĩ sét đánh chỉ thể rút vào Liễu mới mẻ máu, đến tận đây, kinh đô trung không người dám coi khinh vị này trấn Vương thể từ...

Mà hết thấy đấu tranh chính thức giật lại màn che, mà trấn trong vương phủ chủ tử nhân sinh vừa mới bắt đầu

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Hồi kinh

Chương 8: Hồi kinh

Mùa xuân ba tháng, độc vật trái rộng nước trong cốc ở chỗ sâu trong, một vị cô gái xinh đẹp chính dày nghiêng dựa vào một gốc cây cây ngô đồng thượng, chỉ thấy nàng quần áo đậm màu xanh biếc quần áo nhẹ, mày như liễu đại, phu nếu nở nà, càng phát ra thủy nhuận khuôn mặt hồng nộn như bông trái phải hai bên hoa đậu xấu hổ đỏ mặt, người này đó là Liễu Như Tuyết

Đi tới nước trong cốc đã khoai năm năm Liễu, khả Liễu Như Tuyết vẫn không có tìm hiểu nói bất cứ tin tức gì, thậm chí không có về mẫu thân đôi câu vài lời, bởi vì nàng trên danh nghĩa sư phụ phó hoàn toàn ẩn núp năng, điều này làm cho Liễu Như Tuyết có chút buồn bực

Nước trong cốc cốc chủ cũng chính là sư phụ đối Liễu Như Tuyết có thể dùng hai chữ khái quát theo đuổi! Không sai, hay theo đuổi!

Từ năm năm tiền từ kinh đô đi tới nước trong cốc ngày thứ hai, cốc chủ tựa lưu lại một bản ** và cốc chủ lệnh tiêu thất!

Trong cốc mấy trăm đệ tử cứ như vậy không hiểu thành Liễu Như Tuyết chính là thủ hạ. Có thể nói cốc chủ tiêu thất ba, khả hựu không tính là, nàng tổng ở Liễu Như Tuyết luyện công khẩn yếu quan đầu xuất hiện hơi bị hộ pháp hậu lại biến mất

Liễu Như Tuyết chán nản, suy nghĩ các loại biện pháp ép nàng xuất hiện, đều là không có kết quả, hậu kiến không có hiệu quả chút nào nàng không thể làm gì khác hơn là tạm thời buông tha ép nàng xuất hiện, chuyên tâm khứ thành lập thể lực của mình.

Chỉ là chính là nàng cố ý tránh né càng phát ra nhượng Liễu Như Tuyết càng thêm hoài nghi nàng dữ mẫu thân quan hệ.

Hiện tại mắt thấy năm năm phải đến Liễu, nàng thờ dài lẽ nào cứ như vậy buông tha nàng một đầu mối? Khả là thật không cam lòng a.

Nhìn trong tay ca ca thư, chi ngẩng đầu lên khán hướng thiên không, còn là trở về đi, ca ca mấy năm nay chính chống đỡ trấn vương phủ thực sự rất khổ cực

Quyết định, nhẹ nhàng từ trên cây hạ xuống, đánh hường chỉ, phía sau hạ xuống một người "Khử cấp thanh thương bọn họ truyền tin, ngày mai ta tương khởi hành hồi kinh, để cho bọn họ đi trước khử trần vương phủ chờ ta" một trận gió quá, người sau lưng tào đi biến mất.

Xoa xoa đầu, sự tình luôn luôn tra ra manh mối một ngày đêm

Hồi tưởng qua lại nhất mạc mạc, càng nghĩ càng không thích hợp, đột nhiên Liễu Như Tuyết tà mị cười, lần này xem ta hoàn không bắt được ngươi, nhìn ngươi còn có thể trốn bao lâu, nhìn cách đó không xa chỗ ở, trở lại tiền tiền tổng chút lễ vật tiêu khiển tiêu khiển ba.

Kinh đô trần vương phủ, nhất nam tử áo đen đang cùng Liễu Như Phong hội báo sự tình, một con chim hoàng oanh đột nhiên bay vào được, đi dạo vài vòng xem xét vài lần, tối hậu chậm rãi rơi vào Liễu Như Phong trên vai, thảo hảo cọt cọt Liễu Như Phong, giang hai cánh tay.

Liễu Như Phong cười cười, giá Muội Muội người mang tin tức lại đến, lần này không biết là chuyện gì.

Từ từ mở ra, xinh đẹp mà phiêu dật tự thể một chút sôi nổi trên trên giấy, Liễu Như Phong một chút hi thượng vùng xung quanh lông mày, Muội Muội yếu đã trở về, năm năm Liễu, rốt cục yếu đã trở về

Sáng sớm sáng sớm, Liễu Như Phong tự thật sớm chờ ở Liễu vương phủ bên ngoài, vương phủ mọi người đều kiến chân ngóng trông

Liễu Như Phong từ lâu điều không phải năm năm tiền cái kia ngây ngô non nớt tiểu tử, ngũ năm hần trở thành một đám tộc nhân trung tâm, tất cả mọi chuyện lớn nhỏ tào thì không thể nhượng diện mạo của hần có bất kỳ biểu lộ gì, hần đậm mạt xa cách.

Nhưng hần ngày hôm nay vẫn là không nhin được vui mừng lộ rõ trên nét mặt, hần vì nhếch lên khóe miệng có thể dùng hần vốn là tuấn dật vô song mặt của dữ phát năng, làm cho như một xuân phong

"Khởi bẩm Thế Tử, quận chúa xa mã đã đến cửa thành" trên thành cao hứng nói. Quận chúa rốt cục đã trở về, đương sơ trị liệu hảo muội muội, hần tự thẳng đến trần vương phủ, lại biết được quận chúa từ lâu ra phủ, Vì vậy hần tự ngày đêm chờ ở cửa vương phủ, cuối cùng vẫn là phúc quân gia kiến kỳ chấp nhất liền giữ ở bên người làm gã sai vặt, hai năm qua dựa vào cố gắng của mình nghiêm nhiên thành phúc quân gia trợ thủ đắc lực

"Phải? Thật tốt quá, nhanh lên nữa khản" Liễu Như Phong cả người đều thần thái sáng láng đứng lên

Trên thành nhanh lên chạy đi liền hướng cửa thành chạy đi.

Nào ngờ có người nhanh hơn hần, thật sớm đoàn người liền chờ ở cửa thành, cầm đầu rõ ràng là Tần Vân, một thân đậm màu xanh biếc cầm phục, mực phát thanh dương, tuấn dật gương mặt của nhượng vô số thiếu nữ diện mực hàm xuân, rồi lại ngại vì Tiểu Phách Vương hàng đầu không dám nhìn thẳng, không thể làm gì khác hơn là len lén nhìn trộm

Từ năm năm tiền Liễu Như Tuyết đi nước trong cốc, hần liền an bài nhân đi tìm, thế nhưng phải vài nhóm cũng tìm không được nước trong cốc phương vị.

Bất đắc dĩ hần nương du lịch danh khứ các quốc gia tìm kiếm, cũng không chút nào hạ lạc, thẳng đến hai năm trước hần tài hồi kinh đều

Trần vương phủ tường đồng vách sắt thăm từ đều an chen vào không lọt, hần chỉ có thể làm cho ở bên ngoài phủ nhìn chăm chăm. Sáng nay truyền đến tin tức, Liễu Như Phong sáng sớm ra phủ tựa hồ yếu nghênh tiếp cái gì người trọng yếu

Đương nhiên trọng yếu, ngoại trừ Liễu Như Phong bảo bối, cũng để cho mình sinh sôi làm cho đợi 5 năm, chờ nghiền răng nghiền lợi. Người này ngoại trừ Liễu Như Tuyết không có người khác, lúc này Tần Vân thầm nghĩ bả đầu sở gây nên sớm một chút tìm ra hảo hảo chất vấn hạ năng vì sao đi không từ giả.

Một nhóm lớn nhân vây ở cửa thành sinh sôi kinh động nhiều nhân, thật là nhiều người vây bắt thấp giọng suy đoán là ai có thể để cho kinh đô Tiểu Phách Vương sáng sớm tựu ngăn ở cửa nghênh tiếp, người người đưa đầu hướng ra phía ngoài nhìn quanh

Không bao lâu, một chiếc xe ngựa không từ không chậm hướng cửa thành lái tới, mà trong xe Liễu Như Tuyết hoàn toàn không ngờ rằng chính trở về thành sẽ khiến lớn như vậy chiến trận, năng chính dày nằm ở mềm thấp thượng bề mạt đường thần.

Đột nhiên, trái phải hai bên thị vệ nhất tề vây mã xa, Liễu Như Tuyết nghe được động tĩnh mở mắt ra, đẩy ra Liễu màn, tàn Liễu tàn mi

Người người ngừng thở, phải hình dung như thế nào vị nữ tử này nguyệt mạo mặt mày, phu nếu nộn nà, mắt như điểm nước son, thanh tú tuyệt tục, phảng phát bầu trời một vòng kiêu nguyệt, xa hoa, khuynh quốc khuynh thành diệc không quá đáng, nhìn nữa một bên Tần Vân vẻ mặt si mê hình dạng, mọi người chột, nguyên lai anh hùng nan quá mỹ nhân quan nha!

Liễu Như Tuyết thấy mọi người vẻ mặt mập mờ hình dạng, chưa phát giác ra phiền muộn. Quét mắt liếc mắt, tối hậu phát hiện chính gốc lẳng Tần Vân, dựa vào ngũ năm trước ấn tượng y hi nhận ra Tần Vân, năng nhưc đầu tàn mi đảo "Tần Tiểu Vương Gia, ngươi vây ở xe ngựa của ta đây là ý gì? Ta còn chạy về đi gặp ca ca nì "

Nghe được chim hoàng oanh vậy khinh linh thanh âm, Tần Vân mới từ đối Liễu Như Tuyết dung mạo kinh dị trung hoàn hồn. Lúng túng ho nhẹ hạ, nhưng bên tai còn là nhin không được đồ. Đột nhiên ý thức được Liễu Như Tuyết nói một chút nộ từ tâm khởi "Ngươi không biết ta vì sao vây quanh ngươi sao?"

Liễu Như Tuyết xoa xoa vùng xung quanh lồng mày, giá Tiểu Phách Vương thật khó dây dưa "Biết cái gì? Ta phải biết cái gì không?" Nói xong nghi ngờ nhìn phía Tần Vân.

Tần Vân chán nản, chính chờ nàng đợi năm năm, hoàn khắp thế giới tìm nàng, nàng dĩ nhiên không biết, đúng vậy, Tần Vân đột nhiên ý thức được chính hoa Liễu Như Tuyết thị tư để hạ làm, ngay cả mình phụ vương mẫu hậu cũng không biết. Liễu Như Tuyết không biết cũng bình thường.

Động lòng người đều vậy cứ như vậy phóng nàng đi sao, hẳn buồn bức hạ mã đi tới trước xe ngựa "Người năm năm tiền lúc đi vì sao không theo ta cáo biệt?" Tần Vân thấp giọng nói.

Liễu Như Tuyết vô tội "Người không biết ta là khứ điều dưỡng thân thể sao?"

"Ta biết người rõ ràng điều không phải. . ." Chống lại Liễu Như Tuyết ánh mắt bén nhọn đột nhiên Tần Vân ý thức được mình nói không lời nên nói.

"Tần Tiểu Vương Gia, xin hỏi ta ra kinh tại sao muốn nói cho người, ta cho là chúng ta trong lúc đó cũng bắt quá thị gặp mặt một lần mà thôi, còn không có thực áo không nói chuyện không nói nông nổi ba" Liễu Như Tuyết đột nhiên quanh quệ nói

Tần Vân ngẩn ra, quay đầu thấp giọng nói "Đối với người bởi vì ... này gặp mặt một lần tìm người năm năm, cũng đợi người năm năm, ta cho là chúng ta là bằng hữu."

Liễu Như Tuyết thoáng cái ngây ngẩn cả người, hẳn tìm chính năm năm? Lễ nào mấy năm trước hẳn đi ra ngoài du lịch là vì hoa chính? Nàng mềm nhũn khẩu khí thoáng cái bất đắc dĩ nói "Tần Tiểu Vương Gia, thì là người tìm ta năm năm, cũng không cai hiện tại dẫn người chặn ở cửa thành ba, người biết như vậy sẽ mang đến cho ta bao nhiêu phiền phức tạp sao? Bằng hữu không phải là như người vậy làm cho tìm phiền toái ba."

Tần Vân lúc này mới chú ý tới cửa thành dĩ chặn đầy người, hẳn chốt dạ nói "Vừa nghe đến người phải trở về sự tình thoáng cái một lo lắng nhiều như vậy."

Liễu Như Tuyết bất đắc dĩ, bất quá khán khí hẳn cố chấp tìm chính 5 năm phân thượng cũng không tái cân hẳn tính toán "Vậy người vội vàng đem người của người rút lui ba, ta muốn đi kiến ca ca."

Tần Vân nghe vậy nhanh lên triệt roi người của chính mình, để lấy hoàn chủ động tiếp nhận hộ vệ chức trách, đoàn người hạo hạo đằng đằng hướng trấn vương phủ chạy tới.

Nhìn phía trước chính khí phách tao nhã Tần Vân, Liễu Như Tuyết không khỏi bị hán khí nở nụ cười, một tiểu vương gia bị người làm thị vệ hoàn dương dương đắc ý.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Làm như cố nhân

Chương 9: Làm như cố nhân

Một lát ra vài bước, đột nhiên từ bên trái tủy hương cư phiêu hạ một nam tử trẻ tuổi, một thân đậm lam sắc cảm y, tuấn dật gương mặt của, đầu đội từ kim vương miện, một thân khí vương giả hồn nhiên thiên thành

Tần Vân đang theo Liễu Như Tuyết tán gẫu hẳn xuất ngoại thì gặp phải chuyện lý thú, đột nhiên kiến đội ngũ ngừng lại, quay đầu nhìn sang liễm liễm thân "Tam hoàng tử "

Liễu Như Tuyết thu liễm thần sắc, nghĩ đến đương kim hoàng thượng chính trực tráng niên, có 7 tử 5 nữ, mà đại hoàng tử Tần Thiên Tuấn và nhị hoàng tử Tần Thiên Du mẫu phi xuất thân không cao mặc dù đã lập gia đình nhưng cũng bất kham trọng dụng, sở dĩ thật sớm phong vương đi mình đất phong. Lục hoàng tử tử Thất hoàng tử tài ra tã lót, Ngũ hoàng tử Tần Thiên mặc tài 10 tuổi, Vì vậy tối thụ chú ý đó là 19 tuổi tam hoàng tử Tần Thiên quân dữ 17 tuổi tứ Hoàng Tử Tần Thiên Tề.

Tần Thiên quân đối Tần Vân la lên ngoảnh mặt làm ngơ, Tần Vân nghi hoặc, nhìn Tần Thiên quân cước bộ liên tục, từng bước từng bước tới gần mã xa, mà lúc này Liễu Như Tuyết cũng cảm thấy, đột nhiên nàng ngẩn ra, nàng cảm thấy một quen thuộc khí tức.

Nàng thoáng cái xóc lên mã xa mình, nhìn Tần Thiên quân từng bước một đến gần. Trong nội tâm nàng phảng phất nghe được từng tiếng hô hoán, nàng thoáng cái xông xuống xe giá, nhìn phía trước chính đến gần nhân, nàng có thể cảm nhận được người trước mặt cân nàng như nhau tâm tình bị đè nén,

nàng không dám may mắn nhìn xuống kích động trong lòng

"Mau tay áo ân cần phụng ngọc chung, đương niên biện lại **.

Vũ thấp dương liễu lâu tâm nguyệt, ca tần hoa đào phiến đề phong "

Tần Thiên quân áp lực hạ đích tình tự một chút lật lên ngập trời biển, hấn dừng bước cười hàng vạn hàng nghìn tao nhã, phong vũ lên hấn mực phát, tuần dật gương mặt của một chút nặng đứng lên

"Từ biệt hậu, ức tương phùng, vài lần hôn mộng dữ quân cùng

Đêm nay thẳng bà ngân công chiếu, do chỉ tương phùng là mộng trung "

Liễu Như Tuyết thoáng cái nước mắt bùng lên, nhưng nghĩ đến đây là trên đường cái, tiện tay vãi ra một ngọc kết "Ngày mai đi tình lâu, không gặp không về" truyền âm cho Tần Thiên quân

Nói xong một trận gió trở lại trên mã xa, bỏ rơi mảnh lau rơi khoeo mắt lệ, đề xuống ngực đích tình tự "Đi thôi, hồi phủ, ca ca còn đang chờ ta "

Tần Văn tuy rằng nghi hoặc Liễu Như Tuyết cân Tần Thiên quân cử động, nhưng hấn không có lập tức miệt mài theo đuổi, chỉ là nhàn nhạt nhìn hai người liếc mắt, cúi đầu trầm tư hai người bọn họ đối thoại. Ngũ năm nhượng hấn học xong thu liễm mình thần sắc, chỉ là chống lại Liễu Như Tuyết, lý trí của hấn tự biến mất vô tung vô ảnh

Rất nhanh Tần Văn đoàn người tự che chở Liễu Như Tuyết mã xa về phía trước chạy tới, đồ lưu tại chỗ Tần Thiên quân, Tần Thiên quân nhàn nhạt nhìn liếc chung quanh, nắm tay trung ngọc kết, xoay người trở về vui mừng cư

Mà một bên thành lâu thượng đứng thẳng hai người, quần áo bạch y, bạch y tóc đen, y và phát đều phiêu phiêu dật dật, trong ánh mắt chớp động một nghìn loại ngọc lưu ly quang mang. Dung mạo như tranh vẽ, sắc mặt hay thay đổi nhìn chăm chăm đi trước mã xa, hấn không ở thu liễm ánh mắt của mình, sờ đi trong mã xa Liễu Như Tuyết rất nhanh thì chú ý tới

Đẩy ra mảnh, đón nhận thành trên lầu đường nhìn, thẳng tắp nhìn nhau. Liễu Như Tuyết chẳng giả dối là bao nhiêu thứ chống lại giá quen thuộc ánh mắt. Mặc dù cách xa nhau hai năm, nhưng ánh mắt này cảm giác quen thuộc Liễu Như Tuyết rõ ràng, đây là Yên Tĩnh! Hai năm trước, kinh đô yến phủ một đêm bị giết cả nhà, đại hòa thiêu chết Liễu vô số yến phủ mọi người, bao quát ngay lúc đó Yên vương và Yên vương phi. Lúc đó hai người bọn họ đang ở đồng nguyên nước tương hồ trào phúng, Yên Tĩnh nhận thư liền hướng chạy trở về, từ đó về sau đang không có thấy hấn ra khỏi phủ.

Nhớ tới hai năm trước chuyện tình, Liễu Như Tuyết lo lắng nhìn thành lâu, hấn có khỏe không.

Rất nhanh Tần Văn tự chú ý tới Liễu Như Tuyết nhìn về phía thành lầu đường nhìn, hấn quay đầu nhìn, lại không thấy được bất luận kẻ nào, hấn như có điều suy nghĩ cúi đầu

Rất nhanh thì đến rồi trấn vương phủ, nhìn giá ly biệt 5 năm gia, nhìn nhìn lại, càng phát ra tuần dật ca ca, Liễu Như Tuyết nở nụ cười "Ca ca, ta đã trở về "

Liễu Như Phong kích động nghênh đón, nhìn Muội Muội đi càng phát ra dung nhan xinh đẹp, Liễu Như Phong đột nhiên có cổ ngô gia có nữ mới thành lập cảm giác tự hào, cung chịu sờ sờ Liễu Như Tuyết đầu "Vài không gặp, Tuyết nhi càng phát đẹp, đều được Liễu đại cô nương, qua không được bao lâu tự phải lập gia đình Liễu "

"Ca ca sẽ pha trò nhân, ta mới không cần lập gia đình ni, ta tự do thừa ca ca" Liễu Như Tuyết đô chu mỏ, "Xem ra trở về ta phải hoa một tẩu tử hảo hảo quần ở ca ca, khán ca ca hoàn trên ghẹo ta không "

"Người nha, thực sự là. . ." Liễu Như Phong nhưc đầu gõ một cái Liễu Như Tuyết đầu, nghĩ đến mình việc hôn nhân không khỏi nhưc đầu.

Liễu Như Phong tiếp qua hai tháng sẽ cập quan Liễu, ở vậy huân đất nhà đã sớm lấy vợ sinh con Liễu, nhưng Liễu Như Phong cũng không có cưới vợ dự định, mà Lão thái gia vội vã bảo tôn tử, sờ đi cả ngày buộc hấn đi nhìn nhau nhân gia.

Gần nhất càng làm tâm trọng thêm, sờ đi Liễu Như Phong cả ngày ần núp Lão thái gia.

Liễu Như Tuyết đương nhiên biết Liễu Như Phong từ huyết, nàng mỗi ngày đều có thu được trấn vương phủ tin tức, sờ đi tự nhiên biết Lão thái gia bức hôn chuyện, sờ đi ở ca ca trên ghẹo mình thời gian cố ý phôi đầu óc dưới sự kích thích người ca ca.

Liễu Như Phong đương nhiên nhìn thấu muội muội mình nhìn có chút há hê, nhìn không được đã kích nói "Đừng quên, năm nay ta cập quan cũng là người cập kê thời gian, cập cập Liễu sẽ nghị hôn."

Liễu Như Tuyết nhất thời sụp đồ kiểm "Sớm biết rằng ta tự không trở lại."

Nhìn Muội Muội từng lời kéo mặt cửa, Liễu Như Phong ngực rớt cục thẳng bằng, cũng không ở kích thích nàng, cũng rất cục nhớ tới hai bên trái phải còn có một cái Tần Văn.

Liễu Như Phong thu liễm tiểu ý, chấp tay một cái "Tần Tiểu Vương Gia, chân xin lỗi, thấy xá muội trở về một thời vui vẻ chậm trễ tiểu vương gia, xin hãy

tiểu vương gia không lấy làm phiền lòng."

Tần Vân lúc này hoàn toàn đắm chìm trong Liễu Như Phong thuyết Liễu Như Tuyết năm nay yếu nghị thân dưới sự đả kích.

Vô ý thức đắc đã cảm thấy ngực khó chịu, đang lo lắng có hay không yếu chủ động cầu hôn thời gian, nghe được Liễu Như Phong xin lỗi phản ứng kịp "Liễu huynh loại bỏ, Liễu huynh tư muội sốt ruột có tội gì."

Lập tức nghĩ vậy hai đại vương phủ liên nhân sự quan trọng đại, liền cảm giác có chút vương tay chân phải hảo hảo châm chọc châm chọc chi tiết, nhân tiện nói "Liễu huynh dữ tiểu nha đầu cừu biệt gặp lại bản vương tự không quấy rầy, bản vương còn có chuyện quan trọng, đi trước một bước", nói xong đã mã lý khai, một đám thị vệ theo ở phía sau hạo hạo đăng đăng lý khai.

Đợi cho Tần Vân sau khi rời đi, Liễu Như Phong thu liễm thần sắc quay đầu trầm trọng hỏi "Muội Muội, cửa thành chuyện gì xảy ra? Còn có tam hoàng tử" nói vậy lúc này cửa thành chuyện đã truyền khắp ba.

Cửa thành chuyện, Liễu Như Phong đã thính trên thành đã nói, hẳn chỉ cảm thấy trầm trọng "Trở lại một cái đã bị đổ lên Liễu nơi đầu sóng ngọn gió, đây không phải là chuyện tốt."

Liễu Như Tuyết bắt đắc dĩ "Sự tình đã như vậy cũng không có biện pháp bỏ cứu, còn là vào phủ ngao mạn mạn nói cho ca ca ba."

Nhìn cửa phủ, Liễu Như Phong gạt đầu, hai người nhất tề hướng bên trong phủ đi đến.

Dọc theo đường đi, Liễu Như Tuyết liền đem Tần Vân nói đợi nàng ngủ năm tái nói một lần, Liễu Như Phong bắt đắc dĩ, đây coi như là Muội Muội hoa đào trái? Khả sự tình cũng đã như vậy cũng không cách nào cải biến.

"tam hoàng tử đâu" Liễu Như Phong đột nhiên hỏi.

Liễu Như Tuyết dừng bước lại, trầm mặc lắc đầu.

Liễu Như Phong dừng một chút "Các người quen nhau?"

Liễu Như Tuyết như trước lắc đầu, lại nhìn về phía bên trong phủ một gốc cây hải đường cây.

"Vậy các người thị vì sao. . ." Nhìn Muội Muội thần tình Liễu Như Phong suy nghĩ sâu xa.

"Hắn làm như một cố nhân" Liễu Như Tuyết thần nhiên nói, đón cười cười "Cố đạo kiếp trước kiếp này".

Liễu Như Phong một chút kinh dị ngấm hương muội muội của mình, khả Liễu Như Tuyết biểu tình lại làm cho nhân không nghĩ ra.

"Ca ca, ta thật vất vả đã trở về, chúng ta còn chưa khỏe hảo đoàn tụ, miễn bàn những ... này mất hứng chuyện Liễu" Liễu Như Tuyết cười cười nói sang chuyện khác.

Liễu Như Phong vẫn thử cũng tạm thời không lo lắng những ... này, tin tưởng mình Muội Muội ngực đều biết, tuy rằng hiện vương phủ đích tình huống không thích hợp dữ nhâm Hà hoàng tử có dính dấp, thế nhưng Muội Muội dữ tam hoàng tử quan hệ bãi ở chỗ này, sau đó yếu đi như thế nào, Muội Muội khẳng định cũng có mình tự định giá.

"Ừ, cũng là, đều miễn bàn này mất hứng chuyện, ca ca tin tưởng trong lòng người đều biết. Vậy chúng ta đi gia gia nơi nào dùng cơm ba, người năm năm không ở phủ, gia gia cũng rất tưởng niệm người, ta đã phân phó ở gia gia nơi nào bãi thiện Liễu" Liễu Như Phong cũng không tái quần quýt cười cười nói

Liễu Như Tuyết gạt đầu, nàng cảm kích ca ca của mình dành cho mình tín nhiệm, hai người đều lòng biết rõ. Nàng cũng biết rõ chính phải làm gì.

Một đường đi qua lâm hành lang, rất nhanh đi tới bình yên cư. Mà Lão thái gia trong phòng lại không một người, Liễu Như Tuyết chính kỳ quái chuẩn bị vấn ca ca của mình thời gian, mà bên kia chính đi tới nhất tỷ nữ, dung lệ thanh tú, thân hình giảo hảo.

"Đây là gia gia tỷ nữ ti huệ, thị ta đã nói với người Lâm tiên sinh đưa cho gia gia" Liễu Như Phong giải thích.

Liễu Như Tuyết gạt đầu, gia gia năng tiếp thu người khác đưa tới nhân, nhất định là phi thường tín nhiệm người này. Mà khán ti huệ bước đi phù phiếm, võ công nhất định không thấp, đi ra ngoài võ lâm tất thị nhất đẳng nhất cao thủ, mà nhân tài như vậy lại bị nãi lai tặng người, có thể thấy được Lâm tiên sinh không đơn giản. Nhìn ti huệ năng như có điều suy nghĩ.

Mà bên kia ti huệ chạy tới huynh muội hai người trước mặt, chỉ thấy nàng bất ty bất kháng hành lễ "Gặp qua Thế Tử và quận chúa, Lão thái gia Nói quận chúa ngày hôm nay hỏi phủ đại gia tự nhiên là yếu cùng nhau ăn bữa cơm, mà trong phòng tương đối muộn, liền nhượng nô tỷ tương đồ ăn dời đến mưa bụi đình".

"gia gia người đâu? Không phải nói dùng bữa?" Liễu Như Phong kỳ quái hỏi.

"Lão thái gia đang ở mưa bụi đình dữ Lâm tiên sinh chơi cờ, Lão thái gia nói rằng hoàn tái đồng thời dùng bữa" ti huệ cung kính đáp.

Huynh muội liếc nhau "Đồng thời dùng bữa?"

"Đúng vậy, Lão thái gia thuyết Lâm tiên sinh thật vất vả mới vừa về một chuyến, nhất định phải lưu lại dùng qua phạn lại đi" ti huệ thùy thanh nói.

Liễu Như Tuyết hiểu rõ, lạp lạp Liễu Như Phong, hai người giai nhấc chân hướng về mưa bụi đình đi đến

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10 chỉ tốt ở bề ngoài

Chương 10 chỉ tốt ở bề ngoài

Hai người một đường đi trước, Liễu Như Tuyết trầm tư. Liễu Như Phong thấy thế nhắc nhở "Lâm tiên sinh người này thâm bất khả trắc, đã từng ta cũng phái người điều tra hắn, thế nhưng người này giống như là đột nhiên xuất hiện, hoàn toàn không tra được mảy may hữu dụng tin tức. Không có biện pháp tự phái người theo dõi hắn, nhưng mỗi lần đều là ra phủ liên biến mất vô tung, truy tầm không có kết quả".

"Lẽ nào ca ca sẽ không hỏi qua gia gia sao? Gia gia đối với hắn như vậy tín nhiệm chắc là biết cái gì ba!" Liễu Như Tuyết chìm đắm nói.

"Đừng nói nữa, mỗi lần ta vấn gia gia thời gian, hắn tự tận lực lảng tránh, phía Tụu Kiên Thúc già ngu sung lảng".

"Ha ha. . ." Đột nhiên Liễu Như Tuyết đột nhiên thay đổi thâm trầm ngẩng đầu tiểu ý dạt dào, vốn có nàng vẫn còn có chút hoài nghi, cái này thị thật xác định Liễu.

Liễu Như Phong chính nghi hoặc Muội Muội thế nào đột nhiên cười rộ lên.

"Ca ca có hay không nghĩ đây hết thấy có cái gì không đúng sao? Có cái gì ... không không bình thường? Từ cha mẹ qua đời bắt đầu, đây hết thấy tất cả như không giống như là kế hoạch tốt từng bước một về phía trước đẩy mạnh trứ." Lúc này tự thặng Liễu Như Tuyết huynh muội. Liễu Như Tuyết quay đầu đối Liễu Như Phong làm rõ thuyết.

Liễu Như Phong ngăn ra, lập tức cúi đầu tự hỏi, khả năng nghĩ càng kinh tâm. Đích xác tất cả như Muội Muội theo như lời, tất cả tựa hồ tới quá thuận lợi Liễu ta. Chỉ bằng chính huynh muội hai người chống đỡ giá lớn như vậy vương phủ, cùng với nói là chính có năng lực, lại càng không như thuyết là có người đang âm thầm tương trợ.

"Ta đã từng cũng nghi hoặc quá, từ người sau khi đi, ta xử lý một sự tình thuận lợi ngoài ý liệu. Ta vẫn cho là thị gia gia nhân đang âm thầm tương trợ, khả bây giờ nghĩ lại, kỳ thực cũng không hẳn vậy." Liễu Như Phong ngưng trọng nói

Bất quá ngẩng đầu nhìn Muội Muội mặt mày hơn hờ hình dạng, nhất thời thoải mái "Xem ra Muội Muội đã biết là người phương nào gây nên Liễu, xem ra năm năm này Muội Muội tra được chút gì." Liễu Như Phong mỉm cười.

Nhắc tới cái này Liễu Như Tuyết nhất thời mặt âm trầm "Đừng nói nữa, một đồng cáo già, ta đoán nay trời mới biết thị diệu hồ ly son, hại ta lãng phí thời gian dài như vậy." Ngẫm lại chính trên danh nghĩa sư phụ phó, nhất thời nghiêng răng nghiêng lợi. Bất quá nghĩ đến trong phủ trung vị kia, trên mặt nhất thời toát lên trứ trứ hồ ly vậy giả hoạt đáng tươi cười, xem ta bắt được hắn nhìn người hoàn giấu đi nơi nào.

Liễu Như Phong nhìn Muội Muội nụ cười quý dị kia, biết nàng có thể coi là kẻ người, nhất thời có chút mao cốt từng nhiên, Muội Muội vài không gặp thế nào dọa người như vậy Liễu.

Quay đầu không nhìn tới nàng "Muội Muội còn chưa nói phía sau màn người của là ai mà?"

Liễu Như Tuyết nghịch ngợm nháy nháy mắt "Ca ca, người đoán? Trên đời này đặc gia gia giữ gìn còn giúp trợ yểm hộ người của có mấy người?"

"Và lại, ca ca ngẫm lại, việc này phát sinh hậu lớn nhất được lợi mới là thùy? Mọi người thường thường bị phức tạp biểu tượng sở mê mà bỏ quên bản chất" Liễu Như Tuyết như vui đùa vậy nói nặng nề nện ở Liễu Như Phong lòng của đầu.

Đúng rồi, việc này phát sinh lớn nhất được lợi mới là hôm nay trấn vương phủ. Liễu Như Phong khiếp sợ, mấy năm này hắn xử lý quý phủ chuyện vụ biết rõ trấn vương phủ ngoại trừ mất đi người tâm phúc, cũng không có bất luận cái gì thực chất thượng tồn thất. Mà biểu hiện ra này giống như là đại thụ cây lý bỏ ra ngoài sâu một, nhìn như đáng sợ, kỳ thực chỉ có bỏ Liễu tài năng tốt hơn sinh trưởng.

Liễu Như Phong càng nghĩ, bả tất cả mọi người suy nghĩ một lần, tối hậu khiếp sợ "Không thể nào đâu. Làm sao có thể? Ta đã từng cho hắn khâm liệm"

lập tức trầm mặc, thảo nào hạ táng thời gian gia gia không được bất luận kẻ nào khừ. . .

"Thế nào không có khả năng? Ca ca là tận mắt đáo hấn hạ táng Liễu? Còn có mẫu thân, chỉ bằng nằng Yên Hoa các Các chủ thân phận nằng lại không thể nằng đơn giản tự tử, mọi người đều nói mẫu thân dữ phụ thân phụ thể tình thâm, thế nhưng nếu là phụ thân không có chết, mẫu thân hựu làm sao có thể tự tử nì."

"Việc này mặc dù có điểm khó có thể tin, nhưng đúng là có khả năng, năm năm tiền chúng ta đều còn nhỏ, cha mẹ tuy là ta trang liêm, nhưng khi đó gia gia phân phó ai cũng không chính xác đi theo, chỉ chừa gia gia căn tâm phúc của hấn. Bây giờ nghĩ lại quả thực có thể là bị gia gia yểm hộ Liễu" Liễu Như Phong tuy rằng khiếp sợ, nhưng suy nghĩ kỹ một chút nhưng vẫn là có tích có thể tìm ra.

Hai người trầm mặc một hồi, Liễu Như Phong tỷ số mở miệng trước "Bất kể có phải hay không là thực sự, hiện tại đều là suy đoán, chúng ta cần chứng cứ, hơn nữa bọn họ tại sao muốn làm như vậy "

"Đây hết thầy chỉ cần bắt được người nọ không phải giải quyết rồi sao?" Liễu Như Tuyết giáo hoạt nhảy mắt mấy cái.

"Muội Muội, ngươi có biện pháp? Hấn thế nhưng một cáo già, ta đều truy tung hấn bao nhiêu lần, một lần chưa từng thành công qua!" Nhắc tới cái này Liễu Như Phong không khỏi có chút nhụt chí.

"Biện pháp hoàn chưa dùng qua, đắc thử mới biết được. Chúng ta quá khừ ba, biệt lộ ra chân ngựa" Liễu Như Phong còn muốn hỏi thị biện pháp gì, lại thấy mưa bụi đình đã đến, mà Liễu Như Tuyết dĩ cất bước đi vào.

Thật sâu hít vào một hơi thở, thu liễm thần sắc, Liễu Như Phong khôi phục dĩ vãng đậm mặc hình dạng chậm rãi đi vào.

Mưa bụi bên trong đình, gió mát phơ phất, đầu mùa xuân sinh cơ bừng bừng hựu trữ một chút tươi mát phong xông tới mặt, làm cho không khỏi thần thanh khí sảng. Mà bên trong đình hai người đối lập mà ngồi, một người mặc màu lam đậm cảm phục, phở phở thông thông khuôn mặt lại lộ ra nhè nhẹ không tầm thường tà mị đáng tươi cười. Liễu Như Phong cước bộ cho ăn nể như Muội Muội đoán không lầm người này liền thị cha của mình.

Trong lòng nghi hoặc càng ngày càng sâu. Người này cùng phụ thân cảm giác hoàn toàn bất đồng, nhưng lại nơi chốn lộ ra cảm giác quen thuộc, nguyên lai mình vẫn cảm thấy không đúng địa phương ở chỗ này. Lễ nào đây là huyết thống ràng buộc?

Bất động thanh sắc, ngẩng đầu nhìn một chút đi trước Liễu Như Tuyết, chỉ thấy Liễu Như Tuyết chậm rãi đi trước, phảng phất căn bản không biết mình đã qua đời phụ thân của chính bên người. Liễu Như Phong ngầm cười khổ, chính cánh không bằng Muội Muội ổn trọng.

Liễu Như Tuyết trong lòng cũng không như mặt ngoài nhìn qua như vậy bình tĩnh, nhìn trong đình người của, Liễu Như Tuyết án nãi ở trong lòng muốn xông tới chất vấn xung động, mím cười chậm rãi tiến lên, quay chính mình tư khổ tưởng Lão thái gia thi lễ "Gia gia, ta đã trở về "

"Nha đầu đã về rồi? Năm năm không gặp thoát nhìn là ổn trọng sinh ra" Lão thái gia ngẩng đầu nhìn thoáng qua đón nhìn mình bàn cò.

"Gia gia, lễ nào ta còn so ra kém cái này phá bàn cò sao? Năm năm không gặp gia gia một điểm cũng không tương ta" Liễu Như Tuyết bữu mỗi một bả nú lại Lão thái gia cánh tay.

"Cương nói ngươi ổn trọng điểm, thế nào còn là cân một da giống như con khi" Lão thái gia xoa xoa đầu.

"Gia gia, ca ca lễ nào một nói cho ngươi biết ta là ở nước trong cốc gây đại họa sợ bị sư phụ trách phạt trở về tị nạn sao?" Liễu Như Tuyết nghiêm túc nói.

Lão thái gia mí mắt khiêu khiêu, đối diện Lâm tiên sinh uống trà tay của cho ăn, Liễu Như Phong còn lại là không nói gì, giá Muội Muội hựu đang giờ trò quý gì, lập tức nghĩ đến Muội Muội thế nào nói nước trong cốc cốc chủ, cốc chủ căn gia gia bọn họ có quan hệ gì? Đột nhiên nhớ tới tông Muội Muội khừ nước trong cốc khi đổ nước trong cốc ánh mắt của, nhất thời chợt, liếc nhìn Muội Muội, có thâm ý khác.

Lão thái gia nhìn Liễu Như Tuyết nghiêm túc hình dạng ngực thăm nghĩ bất hảo, nhất thời im lặng, nhưng thật ra một mực bên cạnh Lâm tiên sinh hiếu kỳ nói "Tại hạ nhưng thật ra thật tò mò tiểu quận chúa gây họa gì có thể để cho tiểu quận chúa chạy trốn chết" .

Lúc này Liễu Như Tuyết tài quay đầu tỉ mỉ quan sát hấn, tron bóng trắng nổi cái trán, một đôi lấp lánh hữu thần ánh mắt của, cao thẳng mũi, rõ ràng đều là đặc biệt tồn tại, khả tổ đóng lại mặt của cũng bình thường không có gì lạ. Liễu Như Tuyết cẩn thận quan sát lại chút nào tìm không được dịch dung vết tích, trong lòng âm thầm cô một tiếng cáo già.

Liễu Như Tuyết mím cười cười "Kỳ thực cũng không có gì ba, hay hiểu kỳ sư phụ trong phòng của mặt có bí mật gì chưa bao giờ nhượng ta đi, muốn đi nhìn lên hạ, thế nhưng ba, thiên quá đen thời gian không nghĩ qua là té lộn mèo một cái nhẹ buông tay cây đuốc tự đã đánh mất đi vào, ại, té ta thất lưng bây giờ còn đang đông nì" nói xong còn cố ý nhất phó đau thất lưng hình dạng.

Liễu Như Phong chủn rút trờ, Muội Muội giá không phải tay run a, nói rõ là cố ý làm tức giận bọn họ. Nhịn xuống tiểu ý cố ý bản hạ kiểm "Muội Muội, ngươi cũng quá hồ nháo, làm sao có thể tùy tiện khừ sư phụ mình trong phòng nhìn lên nì, hoàn đốt gian phòng, thực sự là thái điều bì."

Liễu Như Tuyết liếc trộm hạ gia gia dữ Lâm tiên sinh cứng ngắt mặt, cười trộm Liễu hạ lập tức cúi đầu nhất phó nhận sai hình dạng "Ca ca, ta biết sai rồi, ta chính là té lộn mèo một cái thủ trượt ma, đầu nghĩ đáo nằng thiêu hủy gian phòng nha. Không biết sư phụ trong phòng có một có thứ gì trọng yếu bị đốt rụi, nếu như đốt rụi, sư phụ khẳng định không tha cho ta."

Liều Như Phong kiểm tra lợi hại hơn, đột nhiên nhân gia đề trọng yếu còn đang nhân gia trước mặt nói, giá phúc hắc trình độ chân thì không cách nào dùng ngôn ngữ biểu đạt. Một thời nura bụi các vắng vẻ không tiếng động.

Lâm tiên sinh sợ run một hồi tài phản ứng cười khở nói "Tiểu quận chúa tuổi nhỏ, nghịch ngợm không thể tránh được, tin tưởng nước trong cốc cốc chủ đầu như vậy quận chúa nhất định sẽ tha thứ quận chúa, tiểu quận chúa không cần quá mức tự trách."

Liều Như Tuyết đột nhiên ngừng đầu "Lâm tiên sinh làm sao biết sự phụ rất đau ta?"

Liều Như Phong ngừng ra, lập tức hiểu rõ. Thanh minh ánh mắt của nhìn chăm chăm Lâm tiên sinh. Lâm tiên sinh chỉ cảm thấy bất hảo "Tiểu quận chúa khứ nước trong cốc năm năm, còn phải nước trong cốc cốc chủ tự mình đến nhận, nhất định là thương yêu quận chúa, tin tưởng kinh đô bách tính ai cũng biết."

"Sự phụ đương nhiên là đồng ta, chỉ là lần này họa sấm hơi lớn nha" Liều Như Tuyết thở dài. Liều Như Tuyết đương nhiên biết một câu nói nhiều không được hẳn, không có néo không tha. Lập tức hựu vui vẻ thuyết "Bất quá ta nghĩ tới một ý kiến hay, sự phụ nhất định sẽ không tái trách ta."

Lão thái gia chỉ cảm thấy mí mắt thỉnh thoảng, trái tim đều phải nhảy ra ngoài, đang muốn uống một ngụm trà suyền thờ dốc, chỉ nghe được Liều Như Tuyết thanh âm hưng phấn "Sự phụ độc thân lâu như vậy đều là một người, thật sự là rất cô đơn, sở dĩ ta ở di tình cư đặc biệt mà chuẩn bị Liều nhất đồng lớn mỹ nam, chờ sự phụ nằng lão nhân gia khứ nhìn nhau ni "

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11 phiên muộn

Chương thứ 11 phiên muộn

Lão thái gia một miệng trà còn chưa kịp nuốt xuống tựa phun tới "Khái. . . Khái. . . Người nói cái gì, người cấp cho sự phụ của người tặng mỹ nam? Khái. . . Khái. . ." Liều Như Tuyết ý tứ tái rõ ràng bất quá nhâm ai cũng có thể nghe ra, Lão thái gia tự nhiên cũng nghe ra.

Liều Như Tuyết cân Liều Như Phong nhanh lên tiến lên thuận thuận, "Đúng vậy, gia gia nghĩ ta chủ ý này thế nào? Cũng không tệ lắm phải không, nói không chừng cấp sự phụ tìm một vừa lòng mỹ nam, sự phụ nhất vui vẻ tựa tha thứ ta." Liều Như Tuyết rất xấu tâm kích thích nói, len lén phiêu mắt một bên Lâm tiên sinh.

Liều Như Phong trực tiếp bị lời của muội muội lôi đến rồi, giá làm trò đương sự mặt thuyết cho mình nương tử hoa đối tượng, người này cũng là biệt khuất ba, bất quá lập tức ngấm lại hai người này quyết cũng rất tận tai nhạc hồ ở một bên phụ họa "Ta xem chủ ý này coi như là có thể ba, nước trong cốc cốc chủ tựa hồ là không có thành thân."

Liều Như Tuyết âm thầm cấp Liều Như Phong điểm một tán, lập tức quay đầu hướng còn đang ngốc lăng Lâm tiên sinh hỏi "Lâm tiên sinh, người tức trí đa mưu, người cảm thấy thế nào? Thế nào? Chủ ý này không sai ba." Nói xong hoàn nghịch ngợm nháy mắt mấy cái.

Lâm nguyên thiếu thiếu mi tự mình uống trà "Tiểu quận chúa chủ ý này thật là không tệ, nhưng là vẫn phải trải qua bản thân đồng ý tài năng được chưa, như vậy có thể hay không thái thảo suất."

"Không có chuyện gì, ta tin tưởng sự phụ nằng nhất định sẽ rất vui vẻ." Liều Như Tuyết hồ ly vậy nở nụ cười.

Lâm nguyên nhân da khiêu khiêu, quay đầu nhìn phía một bên còn đang ho khan Lão thái gia. Lão thái gia "Tuyết nha đầu, người chó hồ nháo, duyên phận tự do thiên định, người một tiểu nha đầu cuộn phim loạn đức kết cái gì "

"Gia gia, người nói rất đúng, thế nhưng gia gia làm sao biết sự phụ ta duyên phận điều không phải ở ta tìm người ở giữa ni, nói không chừng ta đây hồng nương tựa trở thành ni." Liều Như Tuyết chăm chú ngấm lại nói rằng.

Lão thái gia phiên muộn quay đầu chỗ khác không ở ngôn ngữ, biết mình nếu như hơn nữa tựa có vẻ quá để ý Liều, đưa cho lâm nguyên một tự giải quyết cho tốt ánh mắt của, tự mình uống trà.

Liều Như Tuyết về mặt đều đôi lên tiểu ý "Ta đã thông tri sự phó, nằng đại khái mấy ngày nay sẽ kinh đô Liều, ta sẽ chuẩn bị một cực lớn kinh hi cho nằng."

Liều Như Phong kinh ngạc, nguyên lai Muội Muội đã sớm trừ tính được rồi, bất quá lại không nhận được sinh lòng kinh ngạc, Muội Muội điều không phải

vẫn luôn tìm không được nàng sao? Đến tốt cùng là thủ đoạn gì có thể để cho nàng lại kinh đô?

Nhìn Lão thái gia cân lâm nguyên, Liễu Như Phong buồn cười, nhưng cũng không nhắc tới hiện, ngồi nghiêm chỉnh uống trà, trên mặt lãnh lãnh đạm đạm làm cho nhìn không ra tâm tình.

Bị Liễu Như Tuyết như thế nhất nháo, Lão thái gia và lâm nguyên hai người cũng bị mất tâm tư chơi cò, bất động thanh sắc thu bàn cò, rất nhanh thì phân phó bãi thiện.

Mỹ thực trước mặt, hai huynh muội lòng của tình lại xuất kỳ hảo, một bữa cơm ăn hai người hoan thanh tiểu ngữ, phảng phất không chút nào chú ý tới hai người khác trầm mặc.

Liễu Như Tuyết ám thoả mái, cơm nước xong bỗng nhiên giống như vô tâm nói lầm bầm "Ai nha, nguy rồi, ta đã quên nhắc nhở sư phụ đi tình lâu bộ phận then chốt Liễu, nàng nếu như xông vào đã có thể nguy rồi."

Nói xong nhanh lên đứng dậy "Gia gia, ca ca, Lâm tiên sinh, ta đột nhiên nhớ tới còn có chuyện khẩn cấp một xử lý, ta đi trước một bước." Nói xong vội vội vàng vàng đi ra ngoài

Ba người lẳng lẳng, nhìn Liễu Như Tuyết vội vội vàng vàng đi ra ngoài không nói được một lời, Liễu Như Phong khoe miệng trừu trừu, lập tức như không có chuyện gì xảy ra uống trà.

Vừa ra mưa bụi đình, Liễu Như Tuyết mỉm cười cười, cục đĩ bố hảo sẽ chờ cá cắn câu Liễu. Thay đổi mới vừa hoảng trương, mạn điều tư lễ hướng về mình Tuyết các đi đến...

Chậm rãi đi tới, tâm tình khoái trá liên khoe miệng cũng hơi nhếch lên, gió nhẹ vung lên mái tóc đen nhánh, sáng rõ khuôn mặt nhỏ nhắn như ánh sáng ngọc Pearl làm cho mắt lom lom

Nhìn giá xa cách đã lâu Tuyết các, cảm giác hết thảy đều cân năm năm tiền như nhau, không khỏi một trận hoảng hốt.

Đột nhiên Liễu Như Tuyết phát hiện một đạo quen thuộc khí tức hướng về tới mình, không khỏi trở tay một chưởng, người nọ hơi sững sờ cũng không né tránh thẳng tắp đã trúng đi tới, Liễu Như Tuyết thấy hấn không tránh đóa vội vã thu chưởng lực, lại nhìn không được lão đảo một chút diệt vào một âm áp ôm ấp.

Nhìn trước mặt vô hạn phóng đại tuần mỹ vô song mặt của, nghe trên người hấn nhàn nhật cây ngọc lan mùi hoa, Liễu Như Tuyết hoảng hốt một chút, kinh ngạc nhìn nhìn. . .

"Ha ha. . ." Sung sướng tiếng cười từ bên tai truyền đến, cảm thụ được bên tai âm áp, Liễu Như Tuyết ý thức được mình thất thần kiểm nghiệm không được một chút tự do, lưng từng đứng dậy, tức giận nói "Yến Tĩnh, nếu như ta không đi sai nói, đây là ta Tuyết các ba, xin hỏi yến Thế Từ lại ta Tuyết các làm gì."

"Tuyết quận chúa thực sự là dễ quên nha, chúng ta vài không gặp, bản Thế Từ đương nhiên là tới đón tiếp Tuyết quận chúa quay về vương phủ nha." Yến Tĩnh cảm thụ được trong ngực ôn mềm tiêu thất, không khỏi một trận thất lạc, có ý tiêu mi nói.

Liễu Như Tuyết chán nản, khuy chính trước kia hoàn lo lẳng hấn nì, người này rõ ràng rất tốt, hoàn là một bộ lòng dạ hiểm độc hắc phế tử hình dạng. Hung hăng trừng mắt người trước mặt "Yến Thế Từ, thì là ngươi yếu nghênh tiếp bản quận chúa, cũng không có thể tùy ý lai cô gái khuê các tới đón tiếp ba."

Yến Tĩnh đột nhiên nhất phó bị thương hình dạng "Bản Thế Từ cũng ở cửa thành nghênh tiếp quận chúa nha, đáng tiếc quận chúa tựa hồ bệ bộ nhiều việc, đầu tiên là Tần Tiểu Vương Gia, hậu vừa tam hoàng tử, sở dĩ bản Thế Từ không thể làm gì khác hơn là mạo muội lai quận chúa khuê các đợi lạc." Nhắc tới tam hoàng tử Tần Thiên quân Yến Tĩnh trong mắt lóe lên một cái chớp mắt tàn khốc lập tức khôi phục nhất phó làm bộ đáng thương hình dạng

Nhìn Yến Tĩnh tội nghiệp hình dạng, Liễu Như Tuyết một trận không nói gì, lập tức nghĩ đến Tần Thiên quân Liễu Như Tuyết tâm tình một chút khá hơn, cũng cũng không tái quán quyết cười nói "Ngày hôm nay bản quận chúa tâm tình tốt sẽ không tính toán yến Thế Từ tự tiện xông vào khuê phòng của ta Liễu, hiện tại cũng thấy bản quận chúa Liễu, bản quận chúa cảm tạ yến Thế Từ hảo ý, hiện tại yến Thế Từ có thể trở về phủ Liễu."

Thấy Liễu Như Tuyết sáng rõ cười Yến Tĩnh chỉ cảm thấy chói mắt không gì sánh được, trong mắt hắc sắc vòng xoáy dường như muốn bả nhân hít vào khứ "Bản Thế Từ vô dụng thiện đã tới rồi Tuyết các, chờ món bao tử đều có điểm đói bụng, vừa lúc quận chúa chiều đãi bản Thế Từ một bữa cơm ba, chúng ta đều là bạn cũ, quận chúa sẽ không luyến tiếc một bữa cơm ba?" Có ý quên Liễu Như Tuyết nói tự mình hướng về Liễu Như Tuyết khuê phòng đi.

Nhìn tao nhã vô song khinh xa thực lộ bóng lưng, Liễu Như Tuyết ký tức giận hựu kinh ngạc, lập tức đuổi kịp kỳ quái vấn "Người thế nào đối với ta Tuyết các quen thuộc như vậy?" Liễu Như Tuyết tịnh không rõ ràng làm ra kinh đô tiền một ngày đêm chuyện đã xảy ra, sở dĩ rất là kỳ quái.

Yến Tĩnh tự mình đi tới "Tuyết quận chúa như vậy kỳ quái? Chẳng lẽ không biết năm năm tiền ta cũng đã đã tới Tuyết các sao? một khúc thật là làm cho nhân cảm giác mới mẻ nha."

Liễu Như Tuyết ngăn người, lập tức ôm ngực một bộ khản sắc lang ánh mắt của nhìn chăm chăm Yến Tĩnh "Người nhìn gì?"

Yến Tĩnh sững sờ, lập tức quay đầu cười nói "Làm sao bây giờ? Bản Thế Từ hay không cần thận rình coi đến rồi tiểu quận chúa, thế nào? Có muốn hay

không bản Thế Từ đi thân tác bồi." Nói xong hoàn đưa cho một tối quan sát ánh mắt của.

Liễu Như Tuyết run lên cả người nổi da gà "Yến Tĩnh, ngươi nha vô si."

Lập tức nghĩ đến năm năm tiền mình mới 10 tuổi, nhìn nữa Yến Tĩnh nhất phó tiểu ý dịu dàng hình dạng, tỉ mỉ suy nghĩ một chút, tự Yến Tĩnh giá phúc lòng dạ hiểm độc hình dạng, khẳng định điều không phải hán thuyết như vậy, nghĩ thông suốt tại không ở để ý đến hán, phui Yến Tĩnh liếc mắt, trực tiếp lướt qua hán quay về chính khuê phòng.

Yến Tĩnh cười cười, cất bước cũng đi theo.

Đẩy ra cửa phòng mình, cũng không nhìn Tuyết các mọi người, trực tiếp phân phó nói "Không muốn xa rồi, khứ truyền lệnh, miễn cho chết đói vị này yến Đại thế tử, thuận tiện khứ thanh huy viện nhìn ca ca đi trở về một, đã trở về xin mời lai Tuyết các." Nói xong hoàn trùng sau lưng Yến Tĩnh liếc mắt.

Không muốn xa rồi ngẩng đầu nhìn Yến Tĩnh liếc mắt, đây là tao nhà tể nguyệt yến Thế Từ, quả nhiên danh bất hư truyền, tâm trạng tán thán vẫn như cũ không kiêu ngạo không siểm nịnh "Thì, nô tỳ cái này khứ."

Nhìn không muốn xa rồi rồi đi bóng lưng, Liễu Như Tuyết nhớ tới ngũ năm trước Thanh Nhi, ngây ngô mà sống bát. Nhưng mặc cho thủy cũng không nghĩ tới nàng hội là của người khác thám tử, sau lại để phòng ngừa cùng loại Thanh Nhi thám tử, vương phủ trải qua một phen tẩy trừ, ngoại trừ phúc thúc mọi người giai lục tục đổi thành Liễu Yên Hoa các người của. Nhìn hôm nay rực rỡ hán lên vương phủ cảm thán một chút quay đầu quá bên kia.

Lập tức liền thấy chẳng lúc nào đi tại ngoại đang lúc mềm thấp thượng nằm nghiêng chợp mắt Yến Tĩnh, im lặng trừu trừu khoe miệng, người này thật là không có có một tia khách nhân tự giác. Cũng không để ý đến hán nữa, trực tiếp xóc lên màn che, đi vào lý trúc giường lớn, hành văn liền mạch lưu loát trong chính quyền tiến trong chân, rất nhanh liền ngủ thật say...

Yến Tĩnh mở mắt ra, hướng về màn che nặng nề giường lớn nhìn thoáng qua cười không ra tiếng, lập tức thu hồi đáng tươi cười quay đầu ngấm ngấm bầu trời xa xăm, sắc mặt nhàn nhạt, làm cho nhìn không ra tâm tình.

Rất nhanh không muốn xa rồi đã trở về, thấy mềm thấp thượng Yến Tĩnh tuy rằng kinh ngạc nhưng là không thâm cứu, nhìn phía bên trong màn che người của "Quận chúa, Thế Từ còn không có quay về gió mát viện ni, có hay không truyền lệnh ni."

"Không cần hỏi đến nhà ngươi quận chúa Liễu, nàng đang ngủ, truyền lệnh đi." Yến Tĩnh thần nhiên nói

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12 trì độ

Chương 12 trì độ

Tuyết vườn hoàn toàn yên tĩnh, Liễu Như Tuyết tỉnh đến xem đỉnh đầu chạm rồng khắc hoa hoa văn liền sừng sốt một chút, một lúc lâu tài ý thức nói chính chính trở về kinh đô, không khỏi cười mình cũng thủy mơ hồ, đưa tay ra sờ lại thất lưng, một chút ngơ ngẩn "Yến Tĩnh, ngươi thế nào còn chưa đi?" Lập tức ý thức được hán ở trên giường mình tức giận nói "Yến Tĩnh, ngươi có biết hay không giả thị khuê phòng của ta? Nam nữ hữu biệt biết không?"

Lúc này Yến Tĩnh tài chậm rãi mở mắt ra "Tuyết quận chúa thực sự là lấy oán trả ơn nha, tối hôm qua bản Thế Từ ở một bên hát tửu vừa mới đụng với quận chúa phát nhiệt, vừa vận bản Thế Từ đồng như vậy một điểm y thuật, mà đất phủ phủ y vừa vận không ở, sở dĩ bản Thế Từ không thể làm gì khác hơn là lưu lại chăm sóc tiểu quận chúa Liễu."

Liễu Như Tuyết xao xao đầu, suy nghĩ kỹ một chút lại không có một chút manh mối, nhìn Yến Tĩnh thần nhiên nhân thần trong nháy mắt lo lắng bất tức "Vậy ngươi khả dĩ làm người khác chiếu khán ta nha, tại sao phải chạy đến giường của ta bắt đầu."

"Nói lên cái này bản Thế Từ thật tò mò Lâm Tề là ai? Dĩ nhiên đặc tiểu quận chúa nhớ thương, liền sốt cao dưới tình huống đều nhớ kỹ tên của hán, còn đang nắm ta góc áo không buông tay, thế nào đều toán không ra, bản Thế Từ không thể làm gì khác hơn là ở Tuyết quận chúa bên giường chấp nhận Liễu." Yến Tĩnh một tay chỉ ngẩng đầu lên dày tựa ở đầu giường chậm rãi nói.

Liễu Như Tuyết mặt nhăn nhu, nàng kêu Lâm Tề tên? Chẳng lẽ là lập tức yếu gấp lại ngực thật cao húng sao? Ngẩng đầu nhìn một chút ngoài cửa đã khoai buổi trưa Liễu đột nhiên nhớ tới và Tàn Thiên quân ước hẹn, nhìn nhìn lại Yến Tĩnh một thân bạch y từ lâu nhu không còn hình dáng, không khỏi áy náy "Đa tạ yến Thế Từ dốc lòng chăm sóc, bản quận chúa đã khá, hôm nào ổn thỏa đăng môn nói lời cảm tạ, nhưng bản quận chúa hôm nay còn có

chuyện phải ra khỏi phủ, sẽ không lưu yến Thế Tử Liễu."

Yến Tĩnh trong con người ngưng tụ lại Liễu một đoàn hắc vụ "Tuyệt quận chúa hay nhất ngày hôm nay còn chưa phải yếu ra cửa ba, người phong hàn vừa mới hảo, hiện tại tài ba thảng bên ngoài lương khí còn là rất nặng."

Liễu Như Tuyết tịnh không nhìn thấy Yến Tĩnh dị thường, quay đầu nhìn một chút bên ngoài, mặt nhăn nhu "Đa tạ yến Thế Tử quan tâm, chỉ là tiểu phong hàn mà thôi, ta đã vô sự Liễu."

Yến Tĩnh đứng dậy "Đã như vậy, tiểu quận chúa khá bảo trọng, Yến Tĩnh cáo từ." Nói xong đầu cũng không quay về, trực tiếp ra Tuyết các.

Mà từ lâu hậu ở một bên không muốn xa rời thận trọng hỏi "Quận chúa? Yến Thế Tử thế nào ở quận chúa trong phòng? Nô tỳ tối hôm qua cấp yến Thế Tử an bài ở gian phòng cách vách lý, yến Thế Tử một đêm chưa từng trở lại ngủ sao?"

Liễu Như Tuyết kinh ngạc, Yến Tĩnh ở chỗ này chiếu cố chính một đêm? Áy náy hạ, nhìn hán đi xa bóng lưng, một lúc lâu thu không trở về thân.

Qua hồi lâu lập tức kỳ quái, chính phong hàn Liễu luận ca ca hành sự thị tuyệt sẽ không để cho Yến Tĩnh chiếu cố mình, không khỏi hỏi "Ca ca ni, thế nào cũng không thấy ca ca?"

"Khởi bẩm quận chúa, tối hôm qua Thế Tử chưa từng hồi phủ, ta đi tiền viện hỏi, phúc quản gia nói là biệt viện ra một chút việc, Thế Tử đi suốt đêm đi." Không muốn xa rời bả nghe được chậm rãi nói cho Liễu Như Tuyết thỉnh.

Liễu Như Tuyết tản khởi vùng xung quanh lòng mảy "Vậy là ai đồng ý Yến Tĩnh ngủ lại Tuyết các?"

Không muốn xa rời cho rằng Liễu Như Tuyết yếu trách tội nàng vội vã quỵ xuống "Khởi bẩm quận chúa, tối hôm qua quận chúa sốt cao không lui, nô tỳ không có cách nào, đi tìm phủ y, thế nhưng phủ y không ở, Thế Tử cũng không ở. Nô tỳ cũng không dám đình lại quận chúa bệnh, liền đi bình yên cư mời Lão thái gia tìm cách tử, Lão thái gia đang muốn đi thỉnh ngự y, khả Lâm tiên sinh nghe nói yến Thế Tử đã ở Tuyết các, liền mời yến Thế Tử ở Tuyết các chiếu khán quận chúa, Lão thái gia đồng ý lúc tài thỉnh yến Thế Tử chiếu khán".

Liễu Như Tuyết khoe miệng trừu trừu, thảo nào Yến Tĩnh đường hoàng tiến dần từng bước, nguyên lai là hai người kia khiến cho quý. Ngực âm thầm mắng vài câu, thấy hoàn quỳ không muốn xa rời bất đắc dĩ nói "Nhĩ ba, ta không trách người, biệt tổng quy lai quy đi."

Thấy Liễu Như Tuyết không trách tự trách mình, tâm trạng thờ phào, tái đánh giá chủ tử của mình, cù kết hạ "Quận chúa, có câu ta không biết có nên hay không thuyết."

Liễu Như Tuyết nhìn nàng cù kết dạng kỳ quái vẫn "Làm sao vậy, có cái gì nói thẳng ba."

Thận trọng nhìn Liễu Như Tuyết vài lần, nhỏ giọng nói đến "Kỳ thực nô tỳ nghĩ yến Thế Tử tốt vô cùng, tối hôm qua quận chúa sốt cao, vẫn là yến Thế Tử thân thủ chăm sóc, cái gì cũng không người giả thủ, nhân ai nấy đều thấy được yến Thế Tử là thật tâm yêu thích quận chúa, nô tỳ cũng hiểu được chỉ có yến Thế Tử tài năng hợp với quận chúa. Khả là mới vừa yến Thế Tử đi ra thời gian tựa hồ rất tức giận, quận chúa có đúng hay không và yến Thế Tử cãi nhau Liễu?"

Liễu Như Tuyết kinh ngạc "Yến Tĩnh tức giận? Hấn sinh khí sao? Tại sao vậy?" Tàn khởi vùng xung quanh lòng mảy tự hỏi, chính hình như không trừu chọc hấn tức giận ba, càng nghĩ chỉ có một kết luận, "Hấn có thể là bởi vì việc ba." Toại không nhớ tới vấn đề này.

Mà một bên không muốn xa rời còn lại là không nói gì, quận chúa chuyện gì đều khôn khéo, nhưng chính là chuyện tình cảm thái chậm chạp, hơn nữa người khác nữ hài tử nhắc tới loại sự tình này không phải là chú ý thích chuyện này sao, nàng thế nào hoàn toàn bỏ quên, hoàn toàn không ở trọng điểm thượng a, tâm trạng không khỏi thay Yến Tĩnh mặc niệm.

Mà Liễu Như Tuyết lúc này chính đang suy tư rốt cuộc xảy ra chuyện gì có thể để cho Liễu Như Phong tự mình ra phủ đi xử lý, tàn Liễu tàn vùng xung quanh lòng mảy "Không muốn xa rời, khứ thông tri thanh thương đãi những người này khứ bảo hộ ca ca, ta vừa mới hồi phủ biệt viện tự xảy ra sự tình luôn cảm thấy có cái gì không đúng."

"Thì, nô tỳ sẽ đi ngay bây giờ." Không muốn xa rời rất nhanh thì thu liễm tâm tình đứng lên khứ truyền tin.

Liễu Như Tuyết xoa xoa bụn rùn cánh tay, rất nhanh bên ngoài thì có nhân tiến đến hầu hạ rửa mặt chải đầu, vén lên tóc đen, một phen nam tử trang phục dùng com xong, thẳng đến di tình lâu đi.

Dọc theo đường đi Liễu Như Tuyết tìm đập như ma, trong lòng nàng có rất nhiều vì sao và nghi hoặc cần giải đáp, mang theo có chút nhảy nhót và thấp thỏm, rốt cục đi tới di tình lâu.

Di tình lâu, hay Liễu Như Tuyết ra kinh hậu nhượng thanh thương khéo tay đặt mua sản nghiệp, gió mát cao nhã cao cấp nghệ quán, chia làm lầu chính dữ tử đại phó lầu, bên trong đều là mỹ nam mỹ nữ, nhưng đều chích bán nghệ không bán thân, hoàn cảnh thanh u, mà Liễu Như Tuyết tới đó là lầu chính.

Vừa vào cửa, đâm đầu đi tới nhất nữ tử, dáng dấp tú lệ, người này đó là dữ thanh thương cùng nhau lớn lên thanh ngọc, nguyên bản đều là nước trong cốc đệ tử bình thường, hậu đang chọn đặt trứng trở hết tài năng thành Liễu Như Tuyết trợ thủ đắc lực, mà thanh ngọc hay chủ quản di tình lâu nội vụ, mà ngoại vụ tắc do thanh thương phụ trách.

Thấy chủ tử của mình, thanh ngọc bất động thanh sắc đi tới, hạ giọng "Chủ tử, tam hoàng tử sáng sớm liền đi tới di tình lâu, thấy hấn cầm chủ tử tín vật, ta

liền an bài hán đi lầu ba phòng trong."

Liều Như Tuyết gật đầu "Dạ, ta đã biết, thanh thương đi ra ba."

"Nhận được chủ tử thông tri thanh thương liền đi ra ngoài, chủ tử, ngài và tam hoàng tử?" Thanh ngọc do dự hỏi.

"Hán nha? Một người bạn." Liều Như Tuyết cười nói.

"Bằng hữu?" Từ chưa thấy qua chủ tử đối với người nào như vậy lưu ý quá, thấy Liều Như Tuyết tiểu ý, thanh ngọc ngăn người.

"Đúng vậy, hán thị bạn tốt của ta, được rồi, thanh thương trở lại để hán mang theo thơ tình bốn người bọn họ khứ Tuyết các tìm ta" Liều Như Tuyết thu liêm tiểu ý nghiêm túc nói.

"Thì, thuộc hạ đã biết." Nhìn Liều Như Tuyết nghiêm túc thần sắc thanh ngọc cũng biết việc này tầm quan trọng toại trình trọng đáp.

"Dạ, vậy người đi xuống đi, ta tự mình đi." Cũng không đợi lát nữa thanh ngọc trả lời Liều Như Tuyết trực tiếp đi lên lầu.

Nhìn mình chủ tử đi lại nhẹ nhàng, thanh ngọc có thể cảm nhận được chủ tử sung sướng, tâm trạng kinh ngạc, cũng không khỏi đắc kỳ quái, tựa hồ chủ tử trước cũng không có cùng tam hoàng tử có bất kỳ vãng lai, một lần duy nhất hay chiều hôm qua gặp mặt một lần mà thôi, càng nghĩ đã lâu, khả có một số việc không phải là mình năng phòng đoán hiểu, liền thu hồi tâm tình xoay người xuất môn

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13 rốt cục gặp lại

Chương 13 rốt cục gặp lại

Rất nhanh thì đến rồi phòng trong, đây là Liều Như Tuyết dành riêng căn phòng của, vấn đề ở chỗ này từ không có người ở qua, nhưng gian phòng sạch sẽ ngằn nắp sạch sẽ nói rõ ở đây trải qua thường xuyên có người quét tước.

Bát giác bên cạnh bàn, khuôn mặt tuần dật, phong tư trác tuyệt nhân chính an tĩnh thường thức trứ chén rượu trong tay, sắc mặt trầm tĩnh làm cho nhìn không ra tâm tình.

Nghe được có người vào thanh âm, ngẩng đầu, thấy Liều Như Tuyết, tuần mĩ khuôn mặt lũng thượng tiểu ý "Nghĩ không ra ở đây Uyển Uyển đúng là một đại mỹ nhân, thực sự là đáng tiếc giá một thân nam trang." Nói xong mắt chén rượu trong tay, đi tới đã ngo ngẩn Liều Như Tuyết trước mặt cửa, nhẹ nhàng ôm lấy nàng.

Liều Như Tuyết nghe thấy được Tần Thiên quân trên người dễ ngửi mặc hương, rốt cục phản ứng kịp, nước mắt dần dần tràn đầy thượng viên mắt "Lâm Tề, người lúc đó chẳng phải một đại soái ca sao? Hoàn cười ta, coi trọng thứ cửa thành này rục rờ hoa đào đều thị kiệt tác của người."

Tần Thiên quân nhẹ nhàng cười cười, không khỏi bả Liều Như Tuyết lâu chắc hơn, Liều Như Tuyết nước mắt nhìn không được ngã xuống rồi lại nghe được "Có đúng hay không rất kinh ngạc ta cũng tới nơi này một giới? Người cũng biết ta chờ người bao lâu? Tuy rằng người so với ta tiên ly, đối với người lại tiên tới nơi này một giới chờ người, tuy rằng ý nghĩ của ta rất buồn cười, khả sự thực chứng minh rồi ta đúng." Người quen thuộc khí tức, cảm thụ được trước mặt một mảnh ấm áp, Tần Thiên quân thoáng cái cười buông nàng ra.

"Thế nào? Có đúng hay không rất cảm động, nhìn người đều khóc diễn viên hí khúc Liễu, còn là tiền cái kia quanh què lâm uyển sao?" Xoa xoa Liều Như Tuyết đầu nhìn không được trên nói.

Liều Như Tuyết lấy lại tinh thần sát lau nước mắt tức giận vuốt ve tay hán "Lưỡng Liễu, nhân tông yếu có điểm cải biến điều không phải ma? Nhưng thật ra người thế nào còn là giá phó khiêm có hình dạng, một chút cũng không có thay đổi. Hơn nữa người không nên. . ." Liều Như Tuyết do dự một chút

"Ta cũng không phải hoàn toàn không có thay đổi, còn có ta hán là cái gì?" Thiêu thiêu mi, dùng một chút kể tục nói tiếp "Chắc còn ở tốt lắm hảo sống sao?" Tần Thiên quân cười nói, "Từ người ở đây ta trong lòng rồi đi một khác kia ta nghĩ nhân sinh mất đi lạc thú, cái gì cũng không sao cả, sở dĩ ta phải đi một mình đầu Liễu cái kia độc ỏ, cách một khác kia ta cho người báo thù, cân cái kia trùm buồn thuốc phiện đồng quy vu tận, giải thoát rồi ta. Sau đó như ta mong muốn thuận lý thành chương gửi hồn người sống đến rồi người ở đây giới."

Liều Như Tuyết sững sờ, nước mắt vỡ òa ra, ôm lấy Tần Thiên quân "Lâm Tề, vì sao, người ở đây cái kia giới điều không phải rất tốt sao?"

Ôn nhu vô vô Liễu Như Tuyết bói "Nơi nào cho dù tốt không có người đối với ta mà nói hay địa ngục, giá nhất ta chờ đến người, sở dĩ ta sẽ bảo hộ người, sẽ không ở cho người ở ta trong lòng rồi đi." Tần Thiên quân ôn nhu nói.

"Lâm Tề. . ." Liễu Như Tuyết ngẩng đầu kinh ngạc nhìn Tần Thiên quân, hẳn là có ý gì? Hắn tựa hồ trước mặt không giống nhau.

Nhìn Liễu Như Tuyết ngây người, Tần Thiên quân tràn ngập cung chịu lau rơi nước mắt của nàng "Ta tựa hồ khi còn bé gặp qua người, vì sao người không có nhận ra ta nhỉ?"

Lấy lại tinh thần, Liễu Như Tuyết ngưng ngừng quay đầu "Ta là ở phụ mẫu ta cách thời gian thụ kích thích mới khôi phục tiền ký ức."

"Thì ra là thế, trùng hợp ta mấy năm trước không ở kinh thành, đi các quốc gia, năm ngoài mới vừa về, mà người hựu không ở kinh thành, sở dĩ đây đó bỏ qua cho tới bây giờ tài tương phùng. Tuy rằng tiếc nuối bất năng sớm một chút tìm được người, nhưng cuối cùng vẫn gặp lại, lão Thiên đúng là vẫn còn hậu đãi ta." Tần Thiên quân cười nói.

"Đúng nha, lâm. . ." Đột nhiên ý thức được giá hẳn là giá nước tam hoàng tử, kêu nữa Lâm Tề hiển nhiên không hợp thân phận của hắn, khiêu tam hoàng tử hựu thái sanh phân, một thời hơi chưa phát giác ra dừng lại.

Phát hiện nói Liễu Như Tuyết quần bách, Tần Thiên quân cười nói "Một cái xưng hô mà thôi, tùy ý là tốt rồi, người nếu như khổ sở nói đã bảo thiên quân được rồi, khiêu quân cũng được nha" nói xong hoàn mập mờ trùng Liễu Như Tuyết nháy mắt mấy cái.

Liễu Như Tuyết nhất thời khí nở nụ cười, cho hắn một cái liếc mắt "Đều được một quốc gia hoàng tử Liễu hoàn như thế không đứng đắn, tư đề hạ ta là người thiên quân được rồi, nhân tiên đã bảo người tam hoàng tử."

"Hảo hảo, người tại sao gọi đều tốt, ta Tuyết quận chúa." Bất đắc dĩ lúc lắc đầu, lập tức ngồi trở lại vị trí của mình "Nhiều, chúng ta tới uống vài chén ba, chúc mừng chúng ta tái sinh duyên." Tần Thiên quân trêu nói.

Liễu Như Tuyết phù ngách, người này thực sự là, nhưng là không đã kích hắn, đi tới bên cạnh bàn cầm lấy một con bôi đảo mẫn "Tái kiến người thực sự rất vui vẻ." Nói xong đưa cho hắn, tái tự mình rót một chén, uống một hơi cạn sạch.

Nhìn Liễu Như Tuyết tựa như nước chảy mây trôi uống rượu, Tần Thiên quân đầy mặt đều là tiểu ý, đón lại lắc đầu thờ dài nói "Khán người bộ dáng này hát tửu, thực sự là lãng phí ta tốt nhất nhất chỉ hương, rượu này thế nhưng ta thật vất vả tài lấy được."

Liễu Như Tuyết chép miệng một cái, quả nhiên là trần cát nhất chỉ hương. Cười nói "Rượu này thực sự là rất thơm, còn nữa không? Cho ta ký vò nha."

"Có, chúng ta Tuyết quận chúa đều lên tiếng đương nhiên là có, ở ta trong phủ, cảm Minh Nhi ta là nhân đưa cho người." Bất đắc dĩ cười nói.

"Hi hi, người thật tốt, được rồi, ta hôm qua mới trở về, đã lâu một kỳ mã Liễu, chúng ta ra khỏi thành đưa ngựa ba." Nhìn phía ngoài ngày, Liễu Như Tuyết đột nhiên tự bắt đầu sinh Liễu tưởng người cười ngựa ý niệm trong đầu hăng hái bùng bùng nói.

Thấy Liễu Như Tuyết khuôn mặt chờ mong, Tần Thiên quân cũng không nhẫn tảo của nàng hưng "Cũng tốt, uống rượu có chút buồn bực, đi ra ngoài hít thở không khí ba. Bất quá khoái buổi trưa Liễu, dùng bữa Liễu ra lại ba."

Đối ngoại phân phó một tiếng, rất nhanh thì có người bắt đầu bãi thiện, hai người dùng cơm xong tự trực tiếp ra đi tình lâu.

Vừa ra khỏi cửa thì có nhân dắt ra lưỡng thất tốt nhất xích thỏ mã, Liễu Như Tuyết nhìn không được tán thán một tiếng "Hảo mã." Lập tức lên ngựa thúc mã giờ rơi đi vào, tư thế oai hùng hiên ngang bồi cảnh sợ ngây người cả đám.

Tần Thiên quân cung chịu mà bất đắc dĩ nhìn phía trước đã mã phi bốn người của mã, cũng không do dự nữa, lưu loát đã mã đuổi về phía trước.

Nhìn lập tức nặng mà tuần lăng khuôn mặt tươi cười, một nhóm lớn thiếu nữ đều thất thần, đều thảo luận ai vậy nhà tuần lăng công tử, nhưng là y hi có người nhận ra phía sau tam hoàng tử, lại đối trước mặt công tử một có bất kỳ ấn tượng, đều suy đoán. . .

Túy hương cư nhĩ gian lý, nhìn hai người trước sau đã mã giờ rơi tràn ngập nụ cười kiểm, ngồi lâu ở bên cửa sổ tuần mỹ vô song gương mặt của như trước tiểu ý dạt dào, chích thị ánh mắt của hắn dĩ lũng thượng một tầng lại một tầng hắc vụ, chén trà trong tay dĩ bất tri bất giác niệp thành bột phấn, mà người nọ lại hồn nhiên chưa phát giác ra, chặt siết chặt hai tay của tiết lộ trứ tâm tình của mình.

Bên cạnh ẩn vệ đều co rúm lại trứ, chủ tử của mình trên người bắn ra trứ cường liệt mà làm cho khí tức, cho dù ai không dám tới gần. . .

Người này đó là Yến Tĩnh. Từ trấn vương phủ đi ra hắn chưa có trở về mình Yến vương phủ, trực tiếp tới túy hương cư, thay đổi áo bào lúc vẫn ngồi ngay ngắn ở phía trước cửa sổ, chăm chú nhìn ngoài cửa sổ, bên cạnh tĩnh tuyên tuy rằng nghi hoặc cũng không dám tiến lên hỏi. Chỉ là mơ hồ nghĩ khả năng căn Tuyết quận chúa hữu quan, thế nhưng hay kỳ quái nhà mình từ khí hơi thở vì sao thoáng cái trở nên như vậy làm cho, nghi ngờ nhìn phía ngoài cửa sổ, cũng chỉ có lưỡng con ngựa trước sau lướt qua cửa thành đi. . .

Lúc này Liễu Như Tuyết chính tùy ý giờ rơi kỳ mã, không chút nào ý thức được mình đã thành một đám bách tính nghị luận tiêu điểm, nhìn phía sau Tần Thiên quân ở phía sau đã mã đuổi theo, để cho nàng phảng phất về tới tiền cùng nhau ở trường quân đội lý không buồn không lo ngày, chỉ là lúc này dĩ thay đổi thời không, thay đổi địa điểm, thay đổi thân phận. . .

Thu hồi đường nhìn, nhận thấy được người sau lưng tới gần, càng thêm kịch liệt đã trước ngựa đi, vui sướng tiếng cười dào dạt Liễu khắp bầu trời, phía sau Tần Thiên quân bắt đắc dĩ, nhưng cũng cung chịu theo của nàng tiết tấu đã mã, hai người rất nhanh thì sử ra khỏi cửa thành, một đường đi tới kinh giao tây chân núi.

Một đường tùy ý đã mã nhưng Liễu Như Tuyết thân hình vui sướng, nhưng cũng không chịu nổi hồi lâu chưa từng kỳ mã hơn nữa tới hôm qua sốt cao lại có ta uể oải, hai người ở tây sơn lưng chừng núi trong đình dừng lại, hạ mã hướng về trong đình đi đến.

Nhìn có chút mệt mỏi kiểm, Tần Thiên quân yêu thương oán "Khán người bộ dáng này, thân thể đã vậy còn quá soa lạ?"

Liễu Như Tuyết ngưng ngừng nói "Hồi lâu không cười mã có chút mới lạ Liễu, hơn nữa tới hôm qua giàu to rồi nhiệt, hiện tại có chút mệt mỏi."

Nghe vậy Tần Thiên quân kiểm đen xuống "Tới hôm qua tài phát nhiệt ngày hôm nay tự đưa ngựa, người thực sự là thái không thương tiếc thân thể của mình." Lúc này Tần Thiên quân tài hối hận không nên theo nàng.

Nhìn Tần Thiên quân tự trách ánh mắt của, Liễu Như Tuyết áy náy lặp lại Tần Thiên quân tay áo "Không có chuyện gì lạ, ta chỉ thị uể oải mà thôi, chú ý một chút thì tốt rồi."

Nhìn Liễu Như Tuyết tự biết đuối lý mờ ám, Tần Thiên quân cũng sinh không đứng dậy tức giận, chỉ đành phải nói "Lần sau không được còn như vậy, nhớ kỹ để cho trở lại uống chút canh gừng khu hàn." Nói xong phân phó mình ám vệ khứ lộng một chiếc xe ngựa.

Nếu là phát nhiệt quá, trở lại tự nhiên bắt năng kỳ mã Liễu, Liễu Như Tuyết tự biết đuối lý, cũng không phản đối nữa, nhìn giả tây sơn, hai người nhất tề hướng về sườn núi lưng chừng núi đình đi

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14 bị tập kích

Chương 14 bị tập kích

Đi mấy bước, võ công dĩ hơi có chút thành tựu Liễu Như Tuyết nghe được nhỏ nhẹ tiếng đánh nhau, quay đầu khán Tần Thiên quân, nhất phó suy tính hình dạng, hiển nhiên tảo có cảm giác.

Hai người liếc nhau, ăn ý hướng về tây sơn mặt khác đi vào.

Hai người thận trọng tới gần thanh nguyên, khoảng chừng sau một nén hương rốt cuộc tìm được đang ở kịch liệt tranh đấu địa phương.

Chích không thấy được năm mươi thước địa phương dĩ rồi ngã xuống một nhóm lớn thị vệ và mười mấy hắc y nhân, chu vi tứ năm mươi hắc y nhân chính vây bắt hơn mười người thất cô, nhưng bởi vì thực lực của đối phương mà giằng co không dưới, trung gian hơn mười người người của dĩ một người dẫn đầu thận trọng che chở trung tâm người của, chỉ thấy người nọ vốn là bạch y từ lâu vết máu loang lổ, toàn thân đều có vẻ chật vật bất kham vẫn như cũ năng nhìn ra hần tuần lảng gương mặt của.

Liễu Như Tuyết sắc mặt phát lạnh, thị ca ca, thấy thanh thương chờ người đang dùng trận cật lực ứng phó một bên hắc y nhân, Liễu Như Tuyết cũng không chần chờ nữa, đủ điểm nhẹ, phi thân tiến nhập đoàn người, một hoa lệ xoay tròn, đá văng ra chính đâm về phía Liễu Như Phong kiểm, đôi môi vi trào, thôi khỏi trên người nội lực, rất nhanh thì tương bên người hơn mười hắc y nhân trấn rơi ở một bên, một chút tự giải trừ thanh thương bên này nguy cơ.

Mà một bên Tần Thiên quân cũng phi thân mà đến, rất nhanh mà nấn tiếp liên tiếp tiêu diệt mấy hắc y nhân, thanh thương bên này kiến có trợ giúp cũng càng phát nhiệt tình mười phần, rất nhanh thì tương hắc y nhân bắt.

Hắc y nhân thấy thế bất hảo giao phá nha dậm túi chứa chất độc, thanh thương không kịp ngăn cản, chỉ phải mắt mờ trừng trừng nhìn hắc y nhân chết đi.

Lúc này Liễu Như Tuyết chính đỡ bị thương Liễu Như Phong, kiến thanh thương tự trách, mở miệng an ủi "Những người này là tử sĩ, từ bọn họ trong miệng cũng khiêu không ra cái gì hiện tác, có đôi khi người chết bị người sống thành thực sinh ra" nói xong nhìn Tần Thiên quân liếc mắt.

Tần Thiên quân nhất thời sáng tỏ, cười cười lắc đầu thờ dài nói "Không nghĩ tới đến bây giờ ta đều đào không ra của người nô dịch" nhưng nói xong còn là nhận mệnh nhắc tới kiểm từng cái từng cái rạch ra hắc y nhân món bao tử, từng bước từng bước nghiêm túc thoát nhìn.

Liều Như Tuyết tương Liễu Như Phong đỡ qua một bên ngồi xuống, cũng đi ra phía trước, ăn ý hai người một người một bên từng cái từng cái tra thoát nhìn.

Nhìn trước mặt ăn ý hai người, Liễu Như Phong hòa thanh thương giai lắng thần, một động tác một ánh mắt đều có thể lý giải tâm ý của nhau, đây là bao lâu tài có thể nuôi dưỡng ăn ý.

Liều Như Phong thoải mái, đây là Muội Muội tiền cổ nhân? Duyên phận quả nhiên là món kỳ diệu đồng tây.

Mà thanh thương còn lại là vô cùng kinh ngạc, mặc dù mình danh nghĩa thị thủ hạ của hắn, nhưng thanh thương rõ ràng đáng kể ở chung bọn họ tảo đã thành bằng hữu, nhưng mình chưa từng nghe qua nàng dữ nhâm Hà hoàng tử có lui tới, khả bọn họ ăn ý quả thật làm cho nhân kinh ngạc, nhưng thanh thương có thể xác định, Liễu Như Tuyết trước kia thật là hôm qua mới nhìn thấy vị hoàng tử này, vậy bọn họ ăn ý hựu vì sao lại?

Rất nhanh hai người đã bị Liễu Như Tuyết dữ Tần Thiên quân động tác dọa sợ, hai người lại đang nhìn chăm chăm bị rạch ra món bao tử gây đầy trứ nghiên cứu, nhìn đầy đất chảy ra nội tạng dữ ruột, thanh thương dữ Liễu Như Phong giai biệt tục chải tóc, lại vẫn là không nhìn được ói ra.

Thật sự là thật là ác tâm, nhìn nhìn lại hai bên vùi đầu nghiên cứu hai người sắc mặt thay đổi luôn, thật sự là bội phục hai người cường đại.

Qua hồi lâu, thổ đạo đã một đồng tây khả thổ thời gian mới nghe được hai người đối thoại "Quả nhiên người chết là sẽ không nói dối."

Liều Như Phong quay đầu, nhìn hai người chính nhìn chăm chăm một áo đen nhân suy nghĩ sâu xa, khán người này trang phục, đại thể thoát nhìn dữ những người khác như nhau, khả mặt của hắn khăn vải vóc lại rõ ràng bất đồng, người này chắc là giá nhóm thích khách thủ lĩnh. Hơn nữa vừa hiển nhiên võ công của hắn ở thanh thương trên, nhưng thanh thương mấy người sử dụng trận pháp tài khó khăn lắm ngăn chặn hắn, nhưng thanh thương mang người vẫn có không ít đều hao tổn ở trên tay hắn, nếu như Liễu Như Tuyết dữ Tần Thiên quân không tới, hậu quả thiết tưởng không chịu nổi.

Nhìn không được hiểu kỳ, Liễu Như Phong nhìn xuống dạ dày trung không khô chậm rãi đi tới, dự định khứ vừa nhìn đến tột cùng.

Thấy bị mở bụng phá bụng hắc y nhân, nhìn xuống dạ dày trung không khô, theo Liễu Như Tuyết đường nhìn nhìn lại, ngân ra "Người này trái tim thế nào ở bên phải?"

Thanh thương vẫn thử cũng nhìn không được tò mò hiểu ra, lập tức suy nghĩ sâu xa.

"Có người nói đồng nguyên quốc hữu một kiếm khách tên là ly khúc đã từng ở một lần ám sát trung tâm bản bộ vị liên trung tam tiến, thậm chí có một mũi tên xuyên tim mà qua, mọi người đều cho là hắn đã chết, nhưng hắn nhưng ở ba tháng hậu xuất hiện ở thủ của hắn nhân trước mặt đồng thời tàn sát người nọ cả nhà, đến tận đây người này liền biến mất vô tung, bị liệt vào tam quốc số một phát lệnh truy nã phạm." Dứt lời, nhìn thoáng qua Liễu Như Phong.

Nghe vậy Liễu Như Phong đẩy ra thử hắc y nhân y phục, ở người bình thường trái tim bộ vị quả nhiên tình bạn cố tri trùng tên vết tích, chuyển quá lưng quả nhiên cũng có, Liễu Như Phong con người co rút lại một chút, đến tột cùng là thù? Dĩ nhiên có thể để cho người này hơi bị cố gắng.

Liều Như Tuyết im lặng không lên tiếng, đột nhiên nói "Ca ca vì sao sự ra khỏi thành?"

Liều Như Phong nhìn Tần Thiên quân liếc mắt thần nhiên nói "Ở ngoại ra bình yên cư không lâu sau, thì có nhân bẩm báo thuyết ở vào tây sơn chân phong lâm biệt viện đột nhiên nổi lên hỏa hoạn, tình thế nghiêm trọng, chỉ có thể ta tự mình nhiều xử lý."

Liều Như Tuyết trầm tư, tây sơn phong lâm biệt viện nàng là biết đến, đây là tới gần kinh đô ngoại trấn vương phủ gần nhất biệt viện, chuyên môn dùng để gửi trấn vương phủ vật liệu địa phương, vật tư thiêu hủy có thể lớn có thể nhỏ, thế nhưng nếu nói là tình thế nghiêm trọng, nhất định là ra chuyện nghiêm trọng gì.

Liếc nhìn bên người Tần Thiên quân, Liễu Như Tuyết biết rõ có một số việc đi Tần Thiên quân thân phận bất tiện biết, liền cũng không sâu hơn vấn, gạt đầu, hỏi tiếp "Vậy những thứ này thích khách ni?"

"Sáng sớm ta xử lý xong biệt viện chuyện tình chuẩn bị trở về phủ, bởi vì ta ra phủ tịnh không có bao nhiêu người biết, sợ đi trở về thành chắc là rất an toàn, nhưng bọn hắn cũng mai phục tại ta trở về thành hiểu rõ tất trải qua chi lộ thượng."

Liều Như Phong nhân thần thanh minh tựa hồ không có một tia gọn sòng, nhưng người quen biết hắn biết hắn đã sinh khí, cách vài, này xuẩn xuẩn dục động nhân tựa hồ đã quên vị này âm áp tử thiết huyết cổ tay Liễu.

Nghe được Liễu Như Phong nói, người ở chỗ này giai trầm mặc xuống, Liễu Như Tuyết liếc nhìn chặt vật thanh thương, thanh thương lập tức mang cho còn dư lại mấy người đi xử lý thi thể, Tần Thiên quân thấy thế cũng thức thời đi đến một bên bang trợ thanh lý, có một số việc hắn vẫn tách ra cho thỏa đáng.

Nhìn rời đi mấy người, Liễu Như Tuyết chìm mình nói "Xem ra trong phủ chúng ta hựu dính dáng Liễu ta sự, chỉ là không biết giá nhóm thích khách vì sao phải ám sát ca ca, hơn nữa trong phủ chúng ta tựa hồ có nội gian, ta rất khỏe kỳ đến tột cùng là thù như vậy có lớn bản lĩnh tài năng ở hôm nay tường đồng vách sắt trấn vương phủ xếp vào thám tử."

"Hôm nay còn không biết là ai, nhưng luôn luôn điều tra ra một ngày đêm, tại đây thượng cảm dùng ly khúc người của có thể đếm được trên đầu ngón tay." Liễu Như Phong cứng rắn nói.

"Ừ. Ở một tra rõ trước ca ca phải chú ý an toàn, quay đầu lại ca ca nhượng vãn tuyền cân thanh nhã huynh muội thiếp thân bảo hộ ba, không phải ta lo lắng." Liễu Như Tuyết tần khởi mi nói nặng trịch nói.

"Được rồi, Tuyết nhi đừng lo lắng, ta biết phân tặc, lần này ta trở về thì bà vãn tuyền huynh muội triệu hồi lại." Bất đắc dĩ cười cười, cung chiêu nhìn muội muội của mình, giờ tay lên tương Liễu Như Tuyết bị gió nâng lên mái tóc nhẹ nhàng gỡ khứ nhĩ hậu.

"ở vãn tuyền huynh muội quay về trước khi tới, ta nhượng thanh thương bảo hộ ngươi." Liễu Như Tuyết kiên trì nói.

"Háo, đều tùy ngươi. Đừng lo lắng ta, chuyện của ngươi chuẩn bị thế nào?" Ngẫm lại vương phủ hai người kia hẳn là rất dày vò ba Liễu Như Phong cười cười.

Liễu Như Tuyết nghịch ngợm nháy mắt mấy cái "Tất cả tần ở trong lòng bàn tay. Ca ca cứ việc yên tâm, không có gì bất ngờ xảy ra mấy ngày nay ca ca phải có vừa ra tuồng khá dĩ khán."

"Phải? Ta đây khả sẽ chờ khán lạc" nhìn Muội Muội nghịch ngợm hình dạng, Liễu Như Phong cung chiêu sờ sờ Liễu Như Tuyết đầu, không biết Muội Muội nếu nói tuồng là như thế nào đặc sắc, khẳng định rất đặc sắc.

Đang mong đợi, xoay người khán vết máu chung quanh và thi thể đã bị thanh thương chòe người thanh lý sạch sẽ, Liễu Như Phong mặt nhăn nhú, xoay người đối Liễu Như Tuyết nói "Tuyết nhi, ngươi cân tam hoàng tử thế nào tới ở đây?" Nói xong hoàn phù liếc mắt cách đó không xa chính đang suy tư tần ít quân.

Tam hoàng tử người này thâm bất khả trắc, cân Yến Tĩnh như nhau tuy có trứ thiên nhân chỉ tư, nhưng hành sự lại cũng giống vậy làm cho không nghĩ ra. Hôn nữ dĩ vừa biểu hiện đến xem, hẳn hành sự lại nội chôn dĩ Tuyết nhi làm đầu, có thể thấy được đối với hắn mà nói, Tuyết nhi đối với hắn thị không đồng dạng như vậy, mà Tuyết nhi hiển nhiên đối với hắn cũng cũng là rất không giống với. Ngẫm lại Tuyết nhi hồi kinh trong khoảng thời gian này, đầu tiên là Tần Vân, tái thị tam hoàng tử, im lặng lặc đầu, Muội Muội hoa đào thực sự là mở xán lạn nha.

"Chúng ta ra kinh đua ngựa đi tới nơi này nghỉ ngơi một chút, đang chuẩn bị hồi phủ nghe được tiếng đánh nhau đã nghe thanh tới xem một chút." Liễu Như Tuyết đáp trả Liễu Như Phong nói, nhưng thấy hắn cử kết hình dạng lại rất không hiểu kỳ diệu.

Liễu Như Phong lấy lại tinh thần "Như vậy a, vậy chúng ta bây giờ đều trở về đi, chúng ta bên này nhân đều bị thương không nhẹ, cần trị liệu."

"Ừ, chúng ta hồi phủ đi." Liễu Như Tuyết nói

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15 chuẩn bị giữa

Chương 15 chuẩn bị giữa

Mấy người rất nhanh thì trở về trấn vương phủ, Tần Thiên quân vốn định tổng Liễu Như Tuyết trở về trấn vương phủ, nhưng ngẫm lại thân phận của mình, nếu như dĩ tam hoàng tử thân phận tùy tiện vào phủ, nhất định sẽ khiến cho rất nhiều phiền phức, tới hậu chỉ phải cười khổ nhượng Liễu Như Tuyết cân Liễu Như Phong hồi phủ.

Nhìn đi xa bóng lưng, Tần Thiên quân cười khổ, còn nhiều thời gian.

Tuyết các nội, gổ từ đàn bàn vuông ngồi vây quanh trứ lưỡng nam lưỡng nữ, nam dung mạo tuấn dật, nữ kiều mị động lòng người. Yếu là người ngoài nhất định có thể nhận ra, đây là di tình lâu tứ đại lâu vũ lâu chủ, thơ tình lâu, thơ bức tranh lâu, say thư lâu, say ảnh lâu. Phân biệt đều là dĩ bốn người này tên mà mệnh danh. Mà bốn người này thiên kim khó gặp một mặt lâu chủ, hôm nay lại tề tụ tuyết này các.

Thơ tình hoạ theo bức tranh cười duyên trên ghẹo đối phương, say thư và say ảnh tắc tọa ở một bên mạn điều tư lý thường thức trà, một bên im lặng nhìn chăm chăm đối diện cười đến hoa chi loạn chiến hai người.

Cuối cùng, say ảnh nhìn không được Liễu, bà đề chén trà trong tay xuống "Hai người các ngươi đừng làm rộn, quận chúa lập tức tỵ đi ra, hai người các ngươi bộ dáng này, còn không sợ quận chúa chịu không nổi các ngươi." Nói xong hoàn ché liếc mắt.

Thơ bức tranh nghe vậy, sửa lại một chút mình vạt áo, chậm rãi nhấp một miếng trà, giờ lên mắt xem xét say ảnh liếc mắt "Cái này ma, quận chúa đương nhiên là bị Liễu chúng ta. Chỉ là chúng ta không biết, nếu như quận chúa biết đại danh đình đình say ảnh lâu lâu chủ bị người rót nằm xuống, còn kém

điểm** có thể hay không ghét bỏ người nga." Cười duyên Liễu một tiếng, hoàn mập mờ phao một mị nhân "Đêm đó ta nhưng mà cái gì đều nhìn thấy nga."

Thơ tình một miệng trà nhỏ ra, bất chấp sát "Lúc nào nha? Như thế chuyện đùa tình chúng ta thế nào không biết." Say thư thiêu thiêu mi, cũng ngẩng đầu nhìn về phía say ảnh.

Say ảnh vừa nghe kiểm một chút bạo hồng đứng lên "Các người đừng nghe nàng nói mò, chuyện khi nào ta thế nào không nhớ rõ." Nói xong hoàn che giấu tính uống một ngụm trà, đây là hấn sĩ nhục, người nữ khách nhân ở rượu của hấn lý hạ độc, vừa mới ngày đó hấn tâm tình không tốt không để ý tự trúng chiêu.

"Ai nha, khó trách người không nhớ rõ, người đều uống bất tỉnh nhân sự, ta thế nhưng nhớ kỹ rất rõ ràng nga, nếu không ta đi khoái, người chỉ sợ cũng gặp ma thù ba" thơ bức tranh cười khê, mập mờ quan sát liếc mắt "Nha, khách nhân kia thế nhưng đừng mạnh không gì sánh được nha, chúng ta ảnh lâu chủ đều bị tróc không còn một mảnh, da thịt trắng như tuyết nha. . ."

"Thơ bức tranh. . . Người chớ quá mức!" Say ảnh ngồi không yên, sắc mặt bạo đỏ quất.

"Đây là thế nào, say ảnh, mặt của người thế nào đỏ cân cái mông con khi như nhau." Liễu Như Tuyết mới từ thanh huy vườn trở về sở dĩ không biết bọn họ nói chuyện kỳ quái hỏi.

Say ảnh lúng túng ngồi, một thời thất thanh.

Chỉ thấy mấy người đều ghen cười kiểm nhìn say ảnh, Liễu Như Tuyết sáng tỏ nhất định là sự tình lần trước "Được rồi, say ảnh chuyện ta đã biết, các người đừng cười hấn, ai cũng có khinh thường thời gian, các người đều phải chú ý chuyện như vậy."

Say ảnh mấy người giai nghi ngờ nhìn Liễu Như Tuyết, quận chúa thị làm sao mà biết được.

Kiến mấy người nghi hoặc, Liễu Như Tuyết cười cười "Lần kia ta bí mật tiềm hồi lai làm ít chuyện, vừa vận thấy cô đó vắng say ảnh chén rượu Ri-ga thuốc, không kịp ngăn cản say ảnh tự uống nữa, vốn có ta chuẩn bị cứu hấn, phía đã nhìn thấy thơ về ở dưới lầu chuyển động. Vì vậy ta tự dẫn Liễu thơ bức tranh bắt đầu." Mập mờ xem xét thơ bức tranh liếc mắt, thơ bức tranh mặt đỏ tách ra tầm mắt của nàng.

Nhìn mặt đỏ hai người, Liễu Như Tuyết cũng không tái đầu bọn họ, ho nhẹ một tiếng "Được rồi, không nói những thứ này, ta nhượng thanh thương khiếu mấy người các người lai có chuyện gì nói với các người. Thanh thương hiện tại đi thanh huy vườn bảo hộ ca ca ta, thanh ngọc lại muốn chủ trì đi tình lâu nội vụ dữ tình báo, sở dĩ chuyện bây giờ tự giao cho trong tay các người."

Mấy người mang thu liễm thần sắc nghiêm túc.

Liễu Như Tuyết cũng không dài dòng đi thẳng vào vấn đề "Lần này ta cho các người lai, chủ yếu là tưởng cho các người khứ tổ chức đi tình lâu chọn mỹ đại hội, dĩ danh nghĩa của ta, thời gian tự định ở ba ngày sau." Cười cười nói.

Bốn người vô cùng kinh ngạc, liếc nhau nghi ngờ nhìn phía một bên mỉm cười Liễu Như Tuyết "Quận chúa, vì sao đột nhiên muốn làm cuộc thi hoa hậu?"

Liễu Như Tuyết bí hiểm cười cười, mân hóp trà "Cái này ma, chủ nếu là bởi vì trong phủ chúng ta Lâm tiên sinh càng vất vả công lao càng lớn, phụ trợ ca ca mấy năm này thật sự là quá cực khổ, sở dĩ để tỏ lòng bản quận chúa lòng biết ơn, thông cảm còn chưa cưới vợ Lâm tiên sinh, vì hấn thiêu chọn một đẹp nhất nữ tử tác hấn hồng nhan nha."

Nói trắng ra là hay vắng vị này Lâm tiên sinh trên giường bỏ vào nhân.

Thơ bức tranh bốn người đều là đầu đầy hắc tuyến, đây là biểu đạt cảm ơn sao? Thế nào cảm giác quận chúa lại muốn tính toán người, nhìn quận chúa nhất phó ngây thơ vô hại hình dạng, nhưng nhớ tới nàng chính tay của người đoạn không khỏi rung mình một cái.

Nhìn bốn người ánh mắt quái dị, Liễu Như Tuyết phảng phất không hề phát giác tiếp tục nói "Được rồi, chọn xinh đẹp cũng không chỉ nữ nhân nga, ta các người phải làm nam nữ cuộc thi hoa hậu, đồng thời bắt đầu, thơ bức tranh thơ tình các người phụ trách chọn mỹ nam, say thư và say ảnh phụ trách chọn mỹ nữ, hơn nữa yếu tuyên truyền đi, việt nổi danh càng tốt." Phôi đầu óc cười cười, có trò hay để nhìn.

Nhìn quận chúa nhất phó hảo tâm tình hình dạng, nhiều thị say thư thị bên trong tối trầm ổn nhân cũng nhìn không được tò mò, nhưng cũng kèm chế chính thiếu chút nữa hỏi ra lời nói, bất động thanh sắc nhưng cũng nhìn không được chờ mong khỏi ngày mai lai.

Rất nhanh năm người tự quyết định chi tiết, bởi vì thời gian định ở ba ngày sau, coi như thị tương đối thương xúc, sở dĩ bốn người liền đứng dậy cáo từ ly khai Tuyết các.

Nhìn bên ngoài thái dương đã rơi đi xuống, giờ Tuất Liễu, bất tri bất giác đã đã trở thế này.

Nhớ tới ngày hôm nay phát sinh tất cả, Liễu Như Tuyết nằm ở trên giường tỉ mỉ xem có cái gì ... không quên địa phương, đột nhiên nhớ tới năm năm tiền cái kia trên thành, toại đứng dậy "Không muốn xa rồi, người đi tiên viện khiếu phúc thúc, nhượng hấn an bài cái kia trên thành nhiều."

"Thị, quận chúa." Không muốn xa rồi cũng không kỳ quái, đi theo Liễu Như Tuyết bên người lâu như vậy, nàng cũng sớm biết trên thành thị quận chúa đặt ở phúc thúc bên người khảo hạch nhân.

Đương niên, Liễu Như Tuyết quả thực quên mất trên thành người này, sau lại đi nước trong cốc tài nhớ tới, nhưng đã là mấy tháng hậu. Sẽ theo truyền miệng tin cấp Liễu Như Phong yếu phúc thúc chủ ý một người tên là trên thành tiểu tử, nếu như có thể kham trọng trách để lại bên người bồi dưỡng, nếu như là đồ không nổi A Đẩu sẽ theo liền đuôi rồi. Phía quả nhiên không ra Liễu Như Tuyết sở liệu, trên thành có khả năng, hơn nữa không kiêu không nóng nảy, đúng là tốt lắm, cho nên mới tài năng ở phúc thúc bồi dưỡng hạ dần dần năng độc đáng một mặt, hiện tại nên dùng hẩn lúc.

Liễu Như Tuyết đứng dậy đi tới bên cửa sổ, nhìn ngoài cửa sổ hoa hải đường mở còn là như vậy tươi đẹp như nhau năm năm tiền.

Lẳng lẳng ngồi xuống, cầm lấy bên cửa sổ trà uống từ từ lên.

Rất nhanh không muốn xa rồi liền mang theo trên thành tới rồi, nhất gương mặt thanh tú hiện lên ở mắt người tiền, trong mắt tràn đầy kính ý, tựa hồ còn có chút kích động, vừa vào cửa trên thành phác thông một tiếng quý trên mặt đất "Tham gia quận chúa, cảm tạ năm năm tiền quận chúa đối với thành ân cứu mạng."

Liễu Như Tuyết cũng không nhích người, ngoảnh mặt làm ngơ, nhắm trên thành quý, trên thành cũng không lên tiếng, một có bất kỳ bất mãn nào, cứ như vậy quý, qua hồi lâu, Liễu Như Tuyết tài quay đầu "Nhĩ ba, năm năm không gặp, muội muội người khỏe?"

Nhìn Liễu Như Tuyết khuyên thành dung nhan, trên thành cúi đầu "Nhờ có quận chúa ngũ năm trước ân cứu mạng, Muội Muội đã rồi không việc gì."

"Ừ, vậy là tốt rồi, trên thành, ta hỏi ngươi, từ hôm nay trở đi ngươi tự nguyện ở ở bên cạnh ta làm việc cho ta, ngươi có bằng lòng hay không?" Liễu Như Tuyết nhẹ nhàng đùa bỡn trong chén lá trà.

"Tiểu nhân nguyện ý." Trên thành không chậm trễ chút nào nói, trước khi tới phúc thúc cũng đã nói với hẩn Liễu, mấy năm nay quận chúa một mực khảo nghiệm chính, không phải phúc thúc cũng không dám dễ dàng nhượng hẩn nhập phủ, hẩn cảm kích, cảm kích quận chúa cứu mình dữ Muội Muội cũng cảm kích quận chúa cấp cơ hội của mình, hẩn biết rõ không có Liễu Như Tuyết sẽ không có mình ngày hôm nay, cho nên đối với Liễu Như Tuyết hẩn là vạn phần nguyện ý vì công hiệu mệnh.

"Tốt lắm, hiện tại ta có chuyện an bài ngươi đi tố, ngươi qua đây." Nhỏ giọng phân phó vài câu, Liễu Như Tuyết không nhìn trên thành kinh ngạc hồ ly cười cười.

Kinh ngạc một hồi, nhưng rất nhanh trên thành tự lấy lại tinh thần lên tiếng trả lời đi

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16 chọn mỹ đêm trước

Chương 16 chọn mỹ đêm trước

Ba ngày rất nhanh thoáng một cái đã qua, ba ngày nay Liễu Như Tuyết tự vui ở Tuyết các vù vù Đại Thụy.

Nàng cũng hoàn toàn đem chính chôn ở dữ Chu công ước hội trung, hoàn toàn không để ý tới bất cứ chuyện gì.

Tuyết các tất cả mọi chuyện lớn nhỏ toàn bộ giao cho không muốn xa rồi và trên thành đi xử lý, cho nên hẩn hoàn toàn chẳng không muốn xa rồi và trên thành mang sứ đầu mẻ trán.

Nhìn Tuyết các lý đã ngủ ba ngày chủ tử rốt cục rời giường, không muốn xa rồi và trên thành nhìn nhau, thở phào một cái. Nhìn nhìn lại chủ tử thần thái sáng láng hình dạng, tái so sánh một chút chính đáng về mặt mũi, cười khổ một tiếng, chăm chú hồi báo ba ngày nay đích tình huống.

Sự tình rất tiến hành thuận lợi trừ, Liễu Như Tuyết cười cười hải lòng "Sự tình làm không sai, khổ cực các ngươi."

Nhìn không muốn xa rồi và trên thành hai người, Liễu Như Tuyết nghi hoặc "Ba ngày nay đã xảy ra chuyện gì sao? Hai người các ngươi thế nào thành như vậy?" Tần khởi vùng xung quanh lông mày kỳ quái hỏi.

Ngắm lại ba ngày nay đích tình huống, trên thành thần sắc quái dị hoàn mang theo một chút lo lắng mở miệng nói "Cũng không có gì sự, thị Tuyết các phóng khách..."

Nhìn trên thành củ kết hình dạng, Liễu Như Tuyết quay đầu khán không muốn xa rồi, không muốn xa rồi cười khổ nói "Nhưng thật ra là chim én, Tần Tiểu Vương Gia và tam hoàng tử, bọn họ..." Không muốn xa rồi cũng không biết cai thế nào biểu đạt, bởi vì thế nào đều nghĩ ba người ở tranh đoạt quận

chứa chú ý của, tựa như tranh thủ tình cảm, được rồi, hay tranh thủ tình cảm.

"Hai người các người thế nào đều một bộ áp ứng hình dạng, Yến Tĩnh bọn họ làm gì nữa?" Liễu Như Tuyết tản khởi vùng xung quanh lòng mày, Yến Tĩnh bọn họ lại quý phù làm gì?

Trên thành nhìn không muốn xa rời liếc mắt quán quýt nửa ngày "Nhưng thật ra là ở quận chúa lúc nghỉ ngơi, chìm én, Tần Tiểu Vương Gia còn có tam hoàng tử tới Tuyết các, nhưng quận chúa trước phân phó không gặp bất luận kẻ nào, mà bọn họ thù cũng không chịu đi, Vì vậy liền đều ở đây Tuyết các nhà kẻ hát tửu, vẫn uống được tới hôm qua, thẳng đến từ lại tài đều tự hồi phủ" nhớ tới ba vị gia, trên thành lạnh run, thật sự là thật là đáng sợ, ba người rõ ràng chưa nói nói mấy câu, thế nhưng đều tự khí tràng phát ra làm cho không nhìn được nghĩ chạy trốn.

Liễu Như Tuyết xoa xoa đầu, đây là chuyện gì a, thế nào đều thấu cùng đi, giá ba tổ tông. Bất đắc dĩ hạ phát tay một cái "Đừng động bọn họ, bọn họ động kinh không đề ý tới bọn họ, các người hạ đi nghỉ ngơi ba, ta đi đi tình lâu Liễu." Không suy nghĩ thêm nữa mấy người phiền lòng người của, Liễu Như Tuyết sửa lại một chút manh mối, ngày hôm nay kế hoạch nhất định phải thành công.

Hô hoán một tiếng "Hong la." Một đạo màu đỏ cái bóng lạng yên hạ xuống bên trong phòng cách đó không xa, màu đỏ la thường sấn một thân không thông thường quang khuôn mặt càng thêm trắng nõn, người này đó là Liễu Như Tuyết trước ám vệ Liễu.

Liễu Như Tuyết hài lòng gật đầu, "Xem ra ánh mắt của ta thực sự là không sai, màu đỏ rất xứng đôi người."

Hồng la khuôn mặt nổi lên nhè nhẹ đỏ ửng, ngượng ngùng cúi đầu "Chủ tử, có gì phân phó?"

Nhìn trước mặt dữ giống như mình tuổi tác thiếu nữ xấu hổ đáng đáp, Liễu Như Tuyết cũng không tái đầu nàng "Chuyện bên ngoài thế nào?"

Hồng la thu hồi tâm tình "Quay về chủ tử, tất cả đều rất tiến hành thuận lợi trừ."

"Dạ, vậy là tốt rồi, bình yên cư bên kia có động tĩnh gì không có?" Liễu Như Tuyết phát tiếu phát tay áo, bước đi bước tiến hướng về môn đi ra ngoài.

"Cư hồng ân tin tức truyền đến, mặt ngoài nhìn không ra có bất kỳ không thích hợp, thế nhưng thâm tương đối vương tay chân, động tác không ngừng." Hồng la buồn bực nói.

Liễu Như Tuyết cước bộ liên tục, cười nói "Cáo già ma, nhìn không ra cũng là bình thường, các người cũng chớ nhục chí."

Không đợi hồng la kinh ngạc, tiếp tục nói "Được rồi, từ hôm nay trở đi người hãy cùng không muốn xa rời như nhau áo quang minh chánh đại theo ta, sau đó Tuyết các sự vụ có cái gì không biết phải đi vấn không muốn xa rời."

Hồng la lẳng lẳng trứ nhìn Liễu Như Tuyết bóng lưng, một thời một phản ứng kịp. Nhìn đi xa Liễu Như Tuyết, lấy lại tinh thần mau đuổi theo.

Hai người không nữa nói chuyện với nhau, một đường ra phủ thẳng đến di tình lâu đi..

Dọc theo đường đi đi qua người đến người đi đường cái, đi tới di tình cửa lâu, chỉ thấy nguyên bản trống trải mặt đất dĩ đáp nổi lên 3 mễ tả hữu đài cao, đài cao hai bên trái phải để hơn mười trương đàn cái bàn gỗ, xem ra còn chưa có bắt đầu.

Dưới đài vây đầy xem nào nhiệt bách tính, do vì mở ra tính nơi sân, hơn nữa di tình lâu rất nhiều thiên kim khó gặp một mặt mỹ nhân đều gặp phải, đồng thời miễn phí biểu diễn tài nghệ, người người đều hưng phấn không thôi, đây chính là vài thập niên đều khó khăn đụng phải chuyện tốt, sở dĩ không đợi di tình lâu mở rộng cửa, liền thật sớm chờ.

Người người đều bàn luận ngày hôm nay di tình lâu chọn mỹ đại hội sự tình, mọi người đều hiếu kỳ lâm nguyên tiên sinh rốt cuộc là thù? Lại có có tài đức gì có thể được quận chúa lễ ngộ như thế? Đồng thời rồi hướng cái này năm năm cương quay về kinh đô quận chúa hiếu kỳ không ngớt..

Liễu Như Tuyết xoa xoa đầu, trở lại một cái tổ điều này thật có chút thái làm nao động Liễu, vốn muốn mượn dư luận nhượng người nọ không có cách nào khác tránh né, không nghĩ tới đem mình cũng cho xả tiến vào, nhưng là không có biện pháp, đây là biện pháp hữu hiệu nhất Liễu.

Thu hồi tâm tình, kế tục đi trước, xuyên qua đám người thẳng tắp đi vào di tình lâu.

Vừa vào cửa liền thấy từ lâu chờ ở di tình lâu Yến Tĩnh, Tần Thiên quân, Tần Vân ba người. Bọn họ nghe phía bên ngoài đồn đãi chỉ biết Liễu Như Tuyết nhất định sẽ lai di tình lâu, sở dĩ cũng sớm tới đây chờ, thuận tiện khán xem nào nhiệt.

Thấy thành thói thích ý uống trà ba người, Liễu Như Tuyết thiêu thiêu mi, nghĩ sâu xa hạ, không nhìn hai người khác đi thẳng tới Tần Thiên quân hai bên trái phải, Tần Thiên quân đặt chén trà xuống cười cười "Người tới rồi, thế nào chậm như vậy nha, chúng ta đều ở đây lý uống hảo vài chén trà Liễu." Xem xét một bên hai người, trong mắt một tia tâm tình chợt lóe lên.

"Tam hoàng tử như thế có lòng thanh thần, trà này thủy thế nào xanh không chết người." Đến gần Tần Thiên quân, liếc nhìn chén trà trên bàn, Liễu Như Tuyết hưng tợn nhỏ giọng nói. Muốn thấy mình nào nhiệt, người này tại sao có thể như vậy lòng dạ hiểm độc mắt.

Lập tức đặt mông ngồi ở Tần Thiên quân hai bên trái phải truyền âm lọt vào tai nói "Mặc kệ người là vì xem nào nhiệt cũng tốt còn là vô giúp vui cũng tốt, quay về với chính nghĩa ngày hôm nay hai người bọn họ tự giao cho người." Nói xong đưa cho hắn một "Người hiểu được." Ánh mắt của, tiện tay nhận khởi nha hoàn đưa tới trà giờ lên, thiêu thiêu mi, nhất phó người dám không đáp ứng biểu tình, Tần Thiên quân bất đắc dĩ cầm lấy chén trà của mình, hai người ăn ý đụng một cái.

Liễu Như Tuyết được như ý cười cười "Nhớ kỹ chuyện người đáp ứng nga." Lập tức đứng dậy, nhìn một chút đối diện Yến Tĩnh và Tần Vân ý tứ hàm xúc không rõ cười cười, giờ chân lên hướng về mái nhà đi.

Nhìn Liễu Như Tuyết dữ Tần Thiên quân ý tứ hàm xúc không rõ nhãn thần, Tần Vân như có điều suy nghĩ, nhưng đột nhiên kiến Liễu Như Tuyết phải đi không còn kịp suy tư nữa đang muốn gọi nàng "Tuyết..."

Tần Thiên quân kéo hẳn "Tần huynh, chọn mỹ lập tức muốn bắt đầu, ba người chúng ta đi ra xem một chút đi." Nói xong nhìn một bên nhìn không ra thần sắc Yến Tĩnh.

Yến Tĩnh ngoảnh mặt làm ngo, như trước đoan khôi chén trà của mình ngồi lẳng lặng, chỉ là thật lâu mới đưa đảo đảo bên mép chén trà tiết lộ tâm tình của mình.

Tần Vân đắm chìm trong suy nghĩ của mình trung, căn bản không có chú ý nói, nhưng một màn này toàn bộ rơi vào Tần Thiên quân trong mắt, trong mắt một tia ám muội nhợt nhạt lộ lên.

Nhìn đi xa Liễu Như Tuyết, nhìn nhìn lại kéo mình Tần Thiên quân, Tần Vân quán quyết chỉ chốc lát "Cũng tốt, đã sớm nghe nói di tình lâu kỹ từ thiên hạ nhất tuyệt, vạn kim khó cầu một khúc, hiện tại trước mặt có một thưởng thức cơ hội thật tốt tự nhiên không thể bỏ qua, đi thôi, đi xem một chút!" Dứt lời, ngẩng đầu nhìn liếc mắt từ lâu không có Liễu Như Tuyết tung tích hàng hiên, thất lạc Liễu một chút, rất nhanh nhắc chân hướng về phía ngoài lời đài đi đến.

Tần Thiên quân quay đầu nhìn về phía Yến Tĩnh "Chim én, xin mời."

Yến Tĩnh ngẩng đầu nhìn Tần Thiên quân, lẳng lặng không nói câu nào, hai người cứ như vậy nhìn nhau, không tiếng động giao phong, bầu không khí một chút trở nên quý dị, không tiếng động khí tràng tạo thành vòng tròn, sinh sôi ở trước mặt hai người dựng lên từng đạo khí tường, làm vỡ nát màn che vô số mảnh vụn theo khí ba rất nhanh xoay tròn, mà trung tâm hai người lại hồn nhiên chưa phát giác ra giống nhau.

Thẳng đến đi tới cửa chính tài chú ý nói phía sau hai người quý dị Tần Vân mở miệng "Hai người các người nét mực cái gì ni, hoàn có đi hay không?" Nhìn đại sảnh một mảnh hỗn độn, Tần Vân cũng lười quản, nói xong cũng không để ý tới nữa phía hai người trực tiếp đi ra ngoài.

Đối diện hai người bình tĩnh thu hồi đường nhìn, tất cả chậm rãi trở về tại chỗ, chích có vô số mảnh vụn còn đang chứng minh rồi vừa chuyện gì xảy ra. Hai người sửa sang một chút dung nhan, không nhanh không chậm đứng dậy theo sát đi. Hai người ăn ý không chú ý nữa đối phương, nhưng đồng thời lại ở trong lòng đối với đối phương có đề phòng

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17 chọn mỹ đại hội một

Chương 17 chọn mỹ đại hội một

Mà hết thấy này đều bị Liễu Như Tuyết dữ từ đại lâu chủ giai cắt vào lúc này.

Nhà này di tình lâu bộ phận then chốt đều là do Liễu Như Tuyết thiết lập kế, dùng hiện đại phản xạ nguyên lý, ở Liễu Như Tuyết căn này lâu ba dành riêng chữ thiên nhất hào thì có một mặt ngọc lưu ly kính, toàn bộ di tình lâu đích tình huống xuyên thấu qua mĩ này ngọc lưu ly kính đều có thể nhìn một cái không sót gì.

Thấy Tần Thiên quân dữ Yến Tĩnh giao phong, Liễu Như Tuyết không nói gì, mà say ảnh dữ say thư bốn người bọn họ hoàn toàn nhất phó xem kịch vui hình dạng, say ảnh mập mờ cười nói "Ai nha, hai đại mỹ nam quyết đấu nga, vẫn là vì chúng ta quận chúa đại nhân, ai nha, chúng ta quận chúa thực sự là rất có mị lực."

Liễu Như Tuyết vừa... vừa hắc tuyến, xóc lên một khối cao điểm hướng phía say ảnh thấy qua, ngăn chặn say ảnh vị xuất khẩu còn dư lại nói.

Sợ run bán thẳng, say ảnh không thêm để ý chút nào mạn điều tư lý xuất ra khỏi trong miệng cao điểm, ngẩng đầu lại thấy Liễu Như Tuyết tự tiểu phi tiểu nhìn mình, trong lòng nhất thời có loại dự cảm bất tường. Thầm nghĩ mình ngu xuẩn, dám trêu chọc quận chúa, phải biết rằng quận chúa thế nhưng rất mang thù, ngưng ngưng cười cười "Quận chúa đừng nóng giận nha, ta chỉ thị đùa giỡn một chút." Nói xong hoàn hảo hảo nhìn sang một bên ba người khác, quay bọn họ dùng sức nháy mắt.

Say thư biệt mờ mắt tự mình uống trà, phảng phất không phát hiện say ảnh tể mi lộng nhãn. Thơ tình tác cúi đầu cười khề, thơ bức tranh cũng giả bộ như không nhìn thấy, có lá gan khán quận chúa chê cười sẽ có lá gan gánh chịu.

Khán ba người kia sự không liên quan mình thái độ, say ảnh âm thầm phức phức mấy người một nghĩa khí. Nhưng cũng nhất thời sụp đổ kiểm, cái này thăm, đều tự trách mình đắc ý vênh vào thế cho nên đã quên quận chúa chính tay của người đoạn, ngấm lại trước đây quận chúa chính tay của người đoạn, quang ngấm lại cũng làm cho nhân cực sợ. Lạnh run, quay đầu thảo hảo nhìn về phía Liễu Như Tuyết "Quận chúa, người đại nhân bất kể tiểu nhân quá, tin tưởng loại chuyện nhỏ này năm sẽ không để ở trong lòng hắc."

Nhìn say ảnh thảo hảo hình dạng, Liễu Như Tuyết không nói gì, người này hay kiêu giáo huấn, bất quá bây giờ còn có chính sự muốn làm, tạm thời trước hết buông tha hấn ba, thu thu thần sắc "Được rồi, không nói những thứ này, mấy ngày nay đi tình lâu có động tĩnh gì không có?" Tróc khôi trong tay trà thổi thổi, chậm rãi nói.

Kiến Liễu Như Tuyết không hề dùng cái loại này làm cho sợ hãi ánh mắt khán chính, say ảnh thờ phào, mặc kệ sau đó tiên bá hiện tại qua rồi hãy nói, quận chúa thật sự là thật là đáng sợ.

Say thư nhìn một chút say ảnh nhất thời nghĩ buồn cười, yếu là như thế này để lại từng còn là quá sớm, qua đi chết như thế nào cũng không biết. Nhẹ nhàng lắc đầu lập tức quay đầu nhìn về phía Liễu Như Tuyết "Tất cả cánh ở trong lòng bàn tay."

"Vây là tốt rồi." Liễu Như Tuyết cũng không hỏi thêm nữa, nàng biết rõ say thư mấy người năng lực, say thư chừng chặc nhất, hấn thuyết ở trong lòng bàn tay đã nói lên sự tình như nhau trong kế hoạch thuận lợi, bất quá nhớ tới hai người kia năng lực, tần Liễu một chút mi vẫn là không nhìn được căn dặn "Cẩn thận một chút, nghìn vạn lần không thể khinh thường."

Say thư sùng sốt một chút, rất nhanh thì phản ứng kịp, nghiêm mặt nói "Quận chúa yên tâm. Chúng ta sẽ cẩn thận tránh khản." Mấy người liếc nhau, đều là ngưng trọng, có thể để cho quận chúa dặn dò nhân nhất định không thể coi thường, xem ra vẫn phải là đa khứ xác nhận mấy lần.

Nhìn mấy người ngưng trọng thần sắc, Liễu Như Tuyết cười cười "Các ngươi biệt nghiêm túc như vậy Liễu, ta chỉ thị các ngươi phải cẩn thận một chút, được rồi, người của chúng ta luyện đều thế nào, ta rất kỳ vọng bọn hấn biểu hiện ni, ngày hôm nay thế nhưng đánh một trận thành danh thời cơ tốt nhất, ta thế nhưng vì bọn họ bày xong Liễu lộ, còn dư lại cần phải khán bọn họ biểu hiện của mình nga." Nhẹ nhàng mân hóp trà, mỉm cười nhìn về phía lôi đài.

Nhắc tới cái này, bốn người giai hưng phấn. Lần này lôi đài cũng không quang chỉ là chọn mỹ, còn có một cái mục đích hay bá đi tình lâu danh tiếng khai hòa tam quốc. Lần này tham gia chọn xinh đẹp nhân cũng đều thị Liễu Như Tuyết ra kinh năm năm đắc ý nhất tinh anh đệ tử, những người này không chỉ có văn võ song toàn, nhưng lại mỗi người người mang tuyệt kỹ, canh bởi vì bọn họ đều có nhất phó hảo dung mạo cân nhất phó hảo tiếng nói, sở dĩ đi đi tình lâu chính là bọn họ sân khấu, hiện tại cuối cùng đã tới bọn họ phát quang phát nhiệt lúc.

Nghĩ đến những thứ này, thơ tình mắt phát quang nhìn về phía Liễu Như Tuyết "Quận chúa, bọn họ thật là thật lợi hại, hơn nữa bọn họ luyện từ khúc chúng ta cho tới bây giờ chưa từng nghe qua, nhưng là thật hảo hảo thính nga, nguyên lai ca khúc cũng có thể như vậy hát, này từ khúc đều là nha. Thật là lợi hại, ta thật là sùng bái hấn."

Nhìn trước mắt về mặt sùng bái tương thơ bức tranh, còn có ba người kia cũng ánh mắt nóng cháy nhìn mình chăm chăm, Liễu Như Tuyết khoe miệng trầu trầu "Cái này ma, viết khúc người của là ta một lão hữu." Lập tức thấy bốn người ánh mắt hưng phấn lập tức nói "Bất quá hấn đã qua đời." Nhìn bốn người đậm đi xuống hưng phấn, Liễu Như Tuyết thờ phào, sợ bọn họ hỏi lại cái gì, vội vàng nói "Đi thôi, đã đến giờ, các ngươi nhanh lên đi ba."

Bốn người chính đắm chìm trong nghe được soạn người đi thất vọng tâm tình trung, nghe được Liễu Như Tuyết nói, nhìn canh giờ quả thực đến rồi mở màn lúc, thu liễm tâm tình đi ra cửa tổ chuẩn bị.

Lúc này đi tình lâu bên lôi đài đã chật ních Liễu người xem náo nhiệt, mà bên lôi đài nhả gian lý đã ngồi xuống không ít kinh đô người có danh vọng, bao quát tam hoàng tử, Yên Tĩnh, Tần Văn. Trừ lần đó ra, còn có tứ Hoàng Tử dữ cũng đồng dạng không lâu hồi kinh Bình vương người ấy tần trên kiêu. Bởi thân phận, bọn họ vị trí nhả gian dữ lôi đài trong lúc đó khán đài bị rất xa tách ra trừ.

Tuy rằng đi tình lâu dĩ khai trương đã nhiều năm, nhưng như vậy đại tràng diện lại vẫn là lần đầu tiên. Đi tình lâu là ở ba năm trước đây lại đột nhiên ở kinh đô roi xuống cây thế cho nên căn bản cũng không có người biết hấn rốt cuộc là lúc nào khai trương, thế nhưng từ trước tới nay, đây là đi tình lâu lần đầu tiên gánh vác lớn như vậy thịnh hội. Sở dĩ người người đều kiển chân ngóng trông, người người tràn ngập tò mò.

Rốt cục, la tiếng vang lên, kèm theo tiếng hoan hô diếc tai nhức óc, đi tình lâu lầu hai bệ cửa sổ đột nhiên mở, bốn người nhanh nhẹn xuống, chính hạ xuống sân khấu chính giữa. Nhị vị mỹ nữ và tuần nam một chút chiếm cứ tầm mắt của mọi người. Dưới đài tiếng hoan hô bên tai không dứt.

"Đây là nghe đồn trung đi tình lâu tứ đại lâu chủ nha, rốt cục nhìn thấy chân nhân" nhất người nói.

"Đứng nha đứng nha, nữ mỹ lực vô song, nam anh tuấn tiêu sái. Thực sự là nghe đồn không bằng vừa thấy nha, lần này năng thấy bọn họ thực sự là may mắn nha." Tên còn lại phụ họa nói.

Hai người còn đang nóng hổi triều thiên thảo luận, người bên cạnh đột nhiên yên tĩnh trở lại, theo đường nhìn hướng trên đài nhìn lại. Chỉ thấy nguyên bản lôi đài hậu phương đi tình lâu bị màn che che chỗ ở một chút bị gạt lại, rộng thoáng phòng khách một chút sôi nổi trên trước mắt. Tinh mỹ ngọc lưu ly sân khấu sát biên giới lóe ra diệu nhân quang mang.

Còn chưa chờ mọi người kinh ngạc, say ảnh tỷ số mở miệng trước "Hoan nghênh đại gia lai cổ động do đi tình lâu chủ sự chọn mỹ đại hội, ở đây chúng ta bốn người biểu thị hết sức cảm tạ, tin tưởng mọi người cũng có nghe nói lần này cuộc thi hoa hậu mục đích chủ yếu, thị Tuyết quận chúa ở đây vì mình quý phủ Lâm tiên sinh tuyển ra một vị ưu tú hồng nhan tri kỷ, đồng thời nguyện ý vì lựa nữ tử chuộc thân, cũng vì cô gái này dâng phong phú tiền thưởng,

đĩ nhiên, vị này chọn người đương có quận chúa một người quyết sách những người khác thì cũng không biết."

Lời vừa nói ra, mọi nơi đều kinh hãi, lần này chọn mỹ chỉ là chỉ cần để chọn một vị hợp quận chúa mất duyên nữ tử sao? Nhưng là thái đại thủ bút ba, khán sân khấu ngọc lưu ly thai, sân khấu biên bảo thạch đều là thiên kim khó cầu bảo vật, mọi người kinh dị.

Nhìn dưới đài kinh dị mọi người, thơ tình cười cười nói "Đương nhiên, Tuyết quận chúa chọn mỹ thị mục đích chủ yếu, còn có một cái mục đích u." Tao nhả hàng vạn hàng nghìn sờ sờ trên tay vòng ngọc, nghịch ngợm trát trát nhãn tình, cố ý mại một cái nút.

Nghe được còn có một cái mục đích, mọi người đều tò mò ngẩng đầu nhìn trên loi đài nhìn lại, chỉ thấy đột nhiên từ trước võ đài đặt lên Liễu hơn mười người thủy tinh viên đồng, chỉnh tề đề, từng viên đồng biên đứng hai người. Mà sân khấu hạ cũng mang lên Liễu nhất đại từng nhất đại từng hoa tươi, người người hai mặt nhìn nhau, đây là muốn làm gì nha

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18 chọn mỹ đại hội hai

Chương 18 chọn mỹ đại hội hai

Nhìn mọi người nghi hoặc không hiểu nhìn nhau, mà một bên ba người chính đương đương đắc ý hình dạng, chút nào cũng không có nói rõ ý tứ, say thư bất đắc dĩ nói "Tin tưởng mọi người cũng biết, chúng ta đi tình lâu từ trước đến nay có một quy củ, đó chính là bán nghệ không bán thân, hơn nữa yếu ai cũng có sở trường riêng, đồng thời bằng năng lực của mình ở đi tình lâu bài danh, từng nguyệt lên đều phải tiến hành bí tái, chỉ có cường giả tài năng lưu lại, cái này cũng vừa vặn là chúng ta đi tình trong lâu mọi người thị tình anh nguyên nhân."

Nghe xong lời này, ở đây đại đa số đi qua đi tình lâu người của quân gặt đầu, đi tình lâu bất luận là từ khúc còn là ca vũ ở kinh đô đều là nổi danh hảo, hơn nữa mới mẽ độc đáo lớn mật, là trọng yếu hơn thị bên trong nghệ kỹ quân giữ mình trong sạch, chẳng bao giờ có bất kỳ bất lương phong bình, thế cho nên mấy năm này đi tình lâu dần dần trở thành một ký cao nhã ưu mỹ có thể thưởng thức ca vũ địa phương. Không chỉ ... mà còn là nam nhân khả dĩ xuất nhập địa phương, canh là trở thành phụ nhân danh viện trà dư tửu hậu tiêu khiển nơi.

Thấy mọi người phụ họa gặt đầu, say thư an ủi hạ liền tiếp tục nói "Sở dĩ bản đi tình lâu quyết định thừa dịp lần này chọn xinh đẹp cơ sẽ chọn ra năm nay đi tình lâu hoa khôi." Lời vừa nói ra, như đất bằng phẳng một đạo sấm sét, đi tình lâu chọn hoa khôi?

Không đợi đại gia nghị luận, say thư tiếp tục nói "Dự thi toàn bộ hành trình công khai, bản lâu tham dự hoa khôi tranh đoạt chọn người dĩ sơ bộ định hảo, cùng sở hữu một8 vị hoa sử, sở dĩ không thiết tài phán, do ở đây mỗi người đều phiếu, để bảo chứng công bình công chính, sở dĩ ở đây mỗi người đều chỉ có một lần đầu phiếu cơ hội." Mọi người hai mặt nhìn nhau, đây cũng là na ra? Đầu phiếu? Đây là ý gì?

Thấy mọi người nghi hoặc, thơ bức tranh án nãi không được cười nói "Đại gia có chú ý đến hay không dưới đài hoa tươi, lần này đại gia hay dùng cái này tới chọn ra trong lòng hoa khôi. Bí tái bắt đầu hậu, đại gia khả dĩ thoả thích xem xét giá một8 vị hoa sử biểu diễn, chờ bọn hắn biểu diễn hậu, chúng ta hội chia đại gia một người một đóa hoa, thích vị ấy liền đem hoa bỏ vào trên võ đài cùng hắn đối ứng thủy tinh viên đồng nội, chờ mọi người biểu diễn sau khi kết thúc chúng ta kiểm kê mỗi vị hoa sử lấy được hoa tươi, xong tới đa hoa tươi nhiều nhất liền là chúng ta đi tình lâu năm nay hoa khôi."

Nghe xong thơ vẽ giải thích, mọi người cuối cùng là hiểu, có thể có nhân hựu nghi ngờ "Nếu như xong hoa sở như nhau làm sao bây giờ? Đặt song song sao?" Mọi người gặt đầu, đây là một cái vấn đề.

"Cái này rất đơn giản, hoa sở vậy hoa sử liền tái tỷ thí một trận, thắng đến phân ra thắng bại mới thôi" say ảnh tiếp lời nói rằng.

Nhìn thoáng qua ba người kia, đây đó trao đổi trao đổi nhãn thần, cũng không quản sân khấu hạ và nhả gian mọi người kinh dị, trực tiếp mở miệng "Tin tưởng mọi người cũng rõ ràng tranh tài quy tắc việc này không nên chậm trễ, ta tuyên bố, bí tái bắt đầu!" Nói xong bốn người đứng dậy rời đi Liễu sân khấu, trở lại lầu hai bọn họ thuộc nhả gian.

Mọi người dưới đài còn đang khí thế ngất trời bàn luận, nhả gian tự nhiên cũng không ngoại lệ, nhưng bởi năng xem xét đáo đi tình lâu bên ngoài sân khấu nhả gian cũng không nhiều, sở dĩ say ảnh bốn người thương lượng một chút liền tương mọi người an bài ở một chỗ, nhưng lại bởi nam nữ chi phòng Vì vậy giữa nam nữ liền dùng một mảnh bình phong rất xa cách biệt, tịnh phái chuyên gia gác.

Bởi có thể đi vào nhả gian người của tịnh không nhiều lắm, đại đa số nhân đều là tọa ở bên ngoài thiết trí trên khán đài, sở dĩ nhả gian tọa hơn mười người cũng không hiện lên ủng tề. Mà Yến Tĩnh, Tàn Vân, Tàn Thiên quân mấy hoàng tử bởi thân phận liền ngồi ở tối kháo tiền một loạt.

Ở người người đều ở đây nóng bỏng đàm luận thời gian chỉ có ba người lù lù bất động, đó là Yến Tĩnh, Tàn Vân và Tàn Thiên quân.

Tần Thiên quân ngoại trừ lúc đầu kinh ngạc ở ngoài, lúc liền vẫn khỏe miệng mỉm cười uống trà, phảng phất tất cả từ lâu hiểu rõ trên hung. Nhưng nụ cười này khác ở hai người khác trong mắt liền có vẻ chói mắt không gì sánh được, Tần Văn chăm chú nhìn chăm chăm Tần Thiên quân, hẳn không che giấu chút nào chính đối Liễu Như Tuyết lòng của tư, Yên Tĩnh tắc nhân nhạ nhìn, chỉ là tay áo trung nắm chắc hai tay tiết lộ tâm tình của mình.

Đúng lúc này, nguyên bản ở say thư bốn người lúc rời đi dĩ buông màn che trong nháy mắt bị giật lại, tầm mắt của mọi người một chút bị kéo qua khứ. Chỉ thấy nguyên bản trông trái sân khấu trạm lên 9 đối nam nữ, vừa vận một8 nhân, mỗi người trên người lộ vẻ chúc trên hào mã số của mình bài, rõ ràng, đây chính là dự thi hoa khiến cho.

Mỗi đối hoa sử giả đối lập mà thị, nam sử ăn mặc giới thiệu vẫn tất thon dài lễ phục, đen kịt lễ phục giản đơn chuyên gia, càng phát ra sản ăn mặc người phong tư tuấn đạt, nữ sử tắc mặc cả người trắng sắc bó sát người quần dài, trời chật cổ áo, thiếp thân trang phục có thể dùng mỗi vị nữ sử quân cho thấy giáo tốt vóc người, khuôn mặt thanh tú nhiệm nhân nhạ đồ ứng có thể dùng càng thêm kiều mị động lòng người, làm cho mắt lom lom con người.

Ngay đại gia suy đoán giá một8 người dụng ý thời gian, sân khấu hậu vang lên say thư dùng nội lực truyền tới thanh âm "Các vị khách, để cảm tạ các người đại gia vẫn đối với di tình lâu chỉ trì, kế tiếp, bị tái bắt đầu trước, một8 vị hoa sử tương cho các người dâng lên một khúc duyên đáng điệu waltz, thỉnh các vị thưởng thức!"

Dứt lời, tiếng đàn du dương vang lên, 9 đối hoa sử ưu nhã đối với mình bạn nhảy hành lễ, sau đó nhẹ nhàng cầm tay, đồng thời cất bước xoay tròn, xinh đẹp quần dài đang xoay tròn hạ về ra một đạo lại một nói duyên đáng đường vòng cung, hắc sắc dữ bạch sắc hoà lẫn, hấp dẫn ở đây mỗi một vị ánh mắt của, tán thán đồng thời hựu nhĩn không được kinh ngạc, tại sao có thể có xinh đẹp như vậy mà ưu nhã vũ đạo.

Mặc dù mỗi đối hoa sử say sưa với mình vũ đạo trung, nhưng cũng không có quên đang xoay tròn trung trao đổi vị trí, có thể dùng mỗi vị thưởng thức nhân cũng có thể thấy rõ ràng mỗi vị hoa sử trước mặt đây số bài, rất nhanh một khúc kết thúc.

Đang lúc mọi người sợ hãi than dữ không muốn trung, một8 vị hoa sử mở màn hạ xuống màn che, nhưng cũng giành được chiếm được ở đây mỗi một vị khán giả hoan hô dữ tiếng vỗ tay, cũng càng gia chờ mong phía bọn họ đặc sắc biểu diễn. Hẳn lúc này môn hoàn toàn đã quên, trận này thịnh hội thị Tuyết quân chúa để chọn một vị chộp mắt duyên nữ tử sở bạn, bọn họ hiện tại chính đang mong đợi hoa sử môn phía sau đặc sắc diễn xuất. Nhưng mà giá vừa vận đạt tới Liễu Như Tuyết mục đích.

Nhìn hết thấy đều như dự liệu phương hướng phát triển, Liễu Như Tuyết hài lòng gật đầu. Lập tức quét mắt người ở chỗ này, ở xet qua Yên Tĩnh một khác kia thời gian, Yên Tĩnh đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía Liễu Như Tuyết chỗ ở lầu ba, lưỡng tâm mắt của người chạm vào nhau liếc nhau, rất nhanh Yên Tĩnh tự quay đầu chỗ khác, phảng phất trí nhược vô giác.

Liễu Như Tuyết nhân nhạ nhìn Yên Tĩnh liếc mắt, cũng dời đường nhìn, kế tục nhìn quét một vòng, tần khởi vùng xung quanh lòng mây, chuyển hướng hậu phương hỏi "Kỳ quái, Hồng La, người một thông tri ca ca sao? , hẳn thế nào còn chưa tới?"

Sau lưng Hồng La nhìn bên ngoài liếc mắt đáp "Nô tỳ đã thông tri quá tử Liễu, tử thuyết hẳn sẽ tới, chỉ là bây giờ còn chưa đáo nô tỳ cũng không biết là chuyện gì xảy ra..."

"Phải?" Liễu Như Tuyết nhìn ngày, tần khởi vùng xung quanh lòng mây, mặc dù cách ước định chạm mặt thời gian còn sớm, nhưng theo lý mà nói ca ca sẽ phải tiên đến nơi đây mới đứng nha, nan nói đã xảy ra chuyện gì bị bán ở sao?

Chính đang suy tư thời gian, bên ngoài truyền đến nhỏ nhẹ tiếng vang, nháy mắt Hồng La lập tức đứng dậy xuất môn, mà lúc này bên ngoài bị tái đã bắt đầu rồi.

Vị thứ nhất nữ hoa sử vừa vào sân liền hấp dẫn tầm mắt của mọi người, đậm màu xanh biếc quần áo, tầng tầng lớp lớp váy dài sản đặc một thân da thịt da trắng như tuyết, vi thân khẽ mở, khinh linh tiếng ca róc rách ra

Nhìn không thấu là người thất lạc hồn phách

Đoán không ra là người con người nhan sắc

Một trận gió một giấc mộng ái như sinh mệnh vậy khó lường

Lòng của người rốt cuộc bị cái gì đầu độc

Của người đường viên ở trong đêm tối bao phủ

Khán hoa đào nở ra kết quả như thế nào

Nhìn người ôm ta ánh mắt tự ánh trắng tịch tịch

Đề người ở đây người khác trong lòng vui sướng

Yêu người như tìm đập nan chạm đến

Về người bức tranh không ra xương cốt của người

Nhớ kỹ mặt của người sắc thị ta chờ người chấp nhất

Người là ta một bài hát không xong ca

Nhìn không thấu là người thất lạc hồn phách

Đoán không ra là người con người nhan sắc

Một trận gió một giấc mộng ái là sinh mệnh khó lường

Lòng của người rốt cuộc bị cái gì đầu độc

Của người đường viên ở trong đêm tối bao phủ

Khán hoa đào nở ra kết quả như thế nào

Nhìn người ôm ta ánh mắt bị ánh trăng tịch mịch

Để người ở đây người khác trong lòng vui sướng

Yêu người như tìm đập nan chạm đến

Về người bức tranh không ra xương cốt của người

Nhớ kỹ mặt của người sắc thị ta chờ người chấp nhất

Người là ta một bài hát không xong ca

Của người đường viên ở trong đêm tối bao phủ

Khán hoa đào nở ra kết quả như thế nào

Nhìn người ôm ta ánh mắt bị ánh trăng tịch mịch

Để người ở đây người khác trong lòng vui sướng

Yêu người như tìm đập nan chạm đến

Về người bức tranh không ra xương cốt của người

Nhớ kỹ mặt của người sắc thị ta chờ người chấp nhất

Lòng chích nguyện cho người mà dứt bỏ

Một khúc kết thúc, người người đều đắm chìm trong giá có nhân nhạ ưu thương tiếng nói trung, không khỏi bị tiếng ca lay động vào Liễu nhân nhạ bị thương, thậm chí nữ quyền biên đã có nhân lã chã rơi lệ, qua hồi lâu thẳng đến hoa sử chào cảm ơn mới phản ứng được, tài phát sinh nổ vang tiếng vỗ tay, người người hơi bị thần phục, làm cho này vị hoa sử chết phục. Hiện trường lần thứ hai bốc lửa.

Nhìn ngoài cửa sổ, Liễu Như Tuyết hài lòng gật đầu, giá thủ mặt nạ ở cửa nàng diễn kịch hạ không kém chút nào trương tịnh đình, nhớ tới tiền nghe thể bài hát thời gian, mình chân động không thua hiện tại người ở chỗ này

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19 chọn mỹ đại hội 3

Chương 19 chọn mỹ đại hội 3

Quay đầu nhìn về phía từ lâu trở về Hồng La, lúc này nàng cũng đắm chìm trong bài hát này bị thương trung, kiến Liễu Như Tuyết nhìn mình, nàng tài mặt đỏ phản ứng đảo mình cũng thất thần, kiến chủ từ mình không có trách tội ý của mình, Hồng La sửa lại một chút mạnh mẽ "Khởi bẩm quận chúa, vừa thuyết từ sai người lai truyền lời, từ thuyết hẳn có việc sẽ không tới nơi này, đợi lát nữa hẳn đi thẳng đến biệt viện dữ quận chúa chạm mặt."

"Phải? ca ca có hay không thuyết là chuyện gì?" Liễu Như Tuyết nhìn về phía ngoài cửa sổ, lúc này vị thứ hai nam hoa sử đã lên đài. Mặc màu xanh nhạt trường bào ngồi đằng hoàng ở trước án, bàn thượng lư hương đã có khói nhẹ lượn lơ mơ lên, tuần dật gương mặt của chàng phát trong sáng, mắt khép hờ, tổ thủ khẽ bung, một bài 《 xuân giang hoa đêm trắng 》 róc rách ra. Đào qua trước ưu thương, hiện trường một chút tự thay đổi nhanh nhẹ.

Hồng La nhìn ngoài cửa sổ sân khấu liếc mắt "Từ truyền lời cũng không có nói là chuyện gì, thế nhưng truyền lời người của thuyết từ là ở trên đường tới nhận được một phong thơ tài lộn trở lại phủ."

"Phải?" Liễu Như Tuyết suy tư một chút đột nhiên cười nói "Ca ca là không phải là đi bình yên cư Liễu?"

Hồng La kinh ngạc Liễu một chút, quận chúa làm sao mà biết được, lập tức đáp "Quận chúa làm sao mà biết được, từ đích xác đi bình yên cư."

"Ha hã, sự tình càng ngày càng có ý tứ Liễu, được rồi, không cần lo lắng, không có gì lớn sự, chúng ta xem biểu diễn ba, đây chính là rất khó được biểu diễn nga, đừng lãng phí cơ hội nga." Chỉ biết hai người kia sẽ không như vậy ngồi chờ chết, rốt cục yếu hành động sao? Liễu Như Tuyết ý tứ hàm xúc không rõ cười cười, quay đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ.

Trên võ đài 《 xuân giang hoa đêm trắng 》 đã xem diễn dịch đảo vĩ thanh, nhìn bên sân say sưa trong đó khán giả, Liễu Như Tuyết tự hào cười cười, ánh mắt của mình thực sự là không sai, những người này xác thực không tầm thường.

Đột nhiên, nhĩ gian môn trong nháy mắt bị đẩy ra, nghe được động tĩnh Hồng La lập tức đứng dậy dữ hai gã ả từ một nơi bí mật gần đó ám vệ tương Liễu Như Tuyết hộ ở chính giữa, nhất phó đề phòng tư thế. Đãi Liễu Như Tuyết quay đầu, thấy cửa nhân, khoe miệng giết một cái, ở vừa nhìn phía bất đắc dĩ Tàn Thiên quân, nhất thời sáng tỏ.

Phất tay một cái, Hồng La lập tức lui ra, lãnh hai vị cũng thức thời biến mất chỗ tới, Liễu Như Tuyết hung hăng trợn mắt nhìn Tàn Thiên quân liếc mắt không nhìn đối phương cười khở đi thẳng tới vị trí của mình ngồi xuống, không nói được một lời.

Tàn Vân thấy thế mang theo sau, đại lạt lạt địa đi đến bên cửa sổ nhìn ra phía ngoài sân khấu "Tiểu nha đầu, ngươi cũng quá không có suy nghĩ, chính chiếm vị trí tốt như vậy cũng không bảo cho chúng ta, hại bản tiểu vương còn muốn đi phòng khách theo chân bọn họ chen."

Liễu Như Tuyết phui hẳn liếc mắt, tức giận nói "Phòng khách chen sao? Tọa mấy trăm người cũng không có vấn đề gì, ngươi hoàn không biết xấu hổ thuyết chen?"

"Bản tiểu vương chỉ là đánh cách khác mà." Tàn Vân bị chặn nhỏ giọng nói lầm bầm. Lập tức một phần khách nói rằng "Quay về với chính nghĩa ngươi ở đây như thế rộng mở chúng ta cùng nhau khán điều không phải canh có ý tứ sao?"

"Ta có cự tuyệt quyền lợi sao?" Liễu Như Tuyết dường như si vậy nhìn Tàn Vân, Tàn Vân lúc này mới phát hiện phía sau mình Yến Tĩnh chẳng biết lúc nào từ lâu thiếu hảo một tới gần Liễu Như Tuyết bên trái vị trí, đang chuẩn bị ngồi xuống. Mà Tàn Thiên quân cũng không nhường chút nào, lập tức chọn Liễu Như Tuyết hữu biên vị trí hướng về phía Tàn Vân cười cười.

Tàn Vân không nói gì, hai người kia chuyên sao chính chuẩn bị ở sau. Tái vừa nhìn, Liễu Như Tuyết tả hữu đều cho bọn hắn lưỡng chiếm cứ, Tàn Vân tức giận vô cùng, lại nã hai người này không có cách nào, chỉ phải không thể tránh được tùy tiện hoa một thoáng song chỗ ngồi xuống.

Nhìn trong phòng ba người, Liễu Như Tuyết thờ dài, tróc khởi trên bàn trà 呖 Liễu một chút, lập tức củ kết phù ngách. Chính đời trước đến tốt cùng là làm cái gì nghiệt đắc tội ba vị này đại thân nha, thế cho nên đời này tương thật tốt khán một biểu diễn đều không được.

Đột nhiên, ngồi ở Liễu Như Tuyết bên trái Yến Tĩnh đột nhiên thân thủ bắt được Liễu Như Tuyết phù ngách tay của, một thời ai cũng ngây ngẩn cả người, Liễu Như Tuyết đã quên phản ứng cũng đã quên Yến Tĩnh còn đang nắm tay của mình, nhìn về phía Yến Tĩnh, nhìn hẳn tuần dật trên mặt của vùng xung quanh lông mày nhẹ nhàng nhăn lại, đột nhiên nhớ lại buổi sáng hôm đó Yến Tĩnh ngủ ở trên giường mình chuyện tình, một thời cánh thất thần.

Một bên Tàn Thiên quân tương đây hết thấy thu hết đáy mắt, đang chuẩn bị mở miệng, Tàn Vân dẫn đầu thượng chuẩn bị trước xa nhau Yến Tĩnh cầm lấy Liễu Như Tuyết tay của, đúng lúc này, Yến Tĩnh lại thả Liễu Như Tuyết tay của.

Liễu Như Tuyết lúc này mới phản ứng được, ý thức nói mình thất thần, kiểm một chút tự do. Che giấu tính nắm lên trà uống một ngụm, lập tức nhớ tới Yến Tĩnh cương trao tay của mình đặt chén trà xuống tức giận nói "Yến Tĩnh, ngươi nổi điên làm gì a, bắt ta thủ làm gì?"

Yến Tĩnh tương Liễu Như Tuyết sở hữu biểu tình đều nhìn ở trong mắt, tự nhiên không có sai quá nàng một cái chớp mắt thất thần, hảo tâm tình cười cười "Ta chỉ thị lo lắng ngươi mà thôi, mấy ngày hôm trước ngươi vừa mới nóng rần lên, cương ngươi phù ngách ta tương ngươi phong hàn chưa lành cho nên muốn thay ngươi bả bắt mạch mà thôi."

Nhìn gần ngay trước mắt mặt của cười hàng vạn hàng nghìn tao nhã, Liễu Như Tuyết ngẩn người, thiếu chút nữa hựu cho hẳn mị hoặc Liễu tâm thần, thờ ra một hơi thở, gỡ gỡ mình ống tay áo chậm rãi nói "Đa tạ chim én quan tâm, ta phong hàn đã không còn đáng ngại Liễu, còn có sự tình lần trước thực sự là đa tạ chim én Liễu."

"Tuyết quận chúa quá khách khí, vớ hoàn toàn là thụ Lão thái gia nhắc nhở, quận chúa không cần để ở trong lòng." Nghe được Liễu Như Tuyết xa cách nói, Yến Tĩnh trầm mặc một cái chớp mắt, lập tức ôn hoà đáp.

Nhưng thật ra một bên Tần Vân lại gần cẩn thận quan sát Liễu Như Tuyết "Tiểu nha đầu, ngươi ngã bệnh sao? Còn chưa khỏe sao? Nhìn ngươi sắc mặt cũng không được khá lắm, thân thể quá kém nhu phải thật tốt bồi bổ, ta quý phủ có rất nhiều hảo dược, ta đây còn kém nhân đưa cho ngươi a" nói xong đang chuẩn bị gọi người, Liễu Như Tuyết ngăn cản hần, bất đắc dĩ nói "Ta không sao, mấy ngày hôm trước phát nhiệt mà thôi tảo thì tốt rồi, hơn nữa nhà của ta dầu gì cũng là một vương phủ, dược liệu còn có thể không có, ngươi cũng đừng quan tâm a, khư xem biểu diễn ba, ngươi xem đều đảo vị thứ bảy Liễu."

Quả nhiên, Tần Vân suy nghĩ một chút, mình thật là quá mức lo lắng, mặc dù bây giờ trấn vương phủ không như trước vậy nắm giữ trọng binh, quyền thế ngập trời, nhưng Liễu Như Phong cũng không phải ngồi không, mặc dù không có này quyền thế, nhưng vẫn đứng vững không ngã. Vài cọng dược liệu vẫn phải có, lập tức ngưng ngưng cười cười "Ta đều hồ đồ, trấn vương phủ còn hơn vũ vương phủ tự nhiên sẽ không kém đi nơi nào."

Nhìn một chút ngoài cửa sổ, vị thứ bảy quả nhiên đã đăng tràng, một thân đồ tươi quần áo, hồng hồng tay áo bải có thể dùng cả người trang phục có vẻ tươi đẹp khí tập nhân. Tần Vân lập tức hưng phấn kêu lên "Những thứ này đều là thủy nghĩ tới, bản tiểu vương từ nhỏ đến lớn hoàn chưa thấy qua nhiều như vậy mới mẻ độc đáo gì đó nì, các ngươi mau nhìn nha."

Liễu Như Tuyết ngẩng đầu nhìn về phía sân khấu, cái này trang phục là muốn khiêu kinh hồng vũ ba. Quả nhiên không ngoài sở liệu, hồng hồng thân ảnh khinh đủ vi điểm, nhanh nhẹn khởi vũ. Nhìn thường thường ủng hộ Tần Vân, Liễu Như Tuyết thờ phào.

Quay đầu nhìn về phía Yến Tĩnh, chỉ thấy hần cũng nhìn sân khấu, nhưng nhìn không ra bất kỳ biểu tình, Liễu Như Tuyết củ kết hạ, lập tức nhìn về phía hữu biên Tần Thiên quân, hung hăng oan vài lần, thấp giọng nói "Ngươi điều không phải đáp ứng thật tốt ma? Vậy bây giờ thị tình huống gì?"

Tần Thiên quân bất đắc dĩ cười khổ nói "Không phải là ngươi thấy như vậy ma. Ta bất lực." Lập tức bất đắc dĩ khoát khoát tay.

Đột nhiên, từ phía sau truyền đến Yến Tĩnh thanh âm của "Chẳng Tuyết quận chúa cân tam hoàng tử đang nói những chuyện gì, có cái gì thị vớ cân Tần Tiểu Vương Gia bất năng biết đến sao?"

Liễu Như Tuyết quay đầu lại nhìn Yến Tĩnh, Yến Tĩnh cúi đầu chẳng suy nghĩ cái gì, thế nhưng Tần Vân nhìn chính mê li, nghe được Yến Tĩnh nhắc tới chính, có lệ Ứng Hoà "Không sai, không có gì thị bản tiểu vương bất năng biết đến".

Liễu Như Tuyết khoe miệng trừu trừu, nhìn Yến Tĩnh cười cười "Bản quận chúa chỉ bất quá cân tam hoàng tử trò chuyện ta việc tư mà thôi. Chỉ là chim én nghe trộm người khác nói chuyện không tốt lắm đâu?"

"Vớ ngồi ở chỗ này nghe quận chúa cân tam hoàng tử nói đương nhiên không tính là nghe trộm, thế nhưng vớ có một chuyện tình bất minh, mạo muội hỏi một câu, chẳng quận chúa bao thuở dữ tam hoàng tử như vậy thực lạc thế cho nên đều có thể trò chuyện việc tư Liễu? Cự vớ biết lúc trước quận chúa dữ tam hoàng tử cũng không bất luận cái gì cùng xuất hiện ba? Còn là nói các ngươi đã sớm biết? Đồng thời liên hệ thư?" Nói rằng những ... này Yến Tĩnh sắc mặt càng ngày càng khó coi, hần đề nén.

"Chim én nói quá lời, bản vương chỉ là mấy ngày hôm trước gặp phải Tuyết quận chúa, đây đó nghĩ liên hệ tính nét, nhất kiến như cố mà thôi, sở dĩ đây đó quen thuộc điểm." Tần Thiên quân ngăn lại Liễu Như Tuyết muốn tìm Yến Tĩnh lý luận động tác, phong khinh vân đạm nói rằng.

"Thị ma?" Yến Tĩnh khôi phục thần sắc nhỏ giọng đáp, phảng phất lắm bầm. Nhìn chăm chăm Liễu Như Tuyết nhìn một hồi lâu, tự trào phi trào cười cười, tài quay đầu chỗ khác nhìn ngoài cửa sổ sân khấu.

Kiến Yến Tĩnh không hề cảm lấy không tha, Tần Thiên quân cho Liễu Như Tuyết một an tâm nhân thân, Liễu Như Tuyết gật đầu, Yến Tĩnh cái nhìn kia nhìn nàng hoảng hốt cũng mất cân Tần Thiên quân so đo tâm tình, yên lặng ngồi uống trà, một thời ba người ai cũng không ra, chỉ có Tần Vân thấy đặc sắc ra âm thanh ủng hộ

Bạn đang đọc truyện *Tuyết sắc quận chúa* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20 chọn mỹ đại hội 4

Chương 20 chọn mỹ đại hội 4

Liễu Như Tuyết quay đầu nhìn về phía sân khấu, lúc này kinh hồng vũ đã kết thúc, đến rồi thứ tám vị nam sử lên sân khấu, ám ách trầm thấp giọng nam chậm rãi hát ra thù 《 không hề kiến 》

Ly biệt chưa nói tái kiến ngươi là phủ lòng chưa xót

Xoay người rất ít khuôn mặt tươi cười không cam lòng cam nguyện
Hay là sau mùa đông hay là hoàn mười năm
Lại trở lại bên cạnh người cho người xanh cây dù
Còn mấy một buổi tối tái vài lần ngủ ngon
Chờ người tháo xuống hoàn đội chiếc nhẫn
Tha thứ phùng hoa ta trang phục dự họp chỉ vì bỏ qua người
Cầu khẩn thiên tai ** phân cho ta chỉ cho người mùi thơm này
Nhưng ta hèn mọn xa cầu nhượng ta tồn lưu có chút khí tức
Làm cho người ở đây trong mộng năng nhớ tới ta tăng ôm chặt khí lực của người
Sau đó gặp phải phong tuyết có mới cây dù
Cho ta lưu cây đèn có thể hay không chớ đóng
Không nên cho ta thương cảm chớ bị tuyệt vọng cắt đứt
Bất năng cùng nhau đầu bạc cũng đừng nhượng phong tuyết nhuộm
Một cái nửa ngày mai tiếp theo nhân gian
Chờ ta tái cho người đội chiếc nhẫn
Tha thứ phùng hoa ta trang phục dự họp lại chỉ vì dâng tặng lễ vật
Nhìn theo trắng noãn quần lụa mộng đi ngang qua ta đối với hân thuyết ta nguyện ý
Nhưng ta kẻ tọc quét sạch trước cửa lộ và đoạn cầu thang
Nếu như người uể oải thì đừng quên nơi nào còn có thể dừng lại nghỉ ngơi
Tha thứ phùng hoa ta trang phục dự họp chỉ vì bỏ qua người
Cầu khẩn thiên tai ** phân cho ta chỉ cho người mùi thơm này
Ta nghĩ đồng dạng hèn mọn xa cầu lại tái ái người
Mong muốn mỗi đêm tinh lương đi vào giấc mộng thì có người để thay thế ta vẫn người

Một bài ưu nhã lãng mạn ca khúc, hợp với nam sử tuấn dật tướng mạo, ôn nhu thanh xướng, bắt sống ở đây một nhóm lớn nữ quyền phương tâm, Liễu Như Tuyết nghe nghe cũng nhớ tới vài dư Yến Tĩnh cải và ngày, khỏe miệng không tự chủ nhếch lên, cười cười, ngày hôm nay làm sao vậy, luôn nghĩ đến cái kia lòng dạ hiểm độc tên, quay đầu ngấm hân liếc mắt, sửa lại một chút tâm tình. Ngẩng đầu nhìn về phía lầu ngoại, khoải trời tối ni, giờ Dậu Liễu sao. Phải đến căn ca ca thời gian ước định. Cái thế nào thoát thân ni?

Nhìn một chút hữu biên Tàn Thiên quân, hựu khán bên trái Yến Tĩnh, nhìn nhìn lại Tàn Vân, thật sâu thất bại Liễu một chút, lập tức suy nghĩ sâu xa đối với ba người này, nếu muốn thoát thân hôm nay cũng không có biện pháp gì Liễu, nói "Bản quận chúa nhớ tới trong phủ còn có chút việc tư phải xử lý, tự không ở nơi này phụng bồi các vị Liễu." Nói xong đứng dậy chuẩn bị cáo từ.

"A, tiểu nha đầu phải đi?" Tàn Vân giá mới phản ứng được xoay người hỏi.

"Ừ, ta còn có chút sự yếu đi xử lý, ngày hôm nay ta chọn chọn người đã định ra rồi, hiện tại ta phải về phủ xử lý đến tiếp sau chuyện tình." Liếc nhìn không sợ hãi chút nào Yến Tĩnh, Liễu Như Tuyết có loại dự cảm xấu, nháy mắt cấp Tàn Thiên quân. Tàn Thiên quân quay đầu nhìn về phía Yến Tĩnh, hiểu Liễu Như Tuyết lo lắng cái gì, gạt đầu.

Nhìn Liễu Như Tuyết xoay người xuất môn. Tàn Vân không thôi nhìn nàng đi xa, Tàn Thiên quân thấy thế sắc mặt đen một chút, nhìn tới thủy tới chung mí mắt chưa từng sĩ một cái Yến Tĩnh, Tàn Thiên quân trong lòng kinh ngạc nhưng cũng một biểu hiện ra ngoài, mỉm cười đối với hai người đề nghị "Quang xem biểu diễn không có ý gì Liễu, không bằng ba người chúng ta lại uống chút rượu ba, vừa uống rượu nhát vừa thưởng thức nhưng thật ra nhất kiện nhả sự."

Quay đầu lại nhìn thoáng qua Tàn Thiên quân dữ Yến Tĩnh, Tàn Vân thu hồi ở Liễu Như Tuyết trước mặt ngoạn vô lễ, đi trở về phía trước cửa sổ "Tốt,

ba người chúng ta hát một không say không về." Dứt lời hướng ra phía ngoài phân phó một tiếng "Hồi phủ khứ tương tam vô cô linh chi say cho ta đưa đến." Một tiếng vang nhỏ, chỗ tối người của lên tiếng trả lời đi.

Tần Thiên quân nhìn đi xa nhân ý vị không rõ cười cười "Tiểu vương gia như vậy bỏ được, quyền kia hoàng tử cũng có lộc ăn, phải biết rằng kinh đô tổng cộng cộng lại cũng không quá một 0 vô cô linh chi say, tiểu vương gia vừa ra tay hay tam vô, chân là đại thủ bút nha."

Tần Vân xuy cười một tiếng "Chớ cùng bản tiểu vương thuyết những ... này hử, tự tam hoàng tử trong phủ thu thập hiếm quý đồ cổ na món điều không phải đang lúc khó cầu, bản tiểu vương chi bất quá xuất ra tam vô cô linh chi say mà thôi, cân tam hoàng tử khi xuất hay gặp sự phụ." Nói xong nhìn liếc mắt một bên không nói Yên Tĩnh "Yên Tĩnh, ngươi rốt cuộc hát không uống?"

"Hát, đương nhiên muốn uống, tiểu vương gia thật vất vả bà cô linh chi say lấy ra nữa, vô tự nhiên là không thể bỏ qua cơ hội này." Dứt lời rốt cục ngừng đầu, mị hoặc cười cười.

"Chi biết ngươi cái này lòng dạ hiểm độc, ngươi đều nhớ thương ta đây kỷ vô rượu đã nhiều năm Liễu, chắc chắn sẽ không không uống." Cười mắng nhất cú, đón quay đầu nhìn về phía Tần Thiên quân "Ngày hôm nay ba người chúng ta một người một vô,, không uống hoàn ai cũng không được đi."

Tần Thiên quân vùng xung quanh lông mày khiêu khiêu, đây chính là cô linh chi say, thường nhân uống một chén tự say, mặc dù mình tiêu lượng tạm được, thể nhưng giá một vô cô linh chi say uống xong bảo không chính xác phải ngủ tới khi nào. Nhìn nhìn lại hai người khác đều đang nhìn mình, nghĩ đến Liễu Như Tuyết ăn nói, khẽ cắn môi "Hảo, ngày hôm nay chúng ta không say không về."

Dứt lời, Tần Vân tiếp được từ ngoài cửa sổ đưa tới rượu, một người một vô, xuất ra cái chén đào mẫn, ba người bắt đầu đối ẩm.

Lúc này thủy cũng không có chú ý tới Yên Tĩnh ý tứ hàm xúc không rõ ánh mắt.

Liễu Như Tuyết trực tiếp ra đi tình lâu, lúc này chính thị đệ thập vị hoa sử thời gian chuẩn bị. Nhìn cửa người nọ thanh ồn ào hình dạng, Liễu Như Tuyết yên tâm tổng khẩu khí. Hướng về sau lưng Hồng La hỏi "Ca ca đi sao? Có hay không cho người truyền tin?"

"Khởi bẩm quận chúa, nô tỳ chưa từng thu được từ truyền tin, cũng không tăng thu được từ khứ mưa vườn tin tức" Hồng La nghiêm túc nói.

Liễu Như Tuyết cước bộ dừng một chút, nhìn một chút bầu trời, trời đã tối rồi "Theo lý thuyết ca ca hẳn là đã mưa vườn a, bây giờ còn chưa thấy sự tình sợ rằng có biến hóa."

Chim lảnh chỉ chốc lát "Để để ngửa vạn nhất, Hồng La, ngươi bây giờ khứ thông tri say thư, nhượng hần hiện tại theo chúng ta cùng đi mưa vườn, lần trước ta nhượng thanh thương ở vân tuyến huynh muội một quay về trước khi tới tự đứng ở ca ca bên người, sở dĩ hẳn là ra không được vấn đề lớn lao gì."

Hồng La kinh ngạc Liễu một chút, thảo nào mấy ngày gần đây vẫn không thấy được thanh thương. Lập tức phản ứng nói "Nô tỳ cái này khứ." Nói xong xoay người đi tìm người, rất nhanh hai người vội vã tới rồi, không để ý tới nói bật người hướng về mưa vườn đi.

Bởi mưa vườn thị thuộc về di tình lâu biệt viện, sở dĩ cách xa nhau cũng không xa, vừa vào mưa vườn, đập vào mặt thanh lương khí tức khiến người tinh thần nhất phần, Liễu Như Tuyết bất chấp thương thức, trực tiếp đi hướng trong vườn vắng vẻ nhất một gian phòng, thấp thòm trong lòng không gì sánh được.

Đi tới trước cửa, Liễu Như Tuyết không có lập tức đẩy cửa đi vào, mà là đưa cho Hồng La dữ say thư lưỡng khóa thuốc, mình cũng xuất ra một viên ăn đi, lúc này mới thận trọng đẩy cửa ra, say thư khoe miệng giết một cái, thảo nào trước quận chúa dặn không nên đi vào.

Liễu Như Tuyết đẩy cửa ra đi thẳng tới lư hương biên kiểm tra một chút, phát hiện cũng không có có người động tới vết tích, lập tức đi vào màn che, đẩy ra màn thấy người ở bên trong ngủ được còn là như vậy thực, kiểm tra một chút nhìn không ra có dịch dung vết tích. Yên lòng, hiện tại chỉ cần chờ một vị khác mắc câu là được rồi.

Lập tức ra khỏi phòng, hướng về gian phòng cách vách đi đến, vừa hướng Hồng La phân phó nói "Nhìn bên này không ra cái gì kỳ quái địa phương, ngươi hồi phủ khứ, tự mình đi nhìn ca ca ra cửa không có?" Hồng La lên tiếng trả lời đi, đồ lưu say thư dữ Liễu Như Tuyết.

Say thư ở Liễu Như Tuyết phía sau rõ ràng thấy hôn mê người của, hé ra không có gì lạ kiểm, không chính là muốn cho hần chọn xinh đẹp sao? Say thư rất nghi hoặc vì sao quận chúa yếu lớn như vậy phí trắc trở lộng hôn người này đồng thời buộc tới nơi này, nhưng là thị rõ ràng có một số việc là không thể hỏi, Vì vậy cũng bảo trì trầm mặc.

Hai người một trước một sau đi vào gian phòng cách vách, trong phòng đầy đủ mọi thứ hiển nhiên sớm có chuẩn bị. Liễu Như Tuyết dẫn đầu ngồi ở trên bàn, cầm lấy cương ngâm vào nước thượng trà, thưởng thức phẩm.

Say thư cũng theo sát phía sau ngồi ở cách đó không xa ghế trên, hai người mặc dù không có giao lưu, nhưng Liễu Như Tuyết rất rõ ràng say thư nghi hoặc, nặng cũng không có ý giải thích, chuyện này còn chưa xác định, người biết càng ít càng tốt.

Hai người an vị trừ từ từ uống trà, tán gẫu, một bên cùng đợi, nửa canh giờ trôi qua Liễu, Hồng La rốt cục đã trở về, Liễu Như Tuyết nhìn phía phía sau, phát hiện cũng không có Liễu Như Phong cái bóng.

Nhất cổ cảm giác bất an bao phủ toàn thân, quả nhiên, Hồng La bất an nói rằng "Khởi bẩm quận chúa, nô tỳ hồi phủ khứ nhìn rồi, bảo vệ cửa thuyết từ yếu ở một canh giờ trước tự ra cửa, nhưng có nô tỳ trên đường tới cũng không có thấy từ."

"Vậy có thấy thanh thương sao?" Liễu Như Tuyết dự cảm bất hảo càng ngày càng mãnh liệt.

Hồng La lắc đầu, thấy thế Liễu Như Tuyết trầm tư, đột nhiên nói "Bất hảo! Chúng ta đi sát vách nhìn." Nói xong vội vàng tông cửa xông ra, hướng về sát vách đi. Hồng La dữ say thư liếc nhau vội vàng theo sau.

Liễu Như Tuyết bất chấp cái khác, cấp cấp đẩy cửa ra hướng về màn che phía đi, vén lên màn, chỉ thấy nhân hoàn thật tốt nằm ở trên giường, chỉ là hình như đầu dữ vừa người của cấp cảm giác của mình không giống với.

Liễu Như Tuyết chỉ ngẩng đầu lên, qua lại trừ quan sát người nằm trên giường, sau một lát rốt cục phát hiện người này thân hình dữ vừa người của không giống với, Liễu Như Tuyết lập tức gây đẩy khai người này tóc, làm thế nào cũng tìm không được dịch dung mặt của da

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Âm áp ở chung

Chương 21: Âm áp ở chung

"Cái cô." Bên tai truyền đến một tiếng nhắc nhở. Liễu Như Tuyết chưa phát giác ra có hắc, đang chuẩn bị đi thăm dò khán, đúng lúc này ý thức nói sai quay đầu "Yến Tĩnh, ngươi tại sao lại ở chỗ này?"

Lập tức quay đầu nhìn về phía Hồng La dữ say thư, hai người lắc đầu biểu thị chính không biết chuyện, mà lúc này "Tê lập" một tiếng, Liễu Như Tuyết quay đầu lại thấy Yến Tĩnh đi tiến lên bóc Liễu da mặt.

"Thanh Thương?" Hồng La giật mình kêu thành tiếng, Liễu Như Tuyết tiến lên dò xét tham mạch đập, hoàn hảo, chỉ là trùng mê hương, lập tức cấp Thanh Thương ăn vào giải độc, nhượng say thư bọn họ tiền mạng về đi tình lâu, ở đây mê hương nặng không thích hợp đa đãi.

Tính toán một chút thời gian, Liễu Như Tuyết năng xác định bọn họ vừa mới đi, lập tức xuất môn chuẩn bị đuổi theo. Yến Tĩnh kéo nàng "Không cần đi, bọn họ đã đi xa."

"Không thể nào, trong bọn họ Liễu ta mê hương đi không xa, buông tay!" Liễu Như Tuyết tức giận nói.

"Hảo, vậy ngươi đi đi, nhìn ngươi có thể tìm tới bọn họ không?" Yến Tĩnh buông tay buông nàng ra. "Về phần phong thư này ma, ngươi không nhìn cũng được." Lập tức từ trong lòng móc ra một phong thư.

Liễu Như Tuyết ngăn người "Cái gì tin? Ngươi nói bọn họ đề lại tin?"

Yến Tĩnh cười cười "Ngươi không phải muốn đi truy bọn họ sao?"

Liễu Như Tuyết thấy Yến Tĩnh nhut chỉ nói "Ngươi đều biết không? Vậy ngươi cũng nhất định biết bọn họ là ai ba!"

Yến Tĩnh không thêm đề ý chút nào tọa trở về phòng, cầm lấy trà thưởng thức phẩm "Ồ ta xuất hiện ở nơi này thời gian, trong lòng ngươi không phải hữu sở liễu sao?"

"Ta không xác định, ta không thể tin được đây là thật, ta cần nhất cái lý do, cũng muốn bọn họ tự mình nói cho ta biết." Liễu Như Tuyết cúi đầu khổ sở nói.

Yến Tĩnh sùng sốt, từ không nhìn thấy Liễu Như Tuyết như vậy chán chường hình dạng, xem ra người nhà đối với nàng mà nói thực sự rất trọng yếu. Hắc đứng dậy đi tới, nhẹ nhàng ôm lấy nàng "Đây là chuyện tốt, ngươi hẳn là vui về điều không phải ma? Chỉ ít bọn họ còn sống, sống thật tốt." Ôn nhu xoa xoa tóc của nàng.

Nghe Yến Tĩnh trên người cây ngọc lan mùi hoa Liễu Như Tuyết ngăn người, lập tức ngẩng đầu, liền kiến Yến Tĩnh nhân thần mê ly nhìn mình, đứng rồi, chỉ ít bọn họ còn sống, mà Yến Tĩnh cha mẹ của lại mất, hẳn là nhớ lại phụ mẫu của chính mình Liễu ba.

Liễu Như Tuyết áy náy nói "Xin lỗi, là ta thất thần, hại ngươi cũng nhớ lại của ngươi. . ."

"Đứa ngọc, sự tình tao đã qua cũng không cần nói ra, mau nhìn xem trong thư nói cái gì ba!" Không đợi Liễu Như Tuyết nói xong, Yến Tĩnh ôn nhu vỗ

vỗ đầu của nàng, nàng nếu có thể vẫn như vậy quai thật tốt.

Nhìn trước mắt ôn nhu Yến Tĩnh, lẳng lẳng tiếp nhận trong tay hắc tín, lập tức nhớ tới vừa hắc bế chính, kiểm một chút bạo hồng, che giấu xoay người chậm rãi xé phong thư ra, tiêu sái mà phiêu dật tự thể một chút sôi nổi trên trước mắt.

Ngô mà mạnh khỏe, kiến tự như người, đương người thấy phong thư này thì, ta với người mẫu thân dĩ phía trước vắng đông nguyên nước trên đường.

Đối với người dữ Phong nhi, vì phụ dữ mẹ người tự cảm có thẹn cho các người, nhưng sự tình không có lựa chọn nào khác, còn xin người cân Phong nhi chớ có trách ta dữ mẹ người.

Trước vốn định chờ các người sau khi thành niên ở nói cho các người biết từ đầu đến cuối, nhưng không nghĩ tới ngô mà như vậy thông tuệ có thể phát hiện đến tận đây, đối với lần này vì phụ quá mức cảm thoải mái, nói vậy lúc này ngô mà cũng cũng có thể sai một ** không rời thập, về phần đoán không ra, hiện tại thời gian hữu hạn vì phụ cũng không muốn nói nhiều, chờ lần sau gặp mặt vì phụ nhất định toàn bộ thác xuất.

Nhớ kỹ, ngô mà nhất định phải cẩn thận.

Phụ Liễu Chính Hoa lưu.

Tuy rằng dự liệu được kết quả, nhưng kết quả chân chính mở ra trên trước mắt thời gian hãy để cho Liễu Như Tuyết nhìn không được mù quáng vánh mắt. Yến Tĩnh thấy thế, nhẹ nhàng thoải mái nàng "Ồ trước mặt ta, người vẫn luôn kiên cường như khối thạch đầu, thế nào ngày hôm nay yếu ớt như khối đậu hũ đường như ni."

Liễu Như Tuyết ngẩng đầu, dụi dụi con mắt, nhìn thoáng qua Yến Tĩnh biết chửi đạo "Người thế nào liên thoải mái nhân cũng sẽ không, liên thoải mái mọi người thị độc chửi độc lưỡi, ta xem ta còn là đừng hy vọng người trong miệng nói ra cái gì tốt nghe Liễu." Nói xong lúc này mới ý thức tới một vấn đề. Vội vàng nói "Ca ca ta nì, anh ta ở nơi nào?"

Yến Tĩnh thấy nàng rốt cục không hề nhất phó yếu ớt hình dạng, thờ phào, hắc là thật sẽ không thoải mái nhân, yên tâm lại sẽ theo ý hoa một chỗ ngồi xuống, lập tức nghe được Liễu Như Tuyết vấn đề thiếu thiếu mi "Đây chính là cha mẹ người con trai ruột, nằ ở nơi nào? Đương nhiên ở chính trong phủ a." Nhất phó đầu người hư hình dạng.

"Nga, ta đây an tâm, vậy người hựu thị làm sao mà biết được." Liễu Như Tuyết rốt cục ý thức nói không được bình thường. Lập tức chú ý tới Yến Tĩnh không có cất mình giải được cũng có thể vô sự ở chỗ này đang lúc khắp nơi là mê hương trong phòng của.

Trong óc tư tư bay nhanh xoay tròn, tới hậu Liễu Như Tuyết tài ý thức nói tắt cả vấn đề kể hồ "Quả nhiên là cáo già, tới đầu đến cuối đều ở đây tương kế tựu kế, bà chúng ta đều đùa giỡn xoay quanh." Giận dữ mắng nhất cú. Lập tức đập lạp đầu "Xem ra ta là toàn bộ giai đầu a."

Yến Tĩnh để chén trà trong tay xuống cười nói "Người sai rồi, vấn này người cũng không có đầu, có một chút người làm phi thường thành công, phải biết rằng, người của người khả là hoàn toàn ngăn cách Hoa thức dữ yên di liên hệ nga. Sở dĩ hắc không có biện pháp dưới tài đương trang trúng mê hương tới nơi này chờ yên di."

Liễu Như Tuyết một chút ngẩng đầu "Thật vậy chăng? Vậy là người làm sao mà biết được." Lập tức suy nghĩ một chút, một chút vọt tới Yến Tĩnh trước mặt, nhéo khỏi Yến Tĩnh cổ áo "Thuyết, có phải là người hay không bang trợ bọn họ rồi đi."

Yến Tĩnh cũng không phản kháng nhâm Liễu Như Tuyết nhéo mình cổ áo, nhìn gần trong gang tấc tuyệt sắc dung nhan, nhìn xuống trong lòng rung động chậm rãi nói "Cái này ma, theo ta có như vậy một chút quan hệ, thế nhưng trước ta cũng không biết hắc hay Hoa thức."

"Gạt người, giả kính đô còn người nữa không biết sự ma." Liễu Như Tuyết tản khỏi vùng xung quanh lòng mày nói.

"Nguyên lai ta ở trong lòng người như vậy toàn năng nha, ta thực sự là vui vẻ." Mị hoặc cười cười, nhẹ nhàng lấy tay khơi mào Liễu Như Tuyết trên trán roi là tả một tia tóc mập mờ nhìn Liễu Như Tuyết.

Liễu Như Tuyết nhận thấy được động tác của hắc, đỏ mặt hồng, lập tức buông hắc ra cổ áo, vuốt ve Yến Tĩnh còn đang nắm tóc mình tay của, che giấu ở chính nội tâm rung động "Nói chuyện với người nì, đứng đắn một chút. Mau nói trọng điểm."

Trước mắt ám áp tiêu thất, trong lòng không khỏi một trận thất lạc, một tắc một tắc địa vuốt ve xốc xếch cổ áo, mặt trên hoàn lưu lại của nàng dư ôn chậm rãi nói "Trước Hoa thức tăng ở hai năm trước dùng tên giả lâm nguyên ở Yến vương phủ giúp ta điều trị thân thể, mỗi lần đều là lén lút lại, lén lút đi, hơn nữa mỗi lần đều là chích ở trước mặt ta hiện thân, sở dĩ ngoại trừ ta thủy đều chưa từng thấy qua hắc." Nói xong uống một ngụm trà.

Dừng một chút "Lúc đầu ta cũng hoài nghi tới thân phận của hắc, ném thử đi theo tung hắc, kết quả với các người như nhau đều là vô tội mà chấm dứt. Phía thẳng thần sẽ không có khứ quán quyết việc này."

"Sau đó thì sao? Các người hựu là thế nào đụng nhau?" Liễu Như Tuyết khẩn cấp hỏi.

Nhìn Liễu Như Tuyết đáng vẻ vội vàng, Yến Tĩnh một chút dày tựa lưng vào ghế ngồi "Đều đã trở thế này, cùng người lần qua lần lại như thế một hồi đều đối, một khí lực."

Liễu Như Tuyết nhìn tựa lưng vào ghế ngồi dày Yến Tĩnh, xốc xếch cổ áo một chút tản ra lại, lộ ra nhất miếng nhỏ kêu gọi xương quai xanh, tái hợp với Yến Tĩnh tuyệt mỹ dung nhan, mị hoặc đáng tươi cười, Liễu Như Tuyết thiếu chút nữa rối loạn tâm thần, dời đường nhìn "Vậy chúng ta đi dùng bữa ba."

Nhìn sắc trời, đã giờ hội Liễu, từ đó ngo vẫn chưa từng dùng qua xan hiện tại đúng là có điểm đối bụng.

"Ừ, không biết chọn mỹ đại hội kết thúc không có, hiện tại khứ hân là còn có đặc sắc hơn khả dĩ thưởng thức, đúng không?" Mị hoặc nhìn Liễu Như Tuyết liếc mắt.

Liễu Như Tuyết phớt quá ..., người này, chân là cái gì đều không thể gạt được hân. Di tình lâu sau cùng phần cuối đích thật là đặc sắc nhất, nàng sáng sớm cũng minh xác đối say thư chờ người biểu thị quá, thù áp trực khúc chỉ có hoa khô tài năng biểu diễn.

Cũng không đang cùng hân chu toàn "Đi thôi, chúng ta đi di tình lâu có thể chứ." Dẫn đầu đi ra cửa ngoại.

Yến Tinh cười cười, nhắc chân đuổi kịp, hai người một trước một sau hướng về di tình lâu đi

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Vào cuộc 1

Chương 22: Vào cuộc 1

Lúc này di tình lâu gần tiến nhập vĩ thanh, bởi vì mười tám vị hoa sử giai để bày tỏ diễn xong tất, hiện tại chính thị đầu phiếu thời khắc.

Mà Liễu Như Tuyết cân Yến Tinh vừa mới lúc này trở về, hai người đương nhiên các thu được một con hoa, không chần chờ, Liễu Như Tuyết chấp hoa đầu nhập 5 hào hoa dừng, mà Yến Tinh tắc chấp hướng một hai hào.

Bởi hiện trường người của đang ở lửa nóng chen hướng sân khấu, vì trong lòng mình hoa khô đầu phiếu, sở dĩ cũng không có người chú ý tới Liễu Như Tuyết cân Yến Tinh dùng nội lực đầu đi hoa.

Thấy đây đó đầu không giống với, Liễu Như Tuyết thiếu thiếu mi "Người điều không phải ở mưa viện sao? Người thế nào tùy tiện đầu cho Liễu một hai hào."

"Ai nói ta là tùy tiện đầu, ta đi mưa viện thời gian vừa vặn thấy biểu diễn của hân." Thiếu thiếu mi, Yến Tinh mị hoặc cười nói.

"Ta nghĩ 5 hào biểu diễn hảo, hoa khô nhất định là nàng." Liễu Như Tuyết khẳng định nói, 5 hào hát thị một bài 《 đầu bạc lánh 》. Thị tiền Liễu Như Tuyết thích nhất một ca khúc, cho nên hân tin tưởng vững chắc nàng nhất định năng đoạt giải nhất.

"5 hào hát phải không thác, thế nhưng sai ta tính nết, một hai hào tốt vô cùng." Yến Tinh suy tư một chút, lập tức hỏi đáp.

Thấy Yến Tinh tự hỏi, Liễu Như Tuyết quay đầu nhìn một chút trên võ đài công kỳ bài, một hai hào hát một bài 《 thiên hạ 》. Bài hát này cũng không thác, thế nhưng chính còn là càng thích 《 đầu bạc lánh 》 một ít, nhìn ủng tề người của đàn, giá đầu phiếu còn muốn một hồi nì, khóe miệng trừu trừu.

Tức nhớ tới trước Yến Tinh chưa nói xong nói, kéo tay áo của hân hướng về lâu ba đi "Chúng ta đi trước dùng bữa ba, ta đều đói, ăn no, người tự cho ta thành thật giao cho, người là thế nào xuất hiện ở nơi nào."

Yến Tinh ngăn người, lập tức thấy Liễu Như Tuyết lùi mình tay áo, như ngọc gương mặt của dần dần dính vào tiểu ý, tùy ý Liễu Như Tuyết thô lỗ lùi chính lên lâu, chút nào cũng không thêm đề ý những người khác kinh ngạc nhãn thần.

Thời khắc này Liễu Như Tuyết không chút nào chú ý tới trái phải hai bên kinh ngạc ánh mắt, nàng hiện tại chỉ muốn biết Yến Tinh dữ phụ thân chuyện tình.

Một đường đi trước, trực tiếp đi tới chữ thiên nhất hào. Liễu Như Tuyết lúc này đột nhiên nhớ tới trước khi đi chữ thiên nhất hào ngoại trừ Yến Tinh còn có Tần Vân và Tần Thiên quân, nhưng bây giờ bên trong tựa hồ không ai.

Kỳ quái một chút, đẩy cửa ra, quả nhiên không ai, chẳng trách mình lão nghĩ có cái gì không đúng. Quay đầu nhìn về phía bị chính kéo một đường đi trước Yến Tinh "Tần Vân dữ Tần Thiên quân?"

Yến Tinh phảng phất không có nghe kiến, trực tiếp đi vào chữ thiên nhất hào, hoa một thoáng song chỗ ngồi xuống, lập tức phân phó canh giữ ở người hầu cửa mang thức ăn lên. Tối hậu tài chậm rãi nói "Hai người kia nha, tửu lượng thiếu hoàn thể hiện, một vô rượu chưa từng uống xong tự gục xuống sớm bị nhân đuổi về phủ đi ngủ."

Liễu Như Tuyết kinh ngạc, Tần Vân từ lượng nàng không rõ ràng lắm, nhưng Lâm Tề nàng là biết đến, tiền có thể nói không gặp hẳn say quá, lẽ nào từ lượng này không có mang nhiều sao?

Bất quá suy nghĩ kỹ một chút cũng là, giá đều thay đổi nhất phó thân thể, từ lượng soa vậy cũng toán bình thường, lập tức thoải mái.

Nhìn Liễu Như Tuyết hay thay đổi thần tình, Yến Tĩnh trong mắt chợt lóe lên tàn khốc nhất tưng tưng thế, làm cho nhìn không được nghĩ thị ảo giác của mình.

Hai người rất nhanh dùng xong thiện, nhìn về phía ngoài cửa sổ, đầu phiếu vẫn còn tiếp tục, Liễu Như Tuyết khóe miệng trừu trừu. Không nghĩ tới cô đại miên cũng như thế cuồng nhiệt.

Quay đầu nhìn Yến Tĩnh "Ăn no, cũng uống đủ Liễu, hiện tại ngươi khả dĩ nói tiếp Liễu ba."

Yến Tĩnh chậm rãi trà một miệng trà, vươn tay hựu gây Liễu một chút lá trà chậm rãi nói rằng "Đêm qua, ta hồi phủ thời gian đi một chuyến bình yên cư, vừa vận dụng với người của ngươi chính khiêng một người lên lên lút lút ra phủ, ta hiếu kỳ tự một đường cân đến rồi mưa vườn. Kết quả phát hiện ở tràn đầy mê hương căn phòng của, sẽ là của ngươi nhân sở buộc người tới dĩ nhiên năng tới lui tự nhiên." Hướng về phía Liễu Như Tuyết cười cười.

Lại nói tiếp "Trước ta nghe ngươi muốn thay anh ngươi phụ tá thiêu một hồng nhan tri kỷ, người kia cũng gọi là lâm nguyên, ta chỉ muốn giới thượng cùng tên quá nhiều người, chắc chắn sẽ không thị trước giúp qua ta cái kia. Thế nhưng ở ngày hôm qua, khi ta tận mắt đảo người kia từ mê hương trong phòng đi ra một khắc kia, ta liền phát hiện ta sai rồi. Hơn nữa còn là mui phân sai, bọn họ hay đồng nhất một."

Liễu Như Tuyết thiếu thiếu nỉ, "Xem ra ngươi cũng không phải là đối thủ của hần nha." Kiêu ngạo ngậm lại, không hồ thị cha của mình.

Yến Tĩnh buồn cười nhìn nàng, lắc đầu "Ta cũng cho tới bây giờ chưa nói qua ta thị đối thủ của hần."

"sau đó thì sao?" Liễu Như Tuyết tò mò hỏi.

"Sau lại hần đã bảo ta đi ra, nguyên lai hần táo liền phát hiện ta." Yến Tĩnh hết chỗ nói rồi một chút. "Sau đó giao cho ta lá thư này nhượng ta cho ngươi."

"Ngươi thế nào không ngăn hần a?" Liễu Như Tuyết tức giận nói.

"Ta cũng không biết hần là Hoa thúc a, tới hôm qua hần giao cho ta lá thư này thời gian cũng không có cho thấy thân phận. Chẳng lẽ muốn ta mở ra đưa cho ngươi tin sao?" Yến Tĩnh bất đắc dĩ nói.

"Vậy ngươi sau lại thị làm sao mà biết được." Liễu Như Tuyết kỳ quái hỏi.

Yến Tĩnh bí hiểm nhìn chằm chằm Liễu Như Tuyết nhìn một chút "Ngươi đoán?"

Tỉ mỉ suy nghĩ một chút, Liễu Như Tuyết mở to hai mắt "Ngươi là thuyết. . ."

"Không sai, hay yên di, Hoa thúc dữ yên di liên hệ đều bị ngươi cắt đứt, không có biện pháp hần tài giả bộ trùng mê hương đảo mưa vườn chờ yên di. Thế nhưng hần không nghĩ tới một việc, hay ngươi sở dụng mê dược, hần vốn cho là chỉ là thông thường mê dược, lại bỏ quên mê dược nhưng thật ra là đối với hần cái này ăn xong Thiên Sơn tuyết liên người vô hiệu, sở dĩ ngày hôm nay ta đến thời gian, mê hương quả thực tương yên di mê đảo Liễu. Mà ngươi tính kế tính tới tính lui lại toán lộn ta, ngươi nhất định thật không ngờ trong tay ta Thiên Sơn tuyết liên dĩ nhiên có thể giải yên di mê dược." Hồ ly vậy cười cười, mặc dù mình gián tiếp tương Hoa thúc đề cho chạy, nhưng hần lại một điểm đều không hối hận.

Ngang đầu liếc một cái Liễu Như Tuyết, phát hiện Liễu Như Tuyết đang dùng ăn thịt người ánh mắt nhìn mình, Yến Tĩnh không thêm để ý chút nào đương đương tự đắc đầu "Biệt dùng loại này ánh mắt nhìn ta a, ta tuy rằng cầm một viên Thiên Sơn tuyết liên cho hần, thế nhưng thị tác làm điều kiện trao đổi hần tài nói cho ta biết, bằng nói là hần bắt được thuốc tài nói cho ta biết. Hơn nữa lúc đó hần đang chuẩn bị ôm yên di đi, ta tin tưởng nếu như ta không để cho hần giải được hần làm theo có thể đem yên di mang đi ra ngoài, đây chỉ là vấn đề thời gian."

"Ngươi còn nói, ngươi còn nói, nếu như không là của ngươi giải dược, ta làm nhiều như vậy bộ thủ nhất định có thể kéo dài tới ta đi, quay về với chính nghĩa hay ngươi để cho chạy Liễu bọn họ, ngươi phá hủy kế hoạch của ta, ta bóp chết ngươi." Liễu Như Tuyết xông lên khắp ở cổ của hần, bởi có sức, Yến Tĩnh nguyên bản trắng nõn gương mặt của dần dần bao phủ lên màu đỏ, Yến Tĩnh cứ như vậy lẳng lẳng nhìn nàng "Có thể chết ở trên tay ngươi ta cũng đáng, ngươi khắp ba."

Nhìn Yến Tĩnh nhìn như vậy chính, Liễu Như Tuyết xi hơi, buông tay ra, phui phết Yến Tĩnh bởi vì mình có sức khắp dĩ đánh vào xanh tím cổ, bỏ qua một bên kiểm, loại này lòng dạ hiểm độc hắc phế người của bóp chết hần đều rất cuộc vi xã hội trừ hại.

Yến Tĩnh không thêm để ý chút nào, sửa lại một chút xóc xếch y phục, cười nói "Làm sao rồi, luyến tiếc hạ thủ rồi."

Liễu Như Tuyết tức giận nói "Chỉ ngươi giá lòng dạ hiểm độc hắc phế hình dạng, bóp chết ta ngươi đều sợ dơ tay của mình."

Tùy tiện nói "Ngươi cân hần làm cái gì điều kiện trao đổi?"

"Giao dịch này ma, thị bí mật, chuyện liên quan đến ta chung thân đại sự, chỉ có ta thời gian tới nương từ tài năng biết, ngươi muốn biết sao?" Nhắc tới cái này Yến Tĩnh mặt mày quần dính vào tiểu ý, dùng một viên Thiên Sơn tuyết liên hoán thời gian tới nhạc phụ một cái điều kiện, giao dịch này nghĩ như thế

nào đều để cho mình vui về.

Nhìn tiểu ý dạt dào Yến Tĩnh, Liễu Như Tuyết xây ra nhất loại dự cảm xấu, phụ thân rốt cuộc cân Yến Tĩnh làm giao dịch gì, mặc dù hiếu kỳ, nhưng Liễu Như Tuyết cũng không muốn tiến vào Yến Tĩnh cái trong. "Ta không muốn biết Liễu. Chính người giữ lại lạn đảo trong bụng đi thôi. Vậy người biết hẳn thì tại sao muốn ngăn cản ca ca nhiều sao?"

"Về phần ca ca người ma, ta nghĩ hẳn là không muốn để cho hai người các người xúm lại miễn cho sự tình tiết ngoại sinh kỳ, sự thực chứng minh, hẳn lo lắng thị chính xác không phải sao? Mặc dù hẳn giải quyết rồi người giám thị người của hẳn nhưng vẫn là thiếu chút nữa nhượng hẳn mã thất móng trước." Yến Tĩnh không sao cả đáp.

Là thế này phải không? Liễu Như Tuyết suy tư một cái chớp mắt, đích xác mới có thể. Lập tức nhìn phía ngoài cửa sổ, đầu phiếu đã kết thúc, đang ở thanh toán hoa sổ, thử khỏi bị địa xướng phiếu thanh, có thể dùng bên ngoài càng thêm tiếng động lớn nháo

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Vào cuộc 2

Chương 23: Vào cuộc 2

Đột nhiên nhớ tới Yến Tĩnh đã từng nói còn có một cái phải để cho bọn họ đi nguyên nhân. Quay đầu, Yến Tĩnh phảng phất sớm có sở liệu, cười cười, "Muốn biết ta vì sao phải thả bọn họ đi?"

Liễu Như Tuyết liếc một cái, người này thực sự là lòng dạ hiểm độc thấu, cái gì đều biết. Gật đầu.

"Người có thấy qua hay chưa yên di đích thực chính diện mạo?" Liễu Như Tuyết khiếp sợ nhìn Yến Tĩnh, Yến Tĩnh ý tứ thị mấy năm nay mẫu thân đều là mạng người da sinh hoạt sao, bao quát đối với mình nữ nhân.

Chánh liễu chánh thần sắc "Kỳ thực ta cũng rất kinh ngạc, ngày hôm qua ta biết Hoa thúc bọn họ gạt thời điểm chết ta vẫn không thể hiểu thành cái gì bọn họ nếu như vậy tổ, khả khi ta nhìn thấy yên di đích thực chính diện mạo thời gian ta tự có thể hiểu được Liễu."

Nói xong nhìn thoáng qua hoàn đang khiếp sợ Liễu Như Tuyết, an ủi "Ta có thể hiểu được tâm tình của người, nhưng là bọn hắn cũng có không đắc dĩ khổ trung."

Liễu Như Tuyết phức tạp ngẩng đầu "Mẫu thân ta thân phận chân chính thị?"

Yến Tĩnh đột nhiên đứng dậy hướng về bệ cửa sổ đi đến "Liễu huynh, ta biết người đã đến rồi, vào đi."

Liễu Như Tuyết quay đầu, ca ca tới sao? Quang có trừ thỉnh Yến Tĩnh nói cánh không có phát hiện.

Lúc này môn chi nha một tiếng mở ra, Liễu Như Phong bước đi tiến đến, lập tức đóng cửa lại, "Chim én quả nhiên tại thỉnh mất tinh, bên ngoài như vậy sáo, người lại có thể dễ dàng phân biệt ra được bước chân của ta thanh."

Liễu Như Tuyết đứng dậy, chạy đến Liễu Như Phong bên người, tra nhìn một chút, kiến Liễu Như Phong tịnh không có gì trở ngại lập tức yên tâm lại.

Liễu Như Phong nhận thấy được Liễu Như Tuyết động tác bất đắc dĩ nói đảo "Tốt xấu ta cũng là bọn hắn con trai ruột, bọn họ sẽ không làm gì ta."

Liễu Như Tuyết thờ phào, "Ta điều không phải lo lắng bọn họ đem người thế nào, chỉ là sợ bị những người khác chui chỗ trống, ca ca không có việc gì ta an tâm."

Yến Tĩnh cười cười "Tuyệt nhi người cũng quá đa tâm liễu, giá thượng năng động đảo ca ca người sợ rằng không có mấy người, ca ca người võ công thế nhưng bị người phải mạnh hơn, người nha còn là lo lắng lo lắng chính người ba."

Liễu Như Tuyết suy sụp hạ kiểm, không chút nào chú ý tới Yến Tĩnh lúc này xưng hô, võ công của mình coi như lớp giữa, mặc dù không tệ nhưng cân Yến Tĩnh cân ca ca khi xuất lại còn chưa đủ khấn, giá nha lòng dạ hiểm độc Yến Tĩnh chỉ biết đã kích nhân. Cầm đôi mắt nhỏ thần dùng sức trừng mắt Yến Tĩnh, Yến Tĩnh thấy thế chỉ là cười cười.

Liễu Như Phong kinh ngạc, Muội Muội và Yến Tĩnh tựa hồ đầu không giống nhau, nhìn tính trẻ con Muội Muội, cứng chịu nhìn nàng "Vừa nghe được

các người đang nói thân phận của mẫu thân, thân phận của mẫu thân làm sao vậy?"

Liều Như Tuyết trầm mặc một chút, từ trong lòng ngực móc ra lá thư này, Liều Như Phong kinh ngạc tiếp nhận khứ, nhìn Liều Như Tuyết, Liều Như Tuyết gật đầu, Liều Như Phong khiếp sợ mờ.

Chính chỉ biết mình bị người từ phía sau đánh bất tỉnh, phía trước cái gì cũng không biết, lúc tỉnh lại chính tự nằm ở thanh huy vườn trên giường của mình, hậu đến chính mình phải đi mua vườn hoa Muội Muội, không nghĩ tới nàng lại táo lý khai nơi nào. Chính liền thẳng đến di tình lâu mà đến, dọc theo đường đi chính loáng thoáng nghĩ hội có chuyện gì phát sinh, nhưng khi tất cả thực sự như chính đoán thời gian đã có điểm kẻ khác khó có thể tiếp thu.

Giấy chữ viết Liều Như Phong quen đi nữa tất bất quá, tiếp quản vương phủ thời gian mỗi một trương trọng yếu văn kiện đều đã từng lưu hẩn lại chữ viết. Phức tạp nhìn về phía Liều Như Tuyết "Bọn họ tự lưu lại phong thư này liền đi sao?"

"Ừ." Liều Như Tuyết nhàn nhạt lên tiếng.

"Vậy các người vừa đàm luận thân phận của mẫu thân thì?" Liều Như Phong dò hỏi.

Liều Như Tuyết nhìn về phía Yến Tĩnh, lúc này Yến Tĩnh đứng lặng trên phía trước cửa sổ, hai tay thật lùi phía sau lưng, nhận thấy được sau lưng đường nhìn, trầm tư một chút, "Ngày hôm nay ta gặp được yên di hẩn là mới là nàng chân chính diện mạo, gương mặt cực kỳ giống 1 hai năm trước dữ đông nguyên vương tương dất mà đến ngọc phi, tuy rằng đương niên ta chỉ có 6 tuổi, thể nhưng năm đó ngọc phi một khúc 《 thuật tâm sự 》 cấp sở có từng thấy người của nàng đều để lại một khắc sâu ấn tượng. Sở dĩ ta tài năng nhớ kỹ rõ ràng như vậy."

Liều Như Phong nhớ lại, "Hình như là có chuyện như vậy, ta nhớ kỹ đương niên đông nguyên vương đã từng nói hẩn là bởi vì kiến ngọc phi mất đi mình ít nhất nữ nhi lúc vẫn bóng bầy không muộn, cho nên mới mang nàng khứ chung quanh giải sầu một chút."

"Mà khi thì, ta nhớ kỹ mẫu thân vừa vận sinh bệnh không có đi tham gia lần kia yến hội. Theo ta cân phụ thân tham gia. Nói như vậy, rất có thể mẫu thân đương niên sự cố ý kiểm soát từ chối không đi, mà lớn nhất khả năng hay. . ."

"Lớn nhất khả năng hay mẫu thân hay ngọc phi mất đi ái nữ, nàng sở dĩ không đi là sợ bị nhận ra, cho nên hẩn tài không lịch sự thường ra phủ, cho dù dẫn theo mặt nạ da người cũng không dám." Liều Như Tuyết tỉnh táo tiếp lời. Nếu quả như thật là như thế này, chuyện kia tự khó giải quyết, mẫu thân dữ phụ thân liền thủ gặt tử cũng có thể lý giải Liều.

Nghĩ đến phụ thân mẫu thân điều không phải có ý định yếu bỏ lại mình và ca ca, Liều Như Tuyết trong lòng nhất thời không hề như vậy củ kết, hiện tại chủ yếu vấn đề là Yến Tĩnh không thể không thả bọn họ đi nguyên nhân rốt cuộc là cái gì. Quay đầu nhìn về phía Yến Tĩnh.

Yến Tĩnh tiếp tục nói "Ngọc phi ở đã tới nam thánh lúc chẳng nguyên nhân gì, trở lại đột nhiên tự tỉnh lại đi, thay đổi trước dịu dàng, mạnh mẽ vang dội trừ đi một nhóm lớn mình đối thủ cạnh tranh, bằng vào cô tay của mình vững vàng ngồi trên Liễu vương hậu bảo tọa. Yếu trước khi nói ngọc phi thị một vòng mỹ luân mỹ hoán kiều nguyệt, như vậy ngay lúc đó ngọc hậu hay một vòng chói mắt cực nóng nắng gắt."

Dừng một chút, nói tiếp "Mặc dù ngọc hậu thủ đoạn đắc, nhưng cũng cũng là bởi vì quá mức loá mắt nhận người ghen ghét, sở dĩ mặc dù nâng đỡ con trai của mình làm hoàng đế, mình làm Liễu thái hậu, nhưng là lại bởi vì tranh đoạt để vị thời gian, nhất chiêu vô ý nhận người ám toán bị thương tim phổi, sở dĩ để lại cũ nhanh."

Quay đầu nhìn về phía Liều Như Tuyết, "Phía không cần ta nói, dĩ năng lực của người vậy cũng có thu được về đông nguyên vương thất tin tức mới đúng."

Liều Như Tuyết thận trọng liếc nhìn Yến Tĩnh "Ta đích xác hữu quan trên đông nguyên vương thất tin tức, nhưng thế nào đều không nghĩ tới mẫu thân dĩ nhiên dữ đông nguyên vương thất nhắc lên Liễu quan hệ, khó trách người thuyết bất năng lưu cha mẹ ta ở chỗ này."

Củ kết một cái chớp mắt, tiếp tục nói "Củ tin tức của ta, ngọc thái hậu mấy ngày trước cũ nhanh tái phát, hiện tại đã bệnh thời kỳ chót. Nếu như tin tức là thật, tôi đa chỉ có thể chống được mẫu thân bọn họ đảo ba, thế nào đều không nghĩ tới hôm nay đông nguyên vương dĩ nhiên là của mình Vương cửu, mà tích nhật ngọc phi hôm nay ngọc thái hậu dĩ nhiên là của mình bà ngoại."

Huỳnh muội lưỡng phức tạp liếc nhau, Liều Như Tuyết suy tư một cái chớp mắt "Bằng vào mẫu thân y thuật, có thể trị hết nàng sao?" Nguyên lai là không biết mẫu thân dữ đông nguyên quan hệ, hiện tại đã biết tránh không được làm cho này vị chưa từng gặp mặt ngoại tổ mẫu lo lắng, bởi vì chỉ bằng vào tá ngoại giới đối vị này ngọc thái hậu đồn đãi có thể biết, ngọc thái hậu cải biến dữ khẳng định dữ mẫu thân hữu quan.

Liều Như Tuyết không biết vì sao theo như đồn đãi chết ở cung vây trong hòa loạn tiểu công chúa hội là xuất hiện ở nam thánh mẫu thân, cũng không biết năm đó mẫu thân dữ ngọc thái hậu trước xảy ra chuyện gì, nhưng từ theo như đồn đãi khả dĩ đoán ra mẫu thân hẩn không có dữ ngọc thái hậu quen biết nhau, mà nguyên nhân rất khả năng là bởi vì mình phụ thân của cùng mình huỳnh muội hữu quan, nhưng những ... này đều có thể sau đó nữa lý giải, mà bây giờ nàng tự đơn thuần làm cho này vị ngoại tổ mẫu lo lắng.

Nhìn ra của nàng lo lắng, Liều Như Phong nhìn không được an ủi "Mẫu thân y thuật tốt, nhất định có thể trị hết ngoại tổ mẫu, Muội Muội không cần lo lắng. Hon nữa ngọc thái hậu mới có thể cũng là khúc mắc chưa giải tài dẫn phát rồi cũ nhanh, mà bây giờ nàng nhìn thấy mẫu thân hẩn là sẽ giải trừ khúc mắc lúc đó được rồi cũng không nhất định."

"Liều huỳnh nói có lý, Tuyết nhi người tự không cần lo lắng, hưởng thả còn có một người ni, y thuật của hẩn khả là xa xa ở yên di trên." Yến Tĩnh bí hiểm nói đến

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Vào cuộc 3

"Là ai? Chẳng lẽ là... Phụ thân?" Huỳnh muội lưỡng giật mình nhìn nhau.

Yến Tĩnh thần sắc biến hóa khó lường cười cười "Đây là Hoa thúc cao minh địa phương, rõ ràng mình chính là thần y, nhưng ở trước mặt người khác biểu hiện chỉ là thiệp hơi hình dạng." Nói đến đây Yến Tĩnh đột nhiên sắc mặt khó xem.

Nghe vậy Liễu Như Phong lại càng kỳ quái "Chim én thì làm sao mà biết được?" Hơn nữa vẻ mặt của hắn thể nào thoáng cái thay đổi kỳ quái như thế.

"Ca ca..." Liễu Như Tuyết đột nhiên kêu một tiếng Liễu Như Phong.

"Làm sao vậy? Muội Muội?" Thế nào Muội Muội sắc mặt của cũng khó xem Liễu.

Suy nghĩ một chút, Liễu Như Tuyết cắn răng nghiêng lợi nói rằng "Ca ca, ta chế mê dược điều không phải thời gian là có thể mổ, nhưng khi thì phụ thân chính ôm hôn mê mẫu thân chuẩn bị ly khai mưa vườn..."

"Nói như vậy..." Liễu Như Phong mở to hai mắt.

"Không sai, chúng ta lên một lượt Liễu phụ thân đích mưu Liễu." Liễu Như Tuyết phần hận nói "Lúc đó hắn không có giải dược tự dự định ly khai điều này nói rõ Liễu cái gì, chỉ có thể nói rõ hai chuyện. Đệ nhất, hắn căn bản là bỏ điểm ấy mê dược để vào mắt."

"Mà đệ nhị, chính là hắn căn bản là biết Yến Tĩnh trong tay có Thiên Sơn tuyết liên có thể giải Liễu mê dược, hơn nữa hắn rõ ràng toán đảo Yến Tĩnh nhất định sẽ đi vào trong đó." Lập tức nhìn thoáng qua Yến Tĩnh.

Lúc này Yến Tĩnh, ánh mắt thanh minh nhìn không ra tâm tình, khóe miệng mỉm cười, "Hào một Hoa thúc, tối hôm qua gặp lại mà bắt đầu dẫn ta vào cuộc, vì hay thoát thân, không thể không nói trận này hi thực sự là diễn đặc sắc tuyệt luân, phương diện này thậm chí ngay cả yên đi đều toán tiến vào, nhưng mấy người chúng ta đều vào hi còn kém điểm mê mắt."

Thấy Yến Tĩnh thần sắc, Liễu Như Tuyết biết mình phụ thân trong lúc vô ý trêu chọc một khó dây dưa tên, bởi vì mỗi lần Yến Tĩnh chỉ cần có một biểu tình như vậy hắn tự là thật có thể coi là kẻ người thời khác!

Liễu Như Tuyết cũng lười quản, nàng hiện tại thâm nghĩ cân Yến Tĩnh như nhau tìm một cơ hội hảo hảo sửa chữa hạ người phụ thân này, ngay cả mình nữ nhân đều tính toán, thực sự là thật không có thương thức.

Như đã nói qua, lần đầu tiên thấy Yến Tĩnh bị mưu hại, hắn biệt khuất hình dạng thật đúng là làm cho ám thoai mái nha. Nhịn không được khóe miệng co quắp một chút.

Một bên Liễu Như Phong thấy thế, đầu đoán không ra Liễu Như Tuyết thời khắc này tìm cách, nhẹ nhàng điểm Liễu Như Tuyết đầu, "Thực sự là nghịch ngợm! Được rồi ta nghĩ phụ thân bày như thế một cục khẳng định gia gia cũng có phần, về chuyện này chúng ta trở lại nã phong thư này đi tìm gia gia tin tưởng từ trong miệng hắn nhất định có đầu mối trọng yếu gì."

"Liễu huynh một chút liền nói nặng đột lên, bất quá bây giờ trở lại phỏng chừng Lão thái gia cũng đã nghỉ ngơi, có một số việc hay là chờ ngày mai rồi hãy nói." Yến Tĩnh khôi phục thần sắc nói rằng.

Liễu Như Phong kinh ngạc Liễu một chút, bây giờ sắc trời tuy rằng đã đen, thế nhưng gia gia luôn luôn có đọc sách tập quán bất quá giờ hội chắc là sẽ không ngủ, hiện tại cũng bất quá tài thú thi nhất định là không có ngủ, Yến Tĩnh tại sao muốn bảo ngày mai nữa nì?

Quay đầu khán Liễu Như Tuyết, Liễu Như Tuyết kinh ngạc Liễu một chút lập tức gật đầu "Cũng tốt, lập tức hoa khôi tự yếu đã chọn được, ngày mai nửa hoa gia ba."

Ngần ra, Muội Muội cũng đáp ứng rồi, lẽ nào ngày mai có cái gì bất đồng sao? Suy nghĩ một hồi nếu hai người bọn họ đều nói yếu ngày mai hơn nữa khẳng định có đạo lý của bọn họ, chính chờ khán là được. Kỳ thực Liễu Như Tuyết trong lòng cân Liễu Như Phong liếc mắt kinh ngạc Yến Tĩnh dụng ý, nhưng nàng mổ Yến Tĩnh, Yến Tĩnh chưa bao giờ tổ chuyện không có nắm chắc tình, hắn như vậy nhất định có dụng ý của hắn, sở dĩ Liễu Như Tuyết tài tán thành hắn đề nghị.

Liễu Như Phong nhìn về phía ngoài cửa sổ, rất đáng tiếc cho tới bây giờ tài năng lại xem xét di tình lâu chọn mỹ đại hội, cư Thanh Thương thuyết những ... này tiết mục đều là Muội Muội khéo tay bày kế nì, vốn có vẫn luôn rất chờ mong nì, thế nhưng đều bị sự tình trì hoãn.

Âm thầm tiếc hận Liễu một chút, Liễu Như Tuyết chú ý tới Liễu Như Phong thần sắc, nghịch ngợm cười nói "Ca ca không cần quá mức tiếc hận, kỳ thực chân chính đặc sắc tài đang muốn bắt đầu nè."

"Nga? Ta đây điều không phải vừa lúc đuổi kịp?" Liễu Như Phong cười cười.

"Không có thể như vậy sao? Liễu huynh thế nhưng vượt qua hảo lúc." Yên Tĩnh ý tứ hàm xúc không rõ nhìn Liễu Như Tuyết liếc mắt. Liễu Như Phong hết chỗ nói rồi một chút, hần khả rất cuộc hiểu, Yên Tĩnh đây là thuyết hần quấy rầy hần cùng với Liễu Như Tuyết một chỗ sao?

Quay đầu không để ý nữa Yên Tĩnh, nhìn về phía sân khấu, lúc này đã đến chọn hoa khôi tới hậu quan đầu. Nghe ngoài cửa sổ hò hét, rốt cục tiến nhập ** Liễu sao? Ba người an tĩnh xem xét khôi sau cùng biểu diễn.

Đang lúc mọi người hoan hô hạ, cuối cùng đã tới tới hậu quan đầu, từng cuồng nhiệt miễn đều liễu mạng vì mình hoa thần nỗ lực lên hò hét. Nhìn lửa này bạo hiện trường, không khó nhìn ra 《 thiên hạ 》 dù 《 đầu bạc lánh 》 tiếng hò thị cao nhất.

Sân khấu ngọn đèn sáng lên, đang lúc mọi người chờ đợi hạ 18 vị hoa sử chậm rãi đi hướng sân khấu trung gian. Lúc này tứ đại lâu chủ lần thứ hai hiện thân. Nhìn dưới đài nhiệt liệt mà nóng cháy ánh mắt của. Tứ đại hoa thần hài lòng đối liếc mắt nhìn. Tới hậu say ảnh đi ra phía trước lớn tiếng nói đến "Cảm tạ đại gia cả ngày làm bạn, hôm nay chọn hoa khôi đại tái gần tạo nên màn che, trước đó chúng ta ở chỗ này tuyên bố bi tái kết quả, tin tưởng mọi người ngực nhất định đều hữu sở liễu. Mặc kệ kết quả thế nào, giá mười tám vị hoa sử đều là chúng ta di tình lâu ưu tú biểu diễn gia."

Dừng một chút, quay đầu nhìn về phía thơ bức tranh, lúc này thơ bức tranh chậm rãi ra, "Hiện tại ta tuyên bố, năm nay hoa khôi tuyển cử tên thứ ba thị 2 hào hoa sử — ngọc thụ công tử sở biểu diễn 《 xuân giang hoa đêm trắng 》. Tên thứ hai là do 1 2 hào hoa sử — khinh Vũ công tử sở biểu diễn 《 thiên hạ 》." Nói xong dừng một chút, mại một cái nút.

Nghe đến đó Liễu Như Tuyết nhìn Yên Tĩnh liếc mắt thiêu mi, phảng phất nói đến "Xem đi, suy đoán của ta nhất định là chính xác." Yên Tĩnh cười cười, chính vốn có đều bắt tại hò kết quả, chỉ là thích mà thôi. Coi như là đậu nằng hài lòng cũng tốt. Lập tức không ra tiếng, làm ra một kế tục khán ánh mắt của.

Rốt cục đang lúc mọi người chờ đợi hạ, thơ bức tranh lớn tiếng tuyên bố "Về phần đệ nhất danh mã, như đại gia mong muốn chính là ta môn 5 hào hoa thần — cây mẫu đơn tiểu thư sở biểu diễn 《 đầu bạc lánh 》. Sở dĩ năm nay di tình lâu năm nay hoa khôi phi cây mẫu đơn tiểu thư đương chi mặc chúc."

Một tiếng vang lên, sân khấu dưới vang lên mọi người tiếng hoan hô điệp tai nhưc óc, nghe được của mình thích hoa sử trở thành hoa khôi, mọi người đều bị vui mừng khôn xiết, lớn tiếng reo hò "Cây mẫu đơn, cây mẫu đơn."

Nhìn suýt nữa không khống chế được hiện trường, Liễu Như Tuyết trù trù khóe miệng, thực sự là cân hiện đại diễn xướng hội có liễu mạng nha.

Liễu Như Phong nhìn hiện trường cuồng nhiệt tràng diện kinh ngạc không ngớt, nhìn muội muội của mình, chính tìm cách đại hội như thế lửa nóng hẳn là vui vẻ mới đúng a, nhưng vì cái gì Muội Muội biểu tình thoát nhìn tựa hồ có chút quái dị, lập tức kỳ quái hỏi "Muội Muội làm sao vậy? Sự tình có cái gì không đúng sao?"

Yên Tĩnh nghe vậy cũng quay đầu nhìn Liễu Như Tuyết liếc mắt, tới hậu quý dị cười cười hừ quay đầu trở lại.

Phản ứng kịp chính thất thần, hựu thấy Yên Tĩnh nụ cười quý dị kia, Liễu Như Tuyết khóe miệng trù trù, cái gì đều không gạt được hần mắt, liền người khác trong lòng nghĩ cái gì đều biết. Rồi lại thấy tổng ca ca của mình nhìn mình chăm chăm, Liễu Như Tuyết vội vã giải thích "Không có gì lạ, ta chỉ thị thấy bốc lửa như vậy hiện trường có chút giật mình."

"Phải? Kỳ thực không riêng ngươi giật mình, ta cũng giật mình, hàng năm kinh đô đại hội cũng không có giá chọn mỹ đại hội nào nhiệt ni. Đây là đáng tiếc ta đã tới chậm trước mặt biểu diễn chưa từng khán."

"Ca ca không cần lo lắng, còn có một tràng ni." Quả nhiên Liễu Như Tuyết vừa mới dứt lời, bên ngoài tự truyền đến say thư dùng nội lực truyền ra thanh âm.

"Cảm tạ mọi người cổ động, để cảm tạ đại gia đối hoa khôi cộn lựa chỉ trì, hiện tại kết thúc chỉ tế, liền do chúng ta hoa khôi cây mẫu đơn tiểu thư vì đại gia dâng lên bản di tình lâu đêm nay áp trực chủ khúc -《 chỉ mong nhân lâu dài 》."

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25: Chỉ mong người lâu dài

Chương 25: Chỉ mong người lâu dài

Dứt lời, sân khấu hạ mọi người nhin không được mở to hai mắt cùng đợi giá thú do hoa khôi biểu diễn áp trực chủ khúc.

Màn che chậm rãi hạ xuống, đang ở vì tới hậu một khúc tổ chuẩn bị.

Người ở dưới đài đợi hơn hựu nhin không được thảo luận "Bọn họ nói là áp trực chủ khúc, nguyên lai ngày hôm nay đến bây giờ mới tới đặc sắc nhất thời khắc a."

"Ta thực sự là quá may mắn, sống vài thập niên cũng không có nghe được nhiều như vậy dễ nghe từ khúc, thấy nhiều như vậy đặc sắc biểu diễn, không biết kế tiếp biểu diễn là dạng gì." Một người chờ đợi nói đến.

Thấy ngoài cửa sổ sân khấu hạ dữ quý khách khu đều ở đây nóng bỏng mong mỏi, có thể dùng Liễu Như Phong cũng không cảm càng thêm nóng bỏng mong đợi.

Rốt cục, sân khấu sát biên giới ngọn đèn lần thứ hai sáng lên, màn che chậm rãi giạt lại, người người ngừng thở, nhãn thần cực nóng hướng về sân khấu nhìn lại.

Đột nhiên vắng vẻ trên võ đài bắt đầu truyền ra tiếng đàn, mọi người theo bản năng hướng về thanh nguyên nhìn lại, in vào mi mắt chính là trước đoạt được tên thứ ba ngọc thụ, một thân trường bào màu lam ngồi ngay ngắn trước án, ưu nhã kích thích cảm huyền, từng âm phù phảng phất chính có sống mệnh chậm rãi toát ra, hần chậm rãi nhắm mắt lại, say sưa trên tuyệt vời này từ khúc.

Mọi người mặc dù say sưa trên tuyệt vời này từ khúc, nhưng là không khỏi sinh lòng kinh ngạc, không phải nói thị cây mẫu đơn tiểu thư biểu diễn sao? Thế nào biến thành ngọc thụ công tử? cây mẫu đơn tiểu thư nữ? Đúng lúc này, sân khấu một bên kia vang lên du dương tiếng địch, dữ tiếng đàn cùng nhau đổ vào dung hợp. Mọi người nhìn lại, một thân từ sắc trường sam, khuôn mặt tuấn đạt công tử lẳng lặng đứng ở một bên xuy địch, đồng dạng hần cũng nhắm hai mắt lại, lẳng lặng hưởng thụ giờ khắc này.

Có người nhỏ giọng kinh hô "Thị thanh Vũ công tử." Mọi người bán hoặc bán giải, hai người cầm tiêu hợp tấu giai là vì hợp với cây mẫu đơn tiểu thư biểu diễn sao? Lập tức phát hiện kinh Vũ công tử dữ ngọc thụ công tử vị trí thỉnh linh ở vào sân khấu hai bên, như vậy mọi người suy đoán cây mẫu đơn tiểu thư hay ở chính giữa lạc.

Giai hướng về trung tâm nhìn lại, quả nhiên, sân khấu trung tâm chính treo thật cao trứ nhất vàng trắng sáng, trắng sáng phía dưới quần áo bạch y nhân mà đang nhìn trắng sáng, trung tâm ngọn đèn dần dần thay đổi sáng lên, mọi người rốt cục thấy được cây mẫu đơn cô nương.

Quần áo bạch y nàng nhanh nhẹn khỏi vũ, lập tức kèm theo ca tiếng vang lên

Trắng sáng bao lâu có nâng cốc vấn thanh thiên

Chẳng bầu trời cung khuyết nay tịch ra sao niên

Ta dục thuận gió trở lại e sợ cho quỳnh lâu điện ngọc

Cao xử bất thướng hàn khởi múa may thanh ảnh hà tự ở nhân gian

Chuyển chu các tháp khi hộ chiếu chưa chợp mắt

Không phải có hận chuyện gì trường hướng biệt thì viên

Nhân có thướng trầm nguyệt có âm tình tròn khuyết

Việc này cổ nan toàn bộ chỉ mong nhân lâu dài thiên lý cộng thiên quyên

Ta dục thuận gió trở lại e sợ cho quỳnh lâu điện ngọc

Cao xử bất thướng hàn khởi múa may thanh ảnh hà tự ở nhân gian

Chuyển chu các tháp khi hộ chiếu chưa chợp mắt

Không phải có hận chuyện gì trường hướng nguyệt thì viên

Nhân có thướng trầm nguyệt có âm tình tròn khuyết

Việc này cổ nan toàn bộ chỉ mong nhân lâu dài thiên lý cộng thiên quyên

Một khúc hát vang lời cuốn vào cảnh ngoạn mục, người người thật lâu đắm chìm trong giá thú từ khúc trung, thiên cổ tuyệt cú, tô thức giá thú 《thủy điều

ca đầu » lúc này đi sâu đậm đã động trứ ở đây mỗi người nội tâm. Mọi người chấn động trên bài thơ này còn có dưới ánh trăng phiến phiến khỏi vũ tiên từ, hoặc hi hoặc bi hoặc đau nhức thật lâu dính đáp nhân tâm, thẳng đến biểu diễn kết thúc, mọi người đều khó khăn đi hoàn hồn, thẳng đến ba người chào cảm ơn tài vang lên tiếng vỗ tay như sấm.

Đồng dạng, chữ thiên nhất hào Yên Tĩnh dữ Liễu Như Phong đều lộ ra khó được ngạc nhiên. Thấy ngẩn ngơ hai người, Liễu Như Tuyết nghịch ngợm cười cười, "Không sai ba, bài thơ này giá biểu diễn có đúng hay không làm cho khó có thể quên nha."

Chi ngẩng đầu lên hựu nhìn Yên Tĩnh, "Thế nào, Yên đại từ, dĩ tài ba của ngươi năng làm ra bi cái này tốt hơn thơ sao?" Phôi đầu óc trêu nói.

Yên Tĩnh kinh dị qua đi, nhân thân nóng cháy nhìn phía Liễu Như Tuyết, "Loại này thiên cổ tuyệt cú thơ, vớ thật sự là không làm được, Yên Tĩnh cam bái hạ phong, chẳng Tuyết nhi có biết hay không giá là ai làm, thật là làm cho ta ngưỡng mộ không ngót."

Nghe ra Yên Tĩnh ý tứ, Liễu Như Tuyết lập tức quay đầu, nắm lên chén trà của mình uống một hớp, "Cái này ma, người này ta nhận thức, là ta một bạn cũ."

Lập tức thấy Yên Tĩnh tỏa ánh sáng tự ánh mắt của, Liễu Như Tuyết trừu trừu khoe miệng, người nọ là cảm giác gặp được tri kỷ Liễu sao? Nói tiếp "Bất quá hần đã qua đời, muốn gặp hần là không quá khả năng"

Nghe Liễu Như Tuyết nói, Liễu Như Phong đột nhiên ý thức được cái gì, buồn cười nhìn Liễu Như Tuyết, Liễu Như Tuyết thảo hảo cười cười, Liễu Như Phong lắc đầu lập tức ngó mặt đi chỗ khác.

Nhìn trước mặt Liễu Như Tuyết dữ Liễu Như Phong mờ ám, Yên Tĩnh sừng sốt một chút, lập tức khôi phục bình thường, chậm rãi đoan khởi mình cái chén trà mặc chẳng suy nghĩ cái gì.

Liễu Như Tuyết kiến Yên Tĩnh trầm mặc lập tức quay đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ, hoa khôi tuyền cử đã hoàn mỹ kết thúc, mọi người lưu luyến ly khai đi tình lâu, dọc theo đường đi quân bàn luận một khúc « chỉ mong nhân lâu dài ». Không chỉ là từ khúc ưu mỹ, mà là thủ từ càng làm cho rất nhiều văn nhân mặc cảm.

Thấy phản ứng của mọi người, Liễu Như Tuyết biết, từ đêm nay bắt đầu đi tình lâu danh tiếng tương đã mẫn tam quốc, mà đây chính là nàng mong đợi.

Nhìn một chút sắc trời bên ngoài, ngày hôm nay chính trực mười lăm ánh trăng chính viên, thực sự là hảo ánh trăng nha, cảm thán một chút, nhìn một chút Yên Tĩnh dữ ca ca, hai người đang lặng lẽ uống trà, nhưng không có phải đi ý tứ. Liễu Như Tuyết bất đắc dĩ, vốn là còn ta sự cần thông báo một chút say thư, xem ra chỉ có thể để cho lần.

Ba người cứ như vậy vẫn ngồi vào đêm khuya, thẳng đến Liễu Như Tuyết khốn không được, ba người tài đẹp đường hồi phủ.

Ngày thứ hai, đương Liễu Như Tuyết còn đang dữ Chu công lúc ước hẹn, Tuyết các tới một vị khách không mời mà đến.

Như thơ như tranh vẽ gương mặt của mang theo một chút tiểu ý, dày tựa ở ly giường chiếu không xa mềm tháp thượng, nhìn màn che dậm thiên hạ, tâm tình càng thêm khoái trá.

Ngoài cửa sổ Hồng La nhẹ nhàng vẫn không muốn xa rời "Không muốn xa rời tỷ tỷ, nhưng chim én tiền quận chúa khuê phòng không tốt lắm đâu?"

Không muốn xa rời nhìn một chút trong phòng còn đang vu vu Đại Thụy Liễu Như Tuyết, nhẹ nhàng thờ dài nói "Không tốt lắm chúng ta cũng không có biện pháp nha, chim én sáng sớm tựu thẳng đến quận chúa khuê phòng lan đều gần không được, huống hồ hai chúng ta cộng lại đều cú không được hần một đầu ngón tay, chỉ có thể như vậy, ta cương đã nhượng trên thành khứ thông tri từ Liễu, từ khảng định lập tức tới."

Quả nhiên, vừa nghe nói Yên Tĩnh tới Tuyết các, Liễu Như Phong buông trong tay mình chuyện tình vội và chạy đến Tuyết vườn.

Vừa vào Tuyết vườn đã nhìn thấy Muội Muội hai người nha đầu dùng cầu cứu ánh mắt của nhìn mình chăm chăm, im lặng trừu trừu khoe miệng, nhắc chân vào Liễu Như Tuyết khuê phòng.

Trên bàn bày xong trà cụ, trà cụ hai bên trái phải chính bày nhất phó bàn cờ, Yên Tĩnh dày dựa vào mềm tháp thượng, tay trái phùng thư, tay phải đang có một chút một cái gỗ đánh cờ mẫm.

Nghe được âm hưởng, Yên Tĩnh mí mắt cũng không si một chút, phảng phất sớm có sở liệu, nhẹ giọng nói "Liễu huynh ngươi tới rồi, Tuyết nhi hoàn ngũ ni, chớ quấy rầy áo nàng, để cho nàng ở ngũ một hồi, chúng ta tiền đánh ván cờ chờ Tuyết nhi tình ngũ chúng ta lại cùng đi gia gia nơi nào thính an."

Nghe nói như thế, Liễu Như Phong im lặng gật nhẹ khoe miệng, thế nào cảm giác ở đây thành nhà hần Liễu, nhìn màn che lý ngũ say Muội Muội, Liễu Như Phong cũng không muốn đánh thức nàng, gật đầu, lập tức ngồi xuống, hai người bắt đầu đánh cờ đứng lên. Một thời gian phòng tĩnh lặng không tiếng động, chỉ có quân cờ rơi trên bàn cờ thanh âm của.

Vừa phùng đối thủ, hai người rơi xuống rơi xuống tựu đã quên hoàn ngũ Liễu Như Tuyết, cũng đã quên hai người là vì đội Liễu Như Tuyết rời giường, giữa lúc hai người người một con trai ta một con trai hạ khó phân thắng bại thời gian, một con mãnh mãnh thủ đột nhiên niệp khởi một viên nốt ruồi đen nhẹ nhàng định trên bàn cờ, thế cho nên thật tốt tổng thể tức thì cờ hoà Liễu, hai người giai ngẩng đầu nhìn về phía đầu sổ gây nên.

Chỉ thấy đầu sổ gây nên một điểm hời ý cũng không có, xoa xoa mắt nhấp nhem hai mắt, dày ngồi ở trên bàn trang điểm cầm lấy lược nhẹ nhàng cắt tia tóc của mình, chậm rãi nói "Chơi cờ cũng không có trò chuyện đã chết, ta tình lại đều cả buổi Liễu, các ngươi ván này yếu hạ tới khi nào, ta đều đối."

"Tĩnh lại nửa ngày cũng không thấy người nói gì, hiện tại ngã vào khiếu đôi bụng." Yên Tĩnh bất đắc dĩ xoa xoa đầu, nàng đều ở đây lý khán lâu như vậy chưa từng khiếu đình nhưng ở thời điểm máu chốt lại tương nhất quân, rất rõ ràng thì không muốn thấy ca ca của mình thâu. Đã như vậy, hấn cũng không vạch trần của nàng nhỏ mọn.

Nhìn ra phía ngoài, ván này hạ cú lâu. Nhanh đến buổi trưa Liễu, nói tiếp "Sáng sớm khi ta tới đã cân Liễu gia gia đã nói, để cho chúng ta đi hấn nơi nào dùng bữa. Tuyệt nhiên chải vuốt sợi một chút chúng ta cùng đi ba."

Huỳnh muội lưỡng kinh ngạc nhìn Yên Tĩnh liếc mắt, Yên Tĩnh đây là sớm có dự định? Hấn trong hồ lô rót cuộc bán thuốc gì.

Nhìn một chút hoàn đề ở trên bàn bàn cờ, Liễu Như Tuyết bất động thanh sắc dời đường nhìn "Hảo, vậy người cân ca ca đi ra ngoài chờ ta một chút, lập tức là tốt rồi." Lập tức la lên không muốn xa rời tiến đến giúp mình thay quần áo.

Liễu Như Phong cân Yên Tĩnh lập tức đảo thiên thính chờ, chạy, Liễu Như Phong nhìn một chút muội muội mình, buồn cười lắc đầu, chính hấn cũng không phải người ngu, vừa bàn cờ đã đến tối hậu thu vớng thời khắc, rất rõ ràng mình không phải là Yên Tĩnh đối thủ, nếu không phải mình Muội Muội từ đó làm khó dễ, sợ rằng không cần thiết nữa khác, chính tự thua thất bại thảm hại Liễu.

Yên Tĩnh mỗi một bước nhìn như gọn sóng không sợ hãi, thế nhưng thời điểm máu chốt mỗi một khóa đều có thể dao động đại cục. Ngẩng đầu nhìn một chút sắc mặt như thường Yên Tĩnh, Yên Tĩnh kỳ kỳ thực cân hấn bản thân mình rất giống, không cứ theo lẽ thường đề ý, thần kỳ chế địch. Loại này người tâm tư kín đáo hay nhất không nên thị địch nhân của mình, lập tức nhớ tới phòng trong dậm Muội Muội, nhìn nhìn lại Yên Tĩnh, cười cười, sợ rằng chính suy nghĩ nhiều quá

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 26: Thật giả bên ngoài tổ

Chương 26: Thật giả bên ngoài tổ

Rất nhanh Liễu Như Tuyết tự trang điểm trang phục hảo, màu vàng nhạt quần áo, đôi môi điểm nhẹ, vị thi phấn trang điểm nàng càng thêm tươi mát động lòng người.

Nhìn có dung nhan tuyệt mỹ Muội Muội, Liễu Như Phong tản khỏi vùng xung quanh lông mày suy tư một cái chớp mắt, quay đầu nhìn về phía Yên Tĩnh, "Ngày hôm qua người có thấy mẫu thân ta ba, Tuyết nhi có đúng hay không đặc biệt như mẫu thân ta? Năm đó ngọc phi ta đã không quá nhớ kỹ dung nhan của nàng."

Nghe ra Liễu Như Phong nói trung nói, Yên Tĩnh cẩn thận nhìn một chút Liễu Như Tuyết, "Tuyết nhi đích thật là như yên di nhiều một chút, cũng cùng ngọc phi có tương tự chính là mặt mày, thế nhưng nếu như điều không phải đặc biệt quen thuộc đương niên ngọc phi người của chắc là sẽ không tương giả kỷ người liên lạc với một khối."

Biết Yên Tĩnh có đã gặp qua là không quên được bản lĩnh, Liễu Như Tuyết nhìn một chút có chút bận tâm Liễu Như Phong, an ủi "Ca ca, không có chuyện gì không cần lo lắng, giới lớn như vậy, tướng mạo tương tự chính là nhân không phải số ít, không sẽ có bao nhiêu nhân chú ý tới."

Liễu Như Phong dùng một chút "Ta chính là lo lắng, còn có hai tháng hay nam hoàng sinh nhật, đến lúc đó tránh không được còn có đồng uyên nước sứ giả đến đây, vạn nhất nhận ra. . ."

Nhắc tới cái này, Liễu Như Tuyết cũng muốn khởi hai tháng sau nam hoàng sinh nhật dẫn hậu đi ra ca ca cập quan thời gian, một thời ngăn người.

Kiến Liễu Như Tuyết ngây người, Yên Tĩnh tiếp lời nói "Kỳ thực các người không cần lo lắng, cho dù có nhân nhận ra Tuyết nhi như năm đó ngọc phi cũng không có cái gì quan hệ, dù sao như Tuyết nhi nói như nhau giả giới tương tự chính là nhân không phải số ít, tương tự hoàn toàn không tính là cái gì chứng cứ, còn nữa về Tuyết nhi thân mấy người giai đã dưới tầm mắt của mọi người mai danh ẩn tích, nếu muốn ở trên mặt mũi nói cái gì hoàn toàn không thể nào nói nổi."

Nghe được Yên Tĩnh nói, Liễu Như Tuyết phản ứng kịp, phụ họa nói "Đúng nha, ca ca người tự không cần lo lắng, cha mẹ đã ở đại gia không coi vào đầu lừa dối, nếu muốn tìm đáo bọn họ cũng không phải nhất chuyện dễ dàng. Canh chừng nghĩ chứng minh cái gì."

Nghe thế, Liễu Như Phong xoa xoa đầu, gần nhất chuyện đã xảy ra nhiều lần thế cho nên thần kinh có chút quá nhạy cảm, bất đắc dĩ khoát khoát tay."Các người nói cũng có đạo lý, xem ra ta là lo sợ không đâu Liễu."

"Không, Liễu huynh lo lắng cũng không phải hoàn toàn dư thừa, ta hoàn toàn có thể lý giải, rất nhiều chuyện hay sơ sẩy trên chưa xảy ra, đáo tổi hậu mẫn mẫn giai đầu, sở dĩ phòng ngừa chu đáo hoàn toàn có cần phải." Yến Tĩnh cười cười nói.

"Nga? Thế nào một phòng bị pháp, xem ra Yến Tĩnh huynh đã có đối sách?" Liễu Như Phong thả tay xuống quay đầu nhìn về phía Yến Tĩnh cười cười nói.

Yến Tĩnh bí hiểm cười nói, "Cái này ma, không cần lo lắng, đợi đi Liễu gia gia nơi nào các ngươi sẽ biết."

Hai huynh muội liếc nhau, gia gia lúc nào và Yến Tĩnh quen như vậy Liễu?

Ba người một đường đi trước, đi qua trọng trọng hàng lang, đi tới bình yên cư, vẫn là ti huệ tiên tới đón tiếp. Vừa thấy ba người, ti huệ bật người chào đón, "Tử gia, quận chúa, chim én, Lão thái gia nương nỏ tỷ ở chỗ này chờ hậu đã lâu, Lão thái gia thuyết nương ba vị đi trước phòng tiếp khách, Lão thái gia có chuyện muốn nói."

Nhìn một chút Yến Tĩnh thấy nhưng không thể trách hình dạng, Liễu Như Phong dữ Liễu Như Tuyết liếc nhau, lập tức hỏi "Gia gia có hay không thuyết là chuyện gì?"

Ti huệ cười nói "Là chuyện tốt." Nói tiếp "Thị phu nhân nhà mẹ đẻ tìm được rồi, phu nhân song thân cũng chính là tử dữ quận chúa ngoại tổ đang ở phòng tiếp khách tử Lão thái gia tự thoại ni, đã lâu không gặp Lão thái gia vui vẻ như vậy Liễu ni."

Liễu Như Tuyết cân Liễu Như Phong liếc nhau "Ngoại tổ gia?" Lập tức quái dị nhìn một chút ti huệ.

Ti huệ bắt mình sờ dĩ, cho rằng Liễu Như Tuyết dữ Liễu Như Phong không tin, lập tức nói "Là thật ni, để xác nhận, Lão thái gia hoàn phân phó nô tỳ khứ biệt viện tìm ở phu nhân sinh tiền phục vụ Hạ mã mã ni, cân Hạ mã mã sắp tới phu nhân ngày sinh tháng đẻ còn có bảo lưu khi còn bé quần áo và đồ dùng hàng ngày, đồ trang sức, đều đã đổi diện Liễu, đúng là phu nhân nhà mẹ đẻ không sai."

Liễu Như Phong dữ Liễu Như Tuyết trừu trừu khoe miệng, đây là Yến Tĩnh đối sách sao? Bất quá Yến Tĩnh điều không phải tạc trời mới biết thân phận của mẫu thân, ngày hôm nay tự tìm tới mẫu thân "Nhà mẹ đẻ" đây cũng quá cấp tốc Liễu điểm ba.

Hai người ăn ý liếc nhau, quay đầu nhìn về phía Yến Tĩnh, Yến Tĩnh cười cười, "Đừng nhìn ta, cái này theo ta khả không có quan hệ gì, nếu muốn biết chính đi xem chẳng phải sẽ biết sao?"

Ngẫm lại cũng là, công trình lớn như vậy, tìm một hợp ngoại tổ gia đích xác lên giá thượng rất nhiều thời gian, tự Yến Tĩnh hôm qua mới biết được sự tình đến xem, chuyện này rất khả năng hãy cùng chính biến mất cha mẹ có quan hệ. Mặc kệ nói như thế nào, tiền đi xem, đi một đi ngang qua sân khấu là rất có cần thiết.

Vừa vào phòng tiếp khách, thật xa chợt nghe đáo gia gia mình sang sảng tiếng cười, Liễu Như Tuyết trừu trừu khoe miệng, nếu không phải mình đã biết mẫu thân chân chính thân, chỉ sợ cũng cũng bị gia gia hành động cấp lừa gạt. Bất quá nếu tìm tới như thế một khối bình phong, thế nào đều phải đứng hàng công dụng mới là.

Chỉnh sửa lại một chút dung nhan, tay áo lau hai cái mắt, rất nhanh nhất phó tiểu nữ mà gia cảm động đáng đáp tự hiện lên trên trước mắt, thấy thế, Yến Tĩnh sừng sốt một chút, Liễu Như Phong còn lại là im lặng trừu trừu khoe miệng.

Ba người rất nhanh thì đi tới Lão thái gia trước mặt, quy củ đi lễ nạp thái. Nhìn về phía ngồi ở Lão thái gia đầu dưới một đôi phu phụ, hai người mặc dù đã gần đến năm mươi, lại nhân được bảo dưỡng đương, lại y hi năng kiến lúc còn trẻ hơi tốt tướng mạo. Khán hai người ăn mặc, hiển nhiên cũng là nhà giàu xuất thân, kiểm chế xuống nghỉ ngơi trong lòng. Liễu Như Tuyết kích động đi lên trước, giọng nói bất ổn hỏi "Nghe nói mẫu thân nhà mẹ đẻ tìm được rồi phải? Vậy bây giờ đối diện hai vị này chính là ta tử ca ca ngoại tổ sao?"

Nói xong cảm mạo tử đề lại khoe mắt, từ bên ngoài khán giống như là kích động che mặt mà khóc. Đầu dưới vị kia phụ nhân thấy thế kích động tiến ra đón "Ngươi chính là Tuyết nhi sao, chính là ta đáng thương Linh nhi lưu lại nữ nhi sao?" Nói xong còn không ngừng rơi lệ. Liễu Như Tuyết sừng sốt, điều không phải một hồi biểu diễn sao? Đây cũng quá chân thật ba.

Một vị khác lão giả thấy thế, tưởng bị giật mình, tiến lên an ủi "Tuyết nhi đừng để ý, Linh nhi thị mẹ ngươi 8 tuế trước tên, Lâm gia chúng ta vốn là tương thành một nhà nhà giàu, nhưng là từ mẹ ngươi 8 tuế năm ấy thất tung bắt đầu, ta với ngươi ngoại tổ mẫu vẫn không ngừng tìm kiếm, tìm vài đều không có tìm được tự nghĩ đến ngươi đáng thương mẫu thân đã chết, Vì vậy ta với ngươi ngoại tổ mẫu vẫn định cư ở noãn thành. Thẳng đến năm ngoái, Lão thái gia mới tìm được Liễu chúng ta, chúng ta mới biết được nguyên lai chúng ta đáng thương Linh nhi đương niên là bị nước trong Cốc lão cốc chủ cứu."

Nói xong cũng không nhìn được thất thanh khóc rống "Khả không nghĩ tới, cuối cùng vẫn là một nhìn thấy chúng ta đáng thương nữ nhi. Không nghĩ tới ta người nữ kia mà còn là tuổi còn trẻ phải đi Liễu."

Liễu Như Tuyết phức tạp nhìn một chút hai vị này thất thanh khóc rống lão nhân, bọn họ đau nhức điều không phải làm bộ, xem ra cha mẹ mấy năm nay là tìm Liễu một chân chính mất đi nữ nhi một đôi phu phụ để che giấu. Mà đây đối với phu phụ chân chính nữ nhi rất khả năng ở đương niên tự đã chết.

Ngẩng đầu nhìn hạ ca ca, Liễu Như Phong đi lên trước "Ngoại tổ phụ, ngoại tổ mẫu, không phải thương tâm Liễu, nếu như mẫu thân ngầm có biết biết ra tổ phụ tử ngoại tổ mẫu vì nàng như vậy thương tâm nhất định sẽ rất áy náy."

Nghe được Liễu Như Phong nói, hai vợ chồng ngừng tiếng khóc "Ngươi là Phong nhi ba, Linh nhi sinh hai người hảo hài tử. Cũng không uổng chúng ta

nhiều một chuyện." Nói xong yêu thương nhìn hai huynh muội.

Lúc này vẫn ngồi ở vị trí đầu Lão thái gia thờ dài "Nói trắng ra là hay là chúng ta Liễu gia xin lỗi các người Lâm gia a, Yên nhi là vì ta vậy không tranh khi nhi tử không nghĩ ra mới đi Liễu, ta thực sự là xin lỗi hai vị a."

"Lão thái gia đừng nói như vậy, nếu không nâm cho chúng ta biết, chúng ta cũng không biết nữ nhi của chúng ta còn để lại Liễu hai người con trai, về phần Linh nhi, nàng dữ Vương gia như vậy ân ái, đi theo hấn đi cũng là nàng tự nguyện, oán chích oán tạo hóa trên người." Lão giả thờ dài thuyết.

Ba người bốp cổ tay thờ dài một chút, lập tức mấy người chuyển đổi đề tài, không hề nói những ... này chuyện thương tâm.

Mấy người bắt đầu trò chuyện một ít chuyện vui, cho tới hai vợ chồng định cư noãn thành, nơi nào tứ quý như xuân, thuyết lúc rảnh rồi nhất định phải đi nhìn một chút, mấy người mỉm cười đáp ứng rồi

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: Nguyên nhân hậu quả 1

Chương 27: Nguyên nhân hậu quả 1

Mấy người cùng nhau khoái trá dùng qua ngọc thiện, trên bàn cơm, Lâm lão thái gia dữ Lâm lão thái gia hát tửu thoải mái trù trò chuyện, phảng phất gặp được cửu biệt hiểu rõ bạn tốt, Yên Tĩnh dữ Liễu Như Phong tắc lắng lắng nghe, thỉnh thoảng phụ họa thượng một đôi lời, chọc cho hai người thị mặt mày rạng rỡ.

Mà bên kia, Lâm lão thái thái tắc lời kéo Liễu Như Tuyết len lén nói tri tâm nói, hiển nhiên nàng là thật bả Liễu Như Tuyết trở thành ngoại tôn nữ của mình, Lâm lão thái thái thỉnh thoảng lại liếc trộm Yên Tĩnh, vừa thỉnh thoảng địa dặn dò "Tuyệt nhi, ngoại tổ mẫu ánh mắt thế nhưng rất sáng như tuyết, cái kia chìm én nhân thật không sai, hơn nữa ta xem hấn nha, cũng một lòng nghĩ người, người cần phải nắm chặt, đến lúc đó hấn bị người khác quải chạy người đã có thể hối hận cũng không kịp Liễu."

Liễu Như Tuyết cười khổ, nhưng cũng không chịu nổi Lâm lão thái thái nhiệt tình, cũng không đành lòng làm trái nàng, "Ngoại tổ mẫu yên tâm đi, Tuyệt nhi biết đến."

Nhìn gần như có lệ trả lời, Lâm lão thái thái thế nhưng một điểm đều nghiêm túc, "Biết có thể không làm được, nên bả hấn vãng vàng chộp trong tay, nắm nhục điểm của hấn, nhượng hấn muốn chạy trốn đều trốn không thoát." Lão thái thái ý chí ngẩng cao thuyết.

Liễu Như Tuyết trừu trừu khoe miệng, nhìn một chút ngồi ở đối diện Yên Tĩnh, mà Yên Tĩnh lúc này cũng nhìn nàng. Rất hiển nhiên, Yên Tĩnh vẫn chú ý Liễu Như Tuyết dữ Lâm lão thái thái nói chuyện, sở dĩ bọn họ đối thoại của hai người Yên Tĩnh không sót một chữ nghe vào tai hóa lý.

Nhìn Liễu Như Tuyết nhìn mình, Yên Tĩnh hảo tâm tình thiếu thiếu mi, mập mờ trừng nàng cười cười, Liễu Như Tuyết tự biết hai người nói chuyện bị Yên Tĩnh thỉnh một không sót một chữ, nhất thời có chút mặt đỏ, hung hăng trợn mắt nhìn quá khứ.

Yên Tĩnh cũng không tức giận, hoàn hảo tâm tình rót cho mình một ly rượu, uống một hơi cạn sạch.

Nhận thấy được hai người mờ ám, Lâm lão thái thái là người từng trải, nhất thời nhạc khai liễu hoa.

Một bữa cơm rất nhanh ở ý của mọi người do chưa hết dưới kết thúc.

Lâm lão phu phụ liền đứng dậy cáo từ, bọn họ ở quán noãn thành, lần này là sản nữ nhân xuất môn thái lúc mua tới ở đây, cũng không có trước đó thông báo bọn họ biết được, bọn họ thậm nghĩ đến xem nữ nhi lưu lại hai người con trai.

Mặc dù tài ngắn ngủn hai canh giờ, đại gia lại đều từ đối phương trong mắt của thấy không muốn, Lâm lão phu phụ cũng giống vậy, ly biệt thì nước mắt nhịn không được tràn đầy thượng viên mắt, luôn mãi địa mời nhất định phải đi noãn thành nhìn.

Liễu Như Tuyết huynh muội rung rung đáp ứng rồi, nhìn từ từ đi xa mãi xa, đại gia ngực đều có chút khó chịu, bởi vì mọi người đều biết, khả năng này thì Lâm lão phu phụ trong đời một lần cuối cùng đi xa nhà Liễu.

Lập tức mấy người xoay người trở về Lão thái gia bình yên cư, một thời cánh ai cũng trầm mặc.

Sau một lát, Liễu Như Phong nhìn thoáng qua thượng thủ uống trà Lão thái gia, "Gia gia, đến bây giờ, năm còn không chịu nói cho chúng ta biết ma? Năm hoàn dự định man bao lâu?"

Ánh mắt nhìn quét một vòng thấy mọi người mình hoàn đang trầm mặc trứ, Yến Tĩnh chính bung chén trà của mình chậm rãi lắng.

Trầm mặc chỉ chốc lát, Lão thái gia thờ dài, rốt cục mở miệng "Kỳ thực, chúng ta cũng một muốn gạt các người, chẳng qua là khi niên các người còn nhỏ, sự tình lại đến tên đã trên dây không phát không được nông nổi, cho nên mới ra hạ sách này."

Liễu Như Tuyết ngẩng đầu, "Đương niên rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Thế cho nên cha mẹ cần phải gạt từ tài có thể giải quyết."

Lão thái gia thờ dài, nhìn một bên Yến Tĩnh liếc mắt, để chén trà trong tay xuống, đứng lên, đi tới trước bàn đọc sách, xao xao trác dưới ánh cách, từ dưới lấy ra một phong bao tồn hoàn hảo đã phiếm hoàng tín.

"Ta với người phụ thân đã sớm dự liệu được các người sẽ có biết đến một ngày đêm, sở dĩ bảo tồn đến nay, chính các người xem đi. Tĩnh tiểu tử, người cũng có thể nhìn một chút." Nói xong đưa cho Liễu Như Phong.

Liễu Như Phong tiếp nhận khư, chậm rãi mở, sau khi xem xong ánh mắt phức tạp đưa cho một bên Yến Tĩnh, Yến Tĩnh nhìn xong cười lạnh một tiếng, trách không được, lập tức đưa cho Liễu Như Tuyết.

Liễu Như Tuyết trấn định tiếp nhận, chậm rãi nhìn, đây là một phong do trấn vương phủ giấu ở trong cung thám tử liễu chết truyền ra một phong huyết thư, bởi niên đại cửu viễn, chữ viết có chút loang lổ, nhưng ý hi đó có thể thấy được đại thể nội dung.

Nam hoàng tay của trung có một con hoàng thất ảnh vệ, nó lệ thuộc trực tiếp nam hoàng, thị chuyên môn thu thập các đại thần phủ đệ chuyện bí ẩn, mà cái này thám tử truyền tới tin tức hay con này ảnh vệ đang âm thầm góp nhặt trấn vương phủ mưu phản căn cứ chính xác cư, đang chuẩn bị ở trấn vương phủ khai hoàn hồi triều thời gian vạch trần tước nã Liễu phủ mọi người, đồng thời tra được phu nhân thân tựa hồ dữ đồng nguyên nước có quan hệ, mà truyền tin thời gian chính là mình phụ vương gạt chết tiền nửa tháng.

Liễu Như Tuyết cười lạnh một tiếng, hoàng đô thế lực thác trung phức tạp, các đại phủ đệ bí ẩn âm mưu chuyện tình càng sở bất thắng sở, mà lệ thuộc trực tiếp nam hoàng ảnh vệ lại như vậy châm chích hành sự, thuyết pháp không ai sai sử ai cũng không tin.

Lão thái gia trầm mặc nhìn về phía ngoài cửa sổ, một lúc lâu tài cảm thán một tiếng "Nói cho cùng còn là quân vương không tín nhiệm, tứ đại vương phủ tương sinh tương khắc, mà trong đó vũ vương phủ dữ Bình vương phủ thế lực đều họ Tần, đồng thời âm thầm lại bị nam hoàng hấp thu không ít, bất tức gây cho sợ hãi, còn dư lại hay lúc đó quân công hiển hách Liễu phủ dữ phủ giáp thiên hạ Yến vương phủ."

Nói xong nhìn Yến Tĩnh liếc mắt, Yến Tĩnh cười lạnh, trong ánh mắt nhìn không ra một tia ôn độ, biết trong lòng hẳn đã có đếm, Lão thái gia rồi nói tiếp "Mặc dù chúng ta cũng không có mưu phản, nhưng đối với một quân chủ mà nói, chúng ta giống như là uy hiếp hẳn giang sơn một cái mảnh hồ, mà nếu như một quân vương nếu như có diệt trừ lòng của người, mặc kệ người cỡ nào biểu trưng tâm đều không hữu dụng, hẳn hội thu thập tất cả chứng cứ thậm chí giả tạo. . ." Nhắm hai mắt lại, đau đớn nói đến "Thái độ làm người thần tử, quân yếu thần tử, thần phải tử. Ta đây một bà lão đầu khóp xương đã chết còn chưa tính, cần phải ta liên lụy ta Liễu phủ từ trên xuống dưới mấy trăm người miệng, ta là nói cái gì cũng không chịu."

Nói xong mở cặp mắt của mình, trong mắt một tia ánh mũi nhọn chợt lóe lên, "Các người còn trẻ, là chúng ta Liễu gia thời gian tới, ta không thể để cho hẳn chặt đứt chúng ta Liễu gia cây. Vì vậy ta tự dữ phụ thân người thương lượng giá ra rút cùi dưới đáy nồi chi kế, tái xen vào các người mẫu thân thân, nam hoàng cũng bắt đầu hoài nghi, Vì vậy liền để cho nàng nhất tịnh tham dự việc này."

"Vậy mẫu thân dữ phụ thân là chuyện gì xảy ra? Mẫu thân nếu thân là đồng nguyên công chủ làm sao có thể nhận thức phụ thân ni?" Nghĩ tới những thứ này Liễu Như Phong kỳ quái hỏi.

Nghĩ đến chuyện năm đó, Lão thái gia cười cười, "Chuyện này, kỳ thực ta cũng không rõ lắm, phụ thân các người cái kia hỗn tiểu tử từ nhỏ tự ái ra bên ngoài bào, bình thường thập thiên nửa tháng không thấy bóng dáng. Khi đó ta còn theo tiên hoàng, cả ngày bận về việc.. Quân sự, mà các người tổ mẫu hựu cùng chịu phụ thân, sơ vụ quân giáo, nuôi đã tính tình, ai cũng không quản được. Khi đó ta chỉ muốn, đời này phụ thân người đại khái cứ như vậy."

Uống một ngụm trà nói tiếp "Lại không nghĩ rằng cập quan ngày đó hết thấy đều lật đổ ý nghĩ của ta, cập quan cùng ngày hẳn liền mang theo các người mẫu thân đi tới trước mặt của ta, bảo là muốn thú nàng. Lúc đó ta tịnh không rõ ràng lắm mẹ người để tế đương nhiên không chịu, ai biết hỗn tiểu tử này ở nơi nào mang về không minh bạch nữ tử. Khả hỗn tiểu tử lại nói muốn khiêu chiến ta, thuyết nếu như đánh thắng lời của ta ta thì không thể ngăn hẳn thú mẹ người. Lúc đó ta chỉ đương phụ thân người là cân khác ăn chơi trác táng vậy động tác võ thuật đẹp, miệng đầy không quan tâm đáp ứng rồi."

Liễu Như Tuyết ngẩn người, phụ thân còn có giá tra sự, ngẩng đầu hăng hái dạt dào nhìn về phía Lão thái gia "Sau đó thì sao?"

Xem xét Liễu Như Tuyết liếc mắt, ho nhẹ một tiếng, yên lặng buông trà "Sau đó? Sẽ không có sau đó Liễu. Cứ như vậy."

Liễu Như Tuyết biệt mới đầu, trừu trừu khóe miệng cái gì gọi là một sau đó Liễu, phân minh chính là mình bại bởi Liễu phụ thân không có ý tứ mở miệng. Không nghĩ tới cha mình cân gia gia còn có một đoạn này, nguyên lai phụ thân cũng có còn trẻ hết sức lòng bông một mặt nha. Chính thực sự là càng ngày càng hiểu kỳ phụ thân cân chuyện của mẫu thân Liễu

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28: Nguyên nhân hậu quả 2

Chương 28: Nguyên nhân hậu quả 2

Liễu Như Phong cũng tò mò, "Sau phụ thân chưa cùng gia gia đề cập qua mẫu thân thân sao?"

"Nhắc tới cái này ta sẽ khí, chuyện lớn như vậy, hỗn tiểu tử dĩ nhiên trước đó cũng không biết thấu một phong, hay là đang nhận được phong mật báo tín lúc tài bất đắc dĩ nói ra, thiếu chút nữa một bà ta bộ xương già này cấp lẫn qua lẫn lại từ." Ngẫm lại tình huống lúc đó, cho tới bây giờ nhớ tới Lão thái gia đều vẫn là tức giận tưởng giờ chân.

Thấy gia gia mình phản hận hình dạng, Liễu Như Tuyết nhìn không được biệt mở mắt, thường thấy gia gia đậm mực hình dạng đột nhiên thấy gia gia giờ chân thật đúng là có điểm không có thói quen.

Ý thức được sự thất thố của mình, Lão thái gia ho nhẹ một tiếng, "Nói chung, ta biết đến còn gì nữa không, những thứ khác ta cũng không biết, chờ các người lần sau gặp được phụ thân người hỏi lại hần ba." Nói xong khoát khoát tay, "Ta hơi mệt chút, các người tất cả đi xuống ba."

Lập tức nhìn quét đảo vẫn trầm mặc không nói Yên Tĩnh. Thở dài "Tĩnh tiểu tử, hai năm trước chuyện tình, ta biết người một mực tra, dĩ năng lực của người ta tin tưởng không cần ta nói người cũng lớn dần đã biết chân tướng của chuyện là cái gì. Cha mẹ người thân cần Tuyết nhi phụ thân từ nhỏ đều là ta vẫn khấn ở lớn lên, quan hệ bọn hần cũng không tệ. Năm năm tiền, Liễu phủ phát sinh biến cố trước, Phong nhi phụ thân thì có với người phụ vương lên nhắc qua. Yêu hần cần thận đề phòng độc thủ, thế nhưng thật không ngờ lại ba năm hậu xuất hiện loại này tàn sát môn loại này thảm án, ta không biết hung thủ là thù, nhưng ta nghĩ người cũng có thể rõ ràng dữ người nọ thoát không khỏi liên quan." Nhắc tới đương niên sự kiện kia, Lão thái gia cũng bị đá kích, cả người phảng phất bị thác nước Liễu khí lực, thần sắc ảm đạm.

Nhìn thần sắc quỵen ghét gia gia, Liễu Như Phong biết mình gia gia mệt mỏi, cũng không đành lòng lại đề cho hần nhắc tới này chuyện thương tâm, liền lôi kéo Liễu Như Tuyết dữ hoàn đang trầm mặc Yên Tĩnh xin cáo lui, "Gia gia, người nghỉ ngơi hội ba, chuyện đã qua để hần quá khứ, năm cũng không cần tái thương tâm."

Lão thái gia ngồi bất động, khoát khoát tay, ý bảo bọn họ đi ra ngoài, Liễu Như Phong ba người tài nhắc chân ly khai bình yên cư.

Lúc này đã trời tối, bữa tối đã đến giờ, nhưng ba người nhưng không có dùng bữa lòng của tình. Một đường trầm mặc ra bình yên cư, lúc này Yên Tĩnh mở miệng nói "Sắc trời đã chậm, ta sẽ không để lại, ta trở về phủ."

Nói xong cân Liễu Như Phong chấp tay cáo từ, xoay mặt nhìn Liễu Như Tuyết liếc mắt. Lập tức xoay người hướng về tiền viện đi.

Liễu Như Tuyết trầm mặc nhìn Yên Tĩnh đi trước bóng lưng, tối hậu rốt cục mở miệng gọi lại hần, "Yên Tĩnh."

Liễu Như Phong kinh ngạc nhìn muội muội của mình, Yên Tĩnh còn lại là ngần ra, xoay người hỏi "Làm sao vậy? Còn có chuyện gì sao?"

Trầm mặc một lát, "Nếu như tra ra phía sau đích thực tương lúc người hội làm như thế nào?" Liễu Như Tuyết ngừng đầu, thẳng tắp nhìn chăm chăm Yên Tĩnh, không buông tha hần một tia biểu tình.

Liễu Như Phong mở to hai mắt, Muội Muội đây là? Lập tức nhìn về phía không có một tia tâm tình Yên Tĩnh.

Nghe được Liễu Như Tuyết câu hỏi, Yên Tĩnh lúc đầu ngần ra, sau đó cười nói "Bây giờ nói những ... này hoàn quá sớm, ai biết sau đó hội xảy ra chuyện gì ni." Lập tức đi trở về Liễu Như Tuyết trước mặt của.

Kiến Liễu Như Tuyết còn là nhìn mình chăm chăm, Yên Tĩnh giờ tay lên nhẹ nhàng sờ sờ đầu của nàng, nhìn nàng "Ta đối sau đó một nhiều như vậy tìm cách, ta hiện tại thậm nghĩ bảo vệ cho ta mong muốn mà thôi."

Liễu Như Tuyết cúi đầu "Phải? Yêu là thật có một ngày như vậy ni?" Liễu Như Tuyết lo lắng không phải là không có căn cứ.

Yên Tĩnh cười cười "Nếu quả như thật có một ngày như vậy, đem hết toàn lực, cả chết lưới rách thì như thế nào?" Nói đến đây nói, Yên Tĩnh phảng phất ăn uống nước như nhau tự nhiên.

Liễu Như Phong khiếp sợ nhìn trước mặt hai người, lập tức cúi đầu, ngày này không phải là không có khả năng.

Kiến huynh muội hai người hoàn đang trầm tư, Yên Tĩnh phát liễu phát ồng tay áo, xoay người ly khai.

Hai huynh muội phức tạp nhìn về phía đã đi xa Yên Tĩnh, suy tính Yên Tĩnh nói đều tự trở về viện từ của mình.

Trở lại Tuyết các, Liễu Như Tuyết trực tiếp đi trở về trên giường, thẳng tắp nằm xuống, suy tính sự tình từ nay về sau, một mối xoa xoa mình huyết Thái Dương.

Nhớ lại Yên Tĩnh, hai năm trước, Yên vương phủ một đêm trước bị tàn sát cả nhà, rất rõ ràng đây là cùng nhau dự mưu đã lâu mưu sát. Trong phủ ba trăm tám mươi sáu nhân, ngoại trừ xuất môn tại ngoại Yên Tĩnh nhưng lại không có nhất người sống. Muốn hỏi ra đương niên chuyện đêm đó cũng tìm không được nhân, huyết hải thâm cừ, Yên Tĩnh nhất định là không thể không báo, hơn nữa hơn ba trăm nhân bị giết, chu vi cánh không người biết, có thể xác định, đương niên yên bên trong phủ bộ nhất định xảy ra chuyện gì, thế cho nên liên cầu cứu cũng không tăng.

Yên Tĩnh khẳng định tra ra một ít chu ti mã tích, thậm chí khả năng tra ra hung thủ là thù, ngầm lại hấn lưng đeo Yên vương phủ cả đám chờ huyết hải thâm cừ, Liễu Như Tuyết liền không nhìn được thay hấn lo lắng.

Lập tức tưởng đoán thế cục hôm nay, tiếp qua hai tháng ca ca sẽ cập quan Liễu, cập quan lúc tựu ý nghĩa hấn khả dĩ tiến nhập triều đình Liễu. Mà đồng dạng, Yên vương phủ Yên Tĩnh cũng giống như vậy, hấn cùng với ca ca cập quan là cùng một tháng. Đây cũng chính là thuyết ca ca dữ Yên Tĩnh chỉ cần đi vào triều đình, chẳng khác nào lần thứ hai tương trấn vương phủ dữ Yên vương phủ đổ lên nơi đầu sóng ngọn gió, như nhau trở lại năm năm tiền.

Ngầm lại lúc này phức tạp, Liễu Như Tuyết ngồi dậy cẩn thận tự định giá đứng lên, xem ra để dự phòng vạn nhất, hay là muốn tảo tố dự định mới tốt.

Mặc dù trấn vương phủ đã rời khỏi triều đình năm năm Liễu, thế nhưng nhà nội tình dữ căn cơ lại không nhúc nhích đảo mấy may, giống như gia gia theo như lời, nếu như đương sơ phụ thân không có gạt từ, đâm ra hoàng đế đường nhìn, sợ rằng bây giờ trấn vương phủ đã không còn nữa tồn tại. Mà bây giờ, ca ca sẽ cập quan tiến nhập triều đình, bằng thuyết hựu tiến nhập quân vương đường nhìn, nếu hấn nghĩ trấn vương phủ đã là hấn một cây thịt thứ, như vậy thì nhất định sẽ lần thứ hai hạ thủ. Đồng dạng, Yên Tĩnh cũng giống như vậy. Sở dĩ hiện tại việc cấp bách hay khi tiến vào triều đình tiền, trấn vương phủ sẽ cân Yên vương phủ liên thủ, ninh thành một, hai cô thế lực đóng lại nhượng hấn không dám đơn giản hạ thủ.

Thảo nào gia gia sẽ làm Yên Tĩnh biết được cha mình chuyện tình, nguyên lai là đánh cái chủ ý này, người này chuyển hoàn nhi tử sẽ lại chuyển tôn tử, thực sự là không dễ dàng a.

Liễu Như Tuyết trong lòng đại thể có số, cảm khái lai một chút khương quả nhiên là lão lạt, lập tức nhắm mắt lại nằm xuống. Xem ra ngày mai nhất định khứ chuyển di tình lâu, thuận tiện đi xem tình huống. Trở mình một thân lại nghĩ tới đi trước đông nguyên nước hai người, nhìn về phía ngoài cửa sổ ánh trăng, lẩm bầm "Thực sự là hai người người vô tình, không nói một tiếng đi coi như, tính toán ta cũng coi như Liễu, thế nhưng đều đi 2 ngày liên một phong thơ cũng không có, cũng không biết đã tới chưa."

Nghe được trong phòng động tĩnh, không muốn xa rời vừa vặn bụng bữa tối trở về, đẩy cửa phòng ra, "Quận chúa, người đang nói gì đấy? Cái gì người vô tình nha."

"Không có gì, hai người người vô tình không cần để ý đến hấn, đói bụng rồi, ăn." Bò dậy, ngồi trở lại trước bàn, bắt đầu té nhai nuốt chậm ăn. Lăn qua lăn lại đến bây giờ đều đói, cũng không quản hai người bọn họ Liễu, điền đầy bụng thị đại sự.

Lúc này nàng không biết, nàng lẩm bầm hai người đang ở dưới ánh trăng chạy nhanh, không chỉ nói viết thơ Liễu, ngay cả ăn cơm thời gian cũng không có. Bọn họ nhận được tin tức, ngọc thái hậu bệnh tình vừa nặng Liễu, bọn họ yếu tần mau đi tới

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Hoa sử 1

Chương 29: Hoa sử 1

Ngày thứ hai, sáng sớm, Liễu Như Tuyết mở mắt, nhìn sắc trời tài giờ mẹo, thiên cũng không có sáng choang. Cũng mắt buồn ngủ, toại đứng dậy đi tới trong viện, bắt đầu luyện tập mình Ngọc Nữ kiếm pháp.

Đợi cho một bộ kiếm pháp đùa bốn xong, Liễu Như Tuyết đã mồ hôi đầm đìa, từ nước trong cốc trở về vẫn chưa từng luyện tập quá, thủ đều có chút mới lạ Liễu. Tiếp nhận không muốn xa rời đưa tới khăn tay, nhìn sắc trời một chút, giờ thìn. Dùng xong đồ ăn sáng, tắm rửa qua đi liền dẫn hồng tay áo hướng về đi tình lâu đi.

Lúc này hi hi nhưng nhưng trên đường cái dĩ tiếng động lớn nháo không gì sánh được, tốp năm tốp ba tụ chung một chỗ người của giai cùng một chỗ bàn luận chung quanh nghe được bát quái, nhưng đàm luận nhiều nhất còn là ngày hôm trước chọn hoa khôi đại tái.

Ai cũng bàn luận hoa sử xuất sắc biểu diễn, thấy nhân nơi huyền diệu tự xem đến đặc sắc biểu diễn, nói nhiều nhất hay tới hậu áp trực lên sân khấu một ca khúc 《 chỉ mong nhân lâu dài 》， tuy rằng không biết từ là, thế nhưng giai nhịp không được suy đoán giá từ tác giả là vị kia thần thánh. Liễu Như Tuyết cười cười, di tình lâu đã đánh một trận thành danh Liễu.

Một bên nghe, vừa đi, lúc này Liễu Như Tuyết một thân hợp thể thanh sắc trường bào, cầm trong tay một bả ngọc phiến, "Xi, xi" có một chút một cái quạt, coi như ở nhà mình nhân đình tín bộ, nhân nhã diễn xuất hơn nửa nhất phó tuần dật tuyệt mỹ dung nhan, rất nhanh thì đưa tới nhất đại ba mặt mày ân tình thiếu nữ.

Hồng La đi ở sau người, nhìn phía sau tự chung một chỗ càng ngày càng nhiều phần hồng, rốt cục không nhìn được, "Quận chúa, chúng ta còn là đi nhanh một chút ba." Nói xong hoàn sắc mặt trừu trừu khán hướng về phía sau. Lúc này, Liễu Như Tuyết tài chú ý tới mình đã đưa tới một nhóm phiền phức. Khóe miệng trừu trừu, lập tức gật đầu.

Hai người thất nhiều bát nhiều cuối cùng cũng thoát khỏi phía sau phần hồng đàn. Liễu Như Tuyết thở phào, chính vừa chẳng qua là thánh bên ngoài những người đó nói chuyện phiếm, không nghĩ tới đều có thể gây phiền toái, xem ra lần sau đắc hoá một trang phục. Chuyển cái ngoặt, di tình lâu một chút sôi nổi trên trước mắt.

Hai người thẳng tắp đi qua phòng khách, thẳng lên lầu ba chữ thiên nhất hào, rất nhanh thanh thương, nước trong, say thư mấy người lên tiếng trả lời đến đây.

Thấy đại gia tề tụ nhất đường, Liễu Như Tuyết cười cười, "Làm sao vậy, đây là, ta bất quá là một ngày đêm không có tới mà thôi, mấy người các ngươi để làm chi lập, thế nào đều lộ ra một bộ khổ qua kiềm."

Thanh thương chậm rãi ngồi vào đối diện, "Quận chúa ngươi còn dám nói sao, hoa khôi đại tái hậu chúng ta mấy người vẫn mang đao sứt đầu mẻ trán, ngươi nhìn một chút phía dưới phòng khách, ta đoán ngươi nhất định một chủ ý khán phía dưới những người đó. Nói xong hoàn xem xét Liễu Như Tuyết liếc mắt."

Liễu Như Tuyết sừng sốt một chút, chính chính nhớ mang máng khán đến đại sảnh có rất nhiều nhân, nhưng là bởi vì nghĩ kiến mấy người bọn hắn ăn nói sự tình, cũng không có đa chú ý.

Thanh ngọc thấy thế, cười đứng dậy, chuyển động ngọc lưu ly kính, nhắm ngay đại sảnh bên trái, Liễu Như Tuyết nhìn kỹ một chút, hơn phân nửa là học giả, cầm đầu đó là hiện nay Hàn Lâm Viện Lý ngự sử, còn có tây sơn thư viện Phó viện trưởng triệu tuyên. Tất cả đều là nổi danh đại nho. Liễu Như Tuyết trừu trừu khóe miệng, quay đầu nhìn về phía say thư, "Các ngươi thuyết chính là bọn hắn sao?" Liễu Như Tuyết chỉ vào những người này hỏi.

Say thư uống một ngụm trà, thờ dài nói "Còn gì nữa không."

Đón thanh ngọc hựu chuyển khứ đại sảnh hữu biên. Một đám công tử trẻ tuổi ca một chén một chén uống rượu, nhìn không ra có cái gì không bình thường nha. Quay đầu kỳ quái nhìn về phía thanh thương sáu người.

Thanh thương bất đắc dĩ nói "Giá một hồi an tĩnh, chờ một lát ngươi sẽ biết, ngươi biết bọn họ tới làm chi sao?"

Liễu Như Tuyết suy tư một cái chớp mắt, lập tức cười cười, "Ngày hôm nay ta lại không phải là vì giải quyết vấn đề sao?" Nhìn một chút phòng khách hoàn đang uống rượu ca độ tử, "Nếu như ta một đoán sai bọn họ chắc là này hoa sử trung một vị cuồng nhiệt người theo đuổi, ngày hôm nay ta chính là vì chuyện này mới tới."

Thanh thương thiếu thiếu mi "Xem ra trong lòng ngươi đã có đếm. Nói đi, nên xử lý như thế nào?"

Liễu Như Tuyết cười cười, cũng không nói lời nào, quay đầu nhìn về phía say thư, say ảnh bốn người "Cho nên ta chọn hoa khôi, nhất phần lớn nguyên nhân là để tiếp nhận các ngươi bốn người, các ngươi bốn người đặt ở kinh đô thật sự là có chút quá lãng phí nhân tài. Sở dĩ hiện tại ta yếu cho các ngươi phân phối nhiệm vụ."

Say thư bốn người giai sừng sốt, bốn người đều không phải người ngu, lần này quận chúa là muốn có đại động tác Liễu sao? Quay đầu nhìn về phía Liễu Như Tuyết.

Liễu Như Tuyết nói tiếp "Ta các ngươi phải bốn người xa nhau hành sự, tương di tình lâu khai biến tam quốc." Nhìn bốn người dần dần kích động nhần thân, Liễu Như Tuyết nhìn về phía say ảnh dữ thơ bức tranh, "Say ảnh, ngươi và thơ bức tranh tự phụ trách đông nguyên nước." Sau đó vừa nhìn về phía say thư dữ thơ tình, "Say thư ngươi dữ thơ tình tự phụ trách đông nguyên nước." Tới hậu nhìn về phía thanh ngọc, "Về phần ở đây, thanh ngọc, ngươi phải nhanh một chút từ say thư trong tay bả sự tình toàn quyền tiếp quản, ta sẽ tái an bài cho ngươi nhân thủ."

Say thư đặt chén trà xuống, ngưng trọng nói "Quận chúa ý tứ thị, nhượng chúng ta bốn người khứ đông nguyên dữ tây cử thành lập di tình lâu."

"Đúng vậy, tuy rằng chúng ta ở đông nguyên tây cử có tình báo, nhưng ta vẫn cảm thấy quá ít, lần này chọn hoa khôi điều không phải có 18 người sao? Bỏ cây mẩu đơn, ngọc thụ dữ thanh mưa ba người, còn có 15 nhân, giá mười lăm nhân hai người các ngươi biên đều tự chọn năm tên theo các ngươi cùng nhau đi vào, lưu lại năm người lưu thủ kinh đô."

Say thư bốn người liếc nhau, say ảnh kinh ngạc hỏi "cây mẩu đơn ba người ư?"

Liễu Như Tuyết bí hiểm cười cười, nhìn về phía thanh thương, "Cái này ma, ba người bọn họ ta có tính toán khác. Trong khoảng thời gian này các ngươi tự cầm trong tay sự tình sửa sang một chút giao cho thanh ngọc, an tâm chuẩn bị đi."

Lập tức tái nhìn thoáng qua bốn người, bốn người đều là ánh mắt phức tạp, Liễu Như Tuyết thiêu thiêu mi, "Chẳng lẽ các ngươi đối sắp xếp của ta không hài lòng?"

Say thư nhìn thoáng qua những thứ khác ba người, trầm mặc một chút, "Nhân thủ có thể hay không ít một chút."

Liễu Như Tuyết đặt chén trà xuống, "Các ngươi giả là không tin ánh mắt của ta? Các ngươi năng lực ta rất rõ ràng, hơn nữa điều không phải hoàn cho các ngươi đều tự mang cho năm người sao?"

Say ảnh cười khò nói "Quận chúa, đây cũng không phải là việc nhỏ, chúng ta đều tự hai người phân biệt khứ hai người nước, tuy rằng mang cho năm nhân, nhưng năm người này đãi dữ không mang theo không có gì khác nhau ba." Chính quan sát đã nhiều ngày, những người này nhìn không ra có quận chúa nói lợi hại như vậy, tuy rằng vẫn vô song toàn, thế nhưng cũng chỉ là bị người bình thường đỡ mà thôi.

Nghe nói Liễu Như Tuyết nhin không được bật cười."Nguyên lai là coi thường bọn họ nha." Nói xong hoàn nhìn về phía say thư, say thư trầm mặc không nói, hiển nhiên là thăm chấp nhận say ảnh nói.

Liễu Như Tuyết cười cười, xem ra chính mình chọn nhân thật đúng là ngoại hồ tàng long a, liên say thư giá lão thành mọi người lừa gạt.

Thanh thương cũng không nhin được cười rộ lên, say thư bốn người bót tiếp xúc bọn họ có thể lý giải, nhưng mình thế nhưng rõ ràng, những người đó không có thể như vậy dễ trên.

Nhìn cười đến không có hảo ý hai người, say thư mấy người giai có nhất loại dự cảm xấu, lại nghe được Liễu Như Tuyết nói "Thanh ngọc, ngươi đi gọi bọn hần những người đó nhiều, ngày hôm nay ta đề tứ đại lâu chủ hảo hảo mở mắt một chút." Nói xong hoàn ý tứ hàm xúc không rõ nhìn bốn người

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30 hoa sử 2

Chương 30 hoa sử 2

Rất nhanh, thanh ngọc tự mang đến 15 nhân, nhìn đứng thành một hàng cả trai lẫn gái, Liễu Như Tuyết cười cười "Ngày hôm nay nì, nhìn thấy các ngươi nguy trang đều rất thành công ta thật cao hứng, thế nhưng nì, hiện tại ta muốn an bài các ngươi khứ ra nhiệm vụ, thế nhưng nha, chúng ta tứ đại lâu chủ tựa hồ coi thường các ngươi nha, như vậy đi, các ngươi trước khảo hạch vẫn một định ra lai, lần này nì, nếu như các ngươi ngũ ngũ hợp thành đội, nếu như có thể ở một nén nhang trong vòng bắt say thư dữ say ảnh, ta tự cho các ngươi khảo hạch đi qua, nói cách khác các ngươi trở về khứ Hắc Âm Sâm Lâm hai tháng gia huấn."

Đây đó quan sát liếc mắt, ai cũng không muốn trở về nữa bị gia huấn, Hắc Âm Sâm Lâm không có thể như vậy hảo ngoạn đích. Vì vậy rất nhanh chia làm tam tổ, kỷ người tới hậu viện, bắt đầu tính theo thời gian.

Lên trước tràng chính là say thư, say thư võ công cũng không tệ, thuộc về nhất lưu cao thủ, vốn có dĩ võ công của hần sẽ đối phó năm võ công thừa thốt bình thường trung hạ lưu cao thủ thắng bại vừa xem hiểu ngay. Nhưng khi nhìn đến một bên Liễu Như Tuyết dữ thanh thương ánh mắt hài hước, đột nhiên tự cảm thấy đối thắng bại không có nắm chắc, nhìn nhìn lại đối diện thay đổi bình thường hip-hop đùa giỡn sắc mặt nghiêm nghị năm người, say thư ngưng thần một chút sắc, nghìn vạn lần không thể khinh thường.

Đề mau chóng kết thúc loại này chiến đấu, say thư dẫn đầu ra chiêu, vén lên nhất chiêu xinh đẹp kiếm hoa thẳng đến năm người đi, mà đối diện năm người không chỉ có không né, trái lại chủ động thiếp thân triển đấu đi tới, tràng diện một chút trở nên khó có thể khống chế lại, say văn bản sắc nhất ngưng, hảo đối thủ khó dây dưa.

Chỉ thấy năm người ăn ý ra chiêu, say thư ứng với bất hạ tiếp, hần không chỉ có yếu ứng phó phía trước hai người trực diện công kích, hoàn phải đề phòng phía ba người đánh lên, rất nhanh say thư chiêu thức tự trở nên mất trật tự đứng lên, năm người thiếp thân triển đấu có thể dùng tay chân của mình không thi triển được, mặc kệ chính đóa tới chỗ nào, mấy người này tự bay nhanh triển đấu bắt đầu, dùng chiêu thức chưa từng thấy qua, điều chuyển đến cực điểm, hoàn toàn không có kết cấu đáng nói. Hơn nữa nhìn tự võ lực chiêu số cũng từng chiêu trí mạng, hần hiện tại rốt cục đồng ý vì sao Liễu Như Tuyết cần thanh thương cần cái loại này nhân thần nhìn mình Liễu.

Quả nhiên không được nửa nén hương, năm người thành công bắt lại say thư, nhìn chặt vật chí cực say thư, say ảnh ba người mắt choáng váng, bọn họ đầu pháp thấy những điều chưa hề thấy, văn sở vị văn. Đang nhìn khán một bên hài hước Liễu Như Tuyết, say ảnh nhớ lại mình cũng muốn lên tràng, liếc liếc mắt đứng nghiêm một bên nhìn chăm chăm năm người, nhìn nhìn lại bị đánh đắc cả người máu ứ đọng say thư, vội vàng kêu lên "Quận chúa, ta coi

nghư, ta chịu thua." Say thư đều bị đánh thành cái dáng vẻ kia, ngẩng lại chính đi lên hạ tràng, khẳng định cũng không khá hơn bao nhiêu, chính còn là thức thời cho thỏa đáng.

Nhìn say ảnh thảo hảo hình dạng, Liễu Như Tuyết đột nhiên nghĩ đến sự tình lần trước còn không có cân hấn toán, lần này tự cùng tính một lượt tốt nhất Liễu.

Lập tức lắc đầu nói "Cái này không thể được, ta thể nhưng đáp ứng bọn họ nã lần này đương khảo hạch, sở dĩ nha, ngươi còn là đi tới giúp ta thử xem thân thủ của bọn họ cho thỏa đáng, dù sao thiết thân thể sẽ tới tương đối chân thực không phải sao."

Say ảnh khoe miệng co quắp, nhìn Liễu Như Tuyết không rõ tiểu ý, trong lòng biết quận chúa nhất định là nhớ lại sự tình lần trước lần này tới tính sở tới. Xem ra chính mình bữa này đã thị tránh không được Liễu, nhận mệnh địa đi lên. Rất nhanh thì dữ mặt khác năm người triển đấu cùng một chỗ, có say thư vết xe đổ, say ảnh vẫn né tránh, tránh cho bọn họ triển đấu, nhưng vẫn là không có nhiều hiệu quả, không bao lâu đã bị bắt. Nhìn sung mặt sung mũi say ảnh, Liễu Như Tuyết cười cười.

Thanh thương vẫn ngồi như vậy khán mấy người này, chú ý tới Liễu Như Tuyết biểu tình, im lặng quay đầu, đương sơ chính dẫn hấn đi môn thời gian, cũng là bởi vì võ công của những người này nhìn không ra cái gì xuất sắc tới hậu bị đánh rất thảm, hại chính chừng mấy ngày cũng không dám ra ngoài đi gặp nhân, không nghĩ tới hôm nay say thư cân say ảnh cũng lập lại cân chính vậy bị kịch. Mà huấn luyện được những người này đầu sở gây nên chính cười đến xán lạn.

Buồn bực một trận, đột nhiên phát hiện đại gia chính đang nhìn mình, thanh thương lẳng lẳng, nhìn về phía mọi người, chỉ thấy Liễu Như Tuyết chính ý tứ hàm xúc không rõ cười cười.

Thanh thương lập tức nhìn về phía sân khấu, trên võ đài đứng năm nhân chính hưng phấn đang nhìn mình, thanh thương khoe miệng trừu trừu, quận chúa chẳng lẽ muốn chính đi tới?

Nhìn không được biệt mới đầu, lại nghe được Liễu Như Tuyết nói rằng "Ta cương đã quên thị mười lăm nhân. Ngươi xem hiện tại nhiều hơn một tổ, chúng ta cũng không thể nhượng thanh ngọc có lẽ thơ tình thơ bức tranh lên đi. Nữ hài tử bị tấu nhiều khó khăn khán nha." Nói xong hoàn trầm tư một chút. "Ngươi xem hiện tại say thư cân say ảnh bị đánh thành cái dạng này nhất định là bất năng đi tới, hiện tại cũng chỉ có ngươi lạc." Liễu Như Tuyết ý tứ hàm xúc không rõ cười cười.

Thanh thương trừu trừu khoe miệng, lý do này tìm thị cú đường hoàng, không phải là vì lần trước ở sân huấn luyện trộm đi chuyện tình ma. Hết chỗ nói rồi một chút, thờ dài, nhìn về phía thanh ngọc, thơ tình thơ bức tranh, ba người giai dùng hi vọng ánh mắt nhìn mình, tới hậu nhận mệnh địa đi lên thai.

Ngưng thần một chút sắc, bởi trước từng có một lần bị đánh kinh nghiệm, lần này hấn đã có kinh nghiệm, bọn họ năm người đều là nhất tề công kích, một mặt né tránh căn bản là khởi không là cái gì tác dụng. Vì vậy hấn bắt đầu từng cái đánh bại, thể nhưng vừa mới bắt đầu hoàn có thể tạo được nhất định sở dụng, thể nhưng thời gian lâu dài năm người tự cái biến chiến thuật, do năm người cùng nhau công kích đối thành thay phiên gần người triển đấu, rất nhanh thì nhượng thanh thương tiêu hao số lớn thể lực, thể cho nên thể lực chống đỡ hết nổi từ từ chiêu không chịu nổi, cuối cùng vẫn bị đánh.

Liễu Như Tuyết cười cười, xem ra bọn họ lớn rất nhanh, chiến trường linh hoạt vận dụng cũng linh hội quán thông. Tuyên bố mấy người khảo hạch sau khi thành công liền nhượng mấy người hạ đi nghỉ ngơi, đến tiếp sau chuyện tình hội đi thêm thông tri.

Nghe được chính rốt cục không cần khứ Hắc Âm Sâm Lâm, liếc nhìn nhau giai thở phào. Liễu Như Tuyết thấy thể còn lại là buồn cười lắc đầu.

Thấy một bên bị đánh mũi thanh mặt xưng phù say ảnh dữ say thư, Liễu Như Tuyết cười cười "Cái này, các ngươi một ý kiến ba, ta thể nhưng cho các ngươi tìm rất tốt giúp đỡ, các ngươi khả phải thật tốt vận dụng nga."

Cầm lấy trà uống một ngụm, từ từ thu hồi nụ cười trên mặt "Kỳ thực ta ngày hôm nay đề cho bọn họ với các ngươi đã cũng là muốn nói cho các ngươi biết một việc, đó chính là ngươi môn thái kiêu ngạo, kiêu ngạo chính khẳng định tương hai mặt của mình lại nghe không vào lời của người khác."

Nói xong hoàn nghiêm túc nhìn mấy người liếc mắt, nói tiếp "Các ngươi chính tin tưởng mình thấy bọn họ võ công thừa thốt bình thường, lại nhớ không nổi ta nói qua với các ngươi nói, không nên coi thường bọn họ, ngày hôm nay bọn họ năng bởi vì các ngươi coi khinh mà đánh bại các ngươi, ngày mai các ngươi tự mới có thể bởi vì mình tự phụ mà chết ở biệt trong tay của người." Ngưng thần một chút, thay đổi trước tiểu ý, chậm rãi đứng dậy.

"Phải biết rằng, mấy người các ngươi là ta coi trọng nhất người của, nếu như bởi vì bất luận cái gì sơ sẩy hao tổn ta đô hội rất yêu thương, ngày hôm nay ta đề cho bọn họ tấu các ngươi cho ăn là muốn cho các ngươi khán thấy rõ ràng, bất cứ chuyện gì cũng không thể nhìn đồng hồ mặt, tựa như bọn họ, bọn họ thoát nhìn võ công thừa thốt bình thường, nhưng có thể mấy người đóng lại đem bọn ngươi đánh bại, ta mong muốn sự tình hôm nay có thể đề cho ngươi thể hội khắc sâu." Liễu Như Tuyết chậm rãi đặc bộ nói.

Liễu Như Tuyết nói như đánh đòn cảnh cáo nặng nề nên ở ở đây mấy người trong lòng. Bao quát thanh ngọc, thơ tình thơ về ở nội sáu người đều là cúi đầu. Liễu Như Tuyết khán tựa như nói say ảnh dữ say thư, làm sao thường điều không phải đang nhắc nhở chính ni

Chương 31: Động tác 1

Chương 31: Động tác 1

Thấy mấy người đều ý thức được vấn đề của mình, Liễu Như Tuyết nói tiếp "Ta ngày hôm nay chỉ là muốn cho các người đề tỉnh, bất cứ chuyện gì cũng không thể chỉ nhìn mặt ngoài, ta chỉ thị mong muốn an nhân đừng cho các người mất đi đối nguy hiểm cơ bản phán đoán." Nói xong thờ dài.

Nhìn mấy người bọn họ liếc mắt, cất bước đi về phía trước, một bên phân phó nói, "Ngày hôm nay lời nói của ta mấy người các người xuống phía dưới suy nghĩ thật kỹ. Được rồi, say thư say ảnh các người bốn người xuống phía dưới chuẩn bị đi, thanh ngọc cần thanh thương, hai người các người đi theo ta."

Nghe được Liễu Như Tuyết nói, say thư bốn người giai trầm mặc xuống phía dưới an bài chuyện của mình nghỉ, mà thanh thương dừ thanh ngọc tắc theo Liễu Như Tuyết về tới lầu ba.

Vừa nói ở thanh thương dừ thanh ngọc ngực thật lâu lý tán không đi, hai người phức tạp nhìn nhau, quận chúa ngày hôm nay thái độ khác thường gõ trừ mỗi người, nhưng hai người đều ý thức được không thích hợp, kết hợp với quận chúa bộ thự, xem ra quận chúa thị đang chuẩn bị tổ một đại sự sao?

Hai người một đường suy tính trừ vào phòng, mà Liễu Như Tuyết đã trước một bước ngồi ở trên bàn, hiển nhiên là đang đợi mình. Thấy hai người vào cửa, Liễu Như Tuyết chỉ chỉ bên người cái ghế, hai người trầm mặc ngồi xuống.

Trầm mặc chỉ chốc lát, Liễu Như Tuyết mở miệng nói "Thanh ngọc, trong khoảng thời gian này người tự khổ cực một chút, mau chóng tương say thư trong tay bọn họ chuyển tình tiếp nhận nhiều. Còn có ta muốn cho người mau chóng an bài cây mẩu đơn, thanh mưa dừ ngọc thụ ba người quen thuộc đi tình bên trong lầu tuyến thao tác, ta cần bọn họ khai mào kinh đô đồn đông." Nói xong giờ tay lên biên trà nhẹ nhàng uống một ngụm

Thanh ngọc thấy thế, kinh ngạc "Quận chúa, có đúng hay không quá nhanh một điểm. Bọn họ còn là tay mới."

Liễu Như Tuyết nhẹ nhàng khép lại nắp trà, nhìn không ra tâm tình. "Khoái sao? Ta nhưng thật ra nghĩ còn là quá chậm, hơn nữa ta tin tưởng dĩ bọn họ tiềm lực nhất định khả dĩ cấp tốc lớn lên. Bởi vì lưu cấp thời gian của chúng ta không nhiều lắm. Nói chung, tất cả nhanh lên đi." Nói xong đứng dậy đi tới trên bàn sách, tình tế trắng nõn tay của niệp khởi hé ra chỉ.

Thanh thương hai người liếc nhau, hai người bọn họ không phải người ngu, mặc dù điều không phải đặc biệt rõ ràng Liễu Như Tuyết dụng ý nhưng cũng có thể sai một ** không rời thấp, tường suy nghĩ chuyện phức tạp, lưỡng trong mắt người đều là thận trọng.

Ngẩng đầu nhìn về phía Liễu Như Tuyết, chỉ thấy nàng tay phải chấp bút, "Bá bá bá" trên giấy viết đầy tự, viết xong hậu cầm lấy thổi thổi, giao cho thanh thương. Thanh thương nhìn thoáng qua, kinh ngạc nói "Đây là?"

Liễu Như Tuyết cười cười, "Đây là trong khi một tháng gia huấn, lần này người mang về đại bản doanh của chúng ta, dựa theo sắp xếp của ta khứ huấn luyện bọn họ, bọn họ tuy rằng ưu tú, thế nhưng thực chiến còn là quá ít, ta cần bọn họ mau chóng lớn lên. Hơn nữa, thanh thương, lần này người trở lại, ta là muốn cho người theo chân bọn họ cùng nhau tham gia đặc huấn. Ta chờ mong một tháng sau các người biểu hiện."

Thanh thương dừ thanh ngọc kinh ngạc, thanh thương phức tạp nhìn về phía Liễu Như Tuyết, "Ta cũng muốn tham gia sao?" Lập tức cúi đầu tỉ mỉ tự hỏi mình là không thị làm sai chỗ nào. Lúc này Liễu Như Tuyết chính đắm chìm trong suy nghĩ của mình trung cũng không có chú ý tới thanh thương thất lạc. Nhẹ nhàng lên tiếng trả lời đảo "Đúng vậy, người cũng cần tham gia." Nghe vậy thanh thương càng thêm thất lạc Liễu, thế nhưng tới chung vẫn là không nhìn được hỏi "Là ta đâu không tốt sao?" Lúc này Liễu Như Tuyết tài chú ý tới thanh thương không thích hợp. Lập tức cười cười nói "Nguyên lai người cũng sẽ như thế không tự tin nhà? Ha ha, đều tại ta cũng không nói gì rõ ràng, cho người hiểu lầm, kỳ thực điều không phải người không tốt cũng không phải người thiếu ưu tú, chỉ là bởi vì ta đột nhiên phát hiện các người đứng ở kinh đô lâu, an nhân thành tập quán, thế cho nên không có đem các người lớn nhất tiềm năng khám phá ra, ta thật sự là nghĩ đáng tiếc. Vốn có tưởng cho các người sáu người đều khứ, nhưng thị tình báo của chúng ta thành lập lừa sém lông mày, thực sự không có biện pháp đăng ra nhân thủ, sở dĩ lần này chỉ có tiên cho người đi tham gia, đến lúc đó thời cơ cho phép lại để cho say thư mấy người bọn họ khứ."

Nói xong thận trọng vỗ vỗ bờ vai của hần, "Bọn họ nhu phải nhanh một chút lớn lên, người cũng cần càng mạnh, như vậy tài năng tốt hơn giúp ta, sở dĩ việc này rất trọng yếu, giao cho người."

Thanh thương ngưng trọng chỉ chốc lát, ngẩng đầu trình trọng bảo trọng nói "Định không phụ nhờ vả."

Liễu Như Tuyết cười cười hài lòng "Tốt lắm, người đi trước bả trong tay người sự tình xử lý xong, mau chóng nhích người ba."

Thanh thương gật đầu, đứng dậy nhìn thanh ngọc liếc mắt, quay đầu ra cửa.

Lúc này, Liễu Như Tuyết mới nhìn hướng thanh ngọc, nhìn thanh ngọc ánh mắt có chút mê ly, trêu chọc cười nói "Rất không bỏ ba, thế nhưng đừng lo lắng, hần một tháng sau sẽ trở lại Liễu. Điểm ấy huấn luyện hoàn không làm khó được hần."

Thanh ngọc phản ứng kịp, đỏ mặt hồng, "Ta mới không có lo lắng hần nì."

Liễu Như Tuyết ý tứ hàm xúc không rõ cười cười "Phải?"

Kiến Liễu Như Tuyết lại muốn trêu chọc chính, thanh ngọc vội vã đổi chủ đề "Quận chúa, người còn chưa nói người bên ngoài xử lý như thế nào nì?"

Liễu Như Tuyết quay đầu nhìn về phía ngọc lưu ly kính, lúc này phòng khách như trước theo tới thì như nhau nhìn không ra động tĩnh gì.

Liễu Như Tuyết thiêu thiêu mi đầu, "Bọn họ những ... này điều không phải muốn gặp này hoa sử biểu diễn sao? thì để cho bọn họ nhìn ba. Về phần thời gian ma, các người lập một thông cáo đi ra, ghi rõ mỗi vị hoa sử biểu diễn thời gian, để cho bọn họ biết mình gặp nhau hoa sử biểu diễn thời gian."

Thanh ngọc một chút tự nghe rõ, "Quận chúa nói là phải mỗi vị hoa sử biểu diễn thời gian định ra lại thiệp ở đại sảnh?"

"Ừ, chính là như vậy. Được rồi, có một chút thanh ngọc người phải nhớ kỹ, mỗi vị hoa sử đều là chúng ta khó được nhân tài, ngoại trừ biểu diễn bọn họ còn có khác nhiệm vụ muốn làm, sợ dĩ người phải tận lực đem bọn họ biểu diễn thời gian rút ngắn. Mặt khác vừa người cũng nghe được, ta nhượng say thư cân say ảnh các dẫn theo 5 nhân đi, sợ dĩ còn dư lại bao quát cây mẫu đơn ba người cũng chỉ còn lại có 8 một, tiết mục sẽ do chính các người khư an bài." Liễu Như Tuyết đặt chén trà xuống, lạnh nhạt nói.

"Ừ, ta minh bạch nên làm như thế nào Liễu." Nghe thế thanh ngọc cũng minh bạch nên làm như thế nào Liễu, lập tức nhớ tới phòng khách bên trái những người đó. Mỏ miệng nói "Quận chúa, tọa ở đại sảnh bên trái học giả nên làm cái gì bây giờ? Bọn họ không đạt được mục đích vẫn ngồi ở chỗ kia cũng không phải chuyện này nha "

"Học giả?" Liễu Như Tuyết tần khởi vùng xung quanh lông mày, lúc này mới nhớ tới phòng khách còn có một cặp học giả, thiếu chút nữa đã quên rồi.

"Bọn họ là vì thù từ tới sao?" Liễu Như Tuyết quay đầu nhìn về phía thanh ngọc.

"Đúng vậy. Bất quá trước chúng ta nghe quận chúa thuyết viết từ người đã mất Liễu, trên là chúng ta cũng đối với bọn họ Nói, nhưng là bọn họ thuyết tuy rằng bọn họ tiếc nuối không có nhìn thấy viết từ nhân, nhưng bọn họ tin tưởng năng viết ra giả thiên từ người của nhất định không ngừng lưu lại đây là ngày đại tác phẩm, cho nên muốn tái cầu một bài." Nói đến đây một thanh ngọc cũng là hết chỗ nói rồi, nàng thật không rõ những ... này học giả vì sao như thế chấp nhất.

Liễu Như Tuyết cười cười, đối với những ... này chuyên nghiên suốt đời đều không có biện pháp đạt được tô thức cao độ học giả mà nói, nhất thiên tốt từ không chỉ có chỉ có thể để cho bọn họ thương thức, là trọng yếu hơn là có thể vì mình tìm được tốt linh cảm "Ta có thể hiểu được bọn họ lòng yêu tài, đã như vậy, thỏa mãn bọn họ một chút làm sao phương?" Liễu Như Tuyết cười cười.

Đi tới bên cạnh bàn, Liễu Như Tuyết suy tư một cái chớp mắt, tay trái nhiếp ra nhất đại trương giấy Tuyên Thành, nhắc bút lên, chữ viết xinh đẹp tự thể một chút sôi nổi trên trên giấy.

Không cần thiết chỉ chốc lát, Liễu Như Tuyết đề bút xuống, lần thứ hai xét lại một lần, hài lòng gật đầu, thổi thổi, đưa cho thanh ngọc, "Cầm đi cho bọn họ ba."

Thanh ngọc tiếp nhận, nhìn một lần nhìn không được trước mắt sáng ngời, lập tức lên tiếng trả lời đi

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Động tác 2

Chương 32: Động tác 2

Thanh ngọc cảm từ đã đi xuống lâu, tâm trạng tán thán không ngớt, thực sự là hảo thơ! Nhịn xuống kích động trong lòng bất động thanh sắc đi qua sóng người, trực tiếp đi tới Lý ngự sử dữ triệu tuyên Phó viện trưởng một bàn.

Thấy đi tình lâu quân sự xuống tới, đại gia liếc nhìn nhau, ngực đều có Liễu sở, giai hưng phấn mà hướng về thanh ngọc nhìn lại.

Chỉ thấy thanh ngọc bất ty bất kháng hành cá lễ, hai tay phụng thượng nhất từ, chậm rãi nói "Đây là nhà ta chủ tử thác nô tỳ giao cho mấy."

Lý ngự sử đứng dậy, nhịn xuống kích động trong lòng vội vã tiếp nhận. Ngay cả triệu tuyên cũng kích động đứng lên bất chấp cấp bậc lễ nghĩa, lại gần,

dự định tìm tòi đến tận cùng. Phòng khách lập tức lặng ngắt như tờ, giai tờ mở quay đầu nhìn về phía một bàn này.

Lý ngự sử từ từ mở ra, từ từ nhìn xuống, trong mắt lập tức bắn ra ra hưng phấn quang thái.

Triệu tuyên gỡ gỡ chính hoa râm chòm râu, từ từ nói ra

Hoa thốn tàn màu đỏ thắm hạnh tiểu. Chim én phi thì, nước biếc nhân gia nhiều.

Chi thượng tợ liễu xuy hựu ít. Thiên nhai nơi nào không phương thảo!

Trong tường bàn đầu dây ngoài tường nói. Tường người ngoài nghề, trong tường giai nhân cười.

Cười tiem không nghe thấy thanh tiem tiểu. Đa tình lại bị vô tình nào.

"Hảo thơ! Hảo từ!" Lý ngự sử liền thanh thờ dài nói.

"Đúng nha, thực sự là hảo thơ! Lão hủ kiếp này gặp được hai tay hảo thơ, đương không uống công cuộc đời này a." Triệu tuyên cũng nhin không được cảm thán nói, lập tức nhìn về phía hoàn trụ đứng nghiêm một bên thanh ngọc.

Chấp tay một cái, "Đa tạ thanh Ngọc cô nương tặng thơ, cũng xin ngươì cũng thay chúng ta mấy người cảm ơn nhà ngươì chủ tử, canh mời các ngươì tha thứ trước chúng ta vô lễ." Triệu tuyên trầm giọng nói.

Thanh ngọc khuất thân hoàn một lễ "Triệu Phó viện trưởng nói quá lời, nhà của ta chủ tử Nói năng rất năng thể hội các ngươì lòng yêu tài. Xin hãy mấy không cần đề ở trong lòng." Nói xong lần thứ hai khuất thân hành cá lễ, "Thơ đã đưa đến, nô tỳ nhiệm vụ cũng đi hoàn thành, hoàn có một số việc cần phải đi xử lý, tịu không ở chỗ này quấy rối mấy nhĩ húng Liễu, cáo từ."

Nói xong đứng dậy trở lại lầu ba, lầu một đích tình huống đã bị Liễu Như Tuyết thu hết đáy mắt, Liễu Như Tuyết cười cười, những ... này đại nho thật là có ý tứ. Nhìn còn đang tán thán không ngớt mọi ngươì, Liễu Như Tuyết lắc đầu, nhìn về phía đã trở về thanh ngọc, Liễu Như Tuyết cười cười, ăn nói nói "Ta chỗ này đã không có gì khả giao phó Liễu, ta tọa một hồi tịu đi trở về, ngươì đi làm việc của ngươì ba. Gần nhất trong lầu bạn rộn, ngươì là hơn quan tâm một ít, có cái gì không giải quyết được tịu truyền tin cấp Hồng La, nàng hội nói cho ta biết."

Thanh ngọc đáp "Thị, ta đã biết." Nói xong nhìn bốn phía, lúc này mới chú ý tới không có Hồng La cái bóng, kỳ quái nhìn về phía Liễu Như Tuyết.

Liễu Như Tuyết bắt đắc dĩ giải thích "Hồng La thủ ở bên ngoài nì, từ lần trước Yến Tĩnh bọn họ sấm sau khi đi vào, tiểu nha đầu kia vẫn lo lắng xuất hiện lần nữa loại tình huống đó, phạ có cái gì gây rối đồ xong tới, sỏ dĩ hiện tại mỗi lần đều thủ ở bên ngoài, ta nói như thế nào bọn ta không nghe, bắt đắc dĩ không thể làm gì khác hơn là đề tịu Liễu."

Thanh ngọc cười cười, "Quận chúa, ngươì chính là thái tịu ý, ta xem Hồng La lo lắng còn là có đạo lý, nàng tính tình tuy rằng cường Liễu điểm, nhưng tâm tư của nàng kín đáo, theo quận chúa vừa vặn năng bù đắp quận chúa tịu tiện, như vậy a mấy ngươì chúng ta cũng yên lòng." Nói xong nhìn bên ngoài liếc mắt, "Đã có Hồng La coi chừng, ta đây tịu đi làm việc trước."

Liễu Như Tuyết bắt đắc dĩ khoát khoát tay, thanh ngọc tắc cười cười ra cửa.

Nhìn một chút phía ngoài ngày, khoái buổi trưa Liễu. Lúc này ngày chính đại, xem ra hay là đang đi tình lâu dùng cơm xong Liễu ở trở về đi.

Đang chuẩn bị khiêu hồng tay áo truyền lệnh, đột nhiên thính tới cửa có động tĩnh, Liễu Như Tuyết tần Liễu tần vùng xung quanh lòng mảy, lúc này có ai lai?

Lập tức nghe được bá đạo lại không có lễ thanh âm của, ngoại trừ Tần Vân không có ngươì khác. Liễu Như Tuyết trừu trừu khoe miệng, bắt đắc dĩ quay Hồng La nói "Được rồi, nhượng hấn vào đi."

Lúc này môn lên tiếng trả lời mà khai, nghe được chủ tử mình lên tiếng, Hồng La nhượng ra môn, Tần Vân sải bước đi tới, nắm lên trên bàn trà tịu ực mạnh xuống phía dưới.

Thấy Tần Vân động tác, Liễu Như Tuyết há hốc mồm, kỳ quái hỏi, "Tần Tiểu Vương Gia đi làm gì Liễu."

Tần Vân kêu cầu nhàu kêu cầu nhàu uống một bình trà, tịu lau miệng ba. Nghe được Liễu Như Tuyết câu hỏi, củ kết nhìn Liễu Như Tuyết liếc mắt, lập tức dời đường nhìn, "Một làm gì?"

Liễu Như Tuyết hoài nghi quan sát Tần Vân một vòng, lúc này mới phát hiện Tần Vân quần áo và đồ dùng hàng ngày thượng hoàn lấy dính một chút bùn đất, kết hợp với Tần Vân một thân thờ hỏn hỏn hình dạng, Liễu Như Tuyết nhin không được địa hoài nghi nói "Tiểu vương gia đây là khứ đánh nhau." Khán bộ dáng như vậy làm cho rất hoài nghi thị bị ngươì đuổi giết, nhưng ngắm lại giá kinh đều tựa hồ không ai thị Tần Vân không chọc nổi, sỏ dĩ không có vậy cũng năng, sỏ dĩ đó chính là lấy chông đánh nhau.

Tần Vân không nói gì, kỳ thực hấn là bị Yến Tĩnh ném ra Yến vương phủ, phía nghe được thủ hạ mình thuyết Tuyết nhi tới đi tình lâu lúc này mới bắt chấp thay quần áo cấp cấp đắc chạy tới, phải biết rằng đề cho Tuyết nhi trở về phủ, một chỗ tịu không có cơ hội Liễu. Thế nhưng hấn làm sao dám làm trò mình thích ngươì mặt làm sao có thể nói mình bị tình địch ném ra đại môn nì, thật sự là thật mất thể diện.

Lập tức phu diễn nhất cú "Tuyệt nhi người còn không có dùng bữa ba, gọi người truyền lệnh ba." Lập tức kêu ầm lên "Ai, ngoài cửa cương lan ta cái nha đầu kia, khử truyền lệnh, chết đói bản tiểu vương Liễu."

Hồng La nhìn một chút Liễu Như Tuyết, Liễu Như Tuyết gật đầu, lập tức tài lên tiếng trả lời khử truyền lệnh.

Thấy Liễu Như Tuyết rốt cục không hề quán quýt mình rốt cuộc để làm chi Liễu, Tần Vân thờ phào.

Lập tức nhớ tới Yến Tĩnh lòng dạ hiềm độc cái tên kia, lần trước hát tửu dâm giờ trò lừa bịp, hại chính cân Tần Thiên quân đều thụ cho tới hôm nay tài tình. Cũng không biết ở chính ngũ thời gian hần rốt cuộc làm cái gì, thủ hạ dĩ nhiên hội báo hần ngày hôm qua đứng ở trấn vương phủ cả ngày, chính vừa lên đầu bất chấp cái gì phải đi Yến vương phủ lý luận, khả hần nha dĩ nhiên không thấy mình, Vì vậy chính liền đem hần thích nhất cây ngọc lan tạc một nát bấy. Khả hần nha dĩ nhiên gọi người đem mình vứt ra. Thật thật thị thái đáng hận! Đáo cuối cùng vẫn là không hần, hoàn làm cho chính một thân tao. Thật để cho nhân hận hàm răng đều ở đây ngứa.

Nhìn sắc mặt quái dị mà dữ tợn Tần Vân, Liễu Như Tuyết ký kỳ quái lại thích kỳ, nhện không được hỏi "Tần Vân, người giả nhất phó quái dị hình dạng thật là không có chuyện gì sao?"

Lấy lại tinh thần, thấy tiến đến trước mặt quan sát mình dung nhan tuyệt mỹ, Tần Vân nhện không được hoảng liễu hoảng thần, hựu khán nàng một thân nam trang, củ kết hỏi "Người làm gì thế mỗi lần đi ra đều là một thân nam trang a, xấu đã chết."

Liễu Như Tuyết quay đầu lại nhìn quần áo của mình, đang nhìn khán cách đó không xa cái gương, bắt mình sờ dĩ, "Ngạch? Đầu xấu, đây không phải là thật tốt sao?" Thấy mình một củ gì không ôn, khinh bỉ nhìn về phía Tần Vân, chính quái dị còn dám nếu nói đến ai khác xấu, tức giận ngồi, nắm mình lên trả, "Ta một nữ hải tử, xuất môn mặc đồ con gái đa không củ phương tiện a, nam trang che giấu tai mắt người vừa lúc."

Nghe được Liễu Như Tuyết tức giận nói, cho rằng nàng tức giận, Tần Vân mang giải thích "Ai, tiểu nha đầu đừng nóng giận a. Ta không phải nói người xấu, ta là nói người mặc nam trang nhục nhã, không không không, mặc nam trang cũng đẹp mắt, chỉ là không củ mặc đồ con gái thì dễ nhìn như vậy." Tần Vân hoảng hoảng trương trương giải thích.

Thấy Tần Vân hốt hoảng giải thích, Liễu Như Tuyết bị sinh sôi chọc cười, cong cong lông mi nhẹ nhàng giờ lên, khóe mắt hơi nhếch lên, tuyệt mỹ dung nhan hiện đầy tiểu ý, nhượng Tần Vân nhện không được lần thứ hai thất thần, nhãn thần quuyến quuyến nhìn nàng

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Kẻ khác tâm ưu ngắm hoa tiệc rượu

Chương 33: Kẻ khác tâm ưu ngắm hoa tiệc rượu

Nhận thấy được Tần Vân dị dạng, Liễu Như Tuyết vron năng mãnh mãnh thủ đáo Tần Vân trước mắt hoảng liễu hoảng, Tần Vân lấy lại tinh thần, sắc mặt không bình thường một chút, ho nhẹ một tiếng che giấu bối rối của mình.

Lúc này ngoài cửa truyền đến Hồng La thanh âm của, "Quận chúa, đồ ăn đã chuẩn bị xong, bây giờ là phủ truyền lên."

Liễu Như Tuyết đang chuẩn bị trả lời, Tần Vân dẫn đầu đáp "Nhanh lên bùng lên, biệt ma ma thẳng thẳng, chúng ta đều chết đói."

Liễu Như Tuyết trừu trừu khóe miệng, rõ ràng chính là hần chính đói bụng, không nên liên lụy người khác.

Lúc này không củ truyền đến Hồng La đáp lời, lại chờ được người ngoài ý liệu nhân.

"Ta xem điều không phải Tuyệt nhi đói bụng, mà là người đói bụng không." Nói xong đẩy cửa ra, trực tiếp đi tới. Tuấn dật dung nhan lộ vẻ nhọt nhọt tiểu ý, hướng về Liễu Như Tuyết phương hướng thẳng tắp đi tới.

Nghe được thanh âm, Tần Vân nhện không được biệt mới đầu, Liễu Như Tuyết tắc cao hứng quay sang "Lâm . . ." Lâm Tề hai chữ thiếu chút nữa thốt ra ra, nhưng lập tức nhớ lại Tần Vân ở bên cạnh, lập tức che giấu kêu lên "Tam hoàng tử, sao người lại tới đây?"

Người tới chính thị Tần Thiên quân, tiền trời xé chiều uống say ngủ thẳng sáng nay tài tình. Ngày đó mình là tận mắt đáo Yến Tĩnh uống vào hậu mình mới hát, thế nhưng ở say ngã tiền nhất khắc phát hiện Yến Tĩnh hoàn thật tốt ngồi, lúc đó chính tự biết mình trúng chiêu thế nhưng đã quá muộn.

Nghĩ đến Yến Tĩnh, Tần Thiên quân nhện không được nhéo nhéo tay của mình tâm, người này thâm bất khả trắc, tuyệt đối bất khả khinh thường. Chính

vẫn rất kinh ngạc rõ ràng tận mắt thấy Yến Tĩnh uống xong Liễn rượu, trung gian hoàn đặc biệt chú ý, đề phòng hấn dùng nội lực tương rượu bức ra lại, thế nhưng chú ý nửa ngày phát hiện hấn cũng không có động tác khác. Nhưng mà hấn uống hay không có việc gì, mà chính lại say ngã Liễn. Điều này làm cho Tần Thiên quân có chút buồn bực.

Lập tức nghe được Liễn Như Tuyết nói, thu liễm tâm tình, tận lực không cho nàng nhìn ra. Ôn nhu nói "Nghe người ta nói người đã đến rồi đi tình lâu, ta đã tới rồi. Cưng nghe được các người truyền lệnh, vừa vặn khi ta tới cũng vô ích thiện, tự cùng nhau ba." Nói xong nhìn về phía yên lặng không nói Tần Vân, "Tiểu vương gia, người không ngại ba."

Thấy Tần Thiên quân, Tần Vân liền nhớ lại chính căn hấn cùng nhau bị mưu hại chuyện tình, món bao tử tự một hờn dỗi, nhưng ngại vì Liễn Như Tuyết ở đây không tiện phát tác, chỉ phải có lệ "Ừ."

Thấy Tần Vân sắc mặt bất hảo, Liễn Như Tuyết đoán rằng có thể là hấn vừa lấy chồng đánh nhau tâm tình không tốt cũng không nghĩ nhiều, mà Tần Thiên quân lại hiểu, bất động thanh sắc ngồi vào Liễn Như Tuyết hai bên trái phải, hai người nhiệt nhiệt nháo nháo phân đàm.

Nhìn Liễn Như Tuyết dữ Tần Thiên quân thực lạc hình dạng, Tần Vân nhìn xuống trong lòng không hài lòng kỳ quái hỏi "Tiểu nha đầu, các người trước nhận thức sao? Ta thế nào cảm giác hai người các người như đối quen thuộc lão bằng hữu."

Lúc này Tần Thiên quân đang theo Liễn Như Tuyết trò chuyện hấn ở tây cù nước gặp phải chuyện lý thú, nghe được Tần Vân câu hỏi, Tần Thiên quân rất tự nhiên đáp "Chúng ta thật là bạn cũ, hơn nữa ở người một ra đời thời gian tự biết." Nói xong hoàn khiêu khích nhìn Tần Vân liếc mắt.

Nghe nói nói thế, Tần Vân xuy cười một tiếng, "Ý của người là nói các người trong bụng mẹ tự biết sao? Bà ta đương ba tuổi tiểu hài tử như vậy hồ lộng, Tần Thiên quân, người rốt cuộc có ý tứ?"

Thấy thế, Tần Thiên quân nhìn thoáng qua một bên im lặng Liễn Như Tuyết, quay đầu đối Tần Vân nói "Người xem một chút, ta nói người hựu không tin, người còn hỏi ta có ý tứ, ta cũng vậy một triếp Liễn." Nói xong hoàn khoát khoát tay tỏ vẻ vô tội.

Liễn Như Tuyết đối với hấn cũng là hết chỗ nói rồi, lời như vậy người nói ra lại coi như là nói thật thế nhưng hựu có bao nhiêu nhân sẽ tin tưởng. Quay đầu nhìn sang một bên, biểu thị không liên quan chuyện của mình.

Tần Vân bị hai người khiến cho như lọt vào trong sương mù, hựu khán Tần Thiên quân vẻ mặt tiểu ý nghiêm túc hình dạng, cẩn thận suy tính, giương mắt nhìn Tần Thiên quân hựu nhìn Liễn Như Tuyết, thực sự không nghĩ ra, cũng lười khư tự hỏi vấn đề này.

Lúc này đồ ăn được bưng lên tới, ba người bắt đầu chậm rãi dùng cơm.

Tần Thiên quân cảm bầu rượu lên cấp ba người một người rót một chén, nhìn trước mặt Liễn Như Tuyết nhẹ nhàng nói "Vừa ta nhận được tin tức, Hoàng hậu nương nương dự định ba ngày sau tổ chức một hồi ngắm hoa yến." Liễn Như Tuyết ngẩn người, chính còn không có nhận được tin tức, giương mắt nhìn Tần Vân, vẻ mặt không kỳ quái hình dạng, hiển nhiên đã sớm biết.

Nhận thấy được Liễn Như Tuyết đường nhìn, Tần Vân không thêm để ý chút nào nói rằng "Người là mấy năm này một ở kinh thành không biết. Kỳ thực Hoàng hậu nương nương hàng năm đô hội tổ chức một hồi ngắm hoa yến, chỉ là năm nay hơi chút nói trước nhất chút thôi. Cái này cũng không có gì lớn lao. Nhưng thật ra hàng năm đều là tác thơ bị cảm một điểm ý mới cũng không có, buồn chán đã chết, bản tiểu vương đều lười khư." Nói xong xốc lên nhất chiếc đĩa thái bỏ vào trong miệng.

Liễn Như Tuyết không nói nhìn Tần Vân miệng to ăn thái. Tâm trạng nhưng ở tự định giá lần này sớm ngắm hoa yến có hay không mục đích gì khác tồn tại, ngắm lại hiện tại trần vương phủ tình cảnh, tâm trạng cánh có chút bất an cảm giác.

Tần Thiên quân bèn nhảy phát hiện Liễn Như Tuyết bất an, nhẹ nhàng mà an ủi "Không có chuyện gì, không cần lo lắng, chỉ là một hồi ngắm hoa yến mà thôi, nếu là không tương đi thì đi đẩy ba."

Liễn Như Tuyết nhìn xuống bất an trong lòng, cười cười, "Ta không sao, chỉ là đột nhiên cảm thấy thân thể có chút khó chịu mà thôi." Chậm rãi để đĩa xuống, lúc này đã không có dùng bữa lòng của tình.

Thấy thế, Tần Vân cũng ngừng tay trung đĩa rau tay của, "Làm sao vậy? Tiểu nha đầu, người đâu không thoải mái sao?"

Liễn Như Tuyết cười cười, "Ta không sao, có thể là lần trước phong hàn vẫn chưa hoàn toàn hảo, nghỉ ngơi một chút tự không sao." Lập tức chìm trầm giọng "Các người ăn đi, ta hãy đi về trước Liễn." Nói xong đứng dậy hướng về cửa đi đến.

Tần Vân dừng một chút, nhìn Liễn Như Tuyết rồi đi bóng lưng như có điều suy nghĩ, Tần Thiên quân còn lại là đứng dậy tổng ra ngoài cửa. Biết nàng có thể là bởi vì ngắm hoa yến chuyện tình mà lo lắng, Tần Thiên quân dừng một chút thấp giọng nói "Trong cung có người của ta, đến lúc đó có gì cần giúp một tay cứ mở miệng."

Liễn Như Tuyết cảm động nhìn Tần Thiên quân liếc mắt, "Cảm tạ."

Tần Thiên quân gõ một cái Liễn Như Tuyết đầu, "Hai chúng ta trong lúc đó còn dùng thuyết cảm ơn sao?"

Liễn Như Tuyết bị đau sờ sờ đầu của mình, "Thế nào hạ thủ nặng như vậy, còn là một điểm cũng không biết thương hương tiếc ngọc."

Thấy Liễn Như Tuyết tâm tình chẳng phải trầm thấp, Tần Thiên quân cười cười, "Ai cho người chính vẫn không nhớ lâu, hạ thủ trọng điểm người tài nhớ"

kỷ ở, được rồi, trở lại nghỉ ngơi thật tốt, biệt suy nghĩ nhiều như vậy, mọi việc còn có ta nì."

Liễu Như Tuyết gật đầu, kinh qua Tần Thiên quân một phen đùa, trong lòng đã không giống vừa như vậy hoảng hốt Liễu. Trùng Tần Thiên quân cười cười, "Ta đây trước hết trở về phủ, người trở về đi không cần tống ta."

Tần Thiên quân gật đầu, xoay người trở về nhà gian.

Liễu Như Tuyết quay đầu, nhìn về phía vẫn thủ ở bên ngoài Hồng La. Nhìn một chút nhà gian môn, nhắc chân hướng về dưới lầu đi đến, một bên nhẹ giọng phân phó nói "Khử tra một chút, trong cung đã xảy ra chuyện gì? Còn có ba ngày sau ngắm hoa yến."

Thấy quận chúa về mặt dáng vẻ trầm tư, Hồng La kinh ngạc Liễu một cái chớp mắt, lập tức lên tiếng trả lời đi

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Hôn sự 1

Chương 34: Hôn sự 1

Liễu Như Tuyết một đường ra di tình lộ, vừa đi vừa suy tư về lần này ngắm hoa yến.

Đi trở về phủ thời gian vừa mới ở cửa phủ gặp được đang muốn đi tìm của nàng Liễu Như Phong, thấy Liễu Như Tuyết đã trở về, Liễu Như Phong mang nghênh đón đang muốn mở miệng, Liễu Như Tuyết ngăn trở hần, nháy mắt, "Chúng ta đi gia gia nơi nào." Liễu Như Phong nhất thời sáng tỏ, khán Muội Muội thần tình, hiển nhiên là đã biết ngắm hoa yến chuyện. Gật đầu, hai người liền hướng về bình yên cư đi.

Dọc theo đường đi hai người im miệng không nói không nói, cứ như vậy vẫn vào bình yên cư. Lão thái gia chính nhìn chăm chăm trước mặt bàn cờ khán. Liễu Như Tuyết nhìn thoáng qua, "Yến Tĩnh mới vừa tới qua."

Lão thái gia nghe Liễu Như Tuyết nói, ngẩng đầu "Nga? Người nhìn không bàn cờ này chỉ biết hần đã tới?" Nói xong kế tục nghiên cứu trước mặt bàn cờ.

Liễu Như Tuyết không thêm đề ý chút nào Lão thái gia nói, đặt mộng ngồi vào bàn cờ một đầu khác, nhẹ nhàng niệp khỏi một viên tự, chậm rãi đặt ở bàn cờ một tâm thường góc, lập tức đứng dậy, "Cái này thượng, có thể đem tổng thể hạ đặc nhìn như bình thần lại khóa khóa phải chết, trừ hần ra tái không có người nào khác Liễu."

Lão thái gia nhìn chăm chăm Liễu Như Tuyết xuống bàn cờ trước mắt sáng ngời, lập tức ngẩng đầu nhìn chòng chọc Liễu Như Tuyết một lát cuối cùng nói "Xem ra người còn là đỉnh mỗ hần. Như vậy đem người giao cho hần ta cũng yên tâm."

Liễu Như Phong từ vào cửa vẫn trầm mặc nghe muội muội mình dữ gia gia đối thoại, nghe được thử rốt cục giờ lên đầu của hần, "Ý của gia gia thị?"

"Ta có ý tứ cũng không có." Lão thái gia đầu cũng không sẽ đáp.

Liễu Như Tuyết còn lại là suy tính "Gia gia, người dữ Yến Tĩnh làm cái gì?"

Lão thái gia ngẩng đầu nhìn Liễu Như Tuyết liếc mắt, thờ dài nói "Trận này ngắm hoa yến thị không tránh thoát, chúng ta năng nghĩ cũng chỉ là biện pháp giải quyết Liễu."

"Lẽ nào cũng chỉ có biện pháp này sao?" Liễu Như Phong trầm mặc nói rằng.

Lão thái gia quay đầu nhìn về phía Liễu Như Phong, "Phong nhi, hiện tại trấn vương phủ tình cảnh có chút hơi khó, hiện tại người, muội muội người cùng đều đến rồi muốn thành người thời gian, trận này ngắm hoa yến tới thật trùng hợp một điểm, vừa vận ngay người gần cập quan thời gian. Cập Liễu quan, người có thể danh chánh ngôn thuận vào triều, chuyện này vị kia là không ngăn cản được Liễu, còn dư lại hay người dữ muội muội người hôn sự Liễu."

Liễu Như Phong nghe được Lão thái gia ý tứ, lập tức phức tạp nhìn về phía mình Muội Muội, "Vị kia đích xác không có biện pháp nhúng tay thần tử hôn sự, nhưng là lại khá dễ dàng vì Muội Muội ngón tay hôn."

Liễu Như Tuyết trầm mặc, một lát lúc ngẩng đầu nhìn về phía mình ca ca, "Cùng với bị ngón tay một tự ta không thích nhân, nhượng trấn vương phủ rơi vào tuyệt cảnh, ta càng muốn thỉnh gia gia, nhượng trấn vương phủ dữ Yến vương phủ buộc chung một chỗ, lưỡng thế lực lớn liên hợp lại đối kháng hần."

Mà ta cùng với hân hôn sự cũng có thể nhượng trần vương phủ dù Yến vương phủ đứng ở một cái trận tuyến thượng có vẻ càng thêm danh chính ngôn thuận."

Liễu Như Phong phức tạp nhìn về phía mình Muội Muội "Như vậy thái úy khuất người, trần vương phủ không cần người nữ chính người hôn sự hi sinh."

Liễu Như Tuyết chăm chú nhìn Liễu Như Phong "Trần vương phủ là ta gia, bên trong có ca ca, có gia gia, còn có cả nhà trên dưới mấy trăm người hơn nữa bằng chi sao mà nhiều, nếu như hơn mấy ngàn vạn nhân bởi vì ta rơi vào hiểm cảnh, ta nằm mơ đồ hội ái ngại."

Liễu Như Phong còn muốn nói điều gì. Lão thái gia cắt đứt lời của hân, "Yến tiểu tử ta từ nhỏ nhìn hân lớn lên, còn hơn ta người canh yên tâm hân, Tuyết nhi gả cho hân nếu so với giao cho ai cũng nhượng ta yên tâm, hân tuyệt đối sẽ không bạc đãi Tuyết nhi." Nói xong nhìn Liễu Như Tuyết.

Liễu Như Tuyết cúi đầu trầm mặc không nói chẳng đang suy nghĩ gì. Một lúc lâu Liễu Như Phong mới mở miệng "Chim én hân đã đáp ứng sao?"

Lão thái gia ngừng đầu, "Hân tự nhiên là đáp ứng, các người tới trước chúng ta tự đang thương lượng chuyện này."

"Phải?" Liễu Như Phong phức tạp nhìn về phía mình Muội Muội.

"Yến Tĩnh, người thỉnh đủ chứ, còn không ra sao?" Liễu Như Tuyết đột nhiên ngừng đầu nói, kỳ thực mình cũng không xác định, thế nhưng dĩ chính đối hân mô, hân hân là còn không có trở lại mới là.

Liễu Như Phong khiếp sợ ngừng đầu, tỉ mỉ nín hơi thăm dò bốn phía phát hiện cũng không có cùng loại Yến Tĩnh khí tức, đang chuẩn bị mở miệng hỏi muội muội của mình.

Lúc này, từ Lão thái gia nội thất đi tới một người, phong tư trác tuyệt, tuấn mỹ vô song. Chính thị Yến Tĩnh bản thân, Liễu Như Phong phức tạp nhìn về phía mình Muội Muội, Muội Muội vô công cũng không có mình hảo, khả năng lại có thể biết Yến Tĩnh tồn tại. Cùng với thuyết muội muội của mình biết trước, chẳng nói là muội muội mô hân. Hơn nữa Muội Muội ngực tựa hồ. . . Xem ra trằng hôn sự này cũng không có thể tốt cuộc đơn thuần đàm hỏi.

Lúc này Liễu Như Tuyết cũng không có chú ý tới Liễu Như Phong biểu tình, nàng xem hướng Yến Tĩnh "Người từ chúng ta tới trước vẫn ở chỗ này ba."

Yến Tĩnh bởi vì vừa nghe xong Liễu Như Tuyết thuyết nàng nguyện ý giá cho mình, trong lòng đang vô hạn mừng rỡ, thì là là bởi vì mình người nhà an nguy tài nguyện ý giá cho mình, nhưng hân dù nàng rốt cục có danh chính ngôn thuận thân cận lý do, điều này có thể có chuyện gì bị đây càng làm cho mừng rỡ không thôi ni. Hơn nữa đây chỉ là tạm thời, hân nhất định sẽ làm cho nàng thích chính, cam tâm tình nguyện phủ thêm giá y.

Nghe được Liễu Như Tuyết câu hỏi, Yến Tĩnh ôn nhu trùng nàng cười cười "Vừa xuống đến một nửa thời gian chính hảo có một số việc sở dĩ ta trước hết trở về phủ, đảo vừa mới đến."

Thấy Yến Tĩnh bộ dáng ôn nhu, Liễu Như Tuyết nhìn xuống trong lòng rung động, biệt mới đầu, "Vừa chúng ta cân gia gia nói người đều nghe thấy được ba."

Yến Tĩnh cười cười, "Các người nói cái gì lạ, ta vừa mới đảo chợt nghe kiến người kêu ta." Kỳ thực từ đầu tới đuôi mình cũng nghe thấy được, nhưng nàng còn là tưởng chính tai thỉnh nàng tự nói với mình nàng nguyện ý.

Liễu Như Tuyết tức giận nói "Người nói người không nghe được thế nào từ gia gia nội thất đi tới?" Người này rõ ràng là tưởng chính lập lại lần nữa. Thực sự là lòng dạ hiểm độc.

Yến Tĩnh ôn nhu xoa xoa đầu của nàng "Đừng nóng giận ma, ta nghe thấy được còn không được sao, cho nên ta từ gia gia nội thất lý đi ra, là bởi vì ta vừa ra khỏi thành đi, dùng hay gia gia trong phòng mật đạo, sở dĩ trở về tự nhiên cũng là đi này."

Chỉ biết hân nghe được, tức giận đẩy ra tay hân, "Nghe được hoàn trang không có nghe kiến, người người này thực sự là. . ."

"Lòng dạ hiểm độc hắc phế ma, của người lời kịch ta đồ hội cộng. Ta biết sai rồi, đừng nóng giận, ta không phải là muốn nghe người chính mồm đối ngã thuyết người nguyện ý giá cho ta không?" Nói xong Yến Tĩnh nhẹ nhàng nâng lên Liễu Như Tuyết đầu, nhìn ánh mắt của nàng "Tuyết nhi, người nguyện ý giá cho ta không?"

Nhìn trước mắt vô hạn phóng đại mặt của, Liễu Như Tuyết ngẩn người, lập tức sắc mặt bò lên trên một chút đỏ ửng "Người cũng không biết sao? Còn hỏi."

Nói xong quay đầu chỗ khác. Liễu Như Tuyết muốn dùng thủ ngăn Yến Tĩnh phùng ở chính kiếm tay của, thế nhưng xả bất động, chỉ phải mặc hân kiểm chế. Lúc này Yến Tĩnh chậm rãi đề sát vào Liễu Như Tuyết bên tai, nhẹ nhàng nói "Người nếu là không thuyết, ta khả coi như gia gia cân ca ca mặt vẫn người."

Lúc này Liễu Như Tuyết tài nhớ tới nhìn về phía chính biệt tục chải tóc lại nhìn không được ho nhẹ ca ca dữ gia gia, kiểm một chút tự bạo đồ, lập tức tức giận nói "Người dám!" Nói xong thẳng tắp trừng mắt trước mặt Yến Tĩnh

Chương 35: Hôn sự 2

Chương 35: Hôn sự 2

Yến Tĩnh nhẹ nhàng cười "Có dám hay không đắc thủ mới biết được." Nói xong dần dần để sát vào Liễu Như Tuyết, mắt thấy Yến Tĩnh khí tức cách mình càng ngày càng gần, hơn nữa chút nào không có ý dừng lại, Liễu Như Tuyết rút cục đầu hàng, nhỏ giọng nói "Ta nguyện ý."

"Người nguyện ý cái gì?" Nói xong Yến Tĩnh dừng một chút, liền tái để sát vào chia ra.

"Ta nguyện ý gả cho người." Kiến Yến Tĩnh lại bắt đầu kể tục tới gần, Liễu Như Tuyết liền vội vàng nói.

"Người là ai? Yêu gả cho người nào? Nói rõ ràng." Yến Tĩnh đón mị hoặc trứ, động tác cũng không đình, chậm rãi tới gần nói.

Mắt thấy càng ngày càng gần, Yến Tĩnh ám áp khí tức quanh quẩn ở mình bốn phía, Liễu Như Tuyết rút cục lớn tiếng nói, "Ta Liễu Như Tuyết nguyện ý gả cho Yến vương tử Yến Tĩnh, như vậy tổng được chưa, nhanh lên buông ra." Nói xong đập Yến Tĩnh một cước, ngồi Yến Tĩnh bị đau trực bánh xe biến tốc, Liễu Như Tuyết vội vã giãy Yến Tĩnh kiềm chế, hựu hung hăng trợn mắt nhìn một mực một bên xem trò vui gia gia dữ ca ca, vội vàng chạy ra bình yên cư.

Yến Tĩnh tiếc nuối nhìn về phía bởi vì xấu hổ mà chạy mở Liễu Như Tuyết, thật là chích thiếu chút xíu nữa đã đến. Cáu giận để ý để ý y phục của mình, bất quá nghe được nàng chính mồm thuyết nguyện ý gả cho mình coi như là được đền bù mong muốn Liễu, huống chi mình cũng không có trước mặt người khác biểu diễn tập quán, càng không cần phải nói một tương thị tương lai mình cậu cả, một là tương lai tổ phụ. Nhấn thần quét một vòng tự tiểu phi tiểu hai người, chánh liễu chánh thần sắc, "Các người cũng nhìn đủ rồi chưa, khán được rồi chúng ta sẽ thảo luận một chút chuyện kế tiếp."

Hai người thấy thế, lắc đầu, Yến Tĩnh thực sự là một chút cũng không có làm đương sự cai có thần sắc, lý trí làm cho đáng sợ. Nhưng tưởng suy nghĩ chuyện đích xác hoàn có rất nhiều không có định hảo, mang thu liễm tiểu ý, nhất tề ngồi xuống thảo luận đến tiếp sau chuyện tình.

Mà Liễu Như Tuyết chạy trốn chết đường như ra bình yên cư, nhìn phía đã không thấy được mấy người bọn hắn, thở phào, lập tức vỗ vỗ chính phòng đắc mặt đỏ bừng. Thực sự là thật mất thể diện, chết tiết Yến Tĩnh, hại chính ném người lớn như thế, một đường tức giận trở lại Tuyết các, trở lại gian phòng của mình, hành văn liền mạch lưu loát nhảy đến trên giường tương chính chôn, nghe được động tĩnh ngoài cửa, Liễu Như Tuyết phân phó nói "Không muốn xa rời, bà Tuyết các xem ra, ngày hôm nay ta ai cũng không gặp."

Không muốn xa rời bất minh cho nên nhìn một chút Liễu Như Tuyết khuê phòng, nhin không được kinh ngạc, lập tức nhìn về phía từ lâu trước một bước quay về Tuyết các Hồng La kỳ quái hỏi "Quận chúa làm sao vậy? Tốt như vậy như không thích hợp nha?"

Hồng La vừa đi thăm dò ngắm hoa yến chuyện tình, sờ dĩ cũng không biết bình yên cư một màn kia, mờ mịt lắc đầu, không muốn xa rời thấy thế cũng biết hỏi không ra cái gì, bất quá đột nhiên nhớ tới quận chúa khi trở về mặt đỏ bừng, mặt kia đỏ cân cái mông con khi đường như, chẳng lẽ...? Nghĩ tới điều gì, không muốn xa rời lập tức cao hứng, nhìn về phía cửa phòng đóng chặt, xem ra quận chúa rút cục yếu khai khiếu a, khẳng định cân chim én hữu quan, xem ra còn là chim én có một bộ.

Vỗ vỗ bất minh cho nên Hồng La, "Chúng ta đi thôi, quận chúa không có chuyện gì, ta lần trước khứ khổ phòng cảm một tân đa dạng, ngay ta trong phòng, thế nào đi xem ba, quay về với chính nghĩa quận chúa cũng ngủ."

Nhìn một chút cửa phòng đóng chặt, Hồng La suy nghĩ một chút, cuối cùng vẫn là quyết định canh giữ ở cửa.

Nhìn một chút quật cường Hồng La, không muốn xa rời bất đắc dĩ một chút, nha đầu kia a, nhận định chuyện gì bát con bò đều lạp không trở lại. Biết khiếu bất động năng, cũng không ngại, xoay người đi tổ chuyện của mình.

Mà Tuyết các dặm Liễu Như Tuyết nằm ở trên giường trần trọc, lại thật lâu bất năng dẹp loạn hạ chính nội tâm rung động, chỉ cần vừa nhắm mắt hay Yến Tĩnh tương hại nước hại dân mặt của, nghĩ đến hắn cũng nhớ tới vừa hắn gần trong gang tấc kiềm, ánh mắt thâm thúy, ôn nhu nhìn mình, để cho mình nhin không được hựu đồ mặt. Bất đắc dĩ ngồi dậy, xoa xoa đầu, thở dài một tiếng, "Xem ra ta thực sự là trung Liễu hắn độc Liễu."

Sờ sờ chính nóng lên mặt của, quay đầu nhìn về phía bàn trang điểm, đứng lên, đi thẳng tới bàn trang điểm biên, nâng lên nước trong không ngừng vuốt chính nóng lên mặt của, nước mát đập vào mặt, cuối cùng là nhượng nội tâm của mình bình tĩnh một chút. Đãi bình phục một điểm, cầm lấy khăn mặt nhẹ nhàng lau khô mặt mình, ngẩng đầu lại nhìn thấy trong gương mặt mình, chỉ thấy tuyết mỹ dung nhan thượng mang theo hai luồng thật lâu tiêu tán không dưới hồng nhạ đồ ứng, sinh sôi bình thêm vài phần nữ nhi nhà e then khí tức.

Nhìn không được ngăn người, lập tức phản hận bỏ lại khăn mặt, "Đều là Yến Tĩnh cái kia từ lòng dạ hiểm độc làm hại, bộ dáng như vậy nhượng ta thế nào đi ra ngoài gặp người."

Giận dữ cầm trên bàn trà, lăm lăm đồ hai cái, dừng một chút, vừa chính nhưong Hồng La đi thăm dò ngắm hoa yến chuyện tình, hình như vừa thấy nàng đã đã trở về, vô vô đầu, đều là Yến Tĩnh làm hại chính cái gì đều đã quên, lập tức sửa sang một chút y phục của mình, chậm thanh hướng về phía bên ngoài kêu lên "Hồng La, người ở đâu? Ở đây tự tiến đến"

Nghe được quận chúa tiếng kêu Hồng La bật người đáp "Quận chúa, có nô tỳ." Nói xong đẩy cửa ra chậm rãi đi tới. Khán kiến chủ tử của mình đang ngồi ở bên cạnh bàn, lập tức khán Liễu Như Tuyết mặt của liếc mắt, kinh ngạc phát hiện chủ tử vốn là tuyệt mỹ dung nhan thượng quai thượng liễu hai luồng không bình thường đồ ửng, có vẻ càng thêm xinh đẹp động lòng người, nhìn không được khán ngây người.

Thấy Hồng La ngốc lảng, Liễu Như Tuyết kiểm hựu đồ hồng, nhìn không được ho nhẹ một tiếng để che giấu bối rối của mình, lập tức nói sang chuyện khác "Cho người tra sự tình thế nào."

Nghe được Liễu Như Tuyết ho nhẹ, Hồng La nhận thấy được mình thất thần vội vã cúi đầu, lại nghe đão Liễu Như Tuyết câu hỏi chính tới chính thần sắc, "Trong cung truyền đến tin tức, trong cung cũng không có xảy ra chuyện gì?"

"Ừ? Phải? Hoàng hậu nương nương tại sao muốn sớm tổ chức ngắm hoa yến ni?" Liễu Như Tuyết tản khỏi vùng xung quanh lòng mày nói.

"Cư trong cung tin tức truyền đến là bởi vì ngày hôm qua ở ngự hoa viên ngắm hoa thời gian, Hoàng Thượng tối cung chịu vân phi hỷ cùng hoàng hậu nhắc lên đi tình lâu chọn hoa khôi rầm rộ, thuyết rất tường biết một chút về. Vừa mới bị đi ngang qua Hoàng Thượng nghe thấy được, Vì vậy Hoàng Thượng hỷ cùng hoàng hậu đề nghị thuyết tường ngắm hoa yến sớm. Đồng thời nói ra nhất cú tam hoàng tử dữ tử Hoàng Tử đều đến rồi thành thân vừa độ tuổi lại cũng không có chính phi, sở dĩ tá cái này ngắm hoa cơ hội cấp tam hoàng tử tử Hoàng Tử chọn phi cũng tốt.

Liễu Như Tuyết uống trà tay của dừng một chút, đối thoại nhìn như rất bình thường, thế nhưng chỉ bằng vào hoàng đế bởi vì vân phi nói ra nhất cú đi tình lâu đã đem ngắm hoa yến sớm, đề nhân ngữi được một tia không tầm thường vị đạo. Ở hơn nữa chọn phi thật hay giả còn chưa biết được, sở dĩ Hoàng Thượng cũng khả năng thật sự có đắn đo chính hôn sự ý tứ. Năm năm này chính một mực kinh đô ở ngoài hân không có cách nào nhúng tay mình hôn sự, mà ca ca cũng không có vào triều, hân cũng vô tòng hạ thủ, mắt thấy ca ca sẽ cập quan, danh chánh ngôn thuận vào triều Liễu. Mà vừa mới chính lại vào lúc này đã trở về, mà năm năm một tham gia kinh đô hoạt động mình là không có lý do gì đẩy xuống cái này ngắm hoa yến, hân biết mình nhất định sẽ khứ. Sở dĩ nếu như hân thật là không tha cho trấn vương phủ nói hân nhất định sẽ lần này ngắm hoa yến thượng động thủ.

Nghĩ tới những thứ này, Liễu Như Tuyết nhìn không được nắm chắc hai tay, mặc kệ thế nào, mình nhất định bắt năng như ý của hân. Lần này tuy rằng không biết hân cho mình chọn nhân là ai, nhưng ngắm lại trấn vương phủ tình cảnh chỉ biết nhất định không biết là cái gì tốt quy túc. Sở dĩ cân Yến Tĩnh hôn sự hoàn toàn có cần phải.

Nghĩ tới những thứ này, Liễu Như Tuyết nhớ tới chính chạy thoát cũng không có cách nào biết Yến Tĩnh dữ gia gia kế hoạch của bọn họ, thực sự là hao tổn tâm trí nha, cũng không thể trở về nữa ba. Nhu liễu nhu đầu, thấy hoàn đứng ở một bên Hồng La, khoát khoát tay, "Ta đã biết, Hồng La người đi xuống đi."

Hồng La lo lắng nhìn Liễu Như Tuyết liếc mắt, quận chúa tựa hồ còn bị chuyện gì khôn nhiều, củ kết một chút, nhưng vẫn là nghe theo Liễu Như Tuyết nói ra của

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36: Lưu dưới đáy lòng sao!

Chương 36: Lưu dưới đáy lòng sao!

Nhìn Hồng La ra cửa, Liễu Như Tuyết nhất thời xì hơi, nhìn về phía ngoài cửa sổ bình yên cư phương hướng củ kết, phát sinh như vậy khứu sự thế nào cũng không mặt mũi trở lại a, hướng hồ sự tình còn bị bọn họ nhìn từ đầu tới đuôi, một vị thị ca ca của mình, một vị thị gia gia của mình, nhìn không được hựu ở trong lòng bà Yến Tĩnh mạ gân chết.

Củ kết một lát, đứng dậy, bất kể bọn họ chê cười tự chê cười ba, trấn vương phủ an nguy tương đối trọng yếu, trong lòng âm thầm cho mình bom hơi, một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm đi tới cửa, thủ cương đứng tới then cửa thời gian hựu rút lui, Yến Tĩnh không biết đã đi chưa, nếu như không đi mình không phải là chính đưa tới cửa, siết quả đấm một cái, lắc đầu, như vậy không thể được.

Cúi đầu đi trở về bên trái, cúi giận ghé vào trên bàn, nhu liễu nhu mình mái tóc, thực sự là quán quýt a, nhìn sắc trời, vừa mới đão giờ Dậu còn sớm ni, nếu không chờ chậm một chút đi tìm ca ca ba, ừ, quyết định, sẽ chờ ba.

Nhằm chán gục xuống bàn, nhìn chăm chăm ngoài cửa sổ, ngón tay vô ý thức vẽ quuyến, một vòng a hai vòng hựu ba vòng. . . Chuyển chuyển trước mắt

càng ngày càng không rõ, rốt cục trăm trăm ngủ xuống phía dưới, giấc ngủ này tự thụ đến buổi tối, lúc tỉnh lại, Liễu Như Tuyết món bao tử chính thăm thì lâm bầm kêu.

Sờ sờ cái bụng, thảo nào ni, buổi trưa ngộ thiện tài ăn vài miếng liền một đã không có muốn ăn, hiện tại đều đã trễ thế này, đều không hữu dụng bữa tối ni. Quay đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ, giờ hợi Liễu.

Đột nhiên quay đầu nhìn về phía nóc giường, kỳ quái suy nghĩ một chút, di kỳ quái nha, ta hình như là đang đợi bầu trời tối đen thời gian không cần thận ngủ, ngủ thời gian chắc là thẳng ở trên bàn, ta lúc nào ngủ thẳng sàng đi lên. Mơ hồ nhìn một chút hai tay của mình, "Là ta hoàn đang nằm mơ sao?" Nhỏ giọng nói thầm nói.

Sàng ngoại truyện lại nhất tiếng cười khê, Liễu Như Tuyết trong nháy mắt thanh tỉnh, bò dậy, "Yến Tĩnh, ngươi tại sao lại ở ta trong phòng?"

"Ồ ngươi trong phòng có cái gì kỳ quái sao? Từ đêm nay đảo chúng ta hôn sự định ra mở ra thủy, ta đều phải vẫn ở nơi này, vị hôn thê của ta đại nhân." Yến Tĩnh thả tay xuống trung sổ con, chậm rãi đi hướng bên giường.

Liễu Như Tuyết khiếp sợ đứng dậy, "Ngươi nói cái gì? Ngươi nói ngươi yếu ở tại Tuyết các?"

Yến Tĩnh xóc lên màn che, thiêu thiêu mi, "Ngươi không có nghe lầm."

Liễu Như Tuyết trong nháy mắt tặc mao Liễu, nắm lên Yến Tĩnh cổ áo, hung hung hăng hăng trừng hướng Yến Tĩnh, cắn răng nghiêng lợi hỏi "Vì sao? Ta điều không phải đáp ứng gả cho ngươi sao? Thế nhưng ta dù sao còn không có lấy chồng, ngươi ở chỗ ta danh tiếng còn cần hay không."

Yến Tĩnh nhìn chăm chăm vào nàng, "Nếu như không như vậy, ngươi nghĩ lão hoàng đế sẽ đồng ý sao? Chúng ta dù sao cũng phải làm những gì nhượng hân không có biện pháp cự tuyệt."

Liễu Như Tuyết dừng một chút, cúi đầu nói, "Ngoại trừ cái này bất năng tương điểm biện pháp khác sao? Còn có để làm chi phi phải tới ở phòng của ta, Tuyết các nhiều như vậy phòng trống."

Yến Tĩnh cười cười, "Biện pháp này thị nhanh nhất hữu hiệu nhất, ngươi cũng không muốn bị hân dẫn đo ở lai uy hiếp thân nhân của mình ba."

Liễu Như Tuyết lập tức nói "Đương nhiên không muốn, không phải ta cùng với hôn sự của ngươi cũng sẽ không như thế vội vội vàng vàng tự định ra lai a."

Nghe được Liễu Như Tuyết nói, Yến Tĩnh thần sắc biến ảo Liễu một cái chớp mắt, tùy tiện nói "Ồ hôn sự định ra trước khi tới tất cả đều có chuyện xấu, sờ dĩ nếu như không muốn bị hân khống chế được chúng ta liền làm chút gì ba." Nói xong nhìn chăm chú về phía Liễu Như Tuyết món bao tử.

Chú ý tới Yến Tĩnh đường nhìn, Liễu Như Tuyết trong nháy mắt đen kiểm, néo Yến Tĩnh tay của lập tức buông ra che chính, đỏ mặt nói "Ta còn vị thành niên."

Yến Tĩnh nhất thời tiểu ý dạt dào, "Ta lại không ý tứ gì khác, ta còn không đến mức bụng đói ăn quàng, như ngươi giá một nầy nỏ tiểu thân bản, ta còn không thể đi xuống miệng, sờ dĩ ngươi yên tâm, ta cương chỉ là nghe được ngươi món bao tử thăm thì khiêu thanh âm của."

Nghe xong, Liễu Như Tuyết kiểm tức thì hồng một triệt để, "Ta chỉ thị đói bụng, ngươi có thể nói ra không cần phải nhìn chăm chăm bụng của ta xem đi."

Yến Tĩnh cười cười, "Ừ, lần sau ta sẽ chú ý, nhất định không xem ngươi món bao tử."

"Hoàn có lần sau?" Liễu Như Tuyết trợn mắt nhìn.

Yến Tĩnh có ý không nhìn nàng, "Ừ, ta đùa giỡn, được rồi, đã trễ thế này, ta cũng không dùng thiện, ta vừa - kêu không muốn xa rời khứ chuẩn bị, dùng xong chúng ta tự nghĩ ngơi đi." Nhắc tới nghỉ ngơi, Yến Tĩnh có ý làm mập mờ giọng nói. Liễu Như Tuyết kiểm nhìn không được đồ, tức giận đạp tới "Trước tiên là nói về hảo, tổ hình dạng khả dĩ, thế nhưng ta giường ngủ." Lập tức nhìn quét gian phòng một vòng, dừng một chút, chỉ chỉ gian ngoài rèm thấp, "Ngươi tự thụ nơi nào." Liễu Như Tuyết đương nhiên biết diễn trò muốn làm nguyên bộ, nếu tới Tuyết các, nhất định là ở gian phòng của mình. Hơn nữa tự dĩ Yến Tĩnh tính tình, thì là an bài cho hân Liễu nhà kẻ hân cũng thị tuyệt đối sẽ không ở.

Yến Tĩnh thiêu thiêu mi, "Hảo." Chỉ cần ở một cái phòng, còn dư lại khả dĩ từ từ sẽ đến.

Liễu Như Tuyết kinh ngạc Liễu một cái chớp mắt, hân như vậy phối hợp? Nhìn chăm chăm Yến Tĩnh nhìn một hồi, Yến Tĩnh hảo tâm tình trừng nàng cười cười, Liễu Như Tuyết tức giận quay đầu đi.

Yến Tĩnh cũng không thêm đề ý, hảo tâm tình kêu khiêu đã chờ tại ngoại Hồng La dữ không muốn xa rời, làm cho các nàng thượng đồ ăn.

Thấy đi vào trong phòng không muốn xa rời mập mờ thần sắc, Liễu Như Tuyết ngưng ngưng tách ra mắt, không muốn xa rời tắc cúi đầu che miệng cười khê, Hồng La còn lại là kinh ngạc nhìn chăm chăm trong phòng hai người, nhưng là nghĩ hai người hảo phối, hựu thấy chủ tử mình có chút then thùng nhưng lại, nhin không được sủng sớt, không muốn xa rời thấy thế vội vã kéo Hồng La đi ra ngoài, hoàn một bên hướng về phía Liễu Như Tuyết nháy mắt mấy cái.

Liễu Như Tuyết không nói gì, lại cũng không có thể giải thích cái gì. Chỉ phải cúi đầu dùng bữa, Yến Tĩnh tắc cho đã mất đều là tiểu ý, rốt cục năng quang minh chánh đại dữ nàng ra song nhập được rồi, còn hơn hai người kia chính chẳng may mắn nhiều ít. Lập tức nhớ ra cái gì đó, thần sắc biến ảo

Liều một cái chớp mắt, quay đầu nhìn đang ở cúi đầu dùng bữa Liều Như Tuyết liếc mắt, trong mắt một tia tâm tình chợt lóe lên.

Hai người yên lặng ăn bữa tối, thỉnh thoảng Yến Tĩnh săn sóc thay nàng giáp thượng kỳ chiếc đĩa thái, thì hựu thay nàng lau mép một cái thái nước, thế cho nên Liều Như Tuyết vẫn cúi đầu không dám nhìn hắn, giữa hai người tựa hồ có chút không giống, đúng rồi, Liều Như Tuyết đột nhiên cười nói, mình đã đáp ứng gả cho hắn nì.

Ngẩng đầu, thay hắn giáp thượng một khối thái, Yến Tĩnh kinh dị nhìn về phía Liều Như Tuyết, Liều Như Tuyết hướng hắn cười cười, vừa chính vẫn không rõ mình ở không được tự nhiên cái gì, mà bây giờ chính rõ cuộc hiểu rõ, khi thấy Yến Tĩnh xuất hiện ở gia gia nơi đó thời gian kỳ thực trong lòng mình tự hữu sở liễu. Khởi điểm chỉ cần vừa nghĩ tới giá cho người khác, chính sẽ rất bài xích rất bài xích, thế nhưng nghĩ đến sau đó làm bạn cả đời nhân sẽ là hắn, chính dĩ nhiên sẽ có loại an tâm cảm giác, giá có đúng hay không nói đúng là kỳ thực trong lúc vô tình ngực đã có hắn nì.

Nghĩ vậy, trong lòng mình tự có một loại rộng mở trong sáng cảm giác, nếu trong lòng mình cũng rất hài lòng hắn, như vậy thì đưa hắn lưu dưới đáy lòng thì như thế nào. Tâm tình không khỏi vui vẻ.

Yến Tĩnh cẩn thận xúc lên Liều Như Tuyết giáp tới thái, chậm rãi đưa vào trong miệng của mình. Nhất thời nghĩ toàn thân thư sướng, nụ cười trên mặt từ từ làm sâu sắc, nha đầu kia thị khai khiêu sao? Hai người liếc nhìn nhau, ngầm hiểu, ẩm áp dùng xong bữa này bữa cơm.

Dùng xong xan lúc, nhìn Yến Tĩnh lại nhớ tới trên bàn sách xử lý sự tình, Liều Như Tuyết tần Liều tần mi, xuất hồ ý liệu dặn dò "Hiện tại đã chậm có chuyện gì chờ ngày mai tái xử lý ba."

Yến Tĩnh kinh ngạc Liều chỉ chốc lát nhưng vẫn là nghe theo Liều Như Tuyết nói thả tay xuống trung sở con.

Kiến Yến Tĩnh thả tay xuống trung sở con, Liều Như Tuyết cũng hài lòng hướng về giường của mình đi đến, còn không quên dặn dò "Ban đêm tương đối lạnh phải chú ý đắp chăn yêu." Nói xong nhảy đến trên giường đem mình vùi vào trong chăn, hài lòng nhắm mắt lại, như vậy ở chung kỳ thực cũng không thắc nì.

Một bên Yến Tĩnh ngoại trừ khỏi điểm kinh ngạc, lập tức nghĩ tới điều gì, nhìn một chút màn che đệm Liều Như Tuyết lại nhìn một chút bên bàn đọc sách mềm thấp, trong mắt đều là tiểu ý

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Tâm tình bị đè nén

Chương 37: Tâm tình bị đè nén

Liều Như Tuyết mỹ mỹ ngủ một giấc, đang chuẩn bị đuổi người một cái, lại phát hiện mình nằm ở một ẩm áp trong ngực. Không cần nghĩ cũng biết thị Yến Tĩnh, đang chuẩn bị đẩy hắn ra, lại đột nhiên ngừng thủ, nhìn trước mắt gần trong gang tấc kiểm, cười cười, nếu nội tâm của mình đều tiếp nhận rồi hắn, cái khác đều không trọng yếu như vậy.

Chỉ là tháng cùng một chỗ mà thôi, tuy rằng không có thói quen, thế nhưng dĩ Yến Tĩnh đức hạnh tình huống như vậy khẳng định sau đó mỗi ngày đều sẽ phát sinh, chính chỉ coi thị sớm thích ứng ba. Liều Như Tuyết uốn éo người, xoay người nhìn Yến Tĩnh thụ nhan, chính nhớ mang máng ngủ lúc Yến Tĩnh tựa hồ phía lại bị chuyện gì đánh thức vẫn bận đáo đêm khuya, để hắn ngủ nhiều hội ba.

Nhìn gần trong gang tấc dung nhan, tuần dật vô song gương mặt của hiện ra trừ hoàn mỹ thụ nhan, như ngọc da thịt vô cùng mịn màng, tốt khiêu nữ nhân đều đồ kị, nhìn không được đã nghĩ làm cho khứ tàn phá một chút, gương mặt này chính rất sớm đã nghĩ tàn phá một chút. Móng vuốt đưa tới, lại chậm chậm không dám hạ thủ, nếu như hắn tình làm sao bây giờ?

Cù kết trực bánh xe biến tốc, Yến Tĩnh mở mắt ra nắm tay nàng, mi hoặc cười nói "Tuông sờ mặt của ta sao? Vậy sờ đi." Chính từ nàng xoay người một khắc kia tự tình, nhận thấy được nàng nhân thân nóng cháy nhìn mình chăm chăm mặt của, rồi lại cù kết lùi về khứ, chính cũng không nhận được nữa, thì giúp một chút nàng ba.

Nói xong nắm lên tay nàng nhẹ nhàng đặt ở mặt mình bàng thượng. Lòng bàn tay truyền đến Yến Tĩnh nhiệt độ cơ thể, kiến Yến Tĩnh phát hiện ý đồ của mình Liều Như Tuyết một chút mặt đỏ đứng lên, gạt mình tỉnh giấc vậy thu hồi tay của mình, trong tay hoàn lưu lại Yến Tĩnh khí tức, cẩn thận cảm, lập tức ý thức được mình cùng hắn hoàn nằm ở trên một cái giường, lập tức đứng dậy che giấu ở chính hoàn hồng đồng đồng kiểm, "Đều tỉnh ngủ hoàn giả bộ ngủ, thế nào như vậy lòng dạ hiểm độc?"

Yến Tĩnh mặt mày quân đánh vào Liều tiểu ý, "Nhìn ngươi như vậy nóng cháy nhìn ta chăm chăm, ta nghĩ bất tỉnh đều không được nha, lại thấy ngươi cù

kết tướng sờ mặt của ta ta giúp ngươi một chút, ngươi còn nói ta." Nói xong một thân thủ, Liễu Như Tuyết bắt ngờ không kịp đề phòng diệt quay về Yên Tĩnh ôm ấp.

Lặng lặng nhìn bởi vì cương tình ngũ mà quần áo bán giải Yên Tĩnh, dày hựu tràn ngập mị hoặc, nhin không được thất thần.

Kiến nhân chính mà thất thần Liễu Như Tuyết, Yên Tĩnh không khỏi cười càng thêm mị hoặc Liễu, nhìn trong lòng ôn mềm thiên hạ, nhin không được thấu hạ thân, "Tảo an, vị hôn thê của ta." Nói xong ban chính Liễu Như Tuyết mặt của thẳng tắp hôn xuống. Thanh lương thân biện chậm rãi chuẩn xác địa không cho có nửa điểm lệch khỏi quỹ đạo tránh né địa phúc chiếm hữu nàng thân biện.

Liễu Như Tuyết thân thể run lên, một đôi đôi mắt đẹp mờ to, nhìn chăm chăm vào trước mắt vô hạn phóng đại Yên Tĩnh. Đầu óc trống rỗng, tất cả tư tự không cánh mà bay, thanh lương ôn mềm xúc cảm và một cây ngọc lan mùi hoa nhất thời xâm nhập Liễu Như Tuyết lòng của phế, chỉ cảm thấy đại não ừng ừng một tiếng, tim đập phảng phất ở một khắc kia đình chỉ.

Yên Tĩnh nhẹ nhàng hôn trong ngực thiên hạ, kiến Liễu Như Tuyết trầm mê nhắm mắt lại, không khỏi tiểu ý càng sâu, nặng nề hôn xuống, thẳng đến trong phổi dưỡng khí tiêu hao không còn, khó chịu sắp chết, Liễu Như Tuyết tài giật mình thần cự ra Yên Tĩnh ôm ấp.

Liễu Như Tuyết miệng to hô hấp phía ngoài không khí, tức giận trừng Yên Tĩnh liếc mắt, nhớ tới chính vừa nhin không được trầm mê chuyện tình, kiểm lại không nhin được đồ hồng. Che giấu tính tiêu sái ra bên giường, la lên không muốn xa rồi tiến đến hầu hạ rửa mặt chải đầu.

Chú ý tới Liễu Như Tuyết dị dạng, Yên Tĩnh sung sướng thiêu thiêu mị, sờ sờ môi của mình biện, hoàn lưu lại của nàng khí tức, nhin không được cười ra tiếng.

Nghe được tiếng cười Liễu Như Tuyết kiểm không khỏi đỏ hơn, không muốn xa rồi chú ý tới mình quận chúa thân sắc, cười trộm Liễu hạ, lại rước lấy Liễu Như Tuyết một trận bạch nhãn, không muốn xa rồi thề lười.

Hai người rất nhanh rửa mặt chải đầu hoàn, bởi vì vừa vẫn Liễu Như Tuyết không được tự nhiên không chịu cân Yên Tĩnh nói, sờ sờ cho ăn đồ ăn sáng ở Liễu Như Tuyết bạch nhãn trung kết thúc, dùng cơm xong, Yên Tĩnh mạnh mẽ sau khi từ biệt Liễu Như Tuyết mặt của, sờ sờ Liễu Như Tuyết có chút vì sung thân biện, nhẹ nhàng nói "Được rồi, đừng nóng giận, ta sai rồi."

Thấy Yên Tĩnh như vậy ăn nói khép nép cân chính xin lỗi, Liễu Như Tuyết nhin không được nhìn về phía hấn, Yên Tĩnh trừng nàng thảo hảo cười cười, nắm lên tay nàng néo néo, thấp giọng nói "Ta biết mình quá gấp, nhin không được hôn ngươi, ngươi cũng đừng nóng giận, vậy phạt tự ta một ngày đêm không được thấy ngươi thế nào?" Nói xong hoàn cù kết nhìn về phía Liễu Như Tuyết.

Thấy Yên Tĩnh như vậy cù kết hình dạng, Liễu Như Tuyết rốt cục nhin không được cười mờ "Rõ ràng hay chính ngươi có việc yếu đi xử lý, hoàn không biết xấu hổ thuyết là vì nghiêm phạt chính, ngươi da mặt cũng là cú đây."

Thấy Liễu Như Tuyết nguyên ý để ý chính, Yên Tĩnh thở phào, nắm lên Liễu Như Tuyết tay của phóng tới trên mặt mình, "Ngươi sờ sờ, xem nó hậu không hậu."

Liễu Như Tuyết tức giận nện cho hấn một chút, "Hậu đã chết. Có chuyện gì yếu đi xử lý tự nhanh đi ba." Nói xong quay đầu không để ý đến hấn nữa.

Yên Tĩnh mỉm cười "Vốn là muốn mang ngươi cùng đi, thế nhưng bây giờ còn là nghiêm phạt ta một người đi thôi, buổi tối trở về cùng ngươi. Nhớ kỹ chờ ta." Nói xong lần thứ hai phùng ở Liễu Như Tuyết mặt của nhẹ nhàng hôn một cái, bắt quá lần này thị cái trán, nhìn một chút Liễu Như Tuyết, thờ dài, "Xem ra cô nhân không lần được ta."

Liễu Như Tuyết kinh ngạc, Yên Tĩnh cũng không giải thích, quay đầu hướng về môn đi ra ngoài.

Nhìn Yên Tĩnh rời đi bóng lưng, Liễu Như Tuyết đột nhiên có ti không muốn, lập tức vỗ vỗ đầu của mình, chính đang suy nghĩ gì a.

Quay đầu nhìn ra phía ngoài, hoàn rất sớm ni, ngày hôm nay cũng không có chuyện gì tự ngủ thêm một lát ba.

Chẳng ngủ bao lâu, đột nhiên bên ngoài truyền đến thanh âm đánh nhau, Liễu Như Tuyết tần tần mị, rốt cuộc là thù a? Sáng sớm nhiều nhân Thanh Mộng. Bò dậy, nhìn về phía ngoài cửa sổ, đã chạng vạng tối, nhu liễu nhu đầu mình đã ngủ lâu như vậy a. Lập tức chuyển hướng tranh đấu một bên, chỉ thấy hồng tay áo đang cùng nhất tử y nam tử đánh nhau, đài thấy rõ người tới là thù, Liễu Như Tuyết sững sốt một chút. Tàn Thiên quân thế nào tới, lập tức kêu lên "Hồng La dừng tay, các ngươi đừng đánh."

Nói xong duỗi người một cái, đánh ngáp, đứng dậy đi tới cửa, hướng về còn đứng ở cửa Tàn Thiên quân hỏi "Thiên quân, sao ngươi lại tới đây, thế nào vẫn cùng Hồng La đánh nhau."

Nhu liễu nhu còn chưa ngủ tỉnh hai mắt, lại không nghe được Tàn Thiên quân đáp lời, Liễu Như Tuyết ngẩng đầu, chỉ thấy Tàn Thiên quân đang dùng Liễu Như Tuyết xem không hiểu thân sắc nhìn mình chăm chăm. Liễu Như Tuyết cười cười, "Làm sao vậy? Ngươi không biết ta sao? Thế nào xử ở nơi nào bắt động."

Tàn Thiên quân ngoảnh mặt làm ngơ, đứng ở ngoài cửa lạnh thấu xương gió lạnh vung lên hấn tử sam, sắc sắc mặt của hấn càng phát tái nhợt, thẳng tắp nhìn chăm chăm Liễu Như Tuyết ánh mắt của, gian cách đã lâu, Liễu Như Tuyết kỳ quái nhìn hấn, đột nhiên cảm thấy ánh mắt của hấn hảo xa lạ, nhưng Liễu Như Tuyết có một tia hoảng hốt.

Nhưng vẫn là áp chế xuống, thử dò xét kêu lên "Tàn Thiên quân?"

Một lúc lâu mới nghe được hân trầm thấp lên tiếng. Lập tức nghe được Tần Thiên quân nhàn nhạt hỏi một câu "Tuyệt nhi ngươi còn nhớ lời của ta sao?"

Liễu Như Tuyết sững sốt một chút, lập tức phản ứng nói "A? Câu kia? Ta đều nhớ nha."

Tần Thiên quân nhìn không ra thần sắc, "Phải? Vậy là tốt rồi, lúc nào ngươi đều phải nhớ kỹ ta đã nói." Không đợi Liễu Như Tuyết phản ứng, liền xoay người ly khai Tuyết các, nhìn Tần Thiên quân bóng lưng, Liễu Như Tuyết đột nhiên cảm thấy trong lòng có chút trầm trọng. Thế cho nên Yên Tĩnh truyền lời thuyết hai ngày này không trở về Tuyết các cũng chỉ là nhàn nhạt lên tiếng.

Nàng hiện tại chỉ ở trước Tần Thiên quân trong lời nói rốt cuộc là có ý gì, thế cho nên nàng bỏ quên chẳng biết lúc nào đứng lặng ở Tuyết các đầu tường Yên Tĩnh, mà hết thấy này giai cấp vào Yên Tĩnh đầy mắt, đầy mắt hắc sắc vòng xoáy phảng phất muốn đem nhân hít vào khứ, thẳng đến tối hậu cũng không có quay đầu Liễu Như Tuyết đi vào trong nhà. Nhìn một chút vẫn chờ phục mệnh tinh tuyến, tự giễu cười cười phi thân ly khai Tuyết các.

Tinh tuyến nhện không được vì chủ tử của mình yêu thương, vừa liếc nhìn Tuyết các, tối hậu lắc đầu, theo sát đi

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38: Không được tự nhiên

Chương 38: Không được tự nhiên

Hai ngày rất nhanh liền đi qua, Yên Tĩnh cũng không có trở lại Tuyết các, Liễu Như Tuyết mơ hồ nghĩ không thích hợp, nhưng lại không nói ra được, chỉ phải an ủi mình hân nhất định là bị chuyện gì quán lấy. Chính sửa lại một chút tâm tình, ngày hôm nay hay ngắm hoa yến Liễu, chính phải đề phòng một ít.

Áo nào vỗ vỗ đầu của mình, trước Yên Tĩnh ở Tuyết các mình cũng quên hỏi ngày hôm nay rốt cuộc là an bài thế nào, âm thầm chửi mình mê gái, bị mỹ sắc lâm đại sự. Thờ dài, không có biện pháp, vẫn phải là hậu trừ kiểm bị khứ vẫn ca ca của mình Liễu, chỉ mong ca ca sẽ không cười nhạo mình ba.

Đề phòng ở trên người mình trang thượng chính trước ở nước trong cốc phối thuốc, lo trước khôi phục. Sau đó căn dặn không muốn xa rời căn Hồng La, "Trước ta và các ngươi nói đều nhớ kỹ sao, nhớ kỹ ngày hôm nay tận lực không nên cách ta quá xa."

Hồng La căn không muốn xa rời liếc nhau, "Hiểu."

Liễu Như Tuyết thu liễm thần sắc, "Vậy là tốt rồi, hiện tại chúng ta đi tìm ca ca ba."

Cương đi tới cửa lại gặp phải thờ hân hân trên thành, Liễu Như Tuyết kinh ngạc "Trên thành, sao ngươi lại tới đây, ta điều không phải cho ngươi đi con để sao?"

Trên thành lấy hơi, "Ta đích xác chiếu quận chúa phân phó đi thanh huy vườn, thế nhưng từ đã tiên xuất phát, sở dĩ ta tài cấp cấp đặc chạy trước quay về tới báo tin."

Liễu Như Tuyết kinh ngạc, "Ca ca vì sao không đợi ta tự đi trước?" Rồi lại nghe được trên thành nói.

"Bất quá từ lưu lại bảo, nhượng quận chúa tiên chờ chỉ chốc lát, chờ một lát chim én mã xa tới, quận chúa tái cân chim én cùng đi."

Liễu Như Tuyết vừa... vừa hắc tuyến, nhìn về phía trên thành "Ngươi thế nào không nói một hơi ni."

Trên thành thờ hân hân suyễn, ngưng ngưng sờ đầu một cái, "Ta một thời chạy cấp, nói nhận không được." Nghe vậy Liễu Như Tuyết cười cười, tốt lắm chúng ta trước hết khứ phòng khách chờ một chút ba. Nói xong dẫn đầu đi ra ngoài. Nhìn Liễu Như Tuyết có chút vội vàng bước tiến, không muốn xa rời dĩ Hồng La liếc nhau, quận chúa tựa hồ thật cao hứng, thị chừng mấy ngày không chim én duyên có sao?

Không muốn xa rời âm thầm vui vẻ một chút, xem ra ở quận chúa ngực chim én còn là chiếm cứ phân lượng. Đang nhìn khấn hai bên trái phải hoàn lo lắng Hồng La, vội vã lập một bà, "Nhanh lên một chút, đều nhanh theo không kịp quận chúa Liễu." Nói xong bước nhanh hướng về Liễu Như Tuyết đuổi theo.

Mà lúc này Liễu Như Tuyết không chút nào chú ý tới phía sau hai người ngây người, ngực lại nhện không được có ti tiểu Cao hưng, hai ngày không thấy được hân, không biết hân rốt cuộc ở mang chút gì? Cước bộ nhện không được nhanh hơn, mắt thấy sẽ đến đại sảnh Liễu, đây là xong tối mặt Phúc Bá lại gọi lại Liễu Như Tuyết.

Liều Như Tuyết đột nhiên nghe được Phúc Bá gọi mình, ngẩn người, lúc này Phúc Bá đi lên trước, "Quận chúa, chim én đã chờ cửa, không cần khư đại sảnh, chim én thuyết hán không ở trên xe ngựa chờ người."

Nghe được Phúc Bá nói, Liều Như Tuyết cao hứng một chút, "Hán tới?" Lập tức chú ý tới Yên Tĩnh không vào phủ, kỳ quái hỏi "Hán không vào phủ sao?"

Phúc Bá chính là bởi vì chim én tự mình đến đón mình nhà quận chúa mà vui vẻ nì, nghe được Liều Như Tuyết nói, "Chim én thuyết yến hội muốn bắt đầu, muộn sẽ không tốt, sở dĩ hán thuyết hán không ở trên xe ngựa chờ quận chúa, quận chúa đến rồi tự nhất tề đi."

Nghe thế, Liều Như Tuyết nhìn sắc trời một chút, đích xác cũng không còn sớm, lập tức hướng về cửa đi đến.

Trần vương phủ trước cửa, lúc này chính đậu một chiếc toản thân đen kịt mã xa, thân xe giai dùng tới tốt đàn hương mộc chế tạo, mà lạp mã xa mã cũng là thượng hạng xích thỏ.

Liều Như Tuyết trườ trườ khoe miệng, toàn bộ nam thánh chi sở cũng chỉ có Yên Tĩnh cái này tài đại khí thô tài chủ mới dám như vậy rêu rao xuất môn. Lập tức nghĩ đến hán từ trước đây đều là như thế này, sợ rằng người khác cũng thấy nhưng không thể trách Liều.

Nghe được Liều Như Tuyết tiếng bước chân của, rồi lại một lúc lâu không gặp động tĩnh, Yên Tĩnh đẩy ra màn, thiêu thiêu mi, nhìn về phía về mặt quái dị Liều Như Tuyết, cười cười, "Còn không đi, người là dự định đứng ở chỗ này bị người đương hầu khán sao?"

Lúc này, Liều Như Tuyết tài chú ý tới chẳng biết lúc nào, mã xa chu vi dĩ vậy đầy quần chúng, bất quá nhìn đối tượng lại không phải là mình, mà là Yên Tĩnh.

Lúc này Yên Tĩnh về mặt mỉm cười, như nhau nhất uông thanh tuyền. Nhưng Liều Như Tuyết nhin không được đồ mặt, quay đầu nhìn về phía mọi người đều thị về mặt kinh dị tương. Liều Như Tuyết trườ trườ khoe miệng, ở trước mặt mọi người Yên Tĩnh vẫn là nhất phó từ chối người từ ngoài ngàn dặm mạc, chưa từng thấy qua Yên Tĩnh mặt này đều là nụ cười mọi người lúc này tự nhiên là kinh dị.

Liều Như Tuyết đột nhiên mặt đen một cái chớp mắt, lập tức tức giận bò lên trên xa, lôi Yên Tĩnh một bả, "Người cũng đừng tái nhân tiền lộ ra người gương mặt hoa đào như Liễu."

Yên Tĩnh sùng sột một cái chớp mắt, vén màn lên, phát hiện chu vi có không ít đều là xấu hổ ái khiếp thiếu nữ, chậm rãi buông mình. "Người là ghen tị." Đột nhiên thấu quá kiểm hướng về Liều Như Tuyết đi.

Liều Như Tuyết trong nháy mắt tự do mặt, biệt mở mắt, "Thầy hội ghen người nha, ta là thay bên ngoài này thiếu nữ lo lắng, phạ các nàng bị người cái này lòng dạ hiểm độc hắc phế người của lừa."

Yên Tĩnh nhất thời ngồi thẳng người, cũng không đang nhìn Liều Như Tuyết "Phải?"

Liều Như Tuyết đột nhiên cảm giác một trận bất an, quay đầu nhìn về phía Yên Tĩnh, lại phát hiện lúc này Yên Tĩnh cảm lên một quyển sách, chậm rãi nhìn. Liều Như Tuyết chỉ cảm thấy một trận áp lực đập vào mặt, nhin không được đẩy ra mình hướng ra phía ngoài thông khí, lúc này mã xa còn đang nam đại nhai đi tới, hi hi như trong đám người càng phát ra có vẻ bên trong xe ngựa bầu không khí trầm thấp.

Liều Như Tuyết chỉ cảm thấy bất an từng đợt địa kéo tới, ép buộc chính an quyết tâm, thở ra mấy hơi thở, rốt cục bình phục chính bất an tâm, nhẹ nhàng buông mình, quay đầu lại phát hiện trước mặt chẳng biết lúc nào mang lên một tinh xảo hộp.

Giương mắt nhìn một chút Yên Tĩnh, hán không chút sứt mẻ, nắm lên hộp nhìn một chút, đỉnh tinh xảo. Trầm mặc một chút tối chung vẫn là không nhin được hiếu kỳ, chậm rãi mở. Đập vào mi mắt thị một con khắc phong cách cổ xưa hoa văn đề chi bạch ngọc vòng ngọc, khán điều lũ hoa văn dữ vòng ngọc ti lệ nói vậy giá trị xa xỉ.

Qua lại quan sát vài vòng, lại không chút nào khép lại ý tứ, Liều Như Tuyết nhàn nhạt nhìn Yên Tĩnh liếc mắt, chậm rãi thả lại bên trong hộp, đóng cửa che, yên lặng thả lại chỗ cũ.

Bên trong xe ngựa bầu không khí trong nháy mắt càng thêm trầm thấp, liên mã xa ngoại đánh xe tinh tuyền cũng không nhin được co rúm lại Liều một chút, từ thực sự là thật là đáng sợ, giương mắt nhìn một chút đỉnh đầu thái dương, rõ ràng tốt như vậy khí trời, hết lần này tới lần khác chính cảm thấy mùa đông khắc nghiệt.

Liều Như Tuyết cũng bèn nhảy phát hiện Yên Tĩnh không thích hợp, hán rõ ràng đang đọc sách, nhưng là từ chính ngồi trên lái xe thủy, trang sách lại không chút nào lăm nhăm quá.

Bất an uốn éo người, Yên Tĩnh rốt cục ngẩng đầu "Thế nào? Ta rất đáng sợ sao? Liên tổng vật của người người cũng không dám yếu." Nói xong trong mắt hắc sắc vòng xoáy không ngừng làm sâu sắc.

Liều Như Tuyết nhất thời nhìn về phía Yên Tĩnh "Yên Tĩnh, người rốt cuộc ở không được tự nhiên chút gì? Có chuyện gì người không thể nói mình bạch ta sao?" Giương mắt khán hướng trước mặt mình hộp. "Người cũng không có mở miệng thuyết tông ta, ta làm sao có thể nã."

Yên Tĩnh trong mắt hắc sắc tiêu tán một ít "Xây ra trước mặt người chính là cho của người, mang cho nó."

Liều Như Tuyết sững sốt một chút "A?" Đây là cái gì nguy hiểm, bày ở trước mặt mình chính là mình.

Yến Tĩnh thấy nàng hoàn lo lắng, buông trong tay mình thư, tới gần Liều Như Tuyết, nắm tay nàng, không đợi Liều Như Tuyết phản ứng kịp, mở hộp ra, xuất ra vòng ngọc tự dần theo đi tới. Thấy vừa vặn, Yến Tĩnh trong mắt hắc sắc từ từ tiêu tán, lập tức buông tay ra.

Đồ lưu Liều Như Tuyết ngốc lăng nhìn trên tay mình vòng tay

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 39: Ngắm tiệc rượu 1

Chương 39: Ngắm tiệc rượu 1

Cảm giác được mã không khí trong xe rốt cục hòa hoãn một điểm, tinh tuyền thờ phào, tái như thế lại vài lần, sợ rằng mình cũng đắc đoan mệnh đã nhiều năm. Sửa lại một chút tâm tình, vội vàng mã xa một đường thẳng đến hoàng cung đi.

Liều Như Tuyết còn đang ngốc lăng, sờ sờ trên tay vòng tay, tựa hồ còn có nhiệt độ của người hân, không tự chủ được cười cười, quay đầu nhìn Yến Tĩnh, hiển nhiên sắc mặt của hân cũng đã khá nhiều, tuy rằng hai người như trước không nói lời nào, nhưng bầu không khí rõ ràng đã khá nhiều. Cứ như vậy một đường trực tiếp đi tới hoàng cung.

Ngắm yến, danh như ý nghĩa, hay Ngắm ý tứ, chỉ là lần này hơi chút nói trước mấy tháng, lại tăng thêm Hoàng Thượng nói rõ cấp cho tam hoàng tử và tứ Hoàng Tử chọn phi, sờ dĩ cửa hoàng cung ngoại đạo không ít quan viên mã xa, còn có vừa mới đến đất gia đãi quyền triều đình nặng viên.

Ngắm yến còn chưa có bắt đầu, sờ dĩ lui tới không ít người, đến rồi ngo môn, ngoại trừ hoàng đế, ai cũng yếu xuống xe ngựa đi đến ngự hoa viên, đương nhiên Yến Tĩnh đỡ Liều Như Tuyết cũng không ngoại lệ, xuống xe ngựa, nhìn một chút bên ngoài ăn mặc hoa chi chiêu triển một đám quan gia tiểu thư, Liều Như Tuyết trừu trừu khoe miệng. Hựu thấy mấy thanh lệ thoát tục mỹ nhân, hựu kinh dị một chút.

Chú ý tới Liều Như Tuyết biểu tình, Yến Tĩnh tiên chậm rãi xuống xe, sau đó thân ra tay của mình, đưa cho Liều Như Tuyết, ôn nhu nói "Tuyết nhi, đều đến rồi, mau xuống xe đi, người thế nào hoàn cân một tiểu hải tử đường như, tuy rằng năm năm một hồi kinh đều cũng không cần như thế kinh dị ba." Lập tức lắc đầu, dùng cung chiều nhãn thần nhìn về phía người trước mặt mã.

Nghe được Yến Tĩnh thanh âm của, Liều Như Tuyết một chút lấy lại tinh thần, thấy Yến Tĩnh ánh mắt ôn nhu cập thân ở trước mặt hai tay ngăn người, lập tức hiểu đây là muốn làm cho Hoàng Thượng nhìn, tự nhiên thân ra tay của mình để xuống Yến Tĩnh trên bàn tay, chậm rãi do Yến Tĩnh nắm xuống xe ngựa.

Nghe được đối thoại của hai người, không ít người đều quay đầu nhìn về phía bên này, lập tức thấy hai người nắm chặt hai tay, không ít phương tâm nát đây đất. Yến Tĩnh bản thân hay kinh đô nhất đại chúng thiếu nữ lý tưởng vị hôn phu, không chỉ là Yến vương phủ chỉ còn lại có Yến Tĩnh một người không có phức tạp nội viện việc vặt, chủ yếu hơn chính là Yến Tĩnh giữ mình trong sạch chẳng bao giờ có nhất nữ tử năng đến gần hân trong vòng ba thước.

Không ít thiếu nữ đều tăng ảo tưởng gả cho hân, nhìn hân ôn nhu biểu tình, hết thấy đều tốt đẹp như vậy. Mà khi ngày này thực sự đi tới thời gian, mà hân ôn nhu biểu tình cũng đối đãi một cô gái khác, chuyện kia sẽ không như đẹp như thế hay Liễu, phảng phất đặt vô biên địa ngục.

Không ít nữ tử đều triều Liều Như Tuyết đầu khư ghen ghét ánh mắt.

Mà khi tự xem hướng vị nữ tử kia thời gian, lại không khỏi ngây ngẩn cả người, phu nếu nỡ nà, thanh tú tuyệt tục, phảng phất bầu trời một vòng kiêu nguyệt, xa hoa, thuyết năng nghiêng nước nghiêng thành diệc không quá đáng.

Lúc này cũng không kịp ghen ghét, thấy đối phương tuyệt mỹ dung nhan chính lập tức nhin không được tự ti mặc cảm, thảo nào có thể được chìm én mắt khác đối đãi. Nhin không được kinh ngạc, kinh đô lúc nào tới như thế nhất vị mỹ nữ chính lại không biết hiểu ni, giường mắt hướng về người nhà mình đầu khư nghi vấn nhãn thần, giai lắc đầu.

Liều Như Tuyết cũng không muốn tái ở chỗ này bị người đương tiến bá, cũng không đành lòng nhìn nữa này nát đây đất phương tâm, nhanh lên lời kéo Yến Tĩnh ly khai, "Đi nhanh đi, chúng ta đi tìm ca ca."

Yến Tĩnh nhìn phía liếc mắt, chú ý tới Liều Như Tuyết lời kéo tay của mình, nở nụ cười một chút, "Hảo." Nói xong lời kéo nàng ra tầm mắt của mọi người.

Nhìn tương dặt dặt hai người, như thơ như tranh vẽ bóng lưng, làm cho nhìn không được nghĩ hai người này thực sự là trời sinh tuyệt phối. Khả năng cũng nữa tìm không được như vậy xứng đôi hai người. Rất nhanh Yến Tinh cùng một cô gái tuyệt sắc tương dặt tham gia Ngắm yến chuyện tình lập tức tựu truyền khắp toàn bộ hoàng cung.

Rốt cục không phát hiện được phía sau đường nhìn, Liễu Như Tuyết thờ phào, lại chú ý tới mình tay của còn bị Yến Tinh lôi kéo, đồ hồng kiểm, thu hồi tay của mình, "Ca ca bọn họ ở nơi nào?"

Không cảm giác được trong tay ấm áp, nghĩ tới điều gì, Yến Tinh thần sắc biến ảo Liễu một cái chớp mắt, lập tức khôi phục bình thường. Sửa lại một chút ý phục của mình, dùng một chút "Ta nghĩ bọn họ hẳn là ở thần vô điện." Lập tức nhìn thoáng qua Liễu Như Tuyết, "Nơi nào đều là nam quyến, hơn nữa hiện tại hoàng đế khả năng đã cũng ở đó Liễu. Người nhất định phải hiện tại quá khứ sao?"

Liễu Như Tuyết bình tĩnh suy tư một cái chớp mắt, "Đều là nam quyến nói ta đi đích xác không quá hợp. Như vậy đi, người đi cân ca ca hội hợp, ta đây trước hết khứ ngự hoa viên chờ các người được rồi."

Yến Tinh nhìn Liễu Như Tuyết liếc mắt, "Một mình người có thể chứ?"

Liễu Như Tuyết cười cười "Ta thế nào là một người nì, ta điều không phải dẫn theo Hồng La cân không muốn xa rời sao? Huống hồ ta trước đây không cũng đã tới hoàng cung sao?" Nói xong nhìn về phía vẫn đi theo phía sau mình Hồng La cân không muốn xa rời. Hai người bọn họ ngồi ở lãnh một chiếc xe ngựa thượng vẫn theo Yến Tinh mãi xa, thẳng đến hoàng cung tài đuổi kịp chủ tử của mình.

Yến Tinh nhìn hai người liếc mắt, "Tốt lắm, người thì mang theo các nàng cân các nàng cùng đi ngự hoa viên ba. Có chuyện gì tựu làm cho các nàng lai thần vô điện tìm ta."

Liễu Như Tuyết cười cười, "Ta đã biết." Nói xong dựa vào trí nhớ của mình hướng về ngự hoa viên đi đến. Yến Tinh thật lâu nhìn chăm chăm Liễu Như Tuyết bóng lưng nhìn không ra thần sắc. Thẳng đến nhìn không thấy Liễu mới đi thượng một ... khác điều thông hướng thần vô điện lộ.

Lúc này Liễu Như Tuyết dừng bước lại, dừng một chút, tới hậu xoay người nhìn về phía trước Yến Tinh đứng yên địa phương, Yến Tinh thực sự rất không thích hợp. Liễu Như Tuyết tần khời mi một trận suy tư, sau lưng không muốn xa rời nhìn một chút Liễu Như Tuyết nhìn phía địa phương, "Quận chúa, thị có cái gì đã quên cân chim én nói sao? Có muốn hay không nô tỳ khứ thông tri chim én trở về?"

Liễu Như Tuyết ngẩng đầu, cười cười, "không cần, cũng không có gì sự. Chúng ta đi thôi."

Không muốn xa rời gật đầu, quận chúa thực sự không thích hợp, chim én cũng giống vậy. Lắc đầu, chính thực sự không có biện pháp đoán được ý nghĩ của bọn họ.

Liễu Như Tuyết chậm rãi đi tới, nhìn trái phải hai bên có ti quen thuộc lại có ti xa lạ cảnh trí cười cười, hoàng cung vĩnh viễn như vậy rực rỡ xinh đẹp xuất hiện ở tầm mắt của mọi người, khả hựu có bao nhiêu nhân nhớ kỹ giá huy hoàng cung điện là dùng bao nhiêu người tiên huyết dữ bạch cốt tài đúc đi ra.

Giương mắt nhìn một chút cách đó không xa ngự hoa viên, thu liễm thần sắc, chậm rãi đi tới.

Lúc này hoàng hậu dữ Hoàng Thượng còn chưa tới lai, tới đều là một ít triều đình quan viên nội quyến, phu nhân các tiểu thư đều tam tam lưỡng lưỡng có mình vòng tròn, chính tụ chung một chỗ nói chuyện phiếm. Minh đã năm năm một trở lại kinh thành tự nhiên không có quen thuộc tiểu thư dữ bạn chơi, nhìn không ít đều cho nhau phân bì dữ ám trào các tiểu thư, Liễu Như Tuyết nhìn chung quanh một vòng, cuối đi hướng một vẫn chưa có người nào trong lòng đình.

Liễu Như Tuyết chậm rãi đến gần chòi nghỉ mát, tiểu khê một chút.

Nhưng phiền phức lại tới, không ít người lúc này đã chú ý tới vị này cô gái tuyệt sắc, nhìn không được kinh diễm một chút, lập tức liền bắt đầu bắt đầu ghen tỵ. Lúc này có người vừa mới ở ngo môn nhìn thấy qua nàng, biện nhận ra Liễu Như Tuyết, nhìn không được giọng nói ề ầm lớn tiếng nói, "Nàng hay cái kia cân chim én đi cùng một chỗ nữ tử."

Không ít phu nhân dữ tiểu thư giai quay đầu, Liễu Như Tuyết một chút đã bị mọi người ghen ghét ánh mắt bao vây lại, nhưng bởi không rõ ràng lắm thân phận của nàng hựu không ai dám tiến lên tìm phiền toái.

Liễu Như Tuyết cười khổ một tiếng, thầm thở dài một chút Yến Tinh mị lực đại, lập tức không nhìn ánh mắt của mọi người, mà Hồng La dữ không muốn xa rời còn lại là cảnh giác, đề phòng âm thầm có người hạ độc thủ

Chương 40: Ngắm tiệc rượu 2

Chương 40: Ngắm tiệc rượu 2

Thấy Liễu Như Tuyết không nhìn tự mình uống trà, chúng các tiểu thư nhìn không được càng thêm ghen ghét Liễu, nhất vị tiểu thư rất cục không nhìn được. Quan sát một chút Liễu Như Tuyết một thân trắng trong thuần khiết trang phục, ngoại trừ vừa... vừa tóc đen bị một cây thoa nhìn hết sức bình thường ngọc trầm tùy ý vén lên, trên tay mang một con phong cách cổ xưa vòng ngọc ở ngoài tái vô những thứ khác trang phục.

Nhìn không được đã cảm thấy người trước mắt nhất định là bằng vào sắc đẹp của mình, mị hoặc Liễu chìm én mới đi tham gia lần này Ngắm yến. Tâm trạng tức giận tiến lên chỉ trích nói "Người thị từ đâu tới dụ dỗ từ, mị hoặc Liễu chìm én quên đi, còn dám thượng ngự hoa viên, biết đây là địa phương nào sao? Loại này yến hội điều không phải người loại này của nhỏ nhà nghèo người của có thể tới. Ta khuyên người, người còn là nhanh lên ly khai chìm én ba, chìm én điều không phải người năng tiểu nghĩ nhân."

Nghe vậy Liễu Như Tuyết đề xuống đầu, khi hần môn xem ra giống như là bị nói trúng rồi tâm sự xấu hổ hình dạng. Mọi người thờ phào, còn sợ nàng là nhà ai đất tiểu thư nì, xem ra bất quá là một dĩ mỹ sắc thị người dụ dỗ từ, nhân thân dần dần miệt thị đứng lên, không ít tin là thật thiếu nữ dần dần lá gan lớn lên, không khỏi bắt đầu thêm vào trước thiếu nữ kia đội ngũ, thảo phạt khỏi Liễu Như Tuyết lại, trong miệng không ngừng khiêu hiêu "Dụ dỗ từ, cút ra ngoài, còn xuất chìm én bên người."

Liễu Như Tuyết thấp đầu không khỏi trào phúng trứ, những người này cũng không được tốt lắm mà? Len lén nhìn chung quanh một vòng, chu vi đã vậy nhiều không ít ghen ghét nữ tử, đích nữ thứ nữ đều có. Lúc này Liễu Như Tuyết phát hiện cách đó không xa bụi hoa biên có mấy người ngồi ngay thẳng bất động, cũng chút nào không hơn tiền vô giúp vui, tự mình ngồi. Liễu Như Tuyết mị hí mắt, xem ra vẫn có mấy người nhân vật hung ác.

Mấy thiếu nữ kiến Liễu Như Tuyết còn chưa phải đề ý chính, hơn nữa cũng không lên tiếng, dần dần lá gan càng phát lớn lên, nhìn một chút Liễu Như Tuyết tuyệt mỹ dung nhan, ghen ghét hai mắt nhìn không được bắt đầu ác độc đứng lên, "Nhìn người giả dụ dỗ từ giả cố tình thanh cao hình dạng thực sự là ác tâm, nhưng ta trào hoa mặt của người nhìn người hoàn thể nào mị hoặc chìm én." Nói xong chuẩn bị xông lên, có mấy người có đồng cảm nữ tử cũng nhất tề xông tới, chuẩn bị trào hoa Liễu Như Tuyết mặt của.

Lúc này không muốn xa rời và Hồng La rất cục không nhìn được, đang chuẩn bị hảo hảo giáo huấn mấy người các nàng không có mắt cho ăn, Liễu Như Tuyết nhẹ nhàng nắm các nàng chuẩn bị động tác tay của, cười cười, hai người liếc nhau, quận chúa giả là chuẩn bị tự mình động thủ?

Hai người bất động thanh sắc thu hồi tay của mình, mấy chuẩn bị động thủ nữ tử càng phát đắc ý, xem ra cô gái này thực sự là một một quyền một thế dụ dỗ từ, ngay cả mình tỷ nữ cũng không tiết vu đề ý nàng.

Mấy người lộ ra được như ý tiểu ý, rất nhanh của nàng xinh đẹp đều phải hủy ở trên tay của mình Liễu, càng phát hưng phấn, chậm rãi tới gần, đúng lúc này, từ một con đường khác truyền đến một tiếng bừa bãi không có kỵ thanh âm của.

"Các người đều đang làm gì?" Mọi người theo bản năng hướng về thanh nguyên nhìn lại, một thân màu xanh vân cẩm trường sam, tuần dật gương mặt của, hào mại bước đi hướng Liễu Như Tuyết.

Lúc này lúc trước mấy chuẩn bị động thủ tiểu thư nhất thời sợ đến kiểm trắng, lập tức nhìn một chút hoàn đoan ngồi ở một bên Liễu Như Tuyết, mắt nhất thời âm ngoan năng thối ra độc lại, Liễu Như Tuyết buồn cười lắc đầu, xem ra vị này vẫn là không có thấy rõ tình thế a.

Quả nhiên, cô gái này thay đổi trước âm ngoan lập tức điềm đạm đáng yêu hướng về Tần Vân đi đến, nhìn trước mặt phong tư tuần dật người của nhìn xuống trong lòng ngưng ngưng, ủy uyển chuyển uyển hướng về Tần Vân hay thi lễ "Thần nữ tôn tiểu duyệt tham kiến tiểu vương gia." Những người khác thấy thế cũng theo hành lễ.

Tần Vân cũng là người thông minh, nhìn thoáng qua chu vi chỉ biết trước mặt nữ tử này khẳng định muốn. Nhìn Liễu Như Tuyết liếc mắt, chỉ thấy nàng ngồi bất động sắc mặt mỉm cười, hiển nhiên nhất phó xem kịch vui hình dạng, Tần Vân không khỏi tới hăng hái, quay về với chính nghĩa cũng tìm được tiểu nha đầu, không bằng cân nàng cùng nhau khán xem kịch vui cũng không thác.

Nại hạ tính tình, Tần Vân phát phát tay "Đều miễn lễ ba." Nói xong lại quay đầu nhìn về phía tôn tiểu duyệt, "Người nói người tên là tôn tiểu duyệt, không biết là cái kia hộ bộ tôn thị lang đích nữ ba." Nói xong hoàn quan sát một chút.

Kiến Tần Vân bình tâm khí và thuyết ra thân phận của mình, tôn tiểu duyệt nhìn không được tự do mặt, Tần Tiểu Vương Gia chịu trách nhiệm Tiểu Phách Vương tên cũng không đối với bất kỳ người nào có sắc mặt tốt, ngày hôm nay lại lần đầu tiên cân mình nói chuyện, lễ nào hẳn là đối với mình có hảo cảm sao? Nhìn xuống trong lòng nhảy nhót, phải biết rằng Tần Vân tuy rằng ác danh tại ngoại, nhưng là thị tuần dật vô song mỹ nam tử, đại gia chỉ là sợ hẳn mới không dám tới gần hẳn, không nghĩ tới như vậy nam tử ngày hôm nay cũng bị chính cấp mê hoặc. Ngắm lại cũng làm cho nhân hưng phấn.

Kiến tôn tiểu duyệt giật mình thần, Tần Vân kỳ quái, "Ừ?"

Tôn tiểu duyệt vội vã hoàn hồn, thấp giọng nói "Quay về tiểu vương gia, hộ bộ thị lang chính thị gia phụ." Nói xong hoàn nhìn không được đỏ mặt.

Lập tức quay đầu nhìn về phía Liễu Như Tuyết, đại gia cương hành lễ thời gian cũng chỉ có một mình nàng ngồi ngay thẳng bất động, quả nhiên là cửa nhỏ nhà nghèo không kiến thức, liên cấp bậc lễ nghĩa cũng đều không hiểu, nhân thân lần thứ hai xẹt qua Liễu Như Tuyết mặt của, ghen ghét ánh mắt của lập tức dấy lên hừng hực liệt hỏa.

Nhìn một chút trước mặt Tần Vân, doanh doanh nhược nhược lần hai cúi đầu "Khỏi bẩm tiểu vương gia, vừa tiểu vương gia tới được thời gian điều không phải đang hỏi chúng ta đang làm gì sao?"

Tần Vân ngẩng đầu nhìn Liễu Như Tuyết liếc mắt, hăng hái dạt dào hứa chuyển hướng tôn tiểu duyệt, "Nga? Bản tiểu vương nhưng thật ra thật tò mò các ngươi đang làm cái gì?"

Kiến Tần Vân nhìn mình, tôn tiểu duyệt không khỏi càng thêm đắc ý, "Tiểu vương gia, kỳ thực là như vậy, thị ngự hoa viên tới một chẳng cấp bậc lễ nghĩa dụ dỗ nữ tử, sở dĩ tỷ muội chúng ta mấy người đang chuẩn bị hảo hảo dạy một chút nàng. Hơn nữa vừa nàng cũng không có đối tiểu vương gia hành lễ, thực sự là không có gia giáo." Nói xong hoàn nhãn thân ác độc nhìn về phía Liễu Như Tuyết.

Tần Vân cái này toán hiểu, mặt đen một cái chớp mắt, nhìn về phía Liễu Như Tuyết, khóe miệng mỉm cười "Bản tiểu vương nhưng thật ra thật tò mò các ngươi đang chuẩn bị dạy thế nào nàng."

Một bên mấy người kiến Tần Vân nụ cười trên mặt, đang lo tìm không được cơ hội ở Tần Vân trước mặt biểu hiện, lập tức nói tiếp "Chúng ta chuẩn bị tề nàng trưng dụ dỗ mặt của. Để cho nàng cũng nữa không có biện pháp gặp người."

Tần Vân tiểu ý không khỏi sâu hơn, nhưng đáng tươi cười cũng không đạt đáy mắt. Nhìn về phía mọi người, lại phát hiện ngoại trừ xa xa ngồi bất động tam vị nữ tử, ở đây những người khác điều không phải về mặt ghen ghét nhìn về phía Liễu Như Tuyết, hay coi thường trù thù ơ lạnh nhạt.

Bất động thanh sắc thu hồi đường nhìn, nhìn về phía Liễu Như Tuyết hé ra như hoa như ngọc mặt của "Cỡ nào đẹp mắt gương mặt a." Thản nhiên nói, trong ánh mắt lại nổi lên một con lóe.

Nhìn một chút Tần Vân biểu tình, Liễu Như Tuyết trườ trườ khóe miệng, Tần Vân giá là chuẩn bị giúp mình giáo huấn các nàng sao? Cũng tốt, miễn cho lãng phí tinh lực của mình, tròng Tần Vân cười cười.

Tôn tiểu duyệt kiến Tần Vân không có ngăn cản ý tứ, lập tức cho rằng Tần Vân thâm chấp nhận hành vi của mình, lập tức thấy Liễu Như Tuyết tròng Tần Vân cười, lập tức nộ từ tâm khởi, trong miệng cũng không khách khí "Ghe tởm dụ dỗ tử, ngươi cho là ngươi là ai, dám trước mặt nhiều người như vậy câu dẫn tiểu vương gia, tiểu vương gia là ngươi năng tiểu nghĩ người sao? Bọn tỷ muội thượng, tề nàng gương mặt này, khán nàng lấy cái gì khử dụ dỗ nhân."

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Ngắm tiệc rượu 3

Chương 41: Ngắm tiệc rượu 3

Mất thấy ma trảo sẽ đưa về phía Liễu Như Tuyết mặt của, Liễu Như Tuyết không thêm để ý chút nào ngồi bất động, nhãn thân liếc liếc mắt Tần Vân, Tần Vân sắc mặt của lúc này có thể dùng đầy nổi để hình dung, quả nhiên, ngay tôn tiểu duyệt cho là mình sẽ được như ý thời gian, một trận lực mạnh đập vào mặt, mà những ... này mảnh mai các tiểu thư đầu chịu nổi, một chút bị trận này quá lực vén đảo ba trượng có hơn, ti không ngạc nhiên chút nào ngã vào Liễu trong bụi hoa, phác thông phác thông vài tiếng kèm theo y bát vỡ tan thanh âm của, mọi người nhin không được biệt mở mắt, thật sự là thái tàn bạo Liễu.

Chỉ thấy nguyên bản hoàn phách lối mấy người, nhất thời trở nên chật vật bất kham, diễm lệ hoa phục đã bị hoa chi treo phá đổ lạn, mà nguyên bản tính xảo trang dung cũng bị té vô cùng thâm hiểm Liễu Như Tuyết rốt cục nhin không được "Phốc" một tiếng cười ra tiếng. Mọi người quay đầu nhìn về phía nàng, khóe mắt cong cong, tuyệt mỹ gương mặt của, tiểu ý dịu dàng, nhin không được tâm trạng tán thán, "Quả nhiên là mỹ nhân a, một cái nhãn này một tiếng cười đều tác động nhân tâm."

Nguyên bản hoàn mặt đen lại Tần Vân kiến Liễu Như Tuyết nở nụ cười, nhin không được hoảng hốt một chút. Mà hết lần này tới lần khác ngay cả có cái nào thấy không rõ tình thế người của lại làm rối. Chỉ thấy bị té thảm nhất tôn tiểu duyệt một chút bò dậy, vọt tới Liễu Như Tuyết trước mặt, đang chuẩn bị lần thứ hai tập kích Liễu Như Tuyết, Tần Vân một chút đen kiem "Tôn tiểu duyệt, ngươi là một suất đủ chưa?"

Nghe vậy tôn tiểu duyệt bắt đầu sụt sùi khóc, cương nàng xông lên phía trước nhất cũng không có nhìn thấy rốt cuộc là thủy lật ngược mấy người các nàng, nàng liền tròng Liễu Như Tuyết làm. Nghĩ đến chỗ này trong mắt bắn ra ra hận ý, cúi đầu bắt đầu khóc lóc kể lè "Tiểu vương gia, ngươi cũng gặp được, cô gái này thật sự là thái không coi ai ra gì Liễu, dám làm trỏ tiểu vương gia trước mặt hành hung, thật sự là thái không coi ngươi ra gì Liễu." Nói xong hoàn thân ngấm một cái Tần Vân.

Tần Văn sắc mặt lập tức quái dị, cô gái này thấy thế nào không rõ tình thế nì? Thế nào còn có loại này kỳ ba. Không nghĩ ra a. Lập tức biệt mở mắt, chính thật sự là nhìn không được Liễu.

Sải bước về phía trước, không để ý chút nào cập những người khác ánh mắt của, đang lúc mọi người kinh ngạc hạ ngồi ở Liễu Như Tuyết đối diện, cầm lấy trước mặt trà uống một ngụm, đang chuẩn bị cân Liễu Như Tuyết nói.

Chỉ thấy tôn tiểu duyệt nóng nảy, lập tức nói "Tiểu vương gia, người làm sao có thể cân nạng như vậy nữ tử ngồi chung một chỗ nì, thật sự là thái ** phân Liễu."

Mọi người lập tức quái dị nhìn về phía tôn tiểu duyệt, bọn họ không có thể như vậy cân tôn tiểu duyệt như nhau không biết rõ sở, bọn họ là rõ ràng thấy Tần Văn ở tôn tiểu duyệt nấy người thương chuẩn bị trước thảo Liễu Như Tuyết mặt của thời gian, phật ổng tay áo một chút, sau đó tụm mấy người tụm ngay sau đó chạt vật suất hướng bụi hoa. Rất rõ ràng, Tần Văn nói rõ thị giữ gìn nữ tử này.

Chú ý tới mọi người ánh mắt quái dị, tôn tiểu duyệt sững sốt một chút, lập tức thấy Tần Văn không thêm để ý chút nào đang chuẩn bị tới gần Liễu Như Tuyết, tôn tiểu duyệt lập tức đỏ mặt, rõ ràng vừa tiểu vương gia vẫn cùng bình duyệt sắc cân mình nói chuyện, rõ ràng là đối với mình có cảm giác, khả đảo mắt đã bị đối diện nữ tử đoạt đi, tôn tiểu duyệt không cam lòng, không khỏi càng hận hơn Liễu Như Tuyết Liễu, lập tức hướng về phía Tần Văn nói "Tiểu vương gia, cái kia dụ dỗ tử có gì tốt, chỉ bắt quá hội mị hoặc nhân mà thôi, vừa còn đang ngộ môn cân chim én hôn nhẹ nóng một chút, đảo mắt sẽ câu dẫn tiểu vương gia, thật sự là thái không biết xấu hổ."

Tần Văn sắc mặt của lập tức hắc như đáy nồi, tôn tiểu duyệt nhưng không có chú ý tới, kiến tất cả mọi người không có phản ứng, lập tức dương dương đắc ý tiếp tục nói "Như nạng loại này thủy tính dương hoa nữ nhân, nên lập khứ ngâm heo lung." Mọi người lập tức như tựa như nhìn quái vật nhìn về phía tôn tiểu duyệt, một chú ý tới tiểu vương gia sắc mặt của sao? Thực sự là không biết sống chết.

Tôn tiểu duyệt lập tức ý thức được không thích hợp, chậm rãi quay đầu chỗ khác nhìn về phía Tần Văn, Tần Văn khước miệng trào phúng càng thêm lớn. Dày sửa lại một chút góc áo, "Bản vương chuyện tình lúc nào đến phiên người hỏi tới. Người hựu toán cân thông?"

Tôn tiểu duyệt kiểm tái nhợt như tuyết, mình cũng đã quên người trước mắt không chỉ là một Vương gia, càng một hoành hành vô kị chủ, kinh đô ngoại trừ hoàng đế, ai cũng không quản được hắn. Nghĩ tới đây bắt đầu hối hận tự nói, lập tức nhìn sang một bên xem kịch vui Liễu Như Tuyết, đều là nạng, nếu không nạng tiểu vương gia cũng sẽ không như vậy đối với mình.

Lửa giận trong lòng trung đốt, thấy Tần Văn sắc mặt của cũng không dám nói quá phận, "Thần nữ chỉ là một lòng vì tiểu vương gia suy nghĩ, cương vị nữ tử này ở ngộ môn cân chim én dặt tay rất nhiều người đều tận mắt thấy, nạng nhất định là bằng vào chim én ưu ái mới dĩ tham gia lần này Ngắm sẽ, tiểu vương gia cân nạng ngồi chung một chỗ khó tránh khỏi mất thân phận." Nói xong liếc một cái sắc mặt không tốt Tần Văn.

Nghe thế Tần Văn nhin không được xuy cười một tiếng, "Bản tiểu vương cân nạng cùng nhau tọa tụm mắt thân phận? Quyền kia tiểu vương với ai cùng nhau tọa? Với người sao?" Nói xong liếc liếc mắt tôn tiểu duyệt, lập tức ghét bỏ biệt mở mắt, "Dừng cười từ bản tiểu vương Liễu, ở chỗ này, nếu như nạng không có tư cách cân bản vương ngồi chung một chỗ, vậy các người lại càng không có tư cách." Nói xong giễu cợt nhìn ở đây mỗi một vị.

Mọi người nhất thời sắc mặt không tốt, Tần Văn ý tứ thị thân phận của mình còn không bằng Liễu Như Tuyết Liễu, lúc này một vị tự giữ rất cao trung niên phụ nhân đi lên trước, "Tiểu vương gia lời nói này tựa hồ có chút thái đã thương người Liễu ba, thần phụ bất tài, nãi triều đại đương thời hộ bộ thị lang nội quyền chính tam phẩm cáo mệnh phu nhân, chẳng cân tiểu vương gia bên người nữ tử nhưng có vừa so sánh với? Bất quá là một dĩ sắc tỷ người dụ dỗ nữ tử mà thôi, cánh đắc tiểu vương gia như vậy giữ gìn, thần phụ thật sự là không phục."

Nói xong lôi kéo một bên tôn tiểu duyệt, khinh miệt nhìn Liễu Như Tuyết liếc mắt. Liễu Như Tuyết hài hước nhìn một chút Tần Văn, chuyện này thực sự là càng ngày càng có ý tứ Liễu.

Tần Văn nhin không được đen kiểm. Nhẹ nhàng để chén trà trong tay xuống, chính quy củ Liễu đã nhiều năm, xem ra ai cũng đã quên chính chuyện năm đó Liễu. Trong mắt hàn mang từ từ làm sâu sắc, "Xem ra bản tiểu vương tính tình còn là thật tốt quá, dĩ nhiên năm lần bảy lượt có người tới khiêu chiến bản tiểu vương điểm mấu chốt, các người đều nghe không hiểu bản tiểu vương nói sao? Các người ở đây không có một vị có tư cách năng cân bản tiểu vương cùng nhau tọa."

Nói xong nhần thần hài hước nhìn về phía thị lang phu nhân, "Nguyên lai người chính là tôn tiểu duyệt mẩu thân a, thật là có kỳ nữ tất có kỳ mẩu, người toán cái thứ gì, hoàn chính tam phẩm, người xem thừa tướng phu nhân đều không nói chuyện, người hựu ở đâu ra tư cách. Huống hồ thân phận của tiểu nha đầu với các người thế nhưng cách biệt một trời, hoàn không biết xấu hổ lại tương đối." Xoay mặt nhìn về phía Liễu Như Tuyết.

Phát hiện Liễu Như Tuyết như trước nhất phó xem trò vui biểu tình, nhin không được vô vô Liễu Như Tuyết đầu cười cười, "Ai, ta nói tiểu nha đầu, người xem hí nhìn đủ chưa a, thế nào người cái này đương sự hoàn là một bộ sự không liên quan mình hình dạng, xem ra người thực sự là cân Yên Tĩnh cái kia tử lòng dạ hiểm độc ngây ngô lâu cũng biến thành hắc tâm." Nói xong trong mắt lóe lên một tia tâm tình.

Liễu Như Tuyết lúc này mới thay đổi lúc trước xem cuộc vui trạng thái, chụp được Tần Văn tay của, cười nói "Ta đây không phải là tới thăm người sao? Người cái này Tiểu Phách Vương tự có thể giải quyết sự cần gì phải nhượng ta xuất thủ nì? Bất quá tựa hồ theo ta nghĩ không quá như nhau nha, thi cách năm năm, ta xem người giả kinh đô Tiểu Phách Vương cũng bất quá như vậy thôi."

Tần Văn bất đắc dĩ nói "Cái này cũng không có biện pháp nha, ai bảo kinh đô không có gì hay đùa nì, sở dĩ ta đây Tiểu Phách Vương tài không có đất dụng võ chút nào nha. Bất quá giá chính sự kiện đều phải quải chính người không đem thân phận của người nói rõ ràng, chính người khai ra sự tình, người tự mình giải quyết ba."

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 42: Phong ba

Chương 42: Phong ba

Liễu Như Tuyết cười cười, "Có cái gì tốt giải quyết, sự tình cai thế nào được cái đó a." Nói xong dừng một chút, quay đầu nhìn sang một bên bắt mình cho nên mọi người, cười cười, "Bất quá sự tình đều đảo phân thượng này Liễu, cũng nên giới thiệu một chút chính mình."

"Các vị phu nhân tiểu thư, thật lâu không thấy, ta là Liễu Như Tuyết." Liễu Như Tuyết đứng dậy đối mọi người phúc thân nói.

Mọi người lập tức kinh ngạc liếc nhau, lập tức phức tạp nhìn về phía đã ngốc lãng ở tôn tiểu duyệt hai mẹ con. Tôn tiểu duyệt mẹ con lập tức như sét đánh như nhau ngây dại, nàng thuyết năng khiếu Liễu Như Tuyết, kinh đô ai chẳng Liễu Như Tuyết, nàng hay cái kia ra kinh năm năm tiểu quận chúa, trấn vương phủ hôn ngọc quý trên tay. Cũng khó trách Tần Vân thuyết ngoại trừ nàng không ai năng có tư cách cân Tần Vân ngồi chung một chỗ Liễu. Dĩ nhiên, mặc kệ nói như thế nào bọn ta thị hoàng đế thân phong quận chúa, coi như là tiêu thất ở tâm mắt của mọi người trung, nhưng thân phận của nàng bái ở nơi nào không sai được.

Lúc này mọi người cũng không biết nên cười hay là nên khóc, mặc kệ nói như thế nào Liễu Như Tuyết vừa bị vây công thời gian mình cũng hoặc nhiều hoặc ít thờ ơ lạnh nhạt, thậm chí còn khinh thị nàng, chỉ hy vọng không nên bị nàng ghi hận mới tốt.

Lập tức nhìn về phía tiền chuẩn bị trước thu thập Liễu Như Tuyết mấy người thiếu nữ dữ tôn tiểu duyệt, mặt của các nàng đã sợ đến tái nhợt, chu vi người xem náo nhiệt có thể sẽ không có đại sự gì, khả bọn họ cũng chân chính nhục mạ quá Liễu Như Tuyết người của, chớ nói chi là các nàng còn chuẩn bị động thủ bị hủy Liễu Như Tuyết dung. Giả bốn người nữ tử lập tức quy tới đất thượng bắt đầu cầu xin tha thứ, yếu biết mình chẳng qua là nhỏ nhỏ quan viên nhà thứ nữ, nếu như Liễu Như Tuyết truy cứu, chính rất khả năng tự bị xử tử tội Liễu, dù sao Liễu Như Tuyết thị hoàng đế thân phong quận chúa cũng là trấn vương phủ hôn ngọc quý trên tay.

Nhận rõ tình thế, mấy người không ngừng hướng về Liễu Như Tuyết dập đầu, rất nhanh đầu tự dập đầu phá, trên mặt đất để lại nhất đại than vết máu. Liễu Như Tuyết coi như không gặp, chính không có thể như vậy cái gì trái hồng mềm, ai ngờ dẫn đo mụn bốp. Huống hồ mấy cái này khẳng định cũng không phải thứ tốt gì, dụng tâm ác độc, cho các nàng một bài học cũng tốt.

Giơ tay lên biên trà, nhẹ nhàng đứng đưa, ý tứ hàm xúc không rõ đảo qua quanh thân mọi người, lập tức nhìn về phía hoàn ngọc lãng ở một bên tôn tiểu duyệt mẹ con, cười cười. "Các người đứng lên đi."

Bốn người nữ tử dập đầu đã khiến cho vẻ mặt đều là máu, ở hơn nữa trước Tần Vân đem các nàng ngã vào Liễu bụi hoa, y phục cũng bị quất phá, rách rưới quần áo hơn nữa khuôn mặt vết máu có vẻ càng thêm chật vật đến cực điểm. Nghe được Liễu Như Tuyết nói chân chờ một chút, liếc nhìn nhau, đây là buông tha mình sao? Từ từ đứng lên, cũng không dám từng có nhiều động tác, vội vã đứng ngay ngắn thôi qua một bên.

Thấy mấy người động tác, Liễu Như Tuyết cười cười, nhưng thật ra Tần Vân nhìn không được, ghét biệt mở mắt, phát tay nói, "Mấy người các người thật là xấu xí, hoàn không đi xuống dọn dẹp một chút, không duyên cớ dơ ánh mắt của người khác."

Bốn người mang cúi đầu, đây đó nhìn thoáng qua, chú ý tới mình chật vật, cuống quýt địa xin cáo lui khứ chỉnh lý.

Đang định các nàng lui ra thời gian, dĩ hoàng đế hoàng hậu cảm đầu một đám đại thần chậm rãi đi tới.

Thấy thế, mọi người giai đứng dậy hành lễ, "Tham gia Hoàng Thượng, Ngô hoàng vạn tuế trăm triệu tuế, Hoàng hậu nương nương thiên tuế thiên thiên tuế."

Hoàng Thượng phát liễu phát thủ, "Đại gia đều đứng lên đi, hôm nay Ngắm yến đại gia cũng không cần đa lễ."

Mọi người đứng dậy, "Tạ ơn Hoàng Thượng."

Thấy mọi người cung kính, Hoàng Thượng hết sức hài lòng, quét mắt liếc mắt, liền khán qua một bên hoàn không kịp xuống phía dưới chỉnh lý dung nhan bốn người. Không khỏi nhủ mảy, chỉ chỉ hoàn trừ đứng ở một bên run lẩy bẩy bốn người, nghiêm túc đảo qua mọi người, "Có vị kia ái khanh khả dĩ nói cho ta biết xảy ra chuyện gì sao?"

Đảo qua địa phương mọi người đều sợ hãi địa cúi đầu, lúc này truyền đến một tiếng bá đạo không cổ kị thanh âm của, "Hoàng bá bá, người đừng hỏi bọn hần Liễu, lượng bọn họ cũng không dám thuyết, người hần là trực tiếp hỏi ta."

Nghe được cái thanh âm này, Hoàng Thượng quay đầu nhìn về phía thanh tại chỗ, chỉ thấy từ trong lương đình Tần Vân chậm rãi đứng dậy hướng về

hoàng đế đi tới, một bên tả oán nói "Những người này thái kỳ cục Liễu, thực sự là thật là lớn gan chó, cũng dám thuyết ta tiểu nha đầu là một dụ dỗ tử, để cho bọn họ chỉ là đập đầu phá đầu thực sự là thái tiện nghi bọn họ."

Hoàng Thượng nghe được khí nở nụ cười một chút, "Tần Vân, ngươi cũng thực sự là hồ đồ, thảo nào mới vừa ở thần võ điện chỉ chớp mắt tự không thấy được cái bóng của ngươi, còn tưởng rằng ngươi tiểu tử ngu ngốc kia lại cùng mấy năm trước như vậy bảo đi nơi nào vù vù ngủ say, thế nào đều không nghĩ tới năm nay ngươi đảo tới trước ngự hoa viên, ngươi đây là tới tai họa trầm Ngắm yến sao?"

"Hoàng bá bá, ngươi lời nói này cũng quá đã thương người Liễu, mấy năm trước ta điều không phải tuổi còn nhỏ ma đối cái gì Ngắm thật tình không để được cái gì hăng hái, vừa mới năm nay tới hăng hái cho nên mới tới Liễu." Tần Vân miễn bất tại hồ nói rằng.

Hoàng đế ý tứ hàm xúc không rõ hướng về phía chòi nghỉ mát Liễu Như Tuyết nhìn thoáng qua, "Phải?" Lập tức quay đầu nhìn về phía chặt vật bất kham bốn người, "tiểu tử ngươi nhưng thật ra nói một chút bốn người này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?"

Liễu Như Tuyết chỉ cảm thấy Hoàng Thượng cái nhìn kia ý tứ hàm xúc phi thường, nhượng toàn thân mình đều căng thẳng lên, một quốc gia quân chủ quả nhiên không thể khinh thường. Liễu Như Tuyết đã khôi hoàn toàn tinh thần, hướng về Hoàng Thượng phía sau cách đó không xa Yến Tĩnh nhìn lại, Yến Tĩnh như trước nhìn không ra thần sắc, khả Liễu Như Tuyết thấy hẳn lại không ngạc nhiên chút nào an tâm không ít.

Tần Vân cũng chú ý tới hoàng thượng cái nhìn kia, trong ánh mắt hiện lên một tia cái gì, lúc này trong đám người có mấy người quan viên nhận ra nhà mình nữ nhi, thấy nhà mình nữ nhi dáng vẻ chặt vật, nhất thời tức giận phi thường, vừa lại nghe Tần Vân nói không khôi tức giận đứng lên, hướng về hoàng đế, nhất thời lão lệ tung hoành, "Hoàng Thượng a, năm nên vì vi thần làm chủ a, người xem vì thần tiểu nữ bị đánh thành cái dạng này, vì thần nuốt không trôi khẩu khí này, xin hãy Hoàng Thượng vì vi thần làm chủ."

Liễu Như Tuyết cân Tần Vân khóa miệng trừu trừu, người nọ là vội vàng bắt đầu yếu nghiêm phạt sao? Trước kia ở đây phụ nhân các tiểu thư sắc mặt cũng bắt đầu nhìn khá hơn, mà trừ đứng ở một bên kỷ sắc mặt người càng phát trắng, tôn tiểu duyệt mẹ con còn lại là càng thêm tái nhợt nghiêm mặt, xem ra một kiếp này nhất định là chạy không thoát.

Nhìn còn đang khóc lóc kẻ lẻ thần tử dữ đang an ủi thần tử Hoàng Thượng, Tần Vân rốt cục không nhịn được, "Các ngươi đều nghe không hiểu bản tiểu vương nói có đúng hay không, còn có mặt mũi khóc, ngươi thế nào không hỏi xem con gái ngươi các nàng làm cái gì? Còn có hộ bộ thị lang, năm thật là có nữ nhi tốt hòa hảo phụ nhân nha." Nói xong hoàn ý tứ hàm xúc không rõ nhìn về phía tôn tiểu duyệt mẹ con, có thể coi là sổ sách tự cùng tính một lượt được rồi.

Hoàng đế nghe được Tần Vân nói ngắn gọn, lập tức theo Tần Vân ánh mắt nhìn lại, tôn tiểu duyệt mẹ con nhất thời than ngồi dưới đất, bắt đầu đập đầu "Hoàng Thượng tha mạng nha, thần nữ không phải cố ý muốn đi chửi bới Tuyết quận chúa, thần nữ chỉ là bị đồ kị che mất tâm trí, xin hãy Hoàng Thượng tha mạng."

Theo mà đến triều thần giai hiểu, xem ra mấy cái này đều là chửi bới Tuyết quận chúa mới bị Tần Vân giáo huấn thành như vậy. Nhìn về phía mấy người ánh mắt cũng chẳng phải thân mật Liễu. Mấy vị kia tưởng vì nữ nhi mình ra mặt thần tử cũng không cảm bắt đầu hối hận, chính thật không cai đứng ra.

Hộ bộ thị lang hung hăng trừng phụ nhân của mình dữ nữ liếc mắt, chậm rãi đứng dậy đi lên trước, hướng về Hoàng Thượng hay nhất quy, "Tiểu nữ dữ vợ ngu dốt, đụng phải Tuyết quận chúa đích xác cai phạt, thế nhưng tiểu nữ cố nhiên có thác, khả đã không nên bị đánh thành như vậy đi, chỉ là làm thương tôn Tuyết quận chúa danh dự mà thôi, cũng không cai lạm dụng hình phạt riêng ba." Thấy chặt vật tôn tiểu duyệt, hẳn tự theo bản năng cho rằng đây là bị Tần Vân có

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Thiên vị

Chương 43: Thiên vị

Nói xong, một đám đại thần giai hướng về tôn tiểu duyệt nhìn lại, nguyên bản tính xảo trang dung dĩ hoàn toàn thay đổi, y phục cũng rách rưới treo ở trên người, tóc càng mất trật tự bất kham, bắt mình cho nên triều thần lắc đầu, thực sự thái thảm. Đối đãi một mảnh mai nữ tử hạ nặng như thế thủ, Tần Vân thật sự là thái không hiểu thương hương tiếc ngọc.

Hoàng Thượng cau mày một cái, nhìn về phía Tần Vân. Tần Vân nhất thời cười ha ha "Ha ha. . . Ha ha. . . Thực sự là cười ngạo bản tiểu vương Liễu." Nói xong hoàn tùy ý long liễu long tay áo, "Quả nhiên là toàn gia a, tám tấc. . . Giá toàn gia quả nhiên xứng đôi."

Nghe được Tần Vân nói, Hoàng Thượng phía sau vũ vương rốt cục nhịn không được mắng "Hỗn tiểu tử, nói gì vậy? Thật là không có một đức hạnh."

Tần Văn biệt mở mắt, "Phụ vương, ta đều nói là lời nói thật, lời nói thật còn không cho người ta nói." Nói xong khán hướng Hoàng thượng, "Hoàng bá bá, ta nghĩ vẫn người một vấn đề, thị chính tam phẩm đại ni còn là hoàng gia quận chúa đại."

"Hỗn tiểu tử, giá còn phải hỏi sao? Đương nhiên là quận chúa đại, người hỗn tiểu tử này liên loại này ba tuổi tiểu hài tử đều biết vấn đề hỏi người hoàng bá bá, người nói người thực sự là càng ngày càng kỳ cục Liễu." Vũ vương lập tức xuy râu mép trợn mắt nói.

Tần Văn cũng không nhìn mình phụ vương, nhìn chăm chăm vào Hoàng Thượng "Là như thế này nha, Tồn tiểu thư cân bên kia bốn vị không chỉ là thuyết tiểu nha đầu thị dụ đồ tử nga, thế nhưng còn chuẩn bị động thủ chuẩn bị bị hủy tiểu nha đầu mặt của ni, mà thị lang phu nhân ma, tác là bởi vì ta nói ngoại trừ tiểu nha đầu thủy đều không có tư cách cùng ta ngồi chung một chỗ cho nên muốn nã chính tam phẩm cáo mệnh phu nhân lai cân tiểu nha đầu hoàng gia quận chúa thân phận lai nhiều lần."

Lời này vừa nói ra, ở đây triều thần giai ồ lên, hộ bộ thị lang còn lại là sắc mặt trắng bệch than ngồi dưới đất. Mọi người ý tứ hàm xúc không rõ nhìn về phía mấy vị kia nữ tử, bọn họ đều không phải người ngu, vừa nghe Tần Văn nói liền hiểu, mấy vị này còn tuổi nhỏ tâm tư thực sự là ác độc, chỉ bằng vào đồ kị đã nghĩ bị hủy người khác kiểm thực sự là dụng tâm ác độc, còn có thị lang phu nhân, thấy không rõ tình thế còn muốn nã thân phận đề người, ăn trộm gà bắt thành còn mất nắm gạo càng thật quá ngu xuẩn.

Hoàng thượng khán Tần Văn, thần sắc bất minh, một lúc lâu tài quay đầu nhìn về phía một bên chật vật mấy người, "Là thế này phải không?" Hoàng đế khí thế của nhìn một cái không sót gì, mấy người tắc lập tức sợ vỡ mật, "Đều do thần nữ có mắt như mù dụng phải quận chúa, thế nhưng thần nữ cũng không có muốn thương tổn quận chúa ý tứ, thần nữ chỉ là. . . Chỉ là. . . Chỉ là muốn cân quận chúa đùa giỡn một chút mà thôi." Mấy người vội vã phủ nhận chính muốn đã thương hại Liễu Như Tuyết chuyện thực.

Tần Văn cười nhạo nói "Hù dọa? Nếu không ta chạy tới, tiểu nha đầu sợ rằng đều gặp độc thủ của các người Liễu."

Tồn tiểu duyệt mấy người vội vã phủ nhận, "Không phải như thế, thần nữ chỉ là muốn cân quận chúa chỉ đùa một chút."

Tần Văn còn muốn nói điều gì, Hoàng Thượng khoát khoát tay "Được rồi, chớ ồn ào, sảo trầm đầu đều hôn mê, như vậy đi, Tuyết nha đầu năm năm một hồi kinh, đại gia cũng không nhận ra nàng cũng tình hữu khả nguyên, đại gia không hòa thuận, trầm khán Tuyết nha đầu cũng không bị thương tích gì hại, nhưng thật ra mấy cái này thương đảo thật nghiêm trọng, chiếu trầm khán chuyện này cứ tính như vậy, tiểu hài tử ma, đều là ham chơi tính nết, gõ một chút tự trường trí nhớ Liễu. Sờ dĩ mấy vị này ái khanh trở lại hảo hảo quản giáo quản giáo các nàng, nếu như hoàn có lần sau, định không nhẹ tha."

Liễu Như Tuyết tay áo đã hạ thủ nắm chặt Liễu một chút, Hoàng Thượng như vậy thiên vị biểu hiện, tương cái này có thể lớn có thể nhỏ sự tình cứ như vậy hơi hợt sơ lược, thuyết Hoàng Thượng không có diệt trừ trấn vương phủ lòng của ai cũng không tin. Ngẩng đầu nhìn một chút Yên Tĩnh dữ ca ca, hai người nhìn không ra thần sắc, Liễu Như Tuyết lập tức cúi đầu.

Một bên mấy người kiến Hoàng Thượng không truy cứu trách nhiệm, lập tức tạ ân mang theo con gái của mình hồi phủ, ra loại sự tình này, bọn họ cũng không mặt mũi sống ở chỗ này nữa.

Tần Văn ngay từ đầu còn muốn nói điều gì, lại thấy chính phụ vương thần sắc, dừng một chút, lập tức cúi đầu.

Kiến sự tình giải quyết rồi, đại gia cũng không có ở nói, Hoàng Thượng cũng không thêm đề ý, đi thẳng tới thượng thủ ngồi xuống, người khác tài y theo trình tự ngồi xuống, mà Yên vương phủ dữ trấn vương phủ vừa lúc liền nhau, sờ dĩ Yên Tĩnh cách đó không xa hay Liễu Như Tuyết chỗ ngồi. Mà Liễu Như Tuyết đối diện còn lại là Tần Văn dữ tần trên khiêm còn có chúng hoàng tử chỗ ngồi.

Vừa thấy được hoàng đế thiên vị Liễu Như Tuyết dữ Liễu Như Phong âm thầm may mắn, hoàn hảo chính có chuẩn bị, liếc nhau, Liễu Như Phong gật đầu, Liễu Như Tuyết an lòng một chút.

Lúc này thượng thủ hoàng đế đột nhiên nhìn về phía hạ tọa, đương nhãn thần phiêu đảo Liễu Như Tuyết thời gian, dừng một chút, đột nhiên nói "Tuyết nha đầu, năm năm không gặp, người đều được Liễu đại cô nương, càng phát nặn mà. Trầm còn nhớ rõ người đương niên rời kinh là vì điều dưỡng thân thể, hiện tại thân thể khỏe chút ít?"

Liễu Như Tuyết trong lòng gỗ cảnh báo, doanh doanh nhược nhược hướng về thượng thủ cúi đầu "Đa tạ Hoàng Thượng quan tâm, Tuyết nhi thân thể đã điều dưỡng không sai biệt lắm."

Hoàng Thượng lên tiếng, "Vậy là tốt rồi, chuyện mới vừa rồi trầm xử lý biết đối với người có chút không công bình, nhưng các nàng dù sao tuổi nhỏ, cho các nàng một cái cơ hội cũng tốt, hay chẳng Tuyết nhi có thể hay không quải trầm?" Hoàng Thượng ý tứ hàm xúc không rõ thử dò xét nói.

"Hoàng Thượng quá lo Liễu, Hoàng Thượng thăm mình đại nghĩa, ý chí rộng, Tuyết nhi sùng bái cũng không kịp như thế nào hội quải Hoàng Thượng ni." Liễu Như Tuyết nhân nhạ đáp.

Hoàng Thượng nhìn chăm chăm Liễu Như Tuyết nhìn một hồi, thấy xác thực không có cùng loại không phục thần sắc, trầm tư một chút, lập tức quay đầu nhìn về phía Yên Tĩnh.

"Chim én, người đã hai năm không có tham gia Ngắm yến Liễu, lần này tham gia chân khiêu trầm thụ sùng nhược kinh nha." Lập tức thở dài "Nói ra thật xấu hổ, hai năm trước Yên vương còn đang phụ tá trầm, nhược trầm tiết kiệm không ít tâm, lại không nghĩ rằng lại đang trầm không coi vào đâu phát sinh cái loại này thảm án, chết còn là trầm coi trọng nhất Yên vương huynh, thực sự là khí sát trầm cũng." Nói xong hoàn tức giận vỗ vỗ trước mặt bàn.

Yên Tĩnh buông xuống trừ đầu nhìn không ra thần sắc, "Hoàng Thượng nén bi thương, phát sinh loại chuyện này, ai cũng không muốn, xin hãy Hoàng

Thượng bảo trọng thân thể." Nói xong dưới triều thần giai tiếp lời nói "Hoàng Thượng bảo trọng long thể."

Hoàng Thượng khoát khoát tay, nhìn về phía Yến Tĩnh, "Chẳng chim én có hay không tra được sát hại Yến huynh hung thủ, nếu như tra được nhất định phải nói cho trẫm, trẫm nhất định sẽ không bỏ qua hần."

Yến Tĩnh như trước cúi thấp đầu, lắc đầu.

Thấy thế Hoàng Thượng hoàn tiếc nhìn Yến Tĩnh liếc mắt, "Như vậy a? Ai, kinh triệu phủ doãn hai năm qua cũng đầu mỗi gì cũng không có tra được, thực sự là thùng com." Nói xong chán nản nhìn về phía kinh triệu phủ doãn, kinh triệu phủ doãn vội vã bỏ ra ngoài, "Hoàng Thượng bớt giận."

Hoàng Thượng ghét nhìn thoáng qua "Còn chưa cắt xuống phía dưới, đồ vô dụng, nhìn đã bảo người tức giận."

Kinh triệu dẫn vội vã thăm mò hôi địa lui ra, nhìn lướt qua phía dưới mọi người, Hoàng Thượng nói tiếp "Không đề cập tới này không chuyện vui Liễu, ngày hôm nay trẫm chuẩn bị của mọi người vị tiểu thư trung vị tam hoàng tử từ từ Hoàng Tử chọn chính phi, là một giá trị phải cao hừng ngày." Lập tức nhìn một chút hạ tọa mấy người không vị. Nhíu mày nhìn về phía hoàng hậu "Kỳ quái, cương lão tam cân lão tử mấy người còn đang thần vô điện cân trẫm nói tới, giá chỉ chớp mắt, mấy hài tử này ni."

Hoàng hậu cười cười "Hoàng Thượng, cương tam hoàng tử ở trên đường tới thuyết muốn đi tìm đức phi, thuyết đề cho hội cân đức phi cùng đi, vừa vặn từ Hoàng Tử mấy người cũng nghe thấy được liền nhất tề đi."

Hoàng Thượng trước mắt sáng ngời "Lão tam thuyết đức phi sẽ đến? Đức phi luôn luôn điều không phải không thích nhất tham gia loại này yến hội sao?"

Hoàng hậu thấy hoàng thượng biểu tình nhìn không được lòng chưa xót một chút, ở Hoàng Thượng ngực đức phi vẫn là một rất đặc thù tồn tại. Nhưng vẫn là che giấu ở mình thần tình, cười nói "Nô tì cũng không biết, nhưng tam hoàng tử thị nói như vậy."

Hoàng Thượng cao hứng "Nếu lão tam thuyết đức phi sẽ đến tựu nhất định sẽ tới, lão tam tiểu tử này, trẫm hiểu rõ nhất hần, hần cũng không thuyết một nắm chắc."

Hoàng hậu cười nói, "Hoàng Thượng nói là."

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Xin chỉ từ hôn 1

Chương 44: Xin chỉ từ hôn 1

Hoàng Thượng cười cười, đột nhiên quay đầu nhìn về phía Yến Tĩnh, "Chim én, trẫm nhớ kỹ ngươi bi lão tam tiểu như vậy nhất tuế, cân Tần Vân thị một năm cập quan, vừa vặn năm nay niên đầu thời gian, Tần Vân đã cử hành cập quan đại điển, nói như vậy năm nay ngươi cũng gần cập quan Liễu?"

Yến Tĩnh ngẩng đầu lạnh nhạt nói, "Hoàng Thượng nhớ kỹ không sai, tiếp qua hai tháng, chính là ta cân Liễu huynh cập quan ngày."

Hoàng Thượng lúc này mới nhớ lại còn có một cái Liễu Như Phong, lập tức cười nói, "Tiêu trẫm trí nhớ này, còn có một cái cây khôi liễu ni, hai tháng sau trẫm lại đem đa hai vị phụ tá đắc lực nhà, ha ha."

"Vi thần sợ hãi. Hoàng Thượng nói đùa." Yến Tĩnh từ Liễu Như Phong đứng lên trầm giọng nói.

"Ha ha, hai vị từ cũng không cần tái tự coi nhẹ mình Liễu, các ngươi năng lực trẫm rất rõ ràng." Nói xong trong mắt tâm tình chợt lóe lên, sau đó hỏi, "Ngày hôm nay cập cho lão tam lão tử chọn thích hợp chính phi, vừa vặn chim én từ cây khôi liễu cũng muốn cập quan Liễu, nếu không thuận tiện cùng nhau chọn ba."

"Tạ ơn Hoàng Thượng ý tốt, vi thần còn không tưởng sớm như vậy thành thân, về phần Yến huynh ma, hần sớm có hôn ước trong người, chỉ chờ sang năm có thể đám cưới." Nói xong xem xét Yến Tĩnh từ miệng miệng mình liếc mắt.

Liễu Như Tuyết lập tức ý hội, ca ca là dự định ở Hoàng Thượng tiên trước khi nói tiên bà sự tình thông khai, nhưng hần không có biện pháp tái ngăn cản.

Lão hoàng đế sừng sốt một cái chớp mắt, trong mắt lóe lên một tia hàn mang, nhãn thần lợi hại địa nhìn về phía Yến Tĩnh, "Phải? Trẫm thế nào không biết

ni, chìm én chẳng cùng người định ra hôn sự chính là nhà ai tiểu thư a."

Yến Tinh chậm rãi đứng dậy, không có trước trả lời hoàng đế câu hỏi, mà là đi tới Liễu Như Tuyết trước mặt, nhẹ nhàng vươn tay. Liễu Như Tuyết sững sốt một chút, hiểu ý Yến Tinh ý tứ, chậm rãi đưa tay đưa cho hắn.

Yến Tinh khoe miệng khẽ cười một cái, lập tức kéo Liễu Như Tuyết đi tới hoàng thượng hạ thủ, hai người liếc nhau, chậm rãi quỳ xuống. Yến Tinh chậm rãi nói rằng "Khởi bẩm Hoàng Thượng, dù Yến Tinh có hôn ước hay Tuyết nhi." Nói xong không để ý đầu dưới cả đám chờ kinh ngạc, tiếp tục nói "Kỳ thực lần này Yến Tinh lại cũng có chuyện tình muốn cầu thánh thượng."

Thấy hai người tương dật tay của, hoàng đế lúc đó liền ý thức được bất hảo, nhưng lại không có biện pháp ngăn cản, hiện tại lại nghe đả Yến Tinh thuyết có việc cầu chính, cố nén hạ trong lòng không hài lòng. Lộ ra tiểu ý "Chẳng chìm én có chuyện gì cần cầu bẩm ni."

Yến Tinh cúi đầu, "Kỳ thực là như vậy, ta cùng với Tuyết nhi hôn sự thị năm năm tiền phụ vương ta mẫu phi ở thì từ ngay lúc đó Liễu tướng quân chiếu tướng phu nhân quyết định, nhưng là bởi vì khi đó ta cùng với Tuyết nhi còn nhỏ sơ dĩ cũng không có công chur trên. Tái hay năm năm tiền, Tuyết nhi cha mẹ của lần lượt ly, ta phụ vương mẫu phi gặp, sơ dĩ hôn sự vẫn chích có hai nhà chúng ta người biết. Thế nhưng năm nay ta gần cập quan, mà ta cập quan hậu hai tháng sau đi ra Tuyết nhi cập kê, sơ dĩ hôn sự của chúng ta nhu phải thật tốt chuẩn bị một chút. Nhưng thị hai người chúng ta cha mẹ của đều đã không hề nhân. Sơ dĩ. . ." Yến Tinh nhìn Liễu Như Tuyết liếc mắt.

Liễu Như Tuyết lộ ra tiểu ý, Yến Tinh mắt lóe lên một cái, lập tức nói tiếp "Sơ dĩ chúng ta muốn cầu Hoàng Thượng tái cho chúng ta lưỡng nhất chỉ tứ hôn thánh chỉ. Yến Tinh nguyện ý lên trời xuống đất, duy Liễu Như Tuyết một người." Nói xong, hai người sản xuất tại chỗ, người ở chỗ này đều gây ngẩn cả người, chìm én nói lên tuyên ngôn cỡ nào chấn động nhân tâm. Như vậy tao nhĩ tể nguyệt người của lại chỉ yêu cầu thủ Liễu Như Tuyết một người, ở đây sơ hữu thiếu nữ cùng với nói là chấn động lại càng không như nói là ước ao.

Hoàng đế còn lại là nhìn không ra thần sắc, mà Tần Vân tắc kinh dị đứng lên, nhãn thần phức tạp nhìn về phía quy ở chính giữa hai người, trong ánh mắt nổi lên nổi lên một con lốc, một lúc lâu mới chậm rãi ngồi trở lại vị trí của mình.

Hoàng Thượng nhìn thấy Tần Vân động tác, trong ánh mắt một con lốc càng thêm thâm thúy, lập tức nhìn về phía đầu dưới hai người, "Thì cách lâu như vậy, hai người hôn ước cũng đều còn đang? Có thể có tín vật."

Liễu Như Tuyết sững sốt một chút, hoàng đế quả nhiên không tình nguyện. Giờ lên mắt thấy Liễu Yến Tinh liếc mắt, Yến Tinh cười cười, "Tự nhiên là có." Nói xong từ trong lòng móc ra hể ra chỉ, tợu trang giấy hoàng cữ trình độ đến xem, đích xác như là ngũ năm trước đồng tây. Yến Tinh quả nhiên có một bộ, liên làm giả đều giống như vậy.

Hoàng Thượng tiếp nhận đi xem khán, đích xác điều không phải làm giả, cau mày một cái, "Tài hể ra sao?"

"Còn có một trương ở vì thân ở đây." Nói xong Liễu Như Phong đứng dậy cầm trong tay tờ này cũng đẩy tới.

"Tín vật thị trên người ta sáo ngọc, chính là đương niên yên di sơ hữu vật, mà Tuyết nhi trên tay bích tỷ vòng tay còn lại là Yến vương phủ đòi đòi truyền gia chi bảo." Nói xong từ trong ngực của mình móc ra một chỉ sáo ngọc, mặt trên hoàn mơ hồ có khắc phong khối nhẹ chữ, Liễu Như Tuyết kinh ngạc ngẩng đầu, Yến Tinh ra sao thì bắt được con này sáo ngọc? Đây chính là mẫu thân sinh tiền thường đái ở trên người sơ hữu vật.

Hoàng đế trong mắt ám mũi nhọn càng ngày càng sâu, xem ra bọn họ đến có chuẩn bị.

Yến Tinh phảng phất không phát hiện hoàng đế ám mũi nhọn, tự mình móc ra sáo ngọc nhìn về phía Liễu Như Tuyết ôn nhu nói "Tuyết nhi, người điều không phải một mực con này sáo ngọc sao? Đây chính là trấn Vương thúc tự mình giao cho ta, phía trấn Vương thúc gặp nạn, ta sợ lấy ra nữa cho người nhớ lại chuyện thương tâm, sơ dĩ ta vẫn một nói cho người biết. Ngày hôm nay ta lấy ra nữa cũng là bởi vì chúng ta gần thành niên, thế nhưng hựu không có cha mẹ thân chứng kiến, cho người cứ như vậy gả cho ta, thật sự là thái úy khuất người, cho nên mới muốn tìm Hoàng Thượng cho chúng ta ở nhất chỉ tứ hôn, nhượng người trong thiên hạ chứng kiến, ta Yến Tinh là thật muốn kết hôn người."

Nhìn Yến Tinh thần sắc, Liễu Như Tuyết biết, Yến Tinh thị nghiêm túc. Hắn là thật muốn kết hôn chính, mặc dù có như vậy như vậy nhân tố, nhưng tâm ý là thật. Trong mắt không khỏi doanh thương tràn đầy cảm động. Kỳ thực ở Ngắm yến trước, mình cũng đã từng nghĩ tới nếu như gả cho Yến Tinh, Yến Tinh hựu thủ tiểu thiếp và vân vân làm sao bây giờ, dù sao ở đây điều không phải 2 1 kỳ, không có một chồng một vợ chế độ. Mặc dù mình tiềm thức tin tưởng Yến Tinh, hắn là một giữ mình trong sạch người của, nhưng trong lòng còn là khó tránh khỏi có chút thấp thỏm.

Lại không nghĩ rằng hắn hôm nay lại làm trò cả triều văn võ mặt thuyết chỉ có chính một người, trong lòng ngoại trừ mừng rỡ hay cảm động. Đón Yến Tinh ánh mắt ôn nhu, chính thật là nhớ nói cho hắn biết chính thật cao hứng, thế nhưng ngại vì ở đây người nhiều như vậy, mặt mình da cũng mỏng, chỉ phải đỏ mặt, "Ừ."

Nghe được cùng loại đáp lại một tiếng, Yến Tinh nở nụ cười, tuân dật địa khuôn mặt nụ cười trên mặt dịu dàng. Liễu Như Tuyết phảng phất thấy được cây ngọc lan nở rộ, thâm nhân tâm phê hương khí đập vào mặt. Liễu Như Tuyết lấy lại tinh thần, Yến Tinh lúc này lôi kéo Liễu Như Tuyết tay của lần thứ hai cúi đầu, "Xin hãy Hoàng Thượng thành toàn."

Hoàng Thượng biến đổi sắc mặt kỳ thú, sớm biết rằng nên ở Ngắm yến bắt đầu trước ý thức được không thích hợp nên tiền hạ thủ vi cường, hiện tại bị kiềm chế.

Coi như Hoàng Thượng không thể tránh được là lúc, đột nhiên từ bên ngoài đi tới Liễu mấy người, nghe được tiếng bước chân, Hoàng Thượng trước mắt sáng một cái, mà Yến Tinh thần sắc biến ảo Liễu kỳ thú, nhìn một chút trong tay người của mà, thủ vô ý thức nhéo nhéo.

Liều Như Tuyết cảm giác được Yến Tĩnh động tác, ngăn người, Yến Tĩnh là ở bất an sao? Hắn rốt cuộc làm sao vậy? Hắn rốt cuộc là có ở đây không an chút gì nì?

Thời gian không có cho nàng nhiều lắm suy tính thời gian, từ đằng xa đi tới mấy người đã hướng về hoàng đế được rồi lễ chậm rãi ngồi xuống hoàng đế đầu dưới

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 45: Xin chỉ từ hôn 2

Chương 45: Xin chỉ từ hôn 2

Thấy dưới quý hai người, Tần Thiên quân thần sắc biến ảo Liều kỷ thuật, cương hắn tới thời gian đã nghe nói, Yến Tĩnh dữ Tuyết nhi đang ở thỉnh chỉ từ hôn, nhìn một chút hai người tương đất tay của, Tần Thiên quân mắt phảng phất bị châm đau đón giống nhau. Nàng vì sao không nhớ rõ tự nói, mình nói qua có chuyện gì khá dĩ tìm đến mình, khả năng vì sao tình nguyện tin tưởng hắn cũng không muốn tự nói với mình.

Đau lòng vô pháp hô hấp, Tần Thiên quân nhẹ nhàng che lồng ngực của mình, để bình phục chính bị thương nội tâm, nhận thấy được con trai mình dị dạng, đức phi theo Tần Thiên quân đường nhìn nhìn phía khứ, trung tâm hai người cúi thấp đầu, nhìn không ra thần tình, một người trong đó khán thân hình đức phi y hi nhận ra Yến Tĩnh, nhưng Yến Tĩnh trên tay nắm cô bé kia nói vậy hay cương hồi kinh không lâu sau Tuyết quận chúa Liều ba, nhìn thoáng qua con trai của mình, đức phi nhẹ nhàng thở dài một chút, xem ra quân mà cái này từ trước đến nay trầm tĩnh nhân gặp được chính âu yếm nữ hài tử cũng giống vậy là một người thường.

Chỉ là, vì sao hết lần này tới lần khác thị nàng nì, đan chỉ bằng Yến Tĩnh tên tình địch này mà nói, thập phần vướng tay chân, chớ nói chi là Liều Như Tuyết thân phận tính đặc thù, nhìn thoáng qua thượng thủ Hoàng Thượng, chậm rãi để chén trà trong tay xuống, tựa dĩ chính đối hoàng đế lý giải, Hoàng Thượng tuyệt đối sẽ không dễ dàng buông tha diệt trừ trần vương phủ tìm cách.

Một thời phòng khách vắng vẻ không tiếng động, đức phi tiếc hận nhìn thoáng qua đầu dưới hai người, hựu liếc một cái còn đang thương tâm con trai của mình. Hút khẩu khí, xoay mặt hướng về thượng thủ nhìn lại, "Hoàng Thượng, phía dưới này điều không phải chìm én sao? Đây là thế nào? Thế nào đều quý bất động nì?"

Khán thấy mình ái phi hiềm thấy hướng về chính lộ ra nghi ngờ thần tình, hoàng đế lập tức vui mừng một chút, nhưng vừa nhìn về phía đầu dưới hai người, sắc mặt đen tối không rõ tương chính sự kiện nói ra.

Nghe xong đức phi lập tức hiểu, hoàng đế dụng ý, khán hoàng đế biểu tình chỉ biết hắn nhất định là dự định lấy trước bóp bọn họ hôn sự, làm thế nào cũng một toán đảo bọn họ cánh hội đi ra như một chiều này hiềm kỳ. Tương trần vương phủ dữ Yến vương phủ buộc chung một chỗ, hoàn thuận thế nương Ngắm yến tương sự tình thông khai, nhưng hoàng đế phải đáp ứng, cũng khó trách hoàng đế hội như vậy tức giận.

Đức phi không thể không bội phục hạ bản cờ này người của, cùng với bị từng cái đánh bại chẳng ngưng cùng một chỗ, hai cỗ thế lực hợp cùng một chỗ, hoàng đế muốn động đã có thể đắc điểm lượng một chút Liều.

Bất động thanh sắc nhìn thoáng qua con trai của mình, lúc này Tần Thiên quân đã bình phục hảo tâm tình của mình Liều. Hắn lúc này hựu khôi phục ngày xưa trong trời nhưng lạnh lùng, khả vừa tựa hồ càng lạnh hơn.

Tần Thiên quân chậm rãi đi hướng Yến Tĩnh hai người, ý tứ hàm xúc không rõ nói đến, "Chìm én như vậy cho thấy tim của mình tích chân gọi người cảm động, bất quá đáng tiếc, tựa hồ chìm én hiểu kỳ còn không có quá không phải sao? Chìm én không sợ làm như vậy sau đó Tuyết nhi bị người chỉ trích thị hồng nhan kẻ gây tai họa sao?"

Yến Tĩnh cũng không ngẩng đầu lên, thần nhiên nói "Tam hoàng tử lời này thực sự là nói quá lời, ta cũng Tuyết nhi hôn sự nãi là chúng ta song phương phụ mẫu ở thì chỉ định, mà cũng không phải là ở hiểu kỳ quyết định, huống hồ chúng ta bây giờ chỉ là muốn cầu thánh thượng nhất chỉ từ hôn, để tránh khỏi bạc đãi Tuyết nhi. Hôn nữa chúng ta hôn kỳ tương định ở ta hiểu kỳ mãi lúc, làm sao lại hậu nhân chỉ trích Tuyết nhi một nói."

Tần Thiên quân nhìn không ra thần sắc, xoay mặt nhìn về phía Liều Như Tuyết, "Phải?" Giọng nói nhẹ nhàng phảng phất ở hỏi mình.

Sau đó vừa tiếp tục nói, "Bây giờ cách chìm én hiểu kỳ nào mãi còn có khoái thời gian một năm, chìm én cần gì phải nóng lòng một thời, thật sớm đi cầu từ hôn thánh chỉ nì."

Yến Tĩnh cẩn thận, "Thật sự là Yến Tĩnh năm nay tương cập quan, mà Tuyết nhi cũng tương cập kê, để sau đó phiên toái không cần thiết cho nên vẫn là

nhanh chóng định ra cho thỏa đáng, ta cũng không hy vọng ủy khuất Tuyết nhi."

Tần Thiên quân thần sắc u ám, nhìn chằm chằm vào vãn bát động Liễu Như Tuyết, "Chim én luôn miệng nói phạ ủy khuất Tuyết nhi, khả bản hoàng tử còn là muốn biết chim én ở từ hôn thời gian có hay không trung cầu Tuyết nhi ý kiến, dù sao đây chính là quan hệ nằng cả đời sự tình."

Dừng một chút, nhân thần sắc bén đâm về phía Liễu Như Tuyết, "Ngươi nói là ba. Tuyết nhi."

Tần Thiên quân nóng rực đường nhìn như Liễu Như Tuyết càng phát bất an, mà lúc này nắm tay mình Yên Tĩnh không khỏi run run một chút, Liễu Như Tuyết ngăn người, Yên Tĩnh cũng không xác định nội tâm của mình sao? Đúng rồi, tâm sự của mình còn không có nói với hắn ni.

Liễu Như Tuyết bình phục một chút nội tâm của mình, chậm rãi ngẩng đầu nhìn về phía Yên Tĩnh "Tam hoàng tử nói rất đúng, đây chính là ta cả đời sự tình, thế nhưng ta nguyện ý."

Nghe được ta nguyện ý ba chữ này, Yên Tĩnh nội tâm chấn động, chính đa phạ nằng hối hận, lập tức ngẩng đầu, dữ Liễu Như Tuyết đối diện một hồi, chậm rãi lộ ra tiêu ý."Tam hoàng tử, ngươi nghe thấy được ba, Tuyết nhi cũng thì nguyện ý." Nói xong nhân thần lợi hại nhìn về phía Tần Thiên quân.

Thấy Liễu Như Tuyết thanh minh ánh mắt của, lại nghe được nằng quay người khác nói ta nguyện ý, Tần Thiên quân sắc mặt lập tức trắng bệch như tờ giấy. Nằng còn là tuyển trạch hắn sao? Vì sao?

Giật mình thần trực bánh xe biến tốc, Yên Tĩnh dữ Liễu Như Tuyết lại tiếp tục quỷ thỉnh chí, nhìn một chút một bên sắc mặt tái nhợt như tờ giấy nhừ tử, đức phi lắc đầu, nhất chữ tình tối đa thương người. Minh mở con trai của mình, hắn tuyệt đối sẽ không đơn giản buông tha, tức là như vậy, chính thì giúp một chút hắn ba.

Quay đầu nhìn về phía mặt đen lại Hoàng Thượng, nhẹ giọng nói "Hoàng Thượng, nếu chim én dữ Tuyết quận chúa tình đầu ý hợp, vì sao không thành toàn Liễu bọn họ đâu?"

Nghe được mình ái phi thay trừ đầu dưới hai người nói, hoàng đế mặt của không khỏi càng đen hơn, lại tìm không được nói phản bác, rồi lại nghe được đức phi tiếp tục nói, "Bất quá dĩ ta chi kiến, chim én hiếu kỳ vị quá từ hôn đích xác cũng không thái hợp, sao không chờ một năm lúc chim én hiếu kỳ đầy sau đó, Hoàng Thượng xuống lần nữa chi từ hôn cũng không trễ nha. Hơn nữa ta xem, chim én dữ Tuyết quận chúa tình đầu ý hợp, tin tưởng thời gian một năm bọn họ cũng chờ Liễu không phải sao?"

Hoàng Thượng nhân thần sáng ngời, hải lòng nhìn về phía đức phi, quả nhiên là của mình thật yêu phi, nói ba xảo tự vì mình nghĩ tới biện pháp giải quyết, tuy nói chỉ là tạm thời, nhưng trừ lần đó ra cũng không có tốt hơn nhận quyết biện pháp. Hoàng đế bình tĩnh địa tiếp nhận mệnh, "Ái phi nói là, đã như vậy, trầm tự ứng hai người các ngươi. Đãi chim én hiếu kỳ mãn, trầm tự mình hạ chỉ cho các ngươi cử hành hôn lễ." Một năm thuyết trường cũng không dài, nói ngắn cũng không ngắn, lộc từ thủy thủ còn chưa nhất định ni. Nhìn thoáng qua hoàn trừ đứng ở một bên tam hoàng tử, chính là người từng trải, làm sao có thể không hiểu lão tam lòng của tư. Thở dài, xem ra luôn luôn ôn trọng lão tam dĩ nhiên cũng sẽ có tử huyệt, mà chết huyệt dĩ nhiên là cái kia Liễu Như Tuyết. Hoàng thượng mâu quang lóe lóe, một tia sát ý chợt lóe lên.

Nghe được hoàng thượng nói, Liễu Như Tuyết dữ Yên Tĩnh liếc nhau, chậm rãi lui ra trở lại vị trí của mình. Đáo phân thượng này cũng không có thể tái dây dưa tiếp, mặc dù không có bắt được từ hôn, nhưng là mới vừa lại hướng người trong thiên hạ biểu lộ Yên vương phủ dữ trấn vương phủ lập trường. Vốn có cũng không muốn quá một chút tự thành công, thế nhưng mắt thấy hoàng đế đều phải thỏa hiệp lại bị đức phi nói ba xảo đánh thức thất bại trong gang tấc thật sự là có chút không cam lòng.

Ngẩng đầu nhìn đức phi, phong vận dư âm mặt của ở hơn nữa bình thần đáng tươi cười, người này cũng không thể khinh thường, lập tức quay đầu nhìn về phía Tần Thiên quân. Nội tâm phức tạp, ở vừa Tần Thiên quân hỏi mình trong nháy mắt, Liễu Như Tuyết minh xác cảm nhận được Tần Thiên quân lòng của tư, chỉ là. . . Minh đã điều không phải tiền Lâm Uyển Liễu

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Lòng ghen ty

Chương 46: Lòng ghen ty

Chú ý tới Liễu Như Tuyết củ kết biểu tình, Yên Tĩnh sừng sốt một chút, theo Liễu Như Tuyết đường nhìn nhìn lại, hách lại chính là Tần Thiên quân, lúc này Tần Thiên quân đi về tới vị trí của mình, sắc mặt không thay đổi, tự mình châm mang rượu lên, một chén nhận một chén.

Yên Tĩnh hoảng hốt một chút, lập tức buông ra còn đang nắm nhu đề, tự giễu cười cười, chính thẳng sao? Vì sao một có cảm giác vui sướng, từ khi nào

thì bắt đầu, chính thằm nghĩ nhượng trong lòng nàng tràn đầy chỉ có chính, vì sao trong lòng hấn cái kia có đặc thù tồn tại không phải là mình. Nghĩ tới đây, chính nhện không được địa đồ kị, đồ kị trừ người kia.

Lập tức phiên muộn nắm lên trong tay bầu rượu, đang chuẩn bị châm thượng, đã có một con um tùm té thủ dẫn đầu cầm đi bầu rượu, Yến Tĩnh ngần người, lập tức thấy Liễu Như Tuyết quay đầu đối với mình cười.

Yến Tĩnh trong nháy mắt ngây ngô ngây ngẩn cả người, lập tức Liễu Như Tuyết chậm rãi để sát vào Yến Tĩnh, trên tay cũng không ngừng, chậm rãi thay Yến Tĩnh rót một chén rượu, nhẹ nhàng mà nói rằng "Đội lất nữa trở lại ta có việc nói cho người."

Bên tai truyền tới âm áp khí tức nhượng Yến Tĩnh một chút tựa lấy lại tinh thần, nhìn Liễu Như Tuyết nghiêm túc mặt, Yến Tĩnh ngần ra, ánh mắt của nàng tự nói với mình nàng tựa hồ hạ quyết định gì. Yến Tĩnh một chút tâm hoảng lên. . . Nàng là hồi hận sao? Hay là bởi vì đối diện hấn nàng yếu hướng mình thắng thần.

Yến Tĩnh đột nhiên cảm thấy chính chẳng phải muốn biết quan hệ giữa bọn họ Liễu, hấn phạt kết quả cân hấn dự liệu như nhau. Phiên muộn nhìn Tàn Thiên quân liếc mắt, nắm lên Liễu Như Tuyết cương châm thượng rượu uống một hơi cạn sạch.

Liễu Như Tuyết kinh ngạc, Yến Tĩnh rượu tựa chưa bao giờ hội uống cạn, tổng hội lưu một điểm, tựa như hấn phong cách làm việc tổng hội cho mình lưu một tia dư địa. Khả hấn vừa lại tương uống rượu một giọt không dư thừa, giá thị không phải nói rõ Yến Tĩnh tựa hồ càng thêm phiên muộn?

Suy tư chỉ chốc lát, chẳng lẽ là mình biểu đạt thiếu rõ ràng, suy nghĩ một chút, hiện tại quán quyết cũng không có gì dùng, có chuyện gì hay là chờ Ngắm yến kết thúc rồi hãy nói.

Lúc này Ngắm yến đã bắt đầu, mặc dù phía trước chúng vị tiểu thư môn chứng kiến Yến Tĩnh dữ Liễu Như Tuyết hướng hoàng đế thỉnh hôn một màn kia, một đám phương tâm nát đây đây. Nhưng bởi trước đó tất cả mọi người có chuẩn bị tâm lý đây là tam hoàng tử dữ tứ Hoàng Tử chọn phi yến, hơn nữa tam hoàng tử dữ tứ Hoàng Tử cũng là mọi người đều biết mỹ nam tử. Là trọng yếu hơn là bọn hấn rất có thể là sau này hoàng trụ, đối với hoàng quyền khát vọng nhượng chúng các tiểu thư rất nhanh thì lên tinh thần nghênh tiếp phía dưới Ngắm yến.

Ở tất cả mọi người nóng bỏng chờ đợi thời gian, duy chỉ có có ba người lại lộ vẻ điều không phải như vậy khát vọng, Liễu Như Tuyết hé mắt, thị các nàng. Vừa cũng là. Ở tất cả mọi người ở vô giúp vui thời gian cũng là chỉ có các nàng ba người ngồi ngay thẳng bất động, rất rõ ràng các nàng nếu không phải là thực sự không có hứng thú, sẽ hay tâm cơ quá sâu, người trước hoàn hảo, nếu như người sau, chỉ sợ là một vương tay chân đối thủ.

Nhìn một chút ba người chỗ ngồi, ba người gia hiển nhiên cũng không thấp, một vị thị thừa tướng đích thứ nữ lưu vũ hàm, một vị thị Binh bộ Thượng thư duy nhất đích nữ triệu khả hân, còn có một vị thị thái sư đích trưởng nữ lý xinh đẹp. Đây thật là có ý tứ Liễu, kinh đô không nghĩ tới vẫn còn có chút người thông minh.

Bất động thanh sắc quan sát hồi lâu, Liễu Như Tuyết mất hí một chút, mặc kệ các nàng ẩn núp bao sâu, nàng vẫn mơ hồ nhìn ra chút mảnh khỏe.

Bộ binh đích nữ triệu khả hân sở hữu nếu không có đường nhìn luôn luôn phiêu hướng ca ca của mình, nhưng là vừa rất nhanh dời, trong ánh mắt tựa hồ hàm chứa lo lắng, rất rõ ràng trong lòng nàng người kia rất lớn trình độ thị ca ca của mình không thể nghi ngờ.

Liễu Như Tuyết quan sát một chút, dĩ triệu khả hân thông minh trình độ tổ chi đầu của mình cũng coi như hợp. Thế nhưng tựa dĩ thân phận của nàng mà nói phải gả tới trấn vương phủ sợ rằng còn phải phế điểm công phu, bất quá tối chủ yếu vẫn là muốn xem ca ca của mình ý tứ, ca ca có thích hay không thị là tối trọng yếu.

Đón lại bắt đầu quan sát lưu khả hàm, lưu vũ hàm từ mới vừa bắt đầu vẫn cúi đầu, nhìn không ra bất luận cái gì thần sắc, nhưng là từ nàng cương ngẫu nhiên lộ ra bị nữ không đáng đáp giống như khăn lụa đến xem, nàng đang khăn trương, nàng khăn trương phải là trận này Ngắm yến Liễu, lại từ nàng ngẩng đầu chỉ mong trừ thượng thủ hành vi đến xem, nàng vậy cũng có tim của mình bề trên, mà người kia rất khả năng hay tam hoàng tử dữ tứ Hoàng Tử một người trong đó.

Mà tối hậu cái kia lý xinh đẹp ma, Liễu Như Tuyết hé mắt, nàng đang nhìn chính, ánh mắt tuy rằng bình thản, nhưng Liễu Như Tuyết năng phát hiện một tia địch ý, trực giác của nữ nhân luôn luôn rất chuẩn, nàng khẳng định đó là cầu mà không đắc ghen ghét, xem ra nàng là vì Yến Tĩnh Liễu.

Liễu Như Tuyết nhìn một chút hoàn đang uống rượu Yến Tĩnh, tàn Liễu tàn vùng xung quanh lông mày, nhãn thần quét một vòng lý xinh đẹp chỗ ở một khối, chỉ mong nàng đừng tới trêu chọc mình mới hảo.

Quay đầu nhìn hướng chúng tiểu thư biểu diễn, tiền các vị tiểu thư mặc dù sử xuất toàn thân thể võ muốn cầu được với thủ người một ánh mắt, nhưng cũng không có bao nhiêu xuất sắc, sở dĩ thượng thủ mấy người giai một bao lớn động tác. Lúc này Liễu Như Tuyết tài cẩn thận quan sát thượng thủ mấy người lại.

Dữ Hoàng Thượng cũng xếp hàng ngồi đó là lâm hoàng hậu, bởi nàng không có con nối dòng, sở dĩ hoàng đế liền tương năm nay vừa mới ra tã lót Lục hoàng tử Tàn Thiên minh nuôi ở của nàng danh nghĩa, nhưng từ hoàng đế cấp Lục hoàng tử đạt được tên đến xem, hoàng đế là ở gô hoàng hậu, không để cho nàng yếu tham gia hoàng gia đoạt đích chi chiến. Hoàng hậu dụ dàng, của nàng nhà mẹ đẻ tịnh không có gì thế lực, phụ thân cũng chỉ là một ngự Lâm Uyển một không có tước vị cũng không thực quyền biên tu, nàng cũng không có thế lực cường đại đi tham gia trận này đoạt đích.

Liễu Như Tuyết nhấp mần trà, che lại mình thần sắc, nhìn về phía Tàn Thiên quân, hấn là có khả năng nhất trở thành để trừ người của chọn, bất quá nhãn thần hướng về Tàn Thiên Tề nhìn lại, vị này tứ Hoàng Tử cũng không thể khinh thường, năng lực của hấn không sai, thế nhưng cư dĩ tình lâu truyền tới trong tin tức, vị này tứ Hoàng Tử thái độ làm người ôn hòa, hơn nữa tự thân cũng không có cái gì tranh đoạt để vị ý tứ. Chích là của hấn mẫu phi cũng chính là vân phi, cũng ở trong tối địa vị hấn an bài rất nhiều, mà tứ Hoàng Tử thái độ làm người lại rất hiếu thuận, sở dĩ rất có thể để mẫu thân của mình đi

tham gia đoạt đích cũng nói không chừng.

Tải hay Bình vương người ấy tàn trên khiêm, ôn văn nhã công tử văn nhã, cũng là tuấn kiệt phi phàm. Liễu Như Tuyết ngẩn người, cẩn thận suy nghĩ một chút, nhân vật như thế ngàn đô điều, tự liên tình báo của mình trung nhắc tới chuyện của hắn cũng chỉ có rất ít vài câu. Người này hành tung phiêu hốt, hẳn ra kinh thị ba năm trước đây, trước đó không lâu cũng là cương hồi kinh đều, nhưng là trừ hắn song thân, thù cũng không biết hắn rốt cuộc đi nơi nào, xem ra lúc trở về phải hơn Hồng La tái đi điều tra một chút.

Tối hậu Liễu Như Tuyết nhìn về phía Tần Vân, Tần Vân lúc này cân Tần Thiên quân như nhau, không nói một lời ngồi ở vị trí của mình tự rót tự uống. Tuấn kiệt mặt của, khí phách hình thái nhìn một cái không sót gì. Tần Vân tuy nói chịu trách nhiệm Tiểu Phách Vương danh hào, nhưng năng lực của hắn đồng dạng không thể khinh thường, hẳn ra kinh cũng là ba năm, nhưng động tác cũng không ít, hẳn bữa bãi khí phách không chỉ là ý vào thân phận của mình mà thôi, hẳn có bữa bãi tư bản. Nếu như chống lại thế lực của hắn cũng là rất vướng tay chân.

Liễu Như Tuyết xoa xoa đầu, chính ra kinh vài tuy rằng không ít chú ý kinh đô động tác, nhưng tựa hồ bỏ quên ra kinh mấy người này. Xem ra vẫn có cần phải tra một chút bọn họ ra kinh rốt cuộc ta đã làm gì, lo trước khỏi họa

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 47: Nữ nhân đang lúc chiến tranh 1

Chương 47: Nữ nhân đang lúc chiến tranh 1

Liễu Như Tuyết thu hồi đường nhìn, chậm rãi nhìn về phía trung ương, lúc này đã đến triệu khả hân, nàng bất động thanh sắc nhìn Liễu Như Phong liếc mắt, sau đó đứng dậy chậm rãi đi lên trước, Liễu Như Tuyết cười cười, xem ra giá Bình bộ Thượng thư nữ nhi quả nhiên là thích ca ca của mình. Chính chân chờ mong nàng hội có nhiều biểu hiện.

Triệu khả hân chậm rãi đi lên thai, hướng về trên đài dưới đài thi lễ, sau đó ngồi đằng hoàng ở hế ra tốt nhất đàn cổ tiền, nàng là dự định đánh đàn. Tổ thủ nhẹ nhàng kích thích cảm huyền, tiếng đàn du dương vang lên, không linh ở đây phần lớn mọi người ngẩn người. Như vậy duyên dáng từ khúc tựa hồ ở nơi nào nghe qua.

Ngay cả đang uống rượu Tần Thiên quân Tần Vân cũng ngừng đầu nhìn thoáng qua. Liễu Như Tuyết cười cười, không nghĩ tới triệu khả hân thật không sai, dĩ nhiên bắn ra « xuân giang hoa đêm trắng », hơn nữa nàng chỉ nghe qua một lần có thể như vậy chuẩn xác không có lầm đạn tấu. Hơn nữa đạn chút nào không thể so ngọc thụ soa, hiển nhiên nàng ở cầm kỹ trời cho dữ tạo nghệ cũng rất cao.

Liễu Như Tuyết giương mắt nhìn thoáng qua chính say mê trong đó ca ca của mình, thiêu thiêu mi. Giá tấu từ hấp dẫn.

Bất quá, nàng nếu là thích ca ca, vì sao lại muốn đạn giá thủ từ khúc lai giành được chiếm được mọi người chú ý nhỉ? Nàng nếu như muốn giá người của thị ca ca nên biểu hiện bình thân không có gì lạ mới đúng, như vậy rêu rao chẳng phải là tăng thêm bị chọn làm hoàng tử phi tỷ lệ?

Nghĩ ngờ giương mắt nhìn về phía trung tâm khay đàn triệu khả hân, chỉ thấy sắc mặt nàng trầm tĩnh địa khay trước mặt nàng cầm, nhìn không ra bất kỳ tâm tình gì. Tiếng đàn càng thêm du dương, người người cũng không nhìn được chìm đắm trên tuyệt vời này tiếng đàn trung.

"Chú ý tay nàng." Yên Tĩnh nhỏ giọng nhắc nhở nhất cú. Nói xong bụng một chén rượu lên văng trong miệng tổng.

Liễu Như Tuyết ngẩn người, quay đầu nhìn về phía Yên Tĩnh, lập tức tức giận đoạt được hắn cái chén buông, nhìn một chút Yên Tĩnh trước mặt vô chai rượu, nhìn không được nói làm bầm "Người uống ít chút."

Nghe được Liễu Như Tuyết nói, Yên Tĩnh trong mắt hiện lên một tia quang, nhìn một chút Liễu Như Tuyết. Lúc này Liễu Như Tuyết từ lâu quay đầu nhìn về phía trung tâm, Yên Tĩnh nhìn một chút Liễu Như Tuyết coi lại khán ly rượu trước mặt, thần sắc bất minh, nhưng là đình chỉ hát từ.

Mà một bên Liễu Như Tuyết nghe xong Yên Tĩnh nêu lên cẩn thận quan sát Liễu triệu khả hân đánh đàn tay của, từ khúc đã đến ** thời khắc, du dương uyển chuyển tiếng đàn đi vào một độ cao mới. Rốt cục Liễu Như Tuyết nhìn thấu mảnh khỏe, xem ra cái này triệu khả hân cũng là một nhân vật hung ác.

Quả nhiên, không được chỉ chốc lát, tiếng đàn "Tranh..." một tiếng hơi ngừng. Mọi người một chút từ kinh hách trung phản ứng kịp, giai bất minh cho nên nhìn về phía trung tâm người của mã.

Mà trung tâm triệu khả hân lúc này chính thất kinh quỳ hướng Hoàng thượng thỉnh tội.

Nhìn điểm đăm đặng yêu thỉnh tội triệu khả hân cùng với chính đang rí máu ngón tay của, nhìn nhìn lại trên bàn gầy mắt cảm huyền. Hoàng Thượng trầm mặc chỉ chốc lát, rõ ràng triệu khả hân là không thể kể tục bản, tối hậu cũng chỉ được bắt đắc dĩ khoát khoát tay, đặc xá nàng. Dù sao cảm huyền chặt đứt cũng không có thể quải nàng.

Mọi người đều tiếc hận không ngớt, thật tốt một bài từ khúc cũng không thể hoàn chỉnh khảy đàn hoàn, giá thượng thư thiên kim cũng là thật là xui xẻo, biểu diễn thời gian huyền dĩ nhiên chặt đứt, phải biết rằng huyền đoạn không có thể như vậy điểm tốt gì, xem ra nàng là đã định trước dữ hoàng gia vô duyên.

Nhìn khóc lè hoa đái vũ triệu khả hân, Liễu Như Tuyết nhịn không được ở trong lòng cười, cô nàng này cũng là cú ngoan, lần này thế nhưng trực tiếp tuyệt chính cô ta tiến nhập hoàng gia lộ.

Vừa mình cũng thị quan sát đã lâu mới phát hiện của nàng mờ ám, nàng dĩ nhiên dùng nội lực của mình khử đánh đàn, một bên đánh đàn thời gian một bên dùng nội lực khử đánh gây cảm huyền, thì là sau đi thăm dò cũng tra không ra.

Bất quá cái này cũng khó cho nàng, cánh có thể làm được như vậy. Ra mò, phụ mẫu nàng chắc cũng là tưởng nàng giá nhập hoàng gia, không phải nàng cũng sẽ không đạ giá thủ từ khúc, về phần đánh gây cảm huyền cũng là chính bắt đắc dĩ hạ làm quyết định đi.

Nhìn một chút ca ca của mình, ca ca cũng nên lấy vợ, nếu như nàng thành vi chị dâu của mình, dĩ thông minh của nàng nói vậy sẽ trở thành ca ca trợ lực lớn nhất. Về phần cảm tình, dĩ hôm nay triệu khả hân biểu hiện đến xem, nói vậy nàng ái Mộ ca ca cũng không phải chuyện một ngày hai ngày Liễu, hôm nào ước nàng đi ra hào hảo tâm sự ba.

Thu liễm thần sắc lần thứ hai nhìn về phía trung ương, kính qua vừa tiểu ba chiết, Ngắm yển dĩ lần thứ hai khôi phục bình tĩnh, lúc này vừa lúc đến phiên lưu vũ hàm lên sân khấu. Nàng quần áo bạch sắc vũ y ở hơn nửa thanh tú mà dung nhan xinh đẹp một chút hấp dẫn ánh mắt của mọi người.

Liễu Như Tuyết trừu trừu khoe miệng, nàng cái này trang phục chẳng lẽ muốn học cây mẫu đơn 《 chỉ mong nhân lâu dài 》 ba. Ngẩng đầu nhìn một chút thiên hiện tại vừa mới quá ngộ thì, biểu diễn cái này cũng không thái hợp nha.

Đầu dưới bắt đầu khảy đàn, nghe được tiếng đàn, Liễu Như Tuyết thờ phào, hoàn hảo, nàng chỉ là mô phỏng theo cây mẫu đơn trang phục mà thôi. Còn tưởng rằng cả ngày hôm nay yếu gặp phải hai người mô phỏng theo tú ni.

Chỉ thấy nàng hơi giơ tay lên, hai tay mở, một tay nhẹ nhàng cử quá ... Đỉnh, chậm rãi bước đi mình tiểu toái bộ từ từ về phía trước toát ra. Mầu trắng vũ y, về mặt say mê, xuyên toa vu sân khấu trung gian, phảng phất một con ở trong buổi hoa vũ đạo hồ điệp. Nhanh nhẹn mà đến, tiểu nhiên nhi khứ, làm cho nhân nhĩ không được tán thán dữ say mê.

Nhất vũ kết thúc, ngoại trừ từ đầu đến cuối chưa từng ngẩng đầu Tần Thiên quân dữ Tần Vân, Hoàng Thượng hoàng hậu giai hải lòng gật đầu.

Lưu vũ hàm vốn cho là hân hội khán chính liếc mắt, khả thật không ngờ hân vẫn liên cũng không ngẩng đầu một chút, che giấu ở chính thất lạc biểu tình, cuối chậm rãi đi trở về chỗ ngồi của mình.

Cái này Liễu Như Tuyết thấy rõ ràng Liễu, lưu vũ hàm thích thị thiên quân. Lắc đầu, hảo vừa ra hoa rơi hữu ý nước chảy vô tình. Lập tức nghĩ đến hân dữ quan hệ của mình, tiền thân mật vô gian, bị người yêu còn muốn thân mật. Thế nhưng cho đến chết đi một khắc kia hai người cũng không có bán ra một bước kia, lập tức nhìn Yên Tĩnh liếc mắt, không khỏi cảm thán, có lẽ đây chính là số phận ba.

Nhìn phía trung tâm, lúc này tây sơn đại doanh Tề tướng quân tam nữ mà chính đang múa kiếm, Liễu Như Tuyết lúc trước gặp qua nàng, nàng cương đứng ở trong đám người, khuôn mặt cũng coi như tú lệ, thế nhưng còn hơn lưu vũ hàm, triệu khả hân còn kém rất nhiều. Không nghĩ tới nàng nhưng thật ra vũ khéo tay hảo kiếm, trong lòng tán thán hạ, nhìn nàng tiêu sái kết thúc công việc, chậm rãi đi xuống đài, mọi người nhĩ không được cùng tán thưởng, Tề tướng quân gỡ gỡ chòm râu của mình, hải lòng gật đầu.

Sau đó lên đài đó là lý xinh đẹp Liễu. Chỉ thấy nàng doanh doanh nhược nhược lên đài, đứng dậy thi lễ. Hướng về Hoàng Thượng gật đầu, lập tức đường nhìn hướng về Liễu Như Tuyết liếc liếc mắt, Liễu Như Tuyết chú ý tới tầm mắt của nàng, đón ánh mắt của nàng thẳng tắp nhìn sang, thấy nàng trong mắt chợt lóe lên ngoan sắc, Liễu Như Tuyết đột nhiên cảm giác bất hảo.

Quả nhiên, mình dự cảm không có sai. Chỉ thấy lý xinh đẹp rũ xuống đầu của mình, nương theo mà đến đó là nàng khinh linh thanh âm, "Khởi bẩm Hoàng Thượng, Hoàng hậu nương nương, thần nữ có một yêu cầu quá đáng xin hãy Hoàng Thượng ân chuẩn."

Chú ý tới lý xinh đẹp khán Liễu Như Tuyết đường nhìn, hoàng đế mạn bất kinh tâm quét Yên Tĩnh liếc mắt, lập tức ý tứ hàm xúc không rõ nhìn về phía lý xinh đẹp, "Nga, chẳng người có yêu cầu gì? Nói nghe một chút."

Lý xinh đẹp thấp trên mặt của chậm rãi câu ra một đạo độ cung, nhẹ giọng nói "Thần nữ muốn cùng Tuyết quận chúa luận bàn một chút, bởi vì thần nữ thật tò mò, Tuyết quận chúa rốt cuộc có cái gì mị lực, có thể xong chúng ta kinh đô tao nhã tề nguyệt chìm ến ưu ái."

Chương 48: Nữ nhân đang lúc chiến tranh 2

Chương 48: Nữ nhân đang lúc chiến tranh 2

Lời này vừa nói ra khiếp sợ tứ tọa, lý xinh đẹp lời nói trắng ra thả cao ngạo không gì sánh được, đây là ** trắng trợn khiêu khích. Mọi người đều hiểu kỳ giả bị khiêu khích đương sự hội làm như thế nào, lập tức đồng loạt quay đầu nhìn về phía Liễu Như Tuyết.

Lý xinh đẹp khiêu khích cũng đồng dạng hấp dẫn uống rượu giải sầu Tàn Thiên quân dữ Tàn Vân chú ý của. Tàn Thiên quân giờ lên mắt thấy Liễu lý xinh đẹp liếc mắt, nhàn nhạt dời đường nhìn nhìn về phía Liễu Như Tuyết, mà Tàn Vân còn lại là giễu cợt cười cười. Lập tức cũng nhìn chăm chú về phía đối diện sắc mặt trầm tĩnh thiên hạ.

Mặc dù tất cả mọi người nhìn mình, Liễu Như Tuyết nhưng vẫn là lạnh nhạt ngồi ở chỗ kia thường thức trong tay mình trà, một lúc lâu kiến Liễu Như Tuyết không có phản ứng, lý xinh đẹp lần thứ hai ra, "Tuyết quận chúa, chẳng ý của ngươi như, có dám hay không cùng ta tỷ thí một trận?"

Lúc này Liễu Như Tuyết ngẩng đầu, chậm rãi để chén trà trong tay xuống, cái tôi chung quy muốn tới, cái kéo hoa đào cũng chung quy muốn cắt.

Nhân thân thoỉ qua bên người Yên Tĩnh, lúc này hần chính nhìn mình, Liễu Như Tuyết từng hần liếc mắt, nhìn về phía lý xinh đẹp, "Nói đi, so cái gì?"

Lý xinh đẹp thiêu thiêu mi, đây là đáp ứng rồi? Suy tư một cái chớp mắt, "Chẳng Tuyết quận chúa am hiểu cái gì?"

"Mọi người đều biết bản quận chúa ra kinh năm năm khứ điều dưỡng thân thể, tự nhiên cũng nên biết bản quận chúa thì không có gì thời gian dư thừa khứ chuyên nghiên bất kỳ hạng nào sự vụ." Liễu Như Tuyết mạn bất kinh tâm đáp.

Lý xinh đẹp ngữ kết, lời nói này hình như chính biết rõ còn hỏi dường như, suy nghĩ một chút, "Chẳng Tuyết quận chúa lại sẽ đánh đàn?"

"Mẫu thân phía trước tằng đã dạy chính, mình cũng thỉnh thoảng đàn một chút." Liễu Như Tuyết thân nhiên nói.

"Đó chính là hội lạc?" Lý xinh đẹp thiêu mi nói.

"Tự nhiên là sẽ." Liễu Như Tuyết gật đầu.

"Vây là tốt rồi, không bằng như vậy, ta cùng với quận chúa hợp tác biểu diễn một con ca vũ thế nào? Quận chúa đánh đàn, ta ngẫu hứng vũ đạo, đến cuối cùng do đại gia lai định đoạt ai thắng ai thua, như vậy cũng công bình, ai cũng đừng nói thùy có hại?"

"Lý tiểu thư xác định?" Liễu Như Tuyết quái dị nhìn về phía vẻ mặt cao ngạo lý xinh đẹp. Nàng tự tin như vậy nàng có thể thắng?

"Bản tiểu thư xác định." Lý xinh đẹp đáp. Lập tức nhìn về phía Liễu Như Tuyết, "Chúng ta tỷ thí tự nhiên phải có tiền đặt cược."

Liễu Như Tuyết thiêu thiêu mi, nhìn về phía Yên Tĩnh, "Lý ý tứ của tiểu thư thị?"

Lý xinh đẹp đỏ mặt hồng, "Không sai, nếu như ngươi thua, vậy ngươi tự không xứng với chim én, các ngươi nhất định phải giải trừ hôn ước."

Liễu Như Tuyết nghiêm túc suy tư một chút, thẳng tắp nhìn chăm chăm lý xinh đẹp, "Chuyện này thứ cho ta bắt nắn đáp ứng ngươi."

Thấy Liễu Như Tuyết biểu tình, lý xinh đẹp sững sốt một chút, thẳng tắp hỏi "Vì sao? Ngươi là sợ thua trận sao?"

Liễu Như Tuyết bật cười một tiếng, "Giá còn dùng vấn tại sao không? Bắt nắn tự là không thể, giá không quan hệ thắng thua. Cảm tình thị lưỡng chuyện cá nhân tình điều không phải phương đó là có thể đơn giản tổ quyết định. Càng không thể dùng để tổ làm tiền đặt cược lợi thế."

Ngươi ở chỗ này nghe xong Liễu Như Tuyết nói giai ngăn người. Mà Yên Tĩnh còn lại là tâm thần rung mình. Lập tức sắc mặt phức tạp nhìn về phía bên người nàng.

Đón lại nghe áo nàng nói tiếp "Lý tiểu thư, nếu như ngươi muốn tìm ta luận bàn, cam tâm tình nguyện chi tới. Thế nhưng mời hoá cuộc đánh cá ba."

Nghe được Liễu Như Tuyết nói, lý xinh đẹp lấy lại tinh thần, nhẹ nhàng mà "Quận chúa nói là, thị lý xinh đẹp ngu muội Liễu." Lập tức quay đầu nhìn một chút Yên Tĩnh, khẽ cắn môi, không cam lòng nói rằng "Chẳng Tuyết quận chúa cần cái gì tiền đặt cược?"

Liễu Như Tuyết cười cười "Như vậy đi, ý của ta là chúng ta tùy ý luận bàn một chút là tốt rồi."

Lý xinh đẹp kinh ngạc Liễu một chút, lẽ nào Liễu Như Tuyết là sợ thua trận tài cố ý nói như vậy? Nhìn thoáng qua tao nhã tử nguyệt Yên Tĩnh, nếu như Liễu Như Tuyết thấu cho mình, hần hần là sẽ chú ý tới mình ba, tin tưởng đến lúc đó hần sẽ chú ý tới hần tuyển trạch Liễu Như Tuyết là một lịch lạc, cho nên thủ tiêu hôn ước cũng nói không chừng.

Thần sắc biến ảo kỳ thú, lý xinh đẹp khẽ cắn môi, "Hào." Chỉ cần có một tia cơ sẽ tự mình đều không thể bỏ qua, ai bảo hắn đã ở trong lòng mình đâm cây, sinh nha.

Thấy lý xinh đẹp thần sắc, Liễu Như Tuyết mặt đen một chút, "Chờ một chút, ta còn chưa nói hết ni, ý của ta tương tiền đặt cược đổi thành điều kiện. Thua phải đáp ứng người thắng một cái điều kiện."

Lý xinh đẹp đang muốn đáp ứng, rồi lại nghe Liễu Như Tuyết lạnh nhạt thanh âm, "Điều kiện không vi phạm nguyên tắc, không vi phạm đạo nghĩa, không vi phạm trời đất chứng giám, càng không thể nã những người khác tác làm điều kiện trao đổi." Nói xong hoàn ý tứ hàm xúc không rõ nhìn thoáng qua lý xinh đẹp.

Lý xinh đẹp quần bách, nàng dĩ nhiên nhìn thấu trong lòng mình suy nghĩ, cường chế đè xuống bất an trong lòng, đáp ứng nói "Hào." Quay về với chính nghĩa mình là nhất định sẽ thắng. Yếu biết mình làm nam thánh đệ nhất mỹ nhân tự nhiên điều không phải không có kỳ biểu. Chỉ là đã biết nam thánh đệ nhất mỹ nhân ở Liễu Như Tuyết dung mạo trước mặt lại có ta cảm giác tự ti mặc cảm, sợ dĩ mình nhất định muốn đánh bại nàng, hưởng đại gia chứng minh chính phối đệ nhất mỹ nhân hàng đầu thị danh chính ngôn thuận.

Nhìn lý xinh đẹp định liệu trước hình dạng, Liễu Như Tuyết cười cười, mình đương nhiên biết lý xinh đẹp điều không phải cái loại này không có kỳ biểu người của. Nhưng mình cũng là không thể khinh thường. Chính mặc dù đang nước trong cốc, nhưng tiền tập quán có thể dùng chính vẫn đang không ngừng phong phú chính, sợ dĩ cái gì cũng có học tập. Hơn nữa tiền ký ức, bao nhiêu dang khúc đều nhớ cho kỹ, yếu bản ra lai căn bản không phải việc khó.

Nếu như vậy, chính hoàn thua, như vậy đã biết lưỡng bối tử thật là sống uổng.

Cảm mơ ước đồ của người khác, nàng hay nhất phải có chuẩn bị tâm lý mới tốt, cười nhạt một chút, chuẩn bị tiếp chiêu ba.

Kiến hai người cũng không có ý kiến, Hoàng Thượng gật đầu, "Nếu chính các người đều có Liễu quyết định, như vậy bắt đầu đi." Có người muốn chà xát chà xát nhục khí của bọn họ, chính tự nhiên là nhạc kiến kỳ thành, chỉ là kết quả hay nhất không nên cực kỳ ra tưởng tượng của mình mới tốt. Ý vị thâm trường nhìn hai người liếc mắt.

Hai người chân thành mà đi, quần áo lục nhạt sắc cung trang Liễu Như Tuyết cùng một tập hoàng sam lý tính nhất tề đi vào trung tâm, hai vị mỹ nhân tuyệt mỹ dung nhan một chút hấp dẫn tầm mắt mọi người. Bao quát Yên Tĩnh, Tàn Vân, Tàn Thiên quân. Chích thị trong mắt của bọn họ chích thấy được Liễu Như Tuyết.

Lúc này sớm có nhân chuẩn bị xong đàn cổ. Liễu Như Tuyết đi tới đàn cổ biên chậm rãi ngồi xuống, mà lý xinh đẹp tắc mại chân đi về phía trước một.

Liễu Như Tuyết gật đầu, lý xinh đẹp chuẩn bị, tổ thủ chậm rãi kích thích cảm huyền, 《 xuân giang hoa đêm trăng 》 âm điệu chậm rãi ra, mọi người kinh ngạc, Tuyết quận chúa dĩ nhiên đạn giá thủ đã biểu diễn trôi qua từ khúc, không khỏi nghị luận âm i, tuy rằng nàng đạn đặc bi triệu khả hân còn muốn càng tốt hơn, thế nhưng dù sao mất ý mới, nã không ra cái gì xuất sắc địa phương.

Mà lý xinh đẹp còn lại là chăm chọc vung lên khoe miệng, nàng là vô kế khả thi sao? Trong lòng không khỏi mừng thầm nhưng cũng không có dừng lại mình vũ đạo.

Liễu Như Tuyết chậm rãi khảy giá một khúc nhẹ nhàng từ khúc, nàng say mê nhắm lại hai mắt của mình, đối ngoại mặt mọi người nghị luận ngoảnh mặt làm ngơ. Châu đầu ghé tai nhân càng ngày càng nhiều, người nhiều hơn cũng khen ngợi lý xinh đẹp xuất sắc vũ đạo, hoa lệ xoay người, nhẹ nhàng toát ra, phảng phất phiến phiến khỏi vũ tiên tử. Lúc này 《 xuân giang hoa đêm trăng 》 nửa bộ phận trước đã tấu hoàn. Lúc này tiếng đàn đột biến, thay đổi trước dụ dàng như nước, lập tức trở nên đàng đàng sát khí đứng lên

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Nữ nhân đang lúc chiến tranh 3

Chương 49: Nữ nhân đang lúc chiến tranh 3

Mọi người thần sắc nhất lăm, giai ngừng đầu nhìn về phía Liễu Như Tuyết, chỉ thấy giá người khỏi xướng tới thủy tới chung đều nhắm mắt lại, thần sắc đạm nhiên, phảng phất giá cao vút tiếng đàn điều không phải nàng sờ đàn.

Tiếng đàn Đột nhiên chuyển nhượng mọi người bất ngờ, ngay sau đó, tiếng đàn tiệm chậm, sự yên lặng thanh âm của chậm rãi ra, sau một lát, phong tiếng

gầm gừ, tiếng vó ngựa, chiến sĩ tiếng gọi ầm ầm đều hiện lên trên trước mắt. Người ở chỗ này đều là chấn động, chính phảng phất đứng ở lưng quân giao phong trên chiến trường, nhìn lưỡng quân giằng co, nhìn giết chóc lẫn nhau cùng với chiến hậu khắp nơi trên đất đồng hỗn loạn.

Trước trận chiến sự yên lặng, thời gian chiến tranh máu tanh dữ tàn khốc, chiến hậu tịch liêu nhất nhất hiện ra ở giá thủ từ khúc trung. Giá thượng chỉ sợ cũng không ai năng diễn dịch ra cảnh giới như thế ba.

Bỗng nhiên "Phác thông" một tiếng ngã xuống đất, mọi người đều từ đối giá thủ từ khúc trong rung động hoàn toàn, chỉ thấy nguyên bản khiêu vũ lý xinh đẹp chật vật té ngã đầy đất thượng, mà khảy đàn người của trí nhược vô giác, đang ở tổ hoàn mỹ kết thúc công việc.

Đương người cuối cùng âm phù rơi xuống đất, Liễu Như Tuyết chậm rãi mở mắt, thấy vẻ mặt kinh ngạc mọi người dữ than ngồi trên địa lý xinh đẹp, không sợ hãi chút nào. Chậm rãi nói rằng "Thắng bại đã phân."

Nói xong nhìn về phía lý xinh đẹp, chậm rãi đi hướng nàng. Lúc này lý xinh đẹp tái nhợt trứ gương mặt than ngồi dưới đất, hiển nhiên là thể lực chống đỡ hết nổi sở trí.

Lý xinh đẹp phức tạp nhìn về phía chậm rãi hướng về chính đi tới Liễu Như Tuyết, trong lòng mặc dù không cam lòng nhưng mình đích thật là thất bại. Hoàn bị bại vô cùng thâm. Ở tiếng đàn đột nhiên chuyển thời gian, chính thiếu chút nữa ngã nhào trên đất, khó khăn lắm ổn định thân hình của mình, lại không nghĩ rằng tiếng đàn càng lúc càng nhanh.

Chính theo sát mà tiết tấu, khả mỗi lần ngay cương thích ứng thời gian tiếng đàn để lại mạn, lại đang lơ đãng thời gian nhanh hơn. Như vậy nhiều lần tiêu hao thể lực của mình, may là chính tái am hiểu vũ đạo cũng không chịu nổi thể lực dữ tiếng đàn song trọng giáp công. Thực sự nhìn không được cuối cùng vẫn khó thoát ngã xuống đất số phận, đồng thời cũng mất khí lực ở đứng lên.

Nhìn đứng thẳng ở trước mặt mình Liễu Như Tuyết, chính thật không cam lòng, thủ thật chắc toàn tiến lòng bàn tay. Lại nghe được nàng không lưu tình chút nào nói.

"Người thua, sở dĩ người phải đáp ứng ta một cái điều kiện." Liễu Như Tuyết dừng một chút, lý xinh đẹp ngẩng đầu, vừa vặn thấy Liễu Như Tuyết thẳng tắp nhìn mình chăm chăm.

Thẳng đến nàng nhìn lý xinh đẹp nội tâm cảm thấy sợ hãi, Liễu Như Tuyết tài gần từng chữ nói rằng "Yêu cầu của ta hay, thu hồi chính người nhỏ mọn, đừng ... nữa nhớ không thuộc về vật của người." Nói xong quay đầu trở lại chỗ ngồi của mình.

Nhìn Liễu Như Tuyết dần dần đi xa, lý xinh đẹp sử ra bản thân toàn lực giằng giằng đứng lên, đi đứng đau nhức chút nào không lẫn át được chính nội tâm đau đớn. Liễu Như Tuyết nói như kim đâm ở trong lòng mình như nhau, nàng đang nhắc nhở chính không nên đánh Yến Tĩnh chủ ý sao? Thế nhưng như vậy một người đã sanh sanh cảm rở ở trong lòng mình, thế nào đều nhỏ không xong.

Làm sao có thể buông tha, thế nào cam tâm buông tha, nhìn thoáng qua cho đã mất nụ cười hân, hân quay nàng cười, hân vĩnh viễn nhất phó từ chối người trên thiên lý hình dạng, lúc này lại cười đến như vậy âm áp, thế nhưng cũng đối với mình. Lý xinh đẹp thật chắc siết tay của mình tâm, từng bước một chậm rãi dời quay về vị trí của mình.

Thấy hai người đều tự quay về vị, hoàng đế mặt đen hắc, kết quả quả nhiên bất tận nhân ý. Che giấu mình một chút tâm tình của nội tâm, cười cười, phát tay một cái, kế tục kế tiếp.

Có giá một tiểu nhạc đệm, phía sau biểu diễn hiển nhiên thiếu nhìn. Đàn độn vô vị, nhưng lại vẫn không thể lý khai.

Nhưng từ vừa, Yến Tĩnh lòng của tình rõ ràng đã khá nhiều, rất rõ ràng cho thấy vừa Liễu Như Tuyết đối lý xinh đẹp nói thành công sung sướng Liễu hân. Mi giác mỉm cười, trên mặt không che giấu được hảo tâm tình nhưng cũng chiếu vào đối diện lưỡng trong mắt người có vẻ đặc biệt chói mắt.

Tần Thiên quân thật lâu một đưa đến trong miệng chén rượu khi hân nắm chặt hạ bị niệ thành bột phấn, Tần Văn tắc càng thêm phiền muộn ngậm lớn uống rượu, đây hết thấy đều bị thượng thủ hoàng đế nhìn ở trong mắt, chậm rãi dời đường nhìn, đề xuống trong con người đích tình tự.

Hai canh giờ hậu, ở Liễu Như Tuyết đều nhanh nhẹn không được ngủ gà ngủ gật thời gian, Ngắm yến cuối cùng kết thúc.

Bởi Tần Thiên quân tới thủy tới chung cũng không nói một câu, người ở chỗ này cũng không ít nhìn thấu trong lòng hân lo nghĩ thị Liễu Như Tuyết, sở dĩ hân hoàng tử phi cuối cùng vẫn không có quyết định xuống tới, nhưng thật ra tứ Hoàng Tử Tần Thiên Tề lại ngoài ý muốn chọn trúng tây son đại doanh tướng quân tam nữ mà.

Nhìn vừa hoàn tiêu sái không ngớt Tề san lộ ra nữ nhi nhà ngượng ngừng thần sắc, coi lại khán thần sắc phi dương tử Hoàng Tử, quả thật là tình chàng ý thiếp có ý định nha. Mọi người vội hỏi chúc mừng.

Một hồi Ngắm yến cứ như vậy kết thúc.

Liễu Như Tuyết vậy được không được, lời kéo Yến Tĩnh tự đi trở về, vừa vào mã xa bất chấp cái gì, ngã đầu tự thụ.

Yến Tĩnh buồn cười nhìn nàng, lập tức nhớ tới Liễu Như Tuyết lúc trước tựa hồ yếu cần tự cái gì, đáng tươi cười vì liễm. Nhìn một chút nàng gương mặt buồn ngủ, Yến Tĩnh nhìn không được lấy tay chậm rãi đặt lên má của nàng.

Nhẹ nhàng xẹt qua nàng tuyệt mỹ gương mặt của, nhẹ nhàng mà cười cười, nàng ngủ cũng tốt, đợi được nàng ngày nào đó nhớ tới rồi hãy nói, lác đầu,

không nghĩ tới mình cũng sẽ có sợ đối mặt một ngày đêm

Nghe không được trong mã xa động tĩnh, tĩnh tuyền nhin không được ra, "Từ?"

Nghe được tĩnh tuyền cùng loại hỏi la lên. Yên Tĩnh liềm Liều liềm tâm tình, nhìn một chút mã xa hoàn đứng ở ngoài hoàng cung, thấy khoảng cách không xa Tần Thiên quân dữ Tần Vân, trầm mặc một cái chớp mắt, cuối thần nhiên nói "Đi thôi, trở về trấn vương phủ." Nói xong nhìn một chút ngủ ngon ngọt Liều Như Tuyết.

Đọc theo đường đi tái vãng về không nói gì, chỉ nghe đáo mã xa hành tẩu "Đắc đắc" tiếng vó ngựa.

Liều Như Tuyết tỉnh nửa lai đã ngày thứ hai, kinh ngạc nhìn nhìn một chút chính tư vàng cây lim giường lớn, nhớ mang máng ngày hôm qua ra hoàng cung ngay Yên Tĩnh trên mã xa đang ngủ.

Sờ sờ nhân tới hôm qua chưa ăn phạm tự ngủ mà nga "Thảm thì" trực khiếu món bao tử, một mặt rời giường một mặt la lên "Hong La, không muốn xa rồi."

Nghe được Liều Như Tuyết la lên, Hong La đẩy cửa tiến đến, "Quận chúa tỉnh? Không muốn xa rồi tỷ tỷ cương khứ tiểu phòng bếp, đồ ăn sáng lập tức tự bụng tới Liều."

Liều Như Tuyết chậm rãi đi tới bên cạnh bàn, cầm lấy chén trà rót cho mình một ly thủy, "Hiện tại giờ gì?"

"Hiện tại tài giờ mẹo." Hong La đáp. Một bên buồng Liều Như Tuyết đưa tới cái chén, đón hầu hạ Liều Như Tuyết rửa mặt chải đầu.

Liều Như Tuyết lau mặt tay của dùng một chút, "Sớm như vậy."

Hong La nghe xong cười cười, "Quận chúa thể nhưng từ chiều hôm qua giờ Dậu vẫn thụ đến bây giờ nì."

Liều Như Tuyết đo hồng kiểm, chính ngủ lâu như vậy rời giường sớm một chút quả thực không kỳ quái, che giấu ở bối rối của mình, "Ta ngày hôm qua thì không ở trên xe ngựa ngủ. Thế nào về đến nhà chưa từng nhân gọi."

"Thị chim én nói quận chúa ở Ngắm yến đánh đàn mất tâm lực sợ dĩ muốn chúng ta không nên đánh thức quận chúa, thuyết yếu quận chúa ngủ thẳng tự nhiên tỉnh là tốt rồi." Không muốn xa rồi bụng đồ ăn sáng đi tới, tiếp lời nói.

"Yên Tĩnh hần nói như vậy?" Liều Như Tuyết tần Liều tần vùng xung quanh lông mày, chính nhớ rõ ràng thuyết có việc yếu nói với hần, bởi vì mình rất muốn biết Yên Tĩnh rốt cuộc ở không được tự nhiên cái gì.

Không muốn xa rồi dọn xong đồ ăn sáng, kỳ quái nhìn Liều Như Tuyết liếc mắt, "Quận chúa có cái gì không đúng sao? Chim én nói như vậy nha."

Liều Như Tuyết lấy lại tinh thần, "Không có gì lạ? Yên Tĩnh người đâu?"

"Chim én tổng quận chúa quay về Tuyết các lúc rời rồi đi." Nói xong không muốn xa rồi dữ Hong La hoàn tới địa nhìn về phía Liều Như Tuyết.

Chú ý lưỡng nha đầu không thích hợp, Liều Như Tuyết chậm rãi dùng trước mặt đồ ăn, "Hai người các người có cái gì gạt ta, từ thực đưa tới."

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Kiếp phù du thân được nửa ngày rảnh rồi

Chương 50: Kiếp phù du thân được nửa ngày rảnh rồi

Hong La đỏ mặt biệt mở mắt, không muốn xa rồi tắc mập mờ cười cười, "Quận chúa, người muốn biết người là thế nào trở lại Tuyết các sao?"

Liều Như Tuyết dùng một chút, chính không ở trên xe ngựa đang ngủ, bất tỉnh nói yếu xuống tới chỉ có một biện pháp, đó chính là. . .

Đỏ mặt kể tục ăn chính đồ ăn sáng, không vui nói "Không muốn biết."

Vừa thấy Liều Như Tuyết biểu tình, không muốn xa rồi tự biết mình quận chúa ngực hữu sở liễu. Cười ha hả nói "Quận chúa cũng không cần không có

ý tứ, Hoàng Thượng mặc dù không có từ hôn, nhưng tốt xấu quận chúa dữ chim én hiện tại đều là danh chánh ngôn thuận vị hôn phu thê. Sở dĩ coi như là chim én ôm quận chúa tiến Tuyết các cũng không có quan hệ gì." Chỉ là trước mặt mọi người rất làm người khác chú ý là được.

Nghe nói Liễu Như Tuyết không khỏi mặt đỏ lợi hại hơn, cái này Yến Tĩnh thực sự là chẳng thu liễm, việc này truyền tới ca ca dữ gia gia trong lỗ tai bọn họ còn không biết hội thế nào cười chính nì, lần trước sự hoàn không có đi qua, lại tới giá một bãi sự, xem ra chính mình thực sự muốn học lòng dạ hiểm độc Yến Tĩnh da mặt dày một điểm mới được.

Liễu Như Tuyết ngực trầm mối cảm xúc ngổn ngang, bà Yến Tĩnh mắng một lần lại một biến, rồi lại nghe được không muốn xa rời thanh âm của. "Bất quá chim én khán quận chúa thần tình thực sự thật là ôn nhu a. Ôm quận chúa thời gian thận trọng, tựa như là của mình bảo bối."

Liễu Như Tuyết im lặng giật nhẹ khóe miệng, cắt đứt không muốn xa rời nói, "Được rồi, ta đều biết Liễu, người đừng đang tiếp tục Nói, nói thêm gì đi nữa, ta đồ ăn sáng đều ăn không vô nữa."

Kiến quận chúa đều đã nói như vậy, khán nàng cũng là thật không có ý tứ, liền thần thủ che miệng mình, "Ừ, nô tỳ không nói."

Kiến không muốn xa rời ngừng miệng, Liễu Như Tuyết thở phào, lập tức nhớ tới ngày hôm qua yếu cân Yến Tĩnh nói rõ tâm ý của mình tới, phía hấn lại đem mình đuổi về Tuyết các chính liền đi, lẽ nào hiện tại chính khứ Yến vương phủ nói cho hấn biết sao? Sự tình trải qua, hôm nay chính trái lại không có ngày hôm qua dừng khí nì, thờ dài, xem ra chỉ có thể chờ một chút, chờ mình tưởng hảo lần sau tái nói cho hấn biết ba.

Vừa ý lý luôn chận chận, nhớ tới Yến Tĩnh ngày hôm qua trên mã xa hình dạng, Liễu Như Tuyết đã cảm thấy không rõ lòng chua xót, lẽ nào thích một người chính là như vậy sao? Nhìn hấn buồn bức thời gian mình cũng hội nhin không được khó chịu. Tình giá một chữ thật khó dĩ lý giải.

Chậm rãi ăn xong đồ ăn sáng, lúc này đã giờ thìn, nhìn đã sáng choang thiên, Liễu Như Tuyết không rõ một trận phiền muộn.

Gọi tới Hồng La, phân phó nói "Hồng La, người bây giờ đi xem đi thanh ngọc nơi nào, lần trước ta dặn say thư mấy người bọn hấn chuyện không biết bọn họ chuẩn bị xong chưa, nếu như chuẩn bị xong tựu để cho bọn họ mau chóng lên đường đi. Còn có lần này thuận tiện khiếu thanh ngọc nữa bà kinh đô nhân vật tư liệu tái điều tra một lần." Dừng một chút, suy tư một cái chớp mắt, "Đặc biệt Tần Văn dữ tần trên khiêm ra kinh hậu chuyện tình."

Đối với Tần Thiên quân, Liễu Như Tuyết theo bản năng khứ quên hấn, nàng không muốn đi điều tra Tần Thiên quân, bởi vì bọn họ có tiền đích tình nghi, nàng tin tưởng Tần Thiên quân khán ở thể diện của nàng thượng sẽ không đi tố thương tổn người nhà nàng chuyện tình, nàng tin tưởng hấn. Về phần Yến Tĩnh, bọn họ bây giờ bị buộc chung một chỗ, cho nên hấn liền lo lắng chưa từng lo lắng liền đem hấn loại bỏ tại ngoại.

Kiến Liễu Như Tuyết không có ở phân phó cái gì, Hồng La nhìn một chút Liễu Như Tuyết, lên tiếng trả lời đi.

Liễu Như Tuyết ngồi ở phía trước cửa sổ nhìn một chút giá tịch liễu Tuyết các. Sớm thành thói quen chạy ngược chạy xuôi nàng, trở lại kinh đô mấy ngày này ngoại trừ có việc tài xuất môn mà bình thường còn lại là vui ở Tuyết các vũ vũ Đại Thụy, như vậy nhân nhĩ ngày thật đúng là có điểm không quá tập quán.

Chừng mấy ngày tịch thu đao đông nguyên tin tức, Liễu Như Tuyết gọi tới không muốn xa rời dò hỏi "Gần nhất đông nguyên hoàng cung có tin tức gì không có?"

Không muốn xa rời suy tư một cái chớp mắt "Hình như là có như vậy một cái, đại khái ngay đi tình lâu cuộc thì hoa hậu sau một ngày đêm ba, có người nói ngọc thái hậu bệnh tình lại tăng lên."

Liễu Như Tuyết lập tức đứng lên, "Thế nào lại tăng lên? Từ nơi này đao đông nguyên hoàng cung ra roi thúc ngựa nói như thế nào đều phải ** thiên, mà cư bọn họ xuất phát hiện tại coi như cũng mới năm ngày mà thôi, sở dĩ bọn họ nhất định còn chưa tới." Liễu Như Tuyết nhin không được tựu lo lắng. Qua lại đi thông thả bộ, nhìn về phía đông nguyên hoàng cung phương hướng, nhất định phải kiên trì đao nẫu thân bọn họ chạy tới mới tốt, nàng tin tưởng dĩ phụ thân y thuật nhất định có biện pháp giải quyết.

Ép buộc chính tinh táo lại, cư lần trước tin tức đã có khoái ngữ ngày Liễu, lập tức hỏi, "Phía sẽ không có tin tức khác Liễu sao?"

Không muốn xa rời nhìn tinh táo lại quận chúa, quay về suy nghĩ một chút, lắc đầu, "Mấy ngày nay sẽ không có thu được đông nguyên hoàng cung có tin tức truyền ra."

Liễu Như Tuyết thở phào, "Không có tin tức hay tin tức tốt nhất." Chỉ mong bọn họ năng sớm ngày chạy tới.

Bình phục lại tâm tình của mình, nhìn một chút bên cạnh không muốn xa rời, "Trong khoảng thời gian này nhìn chăm chăm đông nguyên hoàng cung tin tức, nhất có bất cứ tin tức gì nhớ kỹ tới ngay nói cho ta biết."

"Thị." Không muốn xa rời đáp.

Nhìn về phía ngoài cửa sổ, tin tức này nói vậy ca ca đã sớm biết, hiện tại thời gian còn sớm, phải đi ca ca nơi nào xem một chút đi. Lần trước Ngắm yến chưa từng lo lắng nói cho ca ca câu.

Không biết ca ca ở trong phủ không có, quay đầu phân phó không muốn xa rời, "Không muốn xa rời người tên là trên thành khứ ca ca thanh huy vườn nhin, khán ca ca ở trong phủ không có?"

Không muốn xa rời lên tiếng xoay người xuất môn, không lâu lắm không muốn xa rời sẽ trở lại Liễu, nhìn vào cửa không muốn xa rời, Liễu Như Tuyết

lập tức hỏi "Thế nào? Ca ca ở trong phủ sao?"

"Quay về quận chúa, cương trên thành khứ tiền viện hỏi một chút, từ đích xác ở trong phủ không sai. Nhưng là lại là ở Lão thái gia bình yên cư, còn có, chim én cũng ở đó."

Liễu Như Tuyết tần khởi vùng xung quanh lông mày, thế nào đều ở nơi nào, xảy ra chuyện gì Liễu sao?

Đứng lên, ở chỗ này kỳ quái cũng không có gì dùng, trực tiếp đi qua nhìn một chút ba. "Đi thôi, chúng ta đi qua nhìn một chút."

Hai người một đường đi trước, đi thẳng tới Lão thái gia bình yên cư, mới vừa đi tới bình yên cư cửa liền đụng phải đang muốn đi tìm Liễu Như Tuyết phúc thúc.

Thấy Liễu Như Tuyết, phúc thúc vội vã đi tới, cao hứng nói "Quận chúa, lão nô đang muốn đi tìm còn người, cương Lão thái gia thuyết yếu ở bình yên cư bãi thiện thuyết yếu cần chim én cùng nhau dùng bữa nì." Nghe được Yến Tĩnh muốn cùng nhà mình quận chúa thành hôn tin tức, cao hứng nhất chớ quá trên phúc thúc. Phúc thúc suốt đời không có đón dâu, Liễu Như Tuyết vừa hân nhin lớn lên, sở dĩ tựa như nữ nhi ruột thịt của mình như nhau, sở dĩ hân tư tâm lý nghĩ Liễu Như Tuyết chỉ có kinh đô tao nhã tử nguyệt Yến Tĩnh tài xứng với.

Mà bây giờ lại nghe báo Yến Tĩnh dữ Liễu Như Tuyết thành hôn tin tức, hân tư nhiên là thay nhà mình quận chúa cao hứng. Tuy rằng Hoàng Thượng tương từ hôn thời gian định ở một năm sau, hân cũng hiểu được có chút tiếc nuối, nhưng chút nào đỡ không được hân mừng rỡ tâm tình, bởi vì hân cho rằng chỉ cần quận chúa dữ chim én tâm ý tương hợp thời gian cần bản không phải vấn đề, quay về với chính nghĩa bọn họ sớm muộn đô hội thành thân.

Nhìn trước mặt vui vẻ phúc thúc, Liễu Như Tuyết kiểm không khỏi đỏ, khán phúc thúc hình dạng hiển nhiên là đã biết nàng dữ Yến Tĩnh thành hôn tin tức, lập tức vừa nghĩ, ngày hôm qua thành hôn chuyện tình chắc là toàn bộ kinh đô đều biết Liễu ba. Không khỏi thật xin lỗi.

Nhìn nhà mình quận chúa ngược ngừng hình dạng, phúc thúc không khỏi càng cao hứng Liễu, lập tức nhớ tới bình yên cư vẫn chờ ba người, bật người hoàn hồn, "Tiểu lão nô làm lỡ, Lão thái gia bọn họ vẫn chờ nì, quận chúa nhanh đi ba."

Liễu Như Tuyết gật đầu, lập tức chậm rãi hướng về bình yên cư trong viện đi đến

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Người thân cận nhất

Chương 51: Người thân cận nhất

Vừa vào bình yên cư, đã nhìn thấy trong viện trong đình viện dọn lên đồ ăn, ba người đang ngồi ở cách đó không xa thưởng thức trà, ra mời tự chờ mình Liễu.

Liễu Như Tuyết chậm rãi đi về phía trước, cách đó không xa ba người đều là cười.

Liễu Như Tuyết đỏ hồng kiểm, dù sao mắt mắt cũng bắt quá thị mấy ngày trước chuyện tình, bị người thân cận mình chê cười trong lòng không thể nào thoải mái là được rồi, chỉ phải cai đầu dài tái thấp thấp đi che giấu mình nan kham.

Lão thái gia kiến Liễu Như Tuyết hình dạng, gỡ nhất gỡ râu mép râu ghẹo nói "Giá đi tới chính là Tuyết nha đầu sao? Ta thấy thế nào giống như là tiền viện con kia vạn bảo nì."

Liễu Như Tuyết ngăn người, vạn bảo là ai? Liễu Như Phong còn lại là nhin không được cười lên một tiếng, tiếp lời, quan sát Liễu Như Tuyết liếc mắt, "Đúng là như. Thật đúng là cực kỳ giống."

Nghe nói như thế Liễu Như Tuyết không khỏi nghi ngờ hơn Liễu, giá vạn bảo rốt cuộc là thù?

Lúc này Yến Tĩnh chậm rãi đi lên trước, nín cười, tiến đến Liễu Như Tuyết bên tai, "Vạn bảo thị gia gia tiền viện nuôi con kia con rùa đen nhỏ." Nói xong hoàn nhin không được "Phốc thì" một tiếng. "Gia gia nói không sai, người bộ đáng này thực sự là cân nó giống nhau như đức."

Nghe được Yến Tĩnh giải thích, Liễu Như Tuyết kiểm một chút bạo hồng, lập tức thấp giọng mắng "Ba người các người thực sự là, gia gia còn chưa tính, lên người cân ca ca cũng cười ta, hoàn bả ta trước mặt viện con rùa đen so sánh với, thực sự là ghê tởm."

"Ai cho người rụt đầu rụt đuôi, điều không phải một con khác vạn bảo là cái gì." Yên Tĩnh thều mi nói.

"Người. . . Thực sự là ghê tởm, nếu không người. . ." Nói rằng phân nửa, Liễu Như Tuyết cũng không ở nói xong, biệt mới đầu.

Kiến Liễu Như Tuyết quần bách, Liễu Như Phong mở miệng, "Được rồi, đừng cười Tuyết nhi Liễu, nữ hài tử da mặt mỏng điều không phải rất bình thường sao?" Nói xong vẫy tay. Ý bảo nàng ngồi xuống.

Liễu Như Tuyết nhìn thoáng qua bốn phía, lập tức chọn ly Liễu Như Phong gần nhất chỗ ngồi ngồi xuống, ngồi xuống tựa ôm lấy Liễu Như Phong, làm nũng nói "Còn là ca ca tốt nhất, không giống hai người các người, một già mà không kính, một lòng dạ hiểm độc hắc phế." Nhịn không được tựa tả oán nói.

Nhìn trước mặt hồng phác phác khuôn mặt nhỏ nhắn cảm giác nhiên hình dạng, Liễu Như Phong bắt đắc dĩ xao xao đầu của nàng, "Người nha, thực sự là càng ngày càng không biết lớn nhỏ, làm sao có thể thuyết gia gia già mà không kính ni."

Ngẩng đầu nhìn tuần dật ca ca, chớp chớp hai mắt của mình, tái nhìn nhìn bên kia hai người, không chút nào bởi vì mình nói có bất kỳ động tác, lập tức hựu quay đầu trở về, nhìn ca ca của mình, "Ca ca, người xem gia gia mình cũng thừa nhận, người còn giúp hân nói, chuyển hoàn con trai của mình sẽ chuyển cháu của mình tôn nữ, điều không phải già mà không kính là cái gì, ca ca chớ để cho gia gia lừa, hân thể nhưng con lão hồ ly."

Liễu Như Phong nhìn một chút đối diện gia gia, lại nhìn một chút dính vào trên người mình Muội Muội, đây rõ ràng là có một già một trẻ lưỡng con hồ ly. Trừ trừ khoe miệng.

Lúc này Lão thái gia ho nhẹ một tiếng, chánh liễu chánh thần sắc, "Ta không so đo với người là bởi vì người thị vẫn bồi để cho người, Tuyết nhi tiểu người càng ngày càng kỳ cục, làm trò người vị hôn phu mặt ôm lấy nam nhân khác thành nói cái gì, hoàn không buông tay."

Liễu Như Tuyết nhìn một chút Yên Tĩnh vân đạm phong khinh hình dạng, bủ môi nói "Chính hân đều bắt tại hồ, người cấp một cái gì kính a. Huống hồ nâm nói nam nhân khác thể nhưng ta thân ca ca, chúng ta thể nhưng một trong bụng mẹ đi ra ngoài. Thân nhất thân nhất Liễu. Gia gia hay hướng về ngoại nhân." Nói xong ôm lấy Liễu Như Phong tay của không khỏi chắc hơn.

Liễu Như Phong bắt đắc dĩ, Muội Muội đây là cân gia gia giang lên sao? Nhìn ôm chặt tay của mình, cái này Muội Muội thể nhưng hóa thân da trâu đường Liễu. Lão thái gia không khỏi yếu phá công Liễu, tiểu nha đầu này càng ngày càng khó quản.

Lúc này, một trận lực mạnh tương chăm chú dính vào Liễu Như Phong trên người Liễu Như Tuyết hút tới, Liễu Như Phong biết vậy nên trên người nhẹ một chút. Ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy nguyên bản hoàn chăm chú đọng ở trên người mình Muội Muội lúc này chính đỏ mặt bị Yên Tĩnh thật chắc cảm tham chính ở khuỷu tay của hân dưới.

Liễu Như Phong nhịn không được biệt mới đầu, lại thấy gia gia của mình chính hăng hái dật đảo nhìn hai người bọn họ, thờ dài, xem ra Muội Muội nói không sai, gia gia thật là già mà không kính, nhìn vẫn bồi ở trước mặt mình thân thiết hoàn nhất phó xem kịch vui hình dạng, thực sự là. . . Biệt mới đầu, còn là hân mình trà ba.

Liễu Như Tuyết kinh ngạc nhìn trước mặt phóng đại khuôn mặt tuần tú, quen thuộc hương vị, một chút tương mình như đi vào cõi thần tiên hồn kéo trở về. Chú ý tới mình lại bị Yên Tĩnh cảm tham chính ở, nhịn không được liền nhớ lại mấy ngày trước bình yên cư chuyện tình, lập tức đỏ mặt. Mấy ngày trước chuyện tình mình cũng không muốn phát sinh nữa một lần, đặc biệt mình đã chú ý tới một bên gia gia chính xem kịch vui nhìn mình chăm chăm.

Hựu nhìn trước mặt mỉm cười mặt của, Liễu Như Tuyết biệt mới đầu tức giận nói "Yên Tĩnh, người nhanh lên buông ra."

Yên Tĩnh trí nhược vọng văn chậm rãi tới gần Liễu Như Tuyết, sắc mặt mỉm cười, "Tuyết nhi đây là tức giận ta vừa không có ở trước tiên đã đem người từ ca ca trong tay nhận lấy sở dĩ sinh khí sao? Làm sao có thể suốt đời khí thì nói ta bắt tại hồ ni, phải biết rằng ta thể nhưng ghen tỵ nguy Liễu, sở dĩ vừa nghe đến của người ám chỉ bật người liền đem người nhận quay về trong lòng, xem ra Tuyết nhi cũng là theo ta như nhau như vậy nhớ người ni."

Nghe được Yên Tĩnh như vậy mập mờ ngôn ngữ, Liễu Như Tuyết lập tức bạo đỏ mặt, liên Lão thái gia cũng không nhịn được ho khan, Liễu Như Phong trực tiếp xoay mặt, thật muốn chính không nghe được như thể buồn nôn nói.

Kiến Yên Tĩnh không chút nào một điểm ngưng ngưng ý tứ hựu sắc mặt lạnh nhạt lại gần, Liễu Như Tuyết vội vàng nói "Ta lúc nào ám chỉ người. Ta thể nhưng một điểm cũng không nhớ người. Người lòng dạ hiểm độc hắc phế hựu độc chủy độc lưỡi."

"Phải? Tuyết nhi thể nào bởi vì tức giận dĩ nhiên thuyết ta là người ngoài ni, phải biết rằng chúng ta sau đó cũng phải cần thành thân, hội cộng đồng dựng dục một cục cung, đến lúc đó chúng ta thể nhưng giá thượng người thân cận nhất ni, bị đồng nhất một từ trong bụng mẹ đi ra ngoài còn muốn thân." Yên Tĩnh chậm rãi mỉa hoặc nói.

Liễu Như Tuyết nghe được như vậy trắng ra nói, còn có thể không rõ, Yên Tĩnh là sống tự hân là người ngoài khí sở dĩ có ý muốn tìm quay về bãi, nhưng vừa nghe đến hân thuyết hội cùng mình dựng dục một cục cung, Liễu Như Tuyết đã nghĩ xấu hổ chui vào địa lý khứ, người này thể nào da mặt dày như vậy ni.

Liên Lão thái gia cũng không nhịn được đỏ mặt, nhưng suy nghĩ một chút sau đó có một bọc nhỏ từ ở trước mặt mình chạy tới chạy lui, ừ, cảm giác rất tốt ni.

Nhịn không được nhìn chăm chú về phía Liễu Như Tuyết món bao tử, Liễu Như Tuyết cảm giác được trái phải hai bên đường nhìn, không nghĩ tới liên ca ca cũng nhìn mình, tức giận nhìn về phía trước mặt khuôn mặt tuần tú, "Yên Tĩnh, người da mặt thể nào dày như vậy ni, chúng ta chưa từng thành thân ni,

sinh cái gì hài tử, lời như vậy người cũng nói xuất khẩu, chân không sợ bị." Nhị không được gắt một cái, kiếm cũng không cầm đồ hơn.

"Nói cũng phải, bất quá loại vấn đề này sớm muộn cũng phải đối mặt, ta chỉ thị nhưng Tuyết nhi có một chuẩn bị tâm lý mà thôi." Yên Tĩnh vẫn đạm phong khinh nói rằng.

"Người thực sự là..." Thực sự tìm không được nói phản bác hấn, chỉ phải biệt tục chải tóc.

Yên Tĩnh đón đề sát vào, "Tuyết nhi, vừa nói người vẫn chưa trả lời ta đấy, sau đó chúng ta là điều không phải người thân cận nhất. Bị một từ trong bụng mẹ đi ra ngoài còn thân hơn." Nói xong hoàn liếc Liễu Như Phong liếc mắt, Liễu Như Phong biệt mở mắt, người này ngay cả mình cậu cả thỏ đều cắt, thực sự là không sợ bị thổ cấp chết đuối

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 52: Ghen tuông

Chương 52: Ghen tuông

Liễu Như Tuyết ngăn người, rốt cục phát hiện Yên Tĩnh ghen tuông, lập tức cười khanh khách nhìn về phía Yên Tĩnh, "Người ghen tị?"

Yên Tĩnh sững sốt một chút, mắt tự nhiên biệt mở mắt nói rằng "Người vẫn chưa trả lời ta."

Chú ý tới Yên Tĩnh bên tai chỗ có ti son sắc, Liễu Như Tuyết không khỏi cười sâu hơn, "Yên Tĩnh, người chính là ghen tị, còn là cắt ca ca ta thỏ." Liễu Như Tuyết rốt cục tìm về Liễu bái không hề bị kiềm chế.

Bị làm rõ tâm tư Yên Tĩnh mắt tự nhiên một chút, lập tức khôi phục vừa mỉa hoặc thần tình nhìn Liễu Như Tuyết, "Không sai, ta chính là ghen tị, người đừng muốn chạy trốn rơi vấn đề của ta, khoái, quai Tuyết nhi mau trả lời vấn đề của ta." Nói xong nghiêm túc nhìn về phía Liễu Như Tuyết ánh mắt của.

Liễu Như Tuyết nhìn càng ngày càng gần kiểm, trong lòng biết mình là trốn không thoát, nhẹ nhàng "Ừ." Một tiếng, lập tức biệt mở mắt, mặt đỏ năng tích xuất thủy lai.

Nhìn cùng loại trả lời thanh âm, Yên Tĩnh hài lòng thu hồi kiềm chế cánh tay của nàng, nhẹ nhàng lôi kéo tay nàng hướng về bãi thiện trên bàn đi đến, "Đi thôi, ta xem người đều đối, chúng ta dùng bữa đi thôi."

Nhìn Liễu Như Tuyết thuận theo bị Yên Tĩnh lôi kéo đi đến dùng bữa, bị bỏ rơi hai người liếc nhau, khán lai tôn nữ của mình (Muội Muội) là bị Yên Tĩnh ăn gắt gạo Liễu. Lắc đầu, lập tức nhắc chân cũng hướng về trước bàn đi đến.

Đi tới bên cạnh bàn ngồi hạ, nhìn Liễu Như Tuyết đỏ mặt cúi đầu vui đầu ăn cái gì, Lão thái gia dữ Liễu Như Phong cũng không trêu ghẹo nàng, chậm rãi ngồi xuống, cho ăn ngo thiện ăn thập phần bình tĩnh, chỉ có Yên Tĩnh giờ lên khoe miệng hiện lên hảo tâm tình của hấn.

Nhìn trước mặt vui đầu ăn cái gì Liễu Như Tuyết, Yên Tĩnh biết nàng ngượng ngùng, không có ý tứ gặp người, sờ dĩ cũng không tái đùa nàng, để tránh khỏi đuối kịp thứ như nhau hù chạy nàng.

Cung chịu nhìn hai bên trái phải tuyệt mỹ gương mặt của. Mình là vô luận không bao lâu đều không bỏ xuống được nàng, biết rõ trong lòng nàng hoàn có một người khác tồn tại, nhưng mình còn là không bỏ xuống được nàng. Sờ dĩ tối hôm qua hồi phủ thời gian hấn liền quyết định Liễu, ở Liễu Như Tuyết mở miệng trước bá đạo chiếm lòng của nàng phòng, để cho nàng không có biện pháp ly khai chính, quay về với chính nghĩa hiện tại mình cùng nàng có hôn ước đã sự thực, sờ dĩ hấn cần phải làm là nắm giá nhất tuyệt giai cơ hội.

Cho ăn ngo thiện ở không khí an tĩnh có ích hoàn, Liễu Như Tuyết thờ phào, rốt cục ngừng đầu, nhìn về phía Lão thái gia, sửa lại một chút suy nghĩ của mình, hỏi "Gia gia, ngày hôm nay đại gia tụ chung một chỗ thị có chuyện gì không?"

Lão thái gia nghe được Liễu Như Tuyết rốt cục hỏi chính đề thượng, cười cười, "Đầu rốt cục lui được rồi? Ta còn tưởng rằng người ngày hôm nay phải làm rùa đương một ngày đêm ni."

Liễu Như Tuyết đỏ mặt gắt một cái, "Gia gia thật là, làm sao có thể nói đem ta nói thành vạn bảo ni, còn nói ta rụt đầu. Đừng nghĩ nói sang chuyện khác, mau nói chính sự." Xem ra chính mình da mặt đặc luyện hậu điểm mới được, không phải sau đó tránh không được bị gia gia pha trò.

Lão thái gia liếc Liễu Như Tuyết liếc mắt, "Đem mặt đều nhanh mai đào dưới đáy bàn đi, không phải là một con sống sờ sờ rùa sao?"

Liễu Như Tuyết then quá thành giận, "Gia gia ngươi còn nói, râu mép của ngươi thì không phải là không muốn muốn, không nói muốn cứ tiếp tục thuyết, ta bảo chứng bà râu mép của ngươi bật đặc một cây không dư thừa." Nói xong còn chuẩn bị xông lên nhéo râu mép.

Lão thái gia nhức nhối sờ sờ cằm của mình, "Giá râu mép ta đều để lại hơn nửa đời người Liễu, ngươi đừng muốn đánh nhau chủ ý của nó."

"gia gia còn không thuyết chính sự." Liễu Như Tuyết đặt mông ngồi xuống, muốn trị cái này già mà không kính gia gia phải ra tuyệt chiêu mới được.

Lão thái gia phết phết mắt, "Tự mình đi hỏi ngươi thời gian tới tướng công khứ, ta lão nhân quả nhiên không nhìn lầm, điều không phải người một nhà không tiến một nhà môn, quả nhiên là tuyệt phối, mỗi người đều muốn đánh ta râu mép chủ ý." Nói xong hoàn ngạo kiêu biệt mở mắt.

Nghe được gia gia mình thuyết tương lai của mình tướng công, Liễu Như Tuyết nhìn không được đỏ mặt nhưng cũng chú ý tới phía gia gia nói, Yến Tĩnh đã gia gia mình râu mép chủ ý? Quay đầu nhìn về phía Yến Tĩnh, chú ý tới Liễu Như Tuyết đường nhìn, Yến Tĩnh vân đạm phong khinh cười nói "Gia gia nói đùa, ta làm sao có thể đã gia gia râu mép chủ ý nữ?"

"Phải?" Nghi ngờ nhìn hai người liếc mắt, giữa hai người có mờ ám.

Cảm giác được Liễu Như Tuyết đường nhìn, Lão thái gia bất động thanh sắc liếc Yến Tĩnh liếc mắt, lập tức biệt mới đầu, im lặng uống một ngụm trà, kỳ thực chính đến bây giờ còn không hiểu kỳ diệu ni.

Tối hôm qua Yến Tĩnh đại buổi tối bảo đến chính mình bình yên cư bởi chính chơi cờ, hạ ở cao hứng chính sẽ theo miệng đáp ứng rồi hẳn một cái điều kiện. Hạ hoàn mới biết được trung Liễu hẳn kể, sau Yến Tĩnh tiểu tử này dĩ nhiên yêu cầu mình khi hẳn dữ Tuyết nhi thành thân tiền đều phải giúp hẳn xua đuổi tình địch. Nói cách khác hãy cùng Tuyết nhi mới vừa nói như vậy không sai biệt lắm.

Theo lý thuyết mình là trường bối, Yến Tĩnh tiểu tử này tôn kính cũng không kịp, làm sao có thể tính như vậy kể ni, nhưng lại có người bình thân ung dung nói "Ở ta cùng với Tuyết nhi thành thân trước, hết thảy đều thì không biết bao nhiêu, sở dĩ phòng hoạn trên chưa xảy ra là rất có cần thiết, sở dĩ năm cái này hòa sự lão phải chịu trách nhiệm hoàn toàn. Sở dĩ ở có hôn ước điều kiện tiên quyết, ngài thì Tuyết nhi gia gia, tự nhiên cũng chính là gia gia ta, ta tự nhiên là tôn kính năm. Thế nhưng nếu như phần này hôn ước bị người khác trộn lẫn thất bại nói, đã không có hôn ước ràng buộc, khi đó ngài theo ta bán mao tiền quan hệ cũng không có, sở dĩ không làm được ta tâm tình không tốt sẽ lại phiền ngài, sở dĩ năm hay nhất phải bảo đảm ta cùng với Tuyết nhi hôn sự không việc gì, không phải theo ta khán ngài râu mép không vừa mất liền đem nó toàn bộ rút cũng nói không chừng."

Nhớ tới tối hôm qua, Lão thái gia liền không nhìn được thần sắc quái dị, người này uy hiếp mọi người thì một bộ một bộ, cũng nan quái tôn nữ của mình bị hẳn ăn gât gao. Bất quá là hẳn đối cháu gái của mình quan tâm, sau đó còn chưa nhất định là ai trị người nào, món nợ này sớm muộn đắc toán trở về.

Nhìn gia gia biểu tình quái dị, Liễu Như Tuyết nhìn về phía Yến Tĩnh, Yến Tĩnh thần sắc thay đổi luôn, bất động thanh sắc nói sang chuyện khác, "Vừa ngươi điều không phải muốn biết chúng ta tụ chung một chỗ làm gì sao?"

Liễu Như Tuyết mang ngồi thẳng người, cũng không nữa quán gia gia dữ Yến Tĩnh trong lúc đó rốt cuộc có cái gì mờ ám.

Yến Tĩnh cười cười, nhìn đối diện Liễu Như Phong liếc mắt, Liễu Như Phong có chút ngượng ngùng biệt mờ mắt, Liễu Như Tuyết nghi hoặc "Dữ ca ca hữu quan?"

Yến Tĩnh gật đầu, "Dạ, việc này quả thực dữ ca ca hữu quan."

Dừng một chút, "Tối hôm qua có tin tức truyền đến, Hoàng Thượng tối hôm qua đập ngự thư phòng. Chắc là sự tình vượt ra khỏi suy đoán của hẳn, sở dĩ then quá thành giận."

Liễu Như Tuyết tỉnh táo suy nghĩ một chút, "Hôn sự của chúng ta chỉ cần chúng ta lưỡng kiên trì, tin tưởng một năm này nửa năm không có vấn đề gì, hiện tại chính là sợ lão hoàng đế then quá thành giận hạ làm ra cái gì khó có thể phòng chừng chuyện tình đi ra, mà bây giờ vấn đề lớn nhất nói vậy hay ca ca hôn sự Liễu."

"Tuyết nhi quả nhiên một chút liền nói ra chuyện yếu điểm, sở dĩ ba người chúng ta mới tìm ngươi tới thương lượng chuyện này. Chúng ta phải mau chóng nghĩ ra biện pháp giải quyết vấn đề này." Liễu Như Phong nói nặng trịch nói.

"Ừ, không sai, trấn chúng ta vương phủ mấy năm này tránh khỏi nhiều như vậy sóng gió, sở dĩ ở cuối cùng này hai tháng nhất định bất năng ra lại cái gì đường rẽ, chỉ cần chúng ta tạm thời né qua hai tháng này, ca ca ngươi một ngày vào triều, tiếp nhận chúng ta trước kia trong triều thế lực, hẳn tự không có biện pháp đơn giản động đảo chúng ta." Lão thái gia nói nặng trịch nói.

Mấy người rơi vào trong trầm tư, đột nhiên Yến Tĩnh ngẩng đầu nhìn Liễu Như Tuyết, "Cùng với thụ người chế trụ không bằng nhất lao vĩnh dật."

Chương 53: Chọn người

Chương 53: Chọn người

Nghe được Yến Tĩnh nói, Liễu Như Tuyết đột nhiên nhớ tới Ngắm yến thượng triệu khả hân, dò hỏi "Ý của ngươi là?"

Yến Tĩnh mặt mày dính vào tiểu ý, "Ngươi điều không phải đã có đáp án sao? Hay như ngươi nghĩ."

Liễu Như Tuyết suy tư một cái chớp mắt, không nghĩ tới Yến Tĩnh cũng nghĩ đến nàng. Bất quá vô luận là tướng mạo còn là trí tuệ, triệu khả hân đều là một rất tốt tuyển trạch, chính thị thân phận của nàng muốn gả vào vương phủ vẫn còn có chút độ khó.

Nhìn Liễu Như Tuyết tựa hồ có chút bị nạn ở hình dạng, Yến Tĩnh nhìn không được trêu ghẹo nói "Không nghĩ tới Tuyết nhi ngươi cũng có bị nạn ở một ngày đêm a. Ngươi điều không phải vẫn luôn là ngênh nan mà lên sao? Bộ dáng này thật là không thích hợp ngươi."

Nghe được Yến Tĩnh trêu ghẹo, Liễu Như Tuyết nhìn không được liếc một cái, "Yến đại tử, ta là nhân điều không phải thần, sở dĩ có chuyện gì nan ở ta tuyệt không kỳ quái, bất quá có một chút ngươi nhưng thật ra nói rất đúng, hay càng khó ta đảo viết muốn thử xem. Ta đảo muốn nhìn một chút rốt cuộc đảo cuối cùng là ai thua ai thắng."

Nghe Yến Tĩnh dữ Liễu Như Tuyết đối thoại, Liễu Như Phong dữ Lão thái gia liếc nhau, hai người này rốt cuộc đang đánh cái gì ách mê? Thế nào càng nói càng kỳ quái.

Tối hậu Liễu Như Phong rốt cục nhìn không được mở miệng "Muội Muội, hai người các ngươi rốt cuộc đang nói gì đấy, ta cân gia gia tuyệt không minh bạch."

Liễu Như Tuyết quay đầu, nét mặt tươi cười như hoa, "Chúng ta hơn nữa ca ca hôn sự nha, Yến Tĩnh nói không sai, cùng với thụ người chế trụ không bằng nhất lao vĩnh dật, sở dĩ vì nay chỉ kể cấp ca ca hoa một thích hợp nương tử thị phương pháp giải quyết tốt nhất."

Liễu Như Phong trừu trừu khoe miệng, "Giá nương tử thị nói tìm được tự tìm được sao?" Hai người này đã cái quỷ gì chủ ý ni, vừa kết hợp hai người bọn họ vừa nói chỉ biết sự tình một đơn giản như vậy.

Nghe được Liễu Như Phong nói, Liễu Như Tuyết không khỏi cười càng vui vẻ hơn Liễu, "Đương nhiên tìm được a, chúng ta bây giờ tự có một sẵn người của chọn."

Lão thái gia thiếu thiếu mi, Liễu Như Phong còn lại là một miệng trà cấm ở trong cổ họng, thượng cũng không phải hạ cũng không phải, tối hậu cường chế nuốt vào, "Các ngươi thuyết có thí sinh? Thù nha?"

Liễu Như Tuyết phôi đầu óc mại một cái nút, thiếu thiếu mi, nhìn về phía Yến Tĩnh, Yến Tĩnh lúc này nhất phó sự không liên quan mình hình dạng, Liễu Như Tuyết hung hăng trừng hân liếc mắt lập tức quay đầu nhìn về phía ca ca "Ca ca còn nhớ rõ Ngắm yến thượng Bình bộ Thượng thư nữ nhi sao?"

Liễu Như Phong suy nghĩ một chút, "Ngươi là thuyết Ngắm yến thượng cái kia đạn từ khúc đạn đảo phân nửa đàn đứt dây cái kia? Làm sao vậy? Ngươi sẽ không muốn nói thị nàng ba."

Liễu Như Tuyết gạt đầu, Liễu Như Phong sửng sốt một chút, cô gái kia thị thật không tệ, mấu chốt là nàng cũng củ thông minh, để không bị lựa đương hoàng tử phi dĩ nhiên cũng có thể nghĩ ra như vậy nhất chiêu. Liễu Như Phong dữ Yến Tĩnh công lực tuy rằng tương kém một chút, nhưng là thị kinh đô nhất đẳng nhất cao thủ, sở dĩ hân tự nhiên cũng có thể nhìn ra triệu khả hân ngay lúc đó động tác.

"Nàng thật là không tệ, ta cũng không có ý kiến gì, thế nhưng nàng sẽ đồng ý sao?" Liễu Như Phong nhủ mảy, cô gái kia hân không ghét, chỉ là chỉ nàng trước không muốn giá hoàng gia nghĩ ra nhất kế đến xem, nàng hay một củ chủ thấy, sở dĩ yếu nàng giá cho mình, chính còn là một điểm nắm chặt cũng không củ.

Liễu Như Tuyết trừu trừu khoe miệng, chính nhưng khi nhìn rất rõ ràng, triệu khả hân tuyệt đối là đối ca ca của mình củ ý tứ, khả ca ca của mình lại cân một củ lỗ năng như nhau, một điểm cũng không củ phát hiện.

Nhìn sắc mặt quái dị Liễu Như Tuyết, Yến Tĩnh bất động thanh sắc hựu liếc mắt nhìn Liễu Như Phong, thờ dài, tự hai người này đối cảm tình như nhau trì độn phản ứng đến xem, không cần hoài nghi nhất định là thần. Hơn nữa còn là đặc biệt thần cái loại này. Nhìn không được tự vì mình lòng chưa xót một củ.

Cuối cùng là thật sự là nhìn không được Liễu. "Liễu huynh, chúng ta nếu thuyết nàng hợp tự nhất định củ đạo lý của nó, ngươi cũng không cần lo lắng, tin tưởng Tuyết nhi nhất định củ đối sách Liễu." Nói xong nhìn Liễu Như Tuyết liếc mắt.

Liễu Như Tuyết quay về trừng Yến Tĩnh liếc mắt, "Chính ngươi củ chủ ý không nói, không nên xem ta chê cười, ta bây giờ còn chưa tưởng hảo ni."

Yến Tĩnh cười cười, "Ta nơi đó củ muốn nhìn Tuyết nhi chê cười, ta chỉ là đang suy nghĩ Tuyết nhi nếu không đem nàng ước đi ra tâm sự, củ lẽ sẽ củ

không tưởng được thu hoạch cũng không nhất định."

Liễu Như Tuyết tần mi nhìn Yến Tinh liếc mắt, "Ta vốn có cũng là định tìm nàng đi ra tâm sự, trước nghe một chút ý tưởng của nàng, đến lúc đó lại đi một toán một ba."

Nhìn thoáng qua ca ca của mình, Liễu Như Tuyết thờ dãi, "Ca ca, ta đây tìm thời gian đem nàng ước đi ra tâm sự, lý giải một phen lúc các người tái gặp mặt một lần ba."

Liễu Như Phong ngẩn người, lập tức gật đầu, "Hảo."

Liễu Như Tuyết hết chỗ nói rồi, tựa ca ca giá trị độn hình dạng, sợ rằng sự tình thật đúng là một dễ dàng như vậy, cù kết một chút, nhìn về phía mình gia gia, "Gia gia, ca ca nếu như cưới vợ nói, hai người kia trở về không?"

Lão thái gia mân hóp trà, "Ta làm sao biết, bọn họ hành tung bất định, ta đâu tìm được bọn họ?"

Liễu Như Tuyết cười cười, "Đây chính là ca ca người của sinh đại sự, ta cũng không tin gia gia không có thông tri bọn họ biện pháp."

"Bọn họ hiện tại ở khứ đông nguyên nước trên đường, đông nguyên nước chuyện tình còn không có giải quyết, bọn họ có đi hay không đắc khai đều là vấn đề, về phần ca ca người hôn sự, bất tự còn không có nhất phiến ni." Lão thái gia thiêu thiêu mi đầu nói.

Liễu Như Tuyết suy tư một cái chớp mắt, gia gia nói cũng có đạo lý, ở ca ca hôn sự không có định ra trước tự dừng nghĩ trước trừ tìm được bọn họ, đông nguyên đích tình huống không cần lạc quan, tự để cho bọn họ hảo để xử lý ba.

Cúi đầu, kỳ thực chính rất muốn bọn họ đâu. Chính đối trí nhớ của bọn họ hoàn dừng lại ở năm năm trước, coi như là ở trước mặt bọn họ đều là mang mặt nạ, thật sự là khó chịu.

Nhìn ra Liễu Như Tuyết hạ, Liễu Như Phong an ủi "Quay về với chính nghĩa sớm muộn đô hội tái kiến, Muội Muội cũng đừng quẩn quýt mấy tháng này Liễu."

"Nói cũng phải, năm năm trải qua, cũng không kém mấy tháng này Liễu, chỉ là nếu như ca ca thành thân nói bọn họ nếu như không ở còn là sẽ cảm thấy thật đáng tiếc." Liễu Như Tuyết đáp.

"Tuyết nhi cần gì phải lo lắng những ... này ni, nói không chừng Tuyết nhi bà ca ca hôn sự định ra rồi, Hoa thúc thúc dữ yên di vừa nghe nói lập tức gấp trở về cũng không nhất định." Yến Tinh thiêu thiêu mi.

"Ha ha, nói có đạo lý, sở dĩ trước đó ta bà ca ca nương tử chuyện tình tiên giải quyết ba." Liễu Như Tuyết cười cười.

"Được rồi, chúng ta tới thương lượng một chút đến tiếp sau chuyện tình ba, ca ca, giá thị hôn nhân của người đại sự, tôi chủ yếu vẫn là cho người thích mới tốt, ta sẽ tiên ước nàng đi ra tâm sự, người cũng thuận thể thu thập một điểm tư liệu của nàng, có cảm giác mới được." Liễu Như Tuyết không nói gì nhìn mình ca ca cái này tình cảm ngu ngốc.

Liễu Như Phong xoa xoa đầu, "Các người quyết định không phải tốt ma. Hỏi ta làm gì, với ta mà nói, chỉ cần đối trấn vương phủ một hại, Muội Muội gia gia không phản đối là được, không cần phiền phức như vậy."

Liễu Như Tuyết một chút đứng dậy, nắm ca ca của mình, "Ca ca, người nói gì vậy, giá thị hôn nhân của người đại sự, không có thể như vậy hay nói giỡn. Đây là cùng người quá cả đời nhân, đương nhiên đắc thận trọng tái thận trọng. Với ta mà nói là tối trọng yếu hay ca ca thích, làm sao có thể thuyết ta cân gia gia đồng ý là được ni."

Thấy muội muội mình suất nữa nổi giận, Liễu Như Phong ngẩn người, an ủi "Được rồi, Muội Muội, ta đã biết, ta sẽ hảo hảo nghe lời người nói thật tốt lo lắng hạ."

Nghe được Liễu Như Phong cùng loại thỏa hiệp nói, Liễu Như Tuyết tài thờ dãi, "Ca ca, người bắt năng chỉ vì Liễu trấn vương phủ tương, cũng nên vì tự suy nghĩ một chút, Muội Muội không hy vọng người bởi vậy liên lụy người cả đời hạnh phúc."

Lão thái gia trầm mặc mấy phần cũng tiếp lời nói, "Tuyết nhi nói rất đúng, bảo trụ trấn vương phủ cố nhiên trọng yếu, nhưng đầu tiên nên làm thị vì mình lo lắng."

Liễu Như Phong trầm mặc, cuối gật đầu. "Ta đã biết."

Chương 54: Lại mâu thuẫn?

Chương 54: Lại mâu thuẫn?

Bốn người cộng lại Liễu một chút, cuối định ra do Liễu Như Tuyết hướng Bình bộ Thượng thư triệu khả hân sau thư mời, mời nàng ngày mai buổi trưa đang đi vào sóng biển đầm phần thưởng hoa sen, tái thuận tiện dò hỏi nàng một chút ý, tối hậu lại do Liễu Như Phong tiến lên dữ triệu khả hân một chỗ một phen, bồi dưỡng một chút đây đó cảm tình, những thứ khác tái chờ ngày mai trở về đang nói.

Đã quyết định lúc, ba người liền ra bình yên cư. Liễu Như Phong bởi vì vẫn tuyên cương bẩm báo có chuyện quan trọng phải xử lý liền vội và trở về thanh huy vườn, còn dư lại liền chỉ còn lại có Liễu Như Tuyết dữ Yên Tĩnh Liễu. Hai người chậm rãi đi tới, tuy rằng đây đó không nói lời nào nhưng cũng có cảm giác ấm áp.

Liễu Như Tuyết cúi đầu, cuối mở miệng "Tối hôm qua, người tại sao không gọi ta tình liền đi, ta có việc muốn nói với người ni."

Yên Tĩnh sùng sốt một cái chớp mắt, lập tức nghĩ đến Liễu Như Tuyết có thể phải nói sự tình, lẽ nào nàng còn là hối hận? Khả nhìn bộ dáng của nàng tựa hồ hựu không giống. Quay đầu nhìn về phía nàng, "Ngày hôm qua thấy người đánh đàn rất hao tâm tốn sức cho nên muốn cho người ngủ thêm một lát, về phần người lời muốn nói không thì lúc nào hơn nữa đều có thể sao?"

Liễu Như Tuyết cúi đầu, "Phải?" Tối hậu ngẩng đầu, quyết định, mình nhất định yếu nói với hắn rõ ràng, bất năng tái nữ nhân nhỏ bốp đi xuống.

Lấy dũng khí, nhìn về phía Yên Tĩnh, "Kỳ thực ta, ta là muốn hỏi người vì sao đều là lạ. Nếu như là bởi vì ta không đứng chỗ nào, người khả dĩ nói cho ta biết." Liễu Như Tuyết đỏ mặt nói.

Yên Tĩnh kinh ngạc nhìn về phía nàng, nàng dĩ nhiên là vì mình không đứng sự tình sao? Còn tưởng rằng nàng là hối hận ni? Xem ra chính mình cũng có tính ra sai lầm thời gian. Lập tức nghĩ đến, kỳ thực mình ở trước mặt nàng, chính một chút lòng tin cũng không có, bởi vì hắn năng tính hết người trong thiên hạ, duy chỉ có nàng là chính không có biện pháp toán đi vào.

Kiến Yên Tĩnh giật mình thân, Liễu Như Tuyết cúi đầu, "Chân là bởi vì ta quan hệ người tài không vui sao? Kỳ thực ta cai tảo nói cho người biết tâm ý của ta, hại người hiểu lầm thực sự là. . ." Liễu Như Tuyết bất đắc dĩ ngắt nữ trong tay mình mặt từ.

Nghe đến đó, Yên Tĩnh khí tức một chút trở nên làm cho đứng lên, nguyên lai nàng còn là hối hận, hiện tại nàng rốt cục muốn nói với mình tâm tư của nàng Liễu sao? Vậy mình hết thấy nỗ lực đều uống phí sao? Nàng cứ như vậy muốn rời đi chính. Yên Tĩnh nhất thời hờn hển đứng lên, cước bộ nhất khắc liên tục đi về phía trước, "Ta không muốn nghe, người không cần nói cho ta. Ta một điểm đều không muốn biết."

Liễu Như Tuyết một chút chinh lăng ở tại chỗ, hắn không tưởng biết mình tâm ý, lẽ nào hắn đã biết mình lòng của tư, lẽ nào hắn điều không phải cân chính như nhau âm thầm thích đối phương sao? Liễu Như Tuyết ngờ ngạc trứ nhìn đi trước người của phi thân ly khai tại chỗ.

Liễu Như Tuyết nhất thời nghĩ giới đều là hồi sắc, chính thật vất vả lấy dũng khí tưởng nói cho hắn biết mình thích hắn, khả không nghĩ tới hắn sớm biết, đồng thời bất tiết nhất cổ, vậy hắn thì tại sao muốn kết hôn chính ni, hắn thì tại sao yếu như vậy ôn nhu đối đãi chính, hết thấy đều thị tự mình nghĩ sai lầm rồi sao? Hay là hắn một mực một nhọc cấp Hoàng Thượng khán.

Liễu Như Tuyết thất hồn lạc phách đi trở về Tuyết các, nguyên lai hắn từ lâu ở trong lòng mình chiếm cứ lớn như vậy phân lượng, không chiếm được hắn đáp lại chính dĩ nhiên hội như vậy khổ sở. Hắn không muốn nghe tâm ý của mình, hắn là như vậy bất tiết nhất cổ.

Nguyên lai tình giả một chữ như vậy đã thương người, ngầm lại cũng là, Yên Tĩnh thế nhưng kinh đô một đám thiếu nữ hoàn mỹ vị hôn phu, hắn năng tính toán người trong thiên hạ, tính kế tìm của mình hựu có cái gì kỳ quái, muốn trách cũng chỉ có thể tự trách mình thấy không rõ, đắm chìm trong hắn ôn nhu dưới.

Không muốn xa rời dữ Hồng La lo lắng nhìn ngồi ở phía trước cửa sổ Liễu Như Tuyết, quận chúa từ bình yên cư trở về vẫn ngồi ở chỗ này cũng không nhúc nhích, đã xảy ra chuyện gì sao? Bộ dáng của nàng rất không thích hợp, tái nhợt trứ gương mặt, hiện tại đã đêm khuya, khả quận chúa còn là một chút phản ứng cũng không có.

Hồng La lo âu nhìn quận chúa nhất đôi mặt với không muốn xa rời thuyết "Không muốn xa rời tỷ tỷ, quận chúa rất không thích hợp, có muốn hay không chúng ta đi gọi từ lại."

Không muốn xa rời nhìn một chút, gật đầu, lại nghe được Liễu Như Tuyết thanh âm của, "Không nên đi, ta không sao, nghỉ ngơi một chút thì tốt rồi."

Lúc này Liễu Như Tuyết quay đầu, nhìn về phía Hồng La "Hồng La, đi tình lâu chuyện tình thế nào?"

Nhìn trước mặt Liễu Như Tuyết tái nhợt trứ gương mặt hựu kiên nghị hình dạng, không muốn xa rời dữ Hồng La lo lắng một chút, nhưng vẫn là chưa nhớ trả lời, "Quay về quận chúa, thanh ngọc thuyết nếu như yếu Tần Vân và tần trên khiêm ra kinh đích tình báo tương đối phiền phức, còn phải chờ vài ngày. Còn có say thư tứ đại lâu chủ, sự tình đã xử lý không sai biệt lắm, bọn họ thuyết chuẩn bị hai ngày sau nhích người."

"Ừ, cứ làm như vậy đi ba. Hoàn có một việc, hay ngày mai giúp ta đưa thiệp mời từ, buổi chiều ta yếu ước Bình bộ Thượng thư đích nữ triệu khả hân du

hồ, nhớ kỹ đi làm." Nói xong Liễu Như Tuyết phảng phất dùng hết Liễu lực khí toàn thân trở lại mình tờ vàng cây lim giường lớn, bình nằm ở trên giường phát tay một cái, "Các người đi xuống đi, có việc ta sẽ gọi các người."

Hồng La dữ không muốn xa rời lo lắng nhìn Liễu Như Tuyết liếc mắt, không muốn xa rời hỏi "Quận chúa, người còn không có dùng bữa tối, dùng xong thiện nghỉ ngơi nữa ba."

Liễu Như Tuyết nhẹ nhàng che đầu của mình, "Ta không đói bụng. Không cần phải xen vào ta. Các người đều đi nghỉ ngơi ba."

Không muốn xa rời dữ Hồng La liếc nhau, tối hậu cũng chỉ được lui ra, "quận chúa chúng ta ngay gian ngoài coi chừng, nga nói nhất định phải bảo chúng ta."

Liễu Như Tuyết nhẹ nhàng "Ừ." Một tiếng liền ở cũng mất động tĩnh. Hai người bắt đầu đi, chỉ phải lo lắng ra cửa.

Liễu Như Tuyết âm thầm tự nói với mình chỉ cho phép tùy hứng đêm nay, ngày mai hừng đông chính nhất định phải đã quên hẳn, không được sẽ đem hẳn để ở trong lòng. Chính phải kiên cường. Mình còn có gia gia còn có ca ca dữ xa ở đông yên cha mẹ của.

Nhưng là muốn quên thế nào quên Liễu. Hẳn không biết lúc nào đã ở trong lòng đâm cây, hay là, chính đã sớm ở mấy năm trước tự yêu hẳn, chỉ là chính vẫn không chịu thừa nhận mà thôi, nàng là nghĩ như vậy niệm hẳn lòng dạ hiểm độc hắc phế dữ độc chủy độc lười, cũng không cảm nghĩ cùng hẳn đầu vô mồm đều là một chuyện rất hạnh phúc tình.

Trên cánh tay hoàn mang theo con kia bích tỷ vòng tay, thủ chậm rãi đặt lên một tác một tác vuốt, từ từ nhắm hai mắt lại, dần dần đã ngủ say.

Mà Tuyết các bên cạnh chính đứng thẳng một thân ảnh, phát hiện trừ Liễu Như Tuyết đã từ từ ngủ mất, chậm rãi mất trong tay an thần hương. Tối hậu tiến nhập Tuyết các nội đang lúc.

Nhìn trên giường cuộn mình tiểu nhân, Yến Tĩnh chậm rãi đến gần. Chính vốn có tức giận lúc tự phi thân ly khai, khả tối hậu vẫn không nỡ bỏ buông nàng xuống liền đã trở về, tưởng nói với nàng rõ ràng chính sẽ không dễ dàng buông tha, lại ngoài ý muốn thấy nàng đáng vẻ thất hồn lạc phách. Khả chính hựu không muốn để cho nàng xem thấy mình, sợ nàng nói tiếp, sờ dĩ chỉ phải dùng an thần hương để cho nàng ngủ mất.

Yến Tĩnh chậm rãi ngồi ở Liễu Như Tuyết bên giường, nhìn người trước mặt mà chăm chú tần khởi mi, nhin không được vuốt lên mặt của nàng, nhẹ nhàng vuốt lên nàng tần khởi vùng xung quanh lông mày, yêu thương nhìn về phía người trước mặt, nhẹ giọng nói "Như vậy người nhượng ta thế nào buông tha. Ta hựu làm sao có thể dễ dàng tương người nhượng cho bọn họ."

Nhận thấy được trên mặt ôn độ, Liễu Như Tuyết hướng về nguồn nhiệt cả cả, ngoài miệng vô ý thức lẩm bẩm "Yến Tĩnh."

Yến Tĩnh ngăn người, nàng tỉnh chưa? Lập tức thấy nàng buông ra tay của, nàng cảm chính là mình tổng hẳn bích tỷ vòng tay, nhãn thần tiệp chậm, "Người đối với ta cũng không phải hoàn toàn không có cảm giác chính là sao? Ta đây tự không thể buông tha Liễu." Vuốt ve Liễu Như Tuyết mặt của yêu thương nói rằng

Bạn đang đọc truyện *Tuyết sắc quận chúa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Du hồ

Chương 55: Du hồ

Yến Tĩnh nhẹ nhàng ôm Liễu Như Tuyết, chậm rãi nằm ở bên cạnh nàng, vẫn ngủ thẳng trời sáng choang lúc tài đứng dậy rời đi. Nhìn gần trong gang tấc ngủ say khuôn mặt, nhẹ nhàng ở nàng cái trán ánh tiếp theo vẫn. "Mặc kệ trong lòng người có bao nhiêu nhân, ta sẽ nhượng người từ từ đưa bọn họ đều loại bỏ sạch sẽ, ngực chích giả bộ hạ ta một."

Liễu Như Tuyết giá ngủ một giấc cực không an ổn, phảng phất về tới tiền mỗi lần xảy ra nguy hiểm nhiệm vụ thời gian. Thẳng đến cảm giác bên người có một âm áp ôm ấp, quen thuộc hương vị tài sử chính dần dần an tâm lại. Đang ngủ, chính hình như cảm giác Yến Tĩnh ở bên tai nhẹ nhàng thấp lẩm bẩm cái gì.

Sờ sờ trán của mình, nhu liễu nhu đau nhức huyết Thái Dương, chính hình như cảm thấy Yến Tĩnh khí tức. Tự giễu cười cười, thị nhật có chút suy nghĩ dạ có điều mộng ba. Hẳn làm sao có thể sẽ đến, chính đối tâm tư của hẳn, hẳn liên thỉnh đều không muốn nghe, như vậy bất tiết nhất cổ, hựu làm sao có thể sẽ để ý chính.

Chậm rãi đứng dậy, sờ sờ bên người còn có dư ôn, Liễu Như Tuyết sùng sốt một chút, lập tức ngửi một cái trên người mình vị đạo. Thị Yến Tĩnh trên người cây ngọc lan mùi hoa, vội vã bỏ dậy, ở trong phòng dò xét một vòng, không có tung tích của hắn.

Hắn đã tới sao? Trên người mình như vậy nồng nặc cây ngọc lan mùi hoa xác xác thật thật chứng minh hắn thực sự đã tới, khả hắn vì sao ần núp chính. Liễu Như Tuyết cười khỏ, rõ ràng đối với mình bất tiết nhất cổ, lại hết lần này tới lần khác ở tự mình nghĩ buông tha thời gian hựu tổ một ít làm cho hiểu lầm động tác, để cho mình không có biện pháp tin tưởng hắn đối với mình một điểm cảm giác cũng không có.

Chậm rãi đi trở về bên giường, trên giường hoàn lưu hữu hắn hương vị, trên người mình cũng là, hắn là ở bên cạnh mình ở một vẫn sao? Kính ngạc nhìn nóc giường, lại đoán không ra dụng ý của hắn.

Liễu Như Tuyết tắt cả động tác thức tỉnh gian ngoài không muốn xa rời, cho rằng đã xảy ra chuyện gì, vội vã tiến đến kiểm tra.

Lại thấy quận chúa nếu như tối hôm qua như nhau, thất thần nghèo túng ngồi ở bên giường.

Không muốn xa rời suy nghĩ một chút, quận chúa như thế chẳng thích hợp chẳng lẽ dừ chim én hữu quan ba, thậm trọng hỏi "Quận chúa, ngươi có đứng hay không và chim én Lại mâu thuẫn."

Liễu Như Tuyết giễu cợt cười, "Yếu là thật Lại mâu thuẫn thì tốt rồi, nói rõ trong lòng hắn có ta không phải sao? Thế nhưng tự ta đều không rõ dụng ý của hắn rốt cuộc ở nơi nào."

Không muốn xa rời bán biết bán giải, "Chim én như vậy quan tâm quận chúa đây là tất cả mọi người biết đến sự tình a. Hắn nhìn về phía quận chúa ánh mắt của nô tỳ đó có thể thấy được hắn là thật tâm thương yêu quận chúa."

"Phải? Thế nhưng ta nghĩ hướng hắn cho thấy tâm tư hắn lại bất tiết nhất cố ly khai ni." Liễu Như Tuyết nhẹ nhàng che mắt.

"Có đứng hay không chim én hiểu lầm quận chúa ý tứ?" Không muốn xa rời tàn khời vùng xung quanh lòng mày nói.

"Chim én vừa nhìn chỉ biết ái quận chúa yêu phi thường sâu. Có lẽ là quận chúa ở biểu đạt thời gian nhượng hắn hiểu lầm cũng không nhất định a." Không muốn xa rời một chút liền nói ra chuyện trọng điểm.

"Phải?" Minh cũng như vậy minh xác biểu đạt tự mình nghĩ nói ý tứ, hắn nhưng vẫn là ly khai, nói rõ hắn căn bản là không muốn biết. Giễu cợt cười cười, đứng dậy. "Không nói những thứ này, truyền lệnh ba."

"Thị, quận chúa." Lời của mình quận chúa hình như hoàn toàn một đề ở trong lòng a, mọi người đều nói kẻ trong cuộc thì mê quả nhiên có đạo lý. Quận chúa dừ chim én rõ ràng hay đây đó hiểu lầm, khả hai người lại hồn nhiên vô giác. Lắc đầu, đi ra cửa.

Chỉ chốc lát, không muốn xa rời tự bụng đồ ăn đi tới. Liễu Như Tuyết đi rửa mặt chải đầu hoàn tất, nhìn sắc mặt thay đổi luôn Liễu Như Tuyết, không muốn xa rời thờ dài, Liễu Như Tuyết trước mặt người ở bên ngoài đều là một bộ lạnh nhạt hình dạng, nhưng quen thuộc người của nàng đều biết, nàng có chuyện gì đều là chôn ở trong lòng mình không muốn nói ra.

Còn đang thất thần thời gian, Liễu Như Tuyết ngẩng đầu nhìn không muốn xa rời liếc mắt, chú ý tới Liễu Như Tuyết đường nhìn, không muốn xa rời hoàn hồn "A? Quận chúa ngươi cương nói cái gì?"

Liễu Như Tuyết bất đắc dĩ lắc đầu, "Ta là hỏi ngươi Hồng La ni? Sáng sớm cũng không kiến người của nàng ảnh."

"Nga, quận chúa vẫn Hồng La a, ngày hôm qua quận chúa điều không phải nhượng Hồng La khứ Binh bộ Thượng thư phủ đưa thiệp mời tử sao? Hồng La sáng sớm tự ra cửa."

"Nga, như vậy a, nàng cũng nhanh trở lại chưa." Nhìn sắc trời một chút, giờ Tỵ Liễu. Nói vậy ca ca bên kia cũng khoái chuẩn bị xong chưa.

Chậm rãi dùng xong thiện, vừa vặn lúc này Hồng La đã trở về. "Quận chúa, Triệu tiểu thư đáp ứng rồi, nàng thuyết nàng hội đúng giờ phó ước.",

Liễu Như Tuyết gật đầu, "Ta đã biết, bây giờ cách ước định thời gian còn sớm, chúng ta đi trước ca ca nơi nào nhìn."

Liễu Như Tuyết dẫn Hồng La ra Tuyết các hướng về thanh huy vườn đi.

Lúc này Liễu Như Phong đang cùng vân tuyến vân nhả chuyện thương lượng. Thấy Liễu Như Tuyết đi tới, Liễu Như Phong cười cười trứ trêu ghẹo nói "Muội Muội, ngươi thế nào sáng sớm đã tới rồi. Chớ không phải là chim én không có cùng ngươi ngươi cô đơn Liễu tài nhớ tới ca ba." Liễu Như Phong tịnh không biết chuyện Liễu Như Tuyết dừ Yến Tĩnh ngày hôm qua ở bình yên cư chuyện đã xảy ra.

Nghe được Yến Tĩnh, Liễu Như Tuyết cước bộ ngừng lại một chút, lập tức khôi phục bình thường. "Ca ca xem ra cũng là bị gia gia lão hồ ly kia ảnh hưởng, hiện tại cũng càng ngày càng tệ Liễu liền muội muội mình đều chê cười."

Liễu Như Phong ngẩn người, rốt cục ý thức được Muội Muội hình như có điểm không đúng. "Muội Muội đây là thế nào? Sắc mặt thế nào không tốt lắm hình dạng "

"Không có, chỉ là ngày hôm qua thấy ác mộng ngủ không ngon mà thôi. Buổi chiều chúng ta cần phải đi gặp một chút tương lai tử Liễu, ca ca không biết có hay không chuẩn bị tâm lý nha." Liễu Như Tuyết nhàn nhạt nói tránh đi.

"Người thật là, loại vấn đề này bảo ta làm sao trả lời." Kiến Muội Muội tựa hồ thực sự hình như không có gì đáng ngại mới bắt đầu đáp.

"Thuyền hoa đều tô xong chưa?" Liễu Như Tuyết nhìn về phía mình ca ca.

Liễu Như Phong quay đầu nhìn về phía vân tuyết, vân tuyết gật đầu, "Đều chuẩn bị xong, chích chờ chúng ta đi qua Liễu."

Liễu Như Tuyết gật đầu, "Ca ca còn có chuyện gì phải xử lý sao? Không đúng sự thật chúng ta tự lên đường đi."

"Sự tình đều giao phó không sai biệt lắm. Khả dĩ động thân." Nói xong quay đầu nhìn về phía vân tuyết dừng vân nhả. "Vân tuyết người cân vân nhả tự chiều ta cương an bài đi thôi. Đợi lát nữa ta cân Muội Muội cùng đi, ngày hôm nay các người cũng không cần theo Liễu."

"Thị Từ." Vân tuyết dừng vân nhả xoa người xuất môn.

"Chúng ta đây cũng đi thôi." Liễu Như Phong hướng về Liễu Như Tuyết cười nói.

Liễu Như Tuyết gật đầu. Hai người hướng về sông biếc đàm đi.

Sông biếc đàm tuy nói tên có một đàm tự, nhưng nó cũng kinh đô diện tích che phủ tích rộng nhất hồ nước. Sở dĩ dùng đàm tự là vì chương hiền hồ này hồ nước trong suốt tựa như đàm thủy như nhau.

Hồ nước hai bờ sông trồng rất nhiều hoa sen, hoa sen nở rộ thời gian, nhất nhìn sang phương viên trăm dặm đều là hoa sen. Hết sức đồ sộ, sở dĩ ở ngày mùa hè liên hoa nở rộ thời gian tự có thật nhiều quan to huân đất đi vào phân thưởng hà. Mà cái này tiết tài ba tháng đề, hồ nước thượng chỉ có hi hi lạp lạp lá sen dữ hai bờ sông cỏ lau đón gió đong đưa, ở hơn nửa trạm lam dưới bầu trời mênh mông vô bờ lam lam hồ nước, ngược lại cũng có một phong vị khác.

Lúc này hồ nước thượng cũng chỉ có hi hi lạp lạp lưỡng tam điều cỡ trung thuyền hoa ở trong hồ xuyên qua, ngược lại cũng có vẻ thập phần thanh tịnh.

Đi vào thuyền hoa, mướn được đội thuyền thị một con thuyền cỡ trung đội thuyền, chia làm trên dưới hai tầng, tên là du hồ, hơn nữa hai vị thị hai vị chưa lấy chồng tiểu thư, sở dĩ thân thuyền tiền đoạn giai dùng sa liêm che đở, tỏ vẻ tị hiềm

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 56: Ta muốn cưới người!

Chương 56: Ta muốn cưới người!

Đề tị hiềm, sở dĩ Liễu Như Tuyết một mình ở đầu thuyền cùng đội triệu khả hân đến, Liễu Như Phong tắc trước một bước che giấu tai mắt người khừ bên trong khoang thuyền chờ, mà bọn họ ngay từ đầu an bài cũng là như vậy.

Chỉ là lúc trước cho rằng Yên Tĩnh cũng sẽ tới. Không nghĩ tới hôm qua lại ra chuyện như vậy, trên thuyền chu vi đều đứng đầy Liễu Như Phong người của, đề thận trọng đề... Sở dĩ bọn họ vẫn phải là cẩn thận hành sự.

Che lại trong mắt thần sắc, Liễu Như Tuyết chậm rãi uống trà, chờ triệu khả hân đến đây.

Tới gần buổi trưa tiền một khắc đồng hồ, triệu khả hân rốt cục chân thành mà đến. Liễu Như Tuyết đứng dậy rời thuyền nghênh đón.

"Tham kiến Tuyết quận chúa." Triệu khả hân dẫn đầu hành lễ, Liễu Như Tuyết mang nâng nâng, cười nói "Triệu tỷ tỷ thực sự là chiết sát Tuyết nhi Liễu, Triệu tỷ tỷ tuổi tác bị Tuyết nhi đại mấy tháng, Tuyết nhi thể nào chịu khỏi Triệu tỷ tỷ giá thi lễ."

"Lễ không thể bỏ, Tuyết quận chúa thân là quận chúa tự nhiên chịu khỏi tỷ tỷ giá thi lễ." Triệu khả hân cười nói.

"Triệu tỷ tỷ thật là, Tuyết nhi ước người đi ra du hồ, tỷ muội chúng ta cũng không cần giáng những ... này hư Liễu." Liễu Như Tuyết thảo hảo cười cười.

Triệu khả hân sững sốt một chút, lập tức thoải mái, cười cười trả đáp "Nhưng thật ra tỷ tỷ không bằng Tuyết muội muội thông thấu Liễu."

Liễu Như Tuyết lôi kéo triệu khả hân chậm rãi lên thuyền, vừa nói "Đầu, thị Tuyết nhi không ở kinh đô năm năm từ trước đến nay lười nhác quán, ngay

cả ca ca cũng nói ta như một da hầu từ không bằng tỷ tỷ ổn trọng nì." Nói xong hoàn liếc liếc mắt triệu khả hân.

Quả nhiên, đang nghe chính nói ca ca thời gian, triệu khả hân trên mặt rõ ràng đỏ một chút, đón che giấu nói "Tuyệt nhi Muội Muội nói chi vậy, Tuyệt nhi hoạt bát đáng yêu, nhưng thật ra tỷ tỷ không bằng Tuyệt nhi Muội Muội thông minh nì."

"Phải?" Nói xong lời kéo triệu khả hân chậm rãi ngồi xuống, quay sau lưng Hồng La nháy mắt.

Hồng La lập tức tiến lên chỉ đi triệu khả hân mang tới nha hoàn.

Nhìn đi xa hai người, triệu khả hân ngăn người, lập tức cúi đầu, ngực đại thể suy đoán Liễu Như Tuyết kể tiếp yếu nói.

Đợi nửa ngày, cũng không thấy Liễu Như Tuyết mở miệng, triệu khả hân chậm rãi ngẩng đầu, chỉ thấy Liễu Như Tuyết đang dùng nóng hừng hực nhân thân thẳng tắp đánh giá chính.

Triệu khả hân đỏ mặt hồng, quay đầu nhìn sang một bên, thuyền đã nờ, xông tới mặt phong nhưng thật hết sức mát mẻ, dải sắc mặt nóng hừng hực cảm giác tiêu thất một điểm, triệu khả hân thở phào, lập tức nhìn về phía Liễu Như Tuyết.

Thử dò xét hỏi "Tuyệt muội muội, chẳng ngại lúc này hẹn ta du hồ khả có chuyện gì không?"

Liễu Như Tuyết cười cười, dời đường nhìn, "Triệu tỷ tỷ quả nhiên là người thông minh. Biết ta sẽ không vô duyên vô cớ ước người du hồ, nhưng thực cũng không có gì sự lạ, ta chỉ thị năm năm một hồi kinh Liễu, một bằng hữu gì sở dĩ ở Ngãm yển thượng thấy Triệu tỷ tỷ cảm thấy rất hợp ý cho nên muốn ước tỷ tỷ đi ra tâm sự thiên."

"Phải?" Triệu khả hân nghi ngờ một chút, lập tức cười cười, "Đó là tỷ tỷ vinh hạnh Liễu, Tuyệt muội muội có thử nhã hứng, tỷ tỷ tự nhiên phụng bồi."

"Vậy làm phiền tỷ tỷ." Liễu Như Tuyết bất động thanh sắc truyền lệnh, sau đó hừ không đáp biên hỏi triệu khả hân mấy vấn đề.

Thẳng đến thuyền chạy đến trung tâm dừng lại, quanh thân cũng không có cái gì đội thuyền. Đợi cho đồ ăn toàn bộ thượng Tề. Mặt trên xiêm áo tam phân bộ đồ ăn. Triệu khả hân nghi hoặc.

Lúc này Liễu Như Tuyết tài đột nhiên toát ra nhất cú "Chẳng tỷ tỷ nghĩ ca ca ta làm sao?"

Triệu khả hân sắc mặt lập tức dính vào rặng mây đỏ, "Tuyệt muội muội thế nào đột nhiên hỏi vấn đề này?"

Liễu Như Tuyết cười cười, "Muội Muội chỉ là muốn biết tỷ tỷ đối ca ca ta cảm giác là dạng gì?"

Triệu khả hân kiểm nhin không được đồ hơn, cúi đầu nói "Cái này bảo ta làm sao thuyết, cây khôi liễu là một tốt người rất tốt."

"Tốt người rất tốt? Rốt cuộc tốt bao nhiêu nì?" Liễu Như Tuyết nhin xuống tiểu ý nhin không được giễu giễu nói.

"Cái này nha, hay tốt người rất tốt, làm cho nhin không được thân cận cái loại này." Nói xong nhin không được kiểm rừ thấp hơn.

"Phải? Triệu tỷ tỷ cũng nghĩ như vậy sao?" Liễu Như Tuyết cười nói. "Triệu tỷ tỷ chắc cũng là ngưỡng mộ trong lòng ca ca ta ba." Nhin không được thiêu mi nói.

Triệu khả hân một chút khiếp sợ ngẩng đầu, tâm tư của mình bọn họ dĩ nhiên đã biết. Nhân thân phức tạp nhìn trước mặt Liễu Như Tuyết. Do dự một lát, cuối hỏi "Tuyệt muội muội, người muốn nói gì thẳng nói xong rồi. Ta đích xác thị ngưỡng mộ trong lòng cây khôi liễu không sai, thế nhưng nếu như người muốn dùng cái này áp chế ta làm cái gì nói vậy người tự mui phân sai Liễu, bởi vì ta triệu khả hân chưa bao giờ hội thụ bất luận kẻ nào uy hiếp làm việc." Lời nói này khí phách hự lãnh tỉnh, làm cho nhin không được thuyết phục trên của nàng khí tiết.

Nghe vậy, Liễu Như Tuyết sừng sốt một chút, lập tức cười ha ha đứng lên, "Triệu tỷ tỷ, ta lúc nào thuyết yếu dĩ thử uy hiếp người. Tỷ tỷ thật là quá đáng yêu." Liễu Như Tuyết không khỏi đối cái này tẩu tử càng thêm hài lòng, không vì bất kỳ thế lực nào chiết phục, chỉ một điểm này, nàng đương đắc khôi trấn vương phủ đích mưu gia chủ mẫu.

Triệu khả hân sừng sốt một chút, lập tức mặt đỏ đứng lên, "Tuyệt muội muội vẫn hỏi ta đối cây khôi liễu lòng của tư, thuyền hoa thượng hự tăng tăng gác, Muội Muội hự chi đi ta nha hoàn, toàn bộ hành động làm cho phải suy nghĩ nhiều."

Liễu Như Tuyết hài lòng gật đầu, triệu khả hân cảnh giác tính cũng rất mạnh, tâm tư nhân nhui, càng xem càng thoả mãn.

Kiến Liễu Như Tuyết không có phản ứng, triệu khả hân hỏi tiếp "Tuyệt muội muội, có cái gì thẳng nói xong rồi, biệt dấu đầu lộ đuôi."

Liễu Như Tuyết nghe xong bất đắc dĩ xoa xoa đầu, "Giả dấu đầu lộ đuôi không có thể như vậy ta, nghe được ba, ca ca, người còn không ra."

Nghe được tim của mình bề trên ở trên thuyền, triệu khả hân bất khả tin nhìn về phía Liễu Như Tuyết, lúc này tuần dật vô song ưu nhã tử cũng chậm rãi từ nội khoang thuyền đi ra.

Triệu khả hân khoảng cách gần như vậy nhìn mình vẫn ngưỡng mộ trong lòng người của chậm rãi đi tới trước mặt của mình đứng vững, nhin không được trên mặt bay lên đỏ mặt, lập tức nhớ tới vừa chính thừa nhận thích Liễu Như Phong, nhất thời hận tìm không được một cái lỗ để chui vào.

Nhưng này đầu thuyền bất luận cái gì che vật cũng không có, sờ dĩ chỉ phải tức giận cúi đầu, một bên oán giận "Som biết như thế ta sẽ không tới, Tuyết nhi Muội Muội an bài giá vừa ra hựu là vì cái gì?"

"Đừng trách Muội Muội, đây là ta đồng ý." Liễu Như Phong nhẹ nhàng kéo triệu khả hân tay của chậm rãi ngồi vào trước bàn.

Ở trong khoang thuyền triệu khả hân dữ Liễu Như Tuyết đối thoại toàn bộ không sót một chữ rơi vào chính trong lỗ tai. Bản đến chính mình nghĩ triệu khả hân chỉ là thích hợp nhất đương vợ mình người của. Nhưng khi chính tới gần nàng, nhìn nàng hồng đồng đồng khuôn mặt, nghe nàng trầm tĩnh hựu không mất khí tiết chính là lời nói, chính lại có một loại xung động muốn nàng kéo vào trong lòng, bá đạo giữ lấy nàng tất cả mỹ hảo. Lúc này hắn rốt cuộc hiểu rõ vì sao mỗi lần Yến Tĩnh đều không khống chế được tưởng tới gần muội muội của mình, đây chính là tâm động ba.

Kiến Liễu Như Phong lôi kéo tay của mình, triệu khả hân ngây ngẩn cả người, mình đang nằm mơ sao? Lập tức thấy hắn đối với mình cười, từ này tuần đặt mặt của vô số lần xuất hiện ở mình trong mộng, hôm nay lại chân chân thật thật xuất hiện ở trước mắt mình, đây không phải là mộng.

Nhìn giật mình thân triệu khả hân, Liễu Như Phong cười cười, "Người ngọc lẫm hình dạng thật đáng yêu." Nói xong hoàn xoa bóp khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, âm áp xúc cảm nhượng triệu khả hân một chút tự lấy lại tinh thần, thật nhanh đứng dậy, phát hiện cương hoàn ở một bên Liễu Như Tuyết đã không thấy bóng dáng, vội vàng nói "Cây khôi liễu, ta còn có việc, ta đi về trước."

"Hân nhi, ta nói đều chưa nói xong ni, người đi cái gì?" Liễu Như Phong nhẹ nhàng kéo nàng.

Chú ý tới Liễu Như Phong xưng hô, triệu khả hân kiểm nghiệm không được đồ hơn, cúi đầu "Chẳng cây khôi liễu muốn nói gì?"

Liễu Như Phong đứng lên, chậm rãi nâng lên triệu khả hân đầu, ôn nhu cười cười, "Gọi phong khôe? Còn có, ta nghĩ thú người."

Triệu khả hân một chút sững sờ ở tại chỗ, hắn nói cái gì? Hắn muốn kết hôn chính?

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 57: Không say không về!

Lúc này Liễu Như Tuyết từ lâu trốn vào buồng nhỏ trên tàu, len lén quan sát đến hai người động tĩnh.

Không nghĩ tới ca ca dĩ nhiên cũng động tâm, huynh muội đang lúc ăn ý có thể dùng Liễu Như Tuyết ở Liễu Như Phong kéo triệu khả hân thủ thời gian liền hiểu, xem ra ca ca cũng coi trọng triệu khả hân Liễu.

Thời khắc chú ý hai người động tĩnh, lại không nghĩ rằng nghe được ca ca của mình như vậy trắng ra, nói thẳng, nhiều thị chính nghe thế sao trắng ra nói cũng không nhận được trù trù khóe miệng, ca ca thật đúng là can rở a. Giản đơn thô bạo. Bất quá ca ca rốt cục khai khiếu, giá đáo là một chuyện tốt.

Nhận thấy được giữa hai người dần dần mập mờ khí tức, Liễu Như Tuyết quả đoán chuẩn bị lách người, còn chưa phải phải làm kỳ đà cản mũi, dĩ bây giờ phát triển tốc độ chính hoàn toàn không cần lo lắng, chuyện gì tự giao cho ca ca giải quyết được rồi.

Âm thầm phân phó hộ vệ kéo tới một cái nhỏ thuyền, len lén ly khai chiếc này thuyền hoa.

Nhớ tới ngày hôm qua Hồng La thuyết say thư bọn họ ngày mai phải ra khỏi phát, Liễu Như Tuyết nhìn một chút ngày, sờ sờ bụng của mình, để không lo bóng đèn liên thiện cũng không kịp dùng, sáng sớm cũng một cật vật gì vậy, hiện tại đều đói. Không bằng phải đi đi tỉnh lâu ba, thuận tiện khứ cấp say thư bọn họ sớm tổng tiền đưa.

Ở bên bờ hạ thuyền, tùy ý tìm một thoát nhìn thuận mắt thợ may điểm, thay đổi một thân nam trang tái dán lên một tiểu hồ tử, ngênh ngang hướng về đi tỉnh lâu đi đến.

Lúc này đi tỉnh lâu đã cân trước đây đại không giống nhau, bởi vì bên trong hoa khôi cây mẫu đơn trấn giữ duyên cớ, khắp nơi đều là khách quý chật nhà. Liên lâu hai nhả gian đều là đầy ngập khách. Nhìn một chút tình huống như vậy, Liễu Như Tuyết trù trù khóe miệng, sao kim hiệu ứng bất kể là ở 2 1 kỷ hay là đang cái này trong lịch sử không có quốc gia đều là giống nhau có lớn như vậy lực ảnh hưởng.

Liễu Như Tuyết chậm rãi đi lên lầu ba, trực tiếp đẩy ra chữ thiên nhất hào môn, tìm một thoải mái nhất vị trí, đặt mông ngồi xuống.

Cũng không lâu lắm, thanh ngọc đã nghe tin đến đây, nghĩ cũng biết, chữ thiên nhất hào ngoại trừ Liễu Như Tuyết không có những người khác.

Thối lui môn, thanh ngọc sừng sốt một chút, lập tức cười cười, "Quận chúa, ngại tại sao lại thay đổi quần áo phần lap? Lần này hoàn dán lên Liễu tiểu hồ tử." Nói xong hoàn nhẫn không ngừng cười trộm một chút, "Giá tiểu hồ tử nhưng thật ra thật đặc biệt."

Liễu Như Tuyết liếc một cái, hoa một thoai mái địa phương dày dựa vào, "Còn không phải là vì che giấu tai mắt người."

Dừng một chút, nhìn một chút thanh ngọc phía sau, hỏi "Say thư mấy người bọn hần ni, không phải nói rõ thiên tự xuất phát sao? Thanh thương lần trước không đợi ta tổng liền đi, lần này say thư bọn họ vừa vì sao không tới?"

Nhắc tới cái này, thanh ngọc không nhịn cười được một chút, "Bọn họ nha, chờ một lát đã tới rồi."

"Nga, xem ra mấy ngày nay chuyện gì xảy ra chuyện thú vị." Liễu Như Tuyết thiêu thiêu mi.

Cũng không phải sao? Ngẩng lại bốn người trông mắt đều nhanh trùng ra ngoài hình dạng, thanh ngọc ngẫm lại là tốt rồi cười, nhưng vẫn là không nhịn được mại một cái nút, "Cái này ma, chờ một lát bọn họ lại quận chúa sẽ biết."

"Ha ha. . . Ta đây mỗi mắt mong chờ." Liễu Như Tuyết cười nói.

Không lâu lắm, bốn người tự vội và chạy đến chữ thiên nhất hào, vừa vào cửa, nhanh lên tự đóng cửa lại, chậm rãi thở phào.

"Ha ha. . . Phía là có sai lang hồ báo ở truy các người sao?" Nhìn một chút bốn người thở phào hình dạng, Liễu Như Tuyết thiêu thiêu mi.

"Quận chúa, điều không phải ta nói, bọn họ có thể sánh bằng sai lang hồ báo đáng sợ sinh ra, trên tay người có nhân tài như vậy nếu như ta thị địch nhân của người ta đều ăn ngủ không yên." Say ảnh đỉnh đặc đặt mộng ngồi ở trước bàn, nhìn không được nói rằng. Nhớ tới mấy người kia, say ảnh nhìn không được lạnh run.

Thơ bức tranh hoạ theo tình đều có đồng cảm gât đầu. Say thư còn lại là im lặng không lên tiếng ngồi xuống, chậm rãi uống trà.

Liễu Như Tuyết nhìn một chút bốn người, cười cười, "Đây là chuyện tốt không phải sao? Các người điều không phải sinh ra mấy người hảo giúp đỡ sao?"

Ừ? Mấy người sừng sốt một chút, cũng đúng a, có những người này cũng là chuyện tốt, chỉ ít cho mình tiết kiệm không ít phiền phức. Lập tức an tâm lại.

Say thư trầm mặc một lúc lâu, tối hậu mở miệng, "Quận chúa, ta rất khâm kỳ bọn họ rút cuộc là thể nào huấn luyện ra, từng đều tinh thông dò hỏi ám sát, thậm chí ngay cả tam quốc địa lý, phong thổ, ngôn ngữ đều biết, đây hết thảy cũng làm cho ta canh phải đoán rằng, quận chúa người có đúng hay không đang chuẩn bị trừ cái gì."

Liễu Như Tuyết nhàn nhã nắm lên ly trà trước mặt, nhìn say thư liếc mắt, nhẹ nhàng mân hóp trà, che lại mình thần sắc. Thân nhiên nói "Lo trước khỏi hoạ luôn luôn tốt."

Say thư lặng lẽ cúi đầu, chẳng đang suy nghĩ gì. Thanh ngọc, say ảnh ba người còn lại là lẳng lặng nhìn hai người.

Liễu Như Tuyết nhẹ nhàng cười nói "Ngày mai các người tự phải lên đường, ngày hôm nay chúng ta mấy người tự cùng nhau dùng đốn thiện đương tổng biệt Liễu, thanh thương lần trước vội vội vàng vàng liền đi, chưa từng tới cập tổng hần, ngày hôm nay chúng ta sẽ không say không về được rồi."

Mấy người thu liễm thần sắc, khôi phục tiểu ý, "Hảo, giả từ biệt gặp lại khả năng còn tốt hơn cừu ni, ngày hôm nay là tốt rồi hảo tự tự được rồi." Thanh ngọc cười tiếp lời, "Ta đây đi gọi nhân truyền lệnh bắt đầu." Nói xong nhắc chân đi tới cửa gọi người khứ truyền lệnh.

"Say thư, say ảnh, hai người các người biên quá khứ phải chú ý không nên khinh địch bại lộ thân phận, có cái gì cai đứng ra xin cứ việc phân phó bọn họ những người đó khứ thì tốt rồi, các người chỉ cần ở nơi nào tọa trấn là tốt rồi." Liễu Như Tuyết vừa cười vừa nói.

"Quận chúa, bọn họ những người đó đều ở đây chọn hoa khỏi đại tái thượng đều ra mặt Liễu, quá khứ hành động sẽ không thái dụ cho người chú ý sao?" Thơ tình nhìn không được hỏi.

Say ảnh tới cười "Tiểu tình mà, ngại đây tự không hiểu ba, càng là nguy hiểm xảy ra trên mặt nổi nhân gia việt không dễ dàng hoài nghi."

Thơ bức tranh một bạo lật nện ở say ảnh trên đầu, "Liên tình tả người cũng dám đùa giỡn, không muốn sống, thực sự là không lớn không nhỏ." Lập tức quay đầu nhìn về phía Liễu Như Tuyết, "Tuy rằng tiểu tử này nói cũng có đạo lý, nhưng ý nghĩ của ta còn là cân tình tả như nhau, ta cũng vậy nghĩ thái chiêu điều."

Liễu Như Tuyết cười cười, đang muốn nói. Say thư nhìn Liễu Như Tuyết liếc mắt, "Ta xem quận chúa thị mọn bọn họ những người này ám độ trần thương ba. Tiên đem bọn họ đặt tới trên mặt nổi hấp dẫn mọi người chú ý, thế nhưng ở trong mắt mọi người, bọn họ tự là trừ hội biểu diễn khoảng không có một chút công phu bàng thân phổ thông con hát mà thôi. Thế nhưng cho dù ai đều sẽ không nghĩ tới là hần môn những ... này phổ thông con hát dĩ nhiên đang lúc bọn hần mi mắt dưới làm đề cho mình nhử đầu sự ba."

Liễu Như Tuyết cười cười, "Ta chẳng qua là cảm thấy chỗ nguy hiểm nhất hay chỗ an toàn nhất, cùng với trốn trốn tránh tránh chẳng xảy ra trên mặt nổi đại gia nhất quyết cao thấp, đảo tối hậu tự xem ai bản lĩnh lợi hại hơn một ít." Nói tới chỗ này, Liễu Như Tuyết thần sắc thay đổi một chút.

Say ảnh kinh ngạc liếc nhau, lập tức hỏi, "Quận chúa, làm sao vậy? Nhìn người sắc mặt không đúng lắm nha."

Liễu Như Tuyết ngẩn người, suy tư một cái chớp mắt, "Có thể là ta rất cao đánh giá mình." Lắc đầu, lập tức nhìn về phía say ảnh bốn người, "Lần này khứ, các người đãi lĩnh mấy người bọn hần yếu thời khắc bảo trì cảnh giác, ngoạn khả dĩ, nhưng biệt đặc ý vênh vao. Nếu như ta không muốn lỗi, bọn họ lần này đi ra ngoài có thể sẽ đụng tới cùng bọn chúng vậy đối thủ." Dừng một chút, nhìn mấy người liếc mắt, "Chỉ mong là ta quá lo lắng, nói chung, nếu như đụng với bọn họ, tận lực tách ra." Lập tức tách ra mắt.

Say thư bốn người kinh ngạc Liễu một chút. Say ảnh cười cười, "Quận chúa người quá lo lắng ba, có ai sẽ theo người như nhau, huấn luyện như thế một nhóm quái vật đi ra."

Liễu Như Tuyết nhìn say ảnh liếc mắt, "Người sai rồi, ngoại trừ ta, cái này thượng còn có một người, không chỉ có như vậy hần còn có thể huấn luyện một nhóm so với bọn hần mạnh hơn nhân đi ra."

Say ảnh ế ở, những người khác còn lại là như có điều suy nghĩ.

Liễu Như Tuyết liếc Liễu liếc mình thần sắc. Đúng vậy, giá thượng trừ mình ra, còn có một cái Tàn Thiên quân, hần đồng dạng cũng là chính mình tiền ký ức, nếu mình có thể chiếu tiền đặc công phương pháp huấn luyện luyện được một nhóm, hần làm sao thường không thể

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 58: Lương đích tình nghị

Chương 58: Lương đích tình nghị

Nheo neho lòng bàn tay, mặc dù bọn hần có tiền đích tình nghị, mặc dù chính nghĩ hần sẽ không làm thương tổn chính. Nhưng từ Ngắm yến thượng biểu hiện đến xem, tâm tư của hần rõ ràng. Minh mỗ hần, hần sẽ không dễ dàng buông tha, nhưng cũng khó bảo toàn hần sẽ không làm khác cử động, chính có thể cảm giác được hần tựa hồ dữ tiền hần không quá vậy, tiền đã bỏ qua, tiền như vậy nồng nặc cảm tình chưa từng nặng bước ra một, sở dĩ giá một ... gần ... Càng không có thể.

Bỏ lỡ lại không thể tài năng ở quay đầu lại, thế nhưng hần tựa hồ không biết rõ đạo lý này.

Cúi đầu che lại mình thần sắc, nói chung, chính tín nhiệm hần, không đi tra thực lực của hần đây là một loại tôn trọng. Nhưng đồng thời chính cũng không khỏi không đề phòng hần, bởi vì thân phận của hần, lập trường của hần cùng mình cũng không ở thị vậy.

Ngắm nghĩ chỉ chốc lát, xác thực đã định chưa cái gì quên, Liễu Như Tuyết ngừng đầu, lại phát hiện năm người kia đều nhìn mình chăm chăm.

Cười cười, "Được rồi, không nói những thứ này, chúng ta hát từ ba."

"Hào. Chúng ta không say không về." Say ảnh cầm lấy rượu trên bàn nhất nhất đưa cho mấy người khác. Mấy người hoan thanh tiểu ngữ cho nhau trên ghẹo vẫn đến tại Liễu bầu trời tối đen.

"Thật là, lúc uống rượu gọi lớn nhất thanh, kết quả trước hết say ngã cũng là hần, tới hậu còn muốn ta tống hần trở về phòng. Hoàn lâu chủ ni, chân mắt mặt." Thơ bức tranh thấy say thành một bãi nê say ảnh nhin không được tả oán nói.

"Được rồi, người cũng đừng oán trách, say ảnh hần thế nhưng uống không ít ni, các người ngày mai còn muốn chạy đi, hiện tại nhanh lên tống hần đi về nghỉ ngơi đi." Thanh ngọc bắt đầu nói. Hai người này tựa là một đôi oan gia, rõ ràng chính lo lắng muốn chết, hoàn làm bộ nhất phó thờ ơ hình dạng.

Thơ bức tranh cuối cùng vẫn là không có biện pháp bả hần giao cho những người khác, chỉ phải chính nữ nữ niết niết bả say ảnh kéo về phòng.

Nhìn hai người đi xa, say thư chậm rãi đứng dậy, xoa xoa chính đau nhức cái trán, ôm lấy đồng dạng say ngã thơ tình, chậm rãi đi tới trước cửa, bỗng nhiên dừng một chút. Quay đầu, "Kỳ thực quận chúa căn bản cũng không cần vất vả như vậy, ta tin tưởng, chỉ cần một câu nói của người, tại đây kinh đô lý, tựa có mấy cái nam nhân ưu tú cho người đi theo làm tùy tùng, chủ động cho người đưa lên tất cả người muốn. Người cần gì phải. . ."

"chung quy không phải là của mình, huống hồ ta mong muốn tự ta sẽ đi tranh thủ." Liễu Như Tuyết cắt đứt say thư nói nói rằng.

Say thư ngẩn người, lập tức cười nói."Hoàn hảo ta không có thích người, thích người thực sự là nhất kiện cực khổ sự. Ta là thật tâm bội phục bọn họ thích như vậy người." Nói xong nhấc chân đi ra ngoài.

Liều Như Tuyết ngẩn người, say thư lời này là có ý gì. Giương mắt nhìn thanh ngọc, thanh ngọc liền vội vàng lắc đầu.

Liều Như Tuyết không nói gì, lập tức nhìn về phía gian phòng cột đầy đất đều là bình rượu, nhìn không được trù trù khoe miệng, không nghĩ tới đều uống nhiều như vậy. Chậm rãi đứng lên, nhìn không được cháng váng đầu Liều một chút, thanh ngọc thấy thế mang lại phù, Liều Như Tuyết cười đầy ra "Ta không sao."

Xem ra chính mình uống cũng có chút cao, cũng khó trách người kia cái bóng lão ở trước mặt mình lúc ẩn lúc hiện.

Bất đắc dĩ lắc đầu, rượu thứ này chân không đáng tin cậy, càng là uống được phía việt thanh tinh. Rõ ràng chính say, lại ma túy không được tìm của mình, càng là áp lực, dưới đáy lòng cái bóng cũng càng thêm rõ ràng hiện lên ở trước mắt mình.

Chính cho tới bây giờ đều không phải là sợ ngăn trở người của, tại sao muốn trốn ở chỗ này uống rượu giải sầu ni. Âm thầm hạ một quyết định, chính muốn đi tìm hần hồi rõ. Thì là nói rõ ràng lúc hần vẫn bất tiết nhất cố, nhưng ít ra cho mình một buông tha lý do, tình huống cũng sẽ không bị hiện tại bết bát hơn Liều.

Suy tư một hồi, quay thanh ngọc khoát khoát tay, "Hôm nay ta đi ra cũng cú lâu, cũng cần phải trở về. Ngày mai ta sẽ không lại tổng bọn họ, ta không thích ly biệt." Nói xong đứng dậy rời đi.

Ra đi tình lâu, Liều Như Tuyết liền chậm rãi hướng về Yến vương phủ đi đến, dọc theo đường đi nhiều lần suy tư về gặp mặt lúc nên nói như thế nào.

Không đi ra bao lâu, bỗng nhiên thanh âm từ phía sau truyền đến gọi lại nàng, "Tuyệt nhi."

Liều Như Tuyết ngẩn người. Lập tức quay đầu "Tam . ." Đang chuẩn bị nói, Tần Thiên quân lại làm một chó có lên tiếng động tác, không đợi Liều Như Tuyết phản ứng, Tần Thiên quân liền lôi kéo Liều Như Tuyết ly khai đường cái.

Tần Thiên quân mang theo Liều Như Tuyết thất quái bát quái cuối về tới lúc trước Liều Như Tuyết hoá nam trang đang lúc thợ may điểm Liều Như Tuyết nghi hoặc đang muốn nói, Tần Thiên quân liền đem nàng hướng bên trong đẩy, "Quai, đem người giả thân nam trang thay đổi, ta xem chừng mắt, đặc biệt người cái này tiểu hồ tú."

Nói xong hoàn một bả kéo xuống Liều Như Tuyết dính thượng râu mép, Liều Như Tuyết một chút bị đau che miệng lại "Rất đau ách, người không hiểu điểm nhẹ sao?" Nói xong tức giận nhìn về phía Tần Thiên quân.

Tần Thiên quân mang thảo hảo cười cười, "Tuyệt nhi, người xem bả râu mép lấy xuống lúc thật tốt, còn là cái kia mỹ lệ động nhân Tuyệt nhi. Rõ ràng xinh đẹp như vậy gương mặt, người không nên khử trang cái gì đại thúc, người năng thể hội tâm linh của ta bị thương sao?" Nói xong hoàn bị thương che ô lòng ngực của mình.

Liều Như Tuyết một chút bị tức nở nụ cười, đập hần một chút "Ít ở nơi nào bần Liễu, một quốc gia hoàng tử như thế làm bộ đi ra ngoài còn không sợ bị người cười ngạo, nói đi, người bả ta lập tới nơi này làm gì hoàn hoàn cái gì y phục." Nhìn một chút tiệm này, không khỏi nghi hoặc, lúc này loại này điểm không nên đều đóng cửa Liễu sao?

"Đừng xem, tiệm này là ta danh hạ sản nghiệp." Tần Thiên quân cười cười, phải biết rằng nếu không Liều Như Tuyết vừa mới tới nhà này chính danh hạ điểm, chính căn bản cũng không biết nàng đã ra khỏi phủ.

Lấy lại tinh thần đẩy một cái Liều Như Tuyết, "Được rồi, nhanh lên thay quần áo, đợi lát nữa chúng ta đi một địa phương tốt. Bộ quần áo này chừng mắt đã chết."

Nhìn một chút phòng trong đã dọn xong y phục, Liều Như Tuyết im lặng nhìn bên ngoài đã bóng tối bóng đêm, "Đã trễ thế này, muốn đi đâu? Hơn nữa ta buổi chiều hát từ có chút cao, có chút say."

Tần Thiên quân thần bí cười cười, "Người một thân mùi rượu ta đã sớm biết cho nên mới gọi người thay quần áo a, về phần đi địa phương ma, ta tiên bảo mật, đợi lát nữa người đi thì biết. Vừa vặn giúp người tỉnh tỉnh rượu. Được rồi, ta nói nhiều như vậy người thế nào còn đứng trứ bất động ni, nhanh lên a, thế nào cách nhất người thế nào thay đổi như thế nét mực Liễu? Nhanh lên một chút." Tần Thiên quân thúc giục.

Liều Như Tuyết thần sắc biến ảo Liễu kỳ thuần, nhìn một chút trước mặt Tần Thiên quân, cuối cùng vẫn là xoay người vào nội đang lúc.

Nhìn Liều Như Tuyết do dự nãy phần cuối cùng vẫn thuận theo tiến vào bên trong đang lúc, Tần Thiên quân chậm rãi thu hồi trên mặt tiểu ý, hai ngày này, không biết tại sao chính đề bài post khứ trần vương phủ, luôn luôn bị từ chối, xông vào trần vương phủ hự chẳng biết tại sao bỏ thêm rất nhiều âm vệ, thủ vệ bị trước đây chẳng sấm nghiêm nhiều ít, chính thử nhiều lần căn bản vào không được. Ngẫm lại chỉ biết đây nhất định dữ Yến Tĩnh người nọ hữu quan. Sở dĩ lần này thật vất vả đợi được nàng ra phủ, chính tự nhất định phải hảo hảo nắm chặt cơ hội này.

Trận chiến tranh này vừa mới bắt đầu, chính tự nhất định bất năng đơn giản nói bại.

Nhìn một chút hoàn ở trong phòng Liều Như Tuyết, Tần Thiên quân cười cười, mình cùng nàng lưỡng đích tình nghi, thế nào cũng không có thể bại bởi Yến Tĩnh cái tên kia, chính thật vất vả tài đuổi tới giá, liên lão Thiên đều đang giúp mình, sở dĩ chính tự can không thể thua

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 59: Tinh không hạ khói lửa

Chương 59: Tinh không hạ khói lửa

Đợi một lúc sau, Liễu Như Tuyết rốt cục thay xong y phục đi ra. Một thân đầm màu xanh biếc váy dài hợp thể bám vào ở eo thon chi thượng, mặc dù bị tầng tầng điệp điệp văn chăm chú vờn quanh, vẫn như cũ năng nhìn ra nàng giáo tốt vóc người. Da thịt trắng như tuyết phủ nếu nờn nà, hựu nhân say rượu nhiễm hai khối đà hồng rõ ràng hiện lên ở tuyết mỹ dung nhan thượng. Nàng lúc này canh mang theo một điểm yêu mị khí tức.

Tần Thiên quân nhin không được kinh diễm một chút, lập tức chú ý tới Liễu Như Tuyết mất tự nhiên, lập tức chuyển đổi đề tài, "Đi thôi, hiện tại khứ vừa vãn."

Liễu Như Tuyết nhẹ nhàng "Ừ." Liễu một tiếng, nàng tự nhiên cảm thấy Tần Thiên quân ánh mắt nóng bỏng kia, thấy hấn đảo mắt, mình cũng thờ phào, lập tức tò mò, Tần Thiên quân rốt cuộc muốn đi chính đi nơi nào.

Hai người vừa ra khỏi cửa thì có một chiếc xe ngựa đứng ở cửa, Liễu Như Tuyết thấy thế, sững sốt một chút, nhưng vẫn là nhấc chân lên xe ngựa, Tần Thiên quân cười cười, tiếp nhận người chấn ngựa đưa tới cương ngựa, chủ động sung làm người chấn ngựa.

"Giá." Chi nghe được quát khẽ một tiếng, con ngựa tát khỏi chân tự chạy trốn. Một đường hai người tái một nói chuyện với nhau.

Rảnh rồi không ở trên xe ngựa Liễu Như Tuyết tò mò vén màn lên, nhìn cảnh tượng quen thuộc nhất mặc mặc về phía sau rút lui trứ, mã xa liên tục trực tiếp xuyên qua cửa thành, Liễu Như Tuyết sững sốt một chút, hấn rốt cuộc muốn đi chính đi nơi nào?

Đi qua cửa thành, đi đại khái thời gian một nén nhang, mã xa rốt cục ngừng lại. Nhìn khắp bốn phía, một mảnh trống trải, đây là một mảnh vách núi.

Tần Thiên quân, đẩy ra màn, vươn tay, cười nói "Đến rồi, xuống đây đi."

Liễu Như Tuyết ngẩn người, không nói vượt ve Tần Thiên quân tay của, "Ta cũng không phải cái gì kiêu tích tích tiểu thư, tự ta xuống phía dưới."

Nói xong hai tay xóc lên lân váy, thả người nhảy, vững vàng rơi trên mặt đất.

"Ai nha, giá váy phiền phức đã chết, tới chỗ như thế để làm chi, không bằng nam trang phương tiện."

Tần Thiên quân trườ trườ khoe miệng, "Đa đẹp mắt váy a, đây chính là ta ra ngoài tây cừ nước thời gian thật vất vả có được có khiêu, liền làm Liễu giá một thân xiêm y, vẫn còn bị ngươi ghét bỏ, thực sự là thương tâm a." Nói xong hoàn nhất phó thương tâm gần chết hình dạng.

Liễu Như Tuyết cẩn thận nhìn một chút, mới vừa ở thị may điểm dưới ánh đèn còn không có phát hiện, hiện tại đi ra một mảnh đen kịt hoang dã lại phát hiện y phục dĩ nhiên lờ lờ một chút u quang, thị huyễn tâm tì. Liễu Như Tuyết chấn kinh ngạc một chút, không nghĩ tới hấn dĩ nhiên có thể được đảo có người nói chỉ có tây cừ hoàng đế tài năng có huyễn tâm tì.

Có người nói giá huyễn tâm tì rất khó thu được, là bởi vì giá huyễn tâm rất khó trừ hàng, hơn nữa cách Liễu tây cừ hoàng cung tự không có biện pháp trừ hàng, nhưng thì là dưới tình huống như vậy tây cừ hoàng cung sống sót huyễn tâm đều chỉ đủ một năm một sản lượng. Có thể nghĩ giá huyễn tâm tì trân quý bao nhiêu không.

Liễu Như Tuyết nhần thần phức tạp nhìn về phía Tần Thiên quân. Tần Thiên quân cười cười "Biết trân quý của nó Liễu ba, thật tốt yêu quý nó hay đối với ta hồi báo lớn nhất."

Liễu Như Tuyết nhớ lại Yến Tĩnh, "Thiên quân, ngươi biết, cái này quá trân quý, hơn nữa. . ." Đang chuẩn bị tương tâm tư của mình nói ra, cự tuyệt hấn, lại không nghĩ rằng Tần Thiên quân trước một bước nhìn ra, ngắt lời nói "Ngươi chó vội cự tuyệt, quan hệ của chúng ta không có thể như vậy một ngày đêm hai ngày Liễu, ngươi khi biết ta cũng không phải một đơn giản buông tha nhân, hơn nữa ta cũng sẽ không bỏ rơi, ngươi không phải người ngu hấn là nhìn thấu tâm tư của ta, ta chính là yếu ngươi. Sở dĩ ngươi có thể cho Yến Tĩnh một cái cơ hội, vì sao cũng không có thể cho ta một cái cơ hội nì."

Liễu Như Tuyết ngữ kết, trầm mặc một cái chớp mắt, ngừng đầu đang chuẩn bị nói cái gì.

"Hừ, đừng nói chuyện, đêm nay chúng ta tự lẳng lặng sống chung một chỗ khấn một hồi pháo hoa, cái gì khác cũng không cần nói, ta không muốn nghe." Tần Thiên quân nhìn về phía Liễu Như Tuyết, chậm rãi nói. Nói vừa xong, "Huru. . . Huru. . . Huru. . . Phanh. . ." vài tiếng, phía dưới trong sơn cốc truyền đến lửa khói thanh âm, sáng lạn tinh không hạ nở rộ đóa hoa, nổ tung Hóa Tĩnh như nần thiên tinh trần rơi.

Liễu Như Tuyết khiếp sợ nhìn về phía Tàn Thiên quân, Tàn Thiên quân cười cười, "Thế nào? Còn hơn hiện đại khói lửa thế nào? Tiền thời gian chúng ta đều không có thời gian khờ xem thật kỹ một hồi khói lửa, bất quá chúng ta nếu tới cái này cùng nhau khán một đủ ba."

Nói xong liền từ phía dưới trong sơn cốc, dâng lên càng thêm hoa mỹ hỏa diễm. Một con một con chạy chồm lên không, ngay sau đó lục tục tràn ra, xa hoa. Nhìn nhất tắng lớn tinh thần phảng phất ở bên cạnh mình rồi, không thể không nói thực sự rất đẹp, tựa như Tàn Thiên quân nói như vậy, tiền mình cùng hắn chưa từng có xem qua một hồi hoàn chỉnh khói lửa, có chút là xa xa liếc vài lần mà thôi. Bởi vì bọn họ tiền chỉ có vô tận công tác, ngay cả nghỉ ngơi cũng phải tùy thời đợi mệnh.

Đã như vậy, mình cũng tự thật tốt khán một hồi khói lửa ba. Nhìn một chút địa thế của nơi này không thể không nói thực sự rất tốt, rất bí mật, sẽ không dễ dàng bị người phát hiện, lại có thể đối phía dưới tình huống nhìn một cái không sót gì.

Liễu Như Tuyết nhìn Tàn Thiên quân liếc mắt, lập tức phức tạp khán hướng thiên không khói lửa. Như có điều suy nghĩ. Có một số việc rõ ràng không muốn đi tương, rồi lại phải tương.

Kỷ nén hương lúc, khói lửa phóng không sai biệt lắm, lúc này Tàn Thiên quân tài quay đầu nhìn về phía Liễu Như Tuyết, cười cười, "Thế nào, rất đặc sắc ba, khán đến nơi đây thì tốt rồi, chúng ta triệt ba."

Liễu Như Tuyết gật đầu, nói vậy giả lửa khói động tĩnh còn là hấp dẫn không ít người, ở đây tuy rằng bí mật, nhưng là khó bảo toàn sẽ không bị phát hiện, cho nên vẫn là nhanh chóng ly khai cho thỏa đáng.

Hai người tọa lên xe ngựa, men theo lúc tới lộ chậm rãi lái về phía trong thành.

Và lúc tới như nhau, vẫn là thông suốt không trở ngại. Nghĩ cũng biết, Tàn Thiên quân thân là hoàng tử, tự nhiên thế lực của hắn cũng không nói chơi.

Mã xa kêu cầu nhau thanh quanh quần ở Liễu Như Tuyết bên tai, mà Liễu Như Tuyết còn lại là trầm tư suy nghĩ của mình trung. Thẳng đến xa dừng hẳn, Liễu Như Tuyết tài đẩy ra mình, trấn vương phủ, đã đến nhà. Lấy lại tinh thần, ở Tàn Thiên quân dắt hạ xuống xe ngựa.

Nhìn Liễu Như Tuyết chậm rãi đứng vững, Tàn Thiên quân lại không buông ra Liễu Như Tuyết tay của. Cười cười, "Tuyết nhi, ngươi nhớ kỹ ta ngày hôm nay nói cho ngươi, ta là nghiêm túc. Ngươi hẳn là lý giải ta là sẽ không dễ dàng buông tha, sở dĩ đêm nay khói lửa chỉ là ta truy cầu của ngươi bắt đầu, mới không muốn cự tuyệt ta."

Liễu Như Tuyết ngăn người, "Ngươi khi biết ta có hôn ước Liễu, hơn nữa chúng ta là không thể nào."

Tàn Thiên quân sắc mặt bất biến, "Tuyết nhi, ngươi không nên nã hồ lộng tiểu hài tử lấy cớ để cự tuyệt ta không? Ta đều biết, ngươi cần Yên Tĩnh hôn ước chỉ là bắt đắc dĩ, ta bắt tại hồ, ta khả dĩ chờ ngươi cần hẳn giải trừ một ngày đêm." Nói xong chân thành lôi kéo tay nàng nhu liễu nhu. "Phải biết rằng ta thể nhưng truy ngươi đuổi tới giá nì, ngươi làm sao nhìn tâm cự tuyệt ta."

"Thế nhưng ngươi khi biết, nếu như ta không đồng ý ai cũng không làm gì được ta." Liễu Như Tuyết rút về thủ, chậm rãi nói rằng.

Tàn Thiên quân sắc mặt đổi đổi, nắm Liễu Như Tuyết cánh tay, "Làm sao có thể, ngươi đang gạt ta, ta không tin chúng ta lâu như vậy cảm tình cứ như vậy dễ dàng thấu cho hẳn đối với ngươi lời nói ngon ngọt."

Liễu Như Tuyết nhìn trước mặt thống khổ Tàn Thiên quân có chút không đành lòng, nhưng là hoàn thị tiếp tục nói, "Ta không muốn lừa dối ngươi, là thật. Sở dĩ ta nói chúng ta không có khả năng cùng một chỗ."

Tàn Thiên quân nhất thời cước bộ có chút bất ổn, lão đảo một chút, "Ngươi đừng bảo là, ta sẽ không tin tưởng của ngươi, nếu lão Thiên nương ta đuổi theo ngươi tới nơi này, ta lại không thể năng đơn giản buông tha, sở dĩ của ngươi mượn cớ ta toàn bộ không thích nghe." Nói xong xoay người quyết tuyệt khiêu lên xe ngựa, vung mã tiên ly khai

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa* Convert được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 60: Oán khí

Chương 60: Oán khí

Trống trải trên đường cái liêu không có người ở, lúc này đại đa số nhân từ lâu ngủ, Liễu Như Tuyết kinh ngạc nhìn nhìn đi xa mã xa xuất thần. Tại sao vậy chứ? Vì sao bọn họ cũng không muốn thỉnh mình nói chuyện. Hẳn là Yên Tĩnh cũng là.

Liễu Như Tuyết cười khổ đứng tại chỗ, Yến Tĩnh không muốn nghe chính đối tâm tư của hắn, mà Tần Thiên quân còn lại là không muốn nghe đảo mình cự tuyệt. Kinh ngạc nhìn mãi xa đi xa thẳng đến không gặp hình bóng, Liễu Như Tuyết thu hồi đường nhìn.

Chậm rãi đi lên cầu thang, gõ cửa một cái. Không bao lâu môn liền mở ra, vừa thấy là Liễu Như Tuyết vội vã mở, lập tức hướng về phòng khách chạy đi.

Liễu Như Tuyết cũng không thèm để ý, đi thẳng vào.

Một đi ra bao xa, tựa ở đại sảnh chỗ gặp được văn tin mà đến Liễu Như Phong. Phía sau hoàn theo nhất đại bang giờ cây đuốc gia đình, hiển nhiên là chính thật lâu một hồi phủ sở dĩ đang chuẩn bị tập hợp đi tìm.

Nhìn trước mặt vội vã ca ca, Liễu Như Tuyết tâm trạng noãn Liễu noãn.

"Muội Muội, người đã đi đâu, như thế trẻ như thế mới vừa về, cũng không sai người truyện một tin, tất cả mọi người rất lo lắng nì." Liễu Như Phong quan sát một chút muội muội của mình, thấy nàng tình không có gì dị dạng tài thờ phào. Lập tức chú ý tới Muội Muội y phục vài vóc tựa hồ có chút đặc biệt hình dạng, trầm tư một chút.

"Ca ca, thực sự là không có ý tứ, ta hát từ uống quên mất thời gian, sở dĩ hiện tại mới vừa về, nhượng mọi người gánh vác tâm, thực sự là xin lỗi." Liễu Như Tuyết tình không muốn đem Tần Thiên quân chuyện tình nói cho ca ca, chuyện này đã cú phức tạp, còn là đừng làm cho ca ca cũng theo cùng nhau lo lắng được rồi.

"Muội Muội, người không có việc gì thì tốt rồi, chúng ta đang chuẩn bị đi ra ngoài tìm người, hiện tại người đã trở về, đại gia tựa tán ba." Nói xong cũng phát tay một cái, phía sau gia đình liền lên tiếng trả lời thôi lui.

Nhìn một chút rõ ràng hoàn có chuyện yếu vấn ca ca của mình, Liễu Như Tuyết vội vã đánh ngáp, "Ca ca, đã trẻ thế này, ta đều mệt nhọc, ta hãy đi về trước Liễu." Nói xong không đợi Liễu Như Phong phản ứng, nhanh như chớp tiêu thất ở Liễu Như Phong trước mặt cửa.

Liễu Như Phong kinh ngạc nhìn hốt hoảng trốn chạy Liễu Như Tuyết, bất đắc dĩ cười cười, thật là một nha đầu ngốc, như vậy ly khai tựa không sao chứ? Nên biết chung quy sẽ biết. Nhìn sắc trời một chút, đích thật là không còn sớm, ngày hôm nay hãy bỏ qua nàng ba. Nhắc chân hướng về thanh huyết vườn đi đến.

Liễu Như Tuyết hoảng hốt chạy ra Liễu Như Phong phạm vi tầm mắt, thẳng đến không - cảm giác ca ca đường nhìn, tài thờ phào, mình là thực sự phạ ca ca hỏi sự tình hôm nay, chuyện này càng ngày càng làm cho quần quýt, thật đúng là để cho mình có loại khó có thể mở miệng cảm giác, mặc dù giá man không được bao lâu, nhưng năng đoá một thời thị một thời ba.

Bất đắc dĩ xoa xoa đầu, sự tình thực sự là một đoàn ma. Chậm rãi đi vào Tuyết các.

Cùng đội chính là cân phòng khách vậy tình hình, nhìn Liễu Như Tuyết trở về, Tuyết các mọi người một chút vậy bắt đầu.

Nhìn trước mặt mặt hàm lo lắng mọi người, Liễu Như Tuyết tâm trạng noãn Liễu noãn, "Thực sự là xin lỗi, nhượng mọi người gánh vác tâm."

Nghe được Liễu Như Tuyết chân thành xin lỗi, tất cả mọi người thụ sủng nhược kinh, chỉ có không muốn xa rời vẫn là không nhận được oán giận, "Quận chúa người thật là, đều trẻ như thế mới vừa về, tất cả mọi người lo lắng gần chết. Có chuyện gì tri hoãn cũng nên đái một tín trở về mới đúng."

Liễu Như Tuyết bất đắc dĩ nhìn về phía lo lắng không muốn xa rời cùng một bảng về mặt tán thành tương Hồng La liếc mắt, tối hậu thỏa hiệp, "Được rồi, đều là ta bất hảo, ta sai rồi. Ta chỉ thị hát từ say quên thời gian cho nên mới về trễ. Hiện tại ta thật tốt, sở dĩ tất cả mọi người đi ngủ đi, ta cũng mệt nhọc." Nói xong nhắc chân đã đi hướng gian phòng của mình.

Mọi người liếc nhau, quận chúa hình như là thực sự đỉnh khốn hình dạng. Vì vậy đại gia trở về phòng của mình. Hồng La dữ không muốn xa rời còn lại là nhìn Liễu Như Tuyết khuê phòng liếc mắt, trao đổi một chút ánh mắt, sau đó cũng đều tự trở về gian phòng của mình.

Liễu Như Tuyết chậm rãi đẩy ra cửa phòng của mình, lãnh liệt khí tức thoáng cái đập vào mặt. Liễu Như Tuyết nhận không được lạnh run. Chính kỳ quái, lại một lần thấy rõ bên giường cách đó không xa trên bàn ngồi nghiêm chỉnh Yến Tĩnh. Thấy rõ Yến Tĩnh trên mặt biểu tình, Liễu Như Tuyết sửng sốt một chút, vốn có có một bụng nói muốn cùng Yến Tĩnh nói lúc này liền một chút biến mất vô tung vô ảnh, theo nhau mà tới cũng một bụng oán khí. Yến Tĩnh đây là cái gì biểu tình, chính lễ nào làm gì sai sự trêu chọc hắn sao? Hắn cần dùng như vậy ánh mắt của nhìn mình.

Nguyên bản dừng lại chân của lần thứ hai cầm lấy, phảng phất không có thấy hắn dường như, trực tiếp hướng về mình giường lớn đi đến.

Thoáng cái trong phòng tựa hồ thay đổi càng lạnh hơn.

Liễu Như Tuyết chà xát cánh tay của mình, người nọ là định đem mọi người đồng thành nước đá sao?

Hay nói giỡn, trừu cái gì phong! Cai tức giận chắc là chính ba.

Đi vào giường lớn, nằm lên bên người chần đáp lên, chậm rãi nhắm mắt lại.

"Thế nào? Cân tình nhân của mình hẹn hò đến trẻ như vậy, nhìn thấy vị hôn phu của mình dĩ nhiên không nói câu nào?" Yến Tĩnh chậm rãi nói rằng. Trong

mắt đã tạo thành một vòng lại một quyền hắc sắc vòng xoáy.

Trả lời hần thị trầm mặc tái trầm mặc. Yên Tĩnh trong mắt hắc sắc vòng xoáy không ngừng làm sâu sắc, đón tiếp tục nói, "Thế nào, cân hần ở chung khoái trá thế cho nên quên thời gian, cũng là ngươi là cố ý quên thời gian muốn cùng hần đa đãi một hồi." Nói xong hoàn đùa cợt Liễu một chút, "Đừng quên, ngươi bây giờ hoàn chia vào người khác vị hôn thê hàng đầu ni."

Liễu Như Tuyết vén chăn lên, đứng dậy đáo Yên Tĩnh trước mặt cửa, thẳng tắp nhìn chăm chăm Yên Tĩnh, "Ngươi nói đủ chứ, thuyết được rồi khả dĩ đi rồi chưa?"

Yên Tĩnh vành mắt hắc sắc vòng xoáy không ngừng làm sâu sắc, dường như muốn bả nhân hít vào khứ. Kiểm hàm trào phúng, "Thế nào, nói rằng ngươi trong tâm khảm đi? Cũng là ngươi có tật giật mình?" Yên Tĩnh giờ lên mắt giấu cợt nhìn nàng.

"Sự tình căn bản cũng không phải là ngươi tưởng tượng như vậy, hơn nữa cho dù có như thế một hồi sự, xin hỏi Yên Tĩnh ngươi vừa dùng lập trường gì lai bình phán ta? Ngươi hựu có tư cách gì?" Liễu Như Tuyết cười nhạt, thấy gương mặt này, Liễu Như Tuyết nhin không được biệt mở mắt, "Biệt nói ngươi là vị hôn phu ta, biệt cười chết người, ở ngươi như vậy quyết tuyệt cự tuyệt tâm ý của ta thời gian, hôn ước này tự danh nghĩa Liễu không phải sao? Điểm này ngươi điều không phải rõ ràng nhất sao? Sở dĩ ngươi có tư cách gì thuyết ta." Nói xong Liễu Như Tuyết nội tâm hiện lên một tia đau đớn.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 61: Hiểu lầm tiêu tan

Chương 61: Hiểu lầm tiêu tan

Nghe được Liễu Như Tuyết hơi giọng mũi thanh âm của, Yên Tĩnh một chút từ trong khiếp sợ hoàn hồn. Đi tới bên giường nhẹ nhàng ôm Liễu Như Tuyết.

Liễu Như Tuyết ngẩn người, viên mắt nhin không được đỏ lên, dùng còn sót lại lý trí dùng sức đẩy ra Yên Tĩnh, Yên Tĩnh bất ngờ không kịp đề phòng bị đẩy ra, ngốc lăng nhìn về phía Liễu Như Tuyết. Liễu Như Tuyết lập tức cười nhạt, "Chim én làm cái gì vậy? Thị bỏ thí sao? Ta Liễu Như Tuyết hoàn không đến mức như thế hèn mọn cần chim én thương hại. Còn là chim én muốn ở lại chỗ này khảm một bị người cự tuyệt nữ tử làm sao thương tâm gần chết?" Liễu Như Tuyết lạnh lùng nhìn Yên Tĩnh chậm rãi nói rằng.

Nhìn Liễu Như Tuyết như vậy lạnh lùng nhìn mình, Yên Tĩnh đau lòng lần thứ hai ôm lấy nàng, lần này tùy ý Liễu Như Tuyết thế nào chùy đả hay không buông tay cũng không nói được một lời.

Cuối Liễu Như Tuyết phát tiết đáo một mối lực tấn, chậm rãi ở thủ, tài vô lực nói rằng "Chim én, ngươi rút cuộc muốn làm gì, ngươi nếu cự tuyệt ta, vì sao lại muốn làm ra những ... này làm cho ngộ giải động tác."

Yên Tĩnh ôm chặt lấy Liễu Như Tuyết, vùi đầu vào Liễu Như Tuyết cánh ỏ, thẳng đến Liễu Như Tuyết đặc hữu nữ nhi hương tràn đầy mình miệng mũi, thật lâu tài buồn buồn truyền đến một tiếng "Ta cho tới bây giờ cũng không có cự tuyệt quá ngươi, mà ngươi cũng cho tới bây giờ một nói cho ta biết tâm ý của ngươi. Ngươi thị vị hôn thê của ta, những ... này tái thân mật động tác đều không kỳ quái làm sao lai ngộ giải một nói."

Liễu Như Tuyết xuy cười một tiếng "Chim én đây là dự định không nhận trưởng?"

"Chỉ cần ngươi không đuổi ta đi, thì là không nhận trưởng thì thế nào? Hơn nữa ta thị thật không có nghe ngươi đối với ta cho thấy tâm ý." Yên Tĩnh buồn buồn nói rằng. Nói xong hoàn ủy khuất nhìn Liễu Như Tuyết liếc mắt.

Liễu Như Tuyết không nhìn hần, đùa cợt nói "Đúng vậy, ở ta vừa mở miệng thời gian ngươi tự cự tuyệt ta, ngươi thật sự là không có nghe kiến."

"Sở dĩ, Tuyết nhi ngươi không thể trách ta, ta là thật không biết, hơn nữa ta nghĩ đến ngươi là bởi vì hần muốn cùng ta giải trừ hôn ước cho nên mới ở không biết chuyện dưới tình huống cự tuyệt của ngươi." Yên Tĩnh thanh âm của càng nói càng ủy khuất.

Liễu Như Tuyết ngẩn người, Yên Tĩnh hần điều không phải muốn cự tuyệt mình, mà là hiểu lầm ý của mình? Liễu Như Tuyết tự nhiên cũng biết Yên Tĩnh nói Hần là ai vậy, nguyên lai chỉ là đây đó hiểu lầm tài Lại thành như vậy phải không? Nghĩ tới đây Liễu Như Tuyết dĩ nhiên một thời mất ngôn ngữ.

Không bao lâu Yên Tĩnh ngẩng đầu, hai tay nâng lên Liễu Như Tuyết mặt của, nhìn chăm chăm vào nàng "Tuyết nhi, ta Yên Tĩnh muốn ngươi điều không phải một ngày đêm hai ngày Liễu, từ năm năm tiền gặp phải của ngươi ngày đó bắt đầu, lúc sẽ không có một ngày đêm không muốn đem ngươi thật chắc cảm tham chính bên người, đây là rất nhiều người đều biết chuyện thực, chỉ có ngươi nha đầu này tài nhìn không thấy. Sở dĩ ta hựu làm sao có thể cự

tuyệt tâm ý của người nì." Nói xong hoàn lắc đầu, "Chỉ là không nghĩ tới ta thắng hẳn lại thua bởi chính mình, còn kém điểm bởi vậy mất đi người."

Nói xong chân thành nhìn về phía Liễu Như Tuyết, "Tuyệt nì, cho ... nữa ta một lần cơ hội có được hay không? Ta nghĩ nghe người nói người đối tâm ý của ta." Yên Tĩnh chậm rãi đến gần Liễu Như Tuyết.

Cảm thụ được sắc mặt ấm áp khí tức, Liễu Như Tuyết một chút lấy lại tinh thần, biệt mở mắt, "Thì chính người không muốn nghe, người cự tuyệt lúc ta tự nhiên sẽ không hơn nữa lần thứ hai."

Yên Tĩnh mạnh mẽ ban chính Liễu Như Tuyết mặt của, thẳng tắp nhìn nàng, "Tuyệt nì, không muốn chọc giận ta Liễu, ta sai rồi, ta không phải cố ý. Muốn nói thác, chúng ta đều có thác, ta không nên đối với mình một lòng tin, không nên suy nghĩ nhiều. Còn người, biết rõ hẳn đối với người có kỷ tâm tư của hẳn người hoàn cân hẳn đi gần như vậy, tựa như đêm nay không phải sao? Có thể để cho hẳn không làm lỡ người cân hẳn trong lúc đó có tối sao?" Nói xong hoàn ghen tuông cuộn cuộn nhìn nàng.

Liễu Như Tuyết ngữ kết, phiền muộn tách ra mắt, Yên Tĩnh nói là không sai, khả chính hựu nên làm như thế nào nì? Hẳn cùng mình có tiền đích tình nghị, thực lạc ở chung là bọn hẳn một chỗ tới ăn ý. Thế nào cũng không thể vứt bỏ rồi.

Nhìn Liễu Như Tuyết biệt mở mắt, Yên Tĩnh nhất thời bức mình đứng lên, "Nhìn ta, Tuyệt nì, ta không biết giữa các người rốt cuộc có quan hệ thể nào, khả người rõ ràng nói là đối với ta cố tình tư, nhưng vì sao ngực còn muốn nhớ kỹ hẳn?"

Liễu Như Tuyết củ kết mở miệng "Sự tình điều không phải như người nghĩ, chúng ta chính là bằng hữu."

Yên Tĩnh chăm chú nhìn nàng, một tia biểu tình cũng không buông tha, "Tuyệt nì, ánh mắt của người nói cho ta biết sự tình không chỉ như vậy. Người rốt cuộc có cái gì gạt ta."

Liễu Như Tuyết nhìn Yên Tĩnh, sắc mặt phức tạp, chính muốn nói cho hẳn biết sao? Thế nhưng hẳn sẽ tin sao?

Nhìn Liễu Như Tuyết thần sắc biến ảo, Yên Tĩnh cuối chậm rãi buông tay ra, tự giễu cười cười, "Xem ra ta ở trong lòng người cũng không gì hơn cái này." Nói xong buông ra Liễu Như Tuyết, xoay người hướng về môn đi ra ngoài.

Nhìn Yên Tĩnh lúc này thần sắc, Liễu Như Tuyết không khỏi một trận yêu thương, rốt cục ở Yên Tĩnh ra cửa một khắc kia, thật chắc nắm lấy Yên Tĩnh ống tay áo, Yên Tĩnh quay đầu tự giễu cười cười, "Buông tay."

"Không buông." Liễu Như Tuyết mím môi thần cúi đầu nói.

"Người trở về ta cho người biết." Liễu Như Tuyết tiếp tục nói.

Yên Tĩnh cười cười, "Quên đi, không cần miễn cưỡng chính người." Nói xong kế tục hướng về môn đi ra ngoài.

Liễu Như Tuyết siết tay của bất động, "Người trở về, ta một điểm đều không miễn cưỡng. . Ta chỉ là sợ người không tin mà thôi." Nói xong ngẩng đầu nhìn về phía Yên Tĩnh.

"Thực sự?" Yên Tĩnh hồ nghi nhìn một chút Liễu Như Tuyết.

"Thực sự." Liễu Như Tuyết chân thành gật đầu.

"Tốt lắm, ta chờ người thuyết." Nói xong tiểu ý dạt dào địa một bả hoành ôm lấy Liễu Như Tuyết hướng về nội thất đi đến.

Liễu Như Tuyết bất ngờ không kịp đề phòng, nhịn không được thở nhẹ một tiếng. Ngẩng đầu lại nhìn thấy tiểu ý dạt dào mặt của, thế mới biết chính lên hẳn đương. Tâm trạng cũng lại nhịn không được thở dài, xem ra chính mình là thật bị hẳn ăn gạt gao Liễu.

Yên Tĩnh chậm rãi ôm Liễu Như Tuyết vào nội thất, nhẹ nhàng đặt lên giường, mình thì cũng thuận thế tà nằm xuống, gương mặt đối diện trứ Liễu Như Tuyết. Liễu Như Tuyết đỏ mặt hồng hồng. Lại nghe được Yên Tĩnh thanh âm của."Hiện tại có thể nói."

Liễu Như Tuyết nhịn không được liếc một cái, nhìn một chút trước mặt vô hạn phóng đại khuôn mặt tuần tú, "Người khéo gần như vậy nhượng ta nói như thế nào?"

Yên Tĩnh tối cười, ngón tay nhẹ nhàng thương thức trứ Liễu Như Tuyết mái tóc, "Cứ như vậy thuyết nha, ta muốn xem trứ ánh mắt của người, để tránh khỏi người đối với ta thuyết hoang."

"Ta van người, Yên đại tử, ta đều nói sẽ nói cho người biết, sở dĩ ta mới sẽ không gạt người chứ. Huống hồ ta lừa người có chỗ tốt gì?" Liễu Như Tuyết bắt đắc dĩ nói.

"Vậy cũng nói không chừng, không làm được người tự che giấu cái gì trọng yếu chi tiết không muốn để cho ta biết được, đây chính là du quan hai chúng ta sau đó cuộc sống hạnh phúc đại sự, sở dĩ ta phải đem người tất cả không tốt ý niệm trong đầu đều bóp chết ở nê lý." Yên Tĩnh chánh nì bát kinh nói rằng.

"tùy người." Liễu Như Tuyết bắt đắc dĩ liếc một cái.

"Được rồi, khá dĩ bắt đầu rồi, nói đi." Yến Tĩnh dần dần xề gần nói.

Im lặng nhìn Yến Tĩnh bả thân thể hướng mình xê dịch, trong lòng biết chính phản kháng hẳn chỉ biết làm tầm trọng thêm, bắt đắc dĩ không thể làm gì khác hơn là tùy ý hẳn.

Thu liễm một chút thần sắc, nhìn về phía Yến Tĩnh, "Chuyện này nói đến tương đối phức tạp, nhất thì bán hội cũng nói không rõ sỏ. Ta tự thiêu trọng điểm nói đi."

Dừng một chút, nhìn chăm chăm vào Yến Tĩnh, "Yến Tĩnh, ngươi có tin hay không nhân có tiền kiếp này."

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 62: Hạnh phúc nhất sự

Chương 62: Hạnh phúc nhất sự

Yến Tĩnh con ngươi co rút lại Liễu một chút, thường thức mái tóc tay của dừng lại, hẳn vẫn chú ý Liễu Như Tuyết biểu tình, nàng lúc nói lời này biểu tình rất nghiêm túc, nói rõ nàng không có nói sai.

Sau một lát, Yến Tĩnh cúi đầu, kế tục thường thức trong tay mái tóc, "Nói tiếp."

Liễu Như Tuyết biết, Yến Tĩnh tin chính. Dừng một chút, tiếp tục nói, "Hắn theo ta thị cùng nhau từ dĩ gửi hồn người sống đến nơi này một giới. Hơn nữa chúng ta đều chính mình tiền ký ức."

Yến Tĩnh bừng tỉnh vô giác, nhưng Liễu Như Tuyết rõ ràng cảm giác được thân thể của hẳn rung một chút. Thấy hẳn một có bất kỳ cắt đứt động tác, chích đắc tiếp tục nói, "Chỉ là, hẳn là từ vừa sanh ra tự nhớ kỷ tiền chuyện tình, mà ta còn lại là ở năm năm tiền trắng trong chuyện mới biết được."

"Sở dĩ, ngươi lúc trước cùng hẳn tịnh không có gì cùng xuất hiện, thị lần này hồi kinh lúc mới biết được hẳn là ngươi tiền cố nhân phải?" Yến Tĩnh nhàn nhạt hỏi.

Liễu Như Tuyết gật đầu, "Ừ."

"Vậy ngươi khá dĩ nói cho ta biết các ngươi tiền quan hệ sao?" Yến Tĩnh đột nhiên ngừng đầu, trong ánh mắt bao hàm quá nhiều tâm tình.

Liễu Như Tuyết nhìn Yến Tĩnh, ngăn người, lập tức đáp "Chúng ta là rất tốt hảo bằng hữu."

Yến Tĩnh trong mắt nhất thời phát sinh một tia sáng, phảng phất phá tan tầng tầng sương mù dày đặc ánh sáng ngọc quang mang, sử cả người đều minh sáng lên. Sau đó hựu lập tức mờ đi xuống phía dưới, u oán hỏi một câu "Tốt bao nhiêu? Hảo hảo loại nào trình độ?"

Liễu Như Tuyết suy nghĩ một chút, thành thật địa hồi đáp "Tốt vô cùng. Tốt trình độ hảo không có gì giấu nhau ba."

Yến Tĩnh không khỏi càng thêm ai oán, "Chỉ những thứ này? Vậy các ngươi có hay không quá cái gì thân mật quan hệ hoặc động tác?"

Liễu Như Tuyết không khỏi bắt đắc dĩ nói "Nào có cái gì thân mật động tác a, chúng ta là bằng hữu điều không phải người yêu, chỉ có người yêu mới có thân mật động tác." Liễu Như Tuyết nói không sai, tuy rằng tiền căn hẳn quan hệ tốt, nhưng đích xác không có gì thân mật động tác, về phần tứ chi đang lúc đụng chạm, Liễu Như Tuyết căn bản nghĩ đó là cái gì thân mật động tác.

Nghe xong Liễu Như Tuyết nói, Yến Tĩnh đảo qua không thích lúc trước, khuôn mặt tiểu ý, chỉ cần không phải người yêu là tốt rồi.

Vừa nhìn Yến Tĩnh tiểu ý dạt dào mặt của, Liễu Như Tuyết không khỏi trừu trừu khóe miệng, người này biến sắc mặt trở nên chân khoái.

Một chú ý Liễu Như Tuyết ánh mắt quái dị, Yến Tĩnh chỉ lo đắm chìm trong chính vui sướng lòng của tình bên trong, đón tiếp tục nói "Nói tiếp các ngươi tiền chuyện tình ba, từng giọt từng giọt từ nhỏ đến lớn, ngươi đều phải nói rõ ràng." Yến Tĩnh đặc biệt cường điệu từng giọt từng giọt, Liễu Như Tuyết trừu trừu khóe miệng, "Cổ sự dài như vậy, nhất thì bán hội khá nói không rõ sỏ."

Yến Tĩnh cười cười, "Không có việc gì, giá dạ còn dài hơn ni. Ngươi khá dĩ từ từ nói."

Nhìn sắc trời một chút, Liễu Như Tuyết không nói gì, "Đã trễ thế này, ta rất khốn nài, muốn ngủ, ngày mai hơn nữa được chưa." Cầu khẩn nói.

"Không được, người lúc trước cân hấn một chỗ thời gian thế nào không suy nghĩ một chút ta dày vò, hiện tại chỉ là trừng phạt người chậm một chút thục mà thôi. Người nói nhanh lên một chút người là có thể đi ngủ sớm một chút Liễu, bằng không chúng ta tổ điểm khác cho người tỉnh tỉnh thần." Nói xong hoàn đề sát vào mặt mờ nói rằng.

Liễu Như Tuyết nhanh lên đẩy ra, "Ta nói, ta nói còn không được sao?" Yên Tĩnh cái này từ lòng dạ hiểm độc sẽ lấn qua lấn lại nhân, thực sự là cho hấn đánh bại. Chỉ phải nhận mệnh địa từ từ nói tiền dữ chuyện của hấn.

Từ nhỏ đến lớn, tựu chiếu Yên Tĩnh nói như vậy, từng giọt từng giọt giáng tổ trứ, nguyên bản đã hơi mơ hồ sự tình cũng bắt đầu trở nên rõ ràng, mỗi khi lúc này, Yên Tĩnh luôn luôn thích đương tương nàng từ trong suy nghĩ kéo trở về, hoàn cảnh cáo không được nhớ hấn, Liễu Như Tuyết cười khổ, rõ ràng là hấn gọi mình nói, hoàn không được tự nhiên một cái gì kinh a, hưởng hồ những ... này cho dù sâu hơn khắc cũng chỉ là trước kia chuyện cũ Liễu.

Một đêm cứ như vậy thoáng một cái đã qua. Sắc trời để lộ ra thời gian Liễu Như Tuyết hoàn đang chậm rãi giáng tổ trứ, chăm trứ Yên Tĩnh cánh tay chậm rãi nói tiền chính cách một màn kia, ngay sau đó tựu nói đến giá bọn họ lần thứ hai lúc gặp mặt Tần Thiên quân nói nàng ly hậu chuyện của hấn, nhắc tới những ... này Liễu Như Tuyết tâm lại càng tăng trầm trọng.

Yên Tĩnh cũng ngưng trọng, tối hậu nhẹ nhàng hôn một cái Liễu Như Tuyết cái trán, "Quai, chuyện gì giao cho ta là tốt rồi, người khiếm hấn ta lại hoàn, sờ dĩ người đừng còn muốn hấn, không phải ta sẽ ghen."

Một đêm này, Liễu Như Tuyết chẳng bị Yên Tĩnh hôn môi Liễu bao nhiêu lần, từ lúc mới bắt đầu không được tự nhiên đến bây giờ tập mãi thành thói quen, rất tự nhiên văng trong ngực hấn nhích lại gần, "Yên Tĩnh, ta không muốn cân hấn là địch, cũng không muốn phá hủy ta cân hấn phân tình nghĩa. Thế nhưng, ta mô hấn, hấn là sẽ không dễ dàng dừng tay, từ trước ta tựu mơ hồ nghĩ hấn cùng với tiền có chút không giống, mà hấn cái loại này biến hóa lại làm cho ta không cảm được lo lắng. Hơn nữa ta sợ hấn trải qua thử hội trở nên càng thêm đáng sợ."

Nhẹ nhàng vuốt ve Liễu Như Tuyết bối, an ủi "Đừng lo lắng, tất cả có ta đây, ta sẽ bảo hộ người không cho người bị thương tổn."

Nói xong hoàn nhìn Liễu Như Tuyết liếc mắt nói tiếp "Tuyệt nhi, người nói biến hóa của hấn cho người lo lắng, người lo lắng rốt cuộc là cái gì?"

Liễu Như Tuyết buồn buồn hồi đáp "Ta cũng không biết, chỉ là hấn biến hóa nhượng ta ngại được một tia nguy hiểm." Lập tức ngừng đầu, "Yên Tĩnh, tựa như ta cân như người nói vậy thời đại kia không chỉ là tư tưởng vượt mức quy định, liên quân sự cũng giống như vậy, thời đại kia bình thường nhất quân sự trang bị ở thời đại này là có thể sử ngàn vạn người của thầy ngã phiền dã. Mà ta y hi năng ngại được giá một tia nguy hiểm vị đạo."

Tối hôm qua khói lửa, để cho mình nhìn không được lo lắng, Tần Thiên quân năng chế tạo ra thời đại này không có khói lửa, đã nói lên hấn hóa được phân phối tuyệt đối cũng không ít. Hơn nữa thân phận của hấn ở chỗ này, một quốc gia hoàng tử, nếu như hấn thay đổi có dã tâm Liễu như vậy mình lo lắng hoàn toàn điều không phải dư thừa.

Nhìn trong ngực nhân lo lắng, Yên Tĩnh thần sắc cũng từ từ ngưng trọng. "Đừng lo lắng, có lẽ là người suy nghĩ nhiều quá cũng nói không chừng. Được rồi, hiện tại thiên đô mau sáng Liễu, ngủ một hồi ba." Nhẹ giọng dụ dỗ nói.

Liễu Như Tuyết ngừng đầu nhìn Yên Tĩnh mẫn hàm cung chịu nhân thần, gạt đầu, lập tức nhắm mắt lại. Chỉ mong như Yên Tĩnh nói như vậy thị chính suy nghĩ nhiều. Cũng mong muốn mình lo lắng không nên trở thành sự thật.

Một đêm cũng không có nghỉ tạm, giờ khắc này ngoan ngoan nghe Yên Tĩnh chính là lời nói, chậm rãi nhắm mắt lại, không bao lâu liền trầm trầm đã ngủ.

Nhìn mặt lộ vẻ uể oải thần sắc người của mà ngủ say ở trong ngực của mình, Yên Tĩnh cười cười, nhẹ nhàng trác Liễu trác đêm nay đã bị chính thưởng thức vô số lần môi đỏ mộng, ôm ôm ngủ say người của mà, nhân sinh hạnh phúc lớn nhất cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi ba.

Chỉ là tựa hồ biết được một bí mật, xem ra chính mình tên tình địch này bị trong tưởng tượng còn muốn vương tay chân, thu liễm thần sắc, nhìn một chút ngoài cửa sổ, không bao lâu tựu lộ ra tiểu ý. Nhưng thì tính sao, mình muốn nàng đã chậm rãi đem mình đặt ở Liễu trong lòng, những thứ khác đều không trọng yếu. Ôm chặt trong ngực thiên hạ, cũng chậm rãi nhắm hai mắt lại.

Giá vừa cảm giác. Có ấm áp ôm ấp, quen thuộc cây ngọc lan hương vị có thể dùng Liễu Như Tuyết ngủ được kiên định không gì sánh được.

Vừa cảm giác tựu ngủ thẳng tới buổi chiều, nhu liễu nhu mắt nhắm nhem hai mắt, tưởng động một cái thân thể, lại phát hiện mình hoàn ngủ ở Yên Tĩnh trong lòng, lúc này Yên Tĩnh còn chưa tỉnh.

Nhìn quen thuộc gò má, tối hôm qua nhất mạc mạc đều ở đây trước mắt nhất nhất hiện lên, Liễu Như Tuyết thoải mái cười cười, lập tức kể tục vui ở Yên Tĩnh trong lòng, gió tay lên chậm rãi đặt lên Yên Tĩnh gương mặt của, ngón tay chậm rãi vẽ bề ngoài trứ Yên Tĩnh gương mặt của. Mỗi một một đường viền, mỗi một một chi tiết đều sâu đậm chiếu vào tim của mình thượng.

Có chuyện gì năng bị người mình thích cũng đồng dạng thích chính càng làm cho nhân vui vẻ nì

Chương 63: Hồ tở tâm ý

Chương 63: Hồ tở tâm ý

Nhìn trước mắt tuần mỹ vô song thùy nhan, nhẵn nhụi hựu da thịt trắng nõn, nhẹn không được nhượng nhân đồ kỵ, thậm than một tiếng yêu nghiệt, thờ dài, nhìn về phía ngoài cửa sổ, canh giờ đều đã trễ như thế, ngủ tiếp khả năng tự muốn ngủ tới khi vãn lên rồi.

Nhẹ nhàng bò dậy, lại phát hiện Yến Tĩnh một cánh tay chẳng biết lúc nào đã xem chính quyền ở, Liễu Như Tuyết kiểm vẫn là không nhẹn được đồ hồng, lập tức im lặng nhìn về phía đầu sở gây nên, "Giả bộ ngủ trang đủ chứ, nếu không rời giường sẽ bị người cười chết."

Lúc này nguyên bản ngủ được gắt gao nhân chậm rãi mở mắt ra, cười nói "Bọn họ đã đang cười Liễu, tự không sợ bọn họ cười nữa một hồi, được rồi, tái nghỉ ngơi một chút." Nói xong quyền ở Liễu Như Tuyết tay của xé ra, Liễu Như Tuyết nguyên bản một tay không nhẹn được một chút đập phải Yến Tĩnh cường mà hữu lực trong ngực. Cháng văng đầu Liễu một chút, lại nghe thấy Yến Tĩnh cường hữu lực tiếng tím đập.

Yến Tĩnh ôn nhu nhu liễu nhu Liễu Như Tuyết đầu, cung chịu cười cười. "Ồ ngủ một hồi ba. Ngươi còn không có đối ngã thuyết tâm ý của ngươi ni. Ta nghĩ thỉnh."

Liễu Như Tuyết đồ hồng kiểm, mắt tự nhiên biệt mới đầu, "Ngươi cũng không biết sao, ngươi còn hỏi."

Yến Tĩnh lắc đầu, "Biết cân chính tai nghe thị hai việc khác nhau, ta nghĩ chính tai nghe ngươi nói." Nói xong hoàn trác Liễu trác Liễu Như Tuyết đồ tươi thần.

Liễu Như Tuyết đồ mặt mắt tự nhiên biệt khai đường nhìn "Để làm chi hoàn muốn biết, hơn nữa ta cũng một nghe ngươi nói ngươi đối tâm ý của ta ni."

Yến Tĩnh thiêu thiêu ni, "Tâm ý của ta đối với ngươi còn chưa đủ rõ ràng sao? Cần ta đang nói một lần?"

Liễu Như Tuyết gạt đầu, làm trò người khác mặt dữ lén chính tai nghe ý nghĩa đương nhiên cũng không giống với.

Yến Tĩnh cười cười, "Tuyệt nhi là ở ý trừ ta không có lén đối với ngươi cho thấy đa nghi ý phải? Vậy có phải hay không ta nói, ngươi đã nói?"

Liễu Như Tuyết ngưng ngưng biệt mới đầu, "Đó là tự nhiên."

Yến Tĩnh mặt mày giai dính vào tiểu ý, nhẹ nhàng nâng lên Liễu Như Tuyết mặt của, nhìn chăm chăm vào Liễu Như Tuyết, "Tuyệt nhi, ngươi phải nhớ kỹ nga, ta chỉ thuyết một lần."

Liễu Như Tuyết đồ mặt nhìn Yến Tĩnh tràn đầy cung chịu hai mắt, xuyên thấu qua tầm mắt của hắn, Liễu Như Tuyết thấy tràn đầy chân thành.

Yến Tĩnh thu liễm nụ cười của mình, về mặt thành thật nói rằng "Ta Yến Tĩnh, kiếp này chỉ cầu dữ Liễu Như Tuyết gần nhau, suốt đời nhất nhất hai người. Cùng trời cuối đất, không chết không ngớt."

Liễu Như Tuyết viên mắt chậm rãi tràn đầy thượng tràn đầy cảm động, tự một câu kia cùng trời cuối đất không chết không ngớt, cũng đủ để chứng minh rồi Yến Tĩnh đối với mình tràn đầy tình ý.

Nhìn người trước mặt mà giật mình thần, Yến Tĩnh mặt mày đều dính vào tiểu ý. Nhẹn không được lần thứ hai thâu hương một chút, "Tuyệt nhi nhớ kỹ sao? Yêu vũng vàng nhớ kỹ nga." Liễu Như Tuyết ngưng ngưng lấy lại tinh thần, oán trách Liễu một chút.

Yến Tĩnh cười cười, "Nếu nghe rõ ràng nói, đi ra Tuyệt nhi Liễu. Ta rất chờ mong Tuyệt nhi đối với ta biểu đạt tâm ý của ngươi." Nói xong hoàn nhẹn không được mị phi sắc vũ.

Liễu Như Tuyết đồ mặt hồng, cúi đầu, "Ta không hiểu tình, sợ dĩ ta cũng không không rõ ràng lắm chính đối với ngươi cảm tình sâu đậm, thế nhưng khi ta nghĩ đến ngươi cự tuyệt lòng ta ý thời gian, ta rất khó chịu rất khó chịu. Hơn nữa nhìn đảo ngươi khổ sở thời gian ta cũng sẽ rất khó chịu, khả năng bị ngươi còn khó chịu hơn, sợ dĩ đây chính là ái tình ba?" Nói xong ngừng đầu, nhân thần hi vọng nhìn Yến Tĩnh.

Yến Tĩnh nhìn Liễu Như Tuyết trong ánh mắt ánh sáng lóng lánh, nhẹn không được cười cười, "Tuyệt nhi nói không sai, đây là ái tình, nhưng như vậy còn chưa đủ. Ta muốn không ngừng những ... này."

Nghe được Yến Tĩnh chính là lời nói, Liễu Như Tuyết ngăn người, lập tức suy tư một cái chớp mắt, gạt đầu, "Ta biết ta đối với ngươi cảm tình khả năng còn không có sâu như vậy khác, nhưng ta biết, ta đối cảm giác của ngươi mỗi ngày càng ở làm sâu sắc. Tự hồ đối với của ngươi cảm tình đã chậm rãi dòng vào máu của ta, sợ dĩ, ta nghĩ có một bài thơ năng biểu đạt ta đối với ngươi cảm tình." Nói xong ngừng đầu chăm chú nhìn Yến Tĩnh, cười cười, "Ta cũng chỉ thuyết một lần, sợ dĩ ngươi cũng phải thật tốt nhớ kỹ."

Yến Tinh mặt mày tiểu ý dường như muốn tràn ra lai, Liễu Như Tuyết mặt đỏ dường như muốn tích ra máu, bình phục một chút tâm tình, chậm rãi nói "Thượng tã, ta muốn cùng quân hiểu nhau, sống lâu vô tuyệt suy, son vô cạnh, nước sông vi kiệt, đồng sét đánh chấn hạ mưa Tuyết, thiên địa hợp, nãi đám cùng quân tuyệt!"

Yến Tinh ngẩn ra, trong miệng nhiều lần niệm mấy lần, thẳng đến kỷ thuật lúc, mới có hơi tâm tình bất ổn một bả bả Liễu Như Tuyết bảo vào trong ngực. Liễu Như Tuyết ngẩn người, lập tức nhẹ nhàng quay về ôm lấy Yến Tinh. Lại nghe được Yến Tinh hơi kích động thanh âm, "Tuyết nhi, người biết ta đợi giờ khắc này đợi đã bao lâu sao? Chờ lòng ta đều đau Liễu." Nghe được như thế ngữ, Liễu Như Tuyết không khỏi mềm nhũn tâm, Yến Tinh thị cớ nào kiều ngạo nhân nha, bao thuở thấy hắn nói qua như vậy làm cho đau lòng.

"Hoàn hảo, ta rất cực chờ đến giờ phút này." Một lúc lâu lúc Yến Tinh buông ra Liễu Như Tuyết. Mặt mày thế nào đều không che giấu được hân sung sướng. Liễu Như Tuyết ngưng ngưng biệt mở mắt, mặt mày e thẹn thần sắc, tuyết mỹ trên mặt mang hai luồng đà hồng, nhưng Yến Tinh cũng không nhìn được nữa nặng nề hôn xuống, hai người đây đó trao đổi tâm ý, giải trừ hiềm khích lúc, cái hôn này liền càng không thể vấn hồi.

Liễu Như Tuyết cảm thụ được môi ấm áp xúc cảm, quen thuộc cây ngọc lan khí tức, làm cho nhìn không được trầm mê, chậm rãi nhắm mắt lại, hương thụ giá nhất ấm áp thời khắc.

Kiến Liễu Như Tuyết nhắm mắt lại, Yến Tinh nhìn không được càng thêm sung sướng Liễu, tăng thêm nụ hôn này, nhẹ nhàng cạy ra dưới thân thiên hạ gấn bó, tiến quân thần tốc, tìm được nhất đàn hương cái lưỡi, nhẹ nhàng đuổi theo, mút. Ngọt vị đạo để cho mình luyến tiếc buông ra. Thẳng đến bên trong phổi dưỡng khí không còn, mới thỏa mãn địa buông ra miệng.

Nhìn trước mặt ngum lớn hơi thở, sắc mặt đà hồng Liễu Như Tuyết, Yến Tinh sung sướng thiêu thiêu mi. Tội hậu nhìn không được cười ra tiếng. Liễu Như Tuyết còn lại là tức giận trừng hắn liếc mắt, chỉ là cái nhìn này tịnh không có lực sát thương gì, trái lại hoàn dẫn theo một tia quyến rũ vị đạo.

Yến Tinh lơ đãng ôm Liễu Như Tuyết, nã đầu cà cà, "Được rồi, không tức giận. Chúng ta rời giường ba. Thụ đến trễ như vậy, đối bụng không."

Sờ sờ chính từ lâu ngạ bụng sôi lột rột, cũng không đoái hoài tới tái cân Yến Tinh náo loạn, gật đầu.

Thấy nàng như vậy thuận theo, như thơ như tranh vẽ mặt của không khỏi cười sâu hơn. "Chúng ta đây đứng lên dùng xong thiện nữa hoa ca ca được rồi."

Liễu Như Tuyết ngẩn người, "Hoa ca ca để làm chi?"

"Người đã quên chuyện của ngày hôm qua? Vừa vắn khứ báo thù cho huynh không phải sao?" Yến Tinh ý tứ hàm xúc không rõ nói rằng.

Liễu Như Tuyết im lặng bỏ dậy, đứng dậy khiêu phía ngoài không muốn xa rời tiến đến bãi thiện, mình thì thị đi tới bàn trang điểm khứ xử lý chính. "Thay ta báo cái gì thù a?"

Yến Tinh cũng đứng dậy, đi tới bàn trang điểm tiếp nhận Liễu Như Tuyết trong tay lược từ từ thay Liễu Như Tuyết sơ lên. "Lần trước ca ca điều không phải cân gia gia cười người sao? Lần này chúng ta tự nhiên muốn đi tìm quay về bãi."

Nhìn trong gương Yến Tinh mới lạ nhưng không chút hoang mang chải tóc của mình, Liễu Như Tuyết ngẩn người, đột nhiên có một loại tương nhu dĩ mật hài hòa cảm, lập tức nghe được Yến Tinh nói, nhân thần sáng ngời, "Người là thuyết?"

Yến Tinh thiêu thiêu mi, "Không sai."

Liễu Như Tuyết lập tức hưng phấn, nhớ tới lần trước ca ca cân gia gia nói mình thị tiền viện con kia vạn bảo liên không nhìn được nghiêng rằng nghiêng lợi. "Xem ra phong thủy thay phiên chuyển a, nhanh như vậy đi ra ca ca Liễu. Người nếu thuyết muốn đi pha trò ca ca, vậy người dù sao cũng phải nói cho ta biết, ở ta sau khi đi thuyền hoa chuyện gì xảy ra chuyện thú vị Liễu ba." Liễu Như Tuyết nắm Yến Tinh tay áo hưng phấn nói.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa* Convert được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 64: Ghen tuông

Chương 64: Ghen tuông

Nhìn Liễu Như Tuyết hưng phấn cầm lấy chính tay áo tay của, Yến Tinh biệt mở mắt.

Vừa nhắc tới cái này, chính liền không nhận được nhớ tới tối hôm qua Liễu Như Tuyết lại đang uống say gót Tần Thiên quân đơn độc chung đụng sự tình. Ghen tuông mọc lan tràn nhìn sang một bên, lại ngoài ý muốn phát hiện Liễu Như Tuyết hoàn ẩn mặc tối hôm qua y phục, quay đầu trở lại nhìn một cái chớp mắt. Yên Tĩnh ngưng thần một chút.

Chú ý tới Yên Tĩnh đường nhìn, Liễu Như Tuyết nhìn một chút chính, tối hôm qua quang cổ trứ cân Yên Tĩnh nói đều quên bỏ mặc quần áo này bị thay thế, Liễu Như Tuyết đứng lên, đi tới tủ quần áo tiền lấy ra nhất bộ quần áo, đi tới sau tấm bình phong rất nhanh thay đổi đi ra.

Nhìn một chút nã ở y phục trong tay, Liễu Như Tuyết tần khởi mi, suy tư một cái chớp mắt liền phân phó vẫn kinh ngạc nhìn mình dữ Yên Tĩnh Hồng La, "Hồng La, bỏ bộ y phục này tẩy trừ hảo sau đó đưa đi tam hoàng tử phủ." Nói xong đưa cho nàng.

Hồng La sùng sốt một cái chớp mắt, tiếp nhận nhìn một chút, đang chuẩn bị lên tiếng trả lời.

Lúc này vẫn trầm mặc Yên Tĩnh từ Hồng La trong tay tiếp nhận bộ kia quần áo, kinh qua một đêm đè ép, y phục đã dậy rồi không ít nếp may, giá không trọng yếu, quan trọng là ... Nó đã lây dính Liễu Như Tuyết mùi thơm của cơ thể.

Hắn từ vừa vẫn chú ý Liễu Như Tuyết động tác, nghe được Liễu Như Tuyết phân phó, cảm quần áo lên sờ sờ, "Thích tự lưu lại ba, định thích hợp của người. Huỳnh tâm ti nì, vạn kim khó cầu."

Liễu Như Tuyết nhìn một chút, "Đây là hấn đưa, riêng là giá bày lai lịch tự không đơn giản, hưởng chi ta bây giờ là vị hôn thê của người, cho nên vẫn là không phải tiếp nhận bộ quần áo này Liễu. Tuy rằng đi qua cả đêm áp ra không ít điệp vết, nhưng ta nghĩ hấn là không có gì lớn ảnh hưởng."

Yên Tĩnh như ngọc mặt của lộ ra tiểu ý, "Tự người bây giờ giác ngộ, y phục này phải lưu lại, nó thể nhưng đại công thân. Không chỉ có như vậy, còn phải thật tốt giữ lại, canh bởi vì là người nợ đưa, thấy nó ta là có thể thời khắc nhớ tới còn có một cái như lang như hồ tình địch còn đang nhớ người."

Liễu Như Tuyết trườ trườ khoe miệng, nhưng vẫn cảm thấy hấn là trả lại, đang chuẩn bị nói cái gì nữa, "Thế nhưng..." Yên Tĩnh ngắt lời nói "Không có gì hay thế nhưng, ta đã nói rồi, người khiêm hấn, từ hôm nay trở đi, do ta lai hoàn."

Liễu Như Tuyết thấy Yên Tĩnh nghiêm túc thần sắc, dừng một chút, sau đó tự cười nói "Hào."

Yên Tĩnh cũng lộ ra tiểu ý, quay đầu hướng về ngoài cửa sổ, "Tình vô, hồi phủ bỏ phủ kho dặm buổi cây kia Thiên Sơn tuyết liền đưa đi tam hoàng tử phủ, tái truyền lời cho hấn đã nói hấn đưa cho Tuyết nhi món đồ huỳnh tâm ti y phục chúng ta rất thích hãy thu Liễu, cũng cảm tạ hấn vẫn đối với Tuyết nhi chiếu cố, nhưng bây giờ Tuyết nhi có ta chiếu cố tự là đủ rồi, sờ dĩ không nhọc hấn phí tâm." Một tiếng vang nhỏ, phía trước cửa sổ cái bóng chợt lóe lên.

Liễu Như Tuyết không nói gì, nhìn Yên Tĩnh bình tĩnh nói ra những lời này, nhận không được biệt mới đầu. Người này hay không được tự nhiên, rõ ràng sẽ không muốn nhận vật của hấn, nhưng vẫn là nhận, nhưng lại trở về trần quý như vậy Thiên Sơn tuyết liền cho hấn. Phóng xuất nói vậy rõ ràng thị lưỡng không thiếu nợ nhau ý tứ.

Nhớ tới có chấp Tần Thiên quân, Liễu Như Tuyết lại vẫn là không nhận được lo lắng "Hấn hội thu sao?"

Yên Tĩnh quay đầu lại kế tục cảm lấy lực chậm rãi cấp Liễu Như Tuyết sơ lên, ý tứ hàm xúc không rõ nói rằng "Hấn hội thu."

Liễu Như Tuyết nhìn một chút trong kính Yên Tĩnh thần sắc, cúi đầu như có điều suy nghĩ.

Một bên Hồng La kinh dị nhìn hài hòa chung đụng hai người. Không muốn xa rời còn lại là mập mờ đánh giá, quận chúa dữ chim én khẳng định có mờ ám.

Liễu Như Tuyết dữ Yên Tĩnh tự nhiên cũng chú ý tới ánh mắt của hai người. Liễu Như Tuyết hoàn thị có chút ngượng ngùng, Yên Tĩnh còn lại là cười cười.

Hai người như phu thê như nhau dùng xong thiện liền hướng phía thanh huy vườn đi đến.

Trên đường Liễu Như Tuyết vẫn là không nhận được hỏi lần nữa "Người còn không có nói cho ta biết, ngày hôm qua ta đi sau đó ca ca dữ triệu khả hấn rốt cuộc chuyện gì xảy ra nì."

Yên Tĩnh cước bộ dừng một chút, buồn cười quay đầu nhìn về phía Liễu Như Tuyết, "Người thực sự muốn biết?"

Liễu Như Tuyết lập tức đảo tới vậy gặt đầu, "Ừ, ta muốn biết."

"Vậy người để sát vào nhiều ta cho người biết." Yên Tĩnh ý tứ hàm xúc không rõ cười cười.

Liễu Như Tuyết chậm rãi đều để sát vào, Yên Tĩnh nhẹ nhàng tựa đầu tiến đến Liễu Như Tuyết bên tai, khẽ cười một tiếng, "Kỳ thực ta cũng không biết."

Cảm giác được ấm áp khí tức phun ở mình bên tai, đỏ mặt hồng, lập tức lại nghe được Yên Tĩnh chính là lời nói. Liễu Như Tuyết lúc này mới ý thức được mình bị Yên Tĩnh đùa bỡn, Liễu Như Tuyết lập tức tức giận trừng Yên Tĩnh liếc mắt, "Vậy sao người thuyết muốn đi ca ca đâu báo thù?"

Yên Tĩnh khẽ cười một tiếng, "Đừng nóng giận ma. Ta chưa nói xong nì, kỳ thực ta ngày hôm qua đi thời gian, người đã ly khai thật lâu. Phía biết người

đi đi tình lâu sở dĩ ta là hơn đợi một hồi, chỉ là ta đi tương đối trễ, ca ca cần triệu khả hân vừa vặn đã trò chuyện không sai biệt lắm, sở dĩ ta nhìn thấy cũng chỉ có, triệu khả hân sắc mặt đỏ bừng chạy ra thuyền hoa và cười đến về mặt đường làm quan rộng mở ca ca mà thôi."

Liễu Như Tuyết nhất thời kinh ngạc nhìn về phía Yến Tĩnh, "Người nói triệu khả hân về mặt đỏ bừng chạy ra thuyền hoa?" Khóe miệng trừu trừu, "Ca ca rốt cuộc làm cái gì? Triệu khả hân coi như là nghe được ca ca thuyết muốn kết hôn nàng cũng không có lập tức đào tẩu, phía rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì nhỉ?" Không khỏi càng thêm tò mò.

Kéo Yến Tĩnh, bước nhanh hướng về ca ca thanh huy vườn đi đến, trong miệng cũng không quên thúc giục "Nhanh lên một chút, ta thật muốn biết ca ca cái kia giản đơn thô bạo biểu lộ rốt cuộc thành công không có, cũng tưởng biết phía sau xảy ra chuyện gì."

Yến Tĩnh tràn đầy cung chịu nhìn kéo chính đi thiên hạ, chú ý tới Liễu Như Tuyết hình dạng, ngăn người, lập tức bắt đầu đi nói "Còn là không nên đi ba, huống hồ người trực tiếp đi hỏi hân hân sẽ nói cho người biết sao?"

Liễu Như Tuyết dừng một chút, nhìn Yến Tĩnh ý tứ hàm xúc không rõ thần sắc liếc mắt, suy tư một cái chớp mắt, "Vi sao không đi? Điều không phải người nói trước đi muốn đi ca ca nơi đó sao? Để làm chi hựu không đi, người người này thật là kỳ quái. Quay về với chính nghĩa ta muốn đi, sở dĩ người cũng phải đi, nếu như ca ca không nói cho ta biết nói phía sau ta tự không giúp một tay Liễu. Quay về với chính nghĩa ta nghĩ ca ca là coi trọng triệu khả hân Liễu, sớm muộn còn có thể dùng đến ta." Nói xong càng thêm dùng sức kéo Yến Tĩnh đi đến.

Yến Tĩnh lắc đầu, nhưng là còn là tùy ý nàng tha duệ chính đi trước, nàng lúc này còn không có chú ý tới nàng bây giờ đáng đáp, vừa mình cũng một chú ý, hiện tại chính nhắc nhở nàng nàng tựa hồ hoàn không cảm kích, đợi lát nữa chẳng nàng chú ý tới thời gian hội là dạng gì biểu tình. Nghĩ đến chỗ này, mặt mày nhịn không được tràn đầy thương tràn đầy tiếc ý.

Lúc này thanh huy vườn, một mảnh yên tĩnh. Liễu Như Phong chính đang xử lý ngày hôm qua chồng chất xuống công vụ, ngày hôm qua trì hoãn một ngày đêm ngày hôm nay muốn đuổi đi ra thật đúng là có điểm ăn không tiêu. Lập tức nhớ ra cái gì đó, nhất quán trong trẻo nhưng lạnh lùng gương mặt của cũng không nhịn được tràn đầy thương tiếc ý.

Đãi lấy lại tinh thần, thấy trước mặt sở con thượng tích thượng mực nước, cười khổ một cái, chậm rãi rút ra ném tiến một bên vứt đi cái giỏ. Đón kế tục xử lý sự tình trước mặt.

Lúc này, Liễu Như Tuyết đã kéo Yến Tĩnh đi tới Liễu Như Phong ngoài thư phòng.

Chú ý tới cửa không khóa, Liễu Như Tuyết tần khò mi, nhìn Yến Tĩnh liếc mắt, lập tức đẩy cửa ra đi thẳng vào. Yến Tĩnh cười cười cũng theo sát phía sau.

Đi tới án thư tiên, Liễu Như Phong chính đang vui đùa xử lý trong tay công vụ, chú ý tới có người tiến đến, ngẩng đầu nhìn một chút. Chú ý tới thị Liễu Như Tuyết, cười cười, đang muốn mở miệng, lại sừng sốt một cái, lập tức quay đầu nhìn về phía Yến Tĩnh

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa* Convert được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 65: Được ăn mất thông minh

Chương 65: Được ăn mất thông minh

Lúc này Yến Tĩnh đã dẫn đầu ở bàn học cách đó không xa ghế trên ngồi xuống, chú ý tới Liễu Như Phong ý tứ hàm xúc không rõ đường nhìn, Yến Tĩnh bắt đầu nhìn thoáng qua Liễu Như Tuyết.

Liễu Như Tuyết bắt mình sở dĩ, quan sát hai người một vòng, "Làm sao vậy? Hai người các người có chuyện gì gạt ta."

Nhìn thoáng qua muội muội của mình, lập tức biệt mở mắt, thần tin tức, "Nữ đại bắt trung lưu a." Nói xong hoàn trùng Yến Tĩnh liếc mắt, "Chim én, tuy rằng người cân Muội Muội đã đính hôn, ra song nhập đối với ta không phản đối, tổ hình dạng ta cũng không quản, nhưng Muội Muội dù sao còn không có cập kê, sở dĩ có mấy lời không cần ta nói tái trắng ra một điểm ba." Nói xong lần thứ hai nhìn thoáng qua còn không mình cho nên Muội Muội.

Im lặng xoa xoa cái trán, chia chia cách đó không xa gương đồng, "Ta muội muội ngốc, thế nào đụng với Yến Tĩnh của người chỉ số thông minh giống như là được ăn roi như nhau nhỉ? Người xuất môn cũng không soi gương sao?"

Liễu Như Tuyết sừng sốt một chút, nhìn thoáng qua biệt khai tầm mắt Yến Tĩnh, đột nhiên ý thức được cái gì. Đàng đàng tiêu sái áo bên kia, cảm gương đồng lên nhìn một chút. Chỉ thấy trong kính người của mà, phu như nồn nà, trắng nồn gương mặt của lộ về hai luồng thật lâu tiêu tán không dưới

đỏ ửng, đỏ tươi thán biện hơi sưng đỏ, có thể dùng nguyên bản tuyệt mỹ gương mặt của sinh sôi mang theo một diêm đúa lẳng lơ khi tức.

Vừa nhìn thấy cái bộ dáng này, Liễu Như Tuyết đỏ mặt hồng, thảo nào ca ca muốn nói nói vậy Liễu, môi của mình biện bởi vì hôn môi đã hơi sưng đỏ, bởi không có bôi thuốc liền có vẻ càng thêm đỏ tươi ướt át, hơn nữa trên mặt hai đóa mây đỏ càng hướng nhân chứng mình rồi lúc trước phát sinh qua cái gì.

Giận dữ buông cái gương, như một con tặc mao con mèo nhỏ đặng đặng tiêu sái đảo Yến Tĩnh trước mặt, đoạt được hân chén trà trong tay phịch một tiếng buông, nín thở cô áo của hắn, tức giận hỏi "Thuyết, ngươi có phải là cố ý hay không, ngươi hựu hại ta mất thể diện." Cắn răng nghiêng lợi nhìn người trước mặt, hận không thể bả mặt của hắn nín xuống tới chà đạp một lần lại một lần.

Bên cạnh Liễu Như Phong thấy thế, nhàn nhạt liếc liếc mắt về mặt nụ cười Yến Tĩnh, "Hắn hận không thể chiều cáo khắp thiên hạ ngươi thành người của hắn, dĩ ta xem hắn tự là cố ý."

Nghe được Liễu Như Phong lửa cháy đổ thêm dầu, Yến Tĩnh cười khở một cái, nhìn trước mặt càng thêm xấu hổ và giận dữ người của mà, nhẹ giọng nói "Ta trước nhắc nhở qua ngươi, chỉ là ngươi nhất tâm nghĩ đến ca ca ở đây lại nghe không vào mà thôi."

Liễu Như Tuyết suy nghĩ một chút, hình như là có như thế một hồi sự, nhìn một chút trước mặt tuần mỹ mặt của, nhin không được biệt mới đầu, "Vậy sao ngươi không nói rõ hơn một chút, hại ta lại đang ca ca trước mặt mất mặt. Đều tại ngươi." Nói xong hoàn cầu giận đập hân một chút.

Yến Tĩnh cũng không thêm không né, thẳng tắp bị lần này. Chú ý tới Liễu Như Tuyết đã tung mình cô áo, nhẹ nhàng nắm lên Liễu Như Tuyết tay của, cung chịu cười nói "Hết giận chưa?" Nói xong hoàn hôn một cái non mịn tay nhỏ bé, "Ta thế nào bỏ được ngươi mất mặt nì, phải biết rằng ném mặt của ngươi hay ném mặt của ta. Lần này hại ngươi mất mặt là ta sai, ngươi coi như là ném mặt của ta thì tốt rồi, không nên tức giận, trở lại ta nhận phạt thế nào."

Liễu Như Tuyết ngẩn người, hai bên trái phải truyền đến ho nhẹ thanh âm của, nhớ lại còn đang ca ca thư phòng, đỏ mặt hồng, rút tay về, biệt mở mắt, "Đứng đắn một chút, trở lại tái tính sổ với ngươi."

Yến Tĩnh cười cười, cung chịu đáp, "Hào."

Liễu Như Phong nhìn hai người liếc mắt, Muội Muội ngưng ngưng thần sắc dữ Yến Tĩnh được như ý tiểu ý vừa xem hiểu ngay, thảm than một tiếng, Muội Muội quả nhiên bị Yến Tĩnh ăn gât gao Liễu.

Dời đường nhìn, cầm lấy một bên sổ con phân ra một đồng, hướng về Liễu Như Tuyết chỉ chỉ, "Các ngươi nếu tới, đã giúp ta chia sẻ một ít ba, thụ lâu như vậy các ngươi cũng nên bàn bạc chuyện chính." Nói xong hoàn ý tứ hàm xúc bất minh địa liếc hai người liếc mắt. Hai người từ tối hôm qua vẫn ngày ngộ ở trong phòng, vẫn thụ đáo xê chiều hôm nay, cho dù ai đó hội suy đoán giữa hai người xảy ra chút gì, nhưng khán Muội Muội thần sắc tựa hồ hựu không giống như là chuyện như vậy.

Lắc đầu, hai người này thật dễ cho nhân xem không hiểu.

Thu liễm thần sắc, hay là trước bả sự tình trước mặt giải quyết được rồi.

Liễu Như Tuyết không có chú ý tới mình ca ca miệt mài theo đuổi ánh mắt của, nhìn một chút bàn thượng sổ con, Liễu Như Tuyết tần khởi mi, "Thế nào nhiều như vậy sổ con a?"

"Lập tức đến cuối tháng, những thứ này đều là đêm nay yếu đưa trở về xử lý các nơi biệt viện sổ sách, vốn có ngày hôm qua nên xử lý xong đưa về, thế nhưng có chuyện gì trì hoãn sở dĩ ngày hôm nay nhất định phải xử lý xong." Liễu Như Phong đầu cũng không si hỏi đáp.

Liễu Như Tuyết cầm lấy sổ sách nhìn một chút, đích thật là sổ sách không sai, thoạt nhìn cũng xác thực thật nhiều, tự ca ca một người thật là xử lý không xong. Quay đầu nhìn về phía Yến Tĩnh, "Còn chưa hỗ trợ."

Yến Tĩnh thiêu thiêu mi, "Đây chính là trấn vương phủ gia sự, các ngươi nhất định phải cho ta khán."

Liễu Như Phong đầu cũng không si, "Nên biết, không nên biết, ngươi Yến đại từ biết đến còn thiếu sao? Cũng không kém món này hai kiện Liễu. Huống hồ giá cũng chỉ là ta râu ria biệt viện công việc, còn hơn ngươi Yến vương phủ gia đại nghiệp đại đây chẳng qua là chín trâu mất sợi lông. Ta tin tưởng dĩ mặt của ngươi giới cũng sẽ không đem những ... này nhìn ở trong mắt."

Yến Tĩnh cười nhạt không nói, nhắc chân đi tới bên cạnh bàn đang muốn lật xem. Một tảo thần, chú ý tới đã xử lý tốt sổ sách biên giấy vụn lâu chất đồng không ít chà đạp trôi qua chỉ, thiêu thiêu mi.

Lúc này Liễu Như Tuyết cũng chú ý tới, "Ca ca, những thứ này là cái gì a?" Nói xong đi lên trước, Liễu Như Phong ngẩng đầu chính muốn ngăn cản, Liễu Như Tuyết lại trước một bước mở, phía trên là đã viết lên phê bình chú giải công văn, chỉ là phảng phất viết đảo phân nửa, tự nhiên lên mực nước.

Yến Tĩnh nhất thời sáng tỏ, cười cười nhìn về phía Liễu Như Phong. Liễu Như Tuyết còn lại là nghĩ đáng tiếc, ngay sau đó mở đệ nhị trương, cũng là như vậy, Liễu Như Tuyết tần khởi mi, đánh tiếp khai đệ tam trương, tờ thứ tư. . . Trần đầy nhất đại khuông đều là.

Liễu Như Tuyết giá còn có cái gì không hiểu, những ... này rõ ràng là ca ca xử lý công văn thì chẳng suy nghĩ gì ra thần, sở dĩ bút lông thượng mực nước nhỏ đến chính mình chưa từng phát giác. . . Khóe miệng co quắp, mà có thể làm cho mình ca ca xuất thần sự tình ma, ngoại trừ triệu khả hân còn có ai.

Nghĩ đến chỗ này, Liễu Như Tuyết lộ ra hồ ly vậy tiểu ý, hoàn lo lắng tìm không được cái gì nhượng ca ca của mình mở miệng ni, giá không nhanh như vậy tự chính hấn lộ ra chân tướng để cho mình trào, nhìn về phía mình ca ca, "Ca ca, những thứ này là cái gì nha?" Phôi đầu óc cầm lấy ở Liễu Như Phong trước mặt hoảng liễu hoảng.

Thấy cười xấu xa Muội Muội, Liễu Như Phong biệt mở mắt, cường chế nhạo xuống bối rối của mình, che giấu nói "Những thứ này đều là tiền ta thời gian không cẩn thận thu được khứ mất."

Liễu Như Tuyết cười xấu xa nói "Phải? Nhưng này ta mực nước phảng phát rất tân nga. Ngươi nói là ba, Yên Tĩnh."

Yên Tĩnh nhìn trước mặt vẻ mặt thực hiện được nụ cười Liễu Như Tuyết, cứng chịu nhìn nàng, gật đầu, "Tuyết nhi nói không sai, đích thật là gần nhất tài dính đi lên."

Liễu Như Phong im lặng nhìn trước mặt một xướng một họa hai người, trừu trừu khoe miệng, cầm lấy trên bàn trà uống một ngụm, "Hai người các người nhanh như vậy sẽ cùng khí liên chi Liễu? Nói đi, các người tới tìm ta còn có chuyện gì?"

Nhìn mình ca ca nhanh như vậy tự khán ra mục đích của chính mình, Liễu Như Tuyết mắt trong tay chỉ, thảo hảo cười cười, "Ta chính là hiếu kỳ, ngày hôm qua ngươi cân triệu khả hân nói thế nào? Cho nên muốn tới hỏi vấn, tìm hiểu một chút hoàn có gì cần ta giúp một tay không."

Liễu Như Phong thiêu thiêu mi, "Chỉ những thứ này?"

Liễu Như Tuyết đặt mộng ngồi vào cách đó không xa ghế trên, "Đó là dĩ nhiên, ngoại trừ cái này còn có thể có chuyện gì, đây chính là ca ca chung thân đại sự, tổ Muội Muội đích mưu nhiên phải hết tâm quan tâm." Chính cũng không bỏ qua ca ca của mình trong mắt chợt lóe lên đắc ý, xem ra ca ca là thành công?

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 66: Nếu nói lập kế hoạch

Chương 66: Nếu nói lập kế hoạch

Liễu Như Phong hồ nghi nhìn chăm chăm Liễu Như Tuyết sau một lát, biệt mở mắt, "Ngươi chừng nào thì trở nên hảo tâm như vậy Liễu." Nói xong hoàn liếc Yên Tĩnh liếc mắt.

Nghe được ca ca của mình nửa ngày phun ra những lời này, Liễu Như Tuyết triệt để trong gió lảng loạn, "Ngươi là ta thân ca ca sao?" Xấu hổ và giận dữ thả tay xuống trung trà. Hai mắt tỉnh thật to trừng mắt Liễu Như Phong.

"Cũng là bởi vì ta là ngươi thân ca ca ta mới biết được ngươi sẽ không không duyên cớ vô sự lại hỏi thăm ta cân triệu khả hân chuyện tình." Nhàn nhạt nhìn hai người liếc mắt cúi đầu, kế tục lật xem trong tay sổ con.

Tuy rằng Liễu Như Phong nói không sai, nhưng bị ca ca của mình như vậy làm rõ thuyết, nụ cười trên mặt tiểu ý nhất thời quai bất trụ, xem ra chính mình cũng là xem thường đã biết vị ôn văn nhĩ nhĩ ca ca Liễu. Về phần hỏi thăm ngày hôm qua chuyện gì xảy ra xem ra từ ca ca của mình trong miệng thì khiêu không ra cái gì.

Tái vừa nhìn ca ca đường làm quan rộng mở dạng, Liễu Như Tuyết thẳng tắp vấn "Ca ca, ngươi cân triệu khả hân rốt cuộc nói thế nào? Nàng đồng ý sao?"

Liễu Như Phong sùng sốt một chút, lập tức cười nói "Đương nhiên nói không sai. Hơn nữa sự tình phía sau chúng ta cũng đã có đối sách." Nói xong hoàn tâm tình sung sướng thiêu thiêu mi.

"Ca ca là thuyết thế nào thú chuyện của hấn?" Liễu Như Tuyết lập tức nhân thần sáng ngời. Lập tức chú ý tới ca ca nói là chúng ta.

"Chúng ta?" Lần thứ hai hỏi.

Liễu Như Phong lập tức ý thức được vừa chính một thời đắc ý thuyết lỗ miệng, lập tức đổi giọng, "Ta nói ta, ngươi nghe lầm."

"Phải?" Liễu Như Tuyết hồ nghi nhìn Liễu Như Phong liếc mắt, thấy thế nào đều là ở che dấu cái gì. Bất quá những ... này đều không trọng yếu, quan trọng là ... Liễu Như Phong nói biện pháp, lập tức tò mò hỏi "Ca ca là biện pháp gì a?"

Liều Như Phong thiêu thiêu mi, vui đầu mình sờ con "Đó là một bí mật, tự không nói cho người. Nói chung, chuyện này, người tự có để ý."

Liều Như Tuyết nhất thời cảm giác không xong, vừa... vừa hắc tuyền, "Thế nào hoàn thân bí Liều. Hoàn bí mật chứ, giờ trò quỷ gì." Bối bối, tức giận ngồi xuống, nhìn trước mặt ca ca hựu bát kéo qua một đồng hồ con, càng thêm không nói gì.

Ngồi nhìn một hồi, kiến Liều Như Phong một điểm tự nói với mình dấu hiệu cũng không có, toại đứng dậy, đờ đờ tương trước mặt mình và Yên Tĩnh trước mặt sờ con toàn bộ gây đẩy trở lại.

Liều Như Phong ngăn người, kinh ngạc nhìn Liều Như Tuyết làm xong những ... này lúc, kéo lên một cái một mực một bên ngồi khán hai huynh muội cải và Yên Tĩnh, đầu cũng không quay về ra thư phòng.

Liều Như Phong trừu trừu khoe miệng, Muội Muội đây là sinh khí? Không đến mức ba. Gãi đầu một cái, khí chạy hai người cu li, chỉ có thể tự mình xử lý Liều, cái này thật đúng là mang lên tăng đá tảng chân của mình. Nhìn một chút trước mặt sờ con, thờ dài, nhận mệnh nhắc bút lên kể tục xử lý sự vụ.

Liều Như Tuyết lôi kéo Yên Tĩnh không nói được một lời ra thanh huy vườn, nhìn phía sau thanh huy vườn, Yên Tĩnh cười cười "Được rồi, chó giả bộ, đều ra viện môn Liều."

Lúc này Liều Như Tuyết tài đảo qua trước âm trầm, bối bối, "Liên tâm tư của ta đều biết, thật không hổ là nghe tiếng thiên hạ Yên đại từ a." Còn cố ý bả nghe tiếng thiên hạ cần rất nặng.

"Vẫn không nghe thấy danh ta cũng không phải biết, nhưng ta biết người nhất định còn có chuyện cũng muốn hỏi ta đi." Yên Tĩnh nhẹ nhàng lôi kéo Liều Như Tuyết hướng về Tuyết các đi đến.

"Người đây đều biết!" Liều Như Tuyết im lặng nhìn Yên Tĩnh.

"Biểu tình của người cái gì đều nói cho ta biết." Yên Tĩnh mập mờ hướng về phía Liều Như Tuyết cười cười. Dừng một chút, nói tiếp "Chắc là về triệu khả hân chuyện tình ba."

Liều Như Tuyết gật đầu, "Trước ta nhớ kỹ người ở đây ta nói ước triệu khả hân thời gian thuyết hội có cái gì thu hoạch ngoài ý liệu, lúc đó ta đã cảm thấy có chút kỳ quái, dĩ tính cách của người chưa bao giờ hội nói cái gì bản tên không đích nói. Vừa hựu khán ca ca biểu tình, ta nghĩ triệu khả hân nơi nào chắc là có kế hoạch gì. Hơn nữa bị tai mắt của người đã nhận ra ba."

Yên Tĩnh quay đầu cười cười, "Ta thật cao hứng, người dĩ tính cách của ta như thế mờ. Bất quá ta cũng không có người nói lợi hại như vậy, ta chỉ thị ngoài ý muốn phát hiện một ít chu ti mã tích mà thôi. Sở dĩ ta trước mới có thể nhắc nhở người."

Liều Như Tuyết ngoài ý muốn nhìn thoáng qua Yên Tĩnh, người này còn có thể khiêm tốn ma. Bất quá vẫn là đề nén xuống chính ý nghĩ trong lòng. "Vậy người rốt cuộc phát hiện cái gì."

Yên Tĩnh cười nhạt không nói, Liều Như Tuyết nhìn một chút, nguyên lai đã đến mình Tuyết các. Toại ngừng nói.

Hai người chậm rãi đi vào Tuyết các, lưỡng chân đạp tiến Tuyết các đại môn. Trong viện nhân ngăn người, nhìn đâm đầu đi tới hai người, nam tuấn dật vô song, nữ chim sa cá lặn, đi cùng một chỗ không nói ra được hài hòa dữ xứng. Không khỏi lần thứ hai cảm thán, giá thượng khả năng cũng nữa tìm không ra như mê xứng hai người.

Lúc này Yên Tĩnh một bả hoành ôm lấy Liều Như Tuyết, bả đầu của nàng văng ngực mình đè. Đón sải bước hướng về khuê các đi vào, Liều Như Tuyết thở nhẹ một tiếng, giung giăng trùng mắt trước mặt khuôn mặt tuấn tú.

Yên Tĩnh chậm rãi để sát vào nhỏ giọng nói, "Nếu như người không muốn để cho mọi người thấy người bộ dáng bây giờ tự ngoạn ngoạn."

Liều Như Tuyết lảng tới đây một chút, theo bản năng sờ sờ môi của mình, đã sưng bắt đi. Không khỏi càng thêm nổi giận, nhưng cũng không khỏi không thuận theo đuôi đầu vào Yên Tĩnh trong lòng.

Thấy Liều Như Tuyết thuận theo, Yên Tĩnh không khỏi tiểu ý làm sâu sắc, chậm rãi đi vào khuê phòng, sợ ngây người Tuyết các cả đám.

Đi vào nội thất, Liều Như Tuyết mới đem thò đầu ra lại. Nhìn Yên Tĩnh hoàn ôm chính, không vui nói "Xong chưa, không ai Liều, nhanh lên buông ta xuống." Nói xong cường chế giấy kiềm chế, vừa đưa ra tự thẳng đến bàn trang điểm đi.

Yên Tĩnh lắc đầu, bất đắc dĩ nói, "Đừng, ta chỗ này có tốt hơn."

Liều Như Tuyết quay đầu chỗ khác, "Người biết ta đang tìm cái gì?"

Yên Tĩnh không nói lời nào, thiêu thiêu mi, chậm rãi từ trong lòng ngực móc ra một bình nhỏ, mở che, đưa cho Liều Như Tuyết. Hương khí chậm rãi khuếch tán ra, Liều Như Tuyết nghe nghe, trước mắt sáng ngời, "Dĩ nhiên là nồn nà lộ. Ta tìm đã lâu nì, vẫn muốn nghiên cứu một chút nó phối phương không nghĩ tới ở trong tay người." Bất quá lập tức tàn khởi mi, "Người có để làm chi không còn sớm lấy ra nữa, hoàn lại ta ở ca ca trước mặt xấu mặt, hơn nữa người dĩ nhiên đã trở về tài lấy ra nữa." Không khỏi càng nói càng tức phần.

Yên Tĩnh thiêu thiêu mi, đưa qua Liều Như Tuyết trong tay nồn nà lộ, đưa ngón tay ra lấy ra một điểm chậm rãi đặt lên Liều Như Tuyết đã sưng đỏ bắt

kham thân thiện."Ta đã quên." Nhẹ bỗng một câu nói đánh tan Liễu Như Tuyết hết thấy tức giận, nhìn hần như ngọc gương mặt của ôn nhu đang nhìn mình, đáy mắt cứng chịu tựa hồ yếu đuối xuất lai, cánh cũng nửa sinh không dậy nổi nửa điềm khí.

Thần thiện thương ở Yên Tĩnh ngón tay phúc nhẹ nhàng ma sát dưới, chậm rãi truyền đến thanh lương cảm giác, sung tựa hồ cũng một khó khăn như vậy bị. Liễu Như Tuyết lẳng lẳng nhìn Yên Tĩnh. Một lúc lâu lúc, mới ý thức tới mình thất thần. Chồng lại Yên Tĩnh tự tiểu phi tiểu nhân thần, Liễu Như Tuyết lúng túng biệt mới đầu, "Lần sau có thứ đồ tốt này nên tảo lấy ra nữa."

Yên Tĩnh như ngọc vậy gương mặt của tiểu ý dạt dào, như nhau tuyết liên nở rộ, "Hảo."

Liễu Như Tuyết biệt mở mắt, nhỏ giọng nói lầm bầm "Giá hoàn không sai biệt lắm"

Bạn đang đọc truyện *Tuyết sắc quận chúa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 67: Nội bộ chiến trường

Chương 67: Nội bộ chiến trường

Ấm áp bầu không khí quanh quần ở hai người bốn phía, chỉ chớp lát sau đó, Liễu Như Tuyết mở miệng hỏi "Vừa ngươi còn chưa nói ngươi rốt cuộc phát hiện cái gì?"

Yên Tĩnh cười cười, "Kỳ thực cũng không có gì lớn không được, nói trắng ra là hay Binh bộ Thượng thư hậu viện tranh đấu mà thôi."

Liễu Như Tuyết nhớ lại nhìn đằng trước này cung đình kịch, từng bước kinh tâm hậu viện tranh đấu, nhìn không được trừu trừu khoe miệng "Ý của ngươi là thuyết triệu khả hân cũng bị quần vào bên trong?"

Yên Tĩnh gật đầu, "Khả dĩ nói như vậy, nàng bắt đắc dĩ bị dính dáng Liễu đi vào, bất quá thân ở phức tạp hậu viện, lại có ai có thể bình yên địa không đếm xỉa đến? Dù sao điều không phải sở hữu hậu viện đều cân nhắc vương phủ như nhau..." Nói xong mềm nhẹ sở sở Liễu Như Tuyết đầu.

Đúng vậy, trấn vương phủ nội viện khả dĩ rốt cuộc tới thanh tịnh Liễu. Liễu Như Tuyết ngẩng đầu, Yên Tĩnh thần sắc bắt mình, chẳng suy nghĩ cái gì, Liễu Như Tuyết không khỏi có chút nghi hoặc, ngẩng đầu suy tư một cái chớp mắt kể tục hồi, "chuyện này cân nhắc dữ ca ca hôn sự có quan hệ gì?"

Yên Tĩnh lấy lại tinh thần, thu liễm tâm tình của mình, cười cười, "Đừng có gấp ma, nghe ta từ từ nói hoàn. Ta lên tra xét một chút, ở Ngắm yến tiền triệu khả hân nha đầu tựa hồ theo dõi cha mình một tiểu thiếp đi phúc tuyên tự, mà lúc triệu khả hân tự trở nên lo lắng lo lắng."

"Ý của ngươi là triệu khả hân khả năng phát hiện cái gì, hơn nữa sự kiện kia vừa vặn dữ chính cô ta hữu quan?" Liễu Như Tuyết suy nghĩ một chút hỏi.

Yên Tĩnh cười cười không đáng đưa bình, sau đó nói tiếp "Theo ta được biết, tiếp qua một chừng mười ngày hay triệu khả hân mẹ đẻ ngày giỗ, mà hàng năm khi đó, triệu khả hân sẽ gặp đi vào phúc tuyên tự trai giới cầu phúc ba ngày."

"nói như vậy, lẽ nào triệu khả hân thị biết mình thứ tướng tại nơi ba ngày đối phó chính. Cho nên mới lo lắng xung xung sao?" Liễu Như Tuyết chậm rãi nói rằng, suy tư hạ, lập tức mở miệng, "Như vậy cũng không đúng a, chính cô ta đều đã phát hiện, một đạo lý nàng ứng phó không được a, trong mắt của ta nàng là một tâm tư cẩn mật nữ tử, hơn nữa ta nghĩ thông minh của nàng cũng nhất định nghĩ tới đối sách, nàng kia rốt cuộc hựu là vì cái gì lo lắng?"

Yên Tĩnh đi tới bên cạnh bàn rót một chén trà đưa cho Liễu Như Tuyết, nghe được Liễu Như Tuyết nghi vấn, thiêu thiêu mi, bắt đắc dĩ nói "Ngươi thế nào không dò một độ lớn của góc ngắm lại? Kết hợp mấy ngày nay cương phóng xuất Ngắm yến tin tức. Thế nào sẽ không giả thiết một chút triệu khả hân kỳ thực biết mình thứ kế hoạch cũng không có đề ở trong lòng, nhưng lại ở chính thứ nơi nào ngoài ý muốn biết được cha nàng muốn mượn nàng đặt lên hoàng gia tâm tư?"

Liễu Như Tuyết bừng tỉnh đại ngộ, nhân thần sáng trông suốt nhìn về phía Yên Tĩnh, "Như vậy đây hết thấy đều nói thông, cũng khó trách nàng sẽ ở Ngắm yến có như vậy vừa ra. Nàng cũng là cú ngoạn, lần này khả rốt cuộc tuyết cha nàng tâm tư."

Yên Tĩnh cười cười, "Ngươi cũng đừng quên còn có một cái Tàn Thiên quân ni, hơn nữa hần vừa hoàng tử trung có khả năng nhất kế thừa ngôi vị hoàng đế người của, sở dĩ chỉ cần hần một tuyên ra hoàng tử phi đại hôn, tham luyến quyền thế nhân hựu làm sao có thể chân chính tuyết tâm tư." Nói xong trong con ngươi hiện lên một tia tâm tình.

Liễu Như Tuyết lực chú ý toàn bộ phóng đang suy tư triệu khả hân trong chuyện này, sở dĩ không có chú ý tới Yên Tĩnh thần sắc. Nghe được Yên Tĩnh

nói, ngẫm lại cũng đúng, triệu khả hân yếu muốn tránh thoát cha nàng ràng buộc nhất định phải mau chóng tìm được một nàng vui lòng hảo việc hôn nhân, như vậy tài coi xong toàn bộ thoát khỏi. Lại không nghĩ rằng giả ở phía sau, ca ca lại hoa chiêm hữu nàng, còn muốn thú nàng, xem ra vậy cũng là thị thiên ý cho phép Liễu.

Còn bên kia mặt, nghĩ cũng biết, Binh bộ Thượng thư phủ nội viện chiến tranh còn chưa kết thúc, thì là triệu khả hân không có bị lựa hoàng tử phi, nhưng nàng dù sao cũng là thượng thư phủ duy nhất đích nữ, nàng giống như là nhất ngọn núi lớn thật chắc đặt ở này tường ra mặt này con vợ kế thứ nữ môn trên đầu, mà ở bình thường, ở kinh đô cũng không có cơ hội tốt khả dĩ hạ thủ. Sở dĩ Liễu Như Tuyết tin tưởng, của nàng thứ chờ người tuyệt đối sẽ không buông tha một năm này tài có một lần cơ hội tốt. Mà vừa mới kế hoạch của nàng cũng cho ca ca một cái cơ hội.

Kiến Liễu Như Tuyết nghĩ thông suốt chuyện từ đầu đến cuối, Yên Tĩnh cười cười, "Ca ca nói không sai, chuyện này người tự không cần lo, tin tưởng hân môn đã thương lượng xong. Dù sao có người cung cấp tốt như vậy một cái cơ hội ở trước mặt, nếu như vậy bọn họ đều không có biện pháp bắt được nói, như vậy ca ca mấy năm này ở kinh đô coi như là bạch lẫn lộn."

Nghĩ thông suốt Liễu Như Tuyết cũng cười cười, "Người nói đúng, chuyện này ta tự không nhúng tay vào Liễu, ta chỉ còn chờ ca ca bả tử từ lấy về nhà là được."

Yên Tĩnh cung chiều kéo Liễu Như Tuyết bảo đảm trong lòng, nghe thấy được thấm vào ruột gan cây ngọc lan mùi hoa, Liễu Như Tuyết ngẩn ra, liền đáp lại tương tay nhỏ bé vây quanh Yên Tĩnh hông của, cảm thụ được người trong ngực thuận theo, Yên Tĩnh không khỏi ôm chặt hơn.

Phát hiện nói Yên Tĩnh độ mạnh yếu buộc chặt, Liễu Như Tuyết cười cười "Làm sao vậy?"

Dúi đầu vào Liễu Như Tuyết cánh ở Yên Tĩnh một lúc lâu tài biệt xuất vài, "Ta phải đi."

Liễu Như Tuyết ngẩn người, nhưng cũng biết Yên Tĩnh không có khả năng vẫn cùng chính. Chỉ phải không thôi hỏi "Lúc nào trở về?"

Lúc này Yên Tĩnh ngẩng đầu, tiểu ý dụ dàng nhìn Liễu Như Tuyết, "Tuyết nhi, người hỏi ta lúc nào trở về có đúng hay không chứng minh người cũng luyến tiếc ta."

Liễu Như Tuyết mặt đỏ đập hân một chút, "Phải đi đi nhanh lên, nói nhảm nhiều như vậy."

Kiến trong ngực nhân xấu hổ cần chính đi, Yên Tĩnh cũng không tức giận, nâng lên Liễu Như Tuyết mặt của hướng về đỏ tươi thần tự hôn xuống, một lúc lâu tài không muốn buông ra, nhìn trước mặt sóng mắt lưu chuyển, sắc mặt đỏ đỏ Liễu Như Tuyết, nhìn không được lần thứ hai khinh trác một ngụm, thật không nỡ đi, nhưng thị không thể kéo dài được nữa, sự tình tha đến bây giờ đã là cực hạn, hơn nữa chính cái kia vương tay chân đích tình địch còn không biết hội làm sao ra chiêu ni, ít nhất phải sớm phòng bị. Nhìn một chút người trước mặt mà, hút khẩu khí, "Ta sẽ tần mau trở lại." Nói xong buông ra Liễu Như Tuyết bước nhanh đẩy cửa ra ly khai. Sợ mình một giây kế tiếp liền không nhìn được lưu lại.

Liễu Như Tuyết kinh ngạc nhìn Yên Tĩnh đi xa, trong lòng cũng tràn đầy không muốn, thở dài, thảo nào đều nói luyến ái trung người của thị tới không thể nói lý Liễu. Rõ ràng cũng không có lời gì có thể nói, nhưng chỉ có muốn cùng đối phương vô thì vô khắc sống chung một chỗ.

Thấy Yên Tĩnh ly khai, không muốn xa rời dữ Hồng La lúc này đẩy cửa tiến đến, thấy Liễu Như Tuyết không thôi nhàn thần, không muốn xa rời không nhìn cười được cười, "Quận chúa giá thần sắc thực sự hình như là tân hôn thê tử tổng biệt ly biệt trạng phu mới có biểu tình nga, thâm tình hựu ai oán."

Nghe được không muốn xa rời trêu ghẹo, Liễu Như Tuyết đỏ mặt hồng, "Nói mò gì ni, người như thế hiểu nói tí mi năm nay ta liền đem người giá đi ra ngoài."

Không muốn xa rời vừa nghe, lập tức không làm, đỏ chu mỏ, "Biệt a, quận chúa người khả nghìn vạn lần biệt xung động nha, ta còn muốn tự do mấy năm nữa, tài không muốn sớm như vậy hãy cùng quận chúa như nhau bị người trói chặt, ngực trong mắt chích giá bộ người kế tiếp ni."

Liễu Như Tuyết kiểm không khỏi đỏ hơn, "Người còn nói, xem ra chân đắc hoa cá nhân đem người giá đi ra ngoài, nhượng hân hảo hảo quản giáo quản giáo người."

Không muốn xa rời buồn bực gục đầu xuống, "Được rồi, quận chúa năm đại nhân đại lượng hãy bỏ qua ta đi, ta không nói là được."

Liễu Như Tuyết không nói gì, biệt tục chải tóc lại thấy một bên chính cười trộm trứ nhìn mình dữ không muốn xa rời cãi và Hồng La.

Chú ý tới Liễu Như Tuyết ánh mắt của, Hồng La vội vã thu liễm thần sắc, rất sợ sợ ý một chút quận chúa cũng đem mình toán đi vào

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Thù thích hợp hơn?

Chương 68: Thù thích hợp hơn?

Thấy Hồng La về mặt đề phòng hình dạng, Liễu Như Tuyết nhìn không được cười mở, "Hồng La, ngươi đừng sợ, ta cũng không phải sai lang hổ báo, không nên dùng cái loại này đề phòng thần sắc nhìn ta. Ta sẽ không đem các ngươi như thế nào." Nói xong hoàn liếc không muốn xa rời liếc mắt.

"Không muốn xa rời cô gái nhỏ này, trong khoảng thời gian này càng phát một một chánh hình Liễu, cai dọa dọa nàng. Yếu nói thật đem ngươi môn sớm như vậy giả đi ra ngoài ta còn không vui nì, giả cho các ngươi ta đi na hoa hai người tốt như vậy tỷ nữ a. Huống hồ ta từ vừa mới bắt đầu tự dự định nhượng chính các ngươi thiêu một thích hợp vị hôn phu ra lại giả, chỉ cần các ngươi chính nguyện ý, ta bật người thả người." Liễu Như Tuyết mập mờ phui hai người liếc mắt.

Hồng La na nghe qua lời như vậy, bật người ngượng ngừng cúi đầu, không muốn xa rời kiểm cũng không cảm đo hồng. "Nô tỳ cho tới bây giờ không muốn trứ lập gia đình, nô tỳ chính muốn đi theo quận chúa thì tốt rồi." Hồng La ngượng ngừng đáp. Nàng là thật không muốn quá lập gia đình, nàng nguyên lai là ám vệ, cả đời chỉ có thể làm người khác cái bóng, vốn có quang minh chánh đại xuất hiện ở nhân tiền cũng đã vượt ra khỏi mình dự liệu, về phần lập gia đình càng tưởng cũng không dám tưởng.

Liễu Như Tuyết bắt đắ đi lác đầu, "Nữ hài tử làm sao có thể không lấy chồng người đâu, đem ngươi môn giữ ở bên người chẳng phải là làm lỡ các ngươi cả đời, yên tâm đi, ta sẽ thay các ngươi khỏe hảo xem xét, thẳng đến thiêu đảo các ngươi hài lòng mới thôi."

Hồng La đang cùng nói cái gì đó, Liễu Như Tuyết ngắt lời nói "Được rồi, cứ quyết định như vậy. Chúng ta không nói những thứ này, say thư bọn họ đã động thân ba."

Hồng La kiến Liễu Như Tuyết vòng vo trọng tâm câu chuyện, chánh liễu chánh thần sắc, "Từ đại lâu chủ đã nhích người lên đường, dĩ bọn họ cước trình đại khái thất tám ngày đã đến."

"Nga, vậy là tốt rồi. Chúng ta cái khác nước đích tình báo nơi phát ra còn chưa đủ, mong muốn say thư bọn họ quá khứ có thể thay đổi thiện giá nhất tình huống." Thờ dài, "Đồng nguyên đâu hoàn không có tin tức truyền ra sao? Theo lý thuyết bọn họ hai ngày này sắp đến mới đúng." Tần khởi vùng xung quanh lông mày nhìn một chút ngoài cửa sổ.

"Tạm thời hoàn không có tin tức truyền ra, bất quá quận chúa không phải đã nói không có tin tức hay tin tức tốt nhất sao?" Không muốn xa rời an ủi.

Nhàn nhạt thu hồi đường nhìn, "Đúng vậy, hiện ở không có tin tức hay tin tức tốt nhất Liễu." Liễu Như Tuyết thờ dài, nhìn sắc trời một chút, tần khởi vùng xung quanh lông mày, trời cũng mau tối, Yến Tĩnh rốt cuộc là đi xử lý chuyện gì nì?

Dùng cơm xong, Liễu Như Tuyết cầm lấy một quyển sách, dày kháo ở trên giường chậm rãi liếc nhìn. Chẳng đêm nay Yến Tĩnh có thể hay không quay về Tuyết các. Ý thức được chính hựu thất thân, Liễu Như Tuyết gõ một cái đầu của mình, đột nhiên bên ngoài truyền đến tiếng đánh nhau.

Liễu Như Tuyết dừng một chút, đứng dậy khoác nhất kiện y phục của mình, mở cửa phòng, lúc này sát vách không muốn xa rời dữ Hồng La cũng nghe được tiếng đánh nhau, vội vã hộ ở Liễu Như Tuyết bên cạnh.

Một mảnh đen kịt Tuyết các ngoại, ở đèn lồng quang chiếu rọi hạ củ ấu phân mình khuôn mặt tuần tú, khóe môi đã chậm rãi tràn ra tơ máu, ra mùi thương không nhẹ. Liễu Như Tuyết tần khởi nì, "Tần Vân, ngươi trẻ như thế lại ta Tuyết các làm cái gì?" Nói xong nhìn sang một bên mười người ám vệ, lúc nào Tuyết các ấn dấu nhiều cao thủ như vậy ngay cả mình không biết.

Nhìn những người đó trang phục, có hai người chính nhận ra là của mình ám vệ. Mà mặt khác tám người rõ ràng không biết, Liễu Như Tuyết khóe miệng co quắp, cái này không cần đoán nhất định là Yến Tĩnh tay của bút. Chậm rãi nhìn thoáng qua không nói lời nào Tần Vân, lập tức liếc về phía tám người kia ám vệ, "Các ngươi tất cả đi xuống ba."

Tám người liếc nhìn nhau, tái nhìn thoáng qua Liễu Như Tuyết, cuối lui ra. Mà hai gã khác ám vệ cũng lên tiếng trả lời trở ra.

Liễu Như Tuyết nhìn một chút tám người võ công, rất rõ ràng, tám người võ công đều rất cuộc cao thủ hàng đầu, Tần Vân năng từ mấy người bọn họ liên thủ công kích dưới xông vào tuyết này các, ra mùi, hấn quả nhiên vẫn còn có chút bản lãnh.

Thu liềm thần sắc, quay đầu cười cười nhìn về phía Tần Vân, "Làm sao vậy, đứng bất động làm gì, ta xem ngươi cũng bị thương, tiến đến thượng điểm thuốc ba."

Tần Vân đứng thẳng bất động, thẳng tắp nhìn chăm chăm Liễu Như Tuyết, đã biết lần xông vào cũng không biết là vì cái gì, hay là chỉ là mấy ngày nay không thấy được nàng hoảng hốt, cho nên muốn đến xem nàng. Hay là cũng chỉ là không cam lòng, chính cứ như vậy bại bởi Liễu Yến Tĩnh, nghĩ đến hỏi một chút vì sao, thế nhưng đương tự xem đảo giá hé ra tiểu ý dụ dàng mặt của, tất cả nói đều cấm ở trong cổ họng, một chữ cũng thổ không ra.

Không muốn xa rời dữ Hồng La thấy thế, liếc nhau, quận chúa việc tư để nàng tự mình giải quyết ba, hai người yên lặng lui ra.

Nhìn hai người lui ra, Liễu Như Tuyết không nói lời nào, quay đầu nhìn về phía Tần Vân phức tạp thần sắc, Liễu Như Tuyết ngăn người, Tần Vân đối tâm tư của mình mình không phải là không biết, nhưng mình vẫn chỉ đem hấn làm bằng hữu mà thôi, thấy hấn buồn bã thần thương hình dạng, chính đấy lông vẫn còn có chút muộn.

Cuối Tần Vân khàn khàn tiếng nói hỏi "Tiểu nha đầu, ngươi biết ta đối tâm tư của ngươi sao?"

Liễu Như Tuyết kinh ngạc, tối hậu biệt mở mắt gạt đầu.

Tần Vân cười khổ một cái, "Vậy ngươi cũng biết ta đây lần đến đây là vì cái gì ba."

Liễu Như Tuyết nhìn Tần Vân liếc mắt cuối gạt đầu hậu lại lắc đầu.

Thấy Liễu Như Tuyết động tác, Tần Vân cuối khổ sở nở nụ cười một chút, "Nguyên lai ta bại bởi Yến Tĩnh chính là điểm này."

Liễu Như Tuyết cái hiểu cái không nhìn Tần Vân, "Tiểu nha đầu, ngươi là vì bảo trụ trấn vương phủ tài cân Yến Tĩnh đính hôn sao?"

Liễu Như Tuyết ngưng thần một chút sắc, nhìn Tần Vân, ta cũng không gạt hấn, "Nguyên lai là, nhưng bây giờ không phải là Liễu, ta thích hấn."

Tần Vân run lên, cúi đầu nhìn không ra thần sắc, "Phải? Nguyên lai ngươi đã thích hấn. Để trấn vương phủ ngươi tài cân hấn đính hôn, cứ như vậy ngăn ngừa vài ngày ngươi tự thích hấn sao?" Nói xong thẳng tắp nhìn chăm chăm Liễu Như Tuyết.

Liễu Như Tuyết lắc đầu, "Kỳ thực hay là ở lần đầu tiên lúc gặp mặt hấn cũng đã ở trong lòng ta gieo yêu mầm mống, sau lại mầm mống ở thời gian tưới hạ từ từ lớn, cho tới bây giờ vừa được tự ta đều không thể sao lường trình độ."

"Phải? Ngươi cứ như vậy xác định tâm ý của mình, cũng như vậy xác định hấn nhất định năng bảo trụ trấn vương phủ?" Sắc bén ánh mắt bắn thẳng đến Liễu Như Tuyết.

Thấy như vậy bộc lộ tài năng Tần Vân, Liễu Như Tuyết ngẩn người. Đây mới thật sự là Tần Vân ba. Tần Vân cái này ở nơi này trong mắt người Tiểu Phách Vương, hiểu trương bạt hồ, không có kỳ gì, không biết tại đây trương da mặt dưới che giấu một cao như vậy ngạo hựu cụ khí phách người của.

Đón thần sắc của hấn, Liễu Như Tuyết thẳng tắp nhìn về phía Tần Vân, "Ta xác định, ta đích xác thị thích Yến Tĩnh, tuy rằng ta không xác định trấn vương phủ còn có thể tồn tại bao lâu, nhưng ta biết ta cùng với hấn nhất định sẽ tận lực khứ bảo toàn nó."

Tần Vân thần sắc biến ảo kỳ thuật, cuối tách ra Liễu Như Tuyết đường nhìn, "Ngươi như vậy tin tưởng Yến Tĩnh hội với ngươi cùng nhau bảo toàn trấn vương phủ, khả ngươi vì sao thật không ngờ ta nì, ngươi vì sao không suy nghĩ một chút ta sẽ bị Yến Tĩnh thích hợp hơn nì. Hay là đương sơ ngươi tuyển ta hết thấy đều không giống với cũng nói không chừng." Sau cùng câu này Tần Vân nói rất nhỏ thanh, phảng phất là đang nói cho mình thính. Mà cách có đoạn khoảng cách Liễu Như Tuyết tự nhiên không nghe được.

Đứng lặng Liễu hồi lâu, cuối Tần Vân còn là phẩy tay áo bỏ đi. Đồ lưu trên mặt đất một bãi vết máu, nhưng bởi vì sắc trời u ám bị người quên không gặp

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Kiêu diễm xuân sắc

Chương 69: Kiêu diễm xuân sắc

Liễu Như Tuyết lẳng lẳng nhìn Tần Vân rồi đi bóng lưng, không tự chủ tần khởi vùng xung quanh lồng mày, hấn tối hậu nói câu nói kia rốt cuộc là có ý gì.

Chẳng đứng bao lâu, phía sau truyền đến động tĩnh, thẳng đến nghe thấy được quen thuộc cây ngọc lan mùi hoa, Liễu Như Tuyết thu hồi tâm tình, cười cười quay đầu nhìn về phía Yến Tĩnh, "Ngươi đã trở về."

Thấy trước mặt đối với mình cười Liễu Như Tuyết, Yến Tĩnh lần thứ hai nhìn một chút Tần Vân trước kia đứng yên địa phương, trong ánh mắt hiện lên một tia thần sắc, "Tần Vân đã tới." Yến Tĩnh điều không phải hỏi mà là khẳng định.

Liễu Như Tuyết ta cũng không gạt hấn, gạt đầu, thần sắc có chút trầm trọng, "Dạ, hấn vừa tới Liễu hựu đi, chúng ta Nói một ít lời."

"Tuyệt nhi thị thấy hấn có chút khó chịu?" Yến Tĩnh kéo Liễu Như Tuyết tay của hướng về bên trong gian phòng thất đi đến.

"Tóm lại thị cùng nhau lớn lên, khó tránh khỏi có chút sàu não mà thôi." Liễu Như Tuyết thần nhiên nói.

"Hiện tại nói cho hấn biết để cho hấn yên tâm thủ, với hấn mà nói cũng là chuyện tốt. Miễn cho càng lún càng sâu. Đương đoạn không ngừng tất thụ kỳ

loạn, đạo lý này, người cũng là nên biết." Yến Tĩnh chậm rãi nói rằng.

"Ta biết." Liễu Như Tuyết cúi đầu chẳng đang suy nghĩ gì.

Thấy thế, Yến Tĩnh nâng lên Liễu Như Tuyết mặt của, "Tuyệt nhi, không nên đối với bọn họ lộ ra vẻ mặt như thế, ta sẽ ghen."

Nhìn trước mặt tuần mỹ gương mặt của vẻ mặt thành thật nói đến đây dạng buồn nôn nói, Liễu Như Tuyết nhất thời dờ khóc dờ cười, "Hảo, ta đã biết."

"Ừ, người nhất định phải nhớ kỹ. Nghìn vạn lần không nên tái trước mặt bọn họ lộ ra giá phở mềm lòng biểu tình. Như vậy không chỉ có hại để cho bọn họ hiểu lầm, cạnh sẽ làm ta ghen khó chịu." Yến Tĩnh về mặt thành thật lần thứ hai dặn dò.

Liễu Như Tuyết liếc một cái, kinh qua Yến Tĩnh như thế nhất Lại, tâm tình cũng bình phục không ít. "Hảo, ta Yến đại tử, ta nhớ kỹ."

Nghe được Liễu Như Tuyết trả lời, Yến Tĩnh hài lòng thu hồi tay của mình. "Được rồi, đêm đã khuya, chúng ta nghỉ ngơi đi."

Liễu Như Tuyết gạt đầu, lúc này tài chú ý tới, Yến Tĩnh tuần dật vô song gương mặt của đi lấy dính không ít phong trần, ra môi cũng biết là cấp cấp chạy về. Liễu Như Tuyết đau lòng sờ sờ Yến Tĩnh mặt của, "Không có gì sự cũng không cần gấp như vậy gấp trở về ma. Nhìn người giá hơi lộ ra đáng vẻ chật vật, tuyệt không như tao nhà tể nguyệt chim én."

Yến Tĩnh cười nói "Giá không phải là vì gấp trở về cùng người sao?" Cúi đầu lúc này mới chú ý mình giá chật vật một thân, ghét tách ra mắt, một phát hiện hoàn không cảm thấy, cái này phát hiện thật sự là nhìn không được.

Liễu Như Tuyết cười cười, phân phó ngoài cửa, "Không muốn xa rồi khứ chuẩn bị tắm rửa hương thang đưa vào."

Không muốn xa rồi lên tiếng trả lời rất nhanh đưa tới, nhìn hai người liếc mắt, cười cười đóng cửa đi ra ngoài. Yến Tĩnh nhắc chân phải đi Liễu sau tắm bình phong mặt tắm rửa, Liễu Như Tuyết Tuyết còn lại là suy tính Tần Vân chạy nói.

Ào ào vài tiếng tiếng nước qua đi, Yến Tĩnh tắm rửa hoàn tất, nhìn một thân hợp thể Nguyệt Nha bạch cảm bảo, chậm rãi nghĩ chính đi tới Yến Tĩnh, như thơ như tranh vẽ mặt bởi vì vừa tắm rửa bị nhiệt khí nóng bức, lúc này mang chút huân màu đỏ trạch, không nói ra được mỉa hoặc.

Liễu Như Tuyết nhìn không được thất thần, Yến Tĩnh tuần mỹ mặt của chậm rãi tràn đầy thượng tiểu ý, thân thủ ôm Liễu Như Tuyết cùng nhau nằm ở trên giường, "Sắc trời không còn sớm, chúng ta nghỉ ngơi đi."

Liễu Như Tuyết một chút bị ám áp ôm áp vây quanh, lúc này tài trở về thân, rồi lại nghe thấy được Yến Tĩnh nói, đột nhiên liền nghĩ đến mình cùng hắn hoành nằm ở trên một cái giường, hơn nữa tới hôm qua hai người hựu trao đổi tâm ý, lúc này nghe được câu này, rồi lại phải nhượng Liễu Như Tuyết nghĩ có cái khác không rõ ý tứ hàm xúc.

Đỏ ửng chậm rãi bò lên trên khuôn mặt. Mặc dù mình đã tiếp nhận rồi hắn, nhưng chuyện tình nam nữ nàng chẳng bao giờ dính đến, cũng không biết tính thế nào hay nhất. Nhưng nàng biết, chính còn không có cái loại này chuẩn bị tâm lý. Cảm thụ được khuôn mặt liền ám áp ôm áp, Liễu Như Tuyết tương kiểm hướng bên trong rụt một cái.

Yến Tĩnh buồn cười trừ nhìn trong ngực nhân không được tự nhiên hình dạng, nhìn thấu nàng suy nghĩ trong lòng, cung chịu xoa xoa đầu của nàng, "Tuyệt nhi, ta chỉ là muốn ôm người thụ mà thôi, ở đại hôn trước ta sẽ không đem người như thế nào. Thế nhưng nếu như người ở đây uốn tới ẹo lui nói, bảo không chính xác ta hiện tại liền không nhìn được muốn người." Nói xong trong con người lóe ra nồng nặc **.

Liễu Như Tuyết nghe được trên đỉnh đầu Yến Tĩnh nói, kiểm không khỏi đỏ hơn, nhưng cũng không dám cử động nữa Liễu.

Chú ý tới trong ngực thiên hạ không ở uốn tới ẹo lui, Yến Tĩnh thờ phào, nàng giao mềm thân thể ở ngực mình uốn tới ẹo lui, để cho mình phải tâm viên ý mã, nhưng mặc cho người nào nam nhân bình thường ôm nhân mình yêu thích năng ngồi trong lòng mà vẫn không loạn ni. Nhìn một chút Liễu Như Tuyết còn chưa hoàn toàn nảy nở thân thể, còn là quá sớm.

Thở dài, lại chú ý tới Liễu Như Tuyết cứng ngắc thân thể không dám động hình dạng, buồn cười ôm ôm, để cho nàng càng thêm gần kề chính một điểm. Bàn khôi Liễu Như Tuyết đỏ trang sức hướng mình, trước mặt dung nhan tuyệt mỹ, mắt hàm thu ba, trong con người điểm điểm tinh quang tràn đầy mê hoặc vị đạo, khuôn mặt thượng hai luồng thật to đỏ ửng càng có vẻ càng thêm kiều mị động lòng người.

Yến Tĩnh trong con người dâng lên mãnh liệt hơn **, nhiều thị chính cường thịnh trở lại tự chủ khi nhìn đến giá nhất mỉa hoặc tràng diện đã ở cũng không nhìn được. Không có thể ăn thu chút lợi tức cũng là tốt. Cúi đầu ngâm đề cho mình ** môi đỏ mọng.

Liễu Như Tuyết sùng sốt, Yến Tĩnh không phải nói chính muốn ôm chính sao? Ở gần ngo trực bánh xe biến tốc, Yến Tĩnh hài lòng cạy ra môi của nàng, khứ cướp lấy càng nhiều hơn hương vị ngọt ngào.

Cảm thụ được Yến Tĩnh nhiệt tình, Liễu Như Tuyết đỏ bừng mặt của đẩy ra khai trước mặt ám áp trong ngực, nhưng chặt chẽ trụ tay của mình càng phát buộc chặt, muốn lôi kéo chính cùng nhau trầm luân, trên môi ám áp, quen thuộc cây ngọc lan hương thơm mỉa hoặc trừ Liễu Như Tuyết lòng của trí, Liễu Như Tuyết chậm rãi nhắm mắt lại.

Yến Tĩnh vốn định khinh thường triếp chỉ, nhưng trong miệng ngọt lại để cho mình càng không thể vấn hồi, chú ý tới dưới thân thiên hạ phản ứng, Yến Tĩnh hài lòng tăng thêm nụ hôn này. Hắn ôm trong ngực Liễu Như Tuyết tay của chậm rãi ở Liễu Như Tuyết bên hông nhẹ nhàng xé ra, nàng dựng thẳng trứ quần áo lập tức mở rộng, ngón tay hắn nhẹ nhàng nhất câu, bên trong ti vấy vạt áo cũng bị ngăn, lộ ra thù hoa hải đường cái yếm.

Cảm thụ được trước người sáng ngời, Liễu Như Tuyết trầm luân lòng của lập tức thanh tỉnh, chú ý tới mình quần áo mở rộng, lập tức xấu hổ đẩy ra Yên Tĩnh, thân thủ tương rộng mở vạt áo thu nạp. Vừa thẹn vừa giận nhìn hân, "Yên Tĩnh. . . Ngươi. . ." Lập tức quay đầu chỗ khác.

Yên Tĩnh nhìn Liễu Như Tuyết vừa thẹn vừa giận thần sắc, mâu quang hốt huyền hốt diệt, đợi cho trong con ngươi tình triều lui ra, mới đứng dậy đi hướng sau tấm bình phong thùng nước tắm.

"Phác thông." Liễu Như Tuyết nghe được tiếng nước, lập tức nhớ tới vừa chuyện gì xảy ra. Không khỏi càng thêm xấu hổ đỏ mặt.

Lúc này thùng nước tắm nội thủy từ lâu lạnh thấu. Yên Tĩnh bất đắc dĩ ngâm mình ở lạnh như băng trong nước, để bình phục chính mọc lên **. Thở dài, mình ở trước mặt nắng hết thấy khắc chế đều là phí công. Nhớ tới của nàng tiểu thân bản, hiện tại thực sự vẫn chưa tới thời gian. Đợi thật lâu, thẳng đến sáng ngời lui ra, tài thay đổi một thân áo bào đi trở về bên giường.

Lúc này Liễu Như Tuyết sớm đã thành ở xấu hổ trung lẳng lẳng đang ngủ. Yên Tĩnh hút khẩu khí, như vậy cũng tốt. Nhẹ nhàng ôm nàng chậm rãi nhắm mắt lại.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Đến từ đông nguyên tin tức

Chương 70: Đến từ đông nguyên tin tức

Một đêm vô mộng, đương sáng sớm luồng thứ nhất ánh dương quang chậm rãi rải vào Tuyết các, Liễu Như Tuyết chậm rãi mở mắt nhập nhèm hai mắt. Người bên cạnh từ lâu không gặp tung tích. Sờ sờ bên cạnh vị trí, nơi nào từ lâu lạnh thấu, nghĩ đến cũng là ly khai rất lâu rồi.

Liễu Như Tuyết chích nhớ mang máng tối hôm qua thiếu chút nữa dữ Yên Tĩnh sát cướp đi lửa, ở sau cùng trước mặt lấy lại tinh thần tại khó khăn lắm ổn định tâm thần, nhìn Yên Tĩnh khứ phao nước lạnh tắm, chính xấu hổ không đành cũng suy tính cái thể nào đối mặt hân, lại không nghĩ rằng suy nghĩ một chút tự đang ngủ.

Nhớ lại chuyện ngày hôm qua lại vẫn là không nhận được đồ hồng kiểm.

Giật mình thần nửa ngày, đẩy ra chần, bò dậy, "Không muốn xa rồi."

Nghe được Liễu Như Tuyết la lên, không muốn xa rồi thả tay xuống trung sống đi hướng nội thất, "Quận chúa người đã tỉnh à? Đói bụng sao? Ta đi truyền lệnh ba."

Liễu Như Tuyết lúc này đã ngồi vào trước bàn trang điểm, chậm rãi xử lý tóc của mình, "Cũng rất, không vội. Hiện tại giờ gì."

Không muốn xa rồi đi từ từ nhiều, tiếp nhận Liễu Như Tuyết trong tay lược, "Đã giờ mọ Liễu."

"Ngà, sớm như vậy, Yên Tĩnh nữ?" Liễu Như Tuyết tàn khời mi.

Không muốn xa rồi tiểu ý dụ dằng nhìn trong kính người của, "Quận chúa đây là tường chim én Liễu?"

Liễu Như Tuyết đồ hồng kiểm, "Sáng sớm không gặp người không nên hỏi vấn sao?"

"Quận chúa nói cũng phải, bất quá chim én giờ dần tự đứng dậy ra cửa, chúng ta cũng không biết hân đi nơi nào." Không muốn xa rồi suy nghĩ một chút hồi đáp.

Liễu Như Tuyết ngẩng đầu nhìn không muốn xa rồi liếc mắt, "Sớm như vậy?" Bất quá đón vừa nghĩ, Yên vương phù chuyện nghi nhất đồng lớn, có lẽ là xảy ra điều gì chuyện khẩn yếu muốn đuổi đi xử lý cũng không nhất định.

Nghĩ thông suốt liền bình thường trở lại, quay đầu nhìn về phía ngoài cửa, "Hồng La ni, thế nào nàng cũng sáng sớm nhân không gặp hình bóng?"

Nói đến nơi đây, không muốn xa rồi thu liễm thần sắc, "Hình như là di tình lâu truyền tín nhiều, nghe nói là đông nguyên tin tức. Hồng La khứ xác nhận đi. Cũng nhanh đã trở về."

Liễu Như Tuyết đứng một chút đứng dậy, nhìn về phía không muốn xa rồi, "Đồng yên có tin tức? Là bọn hán tin tức truyền đến sao?"

Nhìn trước mặt cấp thiết Liễu Như Tuyết, không muốn xa rồi ngăn người, "Hình như là đồng yên trong hoàng cung tuyến tin tức."

Liễu Như Tuyết hi vọng ánh mắt của lò mờ xuống phía dưới, "Có hay không thuyết là chuyện gì?"

Không muốn xa rồi lắc đầu, "Hồng La chưa nói, nhưng nàng hẳn là lập tức sẽ trở lại Liễu."

Dứt lời, Hồng La liền từ bên ngoài cấp cấp đi đến. Thấy Hồng La, Liễu Như Tuyết trước mắt sáng ngời, "Thế nào, đồng yên truyền tới tin tức tốt ba."

Hồng La cho ăn, yên lặng đứng vững lắc đầu, Liễu Như Tuyết cả kinh. Nhìn Hồng La ngưng trọng thần sắc, Liễu Như Tuyết có nhất loại dự cảm xấu.

Quả nhiên, Hồng La cúi đầu, "Đồng yên truyền ra tin tức, ngọc thái hậu bệnh nặng đã hôn mê." Liễu Như Tuyết một chút đằng một tiếng đứng lên, "Người nói cái gì? Ngọc thái hậu bệnh nặng? Làm sao có thể? Hai người kia điều không phải đã đi sao? Theo lý thuyết bọn họ ngày hôm nay cũng đã đến rồi mới đúng."

Chẳng lẽ là có chuyện gì tri hoãn sao? Liễu Như Tuyết tản khỏi vùng xung quanh lông mày, lúc đầu sau khi hết khiếp sợ còn dư lại đó là vô tận suy nghĩ sâu xa. Ngẩng đầu lại nhìn thấy Hồng La vẻ mặt ngưng trọng hình dạng, "Hồng La, ngoại trừ cái này còn có tin tức khác sao?"

Hồng La gật đầu, "Cân ngọc thái hậu bệnh nặng tin tức truyền đến cùng nhau còn có, thái hậu nhà mẹ đẻ cũng chính là ngọc thái hậu ca ca ngọc chiếu tướng suất binh vây đông cử hoàng cung."

Kinh ngạc một chút, Liễu Như Tuyết lúc này chậm rãi bình tĩnh trở lại, "Tin tức là thật sao?"

Hồng La gật đầu, "Ta đã khứ di tình lâu cân thanh ngọc xác nhận qua."

Liễu Như Tuyết chậm rãi ngồi xuống, từ từ bình phục chính ba đào cuộn trào mãnh liệt nội tâm, vừa chỉ biết ngọc thái hậu không có khả năng vô duyên vô cớ bệnh nặng, sở dĩ nhất định là chuyện gì kích thích nàng, sở dĩ tăng thêm bệnh tình. Lúc này tái đối chiếu ngọc chiếu tướng khỏi binh tạo phản chuyện tình lúc hết thầy đều nói thông, mà cha mẹ cũng rất có thể là bị ngọc chiếu tướng cấp bán ở.

Ngẫm nghĩ chỉ chốc lát, ngẩng đầu nhìn về phía Hồng La "Say ảnh bọn họ hôm qua mới xuất phát khứ đồng yên đúng không?"

Hồng La gật đầu, "Xem ra say ảnh bọn họ hiện tại cũng là nước xa không cứu được lửa gần."

Liễu Như Tuyết đứng dậy, chậm rãi hướng về cửa phòng đi đến. "Ca ca bây giờ muốn tất cũng đã đã biết ba."

Thu liễm thần sắc, "Hiện tại chúng ta đi ca ca nơi nào nhìn."

Lúc này gian ngoài truyền đến cấp cấp tiếng bước chân, Liễu Như Tuyết mở cửa, trên thành vừa vịn cấp cấp tắc trùng tới cửa.

Không để ý tới thờ dốc, thấy Liễu Như Tuyết, mang thu liễm thần sắc, cúi đầu nói "Quận chúa, Lão thái gia truyền lời nhiều, nhượng năm đi xem đi."

Liễu Như Tuyết thu liễm thần sắc, xem ra ca ca đã đi trước gia gia nơi nào. Gật đầu, "Ta sẽ đi ngay bây giờ."

Nói xong nhấc chân ra cửa. Thay đổi bình thời nhẹ nhàng chậm chạp, bước nhanh chạy tới bình yên cư.

Trực tiếp vào Lão thái gia thư phòng, lúc này, ca ca của mình dữ gia gia đã ngồi ở bên cạnh bàn thượng đều là gương mặt trầm trọng.

Thấy Liễu Như Tuyết tới, Lão thái gia gật đầu, ý bảo nàng ngồi xuống.

"Muội Muội xem ra cũng đã đã biết ba." Liễu Như Phong trầm mặc mở miệng.

Liễu Như Tuyết gật đầu, "Ta cương nhận được tin tức, sở dĩ đang chuẩn bị đi tìm người, lại không nghĩ rằng ca ca tới trước hoa gia gia." Nói xong gục đầu xuống, chẳng đang suy nghĩ gì.

Bình yên cư vắng vẻ không tiếng động, một lát lúc, "Chuyện này Muội Muội người thấy thế nào?"

Vẫn là trầm mặc tái trầm mặc. Liễu Như Phong kinh ngạc nhìn về phía Liễu Như Tuyết, chỉ thấy nàng như trước cúi thấp đầu, nhìn không ra thần sắc. Liễu Như Phong cũng cúi đầu.

"Ta nghĩ khứ đồng yên một chuyến." Lúc này Liễu Như Tuyết mở miệng.

Liễu Như Phong dữ Lão thái gia giai ngẩng đầu nhìn về phía nàng. Một lát lúc, cuối cùng vẫn là trầm mặc rũ xuống mắt. Vẫn im lặng không lên tiếng Lão thái gia mở miệng, "Người nghĩ được chưa?"

Kiến gia gia mình hỏi như thế, hẳn là sớm có dự liệu sao? Liễu Như Tuyết gật đầu, "Hiện tại, ca ca hôn sự chuyện tình lửa sém lông mày, nếu như ly khai tự tiện công tấn khí. Mà gia gia hiện tại cũng không thích hợp tái đi xa nhà. Chỉ có ta một khuê các nữ tử xuất môn sẽ không thái dụ cho người chú ý, sở

đi do ta đi xem đi thích hợp nhất."

Liều Như Phong trầm mặc nửa ngày, mình cũng biết Muội Muội nói không sai, nhưng vẫn là lo lắng mở miệng, "Hiện tại đông nguyên hình thức thái vi phức tạp, hơn nữa các trường hợp bất minh, người đi quá nguy hiểm."

Liều Như Tuyết cười cười, "Ta biết ca ca lo lắng ta an nguy, nhưng ta cũng không phải ai cũng có thể đơn giản đoán. Ca ca người yên tâm, ta sẽ cẩn thận."

"Thế nhưng..." Liều Như Phong cuối cùng vẫn trầm mặc xuống phía dưới.

"Ca ca, người yên tâm, ta ra kinh năm năm cũng là uống phí. Đông nguyên ta đã từng đi qua, ca ca không cần lo lắng quá mức." Liều Như Tuyết biết mình ca ca lo lắng, nhẹ giọng an ủi.

"Người nếu quyết định, ta đây cho người đa phái những người này thủ ba." Lão thái gia thở dài.

"Không cần, gia gia, ta có mình con đường, mang nhiều nhân trái lại không có phương tiện." Liều Như Tuyết cự tuyệt Lão thái gia thật là tốt ý.

"Đã như vậy, vậy chính người an bài ba, trên đường phải cẩn thận. Về phần lý do ta xem tự dĩ nhìn ngoại tổ làm lý do, noãn thành điều không phải đang cùng đông nguyên đổ vào chỗ sao? Ta sẽ phóng xuất tin tức người đi noãn thành." Lão thái gia chìm ánh Liều chỉ chớp lát nói rằng.

"Ừ, như vậy tốt nhất, nửa thật nửa giả bị một mặt che lấp yếu khá." Liều Như Tuyết gật đầu.

Nhìn về phía mình ca ca, Liều Như Phong đắm chìm trong suy nghĩ của mình trung, Liều Như Tuyết biết trong lòng hẳn điều không phải tư vị, nháy mắt mấy cái, "Ca ca, kinh đô sự tình dữ gia gia tự giao cho người, ta sẽ tận lực ở người đại hôn trước chạy về, sở dĩ tẩu tử chuyện tình người tự nỗ lực lên lạc."

Liều Như Phong nghe được như vậy đẹp để nói, bắt đầu dĩ xoa xoa Liều Như Tuyết đầu, "Thực sự là khổ cực người, một nữ nhi gia không chỉ có không có biện pháp như những cô gái khác như nhau an nhàn đứng ở khuê các trung, trái lại lại muốn chinh thiên nên vì Liều như vậy chuyện như vậy bốn ba mệt nhọc." Sầu nào Liều một chút.

Thấy ca ca trái lại càng thêm trầm trọng, Liều Như Tuyết không khỏi yêu thương đứng lên, "Ca ca đừng nói như vậy, ta năng vì cái này gia làm chút chuyện ta thật cao hứng, những thứ này đều là ta vui lòng. Huống hồ ta tính tình người cũng biết, nhảy thoát rất, yếu chân đứng ở khuê các thêu hoa cần muốn mạng của ta như nhau, sở dĩ ca ca cũng đừng đang nói nói như vậy Liều."

Liều Như Phong lắc đầu, "Người nha, luôn luôn có người đạo lý."

Liều Như Tuyết le lưỡi, nhìn về phía Lão thái gia, "Gia gia, ta đây thu thập một chút tự xuất phát."

"Ừ, trên đường cẩn thận một chút." Lão thái gia dặn dò.

Liều Như Tuyết gật đầu, lần thứ hai nhìn thoáng qua ca ca của mình, tối hậu xoay người xuất môn

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Đi trước đông nguyên

Chương 71: Đi trước đông nguyên

Liều Như Tuyết trực tiếp ra Lão thái gia thư phòng. Đi ra khỏi cửa, dừng một chút, quay đầu lại nhìn một chút, thần sắc bất minh, đón thu liễm tâm tình, hướng về Tuyết các đi đến, một bên phân phó sau lưng Hồng La, "Hồng La, khứ truyền tin tức, nhượng cây mẫu đơn thu thập một chút, cùng ta cùng nhau đi vào đông nguyên. Sau đó để cho nàng ở ngoài thành tổng biệt đình chờ ta."

Hồng La đang muốn khứ truyền tin tức, Liều Như Tuyết đột nhiên gọi lại nàng, "Chờ một chút..."

Hồng La quay đầu, kiến Liều Như Tuyết chính dừng lại trứ đang suy tư cái gì.

Trầm mặc một hồi, Liều Như Tuyết cuối mở miệng, "Thuận tiện khứ truyền tin tức, nhượng thanh thương mang theo cân hắc huấn luyện chung mười lăm

nhân đình chỉ huấn luyện, đi xem đi đông nguyên."

Hồng La kinh ngạc Liễu một cái chớp mắt, Liễu Như Tuyết rồi nói tiếp "Hiện tại ta cấp đội ngũ của bọn họ mệnh danh là kỳ lân, mà ta cho bọn hắn nhiệm vụ thứ nhất hay đã tiến ngọc tướng quân trong quân đội, tìm hiểu ra lần này ngọc chiếu tướng khởi binh nguyên nhân dữ mục đích." Chính luôn cảm thấy lần này ngọc chiếu tướng đứng lên tới thật trùng hợp một điểm. Hựu luôn cảm thấy là lạ ở chỗ nào.

Hồng La sùng sốt một chút, phản ứng kịp lập tức lên tiếng trả lời, "Thì." Nói xong tỷ số rồi đi trước đi vào truyền tin.

Liễu Như Tuyết đứng tại chỗ suy tư một hồi, lần thứ hai nhìn sau lưng thư phòng liếc mắt, ngưng thần một chút, tối hậu cất bước ly khai.

Trở lại Tuyết các, không muốn xa rồi đã thu thập xong đông tây. Liễu Như Tuyết giản đơn dặn dò lưu thủ không muốn xa rồi vài câu, giao cho nàng một phong lưu cho Yên Tĩnh tin, liền bước lên đi trước đông nguyên đường xá.

Để cho tiện, Liễu Như Tuyết đổi lại nam trang quần áo nhẹ người cỡi ngựa lộ, mang người cũng chỉ có Hồng La mà thôi, mà cây mẫu đơn tác ở ngoài thành cùng mình hội hợp.

Về phần còn dư lại, Lão thái gia tảo liên chuẩn bị Liễu một chiếc xe ngựa bởi thành vội vàng đi vào noãn thành, mà lên mặt đang ngồi cũng là trước đó hoa tốt thể thân.

Liễu Như Tuyết nhìn một chút đứng ở cách đó không xa ca ca, nhẹ nhàng điểm một chút đầu, lập tức đã mã ra khỏi thành. Liễu Như Phong nhìn đi xa bóng lưng đứng lặng một lúc lâu, thu hồi thần sắc, xoay người vừa cái kia ưu nhã từ.

Ở tổng biệt đình, cây mẫu đơn từ lâu một thân nam trang chờ Liễu Như Tuyết đến. Về mặt ngưng trọng thần sắc thay đổi trước chọn mỹ trong đại hội thiên kiều bá mị. Khuôn mặt thanh tú, xinh đẹp mái tóc, ở của nàng tân trang lúc, cũng chút nào không nhìn ra bất kỳ cô gái nào đáng đáp. Thấy Liễu Như Tuyết, cũng không kinh ngạc, nàng trước ở trong sân huấn luyện gặp qua, sở dĩ tịnh không xa lạ gì. Lập tức hành lễ.

Liễu Như Tuyết khoát khoát tay, cây mẫu đơn sáng tỏ, lập tức lên ngựa đuổi kịp. Tiêu sái phiêu dật động tác như nhau nam tử giống nhau, ngụy trang giống như đức.

Hồng La kinh dị một cái chớp mắt, Liễu Như Tuyết còn lại là hải lòng nhìn cây mẫu đơn liếc mắt. Thời gian hữu hạn, đại gia cũng không nói thêm nữa, đã mã bay nhanh, dọc theo đường đi ngoại trừ uống nước ăn, những lúc khác bao quát nghỉ ngơi đều là ở trên lưng ngựa vượt qua.

Cứ như vậy, ở ba người màn trời chiếu đất dưới, rốt cục, ở ngày thứ năm chạng vạng chạy tới cự ly đông nguyên hoàng thành chỉ có nửa ngày cước trình trần nhỏ.

Thấy phía sau mình cường xanh Hồng La dữ cây mẫu đơn, Liễu Như Tuyết cười cười, "Đêm nay, ba người chúng ta phải đi nghỉ ngơi thật tốt một chút đi, dưỡng hảo tinh thần tái tiến đông nguyên hoàng đô, mấy ngày nay chạy đi tất cả mọi người cực khổ."

Hồng La chưa bao giờ như vậy liên tục vài ngày đều ở đây đã mã, sở dĩ đã uể oải không có khí lực, gật đầu. Mà cây mẫu đơn tuy rằng trước đây lúc huấn luyện cường độ rất lớn, nhưng là nhịn không được giá năm ngày mệt nhọc bốn ba. Nghe được rốt cục khả dĩ nghỉ ngơi thật tốt một đêm, thở phào, lập tức cũng gật đầu. Minh đã khoải đến cực hạn, bội phục nhìn về phía trước mặt chủ tử, rõ ràng là nuôi ở khuê các kiều hoa, lại cứng cỏi như bàn thạch, liên rất nhiều nam tử ở trước mặt nàng đều sẽ cảm thấy mặc cảm ba.

Liễu Như Tuyết không có chú ý tới hai người thần sắc, cũng không đoái hoài tới thân thể uể oải, nàng chỉ muốn hoàng thành trung rốt cuộc chuyện gì xảy ra, còn có phụ mẫu của chính mình rốt cuộc ở nơi nào.

Tìm được một cái khách sạn ba người tìm nơi ngủ trọ xuống phía dưới, ăn xong một bữa cơm lúc, Hồng La dữ cây mẫu đơn liền một mồi chìm vào giấc ngủ, nhưng Liễu Như Tuyết lại không buồn ngủ. Ngày mai sẽ đáo đông nguyên đô thành Liễu, lại vẫn là không có bất luận cái gì hoàng cung tin tức truyền đến, từ năm ngày tiền truyền tới ngọc chiếu tướng vây quanh hoàng cung tin tức lúc, đông nguyên hoàng cung giống như là dữ ngoại giới ngăn cách như nhau, tin tức tổng không đi vào, cũng truyền không được. Hiện tại, cũng chỉ có thể chờ mong dẫn đầu chạy đến thanh thương năng tra được tin tức mình muốn.

Nhìn một chút ngoài cửa sổ trắng sáng, đã năm ngày Liễu, Yên Tĩnh cũng không có truyền bất cứ tin tức gì nhiều. Hắn là đang tức giận chính bắt cáo nhi biệt sao? Thậm chí ngay cả phong thư đều luyện tiếu truyền cho mình, dĩ năng lực của hắn nếu muốn truyền phong thư cho mình bất quá là một bữa ăn sáng, nhưng cách nay mới thôi lại đôi câu vài lời cũng không có. Rất rõ ràng hắn nếu không phải là sinh khí, nếu không phải là chờ mình tiên truyền tin cho hắn. Bất đắc dĩ xoa xoa đầu.

Hay là chờ ngày mai đáo đông nguyên hoàng đô rồi hãy nói. Chậm rãi nhắm mắt lại, nhớ Yên Tĩnh đáng tuổi cười dữ ôn nhu vào mộng.

Mà nam thánh Yên Tĩnh, lúc này còn đang Yên vương phủ xử lý công vụ, ngẩng đầu nhìn xảy ra trước mặt phong thư, thủ ôn nhu cảm lấy trương viết "Đã qua đông nguyên, ngày hôm đó liền quay về." tờ giấy nhiều lần mài lau một lần lại một biến, "Người tại sao có thể lưu lại như thế vài liền đi. Thực sự là quyết người của mà." Bất đắc dĩ lắc đầu. Chậm rãi thu hồi tờ giấy, thu liễm thần sắc, kế tục xử lý trong tay sự tình.

Ngày thứ hai sáng sớm, nghỉ ngơi một đêm Liễu Như Tuyết ba người lần thứ hai xuất phát. Nhìn phía sau tinh thần rõ ràng đã khá nhiều cây mẫu đơn dữ Hồng La, thu liễm thần sắc. Lần thứ hai huy mã giờ roi hướng về mục đích cuối cùng địa xuất phát.

Buổi trưa, ba người rốt cục đã tới đông nguyên đô thành. Nhìn trước mặt thành tường, ba người thở dài một hồi, hạ mã qua cửa thành kiểm tra, một đường trực tiếp đi tới trước ở đông nguyên sân nghiệp, hồng lâu. Đây là một tòa kỹ viện. Ba người liếc nhau, nhắc chân đi vào.

Nhìn một chút giá trước mắt hồng lang hồng lâu, Liễu Như Tuyết thu liễm tâm tình, vốn có lần này say ảnh bọn họ yếu tới tiếp thu cũng là ở đây, ở đây tương cái biến thành cân nam thánh như nhau cách cục di tình lâu. Chỉ là còn chưa kịp, đông nguyên lại xảy ra sự tình. Mà ở đây trong khoảng thời gian này cũng không có mở rộng cửa doanh nghiệp cho nên để đó không dùng Liễu xuống tới.

Hiện tại ở thúy lâu quân sự hồng nương thị Liễu Như Tuyết ở ba năm trước đây đi tới đông nguyên thì từ kỹ viện ** trên tay cứu một **, lúc đó nàng đã bởi vì mình len lén sinh ra dạ khách hài tử mà bị có hấp hối, nhưng trong tay nàng như trước thật chắc che chở con của mình. Liễu Như Tuyết nhìn thấy nàng bền bỉ như vậy quật cường, liền cứu nàng, thuận tiện đem chỗ ngồi này hồng lâu cấp ra mua, để cho nàng an trí xuống tới.

Phía hồng nương không phụ kỳ vọng bả chỗ ngồi này kỹ viện làm sinh động, bên trong ** cũng chưa bao giờ cường cầu các nàng tiếp khách, hoàn làm cho các nàng học tài nghệ không hề dĩ sắc tỷ nhân, thế cho nên phía chỗ ngồi này kỹ viện trái lại bởi vì phong bình thay đổi hảo hấp dẫn không ít khách nhân. Ở đông nguyên cũng cho Liễu Như Tuyết nghe được không ít hữu dụng tin tức. Mà hồng lâu điểm ấy vừa mới dữ di tình lâu có hiệu quả như nhau chỉ hay, sở dĩ Liễu Như Tuyết tài phái say ảnh tới tiếp thu ở đây.

Nghĩ tới đây, Liễu Như Tuyết chánh liễu chánh thần sắc, nhìn hai bên liếc mắt, chậm rãi vào lâu

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 72: Vừa tới chỉ lại an chi

Chương 72: Vừa tới chỉ lại an chi

Lúc này, hồng nương chậm rãi đi lên trước, đang muốn hỏi, Liễu Như Tuyết liền lấy ra tín vật, mở ra trên tay bán cái khăn tay, hồng nương kích động đi lên trước, tiếp nhận khăn tay nhìn một chút, đây chính là đương sơ chính giao cho chủ tử bán cái khăn tay, mặt trên hoàn thêu hoa mai. Lập tức quỳ xuống, "Tham kiến chủ tử."

Liễu Như Tuyết cười nâng lên hồng nương, "Hồng nương, đã lâu không gặp."

Hồng nương kích động đứng dậy, "Chủ tử, người đều vài không có tới hoa hồng nương Liễu, hồng nương còn tưởng rằng người đều đã quên ta ni."

Liễu Như Tuyết cười cười, "Ta làm sao có thể đã quên xinh đẹp như vậy động nhân hồng nương ni, xem ta giá không phải đã tới sao?" Nói xong hoàn mập mờ liếc hồng nương liếc mắt.

"Xem ra chủ tử giá ái đùa giỡn người bệnh cũ vẫn là không có sửa a." Hồng nương lắc đầu, che miệng nở nụ cười một tiếng.

"Được rồi, không nói những thứ này. Say ảnh lâu chủ bọn họ tới hôm qua đã đến, buổi sáng đi tìm hiểu tin tức vừa mới trở về không lâu sau, chủ tử hiện tại yếu thấy bọn họ sao?" Hồng nương suy nghĩ một chút nói rằng.

"Phải? Chẳng bọn họ có hay không dò thăm tin tức gì?" Liễu Như Tuyết quay đầu nhìn về phía hồng nương.

"Bọn họ cương trở về ta còn chưa kịp hỏi bọn hắn, hiện tại ta đi gọi bọn hắn ba. Chủ tử các người trước hết thượng lầu ba đi nghỉ ngơi, một hồi ta liền mang theo bọn họ đi tìm người." Hồng nương quay đầu phân phó phía sau tiểu nhị một tiếng, tiểu nhị tự lĩnh mệnh đại lĩnh Liễu Như Tuyết trực tiếp lên lầu ba, mà mình thì xoay người đi Liễu hậu viện hoa say ảnh.

Ba người đi theo tiểu nhị lên lầu ba, tiểu nhị đẩy cửa ra, sạch sẽ ngăn nắp sạch sẽ hựu rộng thoáng căn phòng của xuất hiện ở trước mắt. Tiểu nhị một bên giới thiệu thuyết "Phòng này là cả hồng lâu tối căn phòng tốt, lão đại vẫn không cho bất luận kẻ nào tiến nhập. Liên quét tước đều là do nàng tự mình đến làm. Chính là vì chuẩn bị có một ngày chủ tử tới nơi này nghỉ tạm."

"Thật là làm cho hồng nương phí tâm." Liễu Như Tuyết cảm giật mình. "Di, tiểu nắm ni? Thế nào không thấy được hắn ni." Kỳ quái một chút, cương ở đại sảnh cũng không có thấy hồng nương nhi tử tiểu nắm, Liễu Như Tuyết thuận miệng hỏi.

"Tiểu nắm ở phía sau viện ngoạ ni. Hiện tại đều da rất, ai cũng không quản được Liễu." Tiểu nhị cười cười trả đáp.

"Ha ha, tiểu nắm hiện tại bảy tuổi Liễu ba. Hiện tại chắc là ham chơi niên ki linh, còn nhớ rõ lần đầu tiên thấy thời gian bị hồng nương ôm vào trong ngực nho nhỏ, đồ đồ. Miễn bàn đa đáng yêu." Liễu Như Tuyết cười cười nói.

"Đúng nha, tiểu nắm vừa mới mãn bảy tuổi không bao lâu. Cả ngày mang theo hậu viện đám kia tiểu hài tử chạy khắp nơi, gây sự nguy." Tiểu nhị vẻ mặt

nhức đầu nói rằng.

Liều Như Tuyết buồn cười nhìn tiểu nhị củi kết biểu tình, lúc này mấy người đã đi vào nội thất.

Tiểu nhị kiến mấy người đều vào cửa, liền lui ra đi xuống lầu bùng trà.

Lúc này Liều Như Tuyết cẩn thận quan sát phòng này, nhìn khắp bốn phía, gian phòng sạch sẽ không có một tia bụi, gian phòng bố cục cũng ngăn gọn đại khí hựu không mất trang nhã, bệ cửa sổ biên hoàn để kỷ bồn hoa tươi có thể dùng cả phòng phurong mùi thơm khắp nơi hựu nơi chốn lộ ra cảm giác ấm áp. Rất hiển nhiên xử lý phòng này người của rất dụng tâm

Chậm rãi đi tới bên cửa sổ, mở cửa sổ ra nhìn xuống, cái này cửa sổ đối diện trừ đường cái, trên đường đích tình huống vừa xem hiểu ngay. Nhìn một chút bên ngoài sông người bắt đầu khởi động đường cái, Liều Như Tuyết nhẹ nhàng tản khởi vùng xung quanh lồng mây.

Cây mẫu đơn thấy thế cũng nghi ngờ đi tới xuống phía dưới khán, một lát lúc ngừng đầu, "Quận chúa, ở đây rất không thích hợp. Theo lý thuyết biết được quốc gia mình lý chiếu tướng vậy hoàng cung tin tức, những dân chúng này sẽ phải đa thiếu thiếu có chút khủng hoảng mới đúng, thế nhưng tựa hồ bọn họ lại nhất phó hoàn toàn không biết chuyện hình dạng"

Liều Như Tuyết nhẹ nhàng "Ừ." Một tiếng, vẫn như cũ đắm chìm trong suy nghĩ của mình ở giữa, cây mẫu đơn hỏi "Quận chúa, hoàn có cái gì không đúng sao?"

Trầm mặc một lát, Liều Như Tuyết nhìn về phía đường cái thần sắc ý tứ hàm xúc bất minh, "Ta luôn cảm thấy còn có chuyện gì bị ta bỏ quên, nhưng chính là nghĩ không ra."

Cây mẫu đơn kinh ngạc Liều một cái chớp mắt, lập tức cũng suy nghĩ sâu xa, "Ta cũng vậy cân quận chúa cảm giác như nhau, nghĩ hình như bỏ quên cái gì, hơn nữa ta còn có một loại bị giám thị cảm giác."

Liều Như Tuyết ngừng đầu, nhìn cây mẫu đơn liếc mắt, cương mình cũng có loại cảm giác này, hơn nữa trong lòng mình cảm giác bất an cũng càng ngày càng mãnh liệt.

Lúc này, say ảnh dữ thơ bức tranh còn có hồng nương đẩy cửa mà vào.

Liều Như Tuyết dữ cây mẫu đơn thu hồi thần sắc, mà Hồng La tự giác đi tới ngoài cửa coi chừng.

Liều Như Tuyết nhìn về phía say ảnh tản khởi vùng xung quanh lồng mây, "Các người mới ra khứ có hay không tra được cái gì?"

Nghe vậy, say ảnh dữ thơ bức tranh cúi đầu, ngưng trọng lắc đầu.

Cây mẫu đơn kinh ngạc nhìn về phía hai người, chú ý tới cây mẫu đơn đường nhìn, say ảnh trầm ngưng một lúc lâu, chậm rãi mở miệng, "Tin tưởng quận chúa vậy cũng có phát giác Liều ba. Giá hoàng thành trung nơi chốn lộ ra khí tức quý dị, đầu tiên là ngọc chiếu tướng vây quanh hoàng cung mấy ngày trôi qua giải quyết xong một điểm động tác cũng không có. Hai là tuần này tao bách tính hồn nhiên bất giác thái độ. Đệ tam. . ." Say ảnh nhìn về phía Liều Như Tuyết, "Đệ tam hay vừa vào hoàng thành đã bị giám thị cảm giác."

Liều Như Tuyết thần sắc bất minh, chậm rãi đi tới trước cửa sổ gầy nụ hoa đãi phóng hoa, phảng phất không có nghe được say ảnh nói, tự mình quay hồng nương nói rằng, "Hồng nương, tiểu nữ ở phía sau viện ngoạn sao?"

Hồng nương ngăn ra, lập tức phản ứng kịp, "Đúng vậy, hấn ngay hậu viện ngoạn ni."

Liều Như Tuyết nở nụ cười một chút, từ trong lòng lấy ra một bả cửu liên hoàn, "Cái này là ta trước đây tìm một công tượng sư phụ có, ta vẫn đeo ở trên người giải buồn, hiện tại sẽ đưa cấp tiểu nữ ba."

Hồng nương sững sốt một chút tiếp nhận khứ, thợ khéo rất tinh xảo liên hoàn khẩu cùng một chỗ, cầm lấy đoan nhìn hồi lâu, "Cái này là cái gì?"

Liều Như Tuyết cười cười, "Cái này khiêu cửu liên hoàn, tuy rằng mấy cái này hoàn hoàn hoàn tương khẩu. Thế nhưng chỉ cần hoa được rồi phương pháp là có thể cởi ra, hiện tại đưa cho tiểu nữ cho hấn ngoạn ba."

Hồng nương nghi ngờ gật đầu, tuy rằng không rõ quận chúa rốt cuộc muốn làm gì, nhưng cũng biết nàng nhất định có của nàng dụng ý, xoay người cầm cửu liên hoàn đi xuống lầu.

Tìm được tiểu nữ, hồng nương chiếu Liều Như Tuyết thuyết pháp nói cho tiểu nữ, đây là cửu liên hoàn, chỉ cần dùng đối phương pháp là có thể cởi ra. Tiểu nữ cái hiểu cái không gật đầu, lập tức cao hứng cầm cửu liên hoàn chạy ra sân đi tìm bằng hữu của mình môn huyền diệu.

Liều Như Tuyết đứng ở phía trước cửa sổ nhìn tiểu nữ mang theo cửu liên hoàn tự chạy ra ngoài, thần sắc bất minh.

Say ảnh, thơ bức tranh còn lại là như có điều suy nghĩ. Mà cây mẫu đơn tắc nhìn chằm chằm tiểu nữ biến mất phương hướng tản nổi lên vùng xung quanh lồng mây.

Nhìn tiểu nữ chạy thẳng đến không thấy bóng người, Liều Như Tuyết nhàn nhạt nói rằng "Ký lai chi, tắc an chi. Nói cho mọi người, án binh bất động."

Thơ bức tranh nghi hoặc, "Quận chúa, tại sao muốn án binh bất động, nếu như đối phương chủ động xuất kích chúng ta chẳng phải là rất bị động."

Liễu Như Tuyết thân nhiên nói "Ồ cái tình huống này không rõ thời gian, án binh bất động là biện pháp tốt nhất, hơn nữa rất rõ ràng, đối phương xếp đặt một cục chờ tự chúng ta nhảy xuống. Chúng ta một chân đã đạp đi vào, thu chân đã không kịp, có thể làm hay không nên càng lún càng sâu."

"Như vậy dạng phải đợi bao lâu?" Cây mẫu đơn ngẩng đầu hỏi.

"Rất nhanh ba, ta nghĩ bọn họ nếu phóng xuất tin tức hấp dẫn chúng ta đến đây tự nhất định sẽ có động tác, chúng ta lẳng lặng cùng đợi là tốt rồi." Liễu Như Tuyết trầm mặc nửa ngày từ từ nói rằng

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 73: Khách đến thăm ??

Chương 73: Khách đến thăm ??

Mấy người đều là trầm mặc.

Liễu Như Tuyết nhìn về phía say ảnh, "Say ảnh, chuyện này các người tự không cần lo, an tâm làm tốt trước an bài nhiệm vụ của các người là được. Đi qua chuyện này các người hẳn là biết rõ Liễu thành lập tinh ranh hơn xác thực mạng lưới tình báo tầm quan trọng, về phần chỗ tối theo dõi người của, ta nghĩ người môn thị có biện pháp mong tế ở ánh mắt của bọn họ. Nói chung ngọc tướng quân chuyện này các người coi như tác không biết, chỉ để ý tổ chuyện của mình là được rồi."

Say ảnh suy tư một chút, nhìn thoáng qua thơ bức tranh. Tối hậu gật đầu. "Nếu quận chúa nói như vậy, ta đây cân thơ bức tranh phải đi bạn mạng lưới tình báo chuyện, quận chúa có chuyện gì đã bảo hồng nương khứ tìm chúng ta."

Liễu Như Tuyết gật đầu, phát tay một cái, "Được rồi, các người đi xuống đi. Nơi này có ta và cây mẫu đơn là được."

Thơ bức tranh còn muốn nói điều gì, say ảnh kéo nàng, lắc đầu. Thơ bức tranh mân mím môi. Cúi đầu thuận theo theo say ảnh ra cửa phòng.

Cây mẫu đơn quay đầu lại nhìn một chút quan ở cửa phòng, tái nhìn thoáng qua trên đường cái, nhẹ nhàng đóng cửa cửa sổ, "Cửa trước hậu môn các hai nơi theo dõi. Đối diện tử lâu, cách đó không xa sông bạc cửa còn có người đi đường trung đều có người của bọn họ, ra mời chúng ta thật là vừa vào thành đã bị nhìn thẳng Liễu. Hơn nữa bọn họ đã xác định vị trí của chúng ta chính chậm rãi hướng ở đây vây quanh, đây là cùng nhau có dự mưu hành động, hơn nữa là châm đối hành động của chúng ta." Cây mẫu đơn tỉnh táo nói ra sự thật này.

Liễu Như Tuyết chậm rãi cảm lấy ly trà trước mặt, che lại trong mắt mình thần sắc, "Tiên không cần phải xen vào bọn họ, chúng ta trước nghỉ ngơi đi, dưỡng hảo tinh thần tài năng tốt hơn ứng phó phía sau trạng huống, nếu như ta một dự liệu lỗi, đêm nay chúng ta có khách nhân yếu tới bãi phóng."

Cây mẫu đơn tán đồng gật đầu, nhìn về phía Liễu Như Tuyết, nghĩ tới điều gì sừng sốt một chút, "thanh thương đại ca nơi nào làm sao bây giờ?"

Liễu Như Tuyết cười cười, "Nên làm cái gì bây giờ tự làm thế nào chứ, bọn họ lương sẽ có biện pháp."

"Nói cũng phải." Cây mẫu đơn cười cười. Dừng một chút, "Quận chúa, hiện tại tạm thời cũng sẽ không có chuyện gì ta đây tự đi xuống trước tìm một chỗ nghỉ ngơi." Nói xong đánh ngáp, đứng lên đi ra cửa ngoại.

"Hảo, người đi xuống đi." Nhìn thay đổi trước chăm chú bộ dáng cây mẫu đơn, Liễu Như Tuyết cũng thấy nhưng không thể trách Liễu. Kinh qua mấy ngày nay quen thuộc lúc, cây mẫu đơn cũng lộ ra bản tính của nàng, bình thường nhất phải lười nhác, dầy thời gian như một con mèo, chăm chú thì lại nghiêm cẩn như một con con cọp, Liễu Như Tuyết bắt đặc dĩ lắc đầu, tùy nàng đi.

Thấy cây mẫu đơn dầy hình dạng đi ra cửa phòng, Hồng La ngẩn người, đi vào, "Quận chúa, sự tình nói xong rồi?"

Thấy Hồng La vào cửa, Liễu Như Tuyết dầy tựa lưng vào ghế ngồi, "Đúng vậy, đều nói không sai biệt lắm, hiện tại cũng tạm thời một chuyện gì, tất cả đi xuống nghỉ ngơi đi, dưỡng hảo tinh thần hơn nữa."

Hồng La nghi hoặc nhìn Liễu Như Tuyết một hồi, nhưng cũng biết quận chúa nói có nàng đạo lý. Gật đầu, đứng dậy đi ra cửa phòng.

Liễu Như Tuyết ngẩng đầu nhìn một chút đóng chặt cửa sổ, nghĩ sâu xa một chút, lập tức đi tới nội đang lúc trên giường nằm xuống, nhắm mắt lại.

Quả nhiên không ra Liễu Như Tuyết sờ liệu, buổi tối giờ Tuất lúc, Liễu Như Tuyết đang ở gian phòng dũ cây mầu đơn Hồng La dùng com, phía dưới hồng lâu đột nhiên tới một đám quan binh. Nghe được động tĩnh, cây mầu đơn chiếc đĩa dùng một chút, Liễu Như Tuyết đầu cũng không si, tự mình dùng xan, "Không cần phải xen vào bọn họ."

Cây mầu đơn nhìn Liễu Như Tuyết liếc mắt, cũng chậm rãi ăn trước mặt mình thái. Phảng phất đối phía dưới tình huống không hề phát hiện.

Thính đáo động tĩnh bên ngoài, ở tại lầu hai hồng nương ngăn người, hương lâu ba nhìn thoáng qua, chủ tử một có bất kỳ chỉ thị.

Liếm Liếm liếm thần sắc, nhìn về phía còn đang gõ cửa đại môn, chỉnh sửa lại một chút dung nhan, chân thành dẫn tiểu nhị hướng về đại môn đi đến, trong miệng còn nói trứ, "Tối, tối. Biệt gõ."

Đi tới đại môn, hướng về tiểu nhị nháy mắt, tiểu nhị lập tức mình bạch, mở cửa.

Hồng nương phảng phất hiện tại mới giật mình giác tới là một đám quan binh, nịnh nọt hướng về người dẫn đầu hành lễ, "Tham gia quan gia, chẳng quan gia đáo phóng không có từ xa tiếp đón, hoàn xin thứ tội. Chẳng quan gia đêm khuya đáo phóng có chuyện gì quan trọng?" Nói xong hoàn bất động thanh sắc quan sát trước mặt một đám quan binh liếc mắt.

Chỉ thấy ngân lông lánh một mảnh, trang bị hoàn mỹ trong đội ngũ nhân thủ một bả ngân thương, biểu tình nghiêm túc. Hồng nương gặp qua không ít quan binh, vừa nhìn giá thế này chỉ biết đây là hoàng gia ngự lâm quân. Trong con ngươi hiện lên một tia suy nghĩ sâu xa.

Dẫn đầu Triệu tướng quân vừa nghe hồng lời của mẹ, chấp tay một cái, "Chường quỹ không cần đa lễ, ty chức triệu khánh lần này tới cũng là đực vụ trong người, xin hãy chường quỹ đi một phương tiện."

Hồng nương cảnh giác một chút, quả nhiên là ngự lâm quân, cái này triệu khánh mặc dù mình chưa thấy qua, nhưng thính không ít người nhắc qua, hần thế nhưng hoàng đế bên người đại hồng nhân, nhất phẩm thị vệ đeo đao. Thu liếm tư tư, ngẩng đầu cười khanh khách nhìn về phía triệu khánh, "Nguyên lai là Triệu thống lĩnh a, dân phụ thực sự là có mắt như mù. Triệu thống lĩnh có chuyện gì cứ việc nói thẳng được rồi, có cái gì năng giúp được dân phụ nhất định nghĩa bất dung từ."

Triệu khánh ý tứ hàm xúc không rõ nhìn một chút lầu ba, "Có chường quỹ những lời này là tốt rồi làm, ty chức cũng không vòng vo, ty chức thị phụng mệnh lai thỉnh chường quỹ lầu ba khách nhân thượng biệt viện nhất tự. Xin hãy chường quỹ đi một phương tiện." Nói xong nhìn một chút hồng nương.

Hồng nương mặt lộ vẻ sâu khổ nhìn một chút lầu ba, chỉ biết một chuyện tốt, nhưng chủ tử mình một mở miệng, làm sao có thể để cho bọn họ tiến đi mời người.

Hồng nương cấp tiểu nhị nháy mắt, tiểu nhị lập tức ý hội chuẩn bị lên lầu.

Triệu khánh nhân nhạ nhìn thoáng qua nhưng không có động tác, nhưng thật ra binh lính phía sau lập tức tiến lên lượng thương chỉ vào tiểu nhị. Tiểu nhị nhất thời kinh xuất mồ hôi lạnh cả người, lại cũng không dám cử động nữa, lập tức nhìn về phía hồng nương.

Hồng nương lập tức tiến lên đẩy ra thị vệ, thảo hảo nhìn về phía triệu khánh, "Hiểu làm đều là hiểu làm, dân phụ không có ý tứ gì khác, dân phụ chỉ là muốn nhượng tiểu nhị tiến lên thông báo một chút mà thôi. Dân phụ cũng là chính kinh mở rộng cửa làm ăn, lầu ba người của đều là dân phụ quý khách, chúng ta cũng không thể trực tiếp lên lầu mạo muội quấy rối điều không phải, dù sao cũng phải trước đó chỉ biết nhân gia một chút, năm nói đúng ba?"

Triệu khánh nhân nhạ nhìn hồng nương liếc mắt, "Chường quỹ, chúng ta mình nhân bất thuyết ám thoại, ta ni, cũng là công vụ trong người không có biện pháp, hướng hò trên lầu người nào, mọi người chúng ta trong lòng cũng đều có sở, sở dĩ ai cũng dùng làm khó dễ thủy. Ta đây lần phụng mệnh đến đây cũng là muốn khách khí tương thỉnh, chường quỹ nói cũng có đạo lý, chúng ta như vậy đi lên xác thực cũng là không thích hợp. Như vậy đi, ta cân chường quỹ cùng tiến lên khứ, vậy cũng là thị lễ phép, thế nào." Nói xong nhìn hồng nương liếc mắt.

"Không cần lên lầu Liễu, ta xuống." Một đạo khinh linh thanh âm ở sau lưng vang lên.

Mọi người đều theo bản năng hướng về thanh nguyên nhìn lại.

Lúc này Liễu Như Tuyết đã hoá trở về nữ trang, mặc lục nhạ sắc quần áo chân thành xuống, tuyệt mỹ dung nhan thượng không có một tia biểu tình, phu nếu nổi nà, hai tròng mắt như nước, lại mang theo nói một chút băng lãnh, tựa hồ năng nhìn thấu tất cả, mười ngón nhỏ và dài, một đôi đôi môi, khóe miệng vi kiều, tự cười tự trào.

Nhìn trên lầu nói chuyện cô gái tuyệt sắc chân thành xuống, mọi người đều kinh diễm không ngớt. Nhìn chậm rãi ở trước mặt trạm định Liễu Như Tuyết, triệu khánh thu hồi mình thần sắc, "Nếu cô nương đã xuống, ty chức cũng không cần trở lên lầu đi một chuyến nữa Liễu. Xin hãy cô nương cân ty chức đi một chuyến."

Chương 74: Làm khách

Chương 74: Làm khách

Thấy triệu khách không chút nào kinh ngạc ý tứ, Liễu Như Tuyết cười nhạt Liễu một chút, nhẹ nhàng gió nhẹ tay áo, "Chẳng Triệu thống lĩnh yếu mang ta đi đâu?"

"Cái này ty chức không có phương tiện nói rõ, cô nương đi thì biết." Triệu khách rũ xuống ánh mắt.

Liễu Như Tuyết ý tứ hàm xúc không rõ nhìn triệu khách, "Phải?"

Nhìn một hồi, Liễu Như Tuyết dời đường nhìn, khinh nhấc chân, chậm rãi bên ngoài đi đến, " thì đi đi."

Triệu khách ngăn người, dễ dàng như vậy đáp ứng? Khác thường tức có yêu, triệu khách phức tạp nhìn chăm chăm Liễu Như Tuyết bóng lưng nhìn thoáng qua, lại nhìn không ra có bất cứ dị thường nào. Tương nghi hoặc đề xuống đáy lòng, nói chân đi theo.

Đi tới cửa thời gian, Liễu Như Tuyết dừng một chút, quay đầu nhìn về phía đi theo phía sau mình cây mẫu đơn dừ Hồng La.

Thấy Liễu Như Tuyết dừng lại, triệu khách cũng nghi ngờ dừng bước lại, cô gái này muốn làm gì?

Liễu Như Tuyết nhìn về phía cây mẫu đơn dừ Hồng La, cười cười, "Hồng La người lưu lại ba, cây mẫu đơn theo ta cùng đi là được."

Hồng La bước chân của dừng lại, nhìn một chút cây mẫu đơn, tối hậu gật đầu,

Liễu Như Tuyết thu liễm dáng tươi cười, nhìn thoáng qua cây mẫu đơn, sau đó xoay người bán ra cánh cửa. Cây mẫu đơn nói chân theo sau.

Triệu khách khoe miệng co quắp một chút, người này từ đầu tới đuôi cũng không có trung cầu qua ý kiến của mình có được hay không đái nha hoàn. Hoàn toàn hay đương mình không tồn tại.

Nhìn một chút Liễu Như Tuyết sau lưng cây mẫu đơn, người này dung mạo hay bi bình thường nha hoàn thanh tú Liễu một điểm, cũng nhìn không ra có cái gì khác chỗ đặc biệt, võ công còn hơn vừa cái kia cước bộ phù phiếm nha đầu chẳng kém gấp bao nhiêu lần. Thật không biết nàng tại sao muốn đái nha đầu này, lẽ nào nàng thực sự cho là mình phải đi làm khách? Triệu khách đứng tại chỗ suy tính Liễu Như Tuyết dụng ý.

Lúc này Liễu Như Tuyết dừ cây mẫu đơn đã trước một bước lên xe ngựa, nhìn còn đứng trứ bất động triệu khách, Liễu Như Tuyết thân nhiên nói "Triệu thống lĩnh, người còn đứng ngây đó làm gì? Người điều không phải phải đi về phục mệnh sao?"

Triệu khách ảo não Liễu một chút, một tiểu nha đầu cuộn phim năng có hoa chiêu gì, chỉ chút chuyện này hoàn để cho mình nghĩ đến thất thần thực sự là thái mất mặt, thu liễm thần sắc, chấp tay một cái, "Xin lỗi nương cô nương đợi lâu, chúng ta bây giờ đã đi." Nói xong phát tay một cái, binh lính sau lưng có trật tự hướng đi mã xa, rất nhanh thì tương mã xa bao quanh vây quanh, Liễu Như Tuyết cũng không thêm đề ý, ngồi trở lại mã xa.

Triệu khách thu hồi đường nhìn, khoát khoát tay, mọi người lợi dụng mã xa làm trung tâm, chậm rãi ly khai hồng lâu.

Hồng La phức tạp nhìn mã xa đi xa, lo lắng không ngớt.

Hồng nương rót cuộc là người từng trải, nhìn Hồng La lo lắng thần sắc, an ủi "Đừng lo lắng, chúng ta phải tin tưởng chủ tử, nàng nhất định có của nàng dụng ý, huống hồ cây mẫu đơn cô nương điều không phải cũng đi theo chủ tử bên người sao?"

Hồng La nhẹ nhàng mà gật đầu, nhưng biết rõ biết rõ hồng lòi của mẹ rất đúng, lại vẫn còn có chút bất an.

"Triệu khách ở kinh đô phong bình tốt, nếu như là hấn đến chủ tử đi, ta cũng không phải lo lắng, chí ít chủ tử an nguy là có bảo chứng." Nhìn đi xa mã xa, hồng nương trầm tư một chút nói rằng.

Hồng La nhìn một chút hồng nương, "Giá là thật sao?"

Hồng nương gật đầu, "Tuy rằng trước hấn tiên ít trước mặt người khác xuất hiện, ta cũng chưa từng có gặp qua hấn, nhưng về hấn nghe đồn cũng không ít, nghe đồn trung hấn thiết diện vô tư nhưng lại thanh liêm chính trực, sở dĩ một lần trở thành kinh đô bách tính sùng kính đối tượng. Sở dĩ ta nghĩ chủ tử cân triệu khách đi an nguy không cần lo lắng, dù sao hiện tại mặc dù là buổi tối nhưng trên đường cái cũng không có thiếu nhân nhìn chủ tử lên ngựa của hấn xa. Ta nghĩ chủ tử nhất định là biết điểm ấy tài như vậy sáng khoái đáp ứng."

Hồng La suy nghĩ một chút, dĩ quận chúa tài trí, hồng nương nói vô cùng có khả năng.

"Nói chung, chúng ta ở chỗ này chờ là được." Hồng nương nói rằng.

Hồng La thu liễm tâm tình gặt đầu.

Lúc này trên mã xa Liễu Như Tuyết đỡ cây mẩu đơn gương mặt yên tĩnh, an tĩnh tọa không ở trên xe ngựa. Tuy rằng mã xa hai bên cũng không có cửa sổ, nhìn không thấy phía ngoài đường, nhưng cây mẩu đơn bằng vào mã xa kêu cầu nhàu thanh đỡ chấn động nhẹ nhàng còn là y hi năng nhận rõ phương hướng. Cẩn thận ghi nhớ đi qua lộ. Liễu Như Tuyết thấy nàng nghiêm túc thần sắc, cười cười, nhưng cũng không ngăn cản.

Hành sử đại khái nửa canh giờ, đương bên ngoài tái nghe không được binh sĩ tiếng bước chân của đỡ đi thanh âm của người, mà mã xa quanh mình cũng càng ngày càng vắng vẻ thời gian, rốt cục truyền đến nhất thanh thanh hát, mã xa đình chỉ.

Liễu Như Tuyết đỡ cây mẩu đơn liếc nhau, thu hồi tâm tình, lúc này mã xa ngoại truyện lai triệu khách thanh âm của, "Cô nương đã đến, mời xuống xe."

Cây mẩu đơn đẩy ra màn xe, nhảy xuống xe ngựa, bắt động thanh sắc quan sát bốn phía liếc mắt, xác nhận một nguy hiểm gì lúc này mới vươn tay đỡ Liễu Như Tuyết cẩn thận xuống xe ngựa.

Cây mẩu đơn cẩn thận tỉ mỉ Liễu Như Tuyết cảm thấy rất thị tri kỷ, lập tức chú ý nói bên ngoài triệu khách quan sát ánh mắt của, chậm rãi đi xuống xe ngựa.

Xuống xe ngựa, nhìn bốn phía liếc mắt, ngoại trừ trước mặt một tòa biệt viện chu vi tất cả đều là cây cối, nhất phái yên tĩnh. Từ từ thu hồi đường nhìn, lúc này mới phát hiện nguyên bản canh giữ ở mã xa biên taxi Binh không thấy bóng dáng, ngay cả người chặn ngựa đều biến thành triệu khách.

Bất động thanh sắc thu hồi đường nhìn, ngẩng đầu nhìn trước mặt biệt viện bảng hiệu, trống rỗng.

Liễu Như Tuyết nhìn một chút triệu khách, "Chính là chỗ này sao? Không biết là na vị đại nhân vật muốn gặp ta nữ?"

"Cô nương đi vào sẽ biết, đẩy cửa ra đi thẳng, đi tới bên hồ, trong hồ có một chòi nghỉ mát, chủ thượng tự ở nơi nào chờ người." Nói xong thu liễm thần sắc, "Ty chức hộ tống nhiệm vụ dĩ hoàn thành, sẽ không bồi cô nương quá khứ, tới Vu cô nương sau lưng vị nữ tử này, còn là thỉnh nàng đỡ ty chức cùng nhau ở đây chờ ba." Triệu khách cúi thấp đầu từ từ nói rằng.

Liễu Như Tuyết nhìn triệu khách, lại từ trên mặt hẩn nhìn không ra một tia mảnh khốc. Thu hồi quan sát đường nhìn, nhàn nhạt liếc liếc mắt cây mẩu đơn, cây mẩu đơn gặt đầu.

Liễu Như Tuyết nhẹ nhàng đẩy cửa ra. Bên trong cánh cửa như trước cân bên ngoài như nhau, trông đầy cây cối, chính y hi để lại một cái thẳng tắp đường nhỏ. Ven đường xóc xếch cành cây so le không đồng đều mọc nhưng ở ánh trắng chiếu rọi xuống hôn lên một khối lại một khối ban bác bóng đen, làm cho nghĩ ngại chớp bóng.

Chiều triệu khách nói thẳng tắp đi qua này đại khái tam bốn trăm thước chiều dài đường nhỏ, đi đi tới tới nhanh đến bên hồ thời gian, hết thấy trước mặt một chút liên rộng mở trong sáng đứng lên, cây cối đã rồi ở phía sau mình, trước mặt cũng vì ba nhộn nhạo hồ nước đập vào mí mắt, chu vi hoàn toàn thượng liễu không ít đèn lồng. Trên mặt hồ chiếu rọi hạ, có loại không nói ra được mỹ.

Liễu Như Tuyết đề xuống kinh dị trong lòng, cái này vô danh cư bố cục người của nhất định là một ngoại cao nhân, hẩn không chỉ có có thể đem ác hoàn cảnh mỹ cảm càng sâu thiết phân tích Liễu nội tâm của người. Giá căng thẳng buông lỏng hoàn cảnh cách cục lưỡng chủng tuyệt nhiên ngược lại phong cách khi hẩn thiết kế hạ như vậy hài hòa, tương cửa hàng tương thừa thiếu một thứ cũng không được, tự phần này công lực nhìn không được nhượng Liễu Như Tuyết thuyết phục.

Nhìn xuống kinh dị trong lòng, nhưng cũng nhớ kỹ chính mục đích của chuyến này. Men theo triệu khách nói quả nhiên phát hiện trong hồ tiểu đình, trong đình tựa hồ cũng có một người chính ở phía trên uống trà. Nhìn khắp bốn phía, quanh thân cũng không có cùng loại thuyền nhỏ vật thể tồn tại, cũng không có lộ khả dĩ đi thông trung ương.

Ngưng thần một chút, vận khởi nội lực, mũi chân điểm nhẹ, hướng về đình giữa hồ đi

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa* Convert được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 75: Đông hoàng cử cử

Chương 75: Đông hoàng cử cử

Không cần thiết chỉ chốc lát, Liễu Như Tuyết liền văng vào đình giữa hồ trong. Nhìn chung quanh một mảnh yên tĩnh mặt hồ, ánh ngược ngọn đèn, gió nhẹ thổi bay vì sóng lán lán mặt hồ tạo nên một vòng lại một quyền rung động khuếch tán ra. Không thể không nói, ở đây thật là một địa phương tốt.

Thu hồi thần sắc, nhìn về phía trong đình người của, một vị mặc trường bào màu tím trung niên nam nhân, Liễu Như Tuyết nhãn thần lóe lóe.

Chậm rãi đi vào, đánh giá trong đình uống một mình tự uống người của, hoành tình mây kiếm, một đôi mắt không giận mà uy, mặc dù dĩ thượng trung niên, nhưng năm tháng cũng không có ở trên mặt hấn lưu lại nhiều ít vết tích, như trước tuấn đạt mang trên mặt ôn trọng, tận lực thu liễm nhân thân vẫn như cũ lóe ra điểm điểm tinh mang, Liễu Như Tuyết hiểu rõ, trong lòng đã đã biết người này là ai.

Liễu Như Tuyết chậm rãi hướng về bên cạnh bàn đến gần, trong đình người của phảng phất chợt vô giác, như trước tự mình uống trước mặt rượu. Kiến đối phương cũng không có cho thấy thân phận ý tứ, Liễu Như Tuyết bất động thanh sắc dõi đường nhìn, chậm rãi đi tới cái bàn bên kia ngồi xuống, cầm lấy trên bàn trà thưởng thức phẩm, nhưng thủy chung không nói được một lời.

Một lát lúc, trung niên nam nhân ngẩng đầu, nhìn một chút ngồi ở đối diện nữ tử, ý tứ hàm xúc không rõ cười nói "Người sẽ không sợ ta ở trong trà hạ độc sao?"

Liễu Như Tuyết chậm rãi cầm lấy chén trà, một tắc một tắc vuốt ve, lại đối vấn đề của đối phương tránh, "Tốt nhất chè xuân trà Long Tĩnh, đây là ta thích nhất trà."

Họ Mộ Dung thận nhìn Liễu Như Tuyết cầm lấy chén trà liếc mắt, "Người tự xác định như vậy ta sẽ không bắt người thế nào?" Chính cũng không phải tiểu hải tử, tự nhiên là sẽ không tin tưởng trước mặt cô gái nhỏ này chỉ là bởi vì thích cái này trà tài uống. Tiểu hồ ly này thật là tinh.

Liễu Như Tuyết ngẩng đầu phỉ hị họ Mộ Dung thận liếc mắt, "Người yếu là thật tưởng làm gì ta, ở ta vừa vào thành nên động thủ không phải sao, cần gì phải như vậy đại phí chu chương bà ta lộng tới nơi này." Nói xong hoàn liếc liếc mắt bốn phía.

Nghe được Liễu Như Tuyết nói, họ Mộ Dung thận không giận phản tiểu, "Hay là chỉ là vì cho người thả lỏng cảnh giác, để trên tốt hơn muốn mạng của người mà."

"Ta đây tự bồi phục người, hoa lớn như vậy công phu liền vì bỏ một cục dẫn ta lại đông uyên, thậm chí không tiếc dao động nền tảng lập quốc." Nói xong lắc đầu, "Ta thật đúng là không hiểu a. Đúng không, ta là cai xưng hô năm vì đông hoàng ni cần phải xưng hô năm vì cậu ni."

Họ Mộ Dung thận sùng sốt một cái chớp mắt, lập tức cất tiếng cười to, buông trong tay mình rượu. "Thật không hổ là cháu ngoại của ta nữ, quả nhiên cú thông minh, nhanh như vậy tự suy nghĩ minh bạch. Bất quá ta thật tò mò, người thị làm sao mà biết được?" Chính tự nhận là che giấu còn là rất tốt, thế nào nhanh như vậy đã bị nàng phát hiện, nghi ngờ nhìn về phía Liễu Như Tuyết.

Liễu Như Tuyết im lặng chia chia họ Mộ Dung thận mặt của, họ Mộ Dung thận ngăn người, sờ soạng mặt mình một bà, "Làm sao vậy, mặt của ta có vấn đề gì không?"

Liễu Như Tuyết lắc đầu, "Năm mặt của một vấn đề gì, chỉ là năm nghe nói qua cháu ngoại trai như cậu nói sao? Ca ca ta lòng mi dữ mũi cân năm giống nhau như đúc, người khác ta không biết, nhưng ta liếc mắt một cái liền nhìn ra, kết hợp với triệu khánh đại trượng kỳ cổ khứ hồng lâu nhận nhân, ở đông uyên lại có mấy người năng sai sử động triệu khánh, kết hợp tất cả chuyện đã xảy ra, kết quả điều không phải vừa xem hiểu ngay sao?" Nói xong cũng buồn bực một chút, Yên Tĩnh đã từng nói chính như ngoại tổ mẫu, nhưng người nào cũng không có chú ý nói ca ca dĩ nhiên hội như cậu.

Họ Mộ Dung thận sùng sốt một chút, lập tức cười to, "Thì ra là thế. Nói như vậy Phong nhi tướng mạo vẫn còn có chút giống ta chính là sao? Nói như vậy ta là thua người ca ca lạc?"

Liễu Như Tuyết lắc đầu, không đáng đưa bình. "Đông hoàng cậu, ta còn có một chút nghi hoặc cần người giải đáp."

Họ Mộ Dung thận cười nói "Thị tại sao muốn bỏ như thế một cục?"

Liễu Như Tuyết lắc đầu, họ Mộ Dung thận nghi hoặc, "Vậy là người muốn hỏi cái gì?"

"Ta kỳ thực muốn hỏi chính là ngoại tổ mẫu bệnh là thật hay giả, còn có cha mẹ ta ở nơi nào?"

Nghe thế một, họ Mộ Dung thận thu liễm một chút dáng tươi cười, "Mẫu hậu thân thể thật là bất hảo, mấy ngày trước đây lại lần nữa cũ nhanh tái phát, mặc dù cũng không giống ta truyền đi tin tức nghiêm trọng như vậy đao hôn mê, nhưng tình huống cũng không khá hơn bao nhiêu. Về phần cha mẹ người thân, hiện tại đang ở thay mẫu hậu trị liệu, còn hơn lúc trước mặc dù khá hơn một chút, thế nhưng mẫu hậu dù sao tuổi tác dĩ cao, lại có cũ nhanh, sờ dĩ sợ rằng. . ." Họ Mộ Dung thận không có nói nữa xuống phía dưới, Liễu Như Tuyết minh bạch, tình huống không cần lạc quan.

Trầm mặc một lúc lâu, Liễu Như Tuyết thấp giọng nói "Ta có thể đi nhìn ngoại tổ mẫu sao?"

Họ Mộ Dung thận thu hồi tâm tình, cười cười, "Đương nhiên khả dĩ, vốn có ta cũng vậy tưởng dẫn người đi thấy nàng, chỉ là muốn lúc trước tiên kiến kiến ta sùng ái nhất tiểu muội nữ nhi là dạng gì, cho nên mới ước người tới nơi này gặp mặt. Dù sao thân phận của ta tương đối đặc thù, không có biện pháp quang minh chánh đại đi gặp người."

Liễu Như Tuyết gật đầu.

Họ Mộ Dung thận trầm tư một lúc lâu, "Tuyệt nha đầu, ngươi không dự định hỏi ta ta vì sao bỏ cục này sao? Còn có tại sao muốn dẫn ngươi tới đồng uyên sao? Ngươi nếu như muốn biết, cậu khá dễ nói cho ngươi biết."

Liễu Như Tuyết thần sắc bất minh, nhìn về phía hoàn toàn yên tĩnh mặt hồ, "Những người lớn chuyện tình, ta sẽ không xen vào Liễu."

Họ Mộ Dung thận sững sốt một chút, sau đó áy náy nhìn về phía Liễu Như Tuyết, "Thật xin lỗi, Tuyệt nha đầu, chuyện này đem ngươi dính vào Liễu, nhưng cậu bảo chứng, sự tình rất nhanh thì hội kết thúc. Sờ dĩ trong khoảng thời gian này sẽ ủy khuất ngươi ở đây đồng uyên dài một trận."

Liễu Như Tuyết cười cười, "Có thể giúp thượng cậu là tốt rồi, đầu đàm được với ủy khuất không ủy khuất, ta cũng muốn sản trong khoảng thời gian này bồi bồi ngoại tổ mẫu nì."

Họ Mộ Dung thận vỗ vỗ Liễu Như Tuyết cánh tay, "Vậy bọn ta hội đã bảo nhân tông ngươi đi mẫu hậu đầu."

Liễu Như Tuyết gật đầu, cười nói "Hào."

Họ Mộ Dung thận áy náy nhìn Liễu Như Tuyết liếc mắt, lập tức xao xao bàn, một cái thuyền nhỏ từ đình để chậm rãi ra. Họ Mộ Dung thận chỉ chỉ cái kia thuyền nhỏ, "Ngồi trên này thuyền nhỏ sau khi rời khỏi, tự sẽ có người tới đón ngươi, ngươi đi trước, đợi lát nữa ta nữa tìm các ngươi. Về phần người của ngươi cô gái kia đợi lát nữa ta tái sai người đưa cho ngươi."

Liễu Như Tuyết cười cười, "Vậy làm phiền cậu Liễu."

Họ Mộ Dung thận khoát khoát tay cười nói "Chỉ cần ngươi cái tiểu nha đầu này đừng trách ta cái này cậu là tốt rồi." Nói xong nhìn về phía đầu thuyền chèo thuyền người của, thu liễm tiểu ý, uy nghiêm nói "Nhất định phải bảo vệ tốt quận chúa an toàn, nếu như ít roi một sợi tóc tí, đưa đầu tới gấp."

Người trên thuyền sớm thành thói quen họ Mộ Dung thận nhân tiện uy nghiêm hình dạng, cung kính gục đầu xuống, "Thuộc hạ minh bạch."

Họ Mộ Dung thận hài lòng gật đầu, thu hồi đường nhìn. Liễu Như Tuyết chậm rãi đi lên thuyền, quay họ Mộ Dung thận phát phát tay. Họ Mộ Dung thận gật đầu. Chèo thuyền người của giá mới chậm rãi phe phẩy mái chèo ly khai đình giữa hồ.

Một chút bên bờ, quả nhiên thì có bốn người mang đình đầu mềm kiệu đến đây tiếp ứng, Liễu Như Tuyết nhìn một chút giữa hồ, họ Mộ Dung thận hoàn đứng ở đình biên, thu liễm thần sắc chậm rãi lên mềm kiệu.

Sĩ kiệu mấy người gật đầu, nhanh chóng giờ lên mềm kiệu đi lên một ... khác điều đường nhỏ, chỉ thấy thất quái bát quái rất nhanh thì ra chỗ ngồi này vô danh cư.

Trong kiệu Liễu Như Tuyết thủy chung buông xuống nghiêm mặt, thần sắc bất minh

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 76: Mới gặp gỡ bà ngoại

Chương 76: Mới gặp gỡ bà ngoại

Kỷ nén hương lúc, mềm kiệu rốt cục dừng lại, người bên ngoài buông xuống nghiêm mặt, cung kính nhắc nhở "Quận chúa đã đến." Liễu Như Tuyết thu hồi thần sắc, chậm rãi đi xuống mềm kiệu cười nói, "Khô cục các ngươi." Mấy người cúi đầu im lặng không lên tiếng. Liễu Như Tuyết quan sát một chút bốn phía, một gian độc lập đi ra ngoài cung điện đập vào mi mắt. Ngưng thần một chút, cậu dĩ nhiên tương chính trực tiếp đưa vào Liễu bên trong hoàng cung. Rất nhanh một vị mẹ đi tới đi ra, thấy Liễu Như Tuyết khuôn mặt kinh dị một cái chớp mắt, lập tức không kiêu ngạo không siểm nịnh hành lễ, "Tham kiến quận chúa, nô tỳ thị thái hậu bên người phục vụ sờ mẹ. Thái hậu đã ở bên trong điện chờ ở trong, nô tỳ cái này đại năm quá khứ." Liễu Như Tuyết nhẹ nhàng quay về một phúc phúc thân, "Vậy làm phiền mẹ Liễu." Liễu Như Tuyết tuyệt không kinh ngạc an bài như thế, nói vậy trước khi tới cậu cũng đã đã thông báo bọn họ. "Bên này thỉnh." Sờ mẹ chậm rãi dẫn Liễu Như Tuyết hướng về nội điện đi đến. Một đường bài biện thập phần thanh lịch, nhưng thật ra không có gì quý trọng hựu hựu hoa trang sức, chỉ là toàn bộ vật trang trí đều là mang theo cây ngọc lan đồ đăng các đồ lật vật. Liễu Như Tuyết yên lặng dò đường nhìn, sờ mẹ thấy thế còn lại là nhẹ nhàng giải thích "Thái hậu nương nương từ lúc còn trẻ tự thích cây ngọc lan hoa, sờ dĩ bất kể là cái gì chỉ cần là năng nhìn kiến gì đó mặt trên quân hội mang cho một đóa cây ngọc lan hoa." Liễu Như Tuyết yên lặng gật đầu, những ... này các đồ lật vật cũng không phải đặc biệt quý trọng, thế nhưng cũng là bởi vì mặt trên có cây ngọc lan hoa đã bị thái hậu yêu ai yêu cả đường đi, có thể thấy được vị này chưa từng gặp mặt ngoại tổ mẫu có bao nhiêu sao yêu tha thiết cây ngọc lan Liễu. Liễu Như Tuyết đột nhiên nhớ lại Yên Tĩnh, trên người hẳn luôn luôn mang theo nhàn nhạt cây ngọc lan hương khí, lại nói tiếp đến rồi đồng uyên lúc vẫn một cân hẳn liên hệ, đảo mắt chính thì có sáu ngày không gặp hẳn, thật là rất tường niệm hẳn nì. Nhàn nhạt thu hồi thần sắc, sờ mẹ đã dẫn theo Liễu Như Tuyết đi vào nội thất. Vừa vào nội thất, không có đập vào

mặt vị thuốc đông y, thay vào đó cũng nhàn nhạt cây ngọc lan hương khí. Liễu Như Tuyết ngẩn người, chỉ thấy màn che phía sau đàn hương mộc trên giường lớn chính hoành nằm một vị tóc đã hết hoa râm lão phụ nhân, khuôn mặt gầy gò, trên mặt bán tia huyết sắc cũng không. Liễu Như Tuyết đồng ý, tự nhiên biết cái dạng này ý vị như thế nào. Viên mặt đỏ hồng, không nghĩ tới ngoại tổ mẫu thân thể đã đến loại này mức đèn cạn dầu. Ngẫm lại tích nhật ngọc phi làm sao phong cảnh hôm nay lại chỉ có thể ồm ồm trên sàng. Chú ý tới giường lớn biên đứng thẳng hai người, Liễu Như Tuyết thân thể lần thứ hai chấn động. Chú ý tới có người vào nội thất, ngọc thái hậu chậm rãi mở mắt, "Sở tình, là người mang theo Tuyết nha đầu trở về chưa? Khoái, khoái mang vào cho ta xem." Nói xong cổ tường chỉ đứng dậy từ. Sở mẹ cúi đầu, nhìn không được mù quang vành mắt, mang bước nhanh đi lên muốn đỡ một bả, nhưng từ lâu đứng ở một bên hai người trước một bước nâng dậy ngọc thái hậu. Nhìn một chút bên người hai người, nhẹ nhàng vỗ vỗ phong như khói tay của, "Yên nhi, người đỡ chính hoa còn chưa có đi nghỉ ngơi sao? Đi xuống đi, nhưng ta và ta niệm đã lâu ngoại tôn nữ trò chuyện." "Mẫu hậu. . ." Phong khói nhẹ còn muốn nói điều gì, Liễu Chính Hoa kéo nàng, phong như khói nghẹn ngào ngừng nói, nhìn về phía hoàn đứng lặng tại cửa Liễu Như Tuyết, một thời thất thanh. "Được rồi, chính hoa người đỡ Yên nhi hạ đi nghỉ ngơi đi thôi. Đừng ... nữa ở đây ngại nhỡ, ta nghĩ cần Tuyết nhi trò chuyện." Ngọc thái hậu nói lần nữa. Liễu Chính Hoa gật đầu, "Thì, mẫu hậu, chúng ta thì ở cách vách, có việc năm kêu một tiếng chúng ta tự lập tức tới ngay." Ngọc thái hậu khoát khoát tay, "Đi thôi, đi thôi." Nói xong nhìn về phía chính trực thẳng nhìn chăm chăm phong khói nhẹ hai người Liễu Như Tuyết, cười cười, "Ngoại tôn của ta nữ, chớ đứng. Bọn họ lần này sẽ không chạy nữa, ngoại tổ mẫu thay người nhìn chăm chăm ni, người mau tới đây cần ngoại tổ mẫu trò chuyện." Nói xong nhìn về phía Liễu Như Tuyết bên cạnh sở tình, chú ý tới ngọc thái hậu ánh mắt của, sở tình một chút hiểu, chậm rãi đi ra cửa phòng đóng lại. Nghe được đóng cửa thanh âm, Liễu Như Tuyết rồi mới từ trong thất thần lấy lại tinh thần, chậm rãi đến gần vị này chưa từng gặp mặt ngoại tổ mẫu. Có lẽ là huyết thống ràng buộc ba, Liễu Như Tuyết đối lúc này mới lần đầu tiên gặp mặt tổ mẫu một chút tự thân cận hơn, dịu dàng kêu một tiếng, "Ngoại tổ mẫu." Ngọc thái hậu nhân thần sáng ngời, "Ta quai tôn nữ, nghe được người kêu ta giá thanh ngoại tổ mẫu, ta cả đời này cũng coi như đáng giá, chỉ tiếc ta là đời không được Phong nhi một tiếng tổ mẫu Liễu." Thờ dài một tiếng. Liễu Như Tuyết mang đi tới ngọc thái hậu bên cạnh ngồi xuống, "Ngoại tổ mẫu không nên nói như vậy, ngoại tổ mẫu hội trường mệnh bách tuế nhất định năng nghe được ca ca gọi ngài ngoại tổ mẫu." Ngọc thái hậu nhẹ nhàng cười một chút, kéo Liễu Như Tuyết tay của, nhẹ nhàng vỗ vỗ, "Tuyết nhi biệt thoải mái ngoại tổ mẫu Liễu. Ngoại tổ mẫu cả đời này coi như là đáng giá, cũng không có cái gì lớn tiếc nuối, nguyện vọng duy nhất ta nghĩ lập tức cũng muốn thực hiện, sở dĩ vậy là đủ rồi." Liễu Như Tuyết viên mặt đỏ hồng, "Ngoại tổ mẫu tại sao có thể thuyết như vậy ừ ừ nói ni, phụ thân y thuật tốt, nhất định có thể trị hết ngoại tổ mẫu, sở dĩ ngoại tổ mẫu nhất định còn có thể sống bách tám mươi niên không thành vấn đề." "Sống thêm một bách tám mươi niên phải không một lão yêu tinh Liễu, các người không chê tự ta hoàn ngại ni." Ngọc thái hậu bị chọc cười. Thấy ngọc thái hậu triển lộ nụ cười, Liễu Như Tuyết sùng sột một cái chớp mắt, "Ai dám ngại, Tuyết nhi liền đánh người đó, ngoại tổ mẫu chích phải bồi Tuyết nhi thì tốt rồi." Nói xong nhẹ nhàng ôm ngọc thái hậu. Ngọc thái hậu nhẹ nhàng vỗ vỗ Liễu Như Tuyết sau lưng của, một lúc lâu lúc mới chậm rãi nói rằng "Được rồi, chúng ta không nói những thứ này, trò chuyện điểm khác ba, những ... này quá thâm trầm, Tuyết nhi không thích, ngoại tổ mẫu tự càng không thích Liễu." Liễu Như Tuyết ngẩng đầu, gật đầu, "Ừ." "Tuyết nhi, ta nghe nói người đính hôn?" Ngọc thái hậu tự tiểu phi tiểu nhìn Liễu Như Tuyết. Liễu Như Tuyết đỏ mặt hồng, ta cũng không gạt nàng, gật đầu, "Ừ, để không cho nam hoàng đoán đo ở của ta hôn sự uy hiếp được trấn vương phủ, sở dĩ tự liên hợp đồng dạng bị nam hoàng lo nghĩ Yên vương phủ định ra rồi hôn sự." "Ngoại tổ mẫu điều không phải ý tứ này, ngoại tổ mẫu muốn hỏi chính là người thích Yên vương phủ tên tiểu tử kia sao?" Ngọc thái hậu cẩn thận nhìn chăm chăm Liễu Như Tuyết mỗi một một biểu tình. Nghe vậy, Liễu Như Tuyết mặt đỏ cúi đầu, tiểu hậu gật đầu. Ngọc thái hậu lập tức tự cười mở, "Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi." Liễu Như Tuyết ngẩn người, nghi ngờ nhìn về phía ngọc thái hậu. Ngọc thái hậu lại lơ đãng, tiếp tục nói "Tuyết nhi, người đem người môn từ khi biết đến bây giờ sự tình đều giảng cấp ngoại tổ mẫu nghe một chút thế nào." Liễu Như Tuyết đỏ mặt, tuy rằng trong lòng có chút nghi hoặc, nhưng tiểu hậu gật đầu, đón tự nói về mình cùng Yên Tĩnh gặp nhau, còn có chính ra kinh mấy năm sự tình nhất tịnh giảng cấp ngọc thái hậu thỉnh. Nghe nghe, ngọc thái hậu mặt của tự cười thành một đóa hoa, thẳng đến giảng đáo Liễu Như Tuyết dữ Yên Tĩnh đính hôn một màn kia. Ngọc thái hậu hàng vạn hàng nghìn tâm tình tới hậu hóa thành một tiếng cảm khái, nói một câu nhưng Liễu Như Tuyết không nghĩ ra nói, "Nếu như năm đó hân có hân như vậy quyết đoán như vậy đây hết thấy có đúng hay không đều không giống nhau." Liễu Như Tuyết nhẹ nhàng kêu lên "Ngoại tổ mẫu." Ngọc thái hậu từ tâm tình của mình lý chậm quá thần, nhìn trước mặt lo lắng Liễu Như Tuyết, "Tuyết nhi, ngoại tổ mẫu không có việc gì, ngoại tổ mẫu chỉ là muốn nổi lên còn trẻ chuyện tình." Lúc này ngoài ý muốn phiêu thấy Liễu Như Tuyết đeo trên tay bích tỷ vòng tay. Một chút nắm lên Liễu Như Tuyết trên tay vòng tay thẳng tắp nhìn chăm chăm khản

Chương 76: Mối gặp gỡ bà ngoại

Kỷ nén hương lúc, mềm kiêu rốt cục dừng lại, người bên ngoài buông xuống nghiêm mặt, cung kính nhắc nhở "Quận chúa đã đến." Liễu Như Tuyết thu hồi thần sắc, chậm rãi đi xuống mềm kiêu cười nói, "Khô cực các người." Mấy người cúi đầu im lặng không lên tiếng. Liễu Như Tuyết quan sát một chút bốn phía, một gian độc lập đi ra ngoài cung điện đập vào mi mắt. Ngưng thần một chút, cậu dĩ nhiên tương chính trực tiếp đưa vào Liễu bên trong hoàng cung. Rất nhanh một vị mẹ đi tới đi ra, thấy Liễu Như Tuyết khuôn mặt kinh dị một cái chớp mắt, lập tức không kiêu ngạo không siểm nịnh hành lễ, "Tham kiến quận chúa, nô tỳ thị thái hậu bên người phục vụ sở mẹ. Thái hậu đã ở bên trong điện chờ ở trong, nô tỳ cái này đại nam quá khứ." Liễu Như Tuyết nhẹ nhàng quay về một thực phúc thần, "Vậy làm phiền mẹ Liễu." Liễu Như Tuyết tuyệt không kinh ngạc an bài như thế, nói vậy trước khi tới cậu cũng đã đã nhắc báo bọn họ. "Bên này thỉnh." Sở mẹ chậm rãi dẫn Liễu Như Tuyết hướng về nội điện đi đến. Một đường bài biện thập phần thanh lịch, nhưng thật ra không có gì quý trọng lưu hu hu hoa trang sức, chỉ là toàn bộ vật trang trí đều là mang theo cây ngọc lan đồ đẳng các đồ lật vật. Liễu Như Tuyết yên lặng dời đường nhìn, sở mẹ thấy thế còn lại là nhẹ nhàng giải thích "Thái hậu nương nương từ lúc còn trẻ tự thích cây ngọc lan hoa, sở dĩ bắt kể là cái gì chỉ cần là năng nhìn kiến gì đó mặt trên quần hội mang cho một đóa cây ngọc lan hoa." Liễu Như Tuyết yên lặng gật đầu, những ... này các đồ lật vật cũng không phải đặc biệt quý trọng, thế nhưng cũng là bởi vì mặt trên có cây ngọc lan hoa đã bị thái hậu yêu ai yêu cả đường đi, có thể thấy được vị này chưa từng gặp mặt ngoại tổ mẫu có bao nhiêu sao yêu tha thiết cây ngọc lan Liễu. Liễu Như Tuyết đột nhiên nhớ lại Yên Tĩnh, trên người hân luôn luôn mang theo nhàn nhạt cây ngọc lan hương khí, lại nói tiếp đến rồi đồng uyên lúc vẫn một cân hân liên hệ, đảo mắt chính thì có sáu ngày không gặp hân, thật là rất tường niệm hân ni. Nhàn nhạt thu hồi thần sắc, sở mẹ đã dẫn theo Liễu Như Tuyết đi vào nội thất. Vừa vào nội thất, không có đập vào mặt vị thuốc đông y, thay vào đó cũng nhàn nhạt cây ngọc lan hương khí. Liễu Như Tuyết ngẩn người, chỉ thấy màn che phía sau đàn hương mộc trên giường lớn chính hoành nằm một vị tóc đã hết hoa râm lão phụ nhân, khuôn mặt gầy gò, trên mặt bán tia huyết sắc cũng không. Liễu Như Tuyết đồng ý, tự nhiên biết cái dạng này ý vị như thế nào. Viên mặt đỏ hồng, không nghĩ tới ngoại tổ mẫu thân thể đã đến loại này mức đèn cạn dầu. Ngẫm lại tích nhật ngọc phi làm sao phong cảnh hôm nay lại chỉ có thể ồm ồm trên sàng. Chú ý tới giường lớn biên đứng thẳng hai người, Liễu Như Tuyết thân thể lần thứ hai chấn động. Chú ý tới có người vào nội thất, ngọc thái hậu chậm rãi mở mắt, "Sở tình, là người mang theo Tuyết nha đầu trở về chưa? Khoái, khoái mang vào cho ta xem." Nói xong cổ tường chỉ đứng dậy từ. Sở mẹ cúi đầu, nhìn không được mù quang vành mắt, mang bước nhanh đi lên muốn đỡ một bả, nhưng từ lâu đứng ở một bên hai người trước một bước nâng dậy ngọc thái hậu. Nhìn một chút bên người hai người, nhẹ nhàng vỗ vỗ phong như khói tay của, "Yên nhi, người đỡ chính hoa còn chưa có đi nghỉ ngơi sao? Đi xuống đi, nhưng ta và ta niệm đã lâu ngoại tôn nữ trò chuyện." "Mẫu hậu. . ." Phong khói nhẹ còn muốn nói điều gì, Liễu Chính Hoa kéo nàng, phong như khói nghẹn ngào ngừng nói, nhìn về phía hoàn đứng lặng tại cửa Liễu Như Tuyết, một thời thất thanh. "Được rồi, chính hoa người đỡ Yên nhi hạ đi nghỉ ngơi đi thôi. Đừng ... nữa ở đây ngại nhỡ, ta nghĩ cần Tuyết nhi trò chuyện." Ngọc thái hậu nói lần nữa. Liễu Chính Hoa gật đầu, "Thì, mẫu hậu, chúng ta thì ở cách vách, có việc năm kêu một tiếng chúng ta tự lập tức tới ngay."

Ngọc thái hậu khoát khoát tay, "Đi thôi, đi thôi." Nói xong nhìn về phía chính trực thẳng nhìn chăm chăm phong khói nhẹ hai người Liễu Như Tuyết, cười cười, "Ngoại tôn của ta nữ, chớ đứng. Bọn họ lần này sẽ không chạy nữa, ngoại tổ mẫu thay người nhìn chăm chăm nì, người mau tới đây cân ngoại tổ mẫu trò chuyện." Nói xong nhìn về phía Liễu Như Tuyết bên cạnh sờ tình, chú ý tới ngọc thái hậu ánh mắt của, sờ tình một chút hiểu, chậm rãi đi ra cửa phòng đóng lại. Nghe được đóng cửa thanh âm, Liễu Như Tuyết rồi mới từ trong thất thần lấy lại tinh thần, chậm rãi đến gần vị này chưa từng gặp mặt ngoại tổ mẫu. Có lẽ là huyết thống ràng buộc ba, Liễu Như Tuyết đối lúc này mới lần đầu tiên gặp mặt tổ mẫu một chút tự thân cận hơn, dịu dàng kêu một tiếng, "Ngoại tổ mẫu." Ngọc thái hậu nhãn thần sáng ngời, "Ta quai tôn nữ, nghe được người kêu ta giá thanh ngoại tổ mẫu, ta cả đời này cũng coi như đáng giá, chỉ tiếc ta là đời không được Phong nhi một tiếng tổ mẫu Liễu." Thở dài một tiếng. Liễu Như Tuyết mang đi tới ngọc thái hậu bên cạnh ngồi xuống, "Ngoại tổ mẫu không nên nói như vậy, ngoại tổ mẫu hội trường mệnh bách tuế nhất định năng nghe được ca ca gọi ngài ngoại tổ mẫu." Ngọc thái hậu nhẹ nhàng cười một chút, kéo Liễu Như Tuyết tay của, nhẹ nhàng vỗ vỗ, "Tuyệt nhi biệt thoải mái ngoại tổ mẫu Liễu. Ngoại tổ mẫu cả đời này coi như là đáng giá, cũng không có cái gì lớn tiếc nuối, nguyện vọng duy nhất ta nghĩ lập tức cũng muốn thực hiện, sở dĩ vậy là đủ rồi." Liễu Như Tuyết viên mặt đỏ hồng, "Ngoại tổ mẫu tại sao có thể thuyết như vậy ừ rừ nói nì, phụ thân y thuật tốt, nhất định có thể trị hết ngoại tổ mẫu, sở dĩ ngoại tổ mẫu nhất định còn có thể sống bách tám mươi niên không thành vấn đề." "Sống thêm một bách tám mươi niên phải không một lão yêu tinh Liễu, các người không chê tự ta hoàn ngại nì." Ngọc thái hậu bị chọc cười. Thấy ngọc thái hậu triển lộ nụ cười, Liễu Như Tuyết sùng sột một cái chớp mắt, "Ai dám ngại, Tuyệt nhi liền đánh người đó, ngoại tổ mẫu chích phải bồi Tuyệt nhi thì tốt rồi." Nói xong nhẹ nhàng ôm ngọc thái hậu. Ngọc thái hậu nhẹ nhàng vỗ vỗ Liễu Như Tuyết sau lưng của, một lúc lâu lúc mới chậm rãi nói rằng "Được rồi, chúng ta không nói những thứ này, trò chuyện điểm khác ba, những ... này quá thâm trầm, Tuyệt nhi không thích, ngoại tổ mẫu tự càng không thích Liễu." Liễu Như Tuyết gật đầu, gật đầu, "Ừ." "Tuyệt nhi, ta nghe nói người đính hôn?" Ngọc thái hậu tự tiểu phi tiểu nhìn Liễu Như Tuyết. Liễu Như Tuyết đỏ mặt hồng, ta cũng không gạt nàng, gạt đầu, "Ừ, để không cho nam hoàng dẫn đo ở của ta hôn sự uy hiếp được trấn vương phủ, sở dĩ tự liên hợp đồng dạng bị nam hoàng lo nghĩ Yến vương phủ định ra rồi hôn sự." "Ngoại tổ mẫu điều không phải ý tứ này, ngoại tổ mẫu muốn hỏi chính là người thích Yến vương phủ tên tiểu tử kia sao?" Ngọc thái hậu cẩn thận nhìn chăm chăm Liễu Như Tuyết mỗi một một biểu tình. Nghe vậy, Liễu Như Tuyết mặt đỏ cúi đầu, tối hậu gật đầu. Ngọc thái hậu lập tức tự cười mở, "Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi." Liễu Như Tuyết ngăn người, nghi ngờ nhìn về phía ngọc thái hậu. Ngọc thái hậu lại lơ đãng, tiếp tục nói "Tuyệt nhi, người đem người môn từ khi biết đến bây giờ sự tình đều giảng cấp ngoại tổ mẫu nghe một chút thế nào." Liễu Như Tuyết đỏ mặt, tuy rằng trong lòng có chút nghi hoặc, nhưng tối hậu gật đầu, đón tự nói về mình cùng Yến Tĩnh gặp nhau, còn có chính ra kinh nẩy năm sự tình nhất tịnh giảng cấp ngọc thái hậu thính. Nghe nghe, ngọc thái hậu mặt của tự cười thành một đóa hoa, thẳng đến giảng đáo Liễu Như Tuyết dữ Yến Tĩnh đính hôn một màn kia. Ngọc thái hậu hàng vạn hàng nghìn tâm tình tối hậu hóa thành một tiếng cảm khái, nói một câu nhượng Liễu Như Tuyết không nghĩ ra nói, "Nếu như năm đó hần có hần như vậy quyết đoán như vậy đây hết thảy có đúng hay không đều không giống nhau." Liễu Như Tuyết nhẹ nhàng kêu lên "Ngoại tổ mẫu." Ngọc thái hậu từ tâm tình của mình lý chậm quá thần, nhìn trước mặt lo lắng Liễu Như Tuyết, "Tuyệt nhi, ngoại tổ mẫu không có việc gì, ngoại tổ mẫu chỉ là muốn nổi lên còn trẻ chuyện tình." Lúc này ngoài ý muốn phiêu thấy Liễu Như Tuyết đeo trên tay bích tỷ vòng tay. Một chút nắm lên Liễu Như Tuyết trên tay vòng tay thẳng tắp nhìn chăm chăm khản

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa* Convert được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77: Hồng trần đã qua

Chương 77: Hồng trần đã qua

Ngọc thái hậu đột nhiên động tác dọa Liễu Như Tuyết vừa nhảy, Liễu Như Tuyết nghi hoặc, "Ngoại tổ mẫu, làm sao vậy, con này vòng tay làm sao vậy sao?"

Ngọc thái hậu thu hồi đường nhìn, chậm rãi buông Liễu Như Tuyết tay của, "Không có gì, con này vòng tay thị Yến gia tiểu tử kia đưa cho người sao?"

Liễu Như Tuyết gật đầu, ngoại tổ mẫu thị làm sao mà biết được? Nhưng cũng thông minh không có hỏi.

Ngọc thái hậu nhãn thần phiêu hốt nhìn về phía nóc giường, xem ra vậy cũng là thiên ý ba, thu hồi đường nhìn, nhìn về phía Liễu Như Tuyết, "Tuyệt nhi, con này vòng tay người phải thật tốt thu, biệt đơn giản cười ra, biết không?"

Liễu Như Tuyết bắt mình sở dĩ, nhưng đối với thượng ngọc thái hậu chờ đợi ánh mắt của lại vẫn gật đầu.

Kiến Liễu Như Tuyết gật đầu, ngọc thái hậu phảng phất thở dài một hơi, sau đó nhìn về phía Liễu Như Tuyết, "Tuyệt nhi, ta kể chuyện xưa cho người nghe khỏe?"

Liễu Như Tuyết nhẹ nhàng gật đầu.

Ngọc thái hậu bắt đầu thả lỏng, nhẹ nhàng tựa ở đầu giường. Nhãn thần bắt đầu mê ly, từ từ bắt đầu hồi ức, chậm rãi giảng thuật đứng lên.

"Ở vài thập niên trước đây, có một đôi thanh mai trúc mã nam nữ, bọn họ là trong mắt mọi người công nhận một đôi, mà bọn họ đây đó cũng tâm ý tương hợp. Ngay cả cha mẹ của bọn họ đều thâm chấp nhận bọn họ ở chung với nhau sự thực. Bọn họ đây đó đều cho rằng sinh hoạt hội như vậy bình

tĩnh xuống phía dưới, cũng đồng dạng cho rằng bọn họ hội không huyền niệm chút nào cùng một chỗ, nhưng là bọn hắn không nghĩ tới số phận luôn luôn ở người không hề phòng bị thời gian tựu cho người đón đầu một kích." Ngọc thái hậu thở dài, vô hạn phiền muộn nhìn về phía nóc giường.

"Nam tử kia bản thân là một quốc gia thái tử, nhưng ở vận mạng xui khiến hạ ở một lần ra ngoài vì hành thời gian bị kẻ cấp ám hại, rơi xuống nhân vách núi, từ nay về sau tung tích không rõ. Nam tử phụ mẫu quý vì một quốc gia đứng đầu, tăng phái nhiều mặt nhân mã tiền đi tìm, thế nhưng khô tằm không có kết quả, tìm được chỉ có nam tử vẫn tùy thân không rời cây ngọc lan ngọc bội. Tới hậu đầu mất duy nhất thương con vương hậu ở thái tử mất tích ba năm lúc bóng bảy mà chết, mà vương cũng tương ngôi vị hoàng đế truyền cho mình đường đệ nhi từ lúc đuổi theo." Nói tới chỗ này ngọc thái hậu từ gối đầu dưới lấy ra nhất khối ngọc bội, cẩn thận vuốt ve, sắc mặt an tường.

Liễu Như Tuyết thấy khối ngọc bội kia nhất thời sáng tỏ, ngọc thái hậu nói thị nàng lúc còn trẻ cố sự, chính là vị nào thái tử rốt cuộc là người nào.

Đề xuống nghi hoặc, ngọc thái hậu vuốt ve ngọc bội mở miệng lần nữa, "Vị nữ tử kia không tin thái tử đã bỏ mình, Vì vậy Trãi qua tìm kiếm, thế nhưng ở nhìn thấy khối ngọc bội kia thời gian, trải qua chịu không nổi đã kích liên hôn ngũ mất, sau khi tỉnh lại ba ngày ba đêm không ngủ không ngớt, cũng chỉ nhìn chăm chăm trứ khối kia cây ngọc lan ngọc bội. Tam ngày sau nàng rốt cục đi ra cửa phòng, khôi phục bình thường sinh hoạt. Vài lúc gả cho Liễu đã thân là hoàng đế thái tử đường đệ. Lúc đó rất nhiều chứng kiến qua năng đỡ thái tử yêu nhau lịch trình người của đều đảm của nàng cột sống nạm nàng, thuyết nàng thấy người sang bắt quàng làm họ, tham luyến quyền thế, ai có thể minh bạch ý tưởng của nàng ni." Giễu cợt cười cười.

"Mọi người đều nghĩ nàng hẳn là lấy cái chết tự tử để báo đáp thái tử trước đối với nàng đích tình nghị. Khả nàng không cho là đúng, chết là tối chuyện dễ dàng. Nhân tử như đèn diệt, sau khi chết nên cái gì cũng không biết, hựu làm sao biết biết sau khi chết rốt cuộc có thể hay không cùng hắn ở hoàng tuyền hạ gặp nhau. Huống hồ tìm tới tìm lui đều không có tìm được thái tử thi thể, như vậy thì mới có thể thái tử hẳn hoàn hảo hảo mà sống ở nơi này thượng một cái góc, cho nên hẳn yếu là thật tự tử Liễu, thái tử sau khi trở về hựu nên như thế nào đối mặt nàng chết đi chuyện thực. Cho nên hẳn phải sống cho tốt, sống đến tìm được hắn ngày nào đó. Cho nên hẳn tuyền trạch gả cho ngay lúc đó hoàng đế, vì chính là muốn có đầy đủ thế lực có thể tìm được hắn." Nói xong gục đầu xuống.

Nhìn ngọc thái hậu có ti chán chường thần tình hỏi "Ngoại tổ mẫu, tới hậu tìm được hắn sao?"

Ngọc thái hậu khổ sáp cười cười, "Tìm được rồi. Bất quá nàng tìm được thời gian đã muộn, hắn từ lâu biến thành nhất bồi hoàng thổ." Nói xong mắt rưng rưng hoa quay đầu nhìn về phía bệ cửa sổ thượng một chậu cây ngọc lan.

Liễu Như Tuyết đau lòng nhìn ngọc thái hậu thương tâm khổ sở hình dạng, muốn an ủi nàng, nhưng hàng vạn hàng nghìn ngôn ngữ lại cảm ở hầu một người trong tự cũng không phát ra được, tới hậu chỉ phải gục đầu xuống.

Bình phục tâm tình lúc, ngọc thái hậu thu hồi đường nhìn, nhìn tâm tình trầm thấp Liễu Như Tuyết, nhẹ nhàng vỗ vỗ, "Ngoại tổ mẫu nói việc này cho người cũng theo khổ sở thực sự là sai. Đừng trách ngoại tổ mẫu, ngoại tổ mẫu cũng là cô đơn quá lâu, những ... này dẫn xuống đáy lòng mấy thập niên sự tình đè nén quá lâu cũng làm cho ta không thở nổi. Có thể nói ra lai ngoại tổ mẫu đều dễ dàng khá, chỉ là liên lụy Tuyết nhi thương tâm."

Liễu Như Tuyết ngẩng đầu, "Ngoại tổ mẫu khách khí, ngoại tổ mẫu năng cân Tuyết nhi thuyết những ... này chuyện cũ thị Tuyết nhi vinh hạnh, làm sao lại liên lụy một nói."

Ngọc thái hậu cười cười, "Phải?" Nói xong một tay nắm lên Liễu Như Tuyết tay của, cái tay còn lại cẩn thận tương cây ngọc lan ngọc bội để lên Liễu Như Tuyết tay của tâm, nhẹ nhàng nói "Tuyết nhi, khối ngọc bội này, ngoại tổ mẫu mang theo trên người mấy thập niên, hồi ức vậy là đủ rồi. Ngày hôm nay hựu theo như người nói này chuyện cũ, sở dĩ khối ngọc bội này ngoại tổ mẫu tựu giao cho người."

Liễu Như Tuyết thân thể rung một chút, ngọc thái hậu buông tay ra, nằm lại trên giường, lần thứ hai yêu thương nhìn thoáng qua khiếp sợ Liễu Như Tuyết, chậm rãi nói rằng, "Tuyết nhi, khứ sát vách ba, ngoại tổ mẫu một lời muốn nghị nơi Liễu. Nói vậy cha mẹ người thân cũng còn có nói muốn nói với người. Mau đi đi."

Nói xong nhắm mắt lại. Liễu Như Tuyết phức tạp nhìn về phía ngọc bội trong tay, ngoại tổ mẫu nói người kia không biết là. . .

Thu liễm thần sắc, lần thứ hai nhìn một chút đã nhắm mắt dưỡng thần ngọc thái hậu, cước bộ nặng nề đi ra cửa.

Nghe được đóng cửa thanh âm, ngọc thái hậu chậm rãi mở mắt ra, nhìn phía bệ cửa sổ bồn cây ngọc lan hoa.

Thấy sắc mặt không tốt Liễu Như Tuyết đẩy cửa đi ra, vẫn canh giữ ở cửa sờ mẹ thông minh không nói gì, Liễu Như Tuyết ngẩng đầu, nhìn gian phòng liếc mắt, "Ngoại tổ mẫu đã ngủ rồi, cha mẹ ta là ở sát vách phải?"

"Đúng vậy, quận chúa, công chủ dữ Phò mã đang ở sát vách chờ năm." Sờ mẹ thu liễm thần sắc nói rằng.

Liễu Như Tuyết gật đầu, chậm rãi đi tới sát vách trước cửa, thu liễm một chút tâm tình, nhẹ nhàng hô khẩu khí, lập tức đẩy cửa ra chậm rãi đi vào.

Lúc này Liễu Chính Hoa dữ phong khối nhẹ đang ngồi ở phía trước cửa sổ trên bàn uống trà, nghe được tiếng bước chân, Liễu Chính Hoa dữ phong khối nhẹ giải ngẩng đầu nhìn về phía cửa, vừa vận thấy Liễu Như Tuyết đẩy cửa tiến đến. Ba người yên lặng nhìn nhau, nhưng người nào cũng không có nói, kỷ thuật lúc, Liễu Như Tuyết thần sắc lạnh nhạt dời đường nhìn, nhẹ nhàng đóng cửa lại, chậm rãi đi tới bên cạnh bàn ngồi xuống.

Phong khối nhẹ muốn nói cái gì, lại thấy Liễu Như Tuyết lạnh nhạt thần sắc, không khỏi chột dạ một chút cúi đầu nhìn về phía mình trượng phu, Liễu Chính Hoa phách vỗ tay của nàng, ý bảo nàng an tâm, sau đó quay đầu nhìn về phía Liễu Như Tuyết.

"Tuyết nhi, người muốn biết cái gì, cha với người mẫu thân đều nói cho người biết." Liễu Chính Hoa chậm rãi nói rằng.

Bên trong gian phòng ngoại trừ trầm mặc vẫn là trầm mặc, Liễu Như Tuyết bưng tỉnh không nghe thấy nắm lên trên bàn trà uống một ngụm. Liễu Chính Hoa cười cười, "Tuyết nhi là ở sinh thầy u khí sao? Nếu như vậy, vậy chờ người khí qua ta với người mẫu thân sẽ nói cho người biết được rồi." Nói xong kéo phong khói nhẹ chuẩn bị ly khai.

Liễu Như Tuyết nhất thời giận không chỗ phát tiết, hung hăng để chén trà trong tay xuống, "Làm sao vậy, hai người các người lại muốn đi, lại muốn bỏ lại ta một người? Cân năm năm tiền như nhau, bỏ lại ta cân ca ca vừa đi liễu chỉ?"

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 78: Cổ tình gây sự

Chương 78: Cổ tình gây sự

Liễu Chính Hoa không nói gì, vỗ vỗ đau lòng phong khói nhẹ, nhẹ giọng nói "Điều không phải người sinh chúng ta khí không muốn thấy chúng ta sao?"

Liễu Như Tuyết tức giận nói "Ta có nói qua ta không muốn thấy các người sao?"

"Vậy người bây giờ như vậy không phải là không muốn thấy chúng ta là cái gì?" Liễu Chính Hoa thiêu mi.

Liễu Như Tuyết mí mắt khiêu khiêu, ngữ kết nói, "Đó là. . . Đó là. . . Ta là tiểu hài tử, phát hạ tính tình không được sao? Nào có các người như vậy phụ mẫu, bỏ lại chính hài tử mặc kệ không hỏi mình chạy đi tiêu dao."

Liễu Chính Hoa lôi kéo phong khói nhẹ ngồi trở lại trên cái băng, "Chúng ta có bỏ lại người cân ca ca người mặc kệ sao? Chúng ta có khứ tiêu điều tự tại sao?"

Liễu Như Tuyết ngữ kết, bọn họ đảo cũng không phải thật mặc kệ mình cùng ca ca, phụ thân dùng tên giả lâm nguyên một mực ca ca bên người phụ trợ, mẫu thân đây là dĩ nước trong cốc cốc chủ thân phận vẫn bảo vệ chính. Suy nghĩ hồi lâu ngược lại cũng tìm không ra bọn họ cụ thể tội trạng. Nghĩ đến phụ thân nghĩa chánh ngôn từ kiểm, Liễu Như Tuyết nửa ngày biệt xuất một câu nói, "Nói chung các người không có nhận thức ta và ca ca, còn có cái gì đều gạt ta cân ca ca hay sai."

Liễu Chính Hoa thủ dừng một chút, "Liễu Như Tuyết, người đây là cổ tình gây sự."

Phong khói nhẹ kinh ngạc nhìn mình trượng phu vẻ mặt nghiêm túc, đau lòng nhìn một chút Liễu Như Tuyết, "Tuyết nhi."

Nghe được cha mình như vậy nghiêm nghị nói khí, Liễu Như Tuyết sừng sốt một chút, nhất thời viên mắt đỏ hồng, một chút đứng lên, "Ta chính là cổ tình gây sự thế nào, ta còn một cặp kê, vẫn còn con nít, ta có lỗi gì." Nói xong thoáng cái khóc lên.

Phong khói nhẹ cũng không nhịn được nữa, một chút xông lên trước ôm Liễu Như Tuyết, mềm nhẹ vỗ Liễu Như Tuyết bói, "Được rồi, Tuyết nhi, đừng khóc, thị địa cha và mẹ bắt hảo, hẳn là tảo với các người quen biết nhau. Cũng không cai gạt các người." Nói xong quay đầu trừng hướng trượng phu của mình, "Tuyết nhi đích thật là còn nhỏ, chúng ta xác thực cũng có chỗ không đúng, để cho nàng phát tiết một chút tâm tình thì tốt rồi, người làm gì thế như vậy nghiêm nghị thuyết nàng."

Nhìn khóc không ngừng nữ nhi, Liễu Chính Hoa ngăn người, lập tức lại nghe đáo ái thể lên án, nhu liễu nhu đầu, chậm rãi đến gần Liễu Như Tuyết, ôm lấy nàng, nhẹ nhàng xoa xoa tóc của nàng, "Được rồi, Tuyết nhi, đừng khóc, cha sai rồi. Cha không nên hung của người."

Liễu Như Tuyết trừu thút tha thút thút đáp khóc, nói cũng không rõ ràng lắm, hàm hàm hồ hồ nói lầm bầm, "Hay đa lỗi, đều là đa lỗi."

Liễu Chính Hoa không nói gì, đây là làm tầm trọng thêm Liễu sao? Nhìn một chút vẻ mặt đau lòng ái thể, lại hựu không dám nói nữa cái gì, chỉ phải bắt đắc dĩ nói, "Hảo hảo, đều là đa lỗi, được chưa, đừng khóc."

Liễu Như Tuyết nã đôi mắt nhỏ thần xem xét liếc mắt về mặt bắt đắc dĩ Liễu Chính Hoa, lại quay đầu nhìn thoáng qua vẻ mặt đau lòng phong khói nhẹ, bật người cửa ra Liễu Chính Hoa nhào tới phong khói nhẹ trong lòng, trừu thút tha thút thút đáp nói, "Mẫu thân, Tuyết nhi rất nhớ người."

Nhìn nữ nhi nhào tới trong lòng ngực mình làm nũng, phong khói nhẹ mẫu tính một chút bị câu dẫn ra lai, lập tức lại nghĩ đến con gái của mình thập tuổi thời gian tự không có cách nào cảm thụ được cha mẹ làm bạn vui sướng, nhưng lại yếu ở nơi đầu sóng ngọn gió kiên cường sinh hoạt. Phong khói nhẹ không khỏi vừa mắc cỡ cứu hựu yêu thương, mềm nhẹ sờ sờ nữ nhi mình đầu, "Tuyết nhi quai, mẫu thân cũng rất nhớ người, kỳ thực mỗi lần thấy người

và Phong nhi ta là tốt rồi tường nói cho các người biết ta là mẫu thân, thế nhưng chỉ cần vừa nghĩ tới trần vương phủ tình cảnh dữ mẫu thân thân, mẫu thân cũng chưa có dũng khí, mẫu thân sợ đem người cân Phong nhi đều quyền tiến những ... này chuyện phức tạp trung, cho nên mới vẫn một nói cho người biết. Thế nhưng không nghĩ tới tới hậu các người còn là phát hiện, vẫn là đem người dính dáng Liễu tiến đến, Tuyết nhi, xin lỗi." Phong khẽ nhẹ nhặn không được thấp mắt rơi lệ.

Nhìn mình mẫu thân như vậy thương tâm, Liễu Như Tuyết nhất thời hồ thẹn đứng lên, chính mẫu thân kỳ thực cũng rất không dễ dàng, trơ mắt nhìn chính nữ nhân ở trước mặt lại không có biện pháp quen biết nhau, đây là từng tổ mẫu thân chuyện thống khổ nhất, mà chính còn đang sử dụng tính tình. Phụ thân nói không sai, mình thật là ở cổ tình gây sự. Suy nghĩ một chút, chính liền mất ngôn ngữ. Chích quá chặt chẽ ôm phong như nhẹ.

Một bên Liễu Chính Hoa vừa nhìn mình ái thể rơi lệ, tâm đau gần chết, bắt người kéo Liễu Như Tuyết ôm lấy mình kiểu thể, "Được rồi, Yên nhi, người không nên tự trách, kỳ thực đều phải trách ta, là ta suy nghĩ như thế vừa ra, hại chúng ta người một nhà gặp lại bất năng quen biết nhau, sở dĩ người không nên tự trách nữa Liễu. Muốn trách thì trách ta được rồi." Nói xong mềm nhẹ lau đi phong như khẽ ướt mắt giọt nước mắt. Sau đó quay đầu nhìn về phía Liễu Như Tuyết.

"Tuyết nhi, người đã không phải là năm năm tiền cái kia cái gì cũng đều không hiểu tiểu cô nương Liễu, người cân ca ca người đều đã trưởng thành, đã sớm không cần sống ở cha mẹ che chở dưới Liễu, sở dĩ ta tài không cho mẹ người thân với các người quen biết nhau, ta nghĩ nhường chính các người lớn. Hiện tại các người đều đã có thể lực của mình, mà ta với người mẫu thân cũng có thể công thành lui thân Liễu. Ta nghĩ người môn hiện tại mới có thể thể hội đương niên ta với người mẫu thân bất đắc dĩ, sở dĩ, ta mong muốn người cân Phong nhi càng nhiều hơn chính là lý giải, biết không?"

Nhìn trước mặt còn đang ôn nhu cấp mẫu thân mình lau đi nước mắt phụ thân của, Liễu Như Tuyết ngăn người, khi còn bé trong ấn tượng, phụ thân vẫn luôn là rất nghiêm nghị, chỉ có ở trước mặt mẫu thân tài xuất một chút hiện cùng loại ôn nhu thân sắc. Hắn cũng vẫn đối với chính huynh muội rất nghiêm ngặt, ít nói quá ngữ, khả hắn ngày hôm nay lại ngữ trọng tâm trường cân tự nhiều như vậy.

Nghe được phụ thân nói như vậy mình cũng không giống trước như vậy oán giận cha mẹ mình không chịu cùng mình quen biết nhau chuyện, bởi vì nàng cảm nhận được, cảm nhận được một vị nghiêm phụ đối với mình con gái chờ mong, hắn đang mong đợi chính nữ nhân khả dĩ không cần ở mình che chở hạ lớn, hắn không muốn để cho chính nữ nhân đường thành kiều hoa lá xanh, không chịu nổi mưa gió đột kích, hắn mong muốn bọn họ có thể dài thành đại thụ che trời nắng để ở càng thêm mãnh liệt gió táp mưa sa. Nhìn một chút cha của mình, Liễu Như Tuyết nặng nề gật đầu, ngày hôm nay, cho tới hôm nay nàng tài toán hiểu đã biết vị phụ thân dụng tâm lương khổ.

Thấy Liễu Như Tuyết gật đầu, biết nàng hiểu ý của mình, Liễu Chính Hoa tài toán chân chính lộ ra tiểu ý, nhẹ giọng dỗ hống chính rơi lệ ái thể, Liễu Như Tuyết thấy thế cũng để an ủi "Mẫu thân, không phải thương tâm Liễu, Tuyết nhi hiểu, ca ca cũng sẽ rõ, chúng ta đều có thể hiểu được mẫu thân, sở dĩ mẫu thân không nên tái thương tâm, không phải Tuyết nhi dữ ca ca đồ hội lương tâm bán khoán."

Phong như nhẹ nghe được nữ nhi mình thoải mái trong lòng nhất thời dễ chịu sinh ra, "Tuyết nhi, người có thể hiểu được mẫu thân thật tốt. Sau đó mẫu thân không bao giờ ... nữa man người bất cứ chuyện gì Liễu." Nói xong lần thứ hai hạ xuống lệ, bất quá lần này thị cảm động.

"Được rồi, Yên nhi, Tuyết nhi đều nói lý giải người thế nào còn khóc ni, đừng khóc. Lại khóc tự khổ coi." Liễu Chính Hoa cho rằng phong như khẽ vừa khóc Liễu, bất đắc dĩ nói, nhưng động tác trong tay còn chưa phải đình, nhẹ nhàng lau đi nước mắt.

Phong như khẽ tức giận mở tay hắn, "Đều lão liễu, còn tốt hơn khán làm gì, nhục nhã người từ bỏ sao? Thật là, nam nhân chính là cái đó cũng đều không hiểu." Nói xong cầm lấy mặt tử xoa xoa, quay mặt chỗ khác không chịu khán Liễu Chính Hoa

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: Có tâm, ái tình.

Chương 79: Có tâm, ái tình.

"Ta làm sao sẽ không nên ni, người chính là trở nên tái xấu ta đều phải. . ." Liễu Chính Hoa nhất cú nói còn chưa dứt lời, phong như khẽ lập tức quay đầu trừng Liễu Chính Hoa liếc mắt.

"Ai, người thế nào sinh khí, Yên nhi." Liễu Chính Hoa nhất thời không nghĩ ra được, nữ nhân thế nào thay đổi bất thường. Bất đắc dĩ nhìn về phía Liễu Như Tuyết, "Tuyết nhi, ta nói sai cái gì sao?"

Nhìn có chút tay chân luống cuống phụ thân, Liễu Như Tuyết nhất thời có chút buồn cười, phụ thân chính là như vậy, không đủ tỉ mỉ tâm, mẫu thân rõ ràng là cảm động hắn phi thuyết mẫu thân khóc, còn có làm sao có thể thuyết mẫu thân trở nên rất xấu ni. Thị nữ nhân đều sẽ tức giận được rồi.

Đưa cho phụ hôn một cái tự giải quyết cho tốt ánh mắt của, lần thứ hai ôm lấy mẹ của mình thân làm nũng nói "Mẫu thân, phụ thân đàn như vậy người là thế nào coi trọng hân nhạ."

Nghe được nữ nhi mình nói mình buồn, Liễu Chính Hoa nhất thời chuẩn bị trừng Liễu Như Tuyết, thế nhưng mình ái thê chính chăm chú nhìn chăm chăm hân, thảo hảo trừng nàng cười cười, phong như khói nhìn một lúc lâu tối hậu quay đầu chỗ khác, "Ta không nhớ rõ, rất có thể là đương sơ mắt bị mù ba." Liễu Chính Hoa nhất thời một lão đảo.

Thế nào ngay cả mình ái thê cũng nói như vậy. Chính thực sự rất buồn sao? Liễu Chính Hoa nhìn không được suy tính, muốn mở miệng vẫn mình rất cuộc đầu nhạ ái thê sinh khí, thế nhưng lưỡng mẹ con chính cao hứng vừa nói chuyện, nếu như lúc này quấy rối bảo không chính xác mình ái thê hội càng thêm tức giận, thờ dài, chỉ phải lắng lắng nghe, vừa nghĩ mình rất cuộc là ở đâu nói sai rồi.

Nhìn có chút ai oán phụ thân, Liễu Như Tuyết biệt mở mắt, phụ thân trước mặt người khác luôn là một bộ bộ đáng nghiêm túc, chỉ có ở trước mặt mẫu thân mới có thể lộ ra cùng loại ôn nhu thần tình, lúc này ai oán hình dạng khảm ở chính trong mắt thật là có chút chấn động, nhưng không thể không nói nội tâm vẫn còn có chút ám thoai mái.

Phong khói nhẹ thấy nữ nhi mình thần sắc, nhìn thấu nàng suy nghĩ trong lòng, buồn cười gật một cái Liễu Như Tuyết cái trán, "Người nha, thực sự là nghịch ngợm."

Liễu Như Tuyết ngượng ngừng cười cười, ngẩng đầu nhìn về phía phong khói nhẹ, ngăn người, vừa cũng không có tí mĩ chú ý mình mẫu thân kiểm, chậm rãi đưa tay sờ mặt, "Đây mới là mẫu thân chân chính khuôn mặt sao?"

Phong khói nhẹ áy náy một chút, nhẹ nhàng gật đầu.

Đây là cái gì dạng gương mặt nha, mi nếu liễu diệu, mắt hàm thu thủy, phu nếu nộn nà, ngũ quan xinh xắn không nói ra được đẹp đẽ, mặc dù phong khói nhẹ đã hơn - ba mươi tuổi, nhưng trên mặt nhưng không có một tia năm tháng vết tích, hơn nữa là trọng yếu hơn thị gương mặt này tài đây mới thực là dư Liễu Như Tuyết giống nhau mặt của.

Nhẹ nhàng sờ sờ, trong lòng bàn tay ấm áp xúc cảm nhượng Liễu Như Tuyết một chút lấy lại tinh thần, nhin không được cảm thán, "Mẫu thân thật đẹp."

Phong khói nhẹ nghe được nữ nhi khích lệ, ngượng ngừng một chút. Lúc này Liễu Chính Hoa tài chen vào chũy, mi giác khẽ gợn lên, "Đó là, mẹ người thân thế nhưng giá thượng nữ nhân đẹp nhất." Hoàn thị nữ nhân của mình, câu này Liễu Chính Hoa một dám nói ra. Nhìn một chút mình ái thê bởi vì nghe được tán thưởng trên khuôn mặt dính vào đỏ ửng, Liễu Chính Hoa nhìn không được thất thần một chút.

Nghe được chồng mình cũng nói như vậy, phong khói nhẹ càng thêm ngượng ngừng, hờn dỗi Liễu một chút, Liễu Chính Hoa bật người hoàn hồn, "Ta nói là sự thật, ở trong lòng ta Yên nhi hay thượng nữ nhân đẹp nhất."

Phong khói nhẹ khinh đập Liễu Chính Hoa một chút, ở nữ nhi mình trước mặt còn dám nói như vậy, chân không sợ bị. Nhìn nữa Liễu Như Tuyết về mặt mập mờ nhìn mình dư trượng phu, phong khói nhẹ đỏ mặt lên, "Nói mò gì nì, ta đều người đẹp hết thời Liễu, còn nói gì mỹ nha, muốn nói mỹ còn là con gái chúng ta đẹp nhất."

Liễu Chính Hoa thấy chính ái thê rất cuộc để ý mình, lập tức lấy lòng, "Còn là Yên nhi mỹ. Ở trong mắt ta hay người đẹp nhất. Tuyết nhi tái mỹ lập tức tự là người khác nhà Liễu." Nói xong hoàn nhìn Liễu Như Tuyết liếc mắt.

Liễu Như Tuyết không nói gì, "Hai người các người liếc mắt đưa tình đủ chứ, hoàn phi nhắc lên ta xong rồi ma."

"Người cũng không tự lập tức là người khác nhà sao?" Nói xong hoàn thổ linh lợi lại thêm nhất cú, "Đều một mình định ra hôn sự Liễu, hoàn lưỡng tình tương duyệt nì." Tuy rằng nữ nhi giả đi ra ngoài sẽ không nhân can chính thượng Yên nhi sự chú ý đây là chuyện tốt, thế nhưng Liễu Chính Hoa hay nhìn không được chưa xót khô sở, chính che chở Liễu vài chục năm nữ nhi vài cái đã bị nhân quái chạy.

Liễu Như Tuyết đỏ mặt lên, cha mình hiểu biết nhưng thật ra rất linh quang a, ngay cả mình dư Yên Tĩnh lưỡng tình tương duyệt đều biết. Nhin không được nói rằng, "Chúng ta đính hôn đó là vì trấn vương phủ, gia gia cũng đồng ý, thế nào hay một mình quyết định."

Liễu Chính Hoa thiêu thiêu mi, "Cha người nương ở chỗ này đây, người hỏi qua bọn họ sao?"

Liễu Như Tuyết hết chỗ nói rồi một chút, "Vậy các người đồng ý không?"

Nghe được Liễu Như Tuyết nói, Liễu Chính Hoa khoe miệng co quắp một chút, lập tức biệt mở mắt, đương sơ chính thế nhưng đồng ý Liễu Yên Tĩnh một cái điều kiện, xem ra tiểu tử kia hay sớm có dự mưu, vì hay ngày hôm nay ngày này.

Thấy cha mình ngữ kết hình dạng Liễu Như Tuyết sùng sốt một chút, giá một vấn rất khó trả lời sao?

Phong khói nhẹ khẽ cười một cái, nàng thế nhưng biết đến, ban đầu ở di tình lâu, chính không chỉ là trung Liễu Như Tuyết mê hương hoàn trung Liễu Yên Tĩnh độc, không phải làm sao có thể đến cuối cùng trước mắt còn không có thoát thân nì, sau lại Yên Tĩnh dĩ thử uy hiếp chồng mình một cái điều kiện, sở dĩ phía mình mới năng bình yên cùng hân né tránh Liễu Như Tuyết hiểu biết.

Thấy mẫu thân mình cười, Liễu Như Tuyết kinh ngạc Liễu một chút, cha của mình còn lại là ho nhẹ. Phong khói nhẹ cười cười, "Giá có cái gì tốt mắt mặt, trái lại ta thật cao hứng nì, nói rõ yên tiểu tử đối chúng ta Tuyết nhi là thật tâm."

"Tính toán đảo tương lai mình tượng trên thân người, tiểu tử này cũng là cú ngoạn, hấn còn không sợ ta không lấy chồng Tuyết nhi cho hấn." Liễu Chính Hoa phải nghĩ thập phần căm tức, mình bị thời gian tới con rể cấp tính kếp, nghĩ như thế nào thế nào mất mặt.

Liễu Như Tuyết bắt mình sở dĩ, phong khối nhẹ cười cười, chậm rãi tiến đến Liễu Như Tuyết bên tai tương chuyện ngày đó nói một lần, Liễu Như Tuyết lập tức nghe rõ, đỏ mặt lên, "Cái này lòng dạ hiểm độc Yến Tĩnh, nguyên lai là có ý, sẽ chờ ngày này nì."

Phong khối nhẹ cười cười, "Được rồi, Tuyết nhi, mẫu thân nhìn ra Yến gia tiểu tử kia hiểu được người chi tâm, ái người chi tâm, hộ người chi tâm, sở dĩ chúng ta làm phụ mẫu không có mất hứng. Các người hôn ước mẫu thân cũng là nhạc kiến kỳ thành, mà phụ thân người cũng bất quá thị một thời trên mặt không qua được, đừng để ý đến hấn."

Liễu Chính Hoa nghe được ái thể sách mình thai, da mặt quả bất trụ, "Tuy rằng ta là đáp ứng rồi hấn một cái điều kiện, thập có 1 điều kiện này hoàn thật sự có khả năng cân cái này hôn ước hữu quan, thế nhưng, các người đừng quên, còn có hai người nhìn chăm chăm nhìn ta chăm chăm môn gia Tuyết nhi nì, ta xem Yến Tĩnh còn muốn ôm mỹ nhân về còn có chờ, lưỡng tiểu tử khả mỗi người điều không phải tính du đích đáng." Nói xong tâm tình tốt Liễu một chút, có người giúp mình thu thập một chút cái này tính toán cụ con rể, chính còn là rất thích ý nhìn.

Thấy chồng mình biểu tình, phong khối nhẹ nhất thời không nói gì, "Nào có như người vậy phụ thân, vẫn chờ khán chính con rể chê cười. Tuyết nhi thích Yến Tĩnh, ta đây một tổ mẫu thân đã biết ta sẽ thúc đẩy hai người bọn họ hôn sự, nếu như trung gian người quấy rối ra cái gì sai lầm, có người chờ coi."

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 80: Ai là năm đó thái tử?

Chương 80: Ai là năm đó thái tử?

Nghe được ái thể chỉ trích, Liễu Chính Hoa nhất thời hoàn hồn, thảo hảo cười cười, "Yên nhi, ta chỉ nói là lời nói thật mà thôi, Yến tiểu tử dữ Tuyết nhi hôn sự ta không phản đối, ta cũng không hạt xen vào, người đừng nóng giận ma."

Nghe được Liễu Chính Hoa nói như vậy, phong Khinh Yên tài rút cuộc hài lòng gật đầu, "Bọn họ người tuổi trẻ sự tự giao cho bọn họ thanh niên nhân giải quyết là được, chúng ta biệt hạt xen vào Liễu. Bất quá nói thật đi, hai người kia đích xác một bi một khó chơi." Nói xong lo lắng nhìn thoáng qua Liễu Như Tuyết.

Chú ý tới mẫu thân lo lắng thần sắc, Liễu Như Tuyết cũng nhớ lại Tàn Thiên quân dữ Tàn Vân, đoạn thời gian này cũng tịch thu áo tin tức của bọn họ, cũng không biết bọn họ ở tìm cách chút gì. Tồi hậu cười cười, "Mẫu thân, biệt lo lắng, luôn sẽ có biện pháp, đừng nói những thứ này. Trò chuyện ta khác ba, tỷ như mẫu thân thế nào cân phụ thân thế nào ở chung với nhau. Còn có vì tin đồn gì chết ở cung vậy hỏa hoạn mẫu thân gặp phải ở đông nguyên nì."

Phong Khinh Yên đáng tươi cười vì liêm, Liễu Chính Hoa cũng trầm mặc lại.

Liễu Như Tuyết nghi hoặc, "Làm sao vậy?"

Phong Khinh Yên nhẹ nhàng cười cười, "Cũng không có gì, chỉ là muốn đến rồi chuyện cũ mà thôi." Nói xong nhìn thoáng qua Liễu Chính Hoa, hấn là ở tự trách ba.

Quay đầu nhìn về phía sát vách tường, "Cương người ngoại tổ mẫu với người nói cái kia cổ sự có nhớ không?"

Liễu Như Tuyết gật đầu, "Cân cái này cổ sự hữu quan?"

Phong Khinh Yên, gật đầu, thu hồi đường nhìn, "Kỳ thực đương niên ta bát tuổi thời gian cũng biết chuyện này, thế nhưng ta khi đó còn nhỏ, không hiểu người ngoại tổ mẫu tại sao muốn làm như vậy, không rõ ràng vì sao gả cho phụ vương, vẫn còn ở lên nhớ kỹ cái kia thái tử. Cũng bởi vì như vậy, phụ vương bình thường hội rất khó chịu, cho nên lúc đó ta rất hận nàng."

Nói xong dừng một chút, "Sau lại ta tự thường thường ra cung đi ra ngoài, khi đó còn là có không ít người nhớ kỹ chuyện năm đó, sở dĩ bình thường sẽ có người chửi tổ mẫu đứng núi này trông núi nọ, tham luyến quyền thế. Ta nghe xong rất tức giận, nhưng càng nhiều hơn chính là kỳ quái, vì sao người tổ mẫu gả cho người tổ phụ còn có thể bị chửi. Vì vậy ta tự lên tra lên, phía mới biết được người tổ mẫu dữ cái kia thái tử lúc còn trẻ sự tình, ta tự càng không thể hiểu, rõ ràng yêu cái kia thái tử, nhưng vẫn là tuyền trách gả cho người tổ phụ, lẽ nào chính là vì có năng lực đi thăm dò thái tử hạ lạc. Ta như trước không rõ, phía ngoạn mạn thật dài đại, vừa được Liễu mười lăm tuế năm ấy, đương niên có một danh tiếng vang vọng tam quốc người của." Nhìn Liễu Như Tuyết liếc mắt.

Nói tiếp, "Không sai, hay Yến Tĩnh phụ thân của, Yến bang, cô chỉ và cô lan ngọc thụ, liễm diễm kỳ hoa. Nghe đồn trung hân thiên nhân chi tử, tài trí siêu quần, gặp qua người của hân không ai không vì hân chiết phục. Là trọng yếu hơn thì, nghe đồn trung, hân thiên vị cây ngọc lan, hơn nữa đi qua địa phương cũng sẽ mang theo một nhàn nhật cây ngọc lan hương vị."

Liễu Như Tuyết lẳng lẳng, cân Yến Tĩnh như nhau, Yến Tĩnh bốn phía cũng sẽ hái một nhàn nhật cây ngọc lan hương vị, xem ra Yến Tĩnh trong gia tộc đều là thiên vị cây ngọc lan.

Phong Khinh Yên tiếp tục nói, "Người ngoại tổ mẫu nghe được tin tức này, chẳng từ nơi này tìm tới Liễu hân bức họa, sau đó hưng phấn tìm được rồi ta, cảm khối kia nàng trân ái ngọc bội nhượng ta ra cung đi tìm Yến bang, ta không rõ, nhưng là y hi biết chắc thị dữ tiền thái tử hữu quan. Ta đáp ứng rồi nàng, thế nhưng hoàng gia công chủ một ngày phải đến cấp kê thời gian thị không có biện pháp đơn giản ra cung, sở dĩ người ngoại tổ mẫu liền muốn ra hỏa hoạn một chiều kia. Mà ta cũng không thích hoàng gia sinh hoạt, nghĩ ra cung cũng tốt liền do Liễu nàng."

Nhân thân phiêu quá Liễu Chính Hoa, lộ ra tiểu ý, "Đương sơ ta ra cung cũng không có nghĩ người ngoại tổ mẫu là muốn cho ta cùng với Yến bang thành thân, cũng hoàn toàn không nghĩ tới một khối. Vì vậy ta liền cầm khối ngọc bội kia tìm tới Liễu Yến vương phủ, thấy ngọc bội thời gian Yến bang sừng sốt một chút, sau đó cầm đi cho Liễu ngay lúc đó lão Yến vương, lão Yến vương thấy ngọc bội, nhân thân rất phức tạp, sau đó liền hỏi ta có hay không gả nhân gia, ta liền lập tức ý thức được người tổ mẫu ý tứ, nghĩ thông suốt lúc liền cầm lấy ngọc bội một câu nói cũng không thuyết liền buồn bực ly khai Yến vương phủ." "Mình làm thì đối Yến bang tịnh không có ý gì, chẳng qua là cảm thấy hân lớn lên tương đối khá khản mà thôi, hơn nữa lúc đó Yến bang vừa mới cưới tân hôn thê tử, cảm tình cũng tựa hồ không sai, mình cũng không muốn đi phá hư tình cảm của bọn họ. Sau đó nghĩ đến trảng hỏa hoạn, chính liên đông uyên hoàng cung cũng trở về không được, không khỏi buồn bực người tổ mẫu làm tuyệt. Vì vậy trong con tức giận đi Hắc Âm Sâm Lâm, đánh bậy đánh bạ vào nước trong cốc, sau đó là ở chỗ này biết thân là đại sư huynh phụ thân của người." Nói xong mặt mày thượng dính vào Liễu nhàn nhật tiểu ý.

Liễu Chính Hoa ôn nhu nắm ở mình ái thê, "Yên nhi, nhận thức người là ta suốt đời chuyện may mắn lớn nhất."

Phong Khinh Yên đỏ mặt hồng hồng. Ngượng ngùng quay đầu chỗ khác.

Thấy hai người ngọt ngào đáng đáp, Liễu Như Tuyết khóe miệng trừu trừu, ho nhẹ một tiếng.

Liễu Chính Hoa chánh chánh thần sắc, "Mẹ người Nói nhiều như vậy, để cho nàng nghỉ ngơi một chút, còn dư lại ta mà nói ba."

Nhìn một chút mình ái thê, nhân thân ôn nhu xuống tới, "Sau lại chúng ta ở nước trong cốc chủ lâu ngày sinh tình, đây đó yêu nhau. Sở dĩ ở gia gia người làm cho ta cập quan lễ thời gian, ta liền dẫn mẹ người thân trở về Liễu phủ thành thân." "Sau lại ở hôn lễ thượng nhìn thấy Yến bang thời gian mẹ người kinh ngạc Liễu một chút sau đó tài nói cho ta biết bọn họ chuyện giữa cùng với thân phận của nàng. Ta bắt tại hồ, ta quan tâm chỉ có mẹ người người này, sở dĩ ở biết lúc hai người trao đổi tâm ý, ở kết hợp Liễu phủ đích tình huống liền ăn giấu đi. Mà khi đó vừa vặn lão Yến vương mất đi, Vì vậy ta với người mẫu thân ở lên hên Yến bang gặp mặt, song phương đạt thành Liễu chung nhận thức, quên ngọc bội chuyện này. Trải qua lui tới lúc, đại gia trái lại thành bằng hữu. Mà khối ngọc bội kia tại nơi lúc liền bị ta với người mẫu thân bí mật đuổi về Liễu đông uyên."

Dừng một chút, áy náy nhìn về phía mình ái thê, "Mẹ người tại nơi lúc cũng nửa một cùng người tổ mẫu dữ cậ liên hệ, tất cả cũng là vì chúng ta."

Đón còn nói thêm, "Thế nhưng không nghĩ tới, người ngoại tổ mẫu phía lại đang vài lúc đi tới đông uyên, mẹ người thân sợ người tổ mẫu không đồng ý nàng cùng ta hôn sự. Vì vậy mượn cớ ốm một đi chỗ đó lần yên hội, mà ta cũng làm bộ chẳng. Sau lại người tổ mẫu tự lên gặp qua Yến bang một lần, chẳng bọn họ nói chuyện với nhau cái gì, liền rồi đi đông uyên. Sau khi trở về liền thay đổi tính tình. Chuyện về sau người hân là đều biết Liễu." Liễu Chính Hoa thở dài.

Liễu Như Tuyết thu hồi thần sắc, "Nguyên lai là như vậy. Như vậy ngoại tổ mẫu thị cho rằng Yến Tĩnh gia gia là tiên thái tử sao?" Chính vẫn cho là ngoại tổ mẫu chuyện biến là bởi vì mẫu thân, hiện tại xem ra cũng không hoàn toàn đúng như vậy.

Liễu Chính Hoa chìm trầm giọng, "Đại khái là vậy. Bất quá lão Yến vương từ lâu không ở nhân, thù cũng không thể nào khảo chứng."

Lần thứ hai nhìn một chút phong Khinh Yên, "Yên nhi, nói cho cùng hay là bởi vì ta tài làm hại người nhiều năm như vậy chưa từng về nhà. Cho người chịu đủ rồi xa nơi chôn rau cắt rốn nỗi khổ."

"Phu quân đừng nói như vậy. Đây hết thảy cũng không có thể trách người, hơn nữa cũng là ta tự nguyện." Phong Khinh Yên cúi đầu.

Liễu Như Tuyết nhìn một chút trong tay bích tỷ vòng tay, như có điều suy nghĩ

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 81: Mưu đồ chút gì?

Chương 81: Mưu đồ chút gì?

Một lúc lâu, Liễu Như Tuyết thu hồi thần sắc, nhìn về phía mình mẫu thân, nhìn sắc trời một chút, "Mẫu thân, đều đã trễ thế này, năm căn cha nghỉ ngơi thật tốt ba, có việc ngày mai hơn nữa."

Phong Khinh Yên nhìn một chút canh giờ, gật đầu, "Đều đã giờ Tý rồi, những ... này cũng không vội ở một thời, sau này hãy nói."

Liễu Như Tuyết nhẹ nhàng Ứng Hoà một tiếng, nhìn thoáng qua cha của mình, sau đó xoay người ra gian phòng, lúc này cây mẫu đơn cũng đã sớm tới, sẽ chờ ở ngoài cửa.

Thấy cây mẫu đơn, Liễu Như Tuyết khẽ gật đầu, một bên vẫn thủ ở trước cửa sờ mẹ thấy thế, mang chào đón "Quận chúa căn phòng của ta đã sắp xếp xong xuôi, ngay cách nơi này cách đó không xa nữa cơ. Thị thái hậu phân phó, nô tỳ đại quận chúa quá khứ ba."

Liễu Như Tuyết phúc phúc thân, "Làm phiền sờ mẹ Liễu."

Sờ mẹ gật đầu, "Quận chúa thỉnh cần nô tỳ lại."

Đi qua trong viện ngọc đẹp, trực tiếp ra viện môn, chuyển cái ngoặt một tòa lầu các tự xuất hiện ở trước mắt, cửa có mấy tỳ nữ đã dẫn theo đèn lồng chờ ở đây, thấy sờ mẹ dẫn người đến, mấy người giải quần áo xuống hành lễ, "Tham kiến quận chúa."

Liễu Như Tuyết gật đầu, "Các người đều đứng lên đi." Nói xong quay đầu nhìn về phía sờ mẹ.

Sờ mẹ ý hội, "Đêm khuya, nô tỳ sẽ không dám quấy rầy quận chúa nghỉ ngơi, ta còn muốn trở lại chiếu cố thái hậu, liền cáo từ Liễu."

Liễu Như Tuyết gật đầu, "Mẹ đi thông thả."

Sờ mẹ hành cá lễ liền cáo lui xuống.

Nhìn sờ mẹ dẫn theo đèn cung đình đi xa, Liễu Như Tuyết thu hồi thần sắc, nhìn một chút trước mặt bốn vị tỳ nữ, trầm mặc kỷ thuật, tới hậu bước vào lầu các.

Ở bên ngoài hoàn toàn không cảm thấy, vừa vào các nội lập tức phát hiện, giá lầu các tinh xảo xa hoa không gì sánh được.

Các nội trang sức điêu trụy giải dùng vạn kim khó mua ngọc lưu ly chế thành, ở ngọn đèn làm nổi bật hạ phát sinh đủ mọi màu sắc diệu nhân quang mang. Hai bên trên vách tường điêu lữ hoa văn cũng giải dùng tới tốt bạch ngọc tương khảm trong đó, ngay cả cửa hàng trên mặt đất cái nền cũng là thượng hạng Ba Tư cái nền.

Thấy cái này cảnh tượng, Liễu Như Tuyết trừu trừu khóe miệng, đây cũng quá đại thủ bút ba. Quay đầu nhìn về phía theo ở phía sau bốn vị tỳ nữ, dẫn đầu tỳ nữ chú ý tới Liễu Như Tuyết hỏi ánh mắt, bước lên phía trước, "Nô tỳ cây cửu lý hương, chính là thuốc lá này các đại nha hoàn, cái này lầu các đã nhiều không ai vào ở Liễu, nhưng thái hậu vẫn phái chuyên gia quét tước ở đây, hơn nữa ở mấy ngày trước, ở đây lần thứ hai sửa sang lại một lần, sờ dĩ bên trong rất sạch sẽ, thỉnh quận chúa yên tâm vào ở."

Liễu Như Tuyết thu hồi đường nhìn, nguyên lai đây là yên các, nói như vậy đây là mẫu thân vị lấy chồng trước chỗ ở lạc.

Từ từ ti mi từng lần một xem qua, quả nhiên tựa như cây cửu lý hương nói như vậy, phương diện này có không ít các đồ vật đều là trước, mặc dù được bảo dưỡng đương, nhưng vẫn là y hi năng nhìn ra niên cũ đáng đáp. Tỳ như điêu lữ thượng bạch ngọc văn, vạn kim khó cầu cẩm thạch bình phong, dữ rạn rỡ sinh huy Lưu Ly Cung đèn. Nhưng cũng không có thiếu thị gần nhất tài thêm thêm, tỳ như các đỉnh trung tâm điêu trụy, dữ trên đất Ba Tư thảm, dữ không ít việc nhỏ vật. Rất hiển nhiên, trang sức người cũng tận khả năng bảo lưu lại yên các trước diện mạo.

Nhẹ nhàng vuốt ve điều này điều lữ văn, ngón tay phúc chậm rãi lau quá phía trên bạch ngọc, Liễu Như Tuyết tựa hồ năng tưởng tượng mẫu thân mình tại đây sờ lầu các sinh hoạt hình dạng. Đôi mắt chậm rãi tràn đầy thượng tràn đầy tình cảm ấm áp, lẳng lặng cảm thụ được mẫu thân đã từng tàn lưu lại nơi này sờ lầu các khí tức.

Thấy Liễu Như Tuyết thật lâu không nói lời nào, chỉ là nhìn chăm chăm vài thứ kia khán, cây cửu lý hương thấp thỏm mở miệng, "Quận chúa, xin hỏi là nơi nào có cái gì không đúng sao?"

Nghe được cây cửu lý hương thanh âm của, Liễu Như Tuyết hoàn hồn, cười cười, "Không có gì, các người biệt suy nghĩ nhiều, giá sờ lầu các tốt, ta rất thích."

Nghe được Liễu Như Tuyết nói, cây cửu lý hương thở phào, còn tưởng rằng là là lạ ở chỗ nào rồi. Thu hồi thần sắc, nhẹ nhàng lần thứ hai hỏi, "Quận chúa, hiện tại đêm đã khuya, có hay không yếu nghỉ ngơi, nô tỳ cho ngài cửa hàng chặn năm nghỉ tạm khỏe?"

Nhìn một chút vẫn lặng im không nói cây mẫu đơn, tới hậu gật đầu, "Hảo, các người cửa hàng hoàn sẽ xuống ngay ba, cũng không cần gác đêm Liễu, cây mẫu đơn ở là được."

Cây cửu lý hương nhìn thoáng qua cây mẫu đơn, tối hậu gật đầu, "Tốt, nô tỳ môn thi ở cách vách trắc gián đoạn hơi thở, nếu như quận chúa còn có cái gì phân phó cũng chỉ quân bảo chúng ta."

Liễu Như Tuyết cười cười, "Hào."

Cây cửu lý hương gật đầu, phân phó trứ phía sau mấy người nha đầu nhất tề khư chỉnh lý giường chiếu.

Cây mẫu đơn nhìn mấy người liếc mắt, cũng không nói gì.

Không bao lâu cây cửu lý hương mấy người nha đầu tưng tưng sửa sang xong Liễu, kiến Liễu Như Tuyết cũng không có phân phó gì khác, "Quận chúa, giường chiếu đã bày xong Liễu, không có chuyện gì chúng ta sẽ xuống ngay Liễu, xin hãy quận chúa sớm đi nghỉ ngơi."

Liễu Như Tuyết gật đầu, cây cửu lý hương mấy người liền lui ra.

Nghe được tiếng đóng cửa, Liễu Như Tuyết quay đầu nhìn về phía cây mẫu đơn, "Làm sao vậy? Nãy giờ không nói gì."

Cây mẫu đơn thu hồi đường nhìn, chậm rãi đi tới trên cái băng ngồi xuống, "Quận chúa, ta không thể không nói một chút chúng ta tình huống hiện tại rất không xong. Chúng ta vào hoàng cung chẳng khác nào cân hai mất bốn, ở đây tựa như một thật lớn tờ vàng lung mà chúng ta tưng biến thành tờ vàng lung đậm chìm nhỏ, loại này bị giam cầm cảm giác thực sự rất không thoải mái. Hơn nữa không tin quận chúa nhìn không ra vừa bốn người tỳ nữ mỗi người là cao thủ."

Liễu Như Tuyết bình tĩnh ngồi xuống, cầm lấy trên bàn trà chậm rãi thưởng thức phẩm, "Đó là câu nói kia, ký lại chi tắc an chi."

Cây mẫu đơn kinh ngạc nhìn Liễu Như Tuyết một lát, tối hậu cúi đầu, "Quận chúa trong lòng mình đều biết là tốt rồi. Chỉ là ta có một việc không biết rõ, ta muốn hỏi một chút quận chúa."

Liễu Như Tuyết nhàn nhạt "Ừ." Liễu một tiếng.

Cây mẫu đơn trầm mặc chỉ chốc lát, "Ta là không biết vì sao quận chúa biết rất rõ ràng đó là một bẫy rập hoàn nghĩa vô phản cổ đập tiến đến, cũng không hiểu vì sao quận chúa nhượng mọi người chúng ta cũng không hứa quản chuyện này. Thế nhưng ta mơ hồ có một loại cảm giác, quận chúa hình như ở lai đông uyên trước cũng đã tính trước kỹ càng Liễu. Sở dĩ ta muốn biết chính là quận chúa có đúng hay không ở trù tính trừ cái gì."

Liễu Như Tuyết ngẩn người, tối hậu đặt chén trà xuống, nhìn cây mẫu đơn cười cười, "Không hồ là ta huấn luyện nhân, như vậy nhạy cảm. Đã như vậy, ta ta cũng không gạt ngươi, kỳ thực ta đích xác là ở ra kinh đô trước tương đây hết thấy đều dự liệu được, hơn nữa chính như lời ngươi nói ta cũng thật có sở trù tính. Thế nhưng hiện tại ta vẫn không thể nói cho ngươi biết ta ở trù tính chuyện gì, sở dĩ, ngươi bây giờ tự chỉ cần lắng lắng chờ đây hết thấy chân tướng rõ ràng là tốt rồi."

Cây mẫu đơn ngẩn người, không nghĩ tới quận chúa hội như vậy thẳng thắn cân tự những ... này, tuy rằng nàng không có nói rõ rốt cuộc là chuyện gì, thế nhưng chỉ những thứ này cũng đủ để chứng minh quận chúa đối với mình tín nhiệm.

Bình thường trở lại một chút, lập tức đi tới cách đó không xa mềm thấp, hành văn liền mạch lưu loát nằm xuống, "Nếu quận chúa đều nói như vậy, ta cũng không nói gì nữa, sắc trời không còn sớm, đi ngủ sớm một chút ba."

Cây mẫu đơn rộng rãi nhượng Liễu Như Tuyết thở phào, đây cũng là chính muốn dẫn thượng cây mẫu đơn nguyên nhân, nàng thận trọng như ở trước mắt, so sánh với Hồng La cái loại này dễ lo lắng tính cách, rất hiển nhiên cây mẫu đơn rộng rãi có thể làm cho mình hành sự phương tiện rất nhiều.

Buồn cười nhìn cây mẫu đơn đã từ từ đi vào giấc ngủ hình dạng, dặn dò nhất cú, "Trời lạnh, chú ý đắp chăn."

Cây mẫu đơn tàn khốc vùng xung quanh lông mày trở mình một thân, trong miệng chẳng làm bầm một câu gì, nhưng vẫn là nghe lời cuộn cuộn nổi lên chân. Chỉ là bay qua người đeo quá Liễu Như Tuyết trên mặt của mắt chậm rãi mở, con ngươi tràn đầy thượng suy nghĩ sâu xa.

Đã đêm khuya, đích xác hẳn là nghỉ ngơi, nhìn thoáng qua cây mẫu đơn, xoay người đi tới trên giường nằm xuống, nhắm mắt lại

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 82: Duy nhất

Chương 82: Duy nhất

Ngày mai sáng sớm, Liễu Như Tuyết tự thật sớm tỉnh, kinh ngạc nhìn xa lạ nóc giường, lúc này mới nhớ tới mình bây giờ thân ở đất.

Bò dậy, chỉ thấy cách đó không xa mềm thấp thượng dĩ thu thập chính tề, tối hôm qua thụ ở phía trên cây mẫu đơn từ lâu không gặp tung tích, Liễu Như Tuyết chậm rãi xuống giường, mình ngược lại là không lo lắng cây mẫu đơn không gặp, dù sao bây giờ là đông nguyên hoàng cung, tổng cộng cũng liền mảnh đất này phương, hướng chỉ mình ở chỗ này cây mẫu đơn khẳng định cũng đi không xa.

Đẩy cửa ra, quả nhiên, cây mẫu đơn đang ở cửa trong viện tổ thể thao. Liễu Như Tuyết cười cười, đây là mình ở huấn luyện các nàng thời gian riêng nhằm vào nữ hài tử thiết kế một bộ thể thao, vì hay phát huy đầy đủ nữ tử thân thể sự mềm dẻo tính dĩ bù đắp các nàng lực lượng bất túc. Về phần các nam nhân ma, không cần thể thao, bọn họ chỉ cần không ngừng rèn đúc thân thể mình cường độ là được.

Nhìn cây mẫu đơn một cái động tác sau cùng làm xong, Liễu Như Tuyết chậm rãi đi lên. "Sáng sớm như thế có nhân hạ thoải mái a."

"Đây là tự nhiên, nhân rồi không chuyện gì tổ, sở dĩ cũng chỉ hảo làm một chút thể thao rèn đúc rèn đúc mình gân cốt lạc." Cây mẫu đơn ngắt nữ cái cỏ mạn bất tận tâm nói.

"Coi như cho mình nghỉ ngơi ngơi nhiều được rồi, được rồi, chúng ta đi dùng đồ ăn sáng ba." Liễu Như Tuyết cười cười.

Lúc này, cây cửu lý hương mấy người chậm rãi đi vào, thấy Liễu Như Tuyết đang theo cây mẫu đơn nói chuyện phiếm, thấy được các nàng ở chung hình thức, mấy người kinh ngạc Liễu một cái chớp mắt, nhưng vẫn là rất nhanh đề xuống tâm tình.

Cây cửu lý hương gục đầu xuống, "Tham kiến quận chúa, cương sở mẹ nhượng nô tỳ truyền lời, nhượng quận chúa sau khi tỉnh lại phải đi thái hậu từ ninh cung dùng bữa. Mẹ đã chờ ở yên các ở ngoài."

Liễu Như Tuyết sững sờ một cái chớp mắt, lập tức hướng về phía cây mẫu đơn cười cười, "Xem ra bất năng cùng người cùng nhau dùng bữa Liễu, người tự mình một người ăn đi."

Cây mẫu đơn bất đắc dĩ một chút, không sao cả khoát khoát tay, "Quận chúa người đi đi, không cần phải xen vào ta, ta tùy tiện đối phó một chút là được."

"Ta đây đi, người tự ở lại yên các ba. Cây cửu lý hương, cây mẫu đơn không là cái gì tỷ nữ mà là ta trọng yếu bằng hữu, hảo hảo bắt chuyện." Thời đại này chủ tứ quan niệm rất mạnh, tỷ nữ hay người hầu, ở nơi nào đều một người lùn hướng chỉ là phức tạp nhất hoàng cung. Sở dĩ đề lý do an toàn cần phải gõ một cái những người này, riêng bà bằng hữu hai chữ nặng thêm nói cho cây cửu lý hương mấy người thánh, vì hay nói cho các nàng biết biệt tùy tiện hoa cây mẫu đơn chuyện tình.

Cây cửu lý hương chờ người gục đầu xuống, trong lòng biết đây là Liễu Như Tuyết cho mình nhắc nhở, thu liễm tâm tình cung kính lên tiếng, "Thỉnh quận chúa yên tâm, chúng ta nhất định sẽ hảo hảo chiêu đãi cây mẫu đơn cô nương."

Thấy cây cửu lý hương thượng nói, Liễu Như Tuyết gật đầu. Cây mẫu đơn còn lại là cảm giật mình, bất đắc dĩ nói, "Quận chúa kỳ thực người không cần phiền toái như vậy, cái thể nào được cái đó, không cần đặc biệt giao phó."

"Không có chuyện gì, được rồi, ta đi, không có chuyện gì người ngay yên các tùy tiện đi dạo ba." Liễu Như Tuyết cười cười.

Cây mẫu đơn gật đầu, "Được rồi không cần lo lắng cho ta, nhanh đi ba."

Liễu Như Tuyết thu hồi thần sắc, xoay người hướng về yên các đi ra ngoài.

Nhìn thấy Liễu Như Tuyết đi ra, sở mẹ lập tức hành lễ, "Lão nô tham kiến quận chúa, thái hậu đã ở từ ninh cung bãi thiện Liễu, soa nô tỳ ở chỗ này chờ quận chúa cùng đi."

Liễu Như Tuyết gật đầu, "Đa Tạ má má Liễu, chúng ta đây thì đi đi."

Sở mẹ đứng dậy mang chỉ dẫn trừ Liễu Như Tuyết chậm rãi đi tới. Không giống với ngày hôm qua cung điện, từ ninh cung cũng là thuộc về ngọc thái hậu chỗ ở, thế nhưng ngọc thái hậu bản thân không thích nơi đó rất nặng cảm, Vì vậy liền cách yên các cách đó không xa xây dựng một thanh tâm quả dục chỗ ở cũng chính là ngày hôm qua tọa cây ngọc lan điện. Chẳng ngày hôm nay ngọc thái hậu vì sao nhớ tới ở từ ninh cung bãi thiện ni?

Liễu Như Tuyết che lại chính lý suy nghĩ sâu xa thần sắc, đi theo sở mẹ đi vào từ ninh cung, vẫn là nhất phái đơn giản đáng đáp, chỉ là trái phải hai bên lương trụ thượng màu đỏ thấm nước son sinh sôi cấp phòng khách tăng thêm Liễu vài tia tức mục cảm giác.

Đi vào nội thất, đã bãi thiện bàn lớn bên trên thượng đã ngồi trên Liễu sáu nhân, ngoại trừ hai người chưa thấy qua ở ngoài người khác toàn bộ đều biết, có Đông Hoàng cũng chính là mình cậu, còn có ngoại tổ mẫu dữ song thân của mình.

Liễu Như Tuyết cước bộ cho ăn, chỉ thấy trên bàn trò chuyện chính vui vẻ ngọc thái hậu bật người chú ý tới, "Tuyệt nhi người đã đến rồi, sẽ chờ người, mau tới ngoại tổ mẫu bên này tọa."

Liễu Như Tuyết nhìn một chút trên bàn mi này sắc mỉm cười mọi người, đang nhìn khán ngọc thái hậu, ngoại tổ mẫu tự nhiên như thế khiêu ra thân phận mình rất hiển nhiên người ở chỗ này đều là nàng tín nhiệm người của.

Liễu Như Tuyết chậm rãi đi tới ngọc thái hậu bên cạnh ngồi xuống, đón tí mỉa mai quan sát mặt khác không nhận biết hai người, một vị thị khuôn mặt tốt hơn trang phục thanh lịch nữ tử, tuổi chừng cũng và mẫu thân mình không sai biệt lắm, khăn nàng dữ cậu thân mật dạng, rất hiển nhiên là chính cậu phi tử. Mà một vị khác, Liễu Như Tuyết nhẹ nhàng tản khỏi vùng xung quanh lông mày, hẳn đã ở khán chính. Một đôi mê người cặp mắt đào hoa, nhẹ nhàng thượng dương khoe miệng hơn nửa tuần dặt gương mặt của cả người không nói ra được mỉa hoặc. Liễu Như Tuyết trừu trừu khoe miệng, thấy thế nào thế nào như một công tử phóng đảng ca!

Bất quá hẳn mặt của cân cậu có điểm như cũng có chút như vị nữ tử kia, nhìn như vậy lại hay hay cậu dữ cô gái kia con trai.

Quay đầu nhìn về phía về mặt nụ cười ngọc thái hậu, kỳ thực chính nghi ngờ hơn vì sao rõ ràng tối hôm qua liền đứng đây đều khó khăn ngoại tổ mẫu ngày hôm nay lại như vô sự nhân vậy tọa ở trên bàn dùng bữa.

Ngẩng đầu nhìn những người khác liếc mắt, trừ mình ra phụ mẫu rất hiển nhiên những người khác đều có loại này nghi hoặc.

Nhìn đại gia đều đến đông đủ, ngọc thái hậu cười cười hài lòng, "Kỳ thực đại gia nhất định rất nghi hoặc ta vì sao thật tốt ngồi ở chỗ này, giá phải nhiều khuy chính hoa Liễu, hẳn mang đến một gốc cây Thiên Sơn tuyết liên hơn nửa tối hôm qua làm cả đêm chăm cứu sở dĩ ta tài năng hảo nhanh như vậy."

"Hoa huynh, giá là thật sao? Nói như vậy mẫu hậu bệnh yếu không được bao lâu là có thể toàn bộ được rồi phải?" Họ Mộ Dung thận nhìn về phía Liễu Chính Hoa không xác định hỏi, chính cũng đã nghe nói qua Thiên Sơn tuyết liên năng trị bách bệnh, trước cũng bài không ít người đi tìm quá đảo cũng không có quả, nhưng không nghĩ tới muội phụ của mình dĩ nhiên thì có.

Liễu Chính Hoa nhìn ngọc thái hậu liếc mắt, tối hậu gật đầu, "Ừ, là thật, nói vậy yếu không được bao lâu mẫu hậu bệnh là có thể toàn bộ được rồi."

"Như vậy dạng thật sự là quá tốt." Họ Mộ Dung thận lộ ra tiểu ý.

"Đúng vậy, mẫu hậu rốt cục yếu hết." Nàng kia cũng lộ ra tiểu ý.

Liễu Như Tuyết nhìn một chút chính song thân liếc mắt, trong con ngươi hiện lên một tia suy nghĩ sâu xa.

Ngọc thái hậu phát tay một cái, tiểu ý dạt dào, "Từ ta sinh bệnh lúc đại gia sẽ không có hảo hảo tự chung một chỗ quá, vừa vận hiện tại ta khỏi bệnh, chúng ta người một nhà là tốt rồi hảo tự tự ba."

Nói xong nhìn về phía Liễu Như Tuyết, nhẹ nhàng kéo Liễu Như Tuyết tay của, "Tuyệt nhi, ngoại tổ mẫu lai giới thiệu cho người thân phận của bọn họ.", dừng một chút, "Người cậu tự nhiên không cần ta nói thêm nữa, về phần bên cạnh hẳn vị kia sẽ là của người mẹ cũng chính là hiện đông nguyên hoàng hậu đương hoàn."

Liễu Như Tuyết thính trạng chính muốn đứng lên hành lễ, ngọc thái hậu kéo nàng, về mặt không đồng ý, "Ngày hôm nay gia yến, người một nhà cũng đừng đi cái lễ Liễu."

Dương hoàng hậu cũng tiếp lời, "Mẫu hậu nói rất đúng, gia yến cũng đừng chú ý cái gì lễ nghi phiền phức Liễu."

Liễu Như Tuyết nhìn một chút kiên trì ngọc thái hậu, tối hậu ngồi xuống, "Hảo."

Kiến Liễu Như Tuyết ngoan ngoãn tọa hồi nguyên vị, ngọc thái hậu hài lòng gật đầu, sau đó nói tiếp, "Nói xong người mẹ lúc đi ra người biểu đệ Liễu, không sai, ngồi ở chỗ kia cái kia hôn tiểu tử hẳn hay người cậu con trai duy nhất họ Mộ Dung hiền Liễu."

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 83: Càn rỡ biểu đệ

"Duy nhất?" Nghe thế một từ, Liễu Như Tuyết bật người dọa cho giật mình, ngay cả Liễu Chính Hoa dữ phong Khinh Yên cũng là một trận kinh ngạc. Ba người nghi ngờ nhìn về phía Ngọc thái hậu.

"Không sai, các ngươi không có nghe lầm, hay duy nhất." Ngọc thái hậu mí mắt si si, nhìn một chút đối diện về mặt quần bách họ Mộ Dung thận.

Liễu Như Tuyết nhất thời nhìn về phía mình cậu, "Cậu, đông nguyên hoàng tử dữ công chủ điều không phải rất nhiều sao? Thế nào ngoại tổ mẫu thuyết biểu đệ thị cậu con trai duy nhất ni?"

Họ Mộ Dung thận lúng túng cười cười, không có trả lời ngay Liễu Như Tuyết nói, ngẩng đầu nhìn về phía thượng thủ, "Mẫu hậu, ta còn tưởng rằng man ở ngài nì? Không nghĩ tới vẫn là không có tránh được năm pháp nhãn."

Ngọc thái hậu phì cười Mộ Dung thận liếc mắt, "Ngươi là con ta ta còn năng không biết ngươi? Từ ngươi thú Hoàn nhi tiến cung một khắc kia ta đã biết hiểu trong lòng ngươi trong mắt đều chích chứa đủ một mình nàng. Còn nữa Nói, khi ta nhìn thấy ngươi hậu viện những nữ nhân kia sanh hài tử bọn họ tương mạo thời gian liền hiểu."

"Vậy ngài ngay từ đầu tại sao không nói, năm phải sớm thuyết ta cũng không cần tái làm ra nhiều như vậy hài tử đi ra a." Họ Mộ Dung thận âm thầm nhìn dương hoàng hậu liếc mắt.

Dương hoàng hậu lúc này hoàn đắm chìm trong Ngọc thái hậu nói sự thực ở giữa, nghe bọn hắn nói như vậy như vậy sao mấy năm nay chính một mực hiểu lầm hắn sao? Thế nhưng loại chuyện này hắn vì sao không tự nói với mình nì.

Ngọc thái hậu nhất thời trừng họ Mộ Dung thận liếc mắt, "Ngươi chuyên tình ta khả dĩ mặc kệ ngươi, nhưng ngươi đừng quên ngươi bây giờ là một quốc gia hoàng đế, ngươi nói nếu như lớn như vậy một hậu cung cũng chỉ có Hiền nhi giá nhất đứa bé truyền đi như nói sao?"

Họ Mộ Dung thận nhất thời ngừng kết, "Mẫu hậu nói là. Sở dĩ năm tự nhắm mắt mở một mắt tùy ý ta?"

Ngọc thái hậu thở dài, "Ngươi chuyên tình cũng là chuyện tốt, sở dĩ ta cũng không muốn hạt xen vào ngươi cân Hoàn nhi chuyện tình, ngươi trong lòng mình đều biết thì tốt rồi."

Nói xong nhìn về phía dương hoàng hậu, "Hoàn nhi, thậm mà thân phận bãi ở chỗ này, ta cũng biết ngươi vẫn rất chú ý bên cạnh hắn oanh oanh yến yến, thế nhưng hiện tại ngươi hẳn là lý giải hẳn đối tình của ngươi ý Liễu ba. Hẳn bởi vì ngươi tài năng ở mỹ nhân này Như Vân hậu cung trung ngồi trong lòng mà vẫn không loạn đây là đại đa số nam nhân đều không làm được."

Dừng một chút tiếp tục nói "Ngày hôm nay nếu nói ra, ta dĩ một mẫu thân độ lớn của góc mong muốn từ nay về sau hai người các ngươi năng buông hiềm khích thật tốt cùng một chỗ. Dương sơ hẳn không nói cho ta ngươi cũng đoán ra đại khái, khi đó triều cục bất ổn, trong cung sóng ngầm cuộn trào mãnh liệt, nói vậy hẳn là phạ ngươi biết lúc lộ ra chân ngửa, rơi vào trong nguy hiểm, đồng thời cũng là vì đề phòng trong cung thám tử. Sở dĩ mãi cho đến triều cục ổn định thời gian tưởng nói cho ngươi biết, khả ngươi lại bả hắn chặn ngoài cửa."

Dương hoàng hậu áy náy nhìn họ Mộ Dung thận liếc mắt, nguyên lai hắn vì mình làm nhiều như vậy, mà chính vẫn còn không lượng giải hắn. Sau đó quay đầu hướng về Ngọc thái hậu quỳ xuống, "Đa tạ mẫu hậu nhắc nhở, trước kia là Hoàn nhi không hiểu chuyện, xin hãy mẫu hậu tha thứ."

Ngọc thái hậu nhẹ nhàng nâng dậy dương hoàng hậu, "Người một nhà biệt luôn quy đi, còn nói gì tha thứ không tha thứ a, chỉ cần ngươi cân thận mà thật tốt, ta cũng đừng không có hắn cầu xin."

Họ Mộ Dung thận cũng nhẹ nhàng nâng dậy dương hoàng hậu về Ngọc thái hậu cúi đầu, "Đa tạ mẫu hậu."

Liễu Như Tuyết cùng mình song thân liếc nhau, trong mắt đều là bất khả tin tưởng. "Nói như vậy, này công chủ dữ hoàng tử đều không phải là cậu hài tử, bọn họ là ai a."

Họ Mộ Dung thận khó được đỏ mặt lên, ho nhẹ một tiếng, "Bọn họ ma, đều là ta tìm thế thân hài tử."

Người ở chỗ này ngoại trừ Ngọc thái hậu đều là quái dị nhìn về phía họ Mộ Dung thận, thảo nào trước có nghe đồn thuyết Đông Hoàng ngũ lại chưa bao giờ bật đèn, nguyên lai là phạ thế thân chuyện tình lộ ra chân ngửa.

Về phần thế thân là ai, tất cả mọi người ấn ý chuyển đổi đề tài, không hề đuổi theo vấn quay về với chính nghĩa biết họ Mộ Dung thận chỉ có họ Mộ Dung hiền một đứa con trai là được.

Họ Mộ Dung hiền đều khó được thu liễm lại chính tà mị đáng tươi cười, bất khả tin nhìn mình phụ vương dữ mẫu hậu, hiện tại chính vẫn có chút khó có thể tiêu hóa sự thật này, trước đây luôn cảm giác mình phụ vương từ nữ thực sự nhiều lắm, nhưng bây giờ đương biết mình phụ vương tự đã biết nhất đứa bé thời gian hựu nhất thời cảm giác mình thật sự là rất cô đơn." Nhịn không được nhìn mình mẫu hậu món bao tử.

Chú ý tới mình nhi tử đường nhìn, dương hoàng hậu mặt đỏ lên, mắng, "Hiền nhi, ngươi đang nhìn cái gì nì."

Họ Mộ Dung hiền khó có được nghiêm chỉnh nhìn thoáng qua cha của mình, "Ta đương nhiên là đang nhìn mẫu hậu món bao tử a, hiện tại biết phụ vương chỉ một mình ta nhi tử, ta đã cảm thấy thật sự là thái tịch tịch, cho nên muốn biết mẫu hậu món bao tử lúc nào cho ... nữa ta sinh một đệ đệ Muội Muội và vân vân náo nhiệt một chút."

Liễu Như Tuyết khoe miệng trừu trừu, cái này biểu lộ thật sự là thái can rờ, nói thẳng bạch hựu đi thẳng vào vấn đề, ngay cả phong Khinh Yên dữ Liễu Chính Hoa đều khó được run một cái.

Dương hoàng hậu kiểm bật người đỏ bừng Liễu, từ sanh xong Hiền nhi sau đó, họ Mộ Dung thận tự chiều rất nhiều mỹ nữ vào cung. Sau lại bởi vì ... này sự kiện chính canh cánh trong lòng sở dĩ sẽ thấy cũng một nhượng họ Mộ Dung thận xảy ra tâm phòng, một cùng phòng hựu làm sao có thể có hài tử, khả loại sự tình này làm sao có thể thuyết cấp con trai mình thính nì, chỉ phải thấp giọng mắng, "Chuyện của người lớn, ngươi tiểu hài tử hoàn chen miệng gì."

Họ Mộ Dung hiên nghe được chính lời của mẫu hậu lơ đễnh, "Mẫu hậu nguoi khả dĩ không nóng nảy, thế nhưng ta xem tổ mẫu dữ phụ vương nhưng thật ra rất gấp nha." Nói xong liếc hai người liếc mắt.

Ngọc thái hậu vui vẻ cười cười, "Hoàn nhi, Hiên nhi nói không sai, nguoi cân thận mà nếu hiểu lầm giải trừ, tự tìm một cơ hội cân thận mà tái yếu đứa bé, ta cũng muốn tái bão một tôn tử ni."

Một bên họ Mộ Dung thận thấy thế cũng phụ họa, "Hoàn nhi, mẫu hậu nói không sai, Hiên nhi cũng nói rất đúng, chúng ta tự nhất đứa bé thật sự là quá ít, sở dĩ chúng ta tái yếu một ba." Nói xong hoàn ôm mình hoàng hậu, đây là một cái cơ hội tốt, khó có được con trai của mình dữ mẫu thân đều đứng ở nơi này bên, thế nào cũng không thể bỏ qua mới là.

Dương hoàn ngưng ngừng cúi đầu, nàng trong lòng biết chính hiểu lầm hấn nhiều vốn là xin lỗi hấn, hiện tại đây đó bậc thang đều có Liễu, sao không thuận thế xuống. Ngại vì nhiều người như vậy mình cũng bất hảo nói rõ, chỉ phải thấp giọng nói rằng, "Việc này trở về rồi hãy nói ba."

Đây coi như là gián tiếp đáp ứng rồi, họ Mộ Dung thận nhất thời trước mắt sáng ngời, nhìn một chút nhất đồng người đều ở đây, chỉ phải đề xuống mình cao hứng tâm tình, "Hảo, chúng ta trở về rồi hãy nói."

Thấy cha mẹ quay về trên hảo, họ Mộ Dung hiên cũng âm thầm vì bọn họ vui vẻ, kỳ thực tự mình biết bọn họ từ chính sinh hạ hậu sẽ không có cùng phòng Liễu, tự nhiên cũng biết mẫu hậu đề phụ vương luôn bỏ thêm vào hậu cung chuyện canh cánh trong lòng. Bất quá từ hôm nay trở đi tất cả khả năng tự không giống nhau.

Ngọc thái hậu cũng cao hứng gật đầu, thu hồi đường nhìn, nhìn trước mặt trên bàn đoàn viên nguoi một nhà, nhin không được cảm thán, "Ngày hôm nay thật là một ngày lành, chúng ta nguoi một nhà khó có được tụ chung một chỗ, hiện tại thận mà dữ Hoàn nhi hựu côi ra hiềm khích, thật là làm cho nhân vui về a."

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 84: Bỉ Ngạn Hoa

Chương 84: Bỉ Ngạn Hoa

Ngọc Thái Hậu sắc mặt không bình thường trong nháy mắt, lập tức khôi phục bình thường, gió thoảng nhẹ cùng Liễu Chính Hoa cũng cười nhạt không nói, Liễu Như Tuyết liếc một cái lên đồng, không bình thường, thật sự là quá không bình thường.

Tâm tư dị biệt mấy người chậm rãi dùng cơm xong, Mộ Dung thận ba người đang muốn lui, Ngọc Thái Hậu cười cười mở miệng lấy nhìn về phía Liễu Như Tuyết, "Tuyết Nhi, nguoi chưa từng tới đông Uyên, đông Uyên có vài chỗ hảo ngoạn đích địa phương làm sao cũng có thể đi xem. Như vậy đi, ta làm cho Hiên nhi dẫn nguoi đi chơi như thế nào đây?"

Liễu Như Tuyết sững sờ một chút, lập tức cười nói, "Được a, làm cho Hiên biểu đệ mang ta đi đi." Nói xong quay đầu nhìn về phía Mộ Dung Hiên.

Mộ Dung Hiên vừa nghe lập tức cười đến vẻ mặt Tà Mị, "Biểu tỷ tốt như vậy hứng thú, biểu đệ tự nhiên là cam tâm tình nguyện phụng bồi. Ngày mai bỏ Hương Sơn tùy tiện đi cả nường như thế nào đây?"

Liễu Như Tuyết hai mắt tỏa sáng, "Hương Sơn sau có một cái đầm hồ sen ở đâu?"

Mộ Dung Hiên nhú nhú mi, "Biểu tỷ cố gắng kiên thức rộng chứ sao. Đích thật là nơi đó."

"Đó là đương nhiên." Chột dạ nói xong câu đó mở ra cái khác nhần. Kỳ thực chính mình mấy năm trước đã đi qua, bên trong mập liên ngư lại tươi mới lại màu mỡ thật sự là đề cho mình không có biện pháp quên, cho nên mới một cái nhớ tới.

Mộ Dung Hiên cười cười, "Tốt lắm, ngày mai ta đi yên Các tiếp biểu tỷ, không gặp không về." Nói xong mập mờ đưa cho hôn gió xoa nguoi ra cửa.

Liễu Như Tuyết nhất thời then thùng, cái này biểu đệ thực sự là quá không chịu gò bó thế tục.

Mộ Dung thận cùng Dương Hoàn bắt đầu dĩ một cái, lắc đầu, nhìn về phía Ngọc Thái Hậu, "Mẫu Hậu, chúng ta đây trước hết lui xuống, tuy là ngài thân thể khá hơn nhiều, nhưng vẫn là muốn chú ý thân thể."

Ngọc Thái Hậu cười cười, khoát khoát tay, "Được rồi, các nguoi đi làm việc mình sự tình đi, ta chỗ này có Tuyết Nhi cùng Yên nhi bọn họ, không cần lo

lặng, nhưng thật ra vừa mới nói sự tình các người phải nhớ ." Mập mờ nhìn hai người liếc mắt .

Mộ Dung thận nhất thời ý hội, cười cười quan sát bên cạnh mình Hoàng Hậu liếc mắt, lập tức cười nói, "Mẫu Hậu yên tâm đi, Nhi Thần nhớ kỹ ."

"Vậy là tốt rồi ." Ngọc Thái Hậu nhất thời nhạc khai liễu hoa . Khoát khoát tay, "Đi xuống đi ."

Mộ Dung thận cười cười lấy lời kéo còn về mặt mờ mịt Dương hoàng hậu ra Từ Ninh Cung .

Nhìn hai người đi xa, Ngọc Thái Hậu thu tâm mắt lại, nhìn trước mặt ba người, hiểu bọn họ còn nói ra suy nghĩ của mình, liền mở miệng, "Yên nhi các người cũng trước xuống nghỉ ngơi đi, ta cũng mệt mỏi, đi trước nghỉ ngơi ." Nói xong cũng vẫy tay, sớm đứng ở một bên đường Ma Ma lập tức tiến lên đỡ Ngọc Thái Hậu trở về tẩm cung .

Lưu lại ba người nhìn nhau một cái, Liễu Như Tuyết trầm mặc một chút, "Ngoại tổ mẫu bệnh thật sự có cứu sao?"

Liễu Chính Hoa cười cười, "Tự nhiên là thật ."

Liễu Như Tuyết ngẩng đầu nhìn về phía mình mẫu thân, "Mẫu thân người nói ."

Gió khẽ nhẹ lẳng lẳng, cuối cùng mở ra cái khác nhãn, "Là thực sự ."

"Mẫu thân người ngày hôm qua nói lại cũng không lừa gạt ta bất kỳ chuyện gì, ngày hôm nay người lại gạt ta ." Liễu Như Tuyết lạnh lùng nhìn trước mặt hai người .

"Ta" gió khẽ nhẹ muốn nói lại thôi .

"Kỳ thực các người nói Thiên Sơn tuyết liền thời điểm ta cũng biết các người đang gạt người . Trên đời này không có khả năng có hai đóa hoàn chỉnh Thiên Sơn tuyết liền . Hơn nữa Thiên Sơn tuyết liền cũng không trị được ngoại tổ mẫu bệnh ." Liễu Như Tuyết mở ra cái khác khuôn mặt lẳng lẳng nói rằng .

"Hai đóa ?" Liễu Chính Hoa cùng gió khẽ nhẹ kinh ngạc ngẩng đầu .

"Là a, ta tới trước vừa vặn đã biết một đóa Thiên Sơn tuyết liền tồn tại ." Liễu Như Tuyết thần nhiên nói .

"Ồ người nào vậy trong ? Nói không chừng bây giờ còn có sử dụng đây ." Gió Như Yên lập tức hưng phấn bắt lại Liễu Như Tuyết tay áo .

"Thì ra ở Yên Tĩnh nơi đó, phía sau vì trả nhân tình liền đưa nó đi cho Tàn Thiên quân ." Liễu Như Tuyết nhàn nhạt nhìn cha mình liếc mắt .

"Vậy chúng ta đi tìm Tàn Thiên quân cảm về ." Gió khẽ nhẹ kích động .

Liễu Chính Hoa kéo gió khẽ nhẹ, lắc đầu, gió khẽ nhẹ một cái nước mắt tuôn ra, nhào vào Liễu Chính Hoa trong lòng, "Vậy làm sao bây giờ ? Mẫu Hậu làm sao bây giờ ?"

Liễu Chính hoa tâm đau ôm trong ngực thiên hạ, bất đắc dĩ nhẹ giọng thoải mái, "Sự tình đã như vậy, Yên nhi chúng ta coi như là tìm được Thần Đan Diệu Dược đều không hữu dụng ."

Liễu Như Tuyết nhìn về phía mình phụ thân, "Cha, ngài cho ngoại tổ mẫu đến cùng dùng cái gì ."

Liễu Chính Hoa thở dài, "Là Bì Ngạn Hoa ."

"Cái gì ? Bì Ngạn Hoa ? Phụ thân từ đâu tới, còn có làm sao có thể cho ngoại tổ mẫu dùng thuốc như vậy đây ." Trong truyền thuyết Bì Ngạn Hoa, trưởng ở trên Hoàng Tuyền Lộ hoa, hoa nở vô diệp, có diệp không hoa, hoa lá không bao giờ gặp lại .

Bì Ngạn Hoa chính là Hoàng Tuyền chi hoa, sau khi ăn sẽ có nửa tháng thuốc phản khởi thời gian, thế nhưng nửa tháng sau hình dung gầy gò, thẳng đến biến thành Khô Cốt một . Liễu Như Tuyết không thể nào hiểu được, tại sao phải cho ngoại tổ mẫu dùng thuốc như vậy .

Liễu Chính Hoa thở dài, "Đây là người ngoại tổ mẫu tuyên trách, thân thể của hần người nên biết, liền ngày hôm qua loại trạng thái kia tối đa chống đỡ tầm vài ngày, hơn nữa tối hôm qua nàng tình huống lần thứ hai chuyển biến xấu, không có biện pháp ta vừa muốn ra Bì Ngạn Hoa, chỉ ít còn có thể lại chống đỡ nửa tháng không phải sao ?"

"Nhưng là Bì Ngạn Hoa Dược Lực một ngày đến buổi tối sẽ thoái hóa, khi đó sẽ cho người sống không bằng chết ." Liễu Như Tuyết trầm thống nói rằng .

"Ta nhắc nhở qua người ngoại tổ mẫu, thế nhưng nàng kiên trì cần ." Liễu Chính Hoa thở dài, "Nếu là có một vạn phân khả năng tồn tại cứu người ngoại tổ mẫu, ta cũng sẽ không xuất ra cái này Bì Ngạn Hoa ."

Liễu Như Tuyết trọng cúi đầu . "Chuyện tối như vậy, cũng không có khác biện pháp giải cứu, cái này Bì Ngạn Hoa cũng không có Giải Dược đáng nói ."

"Người ngoại tổ mẫu tình huống hậu quả này, nhưng nàng vẫn kiên trì, e rằng có cái gì sự tình đáng giá nàng làm như vậy đi ." Liễu Chính Hoa chậm rãi

nói rằng .

Liều Như Tuyết xem cùng với chính mình thần sắc của phụ thân như có điều suy nghĩ .

Gió thoảng nhẹ sờ sờ khóe mắt lệ, nhìn một chút trượng phu của mình, sau đó quay đầu nhìn về phía Liều Như Tuyết, "Tuyết Nhi, Yến tiểu tử tại sao muốn đưa Thiên Sơn tuyết liên cho Tần Thiên quân ?"

Liều Như Tuyết ngẩn người, mẩu thân hỏi cái này để làm gì, tuy là nghi hoặc nhưng vẫn là thành thật trả lời, "Tần Thiên quân tặng ta nhất kiện huy hiệu Tầm y, cho nên Yến tĩnh vì không nợ hân cho nên quà đáp lễ Thiên Sơn tuyết liên ."

"Cái gì ? Huy hiệu Tầm y ? Người chắc chắn chứ?" Liều Chính Hoa cùng gió thoảng nhẹ liếc nhau, khiếp sợ nhìn về phía Liều Như Tuyết .

Liều Như Tuyết thành thật gật đầu, "Ta xác định, đích thật là huy hiệu Tầm y ."

Nghe được Liều Như Tuyết khẳng định, Liều Chính Hoa cùng gió thoảng nhẹ từ trong mắt đối phương đều là chứng kiến ngưng trọng . Ấn ý quay đầu, "Vậy cũng không cần quà đáp lễ Thiên Sơn tuyết liên loại này trên quý được liệu đi. Phải biết rằng Yến tiểu tử mình cũng còn cần nó đây."

Liều Như Tuyết kinh ngạc, "Yến tĩnh hân làm sao vậy, hân làm sao cần Thiên Sơn tuyết liên đây."

Gió thoảng nhìn thoáng qua Liều Chính Hoa, "Hân ba năm trước đây chạy về Yến Vương phủ thời điểm bị thương, bị người từ phía sau đánh trúng tim phổi, lúc đó tân thua thiệt cha người chạy tới chỉ có khó khăn lắm bảo vệ hân một mạng . Nhưng là vì vậy rơi xuống bệnh cũ, cần phải có ôn hòa được vật kết dưỡng tâm phổi, mà hết thấy trong được liệu Thiên Sơn tuyết liên là thích hợp nhất ."

Liều Như Tuyết kinh ngạc nhìn mình phụ thân, "Là thật sao ? Yến tĩnh hân đều chưa cùng ta nói ."

Liều Chính Hoa gật đầu, tùy tiện nói, "Là thực sự, lúc đó hân bị thương cũng thoi thóp, hoàn hảo mạng lớn . Bất quá hân nếu đem Thiên Sơn tuyết liên cho ra suy nghĩ tất hân có khác ý tưởng đi."

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 85: ái tình phong tử

Nguyên đến khi đó thương thế hân nghiêm trọng như vậy, nghĩ đến chỗ này Liều Như Tuyết lập tức lo lắng, Yến Tĩnh chưa bao giờ nói với tự mình những chuyện kia, cũng khó trách năm đó tự mình ở Yến Vương trước cửa phủ không có chờ được người khác, cũng khó trách hân ba năm không có ra kinh đô. Bất quá hân trọng thương chuyện này lại không có truyền ra bất kỳ tiếng gió nào, hân năng lực không thể không nói rất khủng bố.

Nhưng lúc này cũng không phải nghĩ (muốn) cái vấn đề này thời điểm, Liều Như Tuyết lo âu là Yến Tĩnh tình trạng cơ thể.

Nhìn ra nữ nhi mình lo âu, Phong Như Yên an ủi, "Tuyết nhi, ta nghĩ rằng Yến tiểu tử đã có biện pháp giải quyết đâu rồi, không nên quá lo âu."

"Ta xem đây chính là Yến Tĩnh kia Hắc Tâm tiểu tử mưu kế đi, cố ý để cho Tuyết nhi lo lắng cho hân cũng khó nói." Liều Chính Hoa quăng Liều Như Tuyết liếc mắt.

"Người nói thế nào lời như vậy, không thể bởi vì hân tính kế người một lần liền nói hân như vậy a, ta người đều biết hân không phải như vậy người, huống chi nào có người chính mình sẽ cảm thân thể của mình đùa a." Phong Như Yên lập tức không đồng ý đất mở miệng nói.

Đó là người không hiểu hân, Yến Tĩnh tiểu tử kia lòng đen tới muốn chết, đừng phải Tuyết nhi hân càng giống như người điên, làm những thứ này có cái gì kỳ quái. Đây là Liều Chính Hoa trong lòng nghĩ nói chuyện, nhưng hân không dám nói ra, cuối cùng chỉ đành phải an ủi Liều Như Tuyết, "Tuyết nhi khác (đừng) lo âu, các loại (chờ) trở về người hỏi lại hân không phải là hết thấy đều biết không?"

Liều Như Tuyết gật đầu một cái, "Ừ, ta đến lúc đó trở về hỏi lại hân."

"Được, bây giờ không nói trước những thứ này, sắp đến buổi trưa, có chuyện gì chúng ta về trước khỏi Các rồi hãy nói." Liều Chính Hoa nhìn một chút bên ngoài mặt trời. Sau đó quay đầu nhìn về phía Phong Khinh Yên.

Phong Khinh Yên gật đầu một cái, Liều Như Tuyết cũng không có ý kiến, ba người liền rời đi Từ Ninh Cung.

Trở lại khỏi Các, thấy đại khái không thay đổi khỏi Các, Phong Khinh Yên cười cười, không tránh khỏi bắt đầu thương cảm, "Khỏi Các cũng không có gì lớn biến hóa, thật nhiều năm không trở về nơi này, thật đúng là hoài niệm lúc trước không xuất giả thời gian, không buồn không lo."

Liễu Như Tuyết kinh ngạc, "Cha mẹ trước không tới đây trong sao?"

Phong Khinh Yên lắc đầu một cái, nhìn về phía Liễu Chính Hoa, "Trước người bà ngoại bệnh nặng, chúng ta đều bận rộn chiếu cố tìm biện pháp giải quyết, nào có cái gì thời gian tới nơi này a. Bất quá không nghĩ tới Mẫu Đan an bài người vào ở nơi này."

Liễu Như Tuyết cười cười, "Có thể vào ở mẹ gả cho cha trước ở khuê các, ta vẫn tính là kiếm được đây."

"Đúng vậy, người vừa vặn vượt qua." Liễu Chính Hoa ý không nói rõ đạo.

Phong Khinh Yên nhìn nữ nhi mình liếc mắt, mà Liễu Như Tuyết chính là thấp liễm thần sắc, không biết đang suy nghĩ gì.

Ba người lại không có còn lại nói chuyện với nhau, chậm rãi đến gần nội thất, lúc này Mẫu Đan đang ở trên bàn viết những gì, nghe được mấy người tiếng bước chân, Mẫu Đan ngẩng đầu kinh ngạc nhìn Liễu Như Tuyết.

Liễu Như Tuyết cười cười đến giới thiệu, "Mẫu Đan, này chính là cha ta mẹ."

Mẫu Đan thần sắc biến ảo một cái chớp mắt, ngay sau đó cúi đầu hành lễ, "Tham gia trần Vương, trần Vương phi."

Phong Khinh Yên chậm rãi đi lên, đỡ dậy Mẫu Đan, "Đi ra khỏi nhà không cần hành lễ. Huống chi trần Vương cùng trần Vương phi đã sớm không ở nhân thế giữa, trước mặt người chỉ là đơn thuần là Tuyết nhi cha mẹ a."

Mẫu Đan nhìn Liễu Như Tuyết liếc mắt, thấy Liễu Như Tuyết hướng chính mình nháy nháy mắt, thư thái cười cười, "Kia Mẫu Đan liền mạo phạm, ta gọi là ngài Yên Di khỏe không, về phần trần Vương gia liền kêu Hoa thúc?"

Phong Khinh Yên hài lòng cười cười, "Được, người với Tuyết nhi không lớn bao nhiêu, liền kêu ta Yên Di đi, hần người liền kêu Hoa thúc đi."

"Yên Di, Hoa thúc." Mẫu Đan Đềm Đềm kêu hai tiếng.

Phong Khinh Yên cười cười đến ứng tiếng. Quay đầu nhìn Liễu Chính Hoa, hần chính không biết đang suy nghĩ gì. Phong Khinh Yên đẩy hần xuống.

Liễu Chính Hoa lấy lại tinh thần, ứng Mẫu Đan tiếng kia Hoa thúc. Sau đó quay đầu nhìn về phía Liễu Như Tuyết, "Tuyết nhi, nàng chính là Mẫu Đan, cái đó đi tình lâu hoa khôi?"

Liễu Như Tuyết gật đầu một cái, Liễu Chính Hoa cau mày một cái, "Nhưng là theo ta được biết, người hoa khôi cuộc so tài bên trong mỗi một đều là người ngàn chọn trăm chọn tinh anh, nhưng là trước mặt nàng lại không có gì nội lực đây là chuyện gì xảy ra?"

Mẫu Đan cười cười xem thường, "Hoa thúc này là không tin ta bản lĩnh vẫn là chưa tin Quận chúa nhãn quang?"

Liễu Chính Hoa cười cười, "Mẫu Đan cô nương đừng nóng giận, ta cũng không có khinh thị ý người, ta chỉ là kỳ quái, Tuyết nhi huấn luyện các người thời điểm ta là biết, ta cũng tin tưởng người có thực lực. Nhưng là ta chính là không quá rõ Tuyết nhi trước huấn luyện các người thời điểm tại sao không có dạy các người võ công đây."

Liễu Như Tuyết đột nhiên cười lên, Mẫu Đan cũng giống vậy, Phong Khinh Yên cùng Liễu Chính Hoa hai mắt nhìn nhau một cái, nhìn lên trước mặt hai người cười có chút không giải thích được, Liễu Chính Hoa không nói gì, chờ hai người bọn họ cười đủ sau khi, Mẫu Đan cùng Liễu Như Tuyết hai mắt nhìn nhau một cái, gật đầu một cái.

Mẫu Đan tiến lên đột nhiên ra tay với Liễu Chính Hoa, nhanh chóng mà bén nhọn thân pháp nhanh chóng bấu vào Liễu Chính Hoa mệnh môn, Liễu Chính Hoa sững sốt, vội vàng không kịp chuẩn bị bị kiềm chế. Chính mình cho là nàng không có võ công cho nên không có phòng bị, không nghĩ tới nàng xuất thủ lại bén nhọn như vậy.

Mẫu Đan thu tay về, "Hoa thúc, đắc tội."

Nhìn mình cha mẹ lẳng lẳng nhìn gầy yếu Mẫu Đan, Liễu Như Tuyết cười cười, "Cha, ta vẫn cảm thấy ngài lịch duyệt nhiều, nhất định sẽ không bên trong Mẫu Đan chiêu, không nghĩ tới ta thua."

Thờ dài, "Mẫu Đan võ công không bằng ngài, ta biết nếu như ngài chân chính xuất thủ lời nói Mẫu Đan khẳng định không phải là đối thủ, nhưng là ngài lại lớn ý không có đề phòng nàng. Hơn nữa có ai nói qua không có võ công liền không thể trở thành cao thủ."

Liễu Chính Hoa tỉnh hồn, "Nguyên lai là có chuyện như vậy, khó trách người có thể danh hiệu bọn họ là tinh anh, vậy nói như thế, người huấn luyện người đều là như vậy?"

"Dĩ nhiên không hoàn toàn là." Liễu Như Tuyết nhìn cha mình liếc mắt, "Mẫu Đan bọn họ thân thủ chẳng qua là là phương tiện hoàn thành nhiệm vụ một bộ phận, bọn họ năng lực là toàn năng."

"Toàn năng, nói thế nào?" Phong Khinh Yên cũng không tránh khỏi tò mò, nữ nhi mình nhưng là huấn luyện không ít người, trước mấy trăm Thanh Thủy

Cốc đệ tử cơ bản đều bị nàng hấp thu, nhưng là mình lại không biết những người đó rốt cuộc đi nơi nào?

Liễu Như Tuyết thiếu thiếu mi, "Mẫu Đan, người nói cho bọn hần biết người am hiểu nhất cái gì."

Mẫu Đan cười cười, "Truy lùng, điều tra, Phản điều tra, ắn núp, ám sát vân vân đều biết."

Liễu Chính Hoa kinh ngạc một cái chớp mắt, nhìn mình con gái, cuối cùng yên lặng. "Tuyệt nhi, sau này có cần gì cứ tới tìm cha."

Liễu Như Tuyết sợ run một chút, nhìn cha mình kéo mẹ đi ra cửa bên ngoài, trầm mặc xuống.

Phong Khinh Yên nhìn đột nhiên đứng dậy rồi đi chồng, một trận kinh ngạc, không phải là trò chuyện thật tốt sao? Thế nào đột nhiên phải rời khỏi.

Nhìn một chút mặt đầy nặng nề chồng, sau đó nhìn lại mình một chút yên lặng không nói con gái đột nhiên mình bạch cái gì, cũng không ở hỏi, thuận theo đi theo bản thân trượng phu rồi đi khỏi Các.

Đi ra khỏi Các, Liễu Chính Hoa dừng lại, quay đầu nhìn một chút, cuối cùng nhìn về Liễu Như Yên thờ dài nói, "Yên nhi, chúng ta cũng lão. Bọn nhỏ cũng đều lớn hơn, không cần chúng ta lại bận tâm, chúng ta đi Du Lịch núi sông như thế nào đây?"

Phong Như Yên lẳng lẳng, "Mẫu Hậu bệnh làm sao bây giờ?"

Liễu Chính Hoa bắt đắc dĩ, "Mẫu Hậu tình huống nhiều nhất chống đỡ nửa tháng, chúng ta ở lại chỗ này nữa cũng không có trợ giúp gì. Chẳng qua là Đồ thêm thương tâm a."

Phong Khinh Yên quần quít một chút, trong lòng biết bản thân trượng phu nói rất đúng. Cuối cùng khẽ cắn răng, gật đầu một cái, sống ở chỗ này xác thực là cái gì bận rộn cũng không giúp được, đi ra ngoài nói không chừng có gì ngoài ý muốn thu hoạch có thể cứu được (phải) Mẫu Hậu đây?

Liễu Chính Hoa cười một chút, "Chúng ta đây các loại (chờ) Mẫu Hậu tình liền cáo từ đi."

Phong Khinh Yên nhìn một chút sau lưng, "Không với Tuyệt nhi nói một tiếng sao?"

"Không cần, chắc hẳn nàng đã biết." Liễu Chính Hoa thu liễm thần sắc kéo Phong Như Yên chậm rãi đi ra ngoài

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 86: Giỏi một cái mỹ nhân!

Đứng ở trước cửa sổ Liễu Như Tuyết xác thực đem hết thấy các thứ này thu hết vào mắt, nàng biết Thần Ngữ, mới vừa hảo chính mình cha mẹ nói chuyện với nhau tất cả là đối nàng cái phương hướng này, cho nên hần tự nhiên biết bọn họ nội dung nói chuyện.

Nhàn nhạt thu hồi thần sắc, Mẫu Đan đi lên trước, hướng về phía ngoài cửa sổ liếc mắt một cái, do dự nửa ngày cuối cùng nói, "Thế nào, Hoa thúc thúc hần có phải hay không biết cái gì."

Liễu Như Tuyết cười cười, hàm hồ đáp, "Khả năng đi." Ngay sau đó đi về phía bên cạnh bàn, "Vừa mới người đang viết gì."

Mẫu Đan cười cười, "Không có gì á..., mới vừa Vân Hương nói thái hậu đề cho mặc ma ma đưa một tấm hoàng cung bản đồ tới, còn nói có một cái mật đạo có thể xuất nhập hoàng cung, nhưng là được bản thân tìm, cho nên ta liền lấy tới xem một chút, thuận tiện tìm một chút cái kia mật đạo ở nơi nào."

Liễu Như Tuyết thu hồi thần sắc, "Thật sao? Vậy người tìm tới sao?" Cầm lên tấm bản đồ kia, nhìn kỹ một chút.

"Ta vừa mới bắt vào tay không bao lâu, các người thì trở lại, cho nên" Mẫu Đan bắt đắc dĩ khoát khoát tay.

"Bất quá ta rất kỳ quái nha, rõ ràng là thái hậu bọn họ đem chúng ta làm vào hoàng cung, nhưng vì cái gì nàng lại muốn đưa một tấm bản đồ tới đâu rồi, này thật dễ cho người không tìm được manh mối a. Ta thế nào cũng không nghĩ ra." Quần quít gãi gãi tóc mình.

"Không nghĩ ra cũng không cần nghĩ, đang bắt người kia một con mỹ lệ mái tóc liền rơi sạch." Liễu Như Tuyết trêu chọc cười nói.

Mẫu Đan tình hồn, nhìn một chút trên tay mình dính vào vài cọng tóc, nhìn thêm chút nữa Liễu Như Tuyết, không nói gì liếc một cái, "Không phải là vài

cộng tóc sao? Có cái gì cùng lắm."

Liều Như Tuyết bắt đầu đi lắc đầu một cái, "Người có thời gian nghỉ (muốn) những thứ kia còn không bằng phải nghỉ thế nào tìm tới cái kia mật đạo, ta có dự cảm, điều này mật đạo đối với chúng ta có rất nhiều tác dụng."

Mẫu Đan chậm rãi đi tới, cẩn thận nhìn chằm chằm tấm bản đồ kia, "Người không sợ thái hậu ở mật đạo miệng thiết cái gì mai phục chờ người sao?"

"Có cái gì đáng sợ, nàng là ta thân bên ngoài Tổ, nàng làm như vậy nhất định có nàng dụng ý, huống chi nàng nếu cho tấm bản đồ này sẽ không sợ chúng ta tìm tới mật đạo." Liều Như Tuyết từ tốn nói.

"Người thật đúng là tự tin." Mẫu Đan làm bầm một câu, ngay sau đó cúi đầu nhìn kỹ trước mặt đồ.

Liều Như Tuyết cũng chăm chú nhìn, nhìn một chút, đột nhiên hai mắt tỏa sáng. Ngay sau đó ngẩng đầu nhìn về phía Mẫu Đan, "Người nói nếu như người là người đang nắm quyền, nếu là biết có một cái mật đạo tồn tại, người sẽ hy vọng hấn cửa vào ở nơi nào?"

Mẫu Đan nhún mày lên chân mày suy nghĩ một chút, "Mật đạo là vì khẩn cấp chạy thoát thân mà, nếu là ta là Hoàng Đế lời nói, ta tự nhiên hy vọng mật đạo đều tại ta bình thường cũng có thể tới chỗ, bởi vì vừa phát sinh vạn nhất chính mình là có thể nhanh chóng chạy thoát thân, hơn nữa cũng có thể giám thị cửa vào có hay không những người khác tiến vào vết tích." Đột nhiên, ý thức được trọng điểm Mẫu Đan động linh cơ một cái, sau đó nằm xuống xem xét tỉ mỉ mỗi một cung điện bố trí.

"Quận chúa ý tứ ta minh bạch, như vậy mật đạo cửa vào chính là chỗ đó, một cái nguy hiểm nhất cũng chính là an toàn nhất địa phương." Đưa ra mảnh nhỏ ngón tay chỉ.

Liều Như Tuyết gật đầu một cái, cười cười, "Xem ra, người cùng ta ý tưởng là như thế."

"Đây mật đạo thiết kế người cũng có ý tứ." Mẫu Đan nhìn bản đồ cười cười.

"Cũng không phải sao." Liều Như Tuyết cũng cười cười.

"Được, bản đồ sự tình giải quyết, thiêu hủy đi." Liều Như Tuyết xoay người hướng nội thất đi tới. Rảnh rồi thời gian thật đúng là không dễ chịu.

Mẫu Đan xoay người cầm lên bản đồ đi tới đèn cạnh, nhẹ nhàng xóc lên chụp đèn, đem bản đồ đưa đến ngọn lửa bầu trời, "Phốc" một tiếng, bản đồ trong nháy mắt bốc cháy, Mẫu Đan buông tay, Tĩnh Tĩnh nhìn bản đồ đốt thành tro bụi mới xoay người đi vào nội thất.

Lúc này Liều Như Tuyết đang lẳng lặng tránh lên trước mặt bàn cờ, thấy Mẫu Đan đi tới, ngoắc ngoắc tay. "Đến, chúng ta tới tiếp theo bàn đi."

"Quận chúa, người biết, ta không hiểu cái này, hơn nữa ta cũng luôn luôn đối với (đúng) trong lúc này học đòi văn vẻ tài đánh cờ tới không có hứng thú." Mẫu Đan tức xạm mặt lại bắt đầu đi nhìn chằm chằm Liều Như Tuyết.

"Há, ta quên, như vậy đi. Người qua đây ta dạy cho người đơn giản nhất cờ carô thế nào." Liều Như Tuyết ngăn người một chút, ngay sau đó bắt đầu đi nói.

"Chỉ cần là cờ ta cũng không có hứng thú." Mẫu Đan mặc dù nói như vậy nhưng vẫn là ngồi vào Liều Như Tuyết trước mặt, "Bất quá ta rất ngạc nhiên cái gì gọi là cờ carô."

Liều Như Tuyết liếc nàng liếc mắt, "Cờ carô đơn giản nhất, hai chúng ta các chấp nhất sắc, ai trước tiên đem năm viên chữ nói liền thành một đường người đó liền thắng."

Mẫu Đan lẳng lẳng, "Đơn giản như vậy?"

Liều Như Tuyết nhún nhún mày, "Chỉ đơn giản như vậy, đi thử một chút?"

Mẫu Đan nhìn một chút, cảm thấy có ý tứ, nhìn sắc trời một chút, ngược lại bây giờ ngày ngốc cũng không có chuyện gì, vậy thì thử một chút đi, toại gật đầu một cái.

Liều Như Tuyết xuất ra quân cờ tỏ ý Mẫu Đan chọn trước, Mẫu Đan nhìn một chút, cuối cùng vẫn là cầm lên Bạch Tử.

Bởi vì Mẫu Đan không có xuống, cho nên Liều Như Tuyết để cho Mẫu Đan trước xuống, Mẫu Đan cũng không khách khí, nắm một viên để cho ở chính giữa, Liều Như Tuyết cười cười, chọn Mẫu Đan bên cạnh buông xuống. Mẫu Đan lần nữa cầm lên một khắc thả ở bên cạnh mình, Liều Như Tuyết cũng không cam chịu yếu thế.

Hai người người tới ta đi, không bao lâu, Mẫu Đan liền bại xuống trận, Mẫu Đan không cam lòng, cờ carô đã khơi mào nàng hứng thú, hướng Liều Như Tuyết nói, "Trờ lại."

Liều Như Tuyết cười cười, gật đầu một cái, hai người lần nữa bắt đầu đối chiến, không bao lâu Mẫu Đan lại bại, hai lần bại trận đã kích thích Mẫu Đan chiến ý. Lần nữa cầm lên quân cờ bắt đầu ván thứ ba.

Hai người người tới ta đi, mười cục đi qua, Mẫu Đan rút cuộc thắng, nhìn Liều Như Tuyết nhún nhún mày, "Ta thắng."

Liễu Như Tuyết cười cười, "Đúng vậy, nguoi thắng." Xoa xoa cái trán, chính mình thật là sợ Mẫu Đan này cổ cổ chấp tinh thần sức lực, nếu là không nhường nữa nàng thắng cũng không biết muốn xuống tới khi nào đây.

Nghe được động tĩnh bên trong, Vân Hương ở bên ngoài nhẹ giọng hỏi, "Quận chúa, bây giờ đã giờ Mùi, có hay không phải dùng thiện."

Nhìn một chút hưng phấn Mẫu Đan, bắt đầu dĩ hướng bên ngoài ứng tiếng, "Được rồi, nguoi đi truyền thiện đi."

Không có nghe được ứng tiếng, Liễu Như Tuyết sẽ không để ý, Vân Hương khả năng đã đi truyền thiện đi. Dẫn gân cốt một cái, đột nhiên nghe được tiếng đẩy cửa, kinh ngạc một chút, Vân Hương thể nào nhanh như vậy thì trở lại?

Nhìn người tới, Liễu Như Tuyết lẳng lẳng, "Mộ Dung Hiên?"

Mộ Dung Hiên tà mị cười cười, "Biểu tỷ, không ngại ta tới với các nguoi sụt một hồi ăn trưa đi."

Liễu Như Tuyết không nói gì rút ra rút ra khóe miệng, "Dĩ nhiên không ngại, bắt quá bây giờ đều đã giờ Mùi, nguoi tại sao còn không dùng bữa?"

Mộ Dung Hiên tà mị cặp mắt đào hoa ngoác ngoác, "Biểu tỷ đâu rồi, không cũng giống vậy không có dùng thiện sao? Cho nên ta không dùng bữa cũng không có gì quá kỳ quái."

Liễu Như Tuyết không nói gì rút ra rút ra khóe miệng, Mẫu Đan cũng kỳ quái nhìn người vừa tới. Chú ý tới Mẫu Đan quan sát thần sắc, Mộ Dung Hiên một cái đi nhanh, ưu nhả đuôi ra tay liền đem Mẫu Đan kéo vào trong ngực, trong miệng còn mập mờ trêu đùa nói, "Giỏi một cái mỹ nhân. Ta thích."

Mẫu Đan vội vàng không kịp chuẩn bị liền bị ôm vào trong ngực. Muốn tránh thoát lại phát hiện Mộ Dung Hiên kiềm chế rất có kỹ xảo, mới vừa nhiều cái sử lực khớp xương đều bị Mộ Dung Hiên tay chân trời buộc chặt. Muốn tránh thoát chỉ có thể sử dụng man lực, nhưng là Mẫu Đan biết nếu bàn về khí lực mình tuyệt đối đánh không lại Mộ Dung Hiên, huống chi Mộ Dung Hiên còn có nội lực hộ thân. Chú ý tới điểm này, Mẫu Đan thần sắc ngưng ngưng

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt sắc quận chúa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.